E K. Waterhouse

ΜΝΗΜΕΙΑ

ΤΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑ

ΥΠΟ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΤΗ ΑΡΩΓΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Μονογραφίαι.—Διατριβαί.—Ἀνακοινώσεις.—Ἐκθέσεις.—Περιγραφαί.—Πληροφορίαι διάφοροι.—Διανοητικὰ προϊόντα ἐπὶ Τουρκοκρατίας.—Χρονογραφίαι καὶ χρονογραφικὰ ἀποσπάσματα.—Περικοπαὶ Περιηγητῶν.—Ἀκολουθίαι Νέων ἁγίων.—Ἱστορικὰ ποιήματα.—Ἐπιστολαί.—Ἀπομνημονεύματα.—Ἡμερολόγια.—Χρονικά.—Λίθινον χρονικόν.—Τοπογραφίαι.—Τοπογραφικά, βιογραφικά, γενεαλογικά, ἁγιολογικὰ σημειώματα.—Σημειώματα ἐπὶ βιβλίων.—Ἔγγραφα ἐπίσημα καὶ ἰδιωτικά.—Ἐπιγραφαί, ἐπιγράμματα καὶ ἐπιτύμβια.—Μολυβδόβουλα καὶ σφραγῖδες.—Προσωπογράφίαι.—Σχεδιογραφήματα.—Ἀπεικονίσεις κτιρίων κλ.—Βιολογικὴ ὕλη (Ἔθιμα, Προλήψεις, Δεισιδαιμονίαι, Δοξασίαι, Παραδόσεις).—Φιλολογικὴ ὕλη (Ἄσματα, Δίστιχα, Προσφωνήσεις, Ἐπῳδαί, Παραλογαί, Παραμύθια, Αἰνίγματα. Παροιμίαι, Παροιμιώδεις ἐκφράσεις, Εὐχαί, Ἀραί).—Γλωσσικὴ ὕλη.—Φυλετικά. Μουσική.—Βιβλιογραφία κλπ. κλπ.

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑ—ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ (ἐν παραρτήματι)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

1892

ΦΙΛΑΘΗΝΑΪΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Τὸ ἐθνικὸν Νομισματικὸν Μουσεῖον κέκτηται, καθὰ εὐγενῶς ἀνεκοίνωσεν ἡμῖν ὁ ἀξιότιμος Διευθυντὴς αὐτοῦ κ. Ι. Σβορῶνος, ἐκ δωρεᾶς τοῦ κ. Π. Βαλσαμάκη, τὴν σφραγῖδα τῆς ἐν Ἀθήναις ἱδρυθείσης κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος *Φιλαθηναϊκῆς Ἀκαδημίας*. Πανομοιότυπον τῆς καλλιτεχνικωτάτης ταύτης ἐκ χάλυβος σφραγῖδος θέλομεν δημοσιεύσῃ εἰς τὸ οἰκεῖον κεφάλαιον τῆς ἡμετέρας ἱστορίας.

Περὶ τῆς Φιλαθηναϊκῆς Ἀκαδημίας σημειοῖ τὰ ἑξῆς ὁ μακαρίτης Κ. Σ. Πιττάκης ἐν τῇ λογοδοσίᾳ τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1859—1860 Πρυτάνεως Β. Οἰκονομίδου (σελ. 62), ἔνθα περιγράφεται διὰ βραχέων ἡ σφραγὶς ὑπὸ τοῦ νομισματογνώμονος κ. Ἀ. Ποστολάκα. «Ἡ σφραγὶς αὕτη » ἐχαράχθη τῷ 1812, σημειοῖ ὁ Πιττάκης, ἐποχὴ καθ' ἣν τινὲς τῶν τότε » ἐν Ἀθήναις εὑρισκομένων ξένων συνέλαβον τὴν ἰδέαν ἵνα σχηματίσωσι » βιβλιοθήκην, τῆς ὁποίας ἡ πραγματοποίησις ἔλαβε χώραν, σκοπὸν » ἔχουσαν τὴν εὐκολίαν τοῦ σπουδάζειν διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις παρεπιδη- » μοῦντας ξένους εἰς οὓς ἐδανείζοντο τὰ ἀναγκαιοῦντα αὐτοῖς συγγράμ- » ματα, οὐχὶ μόνον ἐπιτοπίως, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ὁδοιπορίας αὐτῶν εἰς » ἀποκέντρους τῆς Ἑλλάδος χώρας. Ἡ ῥηθεῖσα τοίνυν βιβλιοθήκη » ἐκλήθη *Φιλαθηναϊκὴ Ἀκαδημία*· ἡ δὲ διάρκεια αὐτῆς ἦτο ἑξάμηνος » μόνον, διότι μετ' οὐ πολὺ ἀνεφάνη ἡ τῶν Φιλομούσων ἑταιρία».

Ἡ σφραγὶς αὕτη, ἔργον οὖσα τοῦ ἐν Βιένῃ Ι. Ῥαδνίτζκη καὶ διαμέτρου 0, 6 τοῦ γαλ. μέτρου, φέρει ἐν ταινίᾳ ὑπερκειμένῃ ἡμικυκλικῶς τῆς ὅλης παραστάσεως τὴν ἐπιγραφήν· ΦΙΛΑΘΗΝΑΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ, παρίστησι δὲ δύο ὄρη, τὸν Ὄλυμπον καὶ Ἑλικῶνα. Ὑπὲρ τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς κάθηται ἐν θρόνῳ ἐν μέσῳ νεφελῶν, τὴν δεξιὰν στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου τὴν δ' ἀριστερὰν ἐκτείνων, ἔχει δὲ παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ τὸν ἀετὸν καὶ ἐκ δεξιῶν μὲν τέσσαρας ἐξ ἀριστερῶν δὲ τρεῖς ὀλυμπίους θεοὺς ἐξ ὧν ἀναγνωρίζει τις τὸν Ποσειδῶνα ἐκ τῆς τριαίνης, τὸν Ἑρμῆν ἐκ τοῦ κηρυκείου καὶ πετάσου, τὴν Ἥραν ἐκ τοῦ Ταοῦ, τὸν Διόνυσον ἐκ τοῦ θύρσου καὶ τὴν Ἀρτέμιδα ἐκ τῆς ἡμισελίνου. Ἐκ τοῦ ὁμίλου τούτου τῶν θεῶν καθίπταται ὁ Ἀπόλλων, ἔχων τὴν κεφαλὴν ἀκτινο-

στεφῇ, πρὸς τὸν χορὸν τῶν ἐννέα Μουσῶν, ἀνερχομένων πρὸς τὸ δεύτερον ὄρος, τὸν Ἑλικῶνα, ἐκ μὲν τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποίου ἀφίπταται πρὸς τὸν Ὄλυμπον ὁ Πήγασος, ἐκ δὲ τοῦ μέσου ῥέει πηγή, ἡ Κασταλία, παρ' ᾗ θάλλει μέγιστος φοίνιξ. Ὄπισθεν τῶν Μουσῶν δρῦς ὑψηλή· κάτωθεν δὲ τῶν Μουσῶν καὶ τοῦ Ἑλικῶνος κεῖνται διάφορα σύμβολα, ἤτοι ἄγκυρα, ἀγγεῖον ἀνεστραμμένον ἐφ' οὗ κόραξ, πεντάγραμμα καὶ δέμα ῥάβδων περὶ ἃς εἱλίσσεται ὄφις. Δ. Γρ. Κ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΦΙΝΤΙΚΛΕΟΥΣ

[Ἀσμένως καταχωρίζομεν ἐν τοῖς Μνημείοις τὰς ἀνακοινώσεις ταύτας τοῦ πολυμαθοῦς καὶ φιλοπάτριδος καθηγητοῦ κ. Σπυρίδωνος Φιντικλέους, οὗτινος ἡ πολύτιμος συνεργασία τιμᾷ τὸ ἔργον ἡμῶν].

ΑΘΗΝΑΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ἐπιγραφὴ ἐν ἐκκλησίᾳ τῆς Σκύρου, Ἐπισκοπῆς τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1881 ἐπεσκέφθην τὴν Σκύρον καὶ τὴν μόνην πόλιν αὐτῆς, κειμένην ἐπὶ ὑψηλοῦ καὶ ἀποκρήμνου ὄρους, ὅπου ἔκειτο καὶ ἡ ἀρχαία πόλις, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν σωζομένων ἀρχαίων τειχῶν· ἐπὶ τῆς ἄκρας δ' αὐτῆς, ὅπου βεβαίως ἵστατο ἀρχαῖος ἑλληνικὸς ναός, ὑπάρχει κατηρειπωμένη μεγάλη ἐκκλησία ἐπ' ὀνόματι τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ μετ' αὐτῆς συνδεδεμένη ἡ ἐπισκοπή· ἐν τῷ νάρθηκι δ' αὐτῆς εἶδον μεταξὺ πολλῶν λίθων καὶ μάρμαρον κατακείμενον, τεθραυσμένον εἰς τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ ἄκραν πλευρὰν καὶ ἔχον τὴν ἑξῆς ἐπιγραφὴν ἐκκλησιαστικοῖς γράμμασι γεγραμμένην

ΕΠΙ ΕΤΟΥΣ ,ϚΥΓ.* ΕΠΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΛΕΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΕΠΙ ΣΑΒΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΣΑΒΑ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΩΝ ΩΔΕ.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐπικυροῖ τὴν γνησιότητα ὅλων τῶν ἐπιγραφῶν, τῶν ὑπαρχουσῶν ἐπὶ τῶν κιόνων τοῦ ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν Παρθενῶνος, μνημονευουσῶν τοὺς θανάτους τῶν κατὰ διαδοχὴν γενομένων μητροπολιτῶν τῶν Ἀθηνῶν, ἐν οἷς καὶ τούτου τοῦ Σάββα τὸν θάνατον, συμβάντα τῷ 914. Εἶνε δὲ γνωστότατον, ὡς καὶ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς

*) (=6403 δηλ. 895 μ. Χ.)

ταύτης δεικνύεται ὅτι ἡ Σκύρος ἐκκλησιαστικῶς ὑπήγετο εἰς τὴν μητρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, ὡς καὶ πρὸ τοῦ χριστιανισμοῦ τὸν πλεῖστον χρόνον πολιτικῶς ὑπήγετο εἰς τὰς Ἀθήνας, ὡς πλεῖσται ἐπιτύμβιοι ἐπιγραφαὶ εὑρισκόμεναι ἐν τῇ νήσῳ μνημονεύουσι διαφόρους δήμους τῆς Ἀττικῆς, Γαργήττιος, Μιλήσιος, Σουνιεὺς κτλ. Προσθετέον δ' ἐνταῦθα καὶ τοῦτο τὸ ἱστορικὸν, μνημονευόμενον ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ τῶν Σκυρίων, ὅτι, ὅτε οἱ Φράγκοι κατέκτησαν τὴν νῆσον, κατέλαβον καὶ ταύτην τὴν ἐπισκοπὴν καὶ ἐκκλησίαν καὶ μετέβαλον εἰς καθολικήν, ἐκδιώξαντες τοὺς ὀρθοδόξους. Ἐκ τούτου ἠναγκάσθησαν οἱ ἕλληνες νὰ κτίσωσι ὀλίγον κατωτέρω ἐκείνης δεξιὰ τῷ κατερχομένῳ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως νέαν ἐπισκοπὴν ὀρθόδοξον σωζομένην εἰσέτι.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ξορκισμὸς τοῦ κακοῦ ματιοῦ

Ὁ Χριστὸς κ' ἡ Παναγιὰ κ' ἡ ἁγία Τριάδα κι' ἅγια Πλέματα.
Ἔλα Χριστὲ καὶ Παναγία καὶ δώδεκα Ἀποστόλοι.
Βαίνω γὼ τὸ χέρι μου κι' ὁ Κύριος τὴν ὑγείαν του.
Γιάννης βαπτισμένος, τοῦ Χριστοῦ παραδομένος·
βάπτισμα δὲν ἐβαπτίσθη, 'κλησίασμα δὲν ἐκκλησιάσθη
ὅπως κάθησε γυναῖκα μαλλιαρὴ κι' ἄνδρας γυμνοπόδης κι' ἐθαυμάκτηνε
τῆς γῆς, κι' ἔκοψε ἑβδομῆντα δυόμισυ φλέγες τοῦ κορμιοῦ του·
δὲν μπορεῖ νὰ βαστάξῃ·
ἄλλος μάτι, ἄλλος σκοτία, ἄλλος ἀνορεξία
ἐδὲ ὥρα ἐδὲ γ̑όμα ἐδὲ μισὸς πατερημός·
σαραντίστε τον τρὶς ἑπτὰ τρὶς ὀκτὼ τρὶς ἐννιὰ
νὰ σκορπίσῃ ν' ἀστοχήσῃ, ὡς σκορπᾷ ἡ θάλασσα, ὡς σκορποῦν τὰ κύματα.
πτοῦ· στακτὴ πουλόστακτη
βαίνω στακτὴ στὸ φῶς του } τρὶς
ποῦ μάτιασε τὸν Γιάννη μου
ἂν τὸν ματίασε γυναῖκα μαλλιαρή νὰ σκάσουνε τὰ βυζ̑ιά της
ἂν τὸν μάτ̑ιασε ἄνδρας μαλλιαρὸς νὰ σκάσουν τ' ἀρχ . . . του
ἔβγα μάτι κακό, κακὸ παραλάλημα, κακὸ συνάντημα ἀπ' τοῦ Γιάννη
τὸ κεφάλι, ἀπὸ τὴν καρδία του, ἀπὸ τὰ νύχ̑ια του, ἀπ' τὰ νυχοπόδαρά
του, κι' ἀπ' τὰ φύλλα τῆς καρδιᾶς του, νὰ πάγῃ σ' ὄρη σὲ βουνά, κεῖ

π' ἀλοκτέρου φωνὴ δὲν ἀκούγεται, κεῖ κουλλοῦρα ψωμὶ δὲν ψήνεται, ἐκεῖ νὰ φάῃ, ἐκεῖ νὰ πιῇ, ἐκεῖ νὰ θεμελιωθῇ, ἐκεῖ νὰ στερεωθῇ μήτ' ἐπάνω κορφὴ μήτε κάτω ῥίζα· πέντε πατερμοὶ καὶ πέντε δέκα καί 5, 15 καὶ 5, 20 καὶ 5, 25, καὶ 5, 30 καὶ 5, 35 καὶ 5, 40· σαραντίστε τον τρὶς ἑπτά, τρὶς ὀκτώ, τρὶς ἐννειὰ κτλ.

('Ανέλυε δὲ ἡ ἐξορκίζουσα καὶ τρεῖς βώλους ἁλάτι· ὅθεν ξορκισμένος νὰ ἦνε μὲ τρεῖς βώλους ἁλάτι).

Ξορκισμὸς τοῦ βουρκόλακα

Ῥίψας τις εἰς τρίστατον τρεῖς κορυφὰς ὀριγάνου καὶ ἀπηγάνου καὶ ἕνα πυρῆνα σκόρδου λέγει τὸν ἑξῆς ἐξορκισμόν.

Ὁ ῥίγανος κι' ἀπήγανος καὶ τὸ μεγάλο βότανο εἶναι μεγάλο ξόρκι.
τρὶς κατά, τρὶς κάταρε, τρὶς κατὰ τὴν στράτα σου,
χίλια στρέμματα δὲ σὲ φοβοῦμαι.

Καὶ κατ' ἄλλον τρόπον

Ὁ ῥίγανος καὶ πήγανος
κι' ὁ μονοπύρης σκόρδαρος,
τοῦ βουρκολάκου βότανος
εἶνε μεγάλο ξόρκη·
τρίστρατο κι' ἂν πέρασε,
χίλια στρέμματα δὲν τὸν φοβοῦμαι.

'Απόδεμα λύκου

Δένω τὴν λύκαινα μὲ τὸ λυκόπουλον, δένω καὶ τὸν μονόλυκον,
δένω τὸν δευτερούλην, δένω τὸν τριτούλην, δένω τὸν τετραδούλην
δένω τὸν πεφτούλην, δένω τὸν παρασκευούλην, δένω τὸν σαββατούλην
δένω τὸν κυριακούλην, δένω καὶ παραδένω νὰ μὴν ἔχῃ ἀνάκαρα
νὰ φάῃ τὸ γαϊδοῦρι (π. χ. τοῦ Γιάννη).

* * *

Ἵνα μή τις ἀποδέσῃ τὴν νύμφην, φίλη τις αὐτῆς, ἐνῷ γίνεται ἡ τελετὴ τοῦ γάμου, κινεῖ ἀδιακόπως τὸν χαλκὰν τῆς θύρας.

Προπαρασκευὴ πρὸς ὑποδοχὴν τῶν Μοιρῶν

Τὸ ἑσπέρας τῆς τρίτης ἡμέρας μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου οἱ οἰκεῖοι τῆς λεχοῦς παρασκευάζουσιν ἐν τῷ μέσῳ τῆς οἰκίας τράπεζαν διὰ τρία πρόσωπα, θέτοντες ἐπ' αὐτῆς ἓν ἀγγεῖον ὑμηττίου μέλιτος,

τρία ἀμύγδαλα, ὁλόκληρον ἄρτον καὶ ἓν ποτήριον ὕδατος· προσθέτουσ δὲ καὶ παντοῖα πολύτιμα κοσμήματα, μαργαριτάρι, καὶ τὸ βαλάντιον τοῦ ἀνδρός· δένουσι δὲ καὶ τὸν σκύλον τῆς οἰκίας· καὶ ἐὰν μὲν τὸ βρέφος ἦνε ἀρσενικόν, ἐπιθέτουσιν ἓν βιβλίον καὶ ἓν μαχαίριον (ἵνα γείνῃ πεπαιδευμένον καὶ ἀνδρεῖον), ἐὰν δὲ θηλυκὸν τολύπην (καβοῦλα) βάμβακος καὶ ἠλακάτην· πέριξ δὲ τῆς τραπέζης, οὔσης χαμηλῆς (σοφρᾶς) ἔθετον τρεῖς προσκεφαλάδας, ἵνα καθήσωσιν αἱ τρεῖς Μοῖραι. Τὴν δὲ λεχώνα ἐσκέπαζον μὲ χρυσοῦν ἐφάπλωμα, θέτοντες πλησίον αὐτῆς καὶ τὸ βρέφος. Ταύτην λοιπὸν τὴν νύκτα ἐδόξαζον, ὅτι ἔρχονται αἱ Μοῖραι ἵνα μοιράνωσι τὸ βρέφος, διατελούσης τῆς λεχοῦς καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ· τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἔχυνον τὸ νερὸν εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς οἰκίας· ὅθεν ἐκτὸς τοῦ μεγάλου ποιήματος περὶ τῶν Μοιρῶν, τὸ ὁποῖον εἶνε καθαρῶς Ἀθηναϊκὸν καὶ οὐχὶ Αἰγινητικόν, ὡς τὸ ἐτύπωσαν ὁ Ἡριώτης*), ὡς φαίνεται ἐκ τῆς γλώσσης καὶ τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ, ᾖδον καὶ τὰ ἑπόμενα δίστιχα.

Δίστιχα ἀναφερόμενα εἰς τὴν Μοῖραν

Μοῖρα μ' ὅταν μ' ἐγέννησαν, ἤσουνε πικραμένη
γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ πάντα τραβῶ ζωὴ τυραννισμένη.
Ἐγὼ 'λεγα τῆς Μοίρας μου ψηλὰ νὰ μ' ἀναιβάσῃ
κ' ἐκείνη ξύλα μάζευε, φωτιὰ γιὰ νὰ μὲ καύσῃ.
Μοῖρά μου δὲν βαρέθηκες, τί μ' ἔχεις καμωμένα
μόν' πάλιν θέλεις νὰ ἰδῇς τὰ μάτια μου κλαμένα;
Ἡ Μοῖρα μου κι' ἡ τύχη μου καὶ ῥιζικό μου τρία
μοῦ τυραννοῦσι τὸ κορμὶ χωρὶς καμμιὰ αἰτία.

Ἕτερα ἐρωτικὰ δίστιχα ἢ ὀλιγόστιχα

Πότε στὴν πόρτα σε θωρῶ πότε στὸ παραθύρι
πότε στὴν μέσην τοῦ σπιτιοῦ διαμάντι καὶ ζαφεῖρι.
Δενδρί μου εἰς τὸν ἴσκιον σου ἔρχομαι πᾶσα μέρα
νὰ πάρῃ τὸ κορμάκι μου τὸν ἰδικόν σου ἀέρα
Εἰς ὑψηλότατο δενδρὶ ἐβάλθηκα ν' ἁπλώσω,
κι' ὁ κλῶνος εἶνε ὑψηλός, δὲν ἠμπορῶ νὰ σώσω
Ἐὰν θελήσῃ τὸ κλωνὶ ἀπ' ἰδική του χάρι
ν' ἁπλώσῃ τὸ κλωνάρι του ἐπάνω νὰ μὲ πάρῃ.

*) Σ. Ἐ. Πρὸ τούτου ἐξέδομεν ἡμεῖς αὐτὸ ἐν τῇ *Ἱστορίᾳ τῶν Ἀθηναίων* (τόμ. Α'. σ. 309—311).

Τώρ' οἱ ἐχθροὶ ἐβάλθηκαν τὸν ἴσκιον σου νὰ κόψουν
τὸν ἴσκιον σου καὶ τὸν καρπὸν ἀλλοῦ νὰ τόνε δώσουν.
Ἀστροπελέκη θὰ γενῶ νὰ πέσω στὴν αὐλήν σου
νὰ καύσω τὸ καλεμκερὶ ποῦχεις στὴν κεφαλή σου.
Ἀγγελικὴν ἔχεις μορφὴν καὶ τοῦ θεοῦ τὴν χάρι
καὶ εἰς τὸ χέρι σου κρατεῖς τοῦ ἔρωτος δοξάρι.
Δέχομαι καὶ ἀκαρτερῶ πότε ν' ἀνοίξ' ἡ πόρτα
νἄμβῃ ταγγελικὸ κορμὴ τὰ μυρισμένα χνῶτα.
Ἔλα νὰ γείνῃς λεμονιὰ κ' ἐγὼ νὰ γείνω κλῆμα,
νὰ περιπλέξωμεν τὰ δυὸ νὰ κάμωμεν σταφύλια
Ἔλα νὰ γείνῃς λεμονιὰ κἐγώ νὰ γείνω καῦμα
νὰ κοιμηθῶ στὸν ἴσκιον σου, νὰ κάμ' ὁ κόσμος θαῦμα·
Μ' ἀστράπὰς καὶ μὲ βροντάδες μέρα νύκτα μὲ βροχὴ
μέσ' στὴν πόρτα σου κοιμοῦμαι νά μου δώσῃς τὸ φιλί.
Ἀστροπελέκι θὰ γενῶ στοὺς οὐρανοὺς νὰ σκάσω
τὴν ὥρα ποῦ θὰ εὐλογηθῇς ν' ἀστράψω νὰ σὲ καύσω.

Τὸ πρῶτον δίστιχον, πρὶν ἀνοίξωσι τὸν κλήδωνα, λέγεται ἐν Ἀθήναις μέν.

Ἀνοίγομεν τὰ ῥιζικὰ στ' Ἁλιτροπιοῦ τὴν χάρι,
κι' ὅποιος εἶν' καλορρίζικος νὰ ἔβγῃ νὰ τὰ πάρῃ»

Ἐν δ' ἄλλοις τόποις·

Ἀνοίγομεν τὸν κλήδωνα στοῦ Ἁγιαννιοῦ τὴν χάρι
κι' ὅπιος εἶν' καλορρίζικος νὰ βγῇ τὸ ῥιζικό του.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς ἡμέρας τοῦ κλήδωνος ἔβγαζον τὰ ῥιζικὰ τῶν ὑπανδρευμένων γυναικῶν καὶ μικρῶν κορασίων πρὸς διασκέδασιν, οἷα.

Ἀγάπη μου ξινόρροϊδο καὶ χαυγιαρομανέστρα κλ.

Δι' ἄλλην·

Ἔχεις λαιμὸ ψηλὸ ψηλὸ π' ἔχει καὶ χαραμάδες
καὶ μπαίνουν βγαίνουν ποντικοὶ καὶ παίζουν ταῖς ἀμάδες.

Διὰ μικρὸν κοράσιον·

Τὸ γατὶ τὸ νιαϊσμένο
πάει στὸν τοῖχον τσιρλισμένο.

Ἄσματα.

Μαῦρά μου πουλιὰ κ' ἄσπρα μου χελιδόνια
κι' ἂν πᾶτε ἀπ' τὴν Ἀθήνα κι' ἀπ' τὸν τόπον μας

μηλ̮ιὰ ἔχω στὴν αὐλήν μας καὶ στὴν πόρτα μας
στὰ φύλλα ν' ἀναβῆτε νὰ λαλήσετε
τῆς ἰδικῆς μ' ἀγάπης νὰ μιλήσετε
νὰ μὴ μὲ παντυχάνῃ, μή με καρτερῇ,
ἐμένα με παντρεύσαν μὲ μάγισσας παιδί·
μαγεύει τὰ ποτάμια καὶ δὲνσύρνουνε
μαγεύει καὶ ταὶς βρύσαις καὶ δὲν τρέχουνε
μὲ μάγευσε καὶ μένα καὶ δὲν ἔρχομαι·
ὅταν βουλιῶμαι ν' ἄλθω χιόνια καὶ βροχαίς.
ὅταν γυρίσω πίσω, Ἥλιος, ξαστεριαίς.

Ῥόδα μου καὶ τραντάφυλλα καὶ σεῖς μυριστικά μου,
καὶ πῶς μ' ἀποκοιμήσατε, κ' ἔχασα τὴν κυρά μου;
καὶ ἔϐγηκα στὴν γειτονιὰ καὶ ἄναψ' ἡ φωτιά μου,
καὶ βρῆκα κόρη ἔμορφη καὶ ἐμοίαζε τῆς κυρᾶς μου·
Κυρὰ ψηλὴ κυρὰ λυγνή, δένδρο τῆς γειτονιᾶς μου,
μὴν εἶδες τὴν ἀγάτη μου, μὴν εἶδες τὴν κυράν μου;
ἐσένα ἡ ἀγάπη σου στὴν στράτα 'νε καὶ πάγει·
Στράτα μου μαρμαρόστρατα, χοῦμα κοσκινισμένο
μὴν εἶδες τὴν ἀγάπην μου τὸ μαργαριταρένιο;
ἐσένα ἡ ἀγάπη σου στὴν βρύσι 'νε καὶ πάγει·
Βρύσι μαρμαροκάγκελη, νερὸ ῥοδοσταμένο,
μὴν ἦλθ' ἐδῶ ἡ ἀγάπη μου τὸ βεργολυγισμένο;
ἐσένα ἡ ἀγάπη σου στὸν ποταμό 'ν καὶ πάγει·
Ὦ ποταμὲ τρισπέραστε, πεῦκε μὲ τὸν ἴσκιό σου,
μὴν ἦλθ' δῶ ἡ ἀγάπη μου νὰ πλύνῃ στὸ νερό σου;
ἐσένα ἡ ἀγάπη σου στὴν ἐκκλησ̮ιὰ ν' καὶ πάγει·
Σκύϐει φιλεῖ τὴν κλειδωνιά, σκύϐει φιλεῖ τὴν πόρτα,
μὴν ἦλθ' ἐδῶ ἡ ἀγάπη μου ἡ μαγουλάτη κόττα;
ἡ πόρτ' ἀπολογήθηκε πῶς στὸ λουτρὸ πηγαίνει·
Λουτράρη περιέμορφε, κάμε μου τὴν καρδιά μου,
κι' ἂν σε ῥωτήξω πές μου το, μῆλθ' ἐδῶ ἡ κυρά μου;
τώρ' ἦλθε μ̮ιὰ ψηλὴ λυγνὴ ἀστρίτης καὶ φεγγίτης
μέσ' ἔμϐηκε καὶ λούγεται εἶνε καὶ μοναχή της·
χίλια φλωριὰ τοῦ πέταξε τοῦ τἄκαμε χαλάλι
γ̮ιὰ νὰ τἀνοίξῃ τὸ λουτρὸ μέσα νὰ τόνε βάλῃ
κι' ὅταν ἐμϐῆκε στὸ λουτρὸ τὰ μάρμαρα περπάτει

ἐφαίνετο τοῦ ἄμοιρου τὴν Βενετιὰ ἐκράτει.
Τότε ἐσμίξανε τὰ δυό, ἐγείνανε ζευγάρι
κι᾽ ὅποια ᾽χει ἀγάπη στὴν καρδιά, στὸν νοῦ της ἂς τὸ βάλῃ.

᾽Αποσπάσματα ποιήματος ἐπιγραφομένου τὰ [ἑ]κατάλογα).*

᾽Αφότε στάθ᾽ ἡ κιβωτὸς καὶ κατεστάθ᾽ ὁ κόσμος
ὁ νειὸς τὴν κόρην ἀγαπᾷ κ᾽ ἡ κόρη δὲν τὸ ξεύρει
καὶ ξόδιασε στὴν πόρτα της ἐννιὰ πύργους λογάρι
καὶ δεκαπέντε μάλαμμα κ᾽ ὀκτὼ μαργαριτάρι,
καὶ λόγο ἀπὸ τὰ χείλη της δὲν εἰμπορεῖ νὰ πάρῃ
μόν᾽ μιὰ λαμπρὴ μιὰ κυριακὴ μιὰ ᾽πίσημη ἡμέρα
ἔβγαιν᾽ ἡ νειὰ ἀπ᾽ τὴν ἐκκλησιὰ κ᾽ ὁ νειὸς ἀπὸ τὸ σπίτι
καὶ συναπαντηθήκανε, σ᾽ ἕνα στενὸ σοκάκι·
ἕνα τοῦ λέγ᾽ ἡ λυγερὴ κ᾽ ὁ νειὸς ἀπηλογᾶται
μιὰ σ᾽ εἶδα μιὰ σ᾽ ἀγάπησα καὶ μιὰ τὸν νοῦ μου πῆρες
τὰ λογικά μου σήκωσες στὰ ὄρη τὰ ἐπῆγες·
δύο τοῦ λέγ᾽ ἡ λυγερὴ κ᾽ ὁ νειὸς ἀπηλογᾶται
δυὸ μάτια κλαίονται γιὰ σὲ καὶ μιὰ καρδιὰ λυπᾶται
ἐσέν᾽ ἡ ἄθλια σου ψυχὴ δὲν μὲ ψυχοπονᾶται.
Τότ᾽ ἀπεκρίθ᾽ ἡ λυγερὴ
σύρε νὰ μάθῃς γράμματα νὰ μάθῃς καὶ τὴν τάξι
νὰ μάθῃς τὰ κατόλογα ποῦ λένε τῆς ἀγάπης
σύρε νὰ μάθῃς γράμματα καὶ ψαλμῳδιαὶς μεγάλαις
νὰ μάθῃς πῶς ἁπλώνουνε ἀπάνω σταὶς κυράδαις.
Τέσσαρα λέγ᾽ ἡ λυγερὴ κ᾽ ὁ νειὸς ἀπηλογᾶται
τεσσαροκάντουνος σταυρὸς κρέμεται στὸν λαιμόν σου,
σκύβγουν φιλοῦνε τὸν σταυρὸν καὶ ξεψυχοῦν᾽ ἐμπρός σου·
πέντε τοῦ λέγ᾽ ἡ λυγερὴ κ᾽ ὁ νειὸς ἀπηλογᾶται·
πέντε χρόνους ἂν βάλανε στὴν φυλακὴν ἐμένα,
τρεῖς ὥραις δὲν μου φαίνονται ἂν ἦνε γιατ᾽ ἐσένα·
ἔξε τοῦ λέγ᾽ ἡ λυγερὴ κτλ.
ἐξέστησα στὰ λόγια σου, κυρά, στὴν εὐμορφιά σου
στὴν ὡραιότητα τὴν πολλὴν ποῦ ἔχει ἡ ἀφεντιά σου
ἑπτὰ τοῦ λέγ᾽ ἡ λυγερὴ κτλ
ἑφτὰ χάραις ἂν ἔδωκεν ὁ ποιητὴς καὶ πλάστης

*) Ἴδε Ἱστορίας Τομ. Α σ. 302.

ὅλαις ἐσὺ ταῖς ἔλαβες, σὺ ταὶς διεμοιράσθης
ὀκτώ, τοῦ λέγ' ἡ λυγερὴ κτλ.
ὀκτὼ χώραις ἂν ἔδωκεν ὁ ποιητὴς τοῦ κόσμου
ὅλαις ἐσὺ ταὶς ἔλαβες, ματάκια μου καὶ φῶς μου
ἐννεἰά τοῦ λέγ' ἡ λ. κτλ.
ἐννοιάζομαι ὁ δολερός, βράδυ 'νε νὰ πηγαίνω·
Δέκα τοῦ λέγ' ἡ λ. κτλ.
δεκάτιζε τὰ λόγια σου, κόρη, τί θὰ πηγαίνω·
δώδεκα λέγ. ἡ λ. κτλ.
Δώδεκα μῆλα σοῦ 'στειλα, στὸ μαγραμὲ δεμένα
τὰ δυό σου χείλη φίλησα τὰ κοκκινοβαμμένα
τριάντα λέγ' ἡ λ. κλ.
τρανταφυλλιὰ ἐφύτρωσε μέσα στὰ 'σωτικά μου
καὶ γἰὰ νερὸ ποτίζεται αἷμ' ἀπὸ τὴν καρδιά μου,
σαράντα λέγ' ἡ λ. κτλ.
σαράντα βρύσες μὲ νερὸ καὶ ξηνταδυὸ πηγάδια
δέν μου τὴν σβύνουν τὴν φωτιὰ ποὔχω στὰ φυλλοκάρδια·
πενῆντα λέγ' ἡ λ. κλ.
πενῆντα βρύσες μὲ νερὸ καὶ δυὸ βουνὰ μὲ χιόνι
δέν μου τὴν σβύνουν τὴν φωτἰὰ κι' ἂς διάβουν χίλιοι χρόνοι
ἑξῆντα λέγ' ἡ λ. κλ.
ἑξηνταβέργινο κλουβὶ ἐμᾶς τοὺς δυὸ νὰ κλείσουν
νὰ παραπέσουν τὰ κλειδιά νά μας ἀλησμονήσουν.

. . . .

Λιανοτράγουδα

Γκόλφι χρυσὸ στὸ στῆθός μου σύρει τὸν ἐρωτά σου
καὶ στῆς καρδιάς μου τὸ κλειδὶ γραμμένο τὄνομά σου.
Ἔκλεισες τὴν καρδία μου καὶ πῆρες τὸ κλειδί της
καὶ κλειδωμένη ἔμεινε σ' ὅλην της τὴν ζωήν της·
Ἁλυκοπερτσεροῦσά μου σήκω νὰ περπατήσῃς
μπαχάρια καὶ γαρούφαλα νὰ στρώσω νὰ πατήσῃς.
Ποτὲ μὲ ταὶς παρηγοριαὶς δὲν σβύνουνε τὰ πάθη
μήτ' ὁ παληὸς σεβτὰς περνᾷ, χωρὶς καινούργιος νἄρθῃ·
Μία ψυχὴ σὲ δυὸ κορμία λέγουν οἱ προκομμένοι
πῶς ἠμποροῦνε νὰ βρεθοῦν νὰ ἦνε ἑνωμένοι.
Δός μου ἀψιθιὰ γιὰ τὸν σεβτὰν
δυόσμο γιὰ τὴν λυγοῦρα

γιάτ' εἶδα τὴν ἀγάπη μου
καὶ μ' ἐπίασε τρεμοῦλα.
Ἡ ἀγάπη 'νε κακὸς σεβτὰς
τοῦ χαμαμιοῦ λυγοῦρα
τοῦ τήκτικου τὸ τέρμενο
τῆς θερμασιᾶς τρεμοῦλα.
Ἀνάθεμα τὸν ἔρωτα, ὅποιος τὸν κάμει φίλον
κι' ὅποιος τὸν καλοπιστευθῆ τὸν ἄπιστον τὸν σκύλον.
Τί εὔμορφα ποῦ κάθουμουν πιδέξια μὲ τὴν τάξι,
τοῦ ἔρωτα βουλήθηκε νἄρθῃ νὰ μὲ πειράξῃ.
Ὁ ἐρωτάς σου μὲ κρατεῖ κι' ὁ πόθος σου μὲ τρέφει
νὰ ξαπετήσω μ' ἔρχεται μέσ' στ' οὐρανοῦ τὰ νέφη.
Ἡ ἀγάπη μ' ἔγεινε δενδρὶ καὶ σκέπασε τὸν δρόμο
καὶ δὲν μ' ἀφίνει νὰ διαβῶ νὰ πάγω σ' ἄλλον κόσμο.
Ἡ ἀγάπη ἀπὸ τὰ πρῶτα 'νε κι' ἀπὸ τὴν πρώτη πλάσι
κι' ὅποιος τὴν ἐπερίπεξε νὰ μὴ τὴν ἀποτάξῃ.
Ἡ ἀγάπη ῥόδα δὲν εἶνε, μηδ' ἄνθος γιὰ νὰ πέσῃ
μόν' εἶνε βάτος καὶ κλαδιὰ κ' ἀλλοῖ ὅποιος νὰ μπλέξῃ
Δὲν εἰμπορεῖ ἡ ἀγάπη σοὺ νὰ βγῇ ἀπ' τὴν καρδιά μου,
ὁ θάνατος νὰ μ' ἔπαιρνε, κεῖνο ἦτον ἡ γιατρειά μου.
Ἡ ἀγάπη θέλει φρόνιμα θέλει ταπεινοσύνη
θέλει λαγοῦ περπατησιά, πουλιοῦ 'γλιγωροσύνη·
Καὶ τὰ τραγούδια λόγια 'νε, καρδιαὶς παρηγοροῦνε
σὰν ταὶς ψυχαὶς ποῦ καρτεροῦν παράδεισον νὰ ἰδοῦνε
Ὅλα τἀμπέλια γύρισα νὰ βρῶ γλυκὸ σταφίλι,
γλυκύτερο δὲν εὕρηκα ἀπ' τὰ δικά σου χείλη.
Ψηλὴ λυγνή μου λεμονιά, δάφνη μου φουντωμένη,
ἡ νειότη μου στὰ χέρια σου εἶνε παραδωμένη
Αἰνὴ στραβὴ πινακωτὴ μὲ κρίθινα καρβέλια
ἔχεις δύο μάτια σὰν αὐγὰ καὶ κ . . . σὰν βαρέλια
κι' ὅταν γυρίσω καὶ σ' ἰδῶ ξηραίνομ' ἀπ' τὰ γέλοια.
Στὸ Κάστρο βγαίν' ὁ αὐγερινὸς καὶ εἰς τὸ παζάρ' ἡ πούλια
καὶ εἰς τὴν βρύσι τοῦ Βοργειὰ βγαίνει μι' ἀρχοντοποῦλα

*

Ἐπὶ κόρης ἐγκαταλιπούσης εὐγενῆ ἀρραβωνιαστικὸν καὶ ἀρραβωνιασθείσης νέον κατωτέρας τάξεως ἐτραγῴδουν

Ἀρνήθη κι' ἀπαρνήθηκε τὸν μαστραπᾶ ἀπ' τὸ ῥάφι,

καὶ ἅπλωσε καὶ ἔπηρε τἀγκάθι ἀπ' τὸ χωράφι.
Ἡ μάννα σου σὲ πάντρευσε στὸ πεῖσμα τὸ δικό μου,
καλλίτερον δὲν σ' ἔδωκε, μόν' τὸν χειρότερόν μου,

*

Ἄσπρη κατάσπρη δὲν 'φελᾶ; σὰν πατημένο χιόνι
ὁποῦ τὸ ρίχν' ἀπὸ βραδὺ κ' ὅσο νὰ φέξῃ λυώνει·
Ἄσπρη κατάσπρη δὲν φελᾷς, μόν' νὰ μελαχρινίζῃς
νὰ τὄχει καὶ ἡ ὄψις σου νὰ ροδοκοκκινίζῃς
Ἡ ἀγάπη 'νε φαρμακερή, ἀδέλφι τοῦ θανάτου,
μέσ' στὴν καρδιὰ ἐφύτρωσε σὰν μιὰ κορφὴ τοῦ βάτου.
Μέσ' στὴν καρδιά μ' ἐφύτρωσε σὰν μιὰ ψηλὴ ἰτέα
τὸ αἷμα μου τὴν πότισε, τί νὰ τῆς κάμω πλέα;
Ἔκαμε ρίζαις καὶ κορφαὶς ὡσὰν τὸν περιγέφτη (μπόλιασμα)
μέσα στὰ φύλλα τῆς καρδιᾶς ὁλόγυρα φυτεύθη
Τὰ μαῦρα μάτια ὁ ἔρωτας τὰ ἔκαμε μὲ πόθον
τὰ γαλανὰ μὲ τὸ ψηφὶ ν' ἀρέσουν τῶν ἀνθρώπων.
Ξανθὰ μαλλιὰ στὴν κεφαλὴν σταὶς πλάταις ξαπλωμένα
ἀγγέλοι σοῦ τἀκτένιζαν μὲ διαμαντένια κτένα.
Ξανθὰ μαλλιὰ στὴν κεφαλὴν πλεγμένα μὲ τὴν τάξι
καὶ πᾶσα τρίχα φαίνεται ἕτοιμη νὰ μὲ σφάξῃ.
'Εκαθόμουν κ' ἐννοιαζόμουν
κ' ἐννοιαζοσκοπολογόμουν
κι' ἐξηράθη ἡ ρόκα 'μπρός μου
καὶ τἀδράχτι στὸ πλευρό μου,
κιἄναψαν αἱ ἀγκαλιαίς μου
ἐνθυμῶντας τὸν καλόν μου.

Αἰνίγματα

Στραβοζούρζουλη εἶν' ἡ μάννα (τὸ κλῆμα)
καὶ πανώρια ἡ θυγατέρα (τὰ φύλλα)
καὶ ζουρλομαριὰ ἡ ἐγγόνη (τὸ σταφύλι)
κι' ἀντιμάρμαρ' εἶν τἀπλάϊ (ὁ ληνὸς)
καὶ νερὸ χωρὶς ποτάμι (ὁ μοῦστος).

* *
*

'Ατσαλένια εἶν' ἡ γῆ
χάλκινος ὁ οὐρανὸς

γατιοῦ ποδάρι
φιδιοῦ κεφάλι (χελώνη)

* *
*

Βαρκοποῦλ' ἁρματωμένη
στὴν σπηλιὰ πάγει καὶ μπαίνει (κοχλιάριον).

* *
*

Χιλιόκομπο, χιλιόδετο,
χίλια νὰ εἰπῇς δὲν θὰ μ' εὑρῇς (ἐργάθι).

* *
*

Ὁ μπάρπας μου ὁ Θεόδωρος
πολλὰ ζωνάρια ζώνεται (βαρέλι)

* *
*

Κάθετ' ὁ Ῥέπας κ' ἡ Ῥεποῦ
ὁ Ῥέπας καὶ ὁ Ξερέπας
κ' ἀνάμεσα στοὺς τέσσερεις
κάθετ' ἡ μαύρη κάγια (τέντζερες)

* *
*

Μαύρη κάππα
κόκκινο ποκάμισο
κι' ἄσπρη σάρκα (κάστανον)

* *
*

Περίπου ὅμοιος ὁ γρῖφος τῆς Σαπφοῦς, «ἔστι φύσις θήλεια (ἡ ἐπιστολὴ) καὶ βρέφη σώζουσ' ὑπὸ κόλποις αὐτῆς (τὰ γράμματα) ταῦτα δ' ἄφωνα βοὴν ἵστησι γεγωνὸν καὶ διὰ πόντιον οἶδμα.»

Ἤθελα νἄχα ἕνα πουλὶ (τὸ κονδύλι)
ποῦ νὰ γεννᾷ ἀπ' τὴν μύτη,
νὰ κάμνῃ μαῦρα τὰ πουλιὰ (τὰ γράμματα)
νἄχῃ καὶ μαῦρο σπίτι (τὸ καλαμάρι)
τρεῖς τὸ κρατοῦν, ὅταν γεννᾷ (τὰ τρία δάκτυλα)
καὶ δύο τὸ παραστέκουν (τἆλλα δύο)
ἄλλοι γνωρίζουν τὰ πουλιὰ
κιἄλλοι δὲν τὰ γνωρίζουν.

*
* *

Πέντε πέντε κουβαλοῦνε (τὰ δάκτυλα)
τριάντα δυὸ τριζοκοποῦνε (οἱ ὀδόντες)
κ' ἡ κυρὰ Μαριὰ σαρώνει (ἡ γλῶσσα)
καὶ ὁ κεχαγιὰς μαζώνει (ὁ λαιμὸς)
κ' ὁ σφυρόκοπος τἀπλώνει... (Ἡ λειτουργία τοῦ τρώγειν)
Πελεκοῦδα βγάν' ἀρκοῦδα. (Κόνιδα ψεῖρα)

Ἡ μάνα μου ἡ Λέλαινα
κ' ἡ Λελαικουταλίταινα,
ἀπὸ ψηλὰ κρημνίζεται,
καὶ πάλι δὲν ῥαΐζεται (Ἐλαία)

Ἀραπίτσα μακροχέρα
καὶ γλιγωρομαγερεύτρα. (Τηγάνι)

Σχίζω, νύζω τὸ δενδρό,
βρίσκω νύμφη καὶ γαμβρὸ
πενθερὰ μὲ πενθερό. (Κάρυον)

Παροιμίαι

Ὅποιος πεινᾶ, νειρεύεται φούρνους γεμάτους πίτταις,
βλέπει καὶ ὁ ξυπόλυτος παπούτσια μὲ ταὶς μύταις,
Ὅποιος δὲν πέρνει ἀπὸ ταὶς μέραις μου, ἂς ζήσῃ χίλιους χρόνους.
Ἔμαθα γδυμνὸς κ' ἐντρέπομαι ντυμένος
Ἦλθα γιὰ νὰ ξανασάνω
κ' εὗρηκα μαλλιὰ νὰ ξάνω.
Τὸ βουβάλι κι' ἂν ξεπέσῃ
ἡ οὐρά του κάμνει βόδι.
Τοῦ κακοῦ καιροῦ τὰ νέφη
ἄλλα πάνω κι' ἄλλα κάτω
Στὸν 'μπυρισμένον τὸν καιρὸν στὸν ποντισμένον χρόνον
ἐγείνει ἡ Μάρω δέσποινα κ' ὁ Γκίκας θεολόγος.
Μαζευθήκανε τἀρνειὰ κ' ἔκαμαν τὸν μποῦφον πρῶτον.

Ὅλος ὁ Μάρτις φόβος μου
κι' Ἀπρίλις ὡς τὰς ἕνδεκα
ἀκόμη κι' ὡς ταὶς δεκοκτὼ
ἔσκασ' ἡ πέρδικα τ' αὐγό.
Ὁ Μάρτις ἐδιαλάλησε μικρὰ μεγάλ' ἐπάνω
καὶ τὸ σκόροδον κάτω.

Τί πολυσυλλογίζεσαι καὶ διασκορπᾷς τὸν νοῦν σου
τὸ ὅτι γράφ' ἡ μοῖρα σου δὲν εἶνε τοῦ χεριοῦ σου.
Νἆχα πουτ . . . ῥιζικὸ καὶ ἀκαμάτρας τύχη.
Ἔκαμε καὶ ἡ Λεψῖνα στάρι;
Ὁ ὕπνος τρέφει τὸ μικρό, καὶ ὁ Ἥλιος τὸ μοσχάρι
καὶ τὸ κρασὶ τὸ γέροντα, τἆπρα τὸ παλληκάρι.
Κ' ἐγὼ κακοπαντρεύθηκα κι' ὁποῦ μ' ἐπῆρ' ἂς κλαίει
ἢ «κι' ἄλλοι ὁποῦ μ' ἐπῆρε»
Πέτρα ποῦ κυλάει μοῦσκλα δὲν κολλάει
Ἂν κάμῃ ὁ Μάρτις δυὸ νερὰ κι' Ἀπρίλις ἄλλο ἕνα
χαρὰ εἰς ἐκεῖνον ποῦ στὴν γῆν ἔχει πολὺ σπαρμένα·
ἢ «κάμει κουλλούραις στρογγυλαὶς καὶ πίτταις σὰν ἁλώνια».
Μὲ τὸν νοῦ παχαίν' ἡ κόρη μὲ τὸν ὕπνο ἡ ἀκαμάτρα
Ὁ ὀκνὸς πάει μακρυὰ κι' ὁ ἀκριβὸς χάνει πολλά.
Αἱ κακαίς μου σουννυφάδες ἀκαμάτραν μὲ φωνάζουν
κ' ἐγὼ γνέθω τυλιγαδιάζω πέντε μῆνες πέντ' ἀδράκτια·
πέντε μῆνες πέντ' ἀδράκτια πότε τἄγνεσ' ἡ καϋμένη!
Ὦ Ἀθήνα ξακουσμένη
πῶς κατάντησες καϋμένη
πρῶτα ἦσουν Δασκαλεῖο
τώρα γείνης Μπουρδελεῖο.

Ὄνειρον κόρης καὶ ἐξήγησις αὐτοῦ

Μές' στὴν ἁγιὰ Παρασκευὴ
κόρη κοιμᾶται μοναχὴ
κοιμᾶται κ' ὀνειριάζεται
βλέπει π' ἀρραβωνιάζεται
παίρνει νερὸ καὶ νίβγεται,
μαντῆλι καὶ σφογγίζεται,
προσκέφαλο καὶ κάθεται,
γυαλὶ κ' ἐπιτηδειάζεται.
Μάννα μ' τὄνειρο ποῦ εἶδα γὼ
ὁ θειὸς νὰ τὸ βγάλῃ σὲ καλὸ
σὲ περιβόλι ἔμπαινα
καὶ σ' ἕνα πύργ' ἀνέβαινα
καὶ τρία ποτάμια μὲ νερό·
ἐξῆγα μάννα μ' τὄνειρο

ξῆγά το μάννα μ' ξήγα το.
«Περβόλι εἶν' ὁ τάφος σου
κι' ὁ πύργος εἶν' ὁ λάκκο σου»
τὰ τρία ποτάμια τὸ νερὸ
τὰ δάκρυα ποῦ θὰ κάμω γώ.»
«Σκύλα μάννα μ' μάννα μ' σκύλα
δέν μου τὸ ξήγησες καλὰ
Περβόλι εἶν' ὁ γάμος μου,
καὶ πύργος εἶν' ὁ ἄνδρας μου·
τὰ τρία ποτάμια τὸ νερό,
εἶν' τὸ πολὺ συμπεθεριό».

Σκαντσόχοιρος καὶ χελώνη.

Ὁ Σκαντσόχοιρος ὁ λείρης
κάνει τῆς χελώνας μάτι,
κ' ἡ χελώνα καμαρώνει
καὶ τὸν φέρετζέ της βαίνει
πάνω στὸν Καντῆ ἀνεβαίνει·
ἄδικο μεγάλ' ἀφέντη,
ἀπὸ τοῦτον τὸν λεβέντη·
ὅπου πάγω νὰ βοσκήσω
ὅλο μπρός μου τὸν εὑρίσκω
πάω νὰ πιῶ λίγω νεράκι
μὲ τραβᾷ 'π τὸ ποδαράκι·
πάω νὰ φάγω χορταράκι
ρίχνει μ' ἕνα λιθαράκι
πάει κ' εὑρίσκει τὴν φωλιά μου
καὶ σκορπάει τὰ αὐγά μου.

. . . .

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΠΕΡΙ ΛΕΟΝΑΡΔΟΥ ΤΑΡΩΝΙΤΟΥ*)

τοῦ "κολονέλλου" καὶ τῆς ἁλώσεως τοῦ Παλαμηδίου ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τὸ 1715.

(*Ἀνακοινωθεῖσα ἡμῖν ὑπὸ Κ. Α. Χρηστομάνου*)

Ὁ *Λεονάρδος Ταρωνίτης* «ὁ κόντες», ὁ κολονέλλος, ἤτανε σταλμένος

*) Περὶ Ταρωνιτῶν ἴδε Μν. Α'. σ. 296.

»ἀπὸ τὴν Βενετία νὰ 'μπῇ 'ς τὸ Παλαμήδι καὶ νὰ τὸ φυλάῃ νὰ μὴ τὸ »πάρουν οἱ Τοῦρκοι γιατὶ τὸν ἐθεωροῦσαν γιὰ τὸν πειὸ ἀνδρειωμένο ἀπὸ »ὅλους τοὺς κολονέλλους. Εἶχε ὁ Λινάρδος μαζῆ του τὴν γυναῖκά του »τὴν Κασσάνδρα τοῦ Χαλκοκονδύλη κόρη καὶ τὰ δύο του παιδιὰ τὸν »Γιαννάκη ἴσα μὲ 6 χρονῶν καὶ τὸν Διονύση 4. Τὰ παιδ̤ιὰ τὰ φύλαγε ἡ »Ἄγια του, ποῦ τὴν εἴχανε παραμάνα, καὶ τὴν ἐλέγανε Κούτσω γιατ' »ἤτανε κουτσή, πατρίδα της ἤτανε ἡ Βενετία καὶ ἀπὸ κεῖθε τὴν εἶχε »πάρῃ ὁ Λινάρδος. Ἐνῷ ἐπολέμαγεν εἰς τὸ φρούριο ὁ Λινάρδος μὲ τοὺς »στρατιώταις του ὡρμήσαν « οἱ Ζαλκουβάνοι » (οὐγγαρέζοι γ̤ιὰ Τοῦρ- »κοι) νὰ πάρουν τὸ κάστρο μὲ μ̤ιᾶς. Τότες αὐτὸς ποῦ ἤτανε γ̤ιὰ νὰ »φυλάῃ τὰ κανόνια, ὁ Σαλαχώραγας, ποῦ εἶχε γίνῃ ἀπὸ Τοῦρκος γ̤ιὰ »τὰ 'μμάτια τοῦ κόσμου Χριστιανός, ἔβγαλε καὶ τὰ βουλώσανε καὶ ἔτσι ἄνοιξε καὶ ταὶς πόρταις τοῦ κάστρου καὶ 'μπήκανε οἱ Τοῦρκοι μ' ὅλο τ' ἀσκέρι.

» ἀνάθεμα τὸ Σάλα
» ποῦ 'βούλωσε τὰ τόπ̤ια ».

(ὠδύροντο οἱ ἐν τῷ φρουρίῳ)

«Ἡ Ταρωνίτισσα ἔκρυψε ὅσα φλουρία εἴχανε μέσα σ' ἕνα 'πάπλωμα »καὶ τὰ ἔρραψε καὶ ἔπειτα δίπλωσε μ' αὐτὸ τὰ παιδ̤ιά· καὶ τὰ 'πῆρε »καὶ κρύφτηκαν 'ς τὴν ἐκκλησιὰ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα, ὅπου εἶναι 2 κα- »νόνια μπρούντζινα καὶ γράφουνε ἀκόμα τὸ ὄνομα τοῦ Ταρωνίτη. Μὰ »σὲ λίγο τοὺς ξετρύπωσαν οἱ Ζαλκουβάνοι· ἡ Ταρωνίτισσα πρόφτασε καὶ »ἔρριξε τὸ πάπλωμα ἀπάνω σὲ μ̤ιὰ μουσάνδρα. (Τὸν Λινάρδον τὸν εἴ- »χανε γδύσῃ ὅλα τὰ χρυσᾶ του καὶ τὸ καβαλλαράτο του καὶ τὸν βά- »λανε 'ς ἕνα ὑπόγειο 'ς τὸ 'μπουδροῦμι). Τότες ἡ Κούτσω ζήτηξε μιὰ »κούν̤ια γιὰ τὰ παιδ̤ιὰ καὶ ἕνα πάπλωμα, μὲ σκοπὸ νὰ τῆς φέρουν τὸ »δικό τους μὲ τὰ φλουριά, αὐτοὶ ὅμως τῆς φέρανε τὰ ροῦχα τοῦ Λινάρ- »δου γ̤ιὰ νὰ σκεπάσῃ τὰ παιδ̤ιά. Σὰν τὰ εἶδε ἡ Κασσάνδρα ἐλιποθύ- »μησε γ̤ιατὶ νόμισε πῶς εἴχανε σκοτώσῃ τὸν ἄνδρα της· καὶ ἔτσι τὴν ἐ- »γνώρισαν οἱ Τοῦρκοι πῶς ἤτανε γυναῖκα τοῦ φρούραρχου, τοῦ κολονέλ- »λου, καὶ τῆς κάνανε πολλαῖς περιποιήσεις, τῆς δώσανε καὶ τὴν στολὴ »τοῦ Λινάρδου καὶ τὸ πάπλωμα καὶ τὴν βάλανε αὐτὴν καὶ τὰ παιδιά »της μαζῆ μὲ τὸν Λινάρδον σ' ἕναν ὀντᾶ καλλίτερο· ἡ Κούτσω ὅμως δὲν »ἠθέλησε νὰ πάῃ πίσω 'ς τὴν πατρίδα της, παρὰ ἔμεινε μὲ τὴν κυρὰ της »καὶ ἀνάστησε τὰ παιδ̤ιὰ μαζὶ μὲ τὰ 7 παιδιὰ τοῦ ἀδερφοῦ τῆς κυρᾶς »της, τοῦ Νικολάκη τοῦ Χαλκοκονδύλη »

ΑΡΧΕΙΑ

ΤΡΙΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΝΟΤΑΡΙΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

Τινὰ περὶ Νοταρίων [1]).

Παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ Ἀθηνῶν Β. Λαμπρούλῃ διεσώθησαν λείψανα ἀρχείων νοταρίων Ἀθηναίων τοῦ ΙΗ′ αἰῶνος· μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Β. Λαμπρούλη περιῆλθον τῇ κατοχῇ τοῦ συμβουλαιογράφου Δ. Βουζίκη, ὅστις τῇ ἀξιεπαίνῳ ἐπεμβάσει καὶ τῇ διαταγῇ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης παρέδωκε τινὰ αὐτῶν, τὰ παλαιότερα, τῇ ἱστορικῇ καὶ ἐθνολογικῇ ἑταιρείᾳ, παρ' ᾗ ἤδη ἀπόκεινται ὑπ' ἀριθ. 7100. Εἶναι ἑξήκοντα συμβόλαια συνταχθέντα ἐν ἔτεσι 1749—1774 ὑπὸ τῶν νοταρίων Παλαιολόγου Βουρδούχα, Νικολάου Μπενιζέλου καὶ Νικολάου Χειλᾶ [2].

[1]) Ἡ περὶ Νοταρίων εἰσαγωγὴ αὕτη ἐδημοσιεύθη καὶ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ 5 (1890) φύλλῳ τῆς δικαστικῆς ἐφημερίδος «Θέμιδος», δημοσιεύεται δὲ ἐνταῦθα μετά τινων προσθηκῶν καὶ βελτιώσεων. Τὰ κείμενα τῶν ἐγγράφων εἶναι ἀνέκδοτα. Ἰδιαιτέρως θέλουσι δημοσιευθῇ γλωσσικαὶ καὶ τοπογραφικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν δημοσιευομένων ἤδη ἐγγράφων.

[2]) Νοτάριοι ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Τουρκοκρατίας μνημονεύονται ἐν ἐγγράφοις εὑρισκομένοις παρ' ἰδιώταις. Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Μεσσηνίας κ. Πανάρετος ἔσχε τὴν καλωσύνην νὰ μοὶ ἀποστείλῃ κατάλογον ὀνομάτων τινων νοταρίων 17—19 αἰῶνος, ἐφ' ᾧ καὶ εὐχαριστῶ αὐτῷ.

Ὁ κατάλογος οὗτος ἔχει ὡς ἑξῆς.

1 ***Ἰωάννης Ῥούμπας* 1646**
2 ***Γεώργιος Μπενιζέλος* 1685**
3 ***Οἰκονόμος Γεωργίου* 1690—1696**
4 ***Σταμάτιος Κωλέττης* 1721**
5 ***Μπενάρδος Μπενιζέλος* 1724**
6 ***Ἀναστάσιος Ψαλλίδας* 1726**
7 ***Ἰωάννης Παπαγγελῆς* 1726—1731**
8 ***Μπενάρδος Παλαιολόγος* 1732**
9 ***Δημήτριος Πατούσας* 1743**
10 ***Μηχαὴλ Παπαγγελῆς* 1746—1765**
11 ***Γιαννάκης Παπαγγελῆς* 1758—1760**
12 ***Νικόλαος Χειλᾶς* 1770—1777**
13 ***Γεώργιος Ν. Χειλᾶς* 1782—1786**
14 ***Νικόλαος Μπενιζέλος* 1784**
15 ***Ἀντώνιος Καρόρης* 1789**
16 ***Σωτηριανὸς Ἀλεξάνδρου* 1790**
17 ***Ἰσίδωρος Ῥοῦφος* 1804—1820**

Ὁ θεσμὸς τῶν νοταρίων ἀνάγεται εἰς τὸν ἐσωτερικὸν ὀργανισμὸν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἡ θέσις καὶ σχέσις αὐτῶν ἐν τῇ ἀθηναϊκῇ πολιτείᾳ κατὰ τοὺς παρελθόντας αἰῶνας μετὰ τὴν φραγκοκρατίαν καὶ τὴν πτῶσιν τοῦ βυζαντιακοῦ κράτους θὰ ἦτο πως ἀξία μελέτης παρὰ τοῖς περὶ τὴν ἱστορίαν τῶν Ἀθηνῶν ἀσχολουμένοις. Ἐγὼ ἐνταῦθα θέλω χαράξῃ γενικὰς τινας γραμμὰς περὶ τοῦ ἀξιώματος τῶν νοταρίων, ὅπως κεντήσω ἁπλῶς τὴν περιεργίαν τῶν εἰς θέματα τοιαῦτα ἀρεσκομένων.

Οἱ νοτάριοι (¹) τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἔχουσι κυρίως ἐκ τοῦ ρωμαϊκοῦ καὶ βυζαντιακοῦ δικαίου. Ἐν τῷ κλασικῷ ρωμαϊκῷ δικαίῳ εὑρίσκομεν πρὸς σύνταξιν ἐγγράφων καὶ λιβέλλων δημοσίους ὑπαλλήλους ὑπὸ τὸ ὄνομα tabelliones, μνημονευομένους ὑπὸ τοῦ Οὐλπιανοῦ (Νόμ. 9 § 4 48, 19), κατὰ τοὺς χρόνους ὅμως τοῦ Ἰουστινιανοῦ καὶ κατόπιν ἀπαντῶσι σαφῶς καὶ ὡρισμένως τὰ στοιχεῖα τῆς λειτουργίας αὐτῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα συμβολαιογράφοι ἢ νοτάριοι (²).

Τὸ ἔργον αὐτῶν ἦτο ἡ σύνταξις συμβολαίων παντοίων δημοσίων, ἀγοραίων, ἐπ' ἀγορᾶς (instrumenta puplice confecta, in foro) (³) κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ ἰδιωτικά, ἰδιόχειρα· σπανιώτατα δὲ συνέταττον δικαστικά, καὶ ὡς ὁ Κουΐάκιος διδάσκει, ἦσαν publici contractuum scriptores. Ἐκ τῆς Νεαρᾶς 44 καὶ 75 (§ 5 καὶ 9) ἐξάγεται ὅτι εἶχον καὶ ὑπαλλήλους καὶ ἀναπληρωτάς, ὑπουργοῦντας, (discipulos, adjutores, ministros). Ἐξ ἀπηγορευμένων πράξεων ὤφειλον ν' ἀπέχωσι (⁴) καὶ ἐπὶ τῶν νομίμων νὰ τηρῶσι τοὺς τύπους (⁵), ἐπὶ παραβάσει δὲ κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις ὑπεῖχον εὐθύνας καὶ ποινάς. Πρὸ πάντων ὅμως διὰ τῆς Νεαρᾶς 44 ἐκανονίσθησαν αἱ περὶ συμβολαιογράφων καὶ τῶν πρωτοκόλλων αὐτῶν ἀρχαί. Οὐχὶ αὐτοκλήτως, ἀλλὰ τῇ αἰτήσει (rogare) τῶν συμβαλλομένων ἀνελάμβανον τὴν σύνταξιν συμβολαίου, καὶ κατὰ πρῶτον ὤφειλον νὰ συντάττωσι σχέδιον αὐτοῦ (scheda), κα-

(¹) Περὶ Νοταρίων ἴδ. Meursii Glossarium graecobarbarum Vo Notae νοτάριος (ἐκδ. Φλωρεντίας τόμ. IV σελ. 598) Brissonii vo notarius, Cujacii ad Nov XLIV (tom. X col. 660 665). Thommassini, vetus et nova ecclesiae disciplina (ἔκδ. Βενετίας 1723) I, II, cap 106. Savignv Gesch. I 304, Valesii σημείωσιν p ἐν βιβλίῳ V κεφ. 22 ἐκδ. ἐκκλ. ἱστορίας Σωκράτους (σελ. 251) καὶ Bethmann-Hollweg Handbuch des Civil-prozesses I § 17 (ἔκδοσις Βόννης 1834).

(²) N. 73 κεφ. 9. Κώδ. (1 3) 11 Κώδ. (8 18) Εἰσ. § 3 de adopt.

(³) Ἀγοραπωλησίας, διαθήκας κλπ. ἴδ. π. χ. Νόμ. 24 Κώδ. (6. 23), πρβ. καὶ Ν. 23 Κώδ. (4. 29) 11 (8. 18) 1 (9. 53) καὶ Ν. 49 κεφ. 2, Ν. 52 κεφ. 2, Ν. 73 κεφ. 2, 5 καὶ 7, Ν. 117 κεφ. 2, Ν. 142 κεφ. 2 καὶ Edict VII § 2.

(⁴) Πρβ. Νόμ. 2 Κώδ. (4. 42) 1 (11. 53).

(⁵) Ν. 66 κεφ. 1 Ν. 44 κεφ. 2.

τόπιν δὲ κατεχώριζον αὐτὸ εἰς τὸ πρωτόκολλον ([1]) καί, ὡς ἐκφράζεται ἡ Νεαρά, εἰς χάρτην καθαρὸν (in charta pura)· προανεγινώσκετο τοῖς συμβαλλομένοις καὶ ὑπεγράφετο παρ' αὐτῶν καὶ τῶν μαρτύρων ([2]) ὑπέγραφε κατόπιν ὁ συμβολαιογράφος καὶ συνεπλήρου τὸ ἔγγραφον (complere et absolvere) ([3]). Τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ὤφειλον νὰ παρέχωσι καὶ νὰ ἐνεργῶσιν οὐχὶ διὰ τῶν μαθητῶν καὶ βοηθῶν αὐτῶν, ἀλλ' οἱ ἴδιοι αὐτοπροσώπως, ἐπετρέπετο ὅμως νὰ ἔχωσιν ὑποκατάστατον (auditorem vel substitutum) κεκτημένον τὸ δικαίωμα πρὸς σύνταξιν συμβολαίων ([4]). Ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἐξέπιπτον τοῦ ἀξιώματος. Τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα ἔπρεπε νὰ χρονολογῶνται προσηκόντως, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς Νεαρᾶς 47, ἀπετέλουν δὲ ἀποδεικτικὸν κῦρος, ἂν ἡ γνησιότης καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν ἐνόρκως ἐβεβαιοῦτο ὑπὸ τοῦ ταβελλίωνος καὶ τῶν προσληφθέντων μαρτύρων ([5]).

Ὁ τῶν συμβολαιογράφων θεσμὸς ἐξηκολούθησε νὰ διέπηται ὑπὸ τῶν ἰουστινιανείων νόμων τοιουτοτρόπως ἂν καὶ ἡ παράλυσις τῆς διοικήσεως δὲν ἠδυνήθη νὰ τηρήσῃ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τῶν τύπων, ὡς συνέβαινεν εἰς πλείστους θεσμοὺς τοῦ βυζαντιακοῦ δικαίου, διότι π. χ. ἐπὶ αὐτοκρατείρας Εἰρήνης (797—802) αἱ περὶ συντάξεως τῶν συμβολαίων διατυπώσεις ἠλλοιωμέναι παρίστανται, ὡς προδήλως ἐξάγεται ἐκ Νεαρᾶς αὐτῆς ([6]) ἐξ ἧς φαίνεται καὶ ἡ συνήθεια τῆς διὰ τοῦ σημείου τοῦ σταυροῦ ὑπογραφῆς τῶν ἀγραμμάτων, ([7]) ἐκ μεγάλης θεοσεβείας, συνήθεια, ἥτις μέχρις τῶν τελευταίων χρόνων ἐπεκράτησεν. Ἐν τῇ Νεαρᾷ τῆς Εἰρήνης διατυποῦται καὶ ὁ ὅρκος τῶν μαρτύρων ἐν περιπτώσει δίκης πρὸς βεβαίωσιν τῶν περιεχομένων τοῦ συμβολαίου. Ἀλλ' ἐκ τῆς Νεαρᾶς

([1]) Περὶ τοῦ πρωτοκόλλου πρβ. Bethmann-Hollweg § 17.

([2]) Μάρτυρες κατ' Ἰουστινιανὸν προσελαμβάνοντο 3, καὶ ἂν οἱ συμβαλλόμενοι ἦσαν ἀγράμματοι 5, ἀλλὰ περὶ τούτου πρβ. Νεαρ. 73 § 5 καὶ 7 καὶ Κουϊάκιον ad Nov. 73 (τόμ. X. σελ. 691).

([3]) Πρβ. καὶ Ν. 31 Κώδ. (8. 54) 23 (4. 29) Νεαρ. 73 κεφ. 5 8.

([4]) Νεαρὰ 44 κ. 1 § 4 Ὁ ὑποκατάστατος ὡρίζετο καθ' ὑπόδειξιν τῆς ἀρχῆς, ὑπὸ τοῦ magister census· ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐν Κωνσταντινουπόλει μεταγενεστέρως ἐκλήθη Γενικὸν (πρβ. Νεαρὰν Λέοντος 44 in coll. I Zachariae καὶ παρὰ Σουΐδα [ἐν λέξει Ἀρτέμιος). Παρὰ τῇ ἀρχῇ ταύτῃ ἐτελοῦντο καὶ αἱ insinuationes (ἴδ. Κουϊάκιον ad Nov. 44).

([5]) Ν. 44. πρ. § 1, Ν. 73 κεφ. 7. Πρβ. Νεαρὰν Εἰρήνης 27 (coll. I Zacharia) Bethmann-Hohweg αὐτόθι.

([6]) Ν 27 coll. I Zachariae.

([7]) «Εἰ δὲ ὁ τὸ ἔγγραφον ποιῆσαι ἀπαιτούμενος... ἀγράμματος ὑπάρχει ἢ ἐκ πάθους ἀδυνάτως ἔχει τοῦ γράφειν, προτάσσειν αὐτὸν τὸν τίμιον σταυρὸν καὶ τὰ λοιπὰ γράφεσθαι διὰ ταβουλαρίου ἢ νομικῶν ἢ ἑτέρων χειροχρήστων».

115 τοῦ Λέοντος πρόδηλον γίνεται ὅτι ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ ἤκμασε τὸ συμβολαιογραφικὸν ἀξίωμα, διότι ὑπῆρχεν ἐν Βυζαντίῳ σωματεῖον, οὗ προΐστατο πριμμικήριος, πρωτονοτάριος ([1]). Οἱ νοτάριοι δὲ ὑπὸ τοῦ σωματείου τούτου ἐδοκιμάζοντο καὶ διωρίζοντο· «Ὁ μέλλων προχειρισθῆναι ταβουλλάριος ὀφείλει ψήφῳ καὶ διαγνώσει τοῦ τε πριμμικηρίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ὄντων ταβουλλαρίων ἐγγίνεσθαι.» Περιεργότατοι εἰσὶν αἱ διατυπώσεις τῆς δοκιμασίας τοῦ ὑποψηφίου.

Ἐν πρώτοις ὤφειλε νὰ ἔχῃ «γνῶσιν καὶ νόμων εἴδησιν», ἡ περὶ τοὺς νόμους δ' ἐμπειρία αὐτοῦ δὲν ἦτο τυχαία τις, διότι κατὰ τὴν Νεαρὰν ἔπρεπεν «ἐπὶ στόματος ἔχειν τοὺς μ΄ τίτλους τοῦ Ἐγχειριδίου ([2]) καὶ τῶν ξ΄ βιβλίων τὴν γνῶσιν, παιδευθῆναι δὲ καὶ τὴν ἐγκύκλιον παίδευσιν, ὡς μὴ διαμαρτάνειν ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν ἢ διολισθαίνειν περὶ τὴν λέξιν». Μεταξὺ τῶν προσόντων τοῦ ὑποψηφίου ἦτο καὶ ἡ ὥριμος ἡλικία, «ἔχειν καὶ τὸν χρόνον πληρέστατον τοῦ διατρανοῦσθαι καὶ τῷ νῷ καὶ τῷ σώματι». Καὶ ἡ διαγωγὴ δ' αὐτοῦ ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψει, διότι ἔπρεπε νὰ εἶνε σεμνὸς τὸ ἦθος καὶ τῇ φρονήσει ἀκέραιος καὶ συνετὸς καὶ περὶ τὴν λέξιν εὔστροφος, «μὴ στωμύλος ἢ αὐθάδης ἢ βίου διεφθαρμένου». Ἐξητάζετο δ' ἐν τῷ συλλόγῳ εἰς τὴν γραφήν, ἐν ᾗ ἔδει νὰ πρωτεύῃ.

Μετὰ τὰς ἐξετάσεις ὁ ἐπιτυχὼν ὑποψήφιος προεχειρίζετο κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Μετὰ τοῦ συλλόγου τῶν ταβουλλαρίων καὶ τοῦ πριμμικηρίου ἐνεφανίζετο τῷ ἐνδοξοτάτῳ ἐπάρχῳ τῆς πόλεως, *ἐφεστρίδα ἠμφιεσμένος*, «ἐπομνυμένων ἐκείνων εἰς θεὸν καὶ τὰς σωτηρίας τῶν βασιλέων, μὴ διά τινα χάριν ἢ παράκλησιν ἢ συγγένειαν ἢ φιλίαν τοῦτον τῷ βαθμῷ ἐντάττεσθαι, ἀλλὰ δι' ἀρετὴν καὶ γνῶσιν καὶ σύνεσιν καὶ τὸ ἱκανὸν εἶναι ἐν πᾶσι· καὶ μετὰ τὴν ὅρκων βεβαίωσιν σφραγῖδι αὐτὸν προχειρίζεσθαι ἐν τῷ ἐπαρχιακῷ σεκρέτῳ παρὰ τοῦ τὴν ἡγεμονίαν ἔχοντος, εἶθ' οὕτως ἐντάττεσθαι καὶ συναριθμεῖσθαι τοῖς ταβουλλαρίοις· ἔπειτα ἐν ναῷ, οὗ πλησίον τὴν κατοικίαν ἔχει, ἀφικνεῖσθαι, πάντων τῶν ταβουλλαρίων ἐφεστρίδας ἠμφιεσμένων, καὶ τελεῖσθαι δι' εὐχῆς τοῦ ἱερέως τὴν ἐφεστρίδα ἀποβαλλόμενον καὶ λευκὸν φελόνιον ἐνδιδυσκόμενον, καὶ προπεμπόμενον παρὰ τῶν ταβουλλαρίων πάντων τὰς ἐφεστρίδας ἠμφιεσμένων, τοῦ πριμμικηρίου θυμιατήριον ἔχοντος καὶ πρὸς αὐτὸν τὴν εὐωδίαν ἐκπέμποντος, ἐν ταῖς χερσὶ τὸν νόμον ἐπιφερόμενον, τοῦ κατευθῦναι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ διὰ τοῦ θυμιατηρίου σημαι-

([1]) Πριμμικήριος ἐκαλεῖτο παρὰ Βυζαντίνοις ὁ πρῶτος τάξεώς τινος ἢ σωματείου (le doyen). Πρβ. Συνόδ. Χαλκηδ. Act. I.

([2]) Τοῦ Προχείρου Νόμου δῆλα δή.

νομένου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιον κυρίου· οὕτως οὖν ἐνδόξως παραγίνεσθαι ἐν τῇ καθέδρᾳ, ἐν ᾗ ἐκληρώθη».

Τοιαῦται αἱ διατυπώσεις τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ὁρκίσεως τοῦ ταβουλλαρίου, ἀλλὰ μετὰ τὰς διατυπώσεις ταύτας δὲν ἔληγεν ἡ διαδικασία, ἀλλ' ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐπαναστρέφων « μετὰ τῆς ἑαυτοῦ δόξης » ὁ ταβουλλάριος συνεποσίαζε « μετὰ τῶν συμπαρόντων » καὶ συνηφραίνετο. Ὁ Κουϊάκιος εὑρίσκει ἐν τούτοις περίεργον ὁμοιότητα τῶν τοιούτων ἐξετάσεων πρὸς τὰς τῶν διδακτόρων τῆς ἐποχῆς του « in Doctoribus creandis plerique nunc observant diligenter. Ἦγεν ὅμως καὶ τὴν ἑορτήν του τὸ σωματεῖον τῶν ταβουλλαρίων ἐν Βυζαντίῳ, τὴν τῶν Ἁγίων Νοταρίων λεγομένην, οἵτινες ἦσαν οἱ ἅγιοι Μαρκιανὸς καὶ Μαρτύριος, συμπίπτουσαν τῇ 25 Ὀκτωβρίου. (1) Οἱ τύποι τῆς ἑορτῆς ταύτης μετεῖχον πολὺ ἀποκρεατικῆς διασκεδάσεως, διότι οἱ ταβουλλάριοι μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτῶν διήρχοντο τὴν ἀγορὰν μετημφιεσμένοι, προσωπιδοφόροι, ἐν εὐθυμίᾳ ἀδιαπτώτῳ. Φαίνεται δὲ ὅτι τὸ ἔθιμον τοῦτο ἐθεωρήθη σκανδαλῶδες καὶ πολὺ ἐκέντησε τὰ νεῦρα τοῦ Πατριάρχου Λουκᾶ, ὅστις κατήργησεν αὐτό, καθὰ δηλοῦται ἐκ σημειώσεώς τινος τοῦ Βαλσαμῶνος ὑπὸ τὸν ΞΒ' κανόνα τῆς ἐν Τρούλλῳ Συνόδου (2) « τὰ μέντοι ποτὲ γινόμενα ἀπρεπῆ παρὰ τῶν νοταρίων παιδοδιδασκάλων (3) κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων νοταρίων, μετὰ προσωπείων σκηνικῶν διερχομένων τὴν ἀγορὰν πρὸ χρόνων τινῶν κατηργήθησαν, καθ' ὁρισμὸν τοῦ ἁγιωτάτου ἐκείνου πατριάρχου κυροῦ Λουκᾶ ». Οἱ νοτάριοι κατὰ τὸν Μεούρσιον(4) διεκρίνοντο εἰς πατριαρχικοὺς καὶ παλατίνους (palatini), οἱ μὲν ὑπηρέτουν παρὰ τῇ ἐκκλησίᾳ, οἱ δὲ παρὰ ταῖς πολιτικαῖς ἀρχαῖς, κατόπιν δημόσιοι (publici) κληθέντες (5), Μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ βυζαντιακοῦ Κράτους οἱ παρὰ τοῖς ἐπισκόποις, τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἀρχῇ, νοτάριοι διεσώθησαν ἐν τῷ μεταβληθέντι διοικητικῷ ὀργανισμῷ καὶ δι' αὐτῶν οἱ χριστιανοὶ συνέταττον τὰς διαθήκας (6) καὶ τὰ προικοσύμφωνά των. Νοτάριοι τοιοῦτοι διωρίζοντο κληρικοὶ καὶ ἰδίως οἱ δι-

(1) Πρβ. ἀκολουθίαν ἐν Μηναίῳ ἔκδ. Βενετίας 1872 σελ. 129, ἢ χρῶμαι.

(2) Πρβ. Σύνταγμα Ποτλῆ καὶ Ράλλη II 456.

(3) Πρβ. καὶ Gretzeri et Goari comment. (ἐκ Κωδινοῦ ἐκδ. σελ. 271) "quare ad alios notarios officium pueros dicendi referendum erit„.

(4) Glossarium graeco- barbarum vo Notae Νοτάριος ἔκδ. Φλωρεντίας, τόμ. VI σελ 598).

(5) Πρβ. καὶ Brachylogum j. c. IV 17 (ἔκδοσις Böcking σελ 155), ἔνθα φέρεται Tabularii publici.

(6) Ἐν τοῖς χωρίοις οἱ ἐφημέριοι ἔγραφον τὰς διαθήκας (Πρβ Μνημείων Δ· Καμπούρογλου σελ. 288).

άκονοι, κατὰ δὲ τὸν Οὐαλέσιον habebant episcopi suos Notarios adolescentes eruditos, οὐχ ἧττον ὅμως καὶ ἰδιῶται ἐγγράμματοι.

Τάξις πέρὶ τὸν διορισμὸν δὲν ὑπῆρχεν ἐπὶ τουρκοκρατίας, ἐξάγω δὲ τοῦτο ἐκ τῆς πρὸς τὸν Πατριάρχην Διονύσιον ἐπιστολῆς τοῦ ἀρχιεπισκόπου Μητροφάνους, διασωθείσης παρὰ Κρουσίῳ (1). Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ ὁ Μητροφάνης παραπονεῖται ὅτι κακῶς διωρίσθη πρωτοπαπᾶς τις Ἰωάννης Γαβαλᾶς νοτάριος ἐν Ναυπλίῳ πρὸς βλάβην τοῦ Ἰωάννου Ζυγομαλᾶ, φανερὸν δὲ γίνεται ὅτι οἱ παρὰ τῇ ἐκκλησίᾳ νοτάριοι οὐ μόνον ἐτέλουν γραμματέως χρέη καὶ ἐκκλησιαστικὰ συνέταττον ἔγγραφα, ἀλλὰ καὶ πολιτικὰ συμβόλαια, ἐξ ὧν ἐπορίζοντο τὰ πρὸ τὸ ζῆν.

Ἐν Ἀθήναις εἰδικῶς τὸ σύστημα τῆς τοπικῆς διοικήσεως, τῆς διαχειρίσεως τῶν κοινοτικῶν δῆλα δὴ συμφερόντων διὰ τῶν Ἀρχόντων, ὁμαλῶς ἐκλεγομένων, εἶχεν ἀνάγκην συμβολαιογράφων. Τοιοῦτοι ὄντως ἦσαν οἱ λεγόμενοι νοτάριοι τῆς πολιτείας· εἶχον τὰ ἀρχεῖά των ἐν οἷς διεφυλάσσοντο τὰ πρωτότυπα τῶν ἐνώπιον αὐτῶν συντασσομένων συμβολαίων τῶν χριστιανῶν. Ὁ θεσμὸς τῶν νοταρίων ἦτο παλαιὸς ἐν τῇ κοινότητι τῶν Ἀθηνῶν, διότι κατὰ τὸ ἔτος 1422 ἐπὶ φραγκοκρατίας μνημονεύεται ὁ Νικόλαος Χαλκοματᾶς «νοτάριος καὶ καντζηλιέρης Ἀθηνῶν» (2), ὡς δ' ἀλλαχοῦ οὕτω καὶ ἐν Ἀθήναις ἡ φραγκοκρατία πολὺ ἐπέδρασεν εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ θεσμοῦ κατὰ τὰ ἐν Εὐρώπῃ ἔθιμα καὶ νόμους, πολλοὺς μάλιστα οὐσιαστικοὺς τύπους εἰσαγάγοῦσα ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς χώραις, ἀγνώστους σχεδὸν ὄντας τῷ γραικο-ρωμαϊκῷ δικαίῳ (3). Ἐπείσθην δὲ περὶ τούτου, οὐ μόνον διότι ἡ Ἑλλὰς κατεκλύσθη ὑπὸ

(1) Turco-graecia σελ. 228. Ἡ περίεργος ἐπιστολὴ ἔχει ὡς ἑξῆς

« Οὐκ' οἶδ ὅπως τις παππᾶς Ἰωάννης Γαββαλᾶς ὁ λεγόμενος πρωτοπαππᾶς, δολίως καὶ κακίᾳ φερόμενος κατὰ τοῦ πλησίον, παρέπεισε τὴν σὴν παναγιότητα. εἴτε τὸν μητροπολίτην Ναυπλίου, ἢ καί ἄμφω ὁμοῦ καὶ ἔλαβεν ὀφφίκιόν τι νοταρίου εἴτε γραφέως, ὥστε γράφειν καὶ σημειοῦσθαι τὰς παρεμπιπτούσας ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις καὶ τ' ἄλλα πολιτικὰ συμβόλαια. Τὸ δὲ τοιοῦτον ὀφφίκιον πρὸ πολλοῦ ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία ἐδωρήσατο καὶ ἐβράβευσεν Ἰωάννῃ τῷ Ζυγομαλᾷ καὶ ῥήτορι τῆς αὐτῆς πόλεως Ναυπλίου, ὡς φαίνεται διὰ γραφῆς εὐεργετικῆς τοῦ πρὸ τῆς σῆς παναγιότητος πατριαρχεύσαντος, τοῦ κυρίου Ἱερεμίου, ἣν αὐτοὶ εἴδομεν καὶ ἀνέγνωμεν........ ὁ Ἰωάννης ἠγανάκτησεν.......... ὅτι ἀδίκως οὕτως καὶ παραλόγως ἐστερεῖσθαι δοκεῖν τῆς τοιαύτης τοῦ γράφειν ὑπηρεσίας, ἐξ ἧς τὸ ζῆν ἐκαρποῦτο ἑαυτῷ τε καὶ τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς παισὶν αὐτοῦ.»

(2) Πρβ. συμβόλαιον ἐν Acta et diplomata (Miklosisch et Müller III 255 καὶ Buchon Nouv. Rech. (I 291), ἔνθα ὑπογράφεται «ὁ Χαλκοματᾶς Νικόλαος νοτάριος καὶ καντζηλιέρης πόλεως τῶν Ἀθηνῶν προτραπεὶς ὡς ἀνώτερο... ἔγραψα καὶ ὑπέγραψα».

(3) Ὡς π. χ. τὸν θεσμὸν τῶν ἐκτελεστῶν τῶν διαθηκῶν, περὶ οὗ ἐδημοσίευσα τινὰ ἄλλοτε ἐν τῇ ἐφημερίδι « Ἀκρόπολις » (ἐν ἔτει 1887) καὶ βραδύτερον διὰ μακρῶν εἰ-

Φράγκων καὶ συνθῆκαι κατὰ τοὺς τελευταίους τοῦ βυζαντιακοῦ Κράτους αἰῶνας καθιέρωσαν σύστημα ἑτεροδικίας, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐπισήμων πηγῶν, διότι π. χ. ἐν ἔτει 1439 βλέπομεν Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον παραχωροῦντα διὰ χρυσοβούλλου ([1]) τοῖς Ἄρχουσι τῆς ἀκμαζούσης τότε κοινότητος τῆς Φλωρεντίας τὸ δικαίωμα νὰ διορίζωσι νοταρίους πανταχοῦ τοῦ βυζαντιακοῦ Κράτους «*ἄδειαν πλήρη καὶ ἐξουσίαν ἐντελῆ τοῦ ποιεῖν, προχειρίζεσθαι καὶ συνιστᾶν νοταρίους*, ἤτ' οὖν ταβουλλαρίους ἱκανοὺς ὄντας ἐπὶ τούτῳ καὶ εἰδότας γράμματα . . . ἐγχειρίσουσιν ἄδειαν πληρεστάτην καὶ ἐξουσίαν ἐντελῆ τοῦ ποιεῖν γράμματα, συμβόλαια συντιθέναι παντοῖα καὶ συγγραφάς, συναλλάγματα καὶ διαθήκας καὶ ἁπλῶς πάντα τὰ τῇ εἰρημένῃ ὑπηρεσίᾳ κατὰ νόμους ἀνήκοντα *καὶ κατὰ τὰ τῶν πόλεων ἔθιμα*, ἐν αἷς συναναστραφήσονται, ποιεῖν, ὑπαγορεύειν, γράφειν, πληροῦν συντιθέναι τε καὶ ἐκτιθέναι καὶ βασιλικῇ διαβεβαιοῦν καὶ ἐμπεδοῦν ἐξουσίᾳ».

Πῶς διωρίζοντο οἱ νοτάριοι τῆς κοινότητος τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ τουρκοκρατίας; Ὁ Maurer πραγματευόμενος περὶ τοῦ θεσμοῦ τῶν νοταρίων ([2]), ὃν ἐν ταῖς Κυκλάσιν εὗρε γενικώτερον κρατοῦντα, σημειοῦται ὅτι παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἐξελέγοντο παρὰ τοῦ λαοῦ. Ἆρά γε ὡς οἱ δραγατμπασῆδες; ([3]). Περὶ τούτου καὶ περὶ τοῦ τύπου ἰδίως τοῦ διορισμοῦ δυστυχῶς ἀσφαλῆ πληροφορίαν δὲν ἠδυνήθην νὰ λάβω καίτοι πρὸς πολλοὺς ἀπετάθην([4]), πιθανωτέρα ὅμως μοὶ φαίνεται ἡ τοῦ σεβαστοῦ γέροντος Ἀθηναίου κ. Δημητρίου Καλλιφρονᾶ γνώμη, ὅτι τοὺς νοταρίους διώριζον οἱ Ἄρχοντες. Τοῦτο κατόπιν τῆς ά. δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰσαγωγῆς ἀπεδείχθη σχεδὸν ὡς ἀναμφισβήτητον ἐν τῇ *Ἱστορίᾳ τῶν Ἀθηναίων* τοῦ κ. Δ. Γρ. Καμπούρογλου (τόμ. Β'. σελ 113—116) ἐν ᾗ καὶ ἱκανὰ σχετικά· πιθανώτερον δὲ μοὶ φαίνεται τοῦτο, διότι ἐξελέγοντο ὡς νοτάριοι οἱ γινώσκοντες γράμματα, καὶ ἡ ψῆφος τοῦ λαοῦ δὲν ἦτο λυσιτελὴς πρὸς τοιαύτην ἐκλογήν, τόσον μᾶλλον καθόσον οἱ νοτάριοι ἐν Ἀθήναις ἐχρη-

δικῶς θὰ διαλάβω. Πρβ. καὶ Ἰωάννου Ρωμανοῦ προεισαγωγὴν εἰς Γρατιανὸν Ζώρζην σελ. 28, 56, 58, 62, 66.

([1]) Πρβ. καὶ περὶ τῶν μεταξὺ Φλωρεντίας καὶ Ἑλλάδος σχέσεων Buchon Nouv. Rech. III σελ. 289 προνόμια παραχωρηθέντα ὑπὸ τοῦ δουκὸς τῶν Ἀθηνῶν Ἀντωνίου Ἀκκιαϊουόλη ἐν ἔτει 1423. Acta diplom. αὐτόθι σελ. 195.

([2]) Das Griech. Volk τόμ. I § 27, σελ. 89—90.

([3]) Πρβ. Μνημεῖα Δ. Καμπούρογλου σελ. 237, τύπον ἐκλογῆς τοιαύτης.

([4]) Παρὰ Κρουσίῳ (αὐτόθι σελ. 282) εὕρηται διορισμὸς ταβουλαρίου τινος Μιχαὴλ Παυλιώτου, γαμβροῦ ἀπ' ἀδελφῇ τοῦ Θεοδ. Ζυγομαλᾶ, ἐν ἔτει 1579 διὰ γράμματος συνοδικοῦ τοῦ Πατριάρχου. Παρὰ Σάθᾳ δὲ τύπος διορισμοῦ ἐξάρχου ταβουλλαρίων (Μεσαιων. Βιβλιοθήκης τόμ. VI σελ. 645.)

σίμευον καὶ ὡς δικαστικὰ ὄργανα τῶν κοινοτικῶν ἀρχῶν, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Γρ. Καμπούρογλου δημοσιευθέντων απομνημονευμάτων τοῦ ἡγουμένου Πεντέλης Κυρίλλου Δέλγερη (Μνημείων σελ. 385 καὶ ἐπ), διότι κατηγορηθέντος ποτε τοῦ ἡγουμένου Πεντέλης ὑπὸ τῶν μοναχῶν, ὅτι κατέστρεφε τὰ εἰς Γέρακα ἐλαιόδενδρα, « *οἱ προεστῶτες μετὰ τοῦ Μητροπολίτου ἐξαπέστειλαν τοὺς νοταρίους τῆς πόλεως διὰ νὰ μεταβῶσιν ἐπιτοπίως καὶ παρατηρήσωσι τὰ ἐλαιόδενδρα τῆς μονῆς, οἱ δέ μεταβάντες ἐπιτοπίως παρετήρησαν ὅτι ἐκαθαρίζοντο καὶ ἐβελτιοῦντο τὰ ἐλαιόδενδρα καὶ ἂν ἔμενον ὡς εἶχον ἤθελον ἀποξηρανθῇ. Τότε οἱ μοναχοὶ ἐτιμωρήθησαν καὶ ἡσύχασαν* ». Καὶ ὁ Καποδίστριας δ' ἐν τῷ περὶ Μνημόνων καὶ τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν νόμῳ τοῦ 1830 (ἴδ. Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος φύλ. 25 τῆς 26 Μαρτίου 1830) τῇ ἐπαρχιακῇ δημογεροντίᾳ εἶχεν ἀναθέσῃ τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν[1], ἔχων βεβαίως ὑπ' ὄψει τὰ πρὸς τῆς ἐπαναστάσεως τῶν τοπικῶν ἀρχῶν δικαιώματα.

Ὡς μάρτυρες ἐν τοῖς συμβολαίοις ἐλαμβάνοντο ἐκ τῶν γινωσκόντων γράμματα καὶ τῶν μᾶλλον ἀξιοτίμων πολιτῶν, ὡς ἀποδείκνυται ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν ὑπογραφόντων μαρτύρων. Ὁ τύπος τῆς συντάξεως προικοσυμβολαίων εἶχε περιέλθῃ κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα εἰς τὸν ἁπλούστατον τρόπον τῆς καταγραφῆς τῶν πραγμάτων ἐν εἴδει καταλόγου ἀρχομένου ἐκ τῆς *κασσέλας*, ἐν τέλει περιεγράφοντο τὰ διδόμενα ἀκίνητα καὶ ἐσημειοῦτο ἡ προγαμιαία δωρεά, ἣν παρεῖχεν ὁ γαμβρός, καὶ ἧς τὴν νομικὴν ἔννοιαν ἀμφιβάλλω ἂν ἐγνώριζον οἱ νοτάριοι, μηχανικῶς αὐτὴν ἐκ παραδόσεως καταγράφοντες. Ὑπογραφὴ τῶν συμβαλλομένων δὲν ἐθεωρεῖτο ἀναγκαία, ἴσως καὶ ἕνεκα τῆς ἐπικρατούσης ἀγραμματοσύνης, ὑπεγράφοντο δὲ μόνον ὁ νοτάριος [2] καὶ οἱ μάρτυρες. Τάξις περὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μαρτύρων δὲν ὑπῆρχεν, ἄλλοτε προσελαμβάνοντο 4, ἄλλοτε 5, ἐνίοτε δὲ καὶ μέχρι 14. Καὶ Τοῦρκοι ἔστιν ὅτε παρίσταντο ὡς μάρτυρες, ὑπέγραφον ὅμως συνήθως ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ συμβολαίου. Ἡ Γλῶσσα

(1) Πρβ. Ἐπιστολ. Καποδιστρίου τόμ IV σελ. 393 καὶ ἐπ.

(2) Ἡ ὑπογραφὴ τοῦ νοταρίου διετυποῦτο συνήθως ἁπλῶς « Παλαιολόγος Βουρδούχας νοτάριος» ἢ « νοτάριος τῆς πολιτείας » ἢ « Παλαιολόγος Βουρδούχας ὑπέγραψα καὶ μαρτυρῶ ».

Παρὰ Κρουσίῳ (σελ. 185) εὑρίσκονται συμβόλαια τοῦ 1693 καὶ 1703 ὑπογραφόμενα ὡς ἑξῆς: Παπαδημήτριος Βροντᾶς Νοτάριος πούπλικος ἐκοπιάρισε ἀπὸ τὸ καθολικὸν », « ἐπρεζενταρίσθη τὸ παρὸν εἰς τὰ ἄττι ἐμοῦ Νοταρίου Ἀργυρὸς Λαϊνῆς», ἴδ. καὶ Καμπούρογλου Μνημεῖα σελ. 185.

Τύπους ὑπογραφῆς νοταρίων φράγκων ἴδ. καὶ ἐν Buchou Nouv. Rech. III σελ. 42, 198. 394, ἐν οἷς π. χ. « Ego notarins Landulphns Cocus de Neapoli testis subscpipsi »,

τῶν νοταρίων εἶνε βαρβαρωτάτη, ἁπλοελληνικὴ ἀθηναϊκὴ μετὰ τουρκικῶν φράσεων μεμιγμένη.

Τὰ διασωθέντα ἑξήκοντα συμβόλαια, ἅτινα δημοσιεύω, δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Ἀθηναίων τοῦ 18 αἰῶνος, διότι πολλαὶ τοποθεσίαι τῆς πόλεως καὶ τῶν περιχώρων τῶν ἐν αὐτοῖς μνημονεύονται, πολλὰ δ᾽ ἐπίσης ὀνόματα οἰκογενειῶν περιλαμβάνονται, ἐκ τοῦ εἴδους δὲ τῆς περιουσίας καὶ τοῦ τρόπου, καθ᾽ ὃν ἐπροίκιζον οἱ τότε Ἀθηναῖοι τὰ τέκνα καὶ τοὺς οἰκείους, δύναταί τις νὰ κρίνῃ καὶ περὶ τῆς τότε κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς καταστάσεως αὐτῶν (1).

Α. Γ. ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

1749 Νοεμβρίου 11. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονύμφης κυρὰ Φλορούς, θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Σταμάτη Κοντονικόλα ὁποῦ πέρνει πατρικά της, καὶ μητρικά της τὰ κάτωθεν.

Ἀρχῆς κασέλα κάρινη μεγάλη μία	N°	1
παπλόματα σκιαχτὰ δύο	»	2
στρόσι μπελετία μία γεμάτη	»	1
σεντόνη ἕνα	»	1
προσκεφαλάδες δύο ἡ μία κίτρινο ἀτελάζη καὶ ἄλη δημητένια	»	2
προσκεφαλάδια διατζετιστὰ τρεία	»	3
ποκάμισα τοῦ γαμπροῦ καὶ τῆς νύμφης ὀκτὼ	»	8
βρακὶ ἕνα καὶ βρακοζούνια τέσερα	»	5
καὶ πανὴ λινοβάμπακο πίχες τέσερες	»	4
μπόλιες πέντε	»	5
μπουκασὶ διὰ καπλαμὰ ἕνα	»	1
σαγιὰς διατζεντιστὸς ἕνας	»	1
ζυπούνια δύο τὸ ἕνα κουτουνὴ καὶ τὸ ἄλλο πανίσο	»	2
μπερέτες δύο	»	2
μαντίλια τῆς νύμφης τέσσερα	»	4
μαντίλια τοῦ γαμπροῦ δύο	»	2

(1) Περὶ Ἀθηναίων κατὰ τὰ τέλη τοῦ 17 αἰῶνος παράβαλε καί τινα ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τῆς Ἄννης Akerhielm (παρὰ Laborde II σελ. 277). Πρβ. δὲ πρὸ πάντων καὶ Δημ. Καμπούρογλου ἱστορίαν τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ τουρκοκρατίας καὶ μνημεῖα, ἐν οἷς πολλὴ καὶ πολύτιμος ὕλη διὰ τὴν περὶ τῶν Ἀθηναίων μελέτην συγκομίζεται.

λουρὴ ἀργυρὸ ἕνα μὲ τὸ σιρήτιτου	N°	1
σκολαρίτζα ἀργυρόχρυσα ζυγὴ μία	»	1
καψάλη χρυσὸ ἕνα	»	1
ρούχο ἄλικο φραντζέζικο διὰ γελέκι πιχ. 4	»	1
πισκέρη ἕνα	»	1
τέγγερες μὲ τὸ καπάκι του	»	1
σιδεροστία μία	»	1
τιγάνη ἕνα	»	1
κουτάλες τρεῖς	»	3
τιροτρίφτρα μία	»	1
κροντίρη ἕνα	»	1
σούγλα μία	»	1
λίχνος ἕνας	»	1
σαχάνια δύο	»	2
μπουρὲκ ταψὴ ἕνα	»	1

ἀμπελότοπος εἰς τὸ Βουρλοπόταμο ὅσον ἐστὴν μὲ σιτζὲς τέσερης καὶ ἀχλαδέα μία πλησίον κὺρ ἀντρέας ξάνθης, καὶ σατὴρ μεμὲτ παιδία, καὶ Νικολὸς μόσκοβος, καὶ κὺρ Ἰωάννης Παλαιολόγος· καὶ ἡ ὁδός· καὶ εἰς τὰ μποστάνια ἀμπέλη τὸ μητρικὸν της ὅσον ἐστὶν εἰς τοῦ καλωντζῆ τὸν πίργο ἀγνάντια.

καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων ἀμὴν τάση δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς ὁ μίτρος Παντελέος ἰδριότης τῆς συμβίας του τῆς κυρὰ Φλωροὺς διὰ προγαμίαν αὐτῆς δωρεὰν γρόσια τῶν ἀριθμῶν τριάντα ἕνα » 31

Νικόλαος νερούτζου μπενιζέλου — Γιάννις κουμουλέζας
Στάμος. . . . — Γιαννάκις μπασταρδάκις
Θεοδορὴς Λαβουζηστὴς — Θεοδωρὴς κλισαριστὸς

Παλαιολόγος Βουρδούχας νοτάριος τῆς πολιτίας

1749—50 Ἰανουαρίου 13. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονίμφης κυρὰ Μπίτξας ὁποῦ τῆς παραδίδει ὁ πατὴρ αὐτῆς Γεωργάκις Τζάκονας καὶ ἡ μάνα της ἡ Κατερίνα τὰ κάτωθεν

Ἀρχῆς σεντούκι κάρινο ἕνα	N°	1
στρόσες μπελετίαις δύο ἡ μία γεμάτη	»	2
σεντόνια δύο	»	2
παπλόματα σμιρνέϊκα σκιχτὰ δύο	»	2
προσκεφαλάδες δύο ἡ μία δημητένια καὶ ἡ ἄλη διατζεντιστὴ μὲ τὸ μετάξη.	»	2

προσκεφαλάδια διατζεντιστὰ μὲ τὸ μετάξη τρία	N°	3
ποκάμισα ἀντρίτζα ἑπτὰ τὰ τέσαρα διασίδη	»	7
καὶ γυνέτζα τρεῖα	»	3
Βρακοζούνια ἑπτὰ τὰ δύο ἀδιατζέντεστα	»	7
μπόλιες τῆς κεφαλῆς βαμπακιένιες δυὸ ἡ μία χρυσάφη	»	2
μπόλιες τοῦ παλουτζίου ἔξη ἡ μία σερμπετόμπολια ὁλογιόματη καὶ μὲ χρυσάφη	»	6
καβάδη σάμιτο καλαματιανὸ ἄραφο ἕνα	»	1
ζυπούνη σαντάλι κίτρινο ἕνα καὶ πανίσο ἕνα	»	2
σαγιὰς πανίσος ἕνας	»	1
ρούχο ἅλικο διὰ τζουμπὲ πιχ. 1 ἄραφος	»	1
μαντίλι τοῦ γαμπροῦ ἕνα χρισό·	»	1
μαντίλια τῆς κεφαλῆς μουμιὰ τρεῖα	»	3
καὶ τοῦ χερίου μαντίλια δύο	»	2
Λουρὴ ἀργυρὸ ἕνα	»	1
σκουλαρίτζα ἀργυρόχρυσα τρίποδα ζυγὶ μία	»	1
καψάλη χρυσὸ ἕνα	»	1
μπελεζίτζα ἀργυρὰ ζυγὴ μία	»	1
μπερέτες τρεῖς ἡ μία χρυσὶ	»	3
Ποδεμὴ μία	»	1
τεγγερέδες δύο μὲ τὰ καπάκια τους	»	2
Σιδεροστίες δύο καὶ κουτάλα μία	»	3
σούγλα μία τιροτρίφτα μία λίχνο ἕνα.	»	3
τηγάνη ἕνα	»	1
μπουρὲκ ταψὴ ἕνα καὶ κροντίρη	»	2
σαχάνια τέσερα	»	4
Φουστάνη ἕνα	»	1
μποχτζὰ σαντάλη κόκινο ἕνα	»	1
ἀνδρομίδα μία	»	1
πισκέρη ἕνα	»	1
καὶ ἀμπέλη εἰς τὴν ἁγία ἄννα στρέμα μεγάλο ἕνα πλησίον κὺρ Ἄγγελος μπενιζέλος καὶ μεμὲτ ἀλὴ τζελεπὴς μηγιάρης, καὶ μίτρος καρίδης, καὶ γιάννης τροπολιτζότης, μὲ ἐλαιόδενδρα τρεῖα καὶ μὲ τῆς σιτζυνιές του	»	1
καὶ μετριτὰ γρόσια τῶν ἀριθμῶν τριάντα	»	30

καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων αἰωνιζοῦσαν ἀμὴν. Κάνει δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς ὁ μήτρος τοῦ κωσταντὶ κουτζούκου υἱὸς ἀπὸ χωρίω τζούρκα τῆς συμβίας του τῆς κυρὰ μπίτζας διὰ προγαμιὰν

αὐτῆς δωρεὰν γρόσια τῶν ἀριθμῶν ἑξήντα ἕνα » 61

Νικολὸς τοῦ κεικὰ
στάμος παπὰ Νικολοῦ γκρέτζη
μήτρος παπὰ Νικολοῦ γκρέτζη

Παλαιολόγος Βουρδούχας Νοτάριος τῆς πολιτίας

1749—50 Φεβρουαρίου 10. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονίμφης κυρὰ Σιδερῆς ὁποῦ τῆς παραδίδη ὁ πατὴρ αὐτῆς μήτρος Σκουζὲς καὶ ἡ μητέρα τις

Ἀρχῆς σεντούκι κάρινο ἕνα	N°	1
Στρόσαις μπελετιὲς δύο ἡ μία γεμάτη	»	2
Παπλόματα δύο τὸ ἕνα καμουχὰς κόκινο καὶ τὸ ἄλο χηταγὴ χιότικο.	»	2
Προσκεφαλάδες πέντε ἡ δύο καμουχὰς καὶ ἡ ἄλη χιότικο χηταγὴ καὶ ἡ δυὸ δημητενιες	»	5
Προσκεφαλάδια ὀκτὼ τὰ τέσαρα καμουχένια καὶ τὰ τέσαρα κεντιστά.	»	9
Σεντόνια τέσαρα	»	4
Ὑποκαμισόβρακα δέκα τὰ πέντε τοῦ γαμπροῦ	»	10
Μπόλιες δέκα ἡ ἕξη μὲ χρυσάφη	»	10
Καβάδη χηταγὴ βενέτικο ἕνα σκέτο	»	1
Ζυπούνια πέντε ἀπὸ τὸ αὐτὸ κουτουνῆ, τὸ ἄλλο σοσὲς καὶ τὰ ἄλλα μπουχασένια	»	5
Καπλαμὰς μποχασένιος ἕνας	»	1
Μαντίλια τοῦ γαμπροῦ χρυσὰ τρεία καὶ τῆς νίμφης 5	»	8
Φέσι διατζεντιστὸ ἕνα	»	1
Μπερέτες τρεῖς ἡ δυὸ χρυσὲς	»	3
Καψάλια δυὸ τὸ ἕνα μαργαριταρένιο	»	2
Σκολαρίτζα μαλαματένια ζυγὴ μία	»	1
Λουρὴ ἀργυρὸ ἕνα μὲ τὸ σιρήτι του	»	1
Πούλια ἀράδες πέντε	»	5
Μπερμπελούφες ἀργυρὲς ζυγὴ μία	»	1
Γελέκη ἄλικο ἕνα	»	1
Φοτστάνι φιτύλη ἕνα	»	1
γγιουμπὲς ῥούχινος ἕνας	»	1
Μποχτζὰς χηταγὴ ἕνας	»	1
Πισκέρη ἕνα καὶ μαντίλα μία	»	2

Πεδεμὴ ζυγὲς δύο	Ν°	2
Ἀντρομίδα μία	»	1
Καρπέτη ἕνα	»	1
Τεγγερίδες μὲ τὰ καπακία τους δύο	»	2
Πιροστίες δύο	»	2
Σούγλες δύο	»	2
Σαχάνια ζυγὲς δύο	»	2
Κροντίρια δύο	»	2
Τηγάνη ἕνα	»	1
Μπακλαϊ ταψὴ ἕνα	»	1
Τιρότριφτα μία καὶ κουτάλα μία	»	2
Ἀμπέλη εἰς τὴν Βασιλικὴ στρέματα τρεῖα μὲ ἐλαιόδενδρα μέσα πέντε, πλησίον, Γεωργάκις Σκαρδιάκος καὶ παίδες Σαΐνη, καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη ἡ ὁδός.	»	3
Ἕτερο ἀμπέλη εἰς τὸν ταῦρο στρεμ. δύο μὲ ἐλαιόδενδρα μέσα δύο, πλησίον, Νικολὸς κακούρις καὶ παίδες γεωργάκη Τρίμη.	»	2
Ἐλαιόδενδρα εἰς τὸ πατρικὸ ρίζες σαράντα ἕξη καὶ ἐλαιόφιτα φιτευτὰ ἕξη πλησίον κοινόβιον τοῦ ἁγίου Ἀνδρέως καὶ ὁ παπποὺς τῆς νύμφης, καὶ χουσεὴ Ὁμὲρ. ἀγὰ καὶ παρασκευὰς Ρακιγγής.	»	5
Εἰς τὸ Σωτηράκι ἐλαιόδενδρα εἴκοσι τρεῖα πλησίον παίδες φωκὰ καὶ ὁμουσταφὰς μπαμπὰ ἀχμάτις καὶ μήτρος ψυχογιὸς παπαγενάρης καὶ ἡ ἀμπολή.	»	23
Καὶ τὴν ὀσπιτοκάθεση ὁποῦ ἔχει εἰς τὴν ἐνορίαν καπνικαρέα ὡς καθὼς εὑρίσκεται πλησίον μεμὲτ τζελεπὴς ἀγάκος, καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη χρίστος καπουχτζὲς καὶ ἡ ὁδός, καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γοναίων αἰωνιζοῦσαν ἀμὴν Τάσει δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς κὺρ Νικολὸς Κουβελάνος της συμβίας του τῆς κυρὰ Σιδερῆς διὰ προγαμίαν αὐτῆς δορεὰν γρόσια τῶν ἀριθμῶν ἑκατὸν πενήντα ἕνα	»	151

Σταμάτιος . . . χαρτοφύλαξ
Γεώργιος Καπετανάκης
Γιαννάκης Βροντογούνης
Γεωργάκις χρήστος
Νικολὸς Πριτζὰς
Μπαλάσης Καπετανάκης
Νερούκιος Κροντηρᾶς

Ἰωάννης Καλέκας
Γιανούλης Καζαντζῆς
Γεωργάκης Σαλίμας
Κοστατὴς Φωκανὸς

Ἀναγνόστις Μιστριτῆς
Πέτρος Πεπάκης
Γεωργούλας Ζαχαρήτζας

Παλαιολόγος Βουρδούχας Νοτάριος τῆς πολιτίας

1750. Σεπτεμβρίου α. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονύμφης Εὐδοκίας ὁποῦ τῆς παραδίδη ὁ αὐθέντης της σιὸρ Μπενάρδος Καπετανάκης.

Ἀρχῆς κασέλα ἀμπέδινη μιά.	N°	1
Στρόσες δύο ἡ μία δημητένια καὶ ἡ ἄλη μπελετία ἀπὸ ταῖς αὐταῖς ἡ μιὰ γεμάτη.	»	2
Προσκεφαλάδες τρεῖς δημητένιες ἡ δυὸ γεμάτες	»	3
Προσκεφαλάδια τέσαρα τὰ δυὸ δημητένια καὶ τὰ δύο τζεντιστά.	»	4
Παπλόματα σκιαχτὰ δυὸ μετὰ σεντόνια	»	2
Ἀντρομίδα μία.	»	1
Πισκήρη ἕνα καὶ μαντίλα μία	»	2
Ποκάμισα δεκατρεία τὸ ἕνα ἀντρίκιο	»	13
Μαντίλη χρυσὸ τοῦ χερίου ἕνα	»	1
Μπόλιες δέκα ἡ μία μὲ τὸ χρυσάφη	»	10
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς ἕξη	»	6
Μπερέτες τρεῖς ἡ μία χρυσὴ καὶ ἡ ἄλη ρεκημάδη καὶ ἡ ἄλη ῥούχινη.	»	3
Καψαλια χρυσὰ δυὸ	»	2
Λουρία ἀργυρὰ ἕνα μὲ τὸ χρυσὸ σιρήτη καὶ ἕνα παφιλένιο	»	2
Γελέκια δύο τὸ ἕνα φιαμεντζικο ῥούχο καὶ τὸ ἄλλο ξηντάρη	»	2
Μπινίσι ῥούχινο ἕνα ἁρματομένο	»	1
Φουστάνη ἕνα	»	1
Τζουμπὲς ἕνας ῥούχινος	»	1
Ζυπούνια πέντε τὸ ἕνα κουτουνί, τὸ ἄλο χηταγή, τὸ ἄλο σαντάλη, καὶ τὰ δυὸ πανίσα.	»	5
Βρακουζούνια τέσαρα	»	4
Καὶ εἰς τὴν περόνια ἀμπελότοπος στρεμ. τρεῖα μὲ λιόφιτα δύο, καὶ σικινιὲς τρεῖς πλησίον παπὰ στάμος· καὶ ἡ ὀδός.	»	3
Καπλαμάδες μπουχανίους δυὸ	»	2
Μπουχτζὰ ἕνα	»	1
Ποδεμὲς τρεῖς	»	3
τεγγέρεδες μὲ τὰ καπάκια τους δύο	»	2

Κροντίρια δυὸ	Nº	2
Λεγγέρια ζυγὲς δύο	»	2
Μπουρὲκ ταψὴ ἕνα	»	1
Τιγάνη ἕνα σούγλα μία, κουτάλα μία	»	3
Τιροτρίφτα μία	»	1
καὶ ἐλαιόδενδρα εἰς τὴν κουλουρδοῦ μὲ τὸ χοράφι τους δέκα πλησίον ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος κὺρ Γιανάκης Παλαιολόγος, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο κὺρ Γιανάκις Τουρναβίτης καὶ ἡ ὁδὸς	»	10
καὶ εἰς τὸ κουμάρη ἐλαιόδενδρα ἕντεκα πλησίον, κὺρ δημητράκης Καπετανάκης καὶ ἀπὸ τὸ ἄλο μέρος Καΐμης καὶ ἡ ὁδός.	»	11
καὶ ἀμπέλη εἰς τὸ λόχα στρέματα ἑνάμισι πλέον ἢ ἐλάτον πλησίον ἀγγελὶς ψευδοῦ καὶ Χαντζὴ Χουσιένης, καὶ ὁ ὅρινας.	»	1 1/2
καὶ μετρητὰ γρόσια τριάντα	»	30
καὶ ἀπὸ τὴν νύμφη μετριτὰ γρόσια εἴκοσι δυὸ	»	22

Καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων Ἀμήν.

Τάσει καὶ ὁ γαμπρὸς ὁ Θεοδωρῆς Σπανὸς τῆς συμβιάς του τῆς Εὐδοκίας διὰ προγαμίαν αὐτῆς δωρεὰν γρόσια τῶν ἀριθμῶν ἑξήντα ἕνα	»	61

καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων Ἀμήν.

Παπαδημήτριος Παπαμάρκου
Δημήτριος Καπετανάκης βεβαιόνω
Νικόλαος Κουτρικὰς
Μπενάρδος Πατησιάτης
Χατζὴ Ἰωάννης Λεοβαδίτης

Παπαβλαστὸς Ζαχαράκης
Ἰωάνης Ζαχαρήτζας
Σωτήρχος Γουναράκης
Δημήτριος Σπανὸς

Παλαιολόγος Βοορδούχας Νοτάριος τῆς πολιτίας

1751 Δεκεβρίου 21. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονύμφης Παγώνας ὁποῦ παραδίδη ἡ μητέρα της.

Ἀρχῆς σεντούκι κάρινο ἕνα	Nº	1
Στρόσες δύο ἡ μία γεμάτη δημητένια καὶ ἡ ἄλη μπελέτι	»	2
Παπλόματα δύο τὸ ἕνα καμουχὰς καὶ τὸ ἄλλο κουτουνὶ	»	2
Προσκεφαλάδες τρεῖς ἡ μία πράσινι καμουχὰς καὶ ἡ ἄλλη κόκινη καμουχὰς καὶ ἡ ἄλη ἀτιλάζη τουρουγγὴ	»	3
Προσκεφαλάδια τρία τὸ ἕνα καμουχὰς τὸ ἄλλο ἀτιλάζη κρεμέζω καὶ τὸ ἄλο χηταγή.	»	3
Ἕτερα διακεντιστὰ πανίσα τρεῖα	»	3
Ὑποκαμισόβρακα δέκα ἀπὸ τὰ αὐτὰ γενεκία πέντε ὅλα	»	10
Σεντόνια τρεῖα	»	3

Μπόλιες δέκα ἀπὸ ταῖς αὐταῖς μὲ χρυσάφη τρεῖς	N°	10
Ζουπούνια τέσερα ἀπὸ τὰ αὐτὰ τὸ ἕνα διμητένιο τὰ ἄλα δύο κεντιστὰ μπουχασὶ καὶ τὸ ἄλο πανὶ κεντιστό.	»	4
Σαγιὰς φιτηλὴς ἕνας	»	1
Μαντίλια τῆς νίμφης τέσερα	»	4
Μαντίλια τοῦ γαμπροῦ χρυσὰ δύο τὸ ἕνα ῥιντὰς	»	2
Μπερέτες τέσαρες ἡ δύο ῥούχινες καὶ ἡ δυὸ χρυσὲς	»	4
Καψάλια δυὸ τὰ ἕνα μαργαριταρένιο καὶ τὸ ἄλο χρυσό.	»	2
Σκουλάριτζα ἀργυρόχρυσα ζυγὴ μία	»	1
Πούλια ἀράδες τρεῖς	»	3
Λουρία ἀργυρὰ δύο μὲ τὰ σιρήτια τους	»	2
Φουστάνη μεταξοτὼ ἕνα	»	1
Πισκέρη ἕνα καὶ μαντίλα μία	»	2
Γελέκι ἄλικο ἕνα	»	1
Τζουμὲς ἕνας ῥούχινος	»	1
Ποδεμὲς δύο	»	2
Βαρέλη τοῦ κρασιοῦ καστανιὰ ἕνα ξιστίων δεκάπεντε.	»	1
καὶ νέματα λινὰ πίχες τριάντα τρεῖς.	»	33
Τεγγερέδες δύο ὁ ἕνας μεγάλος	»	2
Πυροστίες δυό	»	2
Σούγλες δυὸ ἡ μία μεγάλη	»	2
Μπακλαΐταψη μεγάλο ἕνα	»	1
Κροντήρια δύο	»	2
Σαχάνια ζυγὲς δυὸ	»	2
Τυροτρίφτα μία	»	2
Τηγάνη ἕνα κουτάλα μία	»	2

Πρὸς ἔτι τῆς δίδει καὶ ἡ μητέρα της ἀμπέλη στρέμμα ἕνα ἥμισι εἰς τὸ παλιοχώρη πλεῖον ἢ ἔλατον μὲ ἐλαιόδενδρα μέσα δώδεκα πλησίον σιὸρ τζουάνες ντιάγγελη ὡς καὶ Θωμᾶς Κακούρης καὶ ἡ ἀμπολή, καὶ τὸ μονοπάτη πρὸς ἔτι φανερώνομεν νὰ ἔχει νὰ πέρνει καὶ τὸ μερίδιον της τὸν περβολότοπον ὁποῦ εἶναι εἰς τὰ πατήσα ὁμοῦ καὶ ἐλαιοδενδρα καὶ τὸ ἀμπέλη τὸ μερίδιόν της εἰς τὸ σταβρομένο καὶ ἀπὸ τὸ ἀμπέλη ὁποῦ ἔχουν εἰς τοῦ λόχα καὶ ἀπὸ τὸν κασίμαση τὰ ἐλαιόδενδρα τὸ μερίδιόν της καὶ ἀπὸ τὸ βουνὸ ἀμπέλη στρέμματα τέσσαρα τὸ μερίδιόν της ἀπὸ τὴν ὀσπιτοκάθεσιν ὅπου ἔχουν εἰς τὴν ἐνορίαν τῶν ἁγίων ἀποστόλων τὰ ἄνωθεν μουλάζια μεράζοντάς της καὶ πέρνοντας τὸ μερι-

διόν της θέλομεν φανερώσει ἕνα πρὸς ἕνα ὁμοῦ μὲ τοὺς σουμπλιστάδες της κάτωθεν.

Τάσει δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς κὺρ Γιάννης Τζέτουλας τῆς συμβίας του τῆς κυρὰ Παγώνας διὰ προγαμιὰν αὐτῆς δωρεὰν γρόσια ἑκατὸν πενήντα ἕνα 151

Σωτήρχος Κακούρης
Λεονάρδος Μπάρμπανος
Γεωργάκης Γηακουμὸς
Νικόλαος Σκουζὲς
Παβλητὴς Ζαχαρήστας
Νικόλαος Κακούρης

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος τῆς Πολιτίας

1753. Ἰανουαρίου 19. Ἡ προικοπαράδοσις ὁποῦ παραδίδη ἡ κυρὰ Κασάνδρα θυγάτηρ τοῦ κυρ. Κωστὴ Φοσκιὰ ὁποῦ παραδίδη ἀφεαυτή της τὰ κάτωθεν

Ἀρχῆς σεντούκι κάρινο ἕνα	N°	1
Φορτζέρη ἕνα	»	1
Στρόσες μπελετίες γεμάτες δύο	»	2
Παπλόματα τρεῖα τὸ ἕνα φιλουδίτζα πράσινο καὶ τὸ ἄλο χηταγὴ μόρικο χιότικο καὶ τὸ ἄλλο σκιαχτό.	»	3
Προσκεφαλάδες τέσσαρες ἡ μία ἀτιλάζι καὶ ἡ ἄλλη βελουδίτζα καὶ ἡ ἄλαις κεντιστές.	»	4
Προσκεφαλάδια ἕξη τὸ ἕνα χιταγὴ καὶ τὸ ἄλλο χρυσὸ μὲ κόμπους συρματένιους καὶ τὰ ἄλα διακεντιστά.	»	6
Προσκεφαλάδες δημητένιες γεμάτες τέσερης.	»	4
Σεντόνια τέσσερα.	»	4
Καρπίτη ἕνα.	»	1
Ἀνδρομίδες δύο	»	2
Ὑποκάμισα δέκα	»	10
Βρακοζούνια τρεῖα	»	3
Μπόλιες ἀνδρίτζες δεκατέσσερις μὲ τὸ χρυσάφη	»	14
Μπόλιες γυναῖκες τρεῖς ἡ μία μὲ τὰ χρυσὰ κρόσα καὶ ἡ ἄλη μὲ τὸ χρυσάφη καὶ ἡ ἄλη σκέτα	»	3
Μαντίλια γυναικία ἕξη τὸ ἕνα σουλούκη καὶ τὰ δύο μὲ τὰ χρυσὰ κρόσα καὶ τὰ ἄλα σκέτα	»	6
Μαντίλια ἀνδρίτζα τοῦ χεριοῦ χρυσὰ δύο	»	2

Μπερέτες τέσσαρες ἡ δύο διακεντισταῖς ρεκαμάδες καὶ ἡ δύο χρυσές	N°	4
Πούλη μαντίλη ἕνα	»	2
Καψάλια μαργαριταρένια δύο	»	2
καβάθια σημιτένια δύο	»	2
Σαγιάδες δύο φιτιλὴς ὁ ἕνας	»	2
Ζυπούνια ἕξη τὸ ἕνα κουτουνὴ τὸ ἄλλο σάμιτο καὶ τὰ δύο κεντιστὰ	»	6
Ντζουμπέδες δυὸ ὁ ἕνας χαρὲς καὶ ὁ ἄλος ρούχινος ντιμένος	»	2
Ράκτι ἀργυρόχρυσο ἕνα	»	1
Λουρὴ ἀσημένιο μὲ τὸ σιρίτι του ἕνα	»	1
Πούλια τῆς κεφαλῆς ἀράδες ἕξη	»	1
Σκουλαρίτζα μαλαματένια ζευγάρια δύο τὸ ἕνα τρίποδον	»	2
Μαργαριτάρη σκίνια ἑπτὰ μὲ γκόλφη μαλαματενιο καὶ μὲ τὰ μπουλγουμίτζα μαλαματένια.	»	3
Γερτινάκη μαργαριταρένιο ἕνα	»	1
Γελέκι ἄλικο ἕνα	»	1
Φουστάνη φιτιλὴ ἄσπρο	»	1
Γούνα ρουχένια ἀρματομένη μιὰ μὲ κομπία ἀργυρόχρυσα ἕνα	»	1
Μαντίλα μία	»	1
Πισκέρη ἕνα	»	1
Κακάβη ἕνα	»	1
Τεγγερέδες δύο	»	2
Ταψιὰ δυὸ τὸ ἕνα μπουρὲκ ταψὴ	»	2
Σαχάνια ζυγ. 5. τὸ ἕνα στάγκος	»	5
Κροντίρια τρεία	»	3
Σούγλες δύο	»	2
Τιγάνη ἕνα	»	1
Καὶ δένδρα τῶν ἐλαιῶν εἰς τὰ ἀνάκασα ρίζες πενήντα δύο πλησίον ὁ πατὴρ αὐτῆς καὶ κυρ Γιάννης Μπερνέας καὶ κυρ Δημητράκης Καπετανάκης καὶ τὸ ρέμα.	»	52
Ἕτερα δένδρα εἰς τὴν παναγία βαλτὰ δέκα τέσσαρα πλησίον καὶ Χαντζὴ Βενιζέλος, καὶ Κοσταντάκις οἰκονόμου, καὶ Γιαννάκης Μπαρούς, καὶ Γιαννάκης Μαρμαροτούρης.	»	14

Ἀμπέλη στρέματα τέσσαρα εἰς τὴν παναγία πλησίον σωτίρχως Φωκὰς καὶ Λινάρδος μπάρμπανος καὶ Στάβρος Μπουζίκης, καὶ Ἀντώνης Φοτίρας καὶ εἰς τὸ μοσκάτο· πλησίον μπαχαλὰς καὶ μουσταφίδας ντιστάρη καὶ λέκας καὶ εἰς τὴν παλαιὰ περόνια πλησίον γιαννάκης Κούβελος, καὶ Πάντος

ζαγκλιβάνης καὶ κυριακὸς Προγώνης εἰς τὸ μονομάτι ὅλα ἕξ.	Ν°	6
Κρασοβάρελο ἕνα.	»	1
καὶ τὴν ὀπιτοκάθεσιν ὁποῦ ἔχῃ εἰς τὴν ἐνορίαν ἁγίου Δημητρίου κατιφόρου πλησίον καὶ Ἀντρέας Ξάνθης καὶ τὸ λιοτρίβη κυρ Ἰωάννου Παλαιολόγου καὶ ἡ ὁδὸς εἰς τὸ λιοτρίβη τοῦ σιὸρ Γάσπαρη καὶ μετριτὰ τῶν ἀριθμῶν ῥεάλα ἑκατὸν πενήντα.	»	150

Καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γοναίων Ἀμήν.

Φανερώνομεν ὅτι τοῦ ἔδοσε τὴν ὀσπιτοκάθεσιν μὲ ὑπόσχεσιν νὰ κάθεται ἕως ὁποῦ ζῇ καὶ ὁ πεθερός του μέσα.

Τάσει δὲ καὶ Γαμπρὸς Σωτήρχος Γιάννη Θηβαίου τῆς σιμβίας του κυρὰ Κασάνδρας διὰ προγαμιὰν αὐτῆς δωρεὰν ρεάλια ἑκατὸν ἑβδομήντα ἕνα.	»	171

Ἀγγελάκης Μπενιζέλος
Νικόλαος Κουτρικὰς

Μιχαὴλ Ντέκας
Ἰωάννης Βροντογούνης
Στάμος Λιανοσταφίδας
Ἀνδρέας Ξάνθης
Ἰωάννης Τυρναβίτης
Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος ὑπέγραψα

1753. Φεβρουαρίου 5. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς ἀνέξης θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Πέτρου Μιλονὰ ὁποῦ τῆς παραδίδη ἡ μητέρα της ἡ ἀρχόντω.

Ἀρχῆς Κασέλα ἀλπέδινη μία	»	1
Στρόσι μπελετία γεμάτη μία	»	1
Προσκεφαλάδες δημητένιες δυὸ	»	2
Προσκεφαλάδι διακεντιστὸ ἕνα	»	1
Πάπλωμα σκιαχτὼ ἕνα	»	1
Ὑποκάμισα μεταξοτὰ ἄραφα τρεῖα	»	3
Ἕτερα ὑποκάμισα πανίσα τέσερα	»	4
Σεντόνη ἕνα	»	1
Σαγιὰς ἄραφος ἕνας πανίσος	»	1
Ζυπούνη ἄραφο πανίσο ἕνα	»	1
Βρακοζούνια ἀδιακέντιστα δυὸ	»	2
Ἕτερος Σαγιὰς πανίσος ραμένος ἕνας	»	1
Ζυπούνη πανίσο ῥαμένο ἕνα	»	1
Βρατζὰ διακεντιστὰ δύο	»	2

Μπόλια βαμπακέλα μιὰ σκέτα	N°	1
Μπόλιες τοῦ παλουκίου ἡ δύο διακεντισταῖς τρεῖς.	»	3
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς ἄσπρα μισινέζικα δύο	»	2
Μαντίλια τοῦ γαμπροῦ διακεντιστὰ τρεῖα.	»	3
Ντζουμπὲς ῥούχινος ἕνας	»	1
Μπερέτες ῥούχινες δυὸ	»	2
Λουρὴ ἀργυρὸ ἕνα μὲ τὸ κολάνιτου	»	1
Μαντίλα μία	»	1
Μαντιλόπουλα δυὸ	»	2
Καμιζόλα πανίσα καὶ ζυπούνη τοῦ γαμπροῦ.	»	2
Πανοβράκη πανίσο τοῦ γαμπροῦ ἕνα	»	1
Τέγγερες ἕνας	»	1
Σαχάνια ζυγὴ μία	»	1
Μπουρὲκ ταψὴ ἕνα	»	1
Τιγάνη χαλκοματένιο ἕνα	»	1
Σιδροσία μία	»	1
Τιροτρίφτρα καὶ κουτάλα	»	2
Κροντίρη ἕνα	»	1

Καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γοναίων.

Τάσει δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Νικολὸς τοῦ Μήχα Μεϊντάνη υἱὸς τῆς συμβίας του τῆς ἀνέζας διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν ῥεάλια σαράντα ἕνα διὰ τὴν αὐτὴν προγαμίαν τῆς βάνει τὴν ὀσπιτοκάθισιν ἐνέχειρον ὡς ἐστὴν καὶ ὡς εὑρίσκεται ὁποῦ ἔχει εἰς τὴν ἐνορίμν ἁγίας εἰρήνης πλησίον Σκουτέρης, καὶ ἀλῆς υἱὸς Γιαννίτζαρις καὶ Νικολὸς Νταπιτέσις, καὶ ἡ ὁδὸς καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γοναίων Ἀμήν.

Νικόλαος Ἱερεὺς κρήκις
Χαντζὴ καντζελέρης
Γεώργιος Ρωπαΐτης

Στάμος Ἀργυροῦ
Γεοργάκις Χελιότης

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος ὑπέγραψε

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1754 Ἀπριλίου 17. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονίμφης Ὄρσας ὁποῦ τῆς παραδίδη ὁ πατὴρ αὐτῆς Μαστροφότης Ῥαύτης ὁμοῦ καὶ ἡ μητέρα της Μαρία τὰ κάτωθεν.

Ἀρχῆς Κασέλες δύο μικρὴ καὶ μεγάλη	»	2
Στρόσες δύο ἡ μία μπελετία καὶ ἡ ἄλη δημητένια.	»	2

Παπλόματα δύο τὰ ἕνα μεταξοτὸ κίτρινο καὶ τὸ ἄλλο σκιαχτῶ ἀντζέμικο	»	2
Προσκεφαλάδες μεταξοτὲς δύο ἡ μία κίτρινο κουτουνὴ καὶ ἡ ἄλη κατιφέ.	»	2
Ἕτερες δημητένιες τρεῖς	»	3
Προσκεφαλάδια πέντε τὰ δύο μὲ κομάτια ἀτιλάζη καὶ τὰ τρεῖα διακεντιστά.	»	5
Σεντόνια τέσσερα	»	4
Ὑποκαμισόβρακα ἕντεκα ἀπὸ τὰ αὐτὰ ἀνδρίτζια πέντε	»	11
Μπόλιες τοῦ παλουκίου ἕντεκα ἡ τέσσαρες μὲ χρυσάφη	»	11
Ἕτερες τῆς κεφαλῆς δύο ἡ μία μὲ χρυσὰ κρόσα καὶ μὲ τὸ χρυσάφη της καὶ ἡ ἄλη μὲ ξόμπλα χρυσά.	»	2
Καβάδη μεταξοτὸ ἕνα	»	1
Σαγιὰς νταλὴς ἕνας καὶ Σαγιὰς φιτιλὴς ἕνας	»	2
Ζυπούνια ἕξη τὸ ἕνα χρυσὸ χηταγὴ κόκινο ῥούχινο κόκινο ἕνα μεταξοτὸ ἕνα φιτιλὴ ἕνα καὶ τὰ ἄλλα δύο πανίσα ἄραφα	»	6
Μπερέτια ἐνέα τὰ δύο διατζεντισμένα μὲ χρυσάφη.	»	9
Καψάλια δυὸ τὸ ἕνα μαργαριταρένιο.	»	2
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς ἐνέα τὸ ἕνα μὲ ροκόπλεκο χρυσὸ καὶ τὰ ἄλλα σκέτα,	»	9
Ἕτερα τοῦ χεριοῦ ἕξη	»	6
Λουρίο ἀργυρὸ ἕνα μὲ τὸ κολάνη του χρυσό.	»	1
Ἕτερο κολάνι χρυσὸ πλατὶ ἕνα.	»	1
Πακβέντι ἀργυρὸ ἕνα	»	1
Γερντάνη ἀργυρόχρυσο ἕνα μὲ μαργαριτάρη μὲ δυὸ μισόφλορα ζερμακούπια.	»	1
Κορδόνι ἀργυρὸ ἕνα μὲ κοσταντινάτα ἕξη ἀργυρόχρυσα.	»	1
Σαλκούμια μαργαριτάρη ψιλήτης ζυγὴ μία	»	1
Ξυλίκη μὲ τὸ ρωκόπλεκο χρυσὸ ἕνα	»	1
Σκολαρίτζα ἀργυρόχρυσα ζευγάρη ἕνα.	»	1
Πούλι μαντίλη ἕνα	»	1
Κουλμπαγία ζευγάρη ἕνα	»	1
Δακτιλίδια δύο τὸ ἕνα ἀργυρὸ καὶ τὸ ἄλο ἀργυρόχρυσο μὲ τὸ μαργαριτάρι του.	»	2
Γελέκι ἄλικο ῥοῦχο φραντζέζικο ἕνα	»	1
Γούνα ῥούχινη μιὰ σκέτα	»	1
Ντζουμπέδες δύο ὁ ἕνας ῥούχινος καὶ ὁ ἄλλος χηταγὴ μέσα μισότριβος καπλατισμένος μὲ ψιλὰ ἀρνιακά.	»	2

Πούλια αράδες οκτὼ	»	8
Μποχτζάδες δυὸ μεταξοτοί.	»	2
Πισκίρια δύο	»	2
Ἀνδρομίδα μιὰ	»	1
Τεγγερέδες μὲ τὰ καπάκια τους δύο	»	2
Μπακλαΐ ταψὴ ἕνα	»	1
Σαχάνια τέσσερα	»	4
Σιδροστίες δύο	»	2
Τηγάνη ἕνα	»	1
Κροντίρια δυὸ	»	2
Σούγλα μεγάλη μία	»	1
Τιροτρίφτα μία	»	1
Κουτάλα μία καὶ λίχνο ἕνα	»	1
Καὶ ριάλια τῶν ἀριθμῶν πενήντα.	»	50

Καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων Ἀμήν.

Τάσει δὲ καὶ ὁ Γαμπρὸς Παντελέος Καλέκας τῆς συμβίας του ὄρσας διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν ρίαλια ἐνενήντα ἕνα καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναίων.

Κωνσταντὴς Γιαννούλης — Νικόλαος Ἐπισκόπου
Ἀντώνιος Ῥούτης — Ἄγγελος Μπενιζέλος
Νικόλαος Χυλὰς

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος ὑπέγραψα

Εἰς δόξαν Χριστοῦ ἡ Προικοπαράδοσις εἰς τὰς 1754 Ἀπριλίου 22 τῆς νεονίμφης Κλίνος δποῦ τῆς παραδίδη ὁ ἰσοὺφ μπασὰς υἱὸς Καλιοντζῆ δμοῦ καὶ ἡ μητέρα του κυρὰ ἀνδριάνα διὰ τὴν δούλευσίν της τὰ κάτοθεν.

Ἀρχῆς Κασέλα ἀλπεδένια μία	»	1
Στρόση μπελετία γεμάτη μία	»	1
Πάπλομα σκιαχτῶ ἕνα	»	1
Προσκεφαλάδα μπασιμὰ μία	»	1
Προσκεφαλάδια δύο τὸ ἕνα χηταγὴ καὶ τὸ ἄλο κεντιστό.	»	2
Σεντόνη ἕνα.	»	1
Ὑποκαμισόβρακα ὀκτὼ ἀπὸ τὰ αὐτὰ τὰ 5 τοῦ παλουκίου.	»	8
Ζυπούνια πέντε τὸ ἕνα διακεντιστὸ καὶ τὰ ἄλλα μπουχασένια.	»	5
Ντζουμπὲς ρούχινος ἕνας.	»	1
Μπόλιες τοῦ παλουκίου τρεῖς	»	3

Μπόλια τῆς κεφαλῆς βαμπακέλα μιά.	»	1
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς τέσσαρα τὰ τρεῖα μουμία.	»	4
Μαντίλια τοῦ χεριοῦ πέντε το ἕνα χρυσὸς ῥηντές.	»	5
Μπερέτες τέσσαρες ἡ τρεῖς κουτουνίες καὶ ἡ μία χαρὲς	»	4
Λουρὴ ἀργυρὸ καὶ σιριτάκια διὰ τὰ λουρία μεταξοτὰ τέσερα	»	5
Σκολαρίτσα ἀργυρὰ ζυγὴ μία	»	1
Μπερμπελούφες ἀργυρόχρυσες ζυγὴ μία	»	1
Ῥούχο φραντζέζικο διὰ γελέκι πίχες τέσερις.	»	4
Τεγγερές ἕνας.	»	1
Μπουρὲκ ταψὴ ἕνα	»	1
Σαχάνια ζυγὴ μία	»	1
Σιδεροστία μία	»	1
Σούγλες δυὸ ἡ μία μεγάλη	»	2
Κροντίρη ἕνα.	»	1
Κουτάλα μία καὶ τιροτρίφτα μία καὶ λίχνος ἕνας	»	3
Καὶ μετριτὰ ῥεάλια εἴκοσι	»	20

καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γοναίων ἀμήν.

Τάσει δὲ καὶ ὁ Γαμβρὸς μήτρος υἱὸς Παναγιότη Βερίκη τῆς συμβιάς του τῆς Κλίνος διὰ προγαμίαν αὐτῆς δωρεὰν ῥεάλια πενήντα ἕνα καὶ τὴν εὐχὴ τῶν γοναίων. » 51

καὶ διὰ τὴν αὐτὴν προγαμίαν τῆς βάνει ἐνέχειρον τὰ δύο ὀσπιτηαχαμόσπιτα μὲ τὴν ἐμπασίαν τους ὁμοῦ καὶ μὲ τὴν αὐλήν τους ὁποῦ ἔχει εἰς τὴν τζιβισὰ πλησίον Μπινίσι χεῖρα, χεῖρα κοσκεπάνενα καὶ ἀχμεταγὰς λες μπεὶς καὶ ἡ ὁδός· καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γοναίων Ἀμήν.

Νικολὸς Κροτηρᾶς
Εὐαγγέλης Φότης
Δημήτριος Καλεφορνᾶς

Σωτίρχος τοῦ Γιακουμή
Γεώργος Κουρτέσης
Σιδέρης Βλάσης
Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος ὑπέγραψα

1754 Δεκεμβρίου 10 Ἀθήνα Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονύμφης Μαλτοὺς θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Ἀνδρέα Καρσιβάνη ὁποῦ τῆς παραδίδουν τὰ ἀδέλφια της, Γιάννης καὶ Ἀντζελῆς διὰ μερίδιόν της πατρικὸν καὶ μητρικὸν καὶ διὰ δουλευσίν της.

Ἀρχῆς σεντούκη κάρινο ἕνα	»	1
Στρόσες δύο μπελετίαις ἡ μία γεμάτη	»	2
Πάπλομα σκιαχτὸ ἕνα	»	1

Σεντόνια δύο. » 2
Προσκεφαλάδες δύο ἡ μία τζεντιστὴ καὶ ἡ ἄλη μπασμιάς. » 2
Προσκεφαλάδια τρεῖα τὸ ἕνα χηταγὴ καὶ τὰ δύο κεντιστά. » 3
Ὑποκαμισόβρακα δέκα τὰ πέντε Ἀνδρίτζα » 10
Ζυπούνια τρεῖα τὸ ἕνα μαβὴ σάμιτο τὸ ἄλο διατζεντιστὸ καὶ τὸ ἄλλο ἄσπρο » 3
Σαγιὰς διακεντιστὸς ἕνας καὶ καπλαμὰς ἕνας » 2
Μπόλιες τέσσαρες ἡ μία βαμπακέλα καὶ ἡ ἄλλαις τοῦ παλουκίου » 4
Ἕτερες διασίδη δύο. » 2
Μαντίλια τοῦ γαμπροῦ τρεῖα καὶ τὰ τρεῖα μὲ χρυσάφη. » 3
Μαντίλια τῆς νίμφης τρεῖα τὸ ἕνα μομὴ καὶ τὰ δύο μεσινέζικα. » 3
Μπερέτες τέσσερες ἡ δύο χρυσὲς καὶ ἡ δύο μὲ τὰ πούλια. » 4
Καψάλη ἕνα μαργαριταρένιο » 1
Μπερμπελούφες ἀργυροχρυσομένες ζυγὴ μία » 1
Λουρὴ ἀργυρὸ ἕνα μὲ τὸ σιρίτι του τὸ χρυσό. » 1
Πούλια ἀράδες πέντε. » 5
Ποδεμὲς δύο. » 2
Κροντίρια δύο τὸ ἕνα διπλὸ » 2
Σαχάνια ζυγὲς δύο καὶ ἕνα λενκεράκη. » 3
Ἀπλάδες στάνινες δυό. » 2
Τηγάνη ἕνα Σούγλα μιά. » 2
Τέγγερες ἕνας. » 1
Πιροστία μία. » 1
Κουτάλα μία τιροτρίφτα μία. » 2

καὶ τὴν όσπητοκάθησιν τὴν πατρικήν του ὁποῦ ἔχουν εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου μανκουτη πλησίον τὰ δυὸ μέρη καὶ μπενάρδος πατισάτης καὶ ἀχούρη τοῦ σιὸρ καπετανάκη καὶ τὸ χαλασμάκι τῆς ἀδελφῆς της καὶ ἡ ὁδός· τὴν ἄνωθεν προίκα καὶ ὁσπητοκάθεσιν ὡς ἐστὴν καὶ ὡς εὑρίσκεται τὰ ἐπαράδωσαν τὴν σίμερον τὰ ἄνωθεν ἀδέλφια της μὲ καλήν τους θέλησιν καὶ εἰμὲν καὶ εἶναι χρέος ἡ ἄνωθεν ὁσπητοκάθεσης εἰς τὰ ντζαμιὰ ἢ πατρικότοις ἡ μετρικότοις ἡ ἐδικότοις χρέος νὰ ἔχουν νὰ τὸ πληρώνουν ἡ ἄνωθεν δύο ἀνταδελφοὶ ἡ Γιάννης καὶ Ἀγγελὴς καὶ ἡ ἀδελφή τους νὰ εἶναι καταζίτιτη ἀκόμη λέγομεν, καὶ τὸ πράγμα ὁποῦ εὑρίσκεται πατρικόν τους καὶ μητρικόν τους λέγω σπήτη ἀμπέλη περβολάκη μὲ τὸ νερό του καὶ ἕνα ἐλαιόδενδρο ἀπὸ τὰ αὐτὰ νὰ μὴν ἔχει νὰ κάμει ἡ ἄνωθεν ἀδελφή της μέ-

νοντας εὐχαριστημένη ἀλλὰ νὰ εἶναι καὶ τὰ δύο μέρη καταζήτιτα καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γοναίων Ἀμήν.

Τάσει δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Μήτρος Μούτζης τῆς συμβιάς του τῆς νεονίμφης Μαλτοὺ; διὰ προγαμίαν αὐτῆς δωρεὰν γρόσια τῶν ἀριθμῶν ἑκατὸν ἕνα. » 101

Μπενάρδος Πατησιάτης μαρτυρὸ
Ἰωάννης Ταρωνήτης μαρτυρῶ

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος ὑπέγραψα

1755 Μαρτίου 4 Ἀθήνα. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονίμφης Παγόνας ὁποῦ τῆς παραδίδη ἡ μητέρα της Φιλακτὴ γινὴ τοῦ ποτὲ Θεοδωρὴ Ἀνιφαντῆ τὰ κάτωθεν.

Ἀρχῆς κασέλαις δύο	»	2
Στρόσες μπελεντίαις δυὸ ἡ μία γεμάτη	»	2
Σεντόνια δυό.	»	2
Προσκεφαλάδες πέντε ἡ δυὸ γεμάτες.	»	5
Προσκεφαλάδια τέσσερα.	»	4
Πάπλομα σκιαχτῶ ἕνα	»	1
Βελέντζα μία.	»	1
Ποκαμισόβρακα δέκα.	»	10
Ζυπούνια τρεῖα τὸ ἕνα κουτουνὴ καὶ τὰ ἄλλα πανίσα.	»	3
Σαγιὰς ἕνας.	»	1
Μπόλιες τοῦ παλουκίου ὀκτώ.	»	8
Μπόλιες γυναίκες βαμπακέλες δύο	»	2
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς	»	5
Φέσι ἕνα καὶ μπερέτες δύο μὲ τὰ καψάλια,	»	3
Λουρία ἀργυρά δύο μὲ τὰ σιρίτια τους	»	2
Μαντίλια τοῦ γαμπροῦ δύο	»	2
Γελέκι ἕνα.	»	1
Μπηνίσι ἀνδρίτζο ῥούχινο ἕνα ντιμένο μὲ μάβρο καὶ ἄσπρο ἀρνιακό	»	1
Ἕτερο μπηνίσι ῥούχο φιαμέντζικο φὲς ῥεγκῆ ἀνδρικὸ ἕνα εἰς τὰ μανήτζα μὲ κουμπία ἀργυρὰ τζιφτίση εἴκοσι ὀκτὼ καὶ μὲ τὴν ἄλισο.	»	1
Ντζουμπὲς ῥούχινος ἕνας.	»	1
Μεντέρη ἕνα γεμάτο.	»	1
Ἀνδρομίδα μία.	»	1

Καμιζόλα ἀντρίτζα ῥούχο μόρικο μία.	»	1
Σάλτα μάρκα ῥούχινη μία	»	1
Γκουσουλάκι ῥούχο μαβὴ μὲ χρυσὰ χάρτζα μιά.	»	1
Ζονάρι μουκαντέμη κρεμέζο ἕνα	»	1
Τεγγερέδες δυό.	»	2
Ταψὴ μπουρὲκ ταψὴ ἕνα.	»	1
Σαχάνια ἑπτά.	»	7
Τηγάνη χαλκοματένιο ἕνα	»	1
Σούγλα μία σιδεροστίες δυό.	»	3
Τυροτρίφτα μία κουτάλα μία.	»	2
Λίχνους τρεῖς καφέμπρικο ἕνα	»	3
νὰ τῆς δόση καὶ ὁ μπάρπα της Μαστρογιόργης τοῦ Γκίκα γαμπρὸς ἀμπελότοπο στρέμμα ἕνα ὁποῦ εὑρεθῆ νὰ τῆς τὸ ἀγοράση.	»	1
Καὶ γρόσια μετριτὰ τῶν ἀριθμῶν ἑκατόν.	»	100
Καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γοναίων Ἀμήν.		
Τάσει δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς ὁ Κωσταντὶς Μπετζαχτζὴ τῆς συμβίας του τῆς παγόνας διὰ προγαμίαν αὐτῆς δωρεὰν γρόσια τῶν ἀριθμῶν πενήντα ἕνα καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γοναίων ἀμήν·	»	51

Νικόλαος Κουβελάνου
Κυριαζῆς Γρηπηότης
Δημίτρης Γούναρης
Γιάννης τοῦ Ταρονίτη

Ἰωάννης Μαρμαροτούρης
Παβλάκης Ζαχαρήκιας
Δημήτρης Πάνος
Μαστρομιχάλης Πηγαδίτης
Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος ὑπέγραψα

1755. Μαρτίου 16. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονίμφης θυγατρὸς τοῦ Πέτρου Βίγλα ὁποῦ τῆς παραδίδη ὁ πατὴρ αὐτῆς καὶ ἡ μητέρα της ἀνέξα τὰ κάτωθεν.

Ἀρχῆς Καπλαμὰς ἕνας μπουχάνιος.	»	1
Ζυπούνια δυὸ τὸ ἕνα χηταγὴ καὶ τὸ ἄλλο μπουκασένιο.	»	2
Μπερέτες δύο καψάλι ἕνα.	»	3
Ὑποκάμισα πέντε καὶ βρακοζουνια τρεῖα.	»	8
Στρόσι δημητένια μία	»	1
Προσκέφαλο ἕνα	»	1
Πάπλομα σκιαχτὸ ἕνα	»	1
Σεντόνη ἕνα.	»	1
Μπελεζίκια ἀργυρόχρυσα ζυγὴ μιά.	»	1

Σκολαρίτζα ἀργυρόχρυσα ζυγὴ μιά. » 1
Πούλια ἕντεκα » 11
Ζονάρι ἀργυρὸ ἕνα μὲ τὸ σιρίτι τού. » 1
Ταψὴ μπουρὲκ ταψὴ ἕνα καὶ σαχάνια δύο. » 3
Σιδηροστία μία καὶ τέγγερες ἕνας. » 2
Σούγλα μιὰ τιγάνη ἕνα. » 2
τιροξίστρα μία κουτάλα μία. » 2

καὶ τὸ σπητάκη εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου μανκούτι μὲ τὴν κάμαράν του καὶ μὲ τὴν αὐλήν του πλησίον τὸ μέρος τοῦ κάστρου καὶ Σοτήρος καὶ ὁ παραδοτὴς καὶ τοῦ χασὰν ἐφέντη ὁ ἀράπης ὁ ματζόλας· καὶ τὸ χοράφη εἰς τοῦ χαλαντρίου τὴν στράτα στρέμματα δύο πλησίον σιὸρ Λογοθέτης καὶ ἡ στράτα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονεών.

Τάσει δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς ὁ Θεοδωρὴς τοῦ Ντέντε Κοντζὰ ἀπὸ χορίο Μενίδη τῆς συμβίας του διὰ προγαμίαν αὐτῆς δωρεὰν ριάλια πενήντα ἕνα καὶ διὰ τὴν αὐτὴν προγαμίαν δωρεὰν ἐμέτρισε ἐπὶ χεῖρας ριάλια δέκα διὰ νὰ κάμῃ ἕνα Γελέκι καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων Ἀμήν.

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος ὑπέγραψα καὶ μαρτυρῶ

1755. Ἀπριλίου 27. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονίμφης Ὅρσας ὁποῦ παραδίδη αὐτῆ καθαυτή· θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Στάμου Μισασύτη.

Ἀρχῆς σεντούκι κάρινο ἕνα » 1
Κασέλα κάρινη μία. » 1
Στρόσες δυὸ ἡ μία γεμάτι δημητένια. » 2
Παπλόματα δύο τὸ ἕνα μεταξοτὸ χηταγὴ χιότικο καὶ τὸ ἄλλο σκιαχτό. » 2
Σεντόνια δύο. » 2
Προσκεφαλάδα μεταξοτὴ ἄδια μία. » 1
Ἕτερη δημητένια ἄδια μία. » 1
Προσκεφαλάδια τέσσαρα τὸ ἕνα ἀτιλάζη καὶ τὸ ἄλο χιταγὴ καὶ τὰ δυὸ τζεντιστά. » 4
Ὑποκαμισόβρακα ἐννέα τὰ τρεῖα ἀντρίτζα. » 9
Μπόλιες πέντε ἡ δύο μὲ χρυσάφη. » 5
Γελέκι ρούχο ἄλικο ἕνα. » 1
Φουστάνη ἕνα. » 1

Πανὴ διὰ ἕνα σαγιὰ καὶ ζυπούνια δυό.	»	3
Ζυπούνη κίτρινο σάμιτο ἕνα	»	1
Ἕτερο πανήσο ἕνα.	»	1
Τοῦ ἀμπελιοὺ τὴν σοδιὰ διὰ ῥούχο πι. 3 διὰ τὴν γούνα.	»	1
Ντζουμπέδες ῥούχινους δυό.	»	2
Λουρία ἀργυρὰ δυὸ τὸ ἕνα μὲ τὸ σιρίτι του.	»	2
Δακτιλίδια μαλαματένια δυό.	»	2
Φέσι διατζεντιστὸ ἕνα	»	1
Σκολαρίτζα ἀργυρόχρυσα ζυγὴ μιὰ	»	1
Καψάλη μαργαριταρένιο ἕνα	»	1
Μπόλιες βαμπακέλες δυὸ ἡ μιὰ μὲ χρυσάφη.	»	2
Μαντίλη τοῦ χεριοῦ χρυσὰ τρεῖα	»	3
Πουτανίκια χρυσί.	»	1
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς τέσσαρα τὰ δυὸ μουμία.	»	4
Μαντίλα μία καὶ πισκέρη ἕνα.	»	2
Τζεντερέδες δύο ὁ ἕνας μεγάλος	»	2
Σιδηροστίες δυό.	»	2
Σούγλαις δυό.	»	2
Μπακλαΐταψη ἕνα.	»	1
Σαχάνια ἕξη	»	6
Τάσια δύο μικρά.	»	2
Κουτάλα μία τιροτρίφτα μία.	»	2
Κροντίρια δυό.	»	2

ἀμπέλη εἰς τὸ Βρομοφφεάκη στρέματα τρεῖα ἀπὸ τὰ αὐτὰ τὸ ἑνάμισι στρέμα τὸ κάνει τοῦ γαμπροῦ ἀγιρλίκη πλησίον τὸ ἐν μέρος Νικολὸς Νταμπουτέσης ἀπὸ τὸ ἄλο καὶ χατζῆ Λεοβαδίτης καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος κὺρ Ἀντώνης, κὺρ Κόλιας Νίκας.

τὴν ὀσπητοκάθησιν τὴν μισὴ ὡς γράφη ἡ πρότητης προικοπαράδοσις εἰς τὸν κόνδηκα τοῦ σιὸρ Πατούσα ὅπου ἔχει εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ ἁγίου Θωμᾶ καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονναῖων ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.

Τάσει δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Στάμος τοῦ Βασίλη Γενίτης τῆς συμβίας του τῆς Ὄρσας διὰ προγάμου αὐτῆς δορεὰν ῥιάλια πενήντα ἕνα. » 51

καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονναῖων ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.

Γεωργάκης Λιανὸς — Νικολὸς Ταπιτέσης
Παναγιώτης Ψομὰς — Μιχάλης Καπεχτῆς
Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος ὑπέγραψα καὶ μαρτυρῶ

1755 Μαΐου 8. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονίμφης Κιράστας ὁποῦ τῆς παραδίδει ὁ ἀφέντης της σιὸρ Ματθαῖος Γάσπαρης διὰ δουλευσίντης τὰ κάτωθεν.

Ἀρχῆς Κασέλα μιά.	»	1
Στρόσι μπελετία μιὰ γεμάτη.	»	1
Προσκεφαλάδα μπελετία μιὰ γεμάτη.	»	1
Προσκεφαλάδια διατζεντιστὰ δυό.	»	2
Σεντόνια δυό.	»	2
Πάπλομα σκιαχτὸ ἕνα.	»	1
Ὑποκαμισόβρακα ἀντρίτζα καὶ γυναίκια.	»	10
Μπόλιες τοῦ παλουκίου ἕξη μὲ τὸ χρυσάφη.	»	6
Μπόλιες τῆς κεφαλῆς πέντε ἡ μία μὲ χρυσάφη.	»	5
Μπερέταις τρεῖς ἡ μία διακεντιστή.	»	3
Καψάλια διακεντιστὰ δυό.	»	3
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς πέντε.	»	5
Σκολαρίτζα ἀργυρόχρυσα τρίποδα ζυγὴ μιά.	»	1
Λουρὴ ἀργυρὸ ἕνα μὲ τὸ σιρίτιτους χρυσό.	»	1
Γελέκι ἄλικο ἕνα.	»	1
Φουστάνη ἕνα.	»	1
Καπλαμὰς μπουχάνιος ἕνας καὶ Σαγιὰς ἕνας.	»	2
Ζυπούνια τρεῖα τὸ ἕνα κουτουνή.	»	3
Τζουμπὲς ῥούχο γκιουλκουλὴ ἕνας.	»	1
Μπινίσι ῥούχινο ἕνα μὲ κομπία ἀργυρόχρυσα ὀκτὼ καὶ μὲ τὰ γαλόνια του	»	1
Μαντήλια τοῦ γαμπροῦ χρυσὰ δυό.	»	2
Πισκέρη ἕνα.	»	1
Μποχικὰς ἕνας.	»	1
Ποδεμὲς δυὸ ἡ μία φελούς.	»	2
Ἀντρομίδα ἀνδριανοπολιτίκη μιά.	»	1
Τέγγερες ἕνας.	»	1
Σιδεροστία μιά.	»	1
Κροντίρη ἕνα	»	1
Μπουρὲκ ταψὴ ἕνα.	»	1
Τιγάνη ἕνα.	»	1
Σούγλα μία.	»	1
Σαχάνια ζυγὴ μία κουτάλα μία τεροτρίφτα μία.	»	3
Ἀμπέλη εἰς τὸ ἀμπελουργίο στρέμα ἕνα πλησίον ὁ παραδοτής, καὶ ἀπὸ τὰ δυὸ μέρη καὶ Νερούτζου Μπενιζέλου	»	1

Ἐλαιόδενδρα εἰς τοῦ μηνὰ τὸ πιγάδη ἐναῖα πλησίον ὁ παραδοτὴς καὶ ὁ ὁρίνας.	»	9
Σπητότοπο εἰς τὴν ἐνορία Σωτίρα βίματα πλησίον ὁ παραδοτὴς καὶ ὁ Σαράντις Μοραΐτις καὶ ἡ στράτα καὶ μετριτὰ γρόσια τῶν ἀριθμῶν σαράντα.	»	40
καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων ἀμήν.		
Τάσει δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Γιάννης Τζάκονας τῆς συμβιάς του τῆς Κιράστας διὰ προγάμου αὐτῆς δορεὰν τῶν ἀριθμῶν πενήντα ἕνα.	»	51
καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονναῖων.		

Ἰωάννης Τυρναβίτης
Μήτρος Παπαστάμου

Νικολὸς Κουτρικὰς
Δημήτριος Ἀστρακάρης
Ἰω. Μάρκ. Γάσπαρης
Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος ὑπέγραψα καὶ μαρτυρῶ

1758 Σεπτεμβρίου. 13. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς Κρέουζας θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Γιάννη Μπράβου ὁποῦ παραδίδη αὐτὴ καθαυτὴ τοῦ σιμβίουτης Γεωργίου Καραστάμου τὰ κάτοθεν.

Ἀρχῆς σεντούκι κάρινο ἕνα.	»	1
Σεπέτι ἕνα	»	1
Στρόσες τρεῖς ἀπὸ ταῖς αὐταῖς ἡ δύο μπελετίες γεμάτες καὶ ἡ ἄλη δημητένια.	»	3
Σεντόνια τρεῖα.	»	3
Προσκεφαλάδες ὀκτὼ ἀπὸ ταῖς αὐταῖς ἡ ἔξη δημητένιες καὶ ἡ δύο χιταγὴ χιότικο.	»	8
Προσκεφαλάδια ὀκτὼ τὰ τέσσερα χιταγὴ καὶ δαμάσκο καὶ τὰ ἄλα τέσσερα διακεντιστά.	»	8
Παπλόματα τρεῖα τὸ ἕνα καμουχὰς κόκινος καὶ τὰ δύο ἀντζέμικα.	»	3
Ὑποκαμισόβρακα δέκα πέντε γυναίκια καὶ ἀνδρίτζα	»	15
Βρακία ἀνδρίτζα τρεῖα	»	3
Μπόλιες τοῦ παλουκίου δέκα πέντε διάφορες.	»	15
Μαντίλια τοῦ χερίου διατζεντιστὰ μὲ χρυσάφη	»	5
Πουτανίτζα ὁλόχρυση μιὰ	»	1
Ῥηντὲς χρυσὸς ἕνας.	»	1
Μπόλιες τῆς κεφαλῆς τρεῖς ἀπὸ αὐταῖς ἡ μία μὲ χρυσὰ κρόσα καὶ ἡ δύο σκέταις.	»	3

Μαντίλια τῆς κεφαλῆς πέντε. N° 5
Μπερέτες δύο ἀπὸ αὐταῖς ἡ μία χρυσή. » 2
Γελέκι ἅλικο ἕνα. » 1
Γούνα δερματομένη μιά. » 1
Ἕτερη γούνα μαβιὰ μιά. » 1
Ντζουμπὲς ῥούχινος ἕνας. » 1
Καβάδη σάμιτο νεραγγὶ ἕνα, » 1
Σαγιὰς κεντιστὸς ἕνας. » 1
Καπλαμὰς μπουχασένιος ἕνας. » 1
Φουστάνη φιτιλὴ ἕνα » 1
Ζυπούνη χηταγὴ βενέτικο ἕνα. » 1
Ἕτερα ζυπούνια τρεῖα τὸ ἕνα χηταγὴ καὶ τὸ ἄλλο τζεντιστὸ
καὶ τὸ ἄλο σμιρνεῖκο ἕτερο ἄσπρο ἕνα. » 4
Λουρία ἀργυρὰ τρεῖα. » 3
Σκολαρίτζα μαλαματένια ζυγὴ μιά. » 1
Παβεντη ἀργυρὸ ἕνα. » 1
Μπολεζίκια ἀργυρὰ ζυγὴ μιά. » 1
Πούλια ἀράδες ὀκτώ, » 8
Μπερμπελούφες ζυγὴ μιά. » 1
Γερυτάνη ἕνα. » 1
Μπουχάδες δόο. » 2
Ἀνδρομίδες δυό. » 2
Βαγιόλια τέσσερα. » 4
Χαμὰμ τάσι ἕνα. » 1
Τεγγερέδες πέντε. » 5
Σαχάνια ζυγὲς πέντε. » 5
Κροντίρια δυό. » 2
Παγούρη ἕνα. » 1
Ταψία δύο, σούγλες τρεῖς, κουτάλες δυό, τυροτρίφταις δύο. » 9
Τιγάνια δύο πιροστίαις πέντε λίχνους δύο ξίστρα μία μᾶσα μία
στατέρι ἕνα. » 12
Πιθάρια τρεῖα καὶ βαρέλη ἕνα. » 1
καὶ ἐλαιόδενδρα εἰς τὰ πατίσα εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον σαράντα καὶ Ἀποστόλης Ντεμιργγὶς καὶ ὁ γέρο μαλάμης. » 40
Ἕτερα ἐλαιόδενδρα εἰς τοῦ Ἀγὰ τὴν βρίση δεκα πλησίον μεμεταγὰς Βαίξης καὶ ὁ Χριστόδουλος Ντεμιργγὴς ὅλα πενηντα » 50
Ἀμπέλια στρέματα πέντε ἀπὸ τὰ αὐτὰ εἰς τὸν πηλὸν στρέματα δυὸ πλησίον γιόργος τοῦ ἀντρίκου Μποσράρης καὶ

ἀγάπιος Κούβελος καὶ εἰς τὴν Βασιλικὴ στρέματα τρεῖα πλησίον Χαντζη μεμὴς Κατρίπης καὶ κόλιας Μαντάδης καὶ ἡ ὁδὸς ὅλα στρέμματα. » 5

Ἕτερο ἀμπέλη εἰς τὴν ἁγίαν Λεούσαν στρέμμα ἕνα μὲ ἐλαιόδενδρα τρεῖα πλησίον Ἀποστόλης Ντεμεργγής. » 1

καὶ τὴν όσπητοκάθισιν ὁποῦ ἔχει εἰς τὴν ἐνορίαν κερὰ κοντίλη πλησίον Γιανὴς Παπος, καὶ ἡ ἐκκλισιὰ καὶ μιχάλης Μοραΐτης καὶ ὀζέπας καὶ ἡ ὁδὸς τὴν αὐτὴν όσπητοκάθισιν τὴν γράφη διὰ ἐργελίκη τοῦ ἄνωθεν συμβίου της Γεωργίου καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων Ἀμήν.

Τάσει δὲ καὶ ὁ Γαμπρὸς Γεώργιος Καραστάμου τῆς σιμβιάς του τῆς Κρέουζας διὰ προγάμου αὐτῆς δορεὰν γρόσια τῶν ἀριθμῶν ἑκατὸν εἴκοσι πέντε. » 125

Καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων ἀμήν.

Δημήτριος Καλεφορνᾶς

Ἰωάννης Πασὸς

Γιανακης Πουλιμένος

Παναγιότης Κατζιάης

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος ὑπέγραψα καὶ μαρτυρῶ

1758. Σεπτεμβρίου 19. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονίμφης Ἄννας ὁποῦ τῆς παραδίδη ὁ σιὸρ Γεώργιος Γεωργίβαλος ὁμοῦ καὶ ἡ ἀρχοντισά του, διὰ δουλευσή της κατὰ τὴν συμφονιάν τους μὴν ἰμπορόντας εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ζητισῃ πλέον τίποτες.

Ἀρχῆς σεντούκι κάρινο ἕνα.	»	1
Στρόσες δυὸ ἡ μία γεμάτη μπελετία καὶ ἡ ἄλη δημητένια.	»	2
Παπλόματα δυὸ σκιαχτά.	»	2
Προσκεφαλάδες τρεῖς ἡ μιὰ δημητένια καὶ ἡ δύο μπελετίαις.	»	3
Προσκέφαλα τέσερα τὸ ἕνα μεταξοτὸ τὰ τρεῖα τζεντιστά.	»	4
Σεντόνια δύο.	»	2
Γελέκι ρουχένιω ἕνα.	»	1
Ζυπούνια τέσερα τὰ δύο μεταξοτὰ καὶ τὰ δυὸ πανίσα.	»	4
Καπλαμὰς μποχάνιος ἕνας καὶ καβάδη σάμιτο ἕνα.	»	2
Ντζουμπὲς ρούχινος ἕνας.	»	1
Ὑποκαμισόβρακα δέκα.	»	10
Μπόλιες τοῦ παλουκίου πέντε ἡ μιὰ μὲ χρυσάφη.	»	5
Μπόλιες τῆς κεφαλῆς βαμπακέλες σκέτες δύο.	»	2

Μπερέταις τῆς κεφαλῆς πέντε μεταξοτές.	»	5
Καψάλια χρυσὰ δυό.	»	2
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς πέντε.	»	5
Μαντίλη τοῦ χερίου χρυσὸ ἕνα.	»	1
Πισκέρη ἕνα.	»	1
Λουρὴ ἀργυρὸ μὲ τὸ κολάνι του.	»	1
Σκολαρίτζα ἀργυρόχρυσα ζυγὴ μιά.	»	1
Ποδεμαὶς ζεύγη δυό.	»	2
Ἀνδρομίδα μιά.	»	1
Πανὴ φαμένο πήχες ἐνέα.	»	9
Τεγγερίδες δυό.	»	2
Πιροστίαις δύο.	»	2
Σαχάνια πέντε.	»	5
Ταψὴ ἕνα.	»	1
Κροντίρη ἕνα.	»	1
Κουτάλα μιὰ καὶ τιροτρίφταις δύο.	»	3
Σούγλες δύο.	»	2
Τιγάνια δύο.	»	2
καὶ ἐλαιόδενδρα εἰς τὸ μαρούσι εἴκοσι πέντε ἀπὸ τὰ αὐτὰ τὰ πέντε ἐδόθησαν, διὰ τὴν γούνα πλησίον παῖδες στίνη καὶ παῖδες Χατζαλὴ ἀγὰ χαμουζὰ ἀγὰ ζάντε, καὶ Γιαννούκος Χαμαντὰς καὶ Χαντζιμούτσος.	»	25
Ἀμπέλη εἰς τὴν Παναγίαν στρέμα ἕνα πλησίον παῖδες Λογοθέτη καὶ Γεωργάκης Γενήτης καὶ ὁ ὁριόνας καὶ ὁ παραδοτής.	»	1

καὶ μετριτὰ γρόσια τῶν ἀριθμῶν 20 καὶ τὴν Εὐχὴν τῶν γονέων ἀμήν.

Τάσει δὲ καὶ ὁ Γαμπρὸς ἀγγελὴς Μπογιαντζὴς τῆς συμβιάς του Ἄννας διὰ προγαμίαν αὐτῆς δωρεὰν γρόσια τῶν ἀριθμῶν πενήντα ἕνα. » 51

Καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων ἀμήν.

Νικόλαος Κουτρικὰς
Δημήτριος Κολογερᾶς
Νικολαος Λογοθέτης
Νικολαὸς Ζαχαρήτζας

Μήτρος χωματᾶς
Σταῦρος Βροντογούνης
Χαντζιαναγνόστης
Σοτηρχος Γουναράκης
Γιαννάκης Μανιάτης

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος ὑπέγραψα μαρτυρῶ

1761 Ἰουνίου 25. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονύμφης Μαλτοὺς ὁμοῦ τῆς παραδίδη ὁ πατὴρ αὐτῆς Γιάννης Σελινᾶς ὁμοῦ καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς Ἀγγελάκης.

Ἀρχῆς κασέλα μία.	»	1
Ἕτερη κασέλα τῆς νύμφης μία.	»	1
Στρόσι μπελετία γεμάτη μια.	»	1
Πάπλομα σκιαχτὸ ἕνα.	»	1
Σεντόνη ἕνα.	»	1
Προσκεφαλάδες στάμπα γεμάτη δυό.	»	2
Προσκεφαλάδια ἄδια δύο τὸ ἕνα διακεντιστό.	»	2
Ὑποκαμισόβρακα ἀνδρίκια καὶ γυναίκια ὀκτό.	»	8
Ζυπούνια μπουκασένια τρεῖα.	»	3
Σαγιὰ ἕνα.	»	1
γγουμπζὲς ἄλικο ῥούχο ἕνας.	»	1
Γελέκι ῥούχο μπαρανικὸ ἕνα.	»	1
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς τρεῖα.	»	3
Μάντίλια τοῦ γαμπροῦ δύο.	»	2
Λουτρόπολια διατζεντιστὴ τοῦ γαμπροῦ μία.	»	1
Μπερέτες τρεῖς.	»	3
Καψάλη διατζεντιστό.	»	1
Λουρὴ ἀργυρὸ ἕνα μὲ τὸ κολανίτον.	»	1
Μπόλια γυναίκια μιά.	»	1
Μπόλιες Ἀντρίτζες δύο.	»	2
Σκολαρίτζα ἀργυρὰ ζυγὴ μιά.	»	1
Φουστάνη ἕνα.	»	1
Ἀνδρομίδα μία.	»	1
Σαχάνια τέσερα.	»	4
Κροντίρι ἕνα.	»	1
Ταψὴ ἕνα.	»	1
Τιγάνια δύο.	»	2
Τιροτρίφτα μία καὶ κουτάλα καὶ λίχνο ἕνα.	»	3
Σούγλα μία σιδεροστία μία τέγγερες ἕνας.	»	3
Μελίσια δύο.	»	2

Ἀμπελότοπο εἰς τὴν βάρη στρέματα τοῦ προικίου δύο πλεῖον ἢ ἔλατον, πλησίον Ἰωάννης Μπενιζέλος, καὶ Γεοργάκης Ἀβράμης καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γοναίων ἀμήν.

Τάσει δὲ καὶ ὁ γαμβρὸς Γεοργάκης Βάσος τῆς συμβίας του

Μαλτοὺς διὰ προγαμίαν αὐτῆς δορεὰν γρόσια τὸν ἀριθμὸν ἕντεκα. » 11

Στάμου Κοταγαμισμᾶς

Διωνις Κουνώρχης

Μελέτης τοῦ Νικωλοῦ Γαβρίλυ

Παλαιολόγος Βουδούχας

Νοτάριος ὑπέγραψε καὶ μαρτυρῶ

1761 Σεπτεμβρίου 7. Ἡ προκοπαράδοσις της νεονίμφης Καλομίρας όπου τῆς παραδίδη ἡ μητέρα της Φλορου̃ γυνὴ του̃ ποτὲ Κοσταντὴ Μακρὴ τὰ κάτοθεν.

Ἀρχῆς σεντούκι κάρινο ἕνα.	»	1
Στρόσες δυὸ ἡ μία δημητένια καὶ ἡ ἄλη μπελετία.	»	2
Παπλόματα σκιαχτὰ δύο.	»	2
Προσκεφαλάδες τέσσερης ἡ μία καμουχὰς καὶ ἡ ἄλη τζεντιστὴ καὶ ἡ δύο δημητένιες.	»	4
Προσκεφαλάδια ἕξε τὰ δύο καμουχένια καὶ τὰ δύο τζετιστὰ καὶ τὰ δύο δημητένια.	»	6
Σεντόνια τρεῖα.	»	3
Ὑποκομισόβρακα δέκα ἀπὸ τὰ αὐτὰ γυναίκια πέντε.	»	10
Γελεκλίκη ρούχο φραντζέζικο πίχες τέσερης.	»	4
Φουστάνη φιτιλὴ ἕνα.		
Ντζουμπὲς ρούχινος ἕνας.	»	1
Ζυπούνια τέσσερα τὸ ἕνα κουτουνὴ τὸ ἄλο μποχασὴ καὶ δύο πανίσα.	»	4
Σαγιὰς πανίσος ἕνας.	»	1
Μπερέταις τρεῖς ἡ δύο χρυσὲς καὶ ἡ ἄλη μεταξοτή.	»	3
Καψάλια δεκτζεντιστὰ δύο.	»	2
Πούλια ἀργυρόχρυσι 12 ἀράδες ἕξη.	»	6
Μπόλιες τῆς γυνναίκας τρεῖς ἡ μιὰ μὲ τὸ χρυσάφη καὶ δύο βαμπακέλες.	»	3
Μπόλιες του̃ παλοκίου ἑπτὰ διατζεντιστες.	»	7
Μαντίλια τοῦ γαμπρου̃ δυὸ τὸ ἕνα ριντὲς καὶ τὸ ἄλο χρυσό.	»	2
Μαντίλια τῆς νίμφης πέντε τὰ δυὸ μουμία καὶ τὰ τρεια μισενέξικα.	»	5
Λορία ἀργυρόχρυσα ζυγὴ μία.	»	1
Σοσὲς διὰ ζυμπούνη πίχας τρεῖς	»	3
Ποδεμὴ μία.	»	1

Πισκέρη ἕνα.	»	1
Μαντίλα μία.	»	1
Μποχτζᾶς μεταξοτὸς ἕνας.	»	1
Μπακλαΐταψη ἕνα.	»	1
Κροντίρια δύο.	»	2
Σαχάνια ζυγαῖς δύο.	»	2
Τεγγερέδες δυὸ ὁ ἕνας μεγάλος.	»	2
Τιγάνη χαλκοματένιο ἕνα.	»	1
Σούγλες δύο ἡμία μεγάλη.	»	2
Σιδηροστίες δύο.	»	2
Κουτάλα μία τιροτρίφτα μία, λίχνος ἕνας.	»	3

καὶ ἀμπέλη εἰς τὸ Κουμάρη στρέμα ἕνα πλησίον, κὺρ Κονσταντὴς Κακούρης καὶ Γιαννάκης Μπερνέας, καὶ Μήτρος Κολιάσης καὶ Παναγιότης Ρέστης. 1, καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων, ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.

Τάσει καὶ ὁ γαμπρὸς Σιδέρης Κοτάκης τῆς σιμβιάς του Καλομίρας διὰ προγαμίαν αὐτῆς δορεὰν Γρόσια τῶν ἀριθμῶν πενήντα ἕνα 51 καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναίων ἀμήν.

Γιοργάκης Γκάκουμος
Νικολὸς Ζαχαρίτσας
Μιχάλις Πιρῆς
Γιανάκης Μακρῆς
Λεονάρδος Χαρβούρης

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος ὑπέγραψα καὶ μαρτυρῶ

1761 Ἰανουαρίου 26. Ἡ προκοπαράδοσις τῆς νεονίμφης Κρέουζας ὁποῦ τῆς παραδίδη ὁ πατὴρ αὐτῆς Σπυρίδον Ξιλιμούνας Μοραΐτης καὶ ἡ μητέρα της Μπενοῦ τὰ κάτοθεν.

Ἀρχῆς Κασέλα κάρινη μία	»	1
Στρόσες δύο ἡ μία δημητένια Γεμάτη καὶ ἡ άλη μπελετία.	»	2
Συντόνια δύο.	»	2
Παπλόματα δύο ἀντζέμικα.	»	2
Προσκεφαλάδες δύο ἡ μία δημητένια καὶ ἡ ἄλη κουτουνία.	»	2
Προσκεφαλάδια τέσσερα διακεντιστά.	»	4
Ὑποκαμισόβρακα δέκα τὰ τρεῖα Ἀνδρίτζα.	»	10
Βρακία ἀνδρίτζα πανίσα τρεῖα.	»	3
Γελέκι ρούχο φραντζέζικο ἕνα.	»	1

Ντζουμπὲς ρούχινος πράσινος ἕνας.	»	1
Ζυπούνια τέσσερα ἀπὸ τὰ αὐτὰ τὸ ἕνα μπελεταρὴ τὸ ἄλο σάμιτο καὶ τὰ δύο ἄσπρα πάνισα.	»	4
Σαγιὰς ἕνας.	»	1
Μπόλιες γυναίκαις σκέταις τρεῖς.	»	3
Μπόλιες τοῦ παλουκίου πέντε ἡ μία μὲ τὸ χρυσάφη.	»	5
Μπερέτες ρούχινες τρεῖς.	»	3
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς πέντε.	»	5
Καψάλια χρυσὰ δύο.	»	2
Σκολαρίτζα ἀργυρόχρυσα ζυγὴ μία.	»	1
Λουρὴ ἀσιμένιο ἕνα μὲ τὸ σιρίτι του.	»	1
Φουστάνη φιτιλὴ ἕνα.	»	1
Πουτανίτζα τοῦ γαμπροῦ μιὰ καὶ μαντίλη χρυσὸ ἕνα.	»	2
Μαντίλα μία.	»	1
Βαγόλια τρουπιτὰ δύο.	»	2
Πενοβράκι τοῦ γαμπροῦ ἕνα.	»	1
Ανδρομίδα μία λεβαδίτικη.	»	1
Τεγγερέδες δύο μικρὸς καὶ μεγάλος.	»	2
Σιδηροστίαις δύο.	»	2
Μπακλαίταψη ἕνα.	»	1
Σαχάνια ζυγὲς δύο.	»	2
Τιγάνη ἕνα.	»	1
Κουτάλα μία τιροτρίφτα μία.	»	2
Σούγλες δύο ἡ μία μικρὴ καὶ ἡ ἄλη μεγάλη.	»	2
Κροντίρια δύο.	»	2
Λίχνος ἕνας χαλκοματένιος.	»	1

καὶ μετριτὰ ριάλια πενήντα καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γοναίων Ἀμμήν.

Τάσει δὲ καὶ ὁ γαμβρὸς Θωμὰς τοῦ Ῥούσου τῆς συμβιάς του τῆς κυρὰ Μπενοὺς διὰ προγαμίαν αὐτῆς δορεὰν ριάλια πενήντα ἕνα. » 51

Καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναίων ἀμμήν.

Διονίσιος ἱερομόναχος μπαστάρης
Ἀγγελὴς Κοπίδης
Κυριάκος Θηβέος
Ἀντώνις Γιοργιουσιος Παπαμάρκος
Στάμος Μαγγάκος
Στάμος Κορθέος
γιανάκις Κροτιρᾶς
Πέτρος τοῦ Γιάνη σιδέρη

Παλαιολόγος Βουρδούχας
ἔγραψα καὶ μαρτυρῶ

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1762 Φεβρουαρίοα 3. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονίμφης Φλοροὺς θυγατρὸς τοῦ ποτὲ Ἀναστάσι Μανιάτη ὁποῦ τῆς παραδίδη ὁ ἀδελφός της Σταμάτης.

Ἀρχῆς σεντούκι κάρινο ἕνα.	»	1
Στρόσες δημητένιες δύο ἡ μιὰ γεμάτη.	»	2
Σεντόνια τέσσερα.	»	4
Παπλόματατα δύο τὸ ἕνα χηταγὴ καὶ τὸ ἄλλο σκιαχτό.	»	2
Προσκεφαλάδες τέσσερες ἡ μιὰ χιταγὴ καὶ ἡ ἄλη κουτουνὴ καὶ ἡ δύο δημητένιες.	»	4
Προσκεφαλάδια τέσσερα τὸ ἕνα χαρὲς καὶ τὰ τρεῖα διακεντιστά.	»	4
Ὑποκαμισόβρακα δέκα ἀπὸ τὰ αὐτὰ τὰ πέντε ἀνδρίτζα.	»	10
Σερμπετόμπολια μία.	»	1
Μπόλιες τοῦ παλουκίου ἕξη.	»	6
Μπόλιες γυναίκαις βαμπακέλες σκέτες.	»	3
Ῥεντὲς μαντίλι ἕνα καὶ πουτανίτζα μία.	»	2
Μαντίλια τῆς νίμφης πέντε ἀπὸ τὰ αὐτὰ δύο μουμία.	»	5
Μπερέτες δύο ῥουχένιες καὶ φέσι ἕνα.	»	1
Καψάλια τρεῖα τὸ ἕνα μαργαριταρένιο.	»	3
Σκολαρίτζα ἀργυρόχρυσα ζυγὴ μία μὲ μαργαριτάρη.	»	1
Πούλια τῆς κοτζίδας ἑκατὸν δύο.	»	102
Λουρὴ ἀσιμένιο ἕνα μὲ τὸ σιρίτι του.	»	1
Ῥούχο φραντζέζικο ἄραφο πίχες τρεῖς.	»	3
Ντζουμπὲς πράσινος ῥούχο ἕνας.	»	1
Καπλαμὰς μποχασενιος ἕνας.	»	1
Σαγιάδες τρεὶς ὁ ἕνας κεντιστὸς ὁ ἄλος φιτιλὴς καὶ ὁ ἄλος σχέτος.	»	3
Ζυπούνια πέντε τὸ ἕνα σάμιτο κίτρινο τὸ ἄλο ντόμπιος σουσὲς καὶ τὰ ἄ λα πανίσα.	»	5
Πισκέρη ἕνα μαντίλα μία.	»	2
Κροντίρια δύο.	»	2
Σαχάνια χαλκοματένια ζυγὲς δυό.	»	2
Μπουρὲκ ταψὴ ἕνα.	»	1
Τεγγερέδες δυὸ μικρὸς καὶ μεγάλος.	»	2
Πιροστίες δυό, Σούγλες δυό, τιγάνη ἕνα τιροτρίφτα μία Κουτάλα.	»	6

καὶ τὴν ὁσπητοκάθισην τὴν πατρικήν της ὁποῦ ἔχουν εἰς τὴν ἐνορίαν Παπαντὴ πλησίον Γιανάκης Πιγαδίτης, καὶ Γιάν-

νης Λευτέρης καὶ ἡ ὁδὸς καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων ἀμὴν ἀμὴν ἀμήν.

Τάσει δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Μαστραντζελὴς υἱὸς Φότη τῆς σιμβιάς του Φλορούς διὰ προγάμου αὐτῆς δορεὰν ριάλια τῶν ἀριθμῶν ἑβδομήντα ἕνα καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναίων. » 71

Γιοργάκης Γιάκουμος
Ἀθανάσιος Ζογράφος
Δημήτριος Καρακοτῆς
Ἰωάνης Κροτιρᾶς

Μίτρος Παπαστάμου
Νικολὸς Παπαστάμου
Σπυρίδος Καλιόνης

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος ἔγραψα καὶ μαρτυρῶ

1762 Νοεμβρίου 16 Εἰς δόξαν Χριστοῦ. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονίμφης Ἐλαίνης ψυχοπαίδας τοῦ Μαστρονικολοῦ Μπουγιουκλῆ ὁποῦ τῆς παραδίδη ὁ αὐτος διὰ προίκαν της καὶ διὰ δουλευσίν της μὴν ἔχοντας ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς πλέον νὰ ζητᾶ τίποτες μένοντας πληρωμένη καὶ ἐξοφλισμένη.

Ἀρχῆς σεντούκι κάρινο ἕνα.

Στρόσες δυὸ μία δημητένια γεμάτη καὶ ἡ ἄλη μπελετία, Παπλόματα δύο τὸ ἕνα μεταξοτὸ καὶ τὸ ἄλλο ἀγγέμικο.

Προσκεφαλάδες τέσσερης ἡ μία δαμάσκο καὶ ἡ ἄλη χιταγὴ καὶ ἡ δύο μπελετίες Προσκεφαλάδια τέσσερα τὸ ἕνα δαμάσκο τὸ ἄλο ἀτιλάζη καὶ τὰ δύο τζεντιστά, σεντόνια τέσσερα, ὑποκαμισόβρακα δέκα τὰ ἔξη ἀνδρίτζα, μπόλιες τῆς κεφαλῆς μία μὲ χρυσα κρόσια, μπόλιες τοῦ παλουκίου ὀκτὼ ἡ δύο μὲ τὸ χρυσάφη, μαντίλια τῆς κεφαλῆς τέσσερα τὰ τρεῖα μουμιὰ καὶ τὸ ἄλο μισινέζικο, μπερέταις δυὸ μία ρεκμάδα μὲ τὸ χρυσάφη καὶ τὸ ἄλο φέσι, Καψάλια δυὸ τὸ ἕνα μαργαριταρένιο καβάδη χηταγὴ χιότικο ἕνα, Ζηπούνια τέσσερα τὸ ἕνα ρούχινο μὲ γαλόνια χρυσὰ τὸ ἄλο κουτουνὴ τὸ ἄλο διακεντιστὸ καὶ τὸ ἄλο φιτιλή, ντζουμπέδες δύο ρούχινες, Σαγιάδες δύο, μπινίση ρούχινο ἕνα ρούχο γελεγλίκι ἕνα, λουρία ἀργυρὰ δύο μὲ τὰ κολάνια τους, Σκολαρίτζα ἀργυρὰ ζυγὲς δύο, πούλια ἀράδες πέντε ὅλα ἑκατὸν τριάντα ριντὲς ἕνας πουτανίτζα μία καὶ μαντίλι ἕνα ὅλα τρεῖα μποχτζάδες δυὸ ὁ ἕνας μεταξοτὸς καὶ ὁ ἄλος ἀντζέμικος, πισκέρι ἕνα, μαντίλα μία, ἀνδρομίδα μία, ποδεμὲς δύο, Σαχάνια ζυγὲς δύο μπουρὲκ ταψὴ ἕνα τεγγερέδες δύο πυροστίες δύο κροντίρια δύο τιγάνη σιδερένιο ἕνα, Σούγλες δύο, κουτάλα μία τιροτρίφτα μία ἀμπέλη εἰς τὸ λόχα στρέματα δυὸ μὲ παραμπίγους δύο καὶ λιόφιτα φιτευτὰ πέντε καὶ σικιὲς τρεῖς πλησίον Γιάννης Λάρδης καὶ

τζεβὰ σκουτέρη υἱός, καὶ παῖδες Δημήτρι Κροντιρᾶ καὶ ἡ ὁδὸς καὶ ἀμπελότοπος εἰς τὸ βρομοφρεάκη στρέμα ἕνα πλησίον ὁ ἄνωθεν παραδοτὴς ἀπὸ τὰ δύο μέρη, καὶ Λινάρδος Νέρης καὶ ἡ ὁδός· καὶ μετριτὰ τῶν ἀριθ. ἑκατὸν καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γοναιων ἀμὴν ἀμὴν ἀμήν.

Τάσει δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Ἀποστόλης Ψυχονιὸς τοῦ ποτὲ ἀντζελάκη Μπενιζέλου τῆς σιμβιάς του Ἐλένης διὰ προγαμίαν αὐτῆς δορεὰν γρόσια ἑκατὸν ἕνα. 101 καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γοναίων ἀμήν.

Νικόλαος Κουτρικὰς
Δημήτριος Καλογερᾶς
Νικολαος Χειλᾶς
Ἰωάννης Τηρναβίτης
Δημήτριος Καρακοτῆς
Σοτήρχος Φουκᾶς
Ἀνδρίκος Ξάνθης
Γεώργιος Κουρτέσης

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος ἔγραψα καὶ μαρτυρῶ

Εἰς δόξον Χριστοῦ 1762. Νοεμβρίου 21. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονύμφης Σταματίνας ὁποῦ τῆς παραδιδη ἡ κυράτης κυρὰ ἀλιμπέινα γιὰ τὴν δούλευσίν της

Ἀρχης κασέλα κάρινη μία, στρώσες μπελετία μία ἄδεια καὶ δημημένια μία γεμάτη ὅλαις δύο, παπλόματα σκιαχτὰ δύο τὸ ἕνα καπλατισμένο μὲ τὸ σεντόνη, συντόνια δύο, προσκεφαλάδες δημητενίας γεμάταις τέσσερης προσκεφαλάδια δύο, ὑποκαμισόβρακα δέκα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀνδρίτζα τρεῖα καὶ τὰ δύο διασίδι καμιζόλα τοῦ γαμπροῦ πανίσα μία ζυπούνη πανοβράκι ἕνα ζυπούνια τῆς νύμφης πέντε τὸ ἕνα κουτουνὴ τὸ ἄλο σάμιτο καὶ τὸ ἄλο πανίσο καὶ τὸ ἄλο μπουχασὶ καὶ τὸ ἄλο νταλὴ ντζουμπέδες ἕνας ῥούχινος ντιμένος καὶ ῥούχο διὰ ντζουμπὲ ἕνα φέρεγγες ἕνας νεματομένος δίχως μία μπερέτες τρεῖς τὸ ἕνα φέσι διατζεντιστὸ μὲ τὸ χρυσάφη, καὶ τὸ ἄλο ἄσπρο φέσι καὶ ἡ ἄλη χρυσή, καψάλη μαργαριταρένιο ἕνα, μαντίλια τῆς κεφαλῆς τέσσαρα ἀπὸ τὰ τρία μουμία καὶ τὸ ἄλο ἄσπρο μπόλες τῆς κεφαλῆς δύο ἡ μία χρυσοκροσοῦ, μπόλιες τοῦ παλουκίου πέντε, ἀνδρομίδα, μαντίλια τοῦ γαμπροῦ χρυσὰ δύο, λουρία ἀργυρὰ δύο μὲ τὰ κολάνια τους μποχζιάδες δύο, ποδεμὴ μία τεγγερέδες δύο σιδηροστίες, σαχάνια ζυγὲς τρεῖς, τιγάνη ἕνα, μπακλαίταψη ἕνα κουτάλα μία τιροτρίφτα μία λίχνος ἕνας τασάκι ἕνα καὶ ἐλαιόδενδρα εἰς τὰ σοπόλια δέκα τρεῖα πλησίον ἡ κυρὰ ἡ παραδότρα ἀπὸ τοῖς τρεῖς μεριαὶς καὶ ἡ ὁδός, καὶ ἀμπέλια εἰς τὰ μποστάνια στρέμα ἕνα πλησίον Γιουσοὺφ ἀγάς, καὶ τοπτζίμπασις, καὶ ἡ ἀράπισα τοῦ μπουγιουκλῆ καὶ ἡ ὁδός, καὶ μετριτὰ ριάλια τριάντα 30 καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γοναίων ἀμμὴν ἀμὴν ἀμήν.

Τάσει δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Παναγος Καψύλης τῆς συμβίας του τῆς Σταματίνας διὰ προγαμίαν αὐτῆς δορεὰν ῥιάλια πενήντα ἕνα καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναίων ἀμήν.

Γεωργάκις Γιάκουμος
Νικολὸς Ζαχαρίτζας

Μήτρος Ἀδάμης
Παντελέος Γαλανὸς
Γιοργαντὴς Καρκατζάνης

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος ὑπέγραψα καὶ μαρτυρῶ

1763 Ἰανουαρίου 18 Ἀθήνα. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονύμφης Ἀθούσης θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Σολομοῦ Γεννήτη ὁποῦ τῆς παραδίδη ὁ ἀφέντης της κυρ Νικόλαος Χιλλὰς διὰ τὴν δούλευσίν της μὴν ἰμπορόντας εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ζητᾶ τίποτες ἀπὸ τὸν αὐτὸν μένοντας εὐχαριστιμένη πληρωμένη, καὶ ἐξοφλισμένη καὶ διορθομένη τὰ κάτοθεν·

Ἀρχῆς Στρόσι μπελετία μία δημητένια.	»	1
Πάπλομα σκιαχτὸ ἕνα.	»	1
Σεντόνη ἕνα.	»	1
Ὑποκαμισόβρακα ἀνδρίτζα καὶ γυναίκια ἔξη τὸ ἕνα μεταξοτῶ.	»	6
Ζυπούνια τρεῖα τὸ ἕνα χιταγὴ καὶ τὸ ἄλο σάμιτο καὶ τὸ ἄλο μπουχασί.	»	3
Καβάδια δυὸ τὸ ἕνα σάμιτο κίτρινο καὶ τὸ ἄλο καπλαμάς.	»	2
Προσκεφαλάδια δύο διατζεντιστά.	»	2
Ντζουμπὲ ῥούχινο ἕνα.	»	1
Μπερέταις τρεῖς ἡ μία μὲ τὰ πούλια.	»	3
Μαντιλια τῆς κεφαλῆς τρεῖα.	»	3
Καψάλη χρυσὸ ἕνα.	»	1
Μπόλιες δύο ἡ μιὰ χρυσὴ καὶ ἡ ἄλη ὁλογιόμοτη.	»	2
Τέγγερες ἕνας, τιγάνη ἕνα, σιδροστία μιά, κουτάλα μία τιροτρίφτα μία, Σούγλα μία, σαχάνι ἕνα κροντίρι ἕνα ὅλα.	»	9
καὶ ἐλαιόδενδρα εἰς τοὺς ἀμπολεκίπους ὀκτὼ πλησίον ὁ ἀφέντιστης κυρ Νικολὸς Χιλλὰς ἀπὸ τὰ δύο μέρη ἀπὸ τὸ ἄλο μέρος Ἰσμαῒλ μπασᾶς ντιβάλης.	»	8
καὶ ἀμπέλι εἰς τὸ βουνὸ στρέμα ἕνα προίκισιο πλησίον ὁ αὐτὸς κὺρ Νικολὸς Χιλλὰς καὶ παῖδες Νικολοῦ Ντζότη καὶ ἡ ὁδός.	»	1

καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναίων ἀμήν.

Πρὸς ἔτι παραδίδη καὶ ἡ ἄνωθεν Ἀθούσα τὰ κάτωθεν ὁποῦ

ἔχει παρμένα διὰ τὴν δούλευσίν της ἀπὸ τὸν μακαρίτη Νερούτζω Μπενιζέλω.

Ἀρχῆς καναβέτα ἀλπέδινη μία.	»	1
Βελέντζα παλαία μία.	»	1
Φουστάνη ἕνα ζυπούνη ἕνα.	»	1
Ἀπλάδα μία τιγάνη ἕνα.	»	2

καὶ τὸν ἀμπελότοπον ὅπου εἶναι εἰς τὸ ἀμπελουργίο στρέμα μεγάλο ἕνα ἵμισι καὶ ἐλαιόφιτα μέσα τρεῖα πλησίον τὰ δύο μέρη σιὸρ Ματθαῖος Γάσπαρης καὶ τὰ δυὸ μέρη ἡ ὁδός, πρὸς ἔτι καὶ ἐλαιόνδενδρα δέκα πέντε εἰς τοὺς ἀμπελοκίπους πλησίον Γεωργάκης Κακαβὰς καὶ ἀπὸ τὰ δυὸ μέρη ἡ ὁδὸς τὰ αὐτὰ ἐλαιόνδενδρα τὰ ἔχει ἀπὸ τὴν κυράτης τὴν Λασκαροῦ καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναίων ἀμήν.

Τάσει δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Κωσταντὶς τοῦ Ῥάπτη Ρωπαίτης τῆς σιμβιάς του Ἀθούσας διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν ριάλια τριάντα ἕνα. » 31

Νικολὸς Λάμπρος
Παλαιόλογος Μπενιζέλος
Σταῦρος Βροντογούνης

Παπαηοάνης
Ἰωάννης Τηρναβίτης
Δημήτριος Καρακοζτῆς

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος ὑπέγραψα καὶ μαρτυρῶ

Εἰς δόξαν Χριστοῦ. 1763|64 Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονίμφης Σταμάτας τοῦ ποτὲ Δήμου Βαριμπόμπη ὁποῦ τῆς παραδίδη ἡ μητέρα της ἡ Καροῦ διὰ προίκαν της καὶ μιριδιόντης πατρικὸν καὶ μητρικόν. Φεβρουαρίου 8.

Ἀρχῆς σεντούκι κάρινο ἕνα.	»	1
Ὑποκάμισα δέκα γυναίκια.	»	10
Ζυπούνια ὀκτώ.	»	8
Μπόλιες ἑπτὰ ἡ μία ὁλογέμιτη ἡ τέσσερας βαμπακέλαις καὶ ἡ δύο διακεντισταίς.	»	7
Μαντίλια πέντε τὰ τέσσερα ἄσπρα.	»	5
Σιγοῦνες τρεῖς.	»	3
Ζόναις μάλινες τρεῖς ἡ μιὰ ἀντρίτζα.	»	3
Προσκεφαλάδες δημητένιες δύο ἡ μία γεμάτι.	»	2
Σκλαρίνα μία ἀνδρομίδα κόκινη μία.	»	2
Ταγάρια δύο.	»	2

Μαντίλα μιὰ καὶ κοντοπόλια μιά. » 2
Πλεξούδες κρεμέζες ζυγὴ μία. » 1
Γιάμπολη μία. » 1
Ταψὴ ἕνα, » 1
Τέγγερες ἕνας. » 1
Σιδεροστία μία κουτάλα μία Σούγλα μία τιροτρίφτα μία. » 4
καὶ εἰς τοῦ σουλάκι τὸ γεφίρη ἀμπέλη στρέμα ἕνα προικίσον πλησίον μήτρος Μενιδιάτης καὶ ὁ παραδοτὴς καὶ εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον ἀκάματον Γρασιδότοπο ὅπου ἐστὶν πλησίον κὺρ Δημήτρης Ἀστρακάρης καὶ παῖδες Πασοῦ καὶ ἡ ὁδὸς καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γοναίων ἀμήν.
Τάσει δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Γιάννις τοῦ Σοκράτη Τριανταφύλου υἱὸς τῆς σιμβίας του τῆς Σταμάτας διὰ προγάμου αὐτῆς δορεὰν ριάλια ἑξήντα ἕνα. » 61
Καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναίων.

Χαντζηιωάννης Λεοβαδίτης
Νικόλαος Κουτρικὰς
Ἀντώνηος Ῥουτὸς

Σοτήρχος Φούσκας
Διμίτριος Κτενᾶς
Γεοργάκις Μπάμπαρης

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος ὑπέγραψα καὶ μαρτυρῶ

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1764 Μαΐου 8. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονίμφης Μπίτζας θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Κόλια Ἀδάμη ὁποῦ τῆς παραδίδη ἡ μητέρα αὐτῆς Φροσίνη καὶ τὰ ἀδέλφια της, Μήτρος, Πέτρος καὶ Γεωργάκης τὰ κάτοθεν.

Ἀρχῆς κασέλα πεύκινη μια. » 1
Στρόσες δυὸ μιὰ δημητένια καὶ ἡ ἄλη μπελετιὰ ἀπὸ αὐτῆς ἡ μία γεμάτη. » 2
Προσκεφαλάδες δημητένιες δύο ἡ μία γεμάτη. » 2
Προσκεφαλάδια τέσσερα τὰ δυὸ χηταγὴ τὸ ἕνα γεμάτο καὶ τὰ δύο διατζεντιστά. » 4
Παπλόματα σκιαχτὰ δυό. » 2
Σεντόνια δύο. » 2
Ὑποκάμισα ἀνδρίτζα δύο καὶ γυναίκια ὀκτὼ ὅλα δέκα. » 10
Πανοβράκι ἀνδρίκιο μὲ τὸ Βρακοζούνι του ἕνα. » 1
Μπόλιες δέκα ἡ ἔξη τοῦ παλουκίου καὶ ἡ τέσσερες βαμπακέλες » 10
Βρακία γυναίκια πέντε καὶ τέσσερα βρακοζούνια ὅλα ἐνέα. » 9
Μαντίλια πέντε τὰ δύο τοῦ γαμπροῦ καὶ τὰ τρεῖα τῆς νύμφης, » 5

Φέσια τρεῖα τὸ ἕνα χρυσό. » 3
Καψάλια χρυσὰ δύο. » 2
Ζυπούνια τέσσερα τὸ ἕνα χηταγὴ τὸ ἄλο κουτουνή, τὸ ἄλο μπουχασὶ καὶ τὸ ἄλο σουσές. » 4
Σαγιὰς ἕνας πανίσος. » 1
Λουρὴ ἀργυρῶ ἕνα μὲ τὸ κολάνι του. » 1
Σκολαρίτζα ἀργυρὰ ζυγὴ μία. » 1
Πούλια. » 84
Ποδεμαὶς δύο. » 2
Γελέκι ρούχω ἄλικο ἕνα. » 1
Ντζουμπὲς ρούχινος ἕνας. » 1
Πισκέρη ἕνα. » 1
Ἀντρομίδα μία. » 1
Ταψὶ ἕνα. » 1
Τεγγερέδες δυό. » 2
Κροντίρια δυὸ τὸ ἕνα όκάρικο, » 2
Σαγάνια τέσσερα. » 4
Σιδηροστίες δυό. » 2
Σούγλες δύο ἡ μιὰ μικρή. » 2
Τιγάνη ἕνα. » 1
Κουτάλα μία. » 1
Τιροτρίφτα μία. » 1
καὶ μετριτὰ τῶν ἀριθμῶν ριάλια ἑκατόν. » 100
καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γοναῖων ἀμήν.
Τάσει δὲ καὶ ὁ Γαμπρὸς Μήτρος Πιτζολὸς τῆς συμβιάς του Μπίτζας διὰ προγάμου αὐτῆς δορεὰν ριάλια πενήντα ἕνα. » 51
Καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων ἀμήν.

Χατζὴ μπενάρδος Λελούδης — Γεώργιος Σταμέλος
Σταμάτης Πασχάλης — Γιανακὸς τοῦ Στρέφη
Γεοργάκης Κολοβὸς — Σοτίρχος Καλαμπότζης

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος ἔγραψα καὶ μαρτυρῶ

1764 Ἰουνίου 2. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονύμφης Παγοὺς θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Γιαννάκη Καψούρη ὁποῦ τῆς παραδδίη ἡ μητέρα της ἡ Ὅρσα διὰ προίκατης τὰ κάτοθεν.

Ἀρχῆς κασελοπούλα ἀλπεδένια μιά. » 1
Στρόσι μπελετία γεμάτη μιά. » 1

Μαντερὴ γεμάτο ἕνα. » 1
Σεντόνια δύο. » 2
Παπλόματα δύο σκιαχτὰ τὸ ἕνα μισότριβο. » 2
Προσκεφαλάδες δημητένιες τέσσερες γεμάτες ἡ δύο στραπατζάδες. » 4
Προσκεφαλάδια γεμάτα τρεῖα τὰ δύο δημητένια τὸ ἕνα τζετιστό. » 3
Ὑποκάμισα πέντε καὶ νέματα διὰ ὑποκάμισα τέσσαρα ὅλα ὑποκάμισα ἐνέα. » 9
Μισοβράκια δύο βρακουζούνια πέντε τὸ ἕνα μὲ τὸ χρυσάφη καὶ τὰ τέσσερα τζεντιστά. » 5
Ζυπούνια τέσσερα τὸ ἓν σουσὲς τὸ ἄλο νταλὶ καὶ τὰ δύο μπουχασένια. » 4
Σαγιὰς ἕνας. » 1
Ντζουμπὲς ῥούχινος ἕνας. » 1
Μπόλιες ἑπτὰ ἡ δύο βαμπακέλες καὶ ἡ μία μὲ χρυσάφη. » 7
Βαγιόλια τέσσαρα. » 4
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς ἔξη τὰ τρεῖα μουμία τὰ τρεῖα μισινέζικα. » 6
Φέσι μπαρμπαρέσικο ἕνα καὶ μπερέτα χρυσὶ μία. » 2
Καψάλι χρυσὸ ἕνα μὲ ἀργυρὰ κιγγέλια. » 1
Σκολαρίκια ἀργυρὰ ζυγὴ μία. » 1
Δακτιλίδη μαλαματένιω ἕνα. » 1
Λουρὴ ἀργυρῶ μὲ τὸ κολανίτου ἕνα. » 1
Μαντίλια τοῦ χεριοὺ δύο τὸ ἓν χρυσοτζεντιστό. » 2
Μπουχτζάδες δύο ὁ εἱς μεταξοτός. » 2
Τεγγερέδες δυό. » 2
Πιροστίες δύο. » 2
Σαχάνια ζευγάρι ἕνα » 1
Καὶ λεγκεράκια δυό. » 2
Τάσια χαλκοματένια τρεῖα τὸ ἓν μεγάλο. » 3
Τιγάνη ἕνα. » 1
Κεφτομάχερο ἕνα. » 1
Σούβλες δυὸ ἡ μία μεγάλη. » 2
Κουτάλα μία, τιροτρίφτα μία. » 1
Λίχνος χαλκοματένιος ἕνας. » 1

καὶ τὴν ὀσπητοκάθισην ὁποῦ ἔχει εἰς τὴν ἐνορίαν Γοργοπήκου ὡς εὑρίσκεται πλησίον, κὺρ Νικολὸς Γαβρίλης καὶ κὺρ

Μιχάλης Μπενιζέλος καὶ παῖδες Νικολοῦ Μιλονά, καὶ ἡ ἐκκλησία καὶ ἡ ὁδὸς καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων ἀμήν.

Ἔταξε δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Μαστρογιάνης Γεννήτης Ψομὰς τῆς ἄνοθεν σιμβιάς του Παγοὺς διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν ῥιάλια πενήντα ἕνα. 51 καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναίων ἀμήν.

Λεονάρδος Ταρωνήτης
Νικόλαος Χαλκοκονδύλης
Νικολάκης Δάνγγελης

Νικολὸς Γαβρίλης
Μιχάλης Μπενιζέλος
Νικολαος Πατούσας
Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος μαρτυρῶ

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1764 Ἰουλλίου 24. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονίμφης κυρὰ Καριὰς θυγάτηρ τοῦ κὺρ Σταματίου Πατούσα ὁποῦ τῆς παραδίδη ἡ μητέρα της κυρὰ Μπίτξα πατρικά της καί μητρικά της τὰ κάτοθεν.

Ἀρχῆς σεντούκι κάρινο ἕνα.	»	1
Κασέλα βενέτικη μιά.	»	1
Στρόσες δημητένιες δύο γεμάτη ἡ μιά.	»	2

Προσκεφαλάδες τέσσερης ἡ μία χρυσὶ καὶ ἡ ἄλη ατιλάζη καὶ ἡ ἄλη χιταγὴ καὶ ἡ ἄλη δημητένια.

Μροσκεφαλάδια ἕντεκα τὰ τρεῖα χρυσὰ καὶ τὸ ἕνα δημητένιο καὶ τὸ ἄλο κουτουνὴ καὶ τὰ ἄλα γραφτά.

Παπλόματα τρεῖα τὸ ἕνα βελουδένιο καὶ τὸ ἄλο δαμάσκο, καὶ τὸ ἄλο καμουχάς.

Σεντόνια πέντε.

Ὑποκαμισόβρακα εἴκοσι.

Καβάδια τρεῖα τὸ ἕνα χρυσὸ τὸ ἄλο χαρὲς καὶ τὸ ἄλο ντιλυταρή.

Ζυπούνια ὀκτὼ τὸ ἕνα χρυσὸ τὸ ἄλο σαλὴ μὲ τὰ γαλόνια, τὸ ἄλο ντιλυταρὴ τὸ ἄλο κουτουνὴ καὶ τὰ δύο τζεντιστὰ καὶ τὸ ἄλο πανίσο.

Ντουλαμὰς ῥούχινος ἕνας.

Ντζουμπὲς ῥούχινος ἕνας καπλατισμένος μὲ σιντζάπη καὶ σαντράκι.

Ἕτερος ντζουμπὲς ἕνας σαλὴ ἄλικο

Μαντίλα βενέτικη μία.

Καρπίτη ἕνα καὶ ἀνδρομίδα μιὰ ἀνδριανοπολίτικη.

Μπόλιες δέκα ὀκτὼ ἀπὸ αὐταῖς χρυσὲς ὀκτώ· μαντίλια τῆς κεφαλῆς δέκα τὰ δυὸ χρυσά.

Μαντίλια τοῦ χεριου ἑπτὰ ὁ ἕνας ῥιντὰς καὶ τὸ ἕτερον χρυσό.
Βαγιόλια ἔξη.
Μποχτζάδες τρεῖς ὁ ἕνας χρυσὸς καὶ ὁ ἄλος χαρὲς καὶ ὁ ἄλος μπασιμάς.
Σκολαρίτζια χρυσὰ βενέτικα ζυγὴ μία.
Λουρία ἀργυρὰ δύο μὲ τὰ κολάνια τους.
Φέσι μαργαριταρένιο ἕνα καὶ δύο σκέτα.
Καψάλι μαργαριταρένιο ἕνα καὶ ἕνα χρυσό.
Πούλια ἀράδες ἑπτὰ ὅλα ἑκατὸν εἴκοσι.
Ποδεμὲς ζυγαῖς τρεῖς.
Τεγγερέδες τρεῖς μετὰ καπάκιατους.
Πιροστίες τρεῖς, Σούγλες δύο ἡ μία μεγάλη.
Πουρέκταψα δύο λεγὲν ἰμπρίκη ἕν.
Σαχάνια ζυγὲς τέσσερες.
Κροντήρια τρεῖα Καντιλόραι δύο.
Τιγάνη ἕνα, τιροτριφτα μία, κουτάλα μία.
Ἔταξε δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς κὺρ Κωσταντάκης Ἰλιόπουλος τῆς συμβιάς του τῆς ἄνοθεν Κυρὰ Μαριὼς διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν γρόσια πεντοκόσια ἕνα 501 καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων ἀμήν.
Γιανάκης Ἡλιόπουλος ὡς πητροπος τοῦ γαμπροῦ βεβεόνο.

Μηνᾶς Πατούσας.
Χαντζὴ Ἰωάννις Λεοβαδίτης.
Χατζὴ ἀγγελάκης Καντζιλέρης.
Νικόλαος Λατίνος.

Σταῦρος Βροντογούνης
Διμίτριος Πουζίκης
Μιχαὴλ Μπόλπατζας

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος ὑπέγραψα καὶ μαρτυρῶ

Εἰς δόξαν Χριστοῦ. 1764 Σεπτεμβρίου 4. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονίμφης Κιράστας θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Διμίτρη Μπόγρη ὁποῦ τῆς παραδίδη ὁ ἀδελφός της Παναγιότης Μπόγρης διὰ μεριδιόν της πατρικὸν καὶ μητρικὸν τὰ κάτοθεν.

Ἀρχῆς σεντούκι κάρινο ἕνα.	N°	1
Στρόσες δημητένιαις δύο ἡμία γεμάτη	»	2
Παπλόματα δύο τὸ ἕνα χηταγὴ κόκινο καὶ τὸ ἄλο ἀγγέμικο.	»	2
Σεντόνια τέσσερα.	»	4
Προσκεφαλάδες ἡ μία διατζεντιστὴ ἡ ἄλη καμουχὰς κόκινος ἡ ἄλαις δύο δημητένιες.	»	4

Προσκεφαλάδια ἔξη τὰ τρεῖα τζεντιστὰ καὶ τὰ δύο δημητένια καὶ τὸ ἕνα ἀτιλάζη κίτρινο. » 6

Ὑπόκαμισόβρακα δέκα τρεῖα τὰ ἔξη ἀνδρίτζα. » 13

Μπόλιες δέκα ἡ ἔξη ἀνδρίτζες καὶ ἡ μία χρυσοκροσοῦ καὶ ἡ ἄλη χρυσὶ καὶ ἡ δύο μισινέζικες ὅλες δέκα » 10

Ῥηντὲς ἕνας πουτανίτζα μία. » 2

Φέσια δύο τὸ ἕνα κεντιστὸ μισότριβο καὶ δύο μπερέτες. » 4

Καψάλια δύο τὸ ἕνα μαργαριταρένιο τὸ ἄλο χρυσό. » 2

Σκολαρίτζια ἀργυρόχρυσα τρίποδα ζυγὲς μία. » 1

Μαντίλια τῆς κεφαλῆς τέσσερα τὰ δύο μουμία καὶ τὰ δύο μισινέζικα. » 4

Πούλια ἀράδες πέντε ὅλα 90. » 5

Λουρὴ ἀργυρὸ ἕνα μὲ τὸ κολάνιτου χρυσό. » 1

Καβάδη χηταγὴ ἕνα κρεμέζο καὶ ἕτερος ἀκόμη χηταγή. » 2

Ζυπούνια τέσσερα τὸ ἕνα ῥούχινο καὶ τὸ ἕνα, καὶ τὸ ἕνα βενέτικο χηταγὴ καὶ τὸ ἕνα σάμιτο καὶ τὸ ἄλο μπουχασένιο. » 4

Σαγιὰς ἕνας. » 1

Ντζουπέδες δύο ὁ ἕνας χρυσὸς ντιμένος καὶ ὁ ἄλος ῥούχινος » 2

Γελέκι ἄλικο ῥούχινο σάγα βενέτικη ἕνα. » 1

Φουστάνη μεταξοτὼ ἕνα. » 1

Μποχτζὰς κουτουνὴ ἕνας. » 1

Ψομομάντιλο ἕνα. » 1

Πεσκίρη ἕνα. » 1

Ἀνδρομίδα μία λεβαδίτικη. » 1

Ποδεμὲς δυό. » 2

Τεγγερέδες δύο, σιδροστίες δύο σούγλες δύο. » 6

Σαχάνια χαλκοματένια ζευγάρια δύο. » 2

Κροντίρια δύο, τιγάνη ἕνα, τιροτρίφτα μία κουτάλα μία. » 4

Μπακλαίταψι ἕνα. » 1

Ἐλαιόνδενρα μεγάλα δεκάξη καὶ τέσσερα ἐλαιόφιτα ὅλα εἴκοσι εἰς τὴν χρυσαγιότισα πλησίον, τὰ δύο μέρη Χαντζῆ Σαμπάνης, καὶ σιριανὴ, καὶ ἀλὴ μπασὰς Σωτήρης. » 20

καὶ ἀμπέλη εἰς τὸ ἀμπελουργίο στρέματα τρεῖα ἵμισι ὅσον ἐστὴν ἢ περισσότερον ἢ ὀλιγότερον μὲ ἐλαιόφιτα μέσα εἴκοσι τρεῖα, καὶ ἐλαιόδενδρο μεγάλο ἕνα καὶ μὲ τῆς σουκινιὲς πλησίον Παναγιότης Μπάρπανος καὶ Κόλιας Κότορης καὶ Στάμος Τζιμινιάτης.

Είς τὴν πεταλίδα χοράφι ῥιζαρότοπον στρέμα ἐνάμισι ἄδιω πλησίον Σταῦρος Ξενάκης, Μουλὰ ἀχμέτης Χατζιμέμου καὶ σεμνταλὴς καὶ ὁ παραδοτής.

καὶ μετριτὰ ῥιάλια τῶν ἀριθμῶν ἑκατὸν διὰ τὰ αὐτὰ τοῦ ἔδωσα μιὰ γούνα ῥούχινη μόρικη ἀρματομένη ἐτιμίθη ῥιάλια σαράντα τοῦ ἔδοσα καὶ μετριτὰ ῥιάλια ἑκατὸν 100 καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναίων ἀμήν.

Τάσει καὶ ὁ Γαμπρὸς Νικολὸς Ῥένζας τῆς ἄνωθεν συμβίας του Κεράστας διὰ προγάμου αὐτῆς δορεὰν ῥιάλια ἑκατὸν ἕνα καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναίων ἀμήν.

Νικόλαος Μουσταπήδας.
Σωτίρχος Καλαμπωτζής.
Γιάνης Γγίνης.
Στάμος Λάσος.

Ἀνδρέας Κακούρης.
Γεώργος Κουρτέσης.
Παναγιώτης Μπάρπανος.
Φιλακτὸς Κατζίκας

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος τῆς πολιτίας.

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1764 Ἰανουαρίου 29 Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονίμφης Σιδερὴς θηγάτηρ τοῦ Γιάννη Μωραΐτη ὁποῦ τῆς παραδίνη τὰ κάτοθεν.

Ἀρχῆς σεντούκι κάρινο ἕνα.
Στρόσες δύο διμητένιες.
Παπλόματα δύο τὸ ἕνα σιάμιτο καὶ τὸ ἄλο σκιακτό.
Προσκεφαλάδες 4 ἡ μία χιταὴ καὶ ἡ τρεῖς διμητένιες.
Προσκεφαλάδια 6 τὸ ἕνα ἀτιλάζι καὶ τὸ ἄλλο καμουχᾶς καὶ τὰ 4 γραυτά.
Σεντόνια τρία.
Ποκαμισόβρακα δώδεκα.
Μπόλιες δέκα, ἀπὸ αὐτὲς ἡ μία σερμπετόπολια καὶ ἡ ἄλη χρυσοκροσοῦ.
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς 5 τὰ τρεῖα μισινέζικα καὶ τὰ δύο μουμία.
Φέσια δύο τὸ ἕνα ρεκαμάδο τὸ ἕτερο φέσι ἄσπρο ἕνα.
Καψάλια δύο τὸ ἕνα μαργαριταρένιο καὶ τὸ ἄλλο χρισό.
Σκολαρίτζα ἀργυρόχρισα ζιγὲς δύο τὸ ἕνα μὲ μαργαριτάρι.
Πούλια ἐνενίντα ἑπτά.
Πασβέντη σηρματερὸ ἕνα.
Ξιλίκη ἀργιρόχρισο ἕνα.
Λουρία ἀργυρὰ δύο με τὰ κολάνια τους.

Ντουλαμὰς ῥούχινος ἕνας.
Ζιπούνια τρία τὸ ἕνα κουτουνὶ τὸ ἄλλο σιάμιτο καὶ τὸ ἄλλο μπουχασί.
Καπλαμᾶς μπουχασένιος ἕνας.
Καβάδι κουτουνὴ ἕνα.
Σαγιὰς πανίσος ἕνας.
Τζουμπὲς ῥούχινος ἕνας.
Ῥούχο διὰ γελέκι πίχες τέσσερες.
Πισκέρια δύο.
Βαγιόλια δύο.
Μαντίλια τοῦ γαμπροῦ ριντας ἕνας καὶ πουτανίτζα.
Ποδεμὴ μία.
Τετζερέδες δύο μὲ τὰ καπάκιατους·
Σαχάνια χαλκοματένια ζιγὲς δύο
Ταψὶ ἕνα.
Τιγάνη χαλκοματένιο ἕνα.
Κροντίρια δύο τὸ ἕνα μικρό.
Κουτάλα μία, τιροτρίφτα μία.
Σούγλες δύο.
Πιροστίες δύο.
Ἀπέλη στὸν ῥέντη στρέματα δύο ὅσον ἐστὴν πλέον ἢ ἔλατον μὲ ἐλαιόφυτα πέντε τὸ ἕνα παρα μπήγας ἀπὸ αὐτὸ εἶχε νὰ κάμη καὶ ἡ μαμὴ καὶ τὸ ἔδωσε καὶ αὐτὴ ἡ μαμὴ τῆς ἐγκόνης της μὲ καλίντης προέρεσιν πλισίον Καλογιρᾶς, καὶ Πιτάκης, καὶ Τζόκλης καὶ τὸ μονοπάτι.
εἰς τὴν μπερόνια ἀμπέλη ὅσον ἐστήν, πλιστίον.
καὶ ῥιζαρότοπος στὰ μποστάνια στὰ ἀράπικα στρέματα ἐνάμισι, πλησίον Στίνης Γιάκουμος καὶ τὰ δύο μέρη στράτα καὶ μετριτὰ ῥιάλια τῶν ἀριθμῶν πενήντα. 50.
Ἀνδρομίδα μία.
Φουστάνη ἕνα καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων ἀμήν.
Τάσι δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς ὁ Μίτρος Καπνὸς τῆς συμβίας του τῆς Σιδερῆς διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν ῥιάλια τῶν ἀριθμῶν εὐδομήντα ἕνα 71 καὶ διὰ αὐτὰ βάνει τὴν σπητοκάθισιν ἐνέχειρον ὁποῦ ἔχει εἰς τὴν ἐνορίαν τῆς Παπαντής, καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων ἀμήν.

Δημήτριος Ἱερεὺς χαρτοφύλαξ.
Νικόλαος Λατινος.
Ἀντώνιος Ῥοῦτος. Δημήτριος Καλεφορνᾶς
Νικόλὸς Φολερός. Δημίτριος Τζούνας.

Νικόλαος Μπενιζέλος. Νοτάριος ὑπέγραψα.

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1764. Ἰανουαρίου 29. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονίμφου Μπίτζας θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Θοδωρὴ Μωραΐτη ὁποῦ τῆς παραδίνει ἡ μητέρα της ἡ Εὐδοκία τὰ κάτοθεν.

Ἀρχῆς σεντούκι ἀλπέδινο ἕνα.
Στρόσες δύο ἡ μία διμητενια γεμάτη καὶ ἡ ἄλλη μπελετία·
Προσκεφαλάδες τέσσερης δημητένιες ἡ τρὶς γεμάτες.
Παπλόματα σκιακτά δυό.
Προσκεφαλάδια ἕξη, τὰ τρία κεντιστὰ καὶ τὰ τρία διμιτένια.
Σεντόνια τρία μὲ ροκόπλακα.
Ποκαμισόβρακα δέκα ἑπτά.
Μπόλιες δέκα.
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς τὰ δύο μουμία καὶ τὰ δύο μισινέζικα.
Μαντίλια τοῦ γαμπροῦ τρία ἀπὸ αὐτὰ τὸ ἕνα ῥιντὰς καὶ τὸ ἄλο πουτανίτζα, καὶ τὸ ἄλο χρισό.
Φέσι τζεντιστὸ ἕνα.
Μπερέτες τρεὶς ἀπὸ αὐταὶς ἡ μία χρισή.
Καψάλια δύο τὸ ἕνα μαργαριταρένιο.
Σκολαρίτζα ζιγὲς δύο ἡ μιὰ ἀργυρόχριση μὲ μαργατάρη
Λουρία ἀργυρὰ δύο μὲ τὰ κολάνια τους.
Γούνα μία ῥούχινη σκέτα μὲ γαλόνια.
Τζουμπὲς ῥούχινος ἕνας.
Ἀντρομίδα μία.
Ζυπούνια τέσσερα τὸ ἕνα χιταεῖ καὶ τὸ ἄλλο κουτουνὴ καὶ τὸ ἄλλο μπουχασὲς καὶ τὸ ἄλλο πανίσο.
Φουστάνη ἕνα.
Πισκέρη ἕνα.
Μαντίλα μία.
Τεγγερέδες δύο.
Πιροστίες δύο.
Ταψὴ ἕνα.
Σαχάνια ζιγὲς δύο.
Τιροτρίφτα μία, κουτάλα μία.
Κροντίρια δύο τὸ ἕνα μικρό.
Τιγάνη ἕνα.
Σούβλα μία.
Ποδεμὲς δύο ἡ μία φελοὺς βελούδο.
ἐλαιόδενδρα στὶν Κουλουρδοῦ ἕντεκα μὲ τὸ χοράφι τους ὅσον ἐστήν·

πλησίον χαγγὶ Παλεολόγος Μπενάρδος καὶ χαγγὴ ἀμμέταγας καὶ ἡ ὁδὸς ἕτερα δένδρα στὸ κουμάρι δώδεκα πλησίον ὁλόγιρα σιὸρ δημητράκης καπετανάκης.

Ἀμπέλι στὸ Λόχα στρεμ. 1 $^1/_2$ πλησίον Ἀγγελῆς Ψευδὸς καὶ Ἀλιάμπασας καὶ Γιάννης Σαρῆς καὶ εἰς τὴν περόνια φιτία στρέματα δύο μὲ λευκάδας δύο, πλισίον Γιανάκης Λάμπρου καὶ ἡ ὁδός· καὶ τὸ σπίτη μὲ τὴν μεσαρίαν του ὅπου ἔχει εἰς τὴν ἐνορίαν Ῥαγκαβὰ πλισίον Γιάννις Κροντιρᾶς καὶ ἡ ὁδός, καὶ μὲ ὑπόσχεσιν τοῦ γαμπροῦ καὶ τῆς νήφης νὰ ἔχουν χρέος νὰ ζουθροφοῦν τὴν αὐτὴν πεθερά του ἕως ὅπου ζῇ ἡ δὲ καὶ τὴν διόξουν νὰ ἔχουν χρέος νὰ τῆς δίνει ὁ γαμπρός της ῥεάλια πενήντα. » 50

Τάσι δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς ὁ Δήμας θαλασινὸς τῆς σιμβιάς του τῆς Μπίτζας διὰ προγάμου αὐτῆς δορεὰν ῥιάλλια εὐδομήντα ἕνα 71. καὶ ἡ εὐχὴ τὸν γονέων ἀμήν.

Χατζὴ Ἰωάνης Λεοβαδίτης Χατζὴ Μπαινάρδος Λελούδας
Δημήτριος Καπετανάκης
Ἀντώνηος Ῥούτος
Νικόλαος Κακούρης

Νικόλαος Μπενιζέλος Νοτάριος ὑπέγραψα

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1765 Ἰουλλίου 3!. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονίμφης Μαρδήτζας θυγατρὸς τοῦ ποτὲ παρασκεβὰ Μενιδιάτη ὁποῦ τῆς παραδίνει ἡ μητέρα της Φλοροῦ τὰ κάτωθεν.

Ἀρχῆς κασέλα κάρινη μία στρόση μία πάπλομα ἀγγέμικο ἕνα.	»	3
Σεντονια δύο.	»	2
Προσκεφαλάδα διμητένια μία.	»	1
Προσκέφαλα τρία δύο κεντιστὰ καὶ ἕνα δημητένιο.	»	3
Ποκαμισόβρακα πέντε.	»	5
Μπόλιες πέντε.	»	5
Ζιπούνια τρία ἀπὸ τὰ αὐτὰ τὸ ἓν μεταξοτό.	»	3
Τζουμπὲς ῥούχινος ἕνας.	»	1
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς.	»	6
Μπερέτες τρὶς μία χρισὴ καὶ τὸ ἄλο φέσι καὶ κουτουνή.	»	3
Καψάλια δύο.	»	2
Λουρία ἀργυρὰ μὲ τὰ κολάνια τους δύο.	»	2
Πισκέρη ἕνα.	»	1
Μαντίλια τοῦ γαμπροῦ κεντιστὰ δύο.	»	2

Ταψὶ ἕνα. » 1
Τεγγερέδες δύο. » 2
Σαχάνια ἕξη. » 6
Σούβλα μία. » 1
Τιγάνη ἕνα. » 1
Κουτάλα μία. » 1
Τιροτρίφτα μία. » 1
Πιροστίες δύο. » 1
Χωράφια τὸ μερτικόν της στρέματα δόδεκα. » 12
ἀπὸ αὐτὰ στὸν πισινὸ λόγκον στρέματα τρία, πλισίον ἀργιρὸς Κρίτζης καὶ καπετάνιος· στὸν ἅγιον Ἀθανάσιον στρέματα δυὸ καὶ στὸν δύο καὶ στὸν μπρόγον στρέματα δύο πλησίον στὸν ἅγιον ἡλίαν στὸ ποδάρη στρέματα δύο πλησίον· στὸν ἀγριλέον τὸν ἀπάνο στρέματα τρία· πλησίον καὶ ἀμπέλη στὸν πισινὸ λόγκον στρέματα ἑνάμισι· πλησίον καπετάνιος καὶ ἀργυρὸς Κρίτζης. » 1
καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων ἀμήν.
Τάση δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς ὁ Στάμος Μπόρσας τῆς σιμβιάς του τῆς Μαρδίτζας διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν ῥιάλλια τῶν ἀριθμῶν ἑξήντα ἕνα. » 61
Καὶ ἡ εὐχή τῶν γονέων ἀμήν.

Γρηγόριος ἱερομόναχος — Λεονάρδος Κουτρικάς
Νικολὸς Λάμπρος
Παβλάκης Ζαχαρίκιας

Νικόλαος Μπενιζέλος
Νοτάριος ὑπέγραψα.

Εἰς δόξαν Χριστοῦ. 1765 Σεπτεμβρίου 4. Ἀθήνα.
Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονίμφης Βενέκος θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Ἀποστόλη Σοπολιάτη ὁποῦ τῆς παραδίνει ὁ αὐθέντης της ὁ σιὸρ Ματθαίος Γάσπαρης διὰ τὴν δούλευσίν της τὰ κάτοθεν.

Ἀρχῆς κασέλα κάρινη. » 1
Στρόσες δύο ἡ μία δημητένια καὶ ἡ ἄλη μπελετία ἡ μία γεμάτη. » 2
Προσκεφαλάδες δύο γεμάτες. » 2
Προσκεφαλάδια τέσσερα ὅλα κεντιστά. » 4
Παπλόματα σκιακτὰ δύο. » 2
Σεντόνια μεροκόπλακα τρία. » 3
Ὑποκαμισόβρακα δέκα τὰ πέντε ἀντρίκια. » 10

Μπόλιες δέκα άπὸ αὐτὲς ἡ ἑπτὰ χρισὲς καὶ ἡ μία χρισοκροσοῦ.	»	10
Μαντίλια τοῦ γαμπροῦ χρισὰ δύο.	»	2
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς μουμία.	»	8
Μπερέτες τέσσερες τὸ ἓν φέσι ἡ ἄλη ρεκμάδα καὶ ἕτερη χρισὴ.	»	4
Καψάλια δύο χρισά.	»	2
Μπινίσι ρούχινο μὲ γαλόνια καὶ μὲ κομπία ἕνα.	»	1
Γελέκι ἄλικο ρούχινα ἕνα.	»	1
Φουστάνη ἕνα.	»	1
Τζουμπέδες ρούχινες τρεῖς ἡ δύο καπλατισμένες.	»	3
Ζυπούνια τέσσερα τὸ ἕνα κουτουνὴ καὶ τὸ ἄλλο χιταὴ φραντζέζικο καὶ τὰ δύο μπουχασί.	»	4
Σαγιὰς φιτιλὴς ἕνας.	»	1
Λουρία ἀργιρὰ μὲ τὰ κολάνια τους.	»	2
Σκολαρίτζα ζυγὲς δυὸ ἡ μία ἀργιρόχρισῃ μὲ μαργαριτάρια.	»	2
Μπουχτζὰς ἕνας.	»	1
Πισκέρη.	»	1
Ἀντρομίδα μία ἀνδριανοπολίτικη.	»	1
Ποδεμὲς τρὶς ἡ μιὰ φελούς.	»	3
Τέγκερες ἕνας.	»	1
Πιροστία μία.	»	1
Μπακλαΐταψι ἕνα.	»	1
Σαχάνια τρία.	»	3
Κροντίρη ἕνα.	»	1
Κουτάλα μία.	»	1
Τιροτρίφτα μία.	»	1
Σούβλα μεγάλη μία.	»	1
ἀμπέλη φιτία στρέματα δύο στὸν σιγέρα μὲ ἐλαιόδενδρα ὀκτώ, σίμπλιο Γιοργάκις Μπάρμπαρης, Νικολὸς Στρέφης καὶ ὁ Μπελεργής.		
Καὶ εἰς τοῦ Μινὰ τὸ πιγάδη ἐλεόδενδρα τέσσερα σίμπλιον τῆς κοπελός του τοῦ σιὸρ Ματθέου Γάσπαρη τῆς κυράστας	»	4
Καὶ ριάλλια τῶν ἀριθμῶν τριάντα.	»	30
καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων ἀμήν.		
Τάση δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς ὁ Μήτρος Μπόρσας τῆς σιμβιάς του τῆς Βενέκος διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν ριάλλια τῶν ἀριθμῶν ἑξήντα ἕνα.	»	61

Καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων ἀμήν.

Χατζὴ Κατζελέρης	Σωτήρχος Γουναράκης
Νικόλαος Λατίνος	Νικολὸς Παπαστάμου
Παλαιολόγος Μπενιζέλος	Δημητριος Μισαραλίοτης

Νικόλαος Μπενιζέλος Νοτάριος ὑπέγραψα

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1765 Νοεμβρίου 12. Ἀθῆνα.

Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονήμφης Κρεούζας θυγατρός τοῦ Θοδορῆ Ἀνηφαντὴ Θερμιότης ὁποῦ τῆς παραδίνει ὁ πατέρας της τὰ κάτοθεν.

Ἀρχὶς σεντούκι κάρινο ἕνα.	»	1
Στρόσες δημητένιες δύο ἡ μιὰ γεμάτη.	»	2
Παπλόματα δύο τὸ ἕνα ἀτιλάζι κύτρινο καὶ τὸ ἄλο κεντιστό.	»	2
Προσκεφαλάδες ἔξη ἡ μία χιταεὶ τουρουγγία καὶ ἡ τέσσερες δημητένιες.	»	6
Προσκεφαλάδια ἑπτὰ τὸ ἓν ἀτιλάζη καὶ τὸ ἄλο χιταεὶ καὶ τὰ τρία κεντιστὰ καὶ δύο δημιτένια. ὅλα	»	7
Σεντόνια τέσσερα.	»	4
Ποκαμισόβρακα δεκαπέντε ἀπὸ τὰ αὐτὰ τὰ πέντε Ἀνδρίκια ὅλα.	»	15
Πανοβράκη ἀνδρίτζο ἕνα.	»	1
Μπόλιες δόδεκα ἀπὸ αὐτὲς ἡ δύο σερμπετόπολιαις, καὶ δύο μπαπατζάλες ἡ μία χρισοκροσοῦ.	»	12
Ῥιντάδες χρισοὺς δύο.	»	2
Μαντίλια τοῦ χερείου τέσσερα.	»	4
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς τέσσερα δύο μουμία καὶ δύο μισηνέζικα.	»	4
Μπερέτες πέντε τὸ ἕνα φέσι τζεντιστὸ καὶ τὸ ἄλο φέσι ἄσπρο, καὶ μπερέτα χρισὴ καὶ ἡ ἄλλη ρούχινη καὶ κουτουνία.	»	5
Καψάλια τρία τὸ ἕνα μαργαριταρένιο καὶ τὰ δύο χρισά.	»	3
Πούλια ἀργιρόχρισα ἐνενήντα ἕξη.	»	96
Σκολαρίτζα ζυγὲς δύο ἡ μία ἀργιρόχριση καὶ ἡ ἄλη ἀργιρή.	»	2
Λουρία ἀργιρόχρισα ἕνα καὶ τὸ ἄλο ἀργιρὸ καὶ σιρίτι σιρματερό.	»	2
Καβάδη μελετζανὴ χιταὴ ἕνα.	»	1
Ντουλαμὰς ρούχινος ἕνας.	»	1
Σαγιάδες δύο ὁ ἕνας τζεντιστός.	»	2
Ζιπούνια ἑπτὰ τὸ ἕνα χιταὴ πράσινο καὶ τὰ δύο κουτουνία καὶ τὸ ἄλο σουσὲς καὶ τὰ ἄλα πανίσα.	»	7
Τζουμπὲς ρούχινος ντιμένος ἕνας.	»	1
Γούνα ρούχινη ἁρματομένη μιά.	»	1
Ῥούχο διὰ γελέκι ἄλικο πιχ.	»	4
Ἀντρομίδα ἀνατολίτικη μία.	»	1
Φουστάνη μεταξοτὸ φιτιλὶ ἕνα.	»	1
Πισκέρια δύο τὸ ἕνα μεταξοτό.	»	2

Βαγιόλια δύο. » 2
Μποχτζάδες δύο. » 2
Ντεγκερέδες μὲ τὰ καπάκια τους. » 2
Σαχάνια ζιγὲς δύο. » 2
Ταψὶ μπακλαίταψι ἕνα. » 1
Τιγάνη χαλκοματένιο ἕνα. » 1
Κροντίρια δύο. » 2
Σούβλες δύο ἡ μία μεγάλη. » 2
Πιροστίες δύο. » 2
Τιροτρίφτα μία κουτάλα μία. » 1
Λίχνος χαλκοματένιος ἕνας: » 1
Ἀμπέλη στὸν τάβρον στρέμα ἐνάμιση πλέον ἢ ἔλατον σίμπλιον ὁ παραδοτὴς καὶ Πετράκης καὶ Στάβρος τοῦ Γγίνη καὶ ἡ ἀμπολή. » 1
Ἐλαιόδενδρα στὴν πλατέα στράταστὸν ἅγιον Νικόλαον τοῦ καβαλάρη μικρὰ καὶ μεγάλα ὅλα τριάντα πέντε σίμπλιον Χαγγιλιβαδίτης καὶ Γιαννάκης Ραύτης καὶ Γγησταράκης. » 35
καὶ μετριτὰ ῥιάλια τῶν ἀριθμῶν ἐνενήντα. » 90
Καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων ἀμήν.
Τάση δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς ὁ γιόργης Μπουγιουκλῆς τῆς σιμβιάς του τῆς Κρεούζης διὰ προγάμου αὐτῆς δορεὰν ριάλια τῶν ἀριθμῶν ἑκατὸν ἕνα. » 101

Νικόλαος Κουτρικὰς — Μιχαὴλ Μπολπατζιας
Ἀντώνηος Ῥούτος — Ἄγγελος Μπενιζέλος
Στάμος Ψωμᾶς — Σοτήρχος Φουκᾶς
Νικόλαος Μπενιζέλος
Νοτάριος ὑπέγραψα

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1765 Ἰανουαρίου 21. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονύμφου Κυρὰ Ὀρσας θυγατρὸς τοῦ κὺρ Μήτρου Ταβάνη ὁποῦ τῆς παραδίδη τὰ κάτοθεν ὁμοῦ μὲ τὸν εἰὸν του τὸ Γιοργατᾶ καὶ ἡἀδελφές της Ἀργυρὴ καὶ Αἰκατερ ίνα, διὰ δὲ τὸν εἰόν του ἄνοθεν Μήτρου ὀνόματι Νικολὸν ἐρχόμενος εἰς ἡλικίαν καὶ ἤθελεν πιράξη τὴν ἀδελφήν του τὴν ἄνοθεν Ὅρσα ὑπόσχεται ὁ ἀδελφός του ὁ Γιοργατὰς νὰ τῆς ἀποκρίνεται εἰς πᾶσαν της ἐξημίαν καὶ πίραξιν.

Ἀρχὴς σεντούκι κάρινο. » 1
Στρόσες δύο μία δημητένια καὶ ἡ ἄλη μπελετία ἡ μία γεμάτη » 2
Παπλόματα δύο τὸ ἕνα χητκὴ καὶ τὸ ἕτερο ἀνκέμικο. » 2

Προσκεφαλάδες τέσσερες ή δύο χηταγιές καὶ ἡ δύο δημητένιες. » 4
Προσκεφαλάδια τέσσερα τὰ τρεία μὲ τὰ κλίφια τους καὶ μὲ κόμπους χρισοῦς. » 4
Σεντόνια τέσσερα. » 4
Ὑποκαμισόβρακα δεκαπέντε τὰ ὀκτὸ ἀντρίκια. » 15
Μπόλιες δέκα ἀπὸ ταῖς αὐταῖς ἡ μία χρισοκροσοῦ καὶ ἡ ἄλες δύο σερμπετόπολιες. » 10
Μαντίλια τῆς νύμφης ἔξη τὰ τρεῖα μουμία καὶ τὰ τρεῖα μισινέζικα » 6
Τοῦ γαμπροῦ μαντίλια τρία τὸ ἕνα ῥηντὰς τὸ ἄλο πουτανίτζα καὶ τὸ ἕτερον χρυσόν. » 3
Φέσια τρία τὸ ἕνα χρισὸ κεντιστὸ καὶ τὸ ἄλο κόκινο ἕτερον ἄσπρο. » 3
Καψάλια τρία τὸ ἓν μαργαριταρένιο καὶ τὰ 2 χρισά. » 3
Ζηπούνια ἔξη τὸ ἓν ῥουχένιο τὸ ἕτερον χρισὸν τὰ τέσσερα μπουχασένια. » 6
Σαντάδες δύο ὁ εἱς κεντιστὸς ὁ ἕτερος πανήσος. » 2
Καβάδη χηταὴ ἕνα ντουλαμὰς ῥούχινος ἕνας. » 2
Τζουμπέδες δύο ὁ ἕνας ῥούχινος καπλατισμένος καὶ ὁ ἕτερος σαλής. » 2
Γελέκι ἄλικο παραγγοῦ ἕνα. » 1
Ῥούχο διὰ γοῦνα πῆχες τρεῖς. » 3
Ποδεμὲς ζυγὲς δύο. » 2
Πούλια ἀράδες πέντε ὅλα. » 85
Σκολαρίκια μαλαματένια τρίποδα ζυγὴ μία. » 1
Λουρία ἀργιρὰ δύο μὲ τὰ κολάνια τους τὸ ἓν μικρό. » 2
Μποκσάδες δύο μεταξοτούς. » 2
Μαντίλα μία πεσκέρη ἕνα. » 2
Καρπήτι ἕνα ἀντρομήδα μία. » 2
Τεγκερέδες δύο μὲ τὰ καπατζακια τους ὁ εἱς μικρός. » 2
Πιροστίες δύο, σούβλες δύο ἡ μία μεγάλη. » 4
Μπακλαήταψη ἕνα σαχάνια ζυγὲς δύο. » 2
Κροντίρια δύο τιγάνη ἕνα κουτάλα μία τιροτριφτα μία ἀπλάδες στάγγινες δύο. » 2

Καὶ ἐλεόδενδρα εἰς τὴν χρυσαυγιότησαν ῥίζες εἴκοσι, πλησίον Γιάνης Τρίμης καὶ τοῦ Πετράκη εις τὰ ἀνάκασα ἐλεόδενδρα ῥίζες δεκατρεῖς πλησίον τὸ ἓν μέρος νταβῆς ἀγάκος καὶ τοῦ τεκὲ καὶ ἡ ὁδός, εἰς τὸ γιαχουτὴ ἐλεόδενδρα ῥίζες δεκοκτὸ πλησίον καισαριανῆς καὶ Χριστόδουλος ντεμεργγὴς καὶ

Κωσταντὴς Γιανούλης εἰς τὸ ϐουνὸ ἐλεόδενδρα ρίζες ἔξη μὲ σικαῖς 2. πλησίον οὐσεὴν ποδάρας καὶ Νικολὸς Παπασιδέρης καὶ ἡ ὁδὸς ἕτερα εἰς τὸ βουνὸ φυτευτὰ ρίζες δεκατέσσερες μὲ σικαῖς δύο πλησίον Σαράντης Τρίμης καὶ Γιάνης Τρίμης καὶ κὺρ Χαγκὴ Λεοϐαδίτης μὲ ἀμπέλη εἰς τὰ αὐτὰ στρέματα τρεῖα πλεῖον ἢ ἔλλαττον καὶ μετριτὰ ριάλια τῶν ἀριθμῶν ἑκατὸν πενήντα καὶ τὴ εὐχὴν τῶν γονέων. » 151

Τάσει δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς ὁ Μῆτρος εἰὸς Ἀντονίου Σανγκήρη τῆς συμϐίας αὐτοῦ κυρὰ Ὄρσας διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν ριάλλια τῶν ἀριθμῶν ἑκατὸν πενήντα ἕνα καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων. » 151

Στάμος ἱερεὺς ὁ οἰκονόμος.	Ἀντώνιος Ῥούτος.
Καλλίνικος Ἱερομόναχος.	Δημίτριος Σκουζές.
Νικολὸς Σκαπέσος.	Νικολὸς Σκουζές.
Γιοργάκης Βροντογούνης.	Δημήτριος Καλεφορνᾶς.
Θεοδοδὴς Παπακιρίσκου	Μίτρος Τζούνας.
Σοτήρχος Κάλκος.	Σωτηρινὸς Ἀλεξάνδρου.
Παλαιολόγος Βουρδούχας.	Γεοργάκης Ταϐάνης.

Νικόλαος Χειλᾶς. Νοτάριος ὑπέγραψα.

1765 Ἰανουαρίου 1. Ἀθῆνα

Τὴν σήμερον φανερόνωμεν κάτωθεν ὅτι ὁ κὺρ Ἀντώνιος Πανγκίρης ἐξ ἰδίας του βουλῆς καὶ καλῆς προερέσιος ἔμπροσθεν τῶν κάτοθεν ἀξιοπίστων μαρτύρων χαρίζει εἰς τελείαν χάριν τοῦ εἰοῦ του Μήτρου τὰ κάτοθεν ἀρχῆς τὸ ἐργαστήρει μπακάλικο ὁποῦ ἔχει εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ Καθολικοῦ πλησίον σιὸρ Νικόλαος Κουτρικὰς καὶ κὺρ Σπύρος Καρόρης προσέτι εἰς τὸν κασιμάκη ἐλεόδενδρα ρίζες εἴκοσι τέσσερες πλησίον ἀλιάγας Σωτήρης καὶ Πετράκης καὶ ὁ παραδοτὴς καὶ ἀμπέλη εἰς τὸ ἴσος περώνια στρέματα δυὸ πλησίον Λάμπρος Σκουζὲς καὶ Μιχάλης Καρακότης τὸ ἄνοθεν ἀργαστήρη καὶ ἐλεόδενδρα τὴν σήμερον τὰ ἐπαράδοσεν τοῦ αὐτοῦ εἰοῦ του τοῦ Μήτρου νὰ εἶναι ἀπὸ τὴν σήμερον εἰς τὴν ἐξουσίαν του νὰ κάμη εἰς αὐτὰ ὡς θέλει καὶ βούλεται τὸ ἄνοθεν ἀργαστήρη καὶ ἐπαραδόθη καὶ μὲ γνόμην καὶ θέλησιν τῆς γυνῆς τοῦ ἄνοθεν Ἀντωνίου Πανγκύρη ὀνόματι κυρὰ Κούζας.

Σωτηριανὸς Ἀλεξάνδρου μαρτυρῶ	Φράγκος Θηϐέου μαρτιρό.
Δημήτριος Σκουζὲς μαρτιρῶ	Μιχάλης Ταϐάνης μαρτυρῶ
Διμίτρις εἰὸς Γιάνι Τρίμη μαρτιρῶ	
Μίτρος Δράκος Μαρουσιώτης μαρτυρῶ	

Νικόλαος Χειλᾶς. Νοτάριος ὑπέγραψα.

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1765 καὶ 66 Ἰανουαρίου 24 Ἀθῆνα Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονύμφης Λασκαροῦς ὁποῦ πέρνη πατρικὸν καὶ μητρικὸν μιράδιον τὰ κάτωθεν ὁμοῦ μηγνόμην καὶ θέλησιν τῆς ἀδελφῆς της Καλομοῖρας.

Ἀρχὴς σεντούκι κάρινον ἕνα.	»	1
Κασέλες δύο.	»	2
Στρόσες δύο ἡ μία μπελετία καὶ ἡ ἄλη δημητένια ἀπὸ ταῖς αὐταῖς ἡ μία γεμάτη.	»	2
Προσκεφαλάδες δύο μεταξοταὶς καὶ δημητένιαις τρεῖς ὅλες πέντε.	»	5
Προσκέφαλα μεταξοτὰ δύο καὶ κεντιστὰ τέσσερα.	»	6
Πάπλομα ατηλάζη κόκινο ἕνα καὶ σκιαχτὸ ἕνα.	»	2
Σεντόνια τέσσερα.	»	4
Καὶ Κρεβατοστρόση στραπατζάδο ἕνα.	»	1
Ὑποκαμισόβρακα δέκα πέντε ἀπὸ τὰ αὐτὰ τὰ ἐνέα ἀνδρίκια.	»	15
Μπόλιες τῆς νύμφης δέκα πέντε ἀπὸ ταῖς αὐταῖς ἡ τέσσερες τῆς κεφαλῆς μὲ μερλα χρισὰ καὶ σερμπετόμπολια μία καὶ ἡ ἕτερες χρισοκέντιστες καὶ σκέτε.	»	15
Μαντίλια τοῦ γαμπροῦ χρισοκέντιστα τέσερα τὸ ἓν πουτανικια.	»	4
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς ἐνέα ἀπὸ τὰ αὐτὰ τὰ ἕξη μουμία καὶ τὰ τρία μισινέζικα ἄσπρα.	»	9
Μπερέτες χρισὲς δύο καὶ φέσι ἕνα μὲ τὸ γαλόνη του.	»	3
Καψάλια δύο τὸ ἕνα μαργαριταρένιο τὸ ἄλλο χρισοκέντιστο.	»	2
Σκολαρίκια ἀργιρόχρισα μὲ τὸ μαργαρητάρη τρίποδα ζυγὴ μία.	»	1
Πούλια ἀργυρόχρισα ἑκατό.	»	100
Λουρία ἀργυρὰ δύο μὲ τὰ κολάνια τους.	»	2
Πασβέντη ἀργυρὸν μὲ τὰ ἀλισάκια ἕνα	»	1
Μποχκιάδες τρεῖς ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς οἱ δύο μεταξοτοί.		
Ζηπούνια πέντε ἀπὸ τὰ αὐτὰ κουτουνὴ ἕνα καὶ καμηλοτο ἕνα καὶ ῥούχινο ἕνα καὶ κεντιστὸ ἕνα καὶ ἄσπρο ἕνα.	»	5
Καβάδη σάμητο τουρηγκὴ ἕνα.	»	1
Ἕτερο ζηπούνη χηταὴ χρισὸν ἕνα μόρῖκον.	»	1
Ντουλαμὰς ῥούχινος ἕνας.	»	1
Σαντὲς ἄσπρος ἕνας.	»	1
Τζουμπέδες τρεῖς ῥούχινος ἕνας χαρὲς ἕνας σαλὴς ἕνας.	»	3
Ρούχον διὰ γελέκη πῆχες τρεῖς ῥούπια ἕξη φρανγκέζικο.	»	1

καὶ ρούχον διὰ γοῦναν φρανγκέζικο πῆχες τρεῖς.	»	3
Φουστάνη φητηλὴ ἕνα.	»	1
Πισκέρη ἕνα.	»	1
Ποδεμὲς δύο ἡ μία φελοῦς.	»	2
Τενγκερέδες δύο καὶ ἕτερος μικρὸς ἕνας,	»	3
Πιροστίες δύο, Σούβλες δύο, κουτάλα μία τιροτρίφτα μία ταψὴ ἕνα σαχάνια τέσσερα πιάτον στάγκινον ἕνα κροντίρια δύο τηγάνη ἕνα κουτάλα μία βαρέλη ἕνα.	»	1

καὶ τὴν όσπιτοκάθηση τὴν μητρικὴν όποῦ εὑρίσκεται ἐν τῃ ἐνορία κυρὰ καντήλη καὶ κατόη κουμπέληἕνα μὲ τὴν αὐλὴν καὶ ἐμβασίαν της ὁμοῦ καὶ μὲ τόν ὄπισθεν τόπον πλησίον τὸ ἓν μέρος Παπαγιάνης Γκρίσης καὶ τὸ ἄλλον παῖδες Κούβελου καὶ τὸ ἄλλον τοῦ γαμπροῦ καὶ ἡ ὁδὸς ἀμπέλη εἰς τὸ βρομοφρεάκη στρέμα ἐνάμισι πλησίον κύρ Χανγκὴς Ἰωάνου Λιβαδίτης καὶ Πέτρος Νίκας καὶ ἡ ὁδός

καὶ εἰς τὸν βουρλοπόταμον ἀμπελότοπος στρέμα ἕνα πλησίον καὶ ἀμπέλη εἰς τὸν βουνὸν στρέμα πλησίον

καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων ἀμήν.

Ἔταξε δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς ὁ Μαστρογιάνης Δημήτρενας Μοράντης τῆς συμβίας του τῆς ἄνοθεν Λασκαροῦς διὰ προγάμου αὐτῆς δορεὰν ριάλλια τῶν ἀριθμῶν ἑβδομήντα ἕνα. » 71

καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων ἀμήν

Σταμάτης Πανταζῆς — Νικόλαος Πατούσας
Σπύρος Παλαιολόγος — Ἰωανης Βροντογούνης
Νικόλαος Λογοθέτης
Τζαν Μπατίστας Βρετὸς
Νικόλαος Μπενιζέλος
Νικόλαος Χειλὰς
νοτάριος

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1766 Ὀκτωμβρίου 18 Ἀθῆνα

Ἡ πρικοπαράδοσις τῆς νεονύμφης Καλομήρας θυγατρὸς τοῦ ποτὲ Γεωργάκη Μπουρνάζου ὁποῦ τῆς παραδίνουν τὰ ἀδέλφια της ὁ Στάμος καὶ ὁ Σταμάτης διὰ τὸ πατρικό της καὶ μητρικόν της μοιράδιον τὰ κάτοθεν.

Ἀρχῆς σεντούκι ἕνα.	»	1
Σκλαβίνα μία.	»	1
Σάϊσμα ἕνα.	»	1

Ἀντρομίδα μία.	»	1
Ὑποκάμισα ἀνδρίτζα δύο καὶ γινέτζα ἕντεκα ὅλα	»	13
Ζιπούνια ἕντεκα	»	11
Μπόλιες δώδεκα, ἀπὸ αὐτὲς ἡ δύο ἀνδρίτζες ὅλες.	»	12
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς δέκα.	»	10
Γρίζους δύο.	»	2
Σηγούνες τέσσερες.	»	4
Προσκεφαλάδες τρὶς ἡ δύο μεγάλες.	»	3
Μαντιλόψομο ἕνα.	»	1
Κοντόμπολια τρία.	»	3
Ταγάρια τρία ἀπὸ αὐτὰ τὰ δύο μεγάλα	»	3
Λουρία τρία ἀπὸ αὐτὰ τὸ ἓν ἀνδρίτζο ὅλα.	»	3
Σκολαρίτζα ζηγὴ μία.	»	1
Μπερμπελούφες ἀργιρόχρισες ζυγὴ μιά.	»	1
Τέτζερες ἕνας.	»	1
Ταψὶ ἕνα.	»	1
Τιγάνη ἕνα, τιροτρίφτης ἕνας, κουτάλα μία, σοῦβλα μία, κροντίρη ἕνα.		
καὶ ἀμπέλη στὸν Ῥέντη στρέμα μεγάλο ἕνα.	»	1
πλησίον εἰς τὸ αὐτὸ τὸ ἕνα μέρος ὁ Γιάννης Μπρατζότης καὶ Μιχάλης Ῥούλιας καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο Κωσταντὴς Ῥέστης καὶ ἀπὸ τὸ ἕτερο τῶν παραδοτῶν τοῦ Στάμου καὶ τοῦ Σταμάτη καὶ ὁ ὄργιονας μὲ ἕνα ἐλαιόδενδρο μέσα καὶ μετριτὰ ῥιάλλια τριάντα ἤτοι	»	30

καὶ γαϊδάρα μία.

Καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων ἀμήν.

Τάση δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς ὁ Γιάννης Πάντος τῆς σιμβιάς του τῆς ἄνωθεν Κολομίρας διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν ριάλλια τῶν ἀριθμῶν εὐδομήντα ἕνα. ἤτοι » 71

Καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων ἀμήν

Δημήτριος Καλεφορνᾶς

Παλαιολόγος Βουρδούχας

Νικόλαος Μπενιζέλος
Νοτάριος Μαρτυρῶ

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1766 Νοεμβρίου 4. Ἀθῆνα. Προικοπαράδωσης τῆς νεονύμφης Ὄρσας, ὁποῦ τῆς παραδίδη ἡ μήτηρ αὐτῆς Κρεούζα γινὴ τοῦ ποτε Χατζὴ Νικολοῦ Θυβέου. καὶ ὁ ἀδελφός της ὁ Γιωργαντᾶς, διὰ πατρικόν της καὶ μητρικόν της πράγμα δηλαδὴ μηράδιόν της τὰ κάτωθεν.

Ἀρχῆς Σεντούκι κάρινο ἕνα.	»	1
Στρόσες δύο ἡ μία μπελετία καὶ ἡ ἄλη δημητένια ἡ μία γεμάτη,	»	2
Παπλόματα δύο τὸ ἐν χιταεὶ καὶ μεταξοτό.	»	2
Προσκεφαλάδες τέσερης ἡ μία ἀλταμπάσιο καὶ χιταεῖ καὶ δημητένια καὶ ἡ ἄλι δίμιτο.	»	4
Προσκεφαλάδια ἕξη τὰ τρία καμουχᾶς.	»	6
Σεντόνια τέσερα μὲ τῆς χάσκουσες.	»	4
Ὑποκαμισόβρακα δέκα τὰ πέντε ἀνδρίτζα.	»	10
Μπόλιες δέκα ἡ μία χρισοκροσοῦ καὶ μιὰ χρισὴ καὶ δύο σερμπετομπόλιαις οἱ δύο τζεντιστὲς μὲ χρισάφη καὶ ἡ ἄλες σκέτες.	»	10
Μαντίλια τῆς νίμφης τέσερα.	»	4
Καὶ τοῦ γαμπροῦ δύο ὁ ἕνας ῥιντὰς καὶ πουτανίτζα.	»	2
Ζιπούνια τέσερα, τὰ δύο ῥούχινα καὶ σιαλὴ καὶ κουτουνή.	»	4
Ἕτερο ζιπούνη μπουχασὶ ἕνα.	»	1
Ντουλαμᾶς ῥούχινος ἕνας.	»	1
Γελέκι ἕνα.	»	1
Γούνα ῥούχινη ραμένη μπηνήση ἕνα.	»	2
Τζουμπέδες δύο ἕνας ῥούχο καὶ ὁ ἄλος σταλής.	»	2
Μπερέταις τέσσερες τὸ ἓν φέσι ῥεκαμάδο καὶ φέσια σκέτα δύο ὅλα.	»	4
Καψάλια δύο τὸ ἕνα μαργαριταρένιο καὶ τὸ ἄλλο χρισὸ Σκολαρίτζα χρυσὰ ζυγὴ μία καὶ ἀργιρὰ ζυγὴ μία.	»	2
Λουρία ἀργυρὰ μὲ τὰ κολάνια τους δύο.	»	2
Πούλια ἀργιρόχρισῃ ἑκατὸν ὀκτώ.	»	108
Καρπήτη ἕνα.	»	1
Ἀντρομίδα μιά.	»	1
Ποδεμὲς τρίς.	»	3
Ταψὴ ἕνα.	»	1
Τεγγερέδες μὲ τὰ καπάκια τους δύο.	»	2
Μαντίλα μία καὶ πισκέρη ἕνα.	»	2

Κροντίρια δυό. Ν° 2
Σούβλες δυό. » 2
Πιροστίες. » 2
Τιγάνη ἕνα. » 1
Τιροτρίφτα καὶ κουτάλα.
Ἐλαιόδενδρα πενήντα ἀπὸ τὰ αὐτὰ εἰς τοὺς μίλους ἤκοσι δύο, πλησίον ἀπὸ τὰ δύο μέρη χαγγὴ ουσεήνης καὶ κὺρ γεώργος Κουρτέσης Μήτρος Τρίμης, καὶ Χαρήτος. Στὴν κουνέαν ρίζες δέκα τέσερα πλησίον Γιάννης Σκουπέρης, Γιάννης Τρίμης καὶ δημητράκης Καλεφορνᾶς, καὶ ἀμπολή.
Εἰς τοὺς βουθούλους ρίζες ὀκτὼ πλησίον παίδες Γιοργάκη Πούλου καὶ μοναστήρη Δαφνὴ κοὶ ἡ νομὲς καὶ εἰς τὸν ἄστριφος ρίζες ὀκτώ πλησίον, Ἀγγελάκις Μπελεγρὴς καὶ ὁ ἀδελφός της Γεωργαντὰς καὶ ἡ νομές, ἀμπέλη εἰς τὸν βουνὸν στρέματα δύο· πλησίον Γιοργάκης Κοντογιάννης καὶ ἀδελφοί της ὁ Γιοργαντᾶς καὶ ἡ ὁδός.
καὶ εἰς τὸ Μοσκάτο στρέματα τρία· πλησίον Μήτρος Βουτζαρᾶς καὶ ὁ ἀδελφός της ὁ Γιοργαντᾶς καὶ ἡ ὁδός.
καὶ μετριτὰ τῶν ἀριθμῶν ριάλλια ἑκατὸν πενήντα. » 150
καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων ἀμήν.
Τάση δὲ καὶ ὁ γαμπρός, ὁ Γιαννάκης Στρέφης τῆς σιμβιάς του τῆς Ὅρσας, διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν ριάλλια τῶν ἀριθμῶν ἑκατὸν ὀγδοήντα ἕνα » 181
Καὶ ἡ εὐχὴ τὸν γονέον ἀμήν.

Νικόλαος Μισεραλιώτης — Ἰωάνης ἱερεὺς Σακελλαρίου
Νικολάκης Διάνγγελης — Λεόντιος Ἱερομόναχος
Παλαιολόγος Βουρδούχας — Χατζὴ Ἰωάννης Λεοβαδίτης.
Νικόλαος Κουτρικάς — Σοτήρχος Φουκᾶς
Σταῦρος Μποῦτρος

Νικόλαος Μπενιζέλος Νοτάριος μαρτυρῶ

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1766 Ἰανουαρίου 31 Ἀθῆνα. Ἡ προικοπαράδωσις τῆς νεονύμφου Κρεούζης θυγατρὸς τοῦ ποτὲ Σάβρου Γαβρίλη ὁποῦ τῆς παραδίδη ἡ μήτηρ αὐτῆς Καροῦ ὁμοῦ καὶ ὁ ἀδελφός της κὺρ Νικηφόρος ἡγούμενος τοῦ ἁγίου Σπυριδόνου διὰ προῖκα καὶ μεράδιον πατρικὸν καὶ μητρικὸν τὰ κάτοθεν.

Ἀρχῆς Σεντούκη κάρινο ἕνα » 1
Στρόσες δημητένιες δυὸ ἡ μία γεμάτη. » 2

Παπλόματα δύο τὸ ἓν χυταγὴ καὶ τὸ ἄλλο σκιακτό. » 2
Σεντόνια τέσερα. » 4
Προσκεφαλάδες πέντε ἡ δύο καμουχᾶς καὶ δημητένες δύο καὶ μία τζεντιστὴ ὅλες. » 5
Προσκέφαλα ὀκτώ, τὰ δύο καμουχᾶς καὶ τέσερα χυταὴ καὶ τζεντιστὰ δύο ὅλα. » 8
Ἕτερη προσκεφαλάδα καλμασούτη μία. » 1
Ὑποκαμισόϐρακα ἤκοσι, τὰ ἕξε ἀνδρίτζα. » 20
Ἕτερο ὑποκαμισόϐρακο τὸ πρότο ἀνδρίτζο ἕν. » 1
Πόλιες εἴκοσι ἀπὸ ταῖς αὐταῖς σερμπετόμπολιες δύο καὶ ὁλογιόμιτες 4 καὶ μπαμπατζέλες τῆς κεφαλῆς δυὸ ἡ μία μὲ χρισάφη καὶ χρισοκέντιστες ἑπτὰ καὶ ἕτερες σκέτες ὅλες εἴκοσι. » 20
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς ἕξε τὰ τρία μουμία καὶ τρία μισινέζικα. » 6
Μαντίλια τοῦ γαμπροῦ δυὸ τὸ ἓν ῥιντὰς καὶ τὸ ἄλο πουτανίτζα. » 2
Ζηπούνια πέντε τὸ ἓν σιαλὴ τὸ ἕτερο ῥούχινο καὶ τὰ τρία ἄσπρα. » 5
Μπερέτες τρὶς δυὸ χρισὲς πολίτικες καὶ φέσι ἕνα. » 2
Καψάλια δύο τὸ ἓν μαργαριταρένιο καὶ τὸ ἄλο σκέτο χρισά. » 2
Σκολαρίτζα χρισὰ βενέτικα μὲ μαργαριτάρη ζιγὴ μιά. » 1
Λουρὶ ἀργιρὸ ἓν μὲ τὸ κολάνι του. » 1
Πούλια ἀργιρόχρισῃ ἑκατὸν εἴκοσῃ. » 120
Τζουμπέδες δύο, ὁ εἷς σιαλὶς καὶ ἄλος ῥουχένιος. » 2
Γελέκι ἄλικο ἕνα. » 1
Ῥούχο διὰ γούνα λιψικάνικο πχ τέσερης. » 4
Βαρέλι ἕνα, ἀπανοπίθηα δύο. » 2
Μελίσια δέκα. » 10
Πισκέρη ἕνα καὶ μαντίλα μία. » 1
Μποχτζάδες δύο. » 2
Ἀντρομίδα μία. » 1
Μπουρέκταψι ἓν καὶ σαχάνια τέσερα. » 4
Κροντίρια δύο. » 2
Τεγγερεδες δύο μὲ καπάτζα τους. » 2
Πιροστίες δύο καὶ σούϐλες δύο.
Κουτάλα καὶ τιροτρίφτης.
Τιγάνη ἕνα καὶ λίχνος ἕνας. » 1
Ἐλαιόδενδρα στὰ ἀνάκασα καὶ ἐλαιόφιτα ὅλα ῥίζες τριαντατρής, πλησίον Χατζὴ Ἰωάννου Παλαιολόγος καὶ κὺρ Σωτήρχου Φουκὰ καὶ ἡ ὁδὸς καὶ ἀμπέλη εἰς τὸ γιοφιράκι μακριπάνα στρέματα μεγάλα τρία μέσα εἰς τὸ αὐτὸ ἐλαιοδεν-

δρα καὶ ἐλαιόφυτα εἴκοσι ὀκτώ, πλησίον παῖδες Νικολοῦ Μπενιζέλου, καὶ Μουσταφάγα Τζέλου καὶ τὸ κινόβιο τῶν ἁγίων ἀναργήρων.

καὶ εἰς τὰ πατίσια ἐλαιόδενδρα δέκα πλησίον.

καὶ ἀπὸ τὸ ἄλο.

καὶ τὴν ὀσπητοκάθησν ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων τὴν πατρικήν της, ἐξώχος ἀπὸ τὸ ἀχουράκη τὸ ξέσκεπο ὁποῦ εἶναι πλησίον τῆς ὀξόπορτας τὸ ὁπίον τὸ ἐκράτησε ἡ μήτηρ αὐτῆς διὰ νὰ κάθητε ἐφόρους ζωήν της καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της νὰ εἶνε τῆς θυγατρός της τῆς Κρεούζης, πλησίον εἰς τὴν αὐτὴν ὀσπιτοκάθησιν Πανούτζος Βιτᾶς καὶ τῆς μητρός της τὸ ἀχουράκη καὶ ἀπὸ τὸ ἄλο τοῦ Μάλαμα, καὶ τὸ ἕτερο Σταμάτης Μπαλακάκης καὶ ἡ ὁδός

καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων ἀμήν.

Τάση δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς ὁ Σταμάτης υἱὸς τοῦ ποτὲ Σιδέρη Μπαρμπάνου τῆς ἄνωθεν τῆς σιμβίας του Κρεούζας διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν ῥιάλλια διακόσια ἕν. » 201

Καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων ἀμήν.

Νικηφόρος ἡγούμενος τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος
ὁμοῦ μὲ τὴν μητέρα μου βεβεόνο τάνοθι

Γεωργάκης Ἀδάμης
Νικόλαος Πατούσας
Δημήτριος Καλεφορνᾶς
Λεονάρδος Νέρης

Γιανάκης Βροντογούνης
Λεονάρδος νικολοῦ Μπαρμπάνου

Νικόλαος Μπενιζέλος
Νοτάριος μαρτυρῶ

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1766 Φεβρουαρίου 3 Ἀθῆνα.

Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονύμφου Μαρίας θυγατρὸς Ἀντώνη Σαμαργγὴ ὁποῦ τῆς παραδίνει ὁ αὐτὸς πατὴρ ὁμοῦ καὶ μητέρα της ἡ Ὥρσα διὰ πρήκαν της τὰ κάτωθεν.

Ἀρχῆς σεντούκι κάρινον ἕν. » 1
Στρόσες διμητένιες δύο, ἀπὸ ταῖς αὐταῖς ἡ μία γεμάτη. » 2
Παπλόματα δύο τὸ σιάμιτον κύτρινον κεντιστόν, τὸ ἄλλο ἀντζέμικον. » 2
Σεντόνια τρία. » 3
Προσκεφαλάδες ἕξη ἡ μία μεταξοτὴ καὶ ἡ πέντε μπελετίαις. » 6

Προσκεφαλάδια ἑπτὰ τρία διμητένια τὰ δύο κεντιστὰ καὶ δύο μεταξοτά. ὅλα.	»	7
Ὑποκαμισόβρακα δεκατρία.	»	13
Μπόλιες δεκατρὶς ἀπὸ ταῖς αὐταῖς ἡ μία σερμπετόμπολια, ἡ ἄλη χρυσοκροσοῦ ἕτεραις κεντισταῖς χρυσαὶς τρὶς καὶ δύο βαμπακέλαις καὶ οἱ αἶτερες τοῦ παλουκίου ὅλες.	»	13
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς μουμία τρία καὶ δύο μεσινέζικα.	»	5
Ππερέταις τρία ἀπὸ τὰ ὁποία τὸ ἓν ῥακμάδον ὅλα.	»	3
Καψάλια δυὸ τὸ ἓν μαργαριταρένιον.	»	2
Σκολαρίκια ἀργυρόχρυσα καὶ μὲ μαργαριτάρι ζιγὶ μία.	»	1
Πούλια ἀράδες ἑπτὰ ὅλα.	»	190
Μπουγουμάκια τοῦ χεριοῦ καὶ παζβέντι ἀργυρὸν ἕν.	»	1
Λουρία δύο ἀργυρὰ μὲ τὰ σιρίτια τους χρισά.	»	2
Ζηπούνια ἓξ τὸ ἓν ῥούχινον τὸ ἄλον μπελναρὶ καὶ τὰ ἄλα μπουχασένια ὅλα.	»	6
Τζουμπὲς σαλὶς ἕνας.	»	1
Ῥούχο διὰ γούνα πηχ.	»	1½
Γελέκι ἄλικο ἕνα.	»	1
Μαντίλια τοῦ γαμβροῦ τέσσερα.	»	4
Ῥιντὰς καὶ πουτανίκια δύο τοῦ γαμβροῦ.	»	2
Ἕτερο τοῦ γαμβροῦ χρυσὸν ἕν.	»	1
Μποχκιάδες τέσσαρες οἱ δύο σανδολίνιες καί οἱ δύο μπασιμένιες.	»	4
Ποδεμαὶς δύο.	»	2
Ἀνδρομίδα μία.	»	1
Πεσκίρη ἕν.	»	1
Βαγιόλια τρία.	»	3
Ταψία δύο τὸ ἓν μικρόν.	»	2
Τεγγρέδες μὲ τὰ καπάκια δύο ὁ εἱς μεγάλος.	»	2
Σαχάνια ζιγὲς τρίς.	»	3
Κροντίρια ἕνα.	»	1
Πιροστίαις δύο.	»	2
Τιγάνη ἓν τιροτρίφτα μία καὶ κουτάλες δύο.	»	2
Σοῦβλες δύο καὶ λίχνος ἕνας.	»	2
καὶ ἀμπέλι εἰς τὴν βασιλικὴν στρέμα ἓν πλησίον Κόλιας Μαντάδης, μπόλμπακια, Παρασκεύας Μιλονὰς καὶ Καραστάμος στρ.	»	1
καὶ εἰς τὴν Μαδάρα ἀμπέλι στρέμα ἕνα πλησίον εἰς δὲ τὰ ἀράπικα χοράφι ἕν.		

τὸ ἓν μέρος Παναγίωτης Τζόρτζης καὶ ἡ ὁδός.
καὶ μετριτὰ γρόσια ἑκατόν. » 100
καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων ἀμήν.
Τάσι δὲ καὶ ὁ γαμβρὸς ὁ Γιαννάκης Μοραΐτης τῆς ἄνωθεν συμβίας του Μαρίας, διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν ῥιάλια τῶν ἀριθμῶν ἑκατὸν ἕνα. » 101
Καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων ἀμήν.
Διὰ βέβαιότητα τῆς προγάμου δωρεὰς δίδει ἐνέχειρον τὴν ὀσπητοκάθισιν ὁποῦ ἔχει εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ Ῥαγκαβᾶ, πλησίον τῶν ἁγίων ἀναργύρων καὶ τοῦ Γιάννη Κροντιρά.

Νικόλαος Κουτρικὰς
Σοτήρχος Φουκᾶς
Γιάνης Γνάρης

Σωτηριανὸς Ἀλεξάνδρου
Παλαιολόγος Βουρδούχας

Νικόλαος Μπενιζέλος
Νοτάριος μαρτυρῶ

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1767 Ἀπριλίου 21 Ἀθῆνα.
Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονύμφου Μαρίας ὁποῦ τῆς παραδίδη ὁ πατηρ αὐτῆς Μαστρονικολὸς Τζόκλης ὁμοῦ καὶ ἡ μητέρα της διὰ πρήκαν της τὰ κάτωθεν.

Ἀρχῆς σεντούκι κάρηνο.	»	1
Στρόσαις δύο ἀπὸ ταῖς αὐταῖς ἡ μία πελεντία γεμάτι.	»	2
Προσκεφαλάδες τέσερες ἀπὸ αὐταῖς ἡ δύο δημιτένιες καὶ ἡ ἄλη κόκινος καμουχὰς καὶ ἡ ἄλη γραφτὶ δύο γεμάτες.	»	4
Προσκεφαλάδια ὀκτὸ ἀπὸ αὐτὰ τὸ ἕνα πράσινος καμουχὰς καὶ μὲ ἀσιμένιο κόμπον, τὰ δίο καὶ τὸ ἄλο ἀτιλάζι κόκινο καὶ γραφτὰ τρία καὶ δημιτένια δύο καὶ τὸ ἄλο κίτρινο ὅλα.	»	8
Παπλόματα δύο τὸ ἕνα κόκινο καμουχὰς καὶ τὸ ἄλο ἀγγέμικο.	»	2
Σεντόνια τέσσαρα.	»	4
Ὑποκαμισόβρακα δέκα ἀπὸ αὐτὰ τὰ πέντε ἀντρίκια.	»	10
Μπόλιες δέκα ἡ δύο σερμπετόμπολιαις καὶ ἡ δύο χρισὲς καὶ μπαμπακέλες δίο ἡ μία χρισὴ καὶ ἡ ἄλαις σκέτες.	»	10
Μαντίλια τῆς νύφης πέντε ἀπὸ αὐτὰ τὰ δύο μουμία.	»	5
Μαντίλια τοῦ γαμπροῦ δύο ἡ μιὰ πουτανίκια.	»	2
καὶ τοῦ χεριοῦ τῆς νύμφης	»	2
Μπερέτες τρεῖς ἀπὸ αὐτὰ τὸ ἕνα φέσι χρησὸ ρεκάμο	»	3
Καψάλια δίο τὸ ἕνα μαργαριταρένιο καὶ τὸ ἄλο χρισό.	»	2

Λουρία ἀσιμένια διὸ μετὰ κολάνιατους. » 2
Ζηπούνια πέντε τὸ ἕνα κουτουὴ τὸ ἄλο ἄλικο σταλὶ καὶ τὸ ἕτερο κεντιστὸ τὸ ἄλο σουσὲ καὶ τὸ ἄλο ἄσπρο. » 5
Ντουλαμὰς ρούχινος ἕνας. » 1
Τζουμπέδες δίο ὁ ἕνας ρούχινος κόκινος. » 2
Σαγιάδες δίο ὁ ἕνας γγεντιστός. » 2
Πούλεα ἀράδες ἑπτὰ ἑκατὸν σαράντα. » 140
Μαντίλα μία » 1
Πισκίρι ἕνα. » 1
Βαγιόλια τρία. » 8
Μποχκιάδες δίο ὁ ἕνας κουτουνή. » 2
Γελέκι ἄλικο ἕνα. » 1
Ρούχο φιαμέγγικο διὰ γούνα τέσσερες. » 4
Φουστάνη ἕνα. » 1
Μεστοπάπουκα ζηγὲς δύο. » 2
Καρπίτι ἕνα. » 1
Ἀντρομίδα ἀντρονοπολήτικη μία. » 1
Τεγγερέδες δίο. » 2
Κροντίρια δίο. » 2
Σαχάνια ζηγὲς δίο. » 2
Ταπὶ ἕνα. » 1
Σούγλες δύο πιροστίες δύο τιροτρίφτα μία τιγάνη ἕνα. » 5

καὶ ἐλαιόδενδρα εἰς τὴν πλατέα στράτα ῥήζες πενήντα τέσσαρα πλησίον οἱ ἅγιοι ἀνάργηροι καὶ Γιαννάκης Μαρμαροτούρης καὶ ἐλιάζης Μπραημάγα καὶ ἡ ὁδὸς τὰ αὐτὰ εἶναι εἰς δύο τόπους. » 54

τὸ ἄλλο μέρος πλησίον Σιδερὶς Βηζὰς καὶ σπηρίδος Διπλάρης καὶ παίδες Κακαβάκη καὶ Νικολέτος Λογοθέτης ἀμπέλι εἰς τὸ βουνὸ στρέματα δίο πλησίον τῆς μιτροπόλεος εἰς τὸ ἄλο ὁ παραδότης Παναγιότης παπὰ ἀργηροῦ καὶ ἡ ὁδός. » 2

καὶ εἰς τὸ ῥέντι στρέμα ἕνα σήμπλιον Νικολὸς Λιανοσταφίδας καὶ ἀπὸ τὸ ἄλο Νικολὸς Ἀναγνώστις καὶ Κυριακὸς Διτάκης καὶ ἡ ὁδός. » 1
καὶ μετριτὰ τῶν ἀριθμῶν γρόσια ἑκατό. » 100
καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων.

Τάση δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς ὁ Σιδέρης τοῦ Ἀνδρέα τῆς ἄνωθεν

σιμβίας του Μαρίας διὰ προγάμου αὐτῆς δορέαν ῥιάλλια τῶν ἀριθμῶν ἑκατὸν ἕνα ἤτοι » 101

Καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων.

Νικόλαος Κουτρικᾶς
Δημήτριος Καλογερᾶς
Γιανάκος Βροντογούνης
Ἰωάνης Τηρναβίτης
Γηόργηος Γιάκουμος
Σωτήρχως Καλαμπότζης
Στάμος Βέκας
Γιοργάκης Ταβάνης

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος ὑπέγραψα

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1767 Μαΐου 26 Ἀθῆνα

Ἡ προικοπαράδωσης τῆς νεονύμφου Πηπέρος θυγατρὸς τοῦ ποτὲ Στάθη Μοραΐτη ὅπου τῆς παραδίδη ἡ μητέρα της ἡ Σμαράγδα καὶ ἡ ἀδελφή της ἡ Παναγιότα καὶ ἀπὸ δουλευσίν της ὅπου εἶχε ἡ αὐτὴ Πηπέρο τὰ κάτοθεν.

Ἀρχῆς κασέλα κάρινι μία. » 1
Στρόσες δημητένιες δύο, ἡ μία ἀγεμάτη. » 2
Παπλόματα ἀγγέμηκα δύο. « 2
Προσκεφαλάδες πέντε ἡ μία κουτουνὴ κύτρινο καὶ ἡ ἄλες δημητένιες. » 5
Προσκέφαλα τρία τὸ ἓν χυτὰς καὶ τὸ ἄλλο κουτουνὴ καὶ τὸ ἄλλο κεντιστό. » 3
Ποκαμισόβρακα, ἀντρίτζα καὶ γινέτζα δέκα. » 10
Σεντόνια δυό. » 2
Ζηπούνια ὀκτὼ τὸ ἕνα νταλνταρὴ καὶ τὸ ἄλλο ῥούχινο καὶ ἄλλο σόφη, καὶ ἄσπρα τρία καὶ μπουχασένια δύο ὅλα. » 8
Μπερέτες πέντε τὰ τρία φέσια τὸ ἕνα μὲ γαλόνη καὶ ἡ δύο τζεντιστές. » 5
Καψάλια δύο τὸ ἓν μαργαριταρένιο καὶ τὸ ἄλλο χρισό. » 2
Τζουμπέδες τρὶς ὁ ἕνας ῥούχινος καὶ ἡ διὸ σιαλὴ ἀπὸ αὐτοὺς ἡ δύο καπλατησμένη. » 3
Μπενήση ῥούχινο μὲ τὰ γαλόνια ἕνα. » 1
Λουρία ἀργιρὰ ζιγὲς δύο μὲ τὰ κολάνια τους. » 2
Μπουγουμάκια ἀργιρὰ τοῦ χερίου ζυγί. » 1
Πούλια ἀργιρόχρισῃ ἑβδομήντα πέντε. » 75
Ποδεμὲς δύο ἡ μία φελούς. » 2
Μπόλιες, ἑπτὰ ἀπὸ ταῖς αὐταῖς ἡ μιὰ τῆς κεφαλῆς χρισοκροσοῦ· ὅλες. » 7

Μαντίλια τῆς κεφαλῆς ἑπτὰ ὅλα μουμία.	»	7
καὶ μαντίλια τοῦ χερίου δύο.	»	2
καὶ ῥιντὰς χρισὸς ἕνας.	»	1
Μποχτζάδες τρὶς ἡ δύο σιαλής.	»	3
Ντουσεμὰς ἕνας.	»	1
Γερτάνη τοῦ λεμοῦ ἕνα ἀργιρόχρισο.	»	1
Κορδόνη ἀργιρόχρισο.		
Γκιουσουλάκη τοῦ γαμπροῦ πανίσο ἕνα.	»	1
Σκολαρίτζα μία μὲ μαργαριτάρια σπιρία δεκάξη.	»	1
Τεγκερέδες δύο μὲ τὰ καπάκια τους.	»	2
Ταψία δύο,	»	2
Σαχάνια πέντε.	»	5
Πιροστίες δύο.	»	2
Λεγένη ἕνα.	»	1
Κουτάλα μία τυροτρίφτης ἕνας.		
Σούϐλες δύο μιὰ μικρὴ καὶ μία μεγάλη.	»	2
Τιγάνη χάλκινο ἕνα.	»	1
Ἀντρομήδα μία.	»	1
Πισκήρη ἕνα.	»	1
Τασῃ τοῦ λουτροῦ ἕνα, δακτιλίδι ἀργυρὸ ἕνα.	»	1
Καμηζόλα ῥούχινη τοῦ γαμπροῦ μία.	»	1
Σαλϐάρη ῥούχινο ἕνα.	»	1
καὶ μετριτὰ ῥιάλλια ἑκατὸν ἤκοση διὰ νὰ πληροθῇ ἡ σούμα τοῦ δήνουν τὸ σπήτη ὅπου ἔχουν εἰς τὴν ἐνορίαν τῆς Παπαντῆς πλησίον ἡ ἐκλησία Παπαντῆ, καὶ ἀράπησα ἀμουτάλενα καὶ Γιαννάκης Κουντουριότης καὶ ἡ ὁδὸς διὰ ῥιάλλια πενίντα πέντε τοῦ ἔδωσαν καὶ μετριτὰ ῥιάλλια ἑξήντα πέντε καὶ ἔγινα ὅλα σοῦμα.	»	120

Καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων ἀμήν.

Τάση δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς ὁ Γεωργάκης Καπνοῦ τῆς σιμϐίας του τῆς ἄνωθεν Πηπέρος διὰ προγάμου αὐτῆς δορεᾶν ῥιάλλια τῶν ἀριθμὸν ἐνδομήντα ἕνα ἤτοι.	»	71

Καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων ἀμήν.

Νερούτζος Στήνης μαρτηρο — Σοτίρχος Κροντιρᾶς
Στάμος Ἀποστόλης μαρτιρό — Ἀνγκελὴς Φότης
Μίτρος Φότης

Νικόλαος Μπενιζέλος Νοτάριος μαρτυρῶ

Εἰς δόξαν Χριστοῦ. 1768 Ἰουνίου 9 Ἀθήνας

Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονύμφης Μαλτοῦς ὁποῦ τῆς παραδίδη ἡ μητέρα της ἡ Καρῶ διὰ πατρικὸν καὶ μητρικὸν μειράδιον.

Ἀρχῆς σεντούκι κάρινο ἕνα.	»	1
Στρόσι δημητένια μία γεμάτη.	»	1
Προσκεφαλάδα δημητένια μία.	»	1
Προσκεφαλάδια τέσσερα τὰ τρεῖα διακεντιστὰ τὸ ἄλο δημητένιο.	»	4
Σεντόνια δύο.	»	2
Ὑποκαμισόβρακα ἔξη.	»	6
Ζηπούνια τρεῖα τὸ ἕνα κουτουνὶ κιὰ τὰ δύο πανίσα.	»	3
Μπόλια τῆς κεφαλῆς μία.	»	1
Μπόλιες ἀνδρίτζαις τρεῖς.	»	3
Μπερέτα διακεντιστὴ μία καὶ φέσι ἕνα.	»	2
Καψάλι μὲ ὀλίγον ψυλὸ μαργαριτάρη ἕνα.	»	1
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς τέσερα.	»	4
Λουρία ἀργυρὰ μικρὰ δύο τὸ ἕνα μὲ τὸ κολάνι τους.	»	2
Πούλια τριάντα δύο.	»	32
Πισκήρη τρουπιτὸ ἕνα.	»	1
Τεγγερέδες μεγάλοι ἕνας, σιδεροστία μία Σούγλα μία.	»	3
Σαχάνια ζυγὲς δύο.	»	φ
Μπακλαίταψη μικρὸ ἕνα κροντίρια δύο τιροτρίφτα μία.	»	4
Κουτάλα μία.	»	1

Ἀμπέλη εἰς τοῦ λόχα στρέματα προικίσα ὅσον ἐστὴν μὲ ἐλαιόδενδρα λουκάδες τέσσερες, πλησίον παίδες Τζέλου, καὶ Μιχάλης Ταβάνης καὶ ἡ ὁδὸς καὶ εἰς τοὺς μίλους ἐλαιόδενδρα δέκα ἔξη, πλησίον Παλαιολόγος Μπενιζέλος, καὶ Γεωργαντὰς Γελαδάκης καὶ ἡ ὁδός.

Γούνα ἀκαπλάντιστη ῥούχινη μία μὲ τὰ γαλόνια της καὶ μὲ κομπία ἀργυρὰ ἔξη καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων. Ἡ εἰσοδία τῶν ἄνωθεν δένδρων καὶ ἀμπελίου νὰ ἀγρικόνται τοῦ γαμπροῦ διὰ τὰ ῥούχα ὅπου τοῦ λίπουν κατὰ τὸ ξοφίλιτους.

Τάση δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Δυονίσιος Κορομίλης τῆς συμβίας του τῆς ἄνωθεν Μαλτοὺς διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν γρόσια ἐνενήντα ἕνα. » 91

Καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων.

Μιχαὴλ Μπόλπατζιας — Ἀνδρέας Ῥούφος
Κωνσταντῖνος Ἰαννούλης — Δημήτριος Μισαραλιότης
Ἀντώνιος Ῥούτως

Παλαιολόγος Βουρδούχας Νοτάριος ὑπέγραψε

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1768 Νοεμβρίου 8 Ἀθήνας
Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονύμφου Μαρίας θυγάτηρ τοῦ Δυονήσι Μουστάκα ὁποῦ τὴν παραδίδει ὁ πατὴρ αὐτῆς διὰ πατρικὸ καὶ μητρικό της πράγμα καὶ μειράδιόν της τὰ κάτοθεν.

Ἀρχὴς Σεντούκη κάρινο ἕνα. » 1
Στρόσες μπελεντίες δύο ἀπὸ αὐτὲς ἡ μία γεμάτη » 2
Προσκεφαλάδες τέσσαρες ἀπὸ αὐτᾶς δύο καμουχᾶς κόκινος καὶ μία κεντιστὴ καὶ μία διμητένια. ὅλες » 4
Προσκεφαλάδια ἕξε τὰ δύο καμουχᾶς ἀτιλάζη μὲ τοὺς κόμπους τους καὶ τὰ ἄλλα δύο κεντιστά. ὅλα » 6
Παπλόματα δύο καμουχᾶς κόκινο καὶ πράσινος » 2
Σεντόνια τέσερα τὸ ἓν κεντιστό. » 4
Ποκαμισόβρακα δεκατρία ἀπὸ αὐτὰ τὰ πέντε ἀντρίκια. » 13
Μπόλιες δέκα ἀπὸ αὐτὲς δύο τῆς κεφαλῆς χρισοκροσσοῦ καὶ σερμπετόμπολια μία καὶ ἡ ἄλες ἕξε χρισὲς καὶ σκέτα μία. » 10
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς τέσερα τὰ δύο μουμία καὶ τὰ δύο μισινέζικα. » 4
Μπερέτες δύο ἡ μία βελούδο καὶ τὸ ἄλλο χρισὸ φέσι ρεκαμάδο » 2
Καψάλια δύο τὸ ἓν μαργαριταρένιο καὶ τὸ ἄλλο χρισό. » 2
Λουρία ἀργιρὰ δύο μὲ τὰ κολάνια τους. » 2
Σκολαρίκια ἀργιρὰ ζυγὴ μία μὲ μαργαριτάρια ἤκοσι. » 1
Σαλκούμα μαργαριταρένια ζιγὴ μία. » 1
Μαντίλια τοῦ χερίου δύο. » 2
Ῥιντὰς χρισὸς ἕνας καὶ πουτανίτζα μία. » 1
Ζιπούνια τέσερα ῥούχινο ἓν καὶ ντελταρὴ ἕνα σταλὶ ἕνα καὶ φιτιλὴ ἕνα. » 4
Τζουμπέδες δύο ῥούχινος ἕνας καὶ σταλὴς ντιμένος ἕνας » 2
Γούνα βελουδένια ἀρματομένη μὲ κουνάδη καὶ κουμπία ἀργιρόχρισα ὀκτό. » 1
Ῥούχο φαμέγγηκο διὰ γελέκη πίχες τέσερες καὶ ῥούπια δύο.
Μποχτζάδες δύο κουτουνὴς καὶ γγεντιστοί. Σαγιὰς ἕνας σκέτος.
Πούλια ἀργιρόχρισα ἑκατὸν εἴκοσι. » 120
Ποδεμὶ μία. » 1
Πισκέρι ἕνα μαντίλα μία βαγιόλια πέντε.
Καρπίτη ἕνα, ἀντρομίδα ἀνδριανοπολήτικη μία.
Τεγγερέδες μὲ τὰ καπάκια τους, » 2
Πιροστίες δυό. » 2

Σαχάνια μὲ τὰ καπάκια του χάλκινα ζιγὲς δύο. » 2
Μπακλαίταξη ἕνα. » 1
Τιγάνη ἕνα, σούβλες δύο κροντίρια δύο, τιροτρίφτης καὶ κουτάλα.
καὶ ἐλαιόδενδρα ἑκατὸν τρία εἰς τὸν Τάβρον ῥίζες ἤκοσι πλισίον Στάμος Βλασαρὸς καὶ Πετράκης καὶ ἡ ὁδὸς καὶ εἰς τὸ Σοτηράκη ῥίζες σαράντα ὀκτὸ πλισίον Ἀργυρὸς Μενιδιάτης, καὶ Γιοργάκης Θυάσπρας καὶ ἡ νομὴν τὰ κλιστὰ καὶ ἡ δυὸ νομὲς καὶ εἰς τοῦ Μινὰ ῥίζες ἕντεκα πλισίον Νικολὸς Σκουζὲς καὶ ἡ ὁδός.
καὶ εἰς τὸ μπαρόλιο ἤκοσι τρία, πλισίον τὰ δύο μέρη παίδες Νικολοῦ Κτενᾶ καὶ παῖδες Νικολοῦ Βιζᾶ καὶ Πανούσι Κολομέντα· καὶ ἀμπέλια στρέματα πέντε Στὴν βάρη στρέματα τρία μὲ ἐλαιόφιτα ἕν, πλισίον παίδες Κουρτέση καὶ ἀργυρὸς Σαράντης καὶ Μίτρος καπετάνιος, καὶ εἰς τὸν Λόχα στρέματα δύο, πλησίον Μίτρος Ματζάκος, καὶ Παντελέος γαμπρὸς τοῦ Θοδοράκου καὶ τὰ δύο μέρη ἡ ὁδός.
καὶ μετριτὰ ῥιάλλια ἑκατόν. » 100
καὶ διὰ τὰ αὐτὰ ἔδωσε καὶ μία ὅρα νερὸ εἰς τὸν βουνὸν κάθε ὀκτό, ἡμέρα τετράδη διὰ ῥιάλια τριάντα πλησίον ἀργιρὸς Σαράντης. » 30
Καὶ ἐσημπληρόθη ἡ σοῦμα.
Ἔταξε δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς ὁ Γεωργαντὰς Κοπίδης τῆς σιμβίας του τῆς ἄντηκρης Μαρίας διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν ῥιάλλια τῶν ἀριθμῶν διακόσια ἓν ἤτοι. » 201

Δηονήση Μουστάκας βεβεόνο

Εἰς δόξαν Χριστοῦ. 1768 Νοεμβρίου 8. Ἀθῆνα. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονύμφου Φλορούς θυγατρὸς τοῦ ποτὲ Θανάση Κορθέου ὁποῦ πέρνη αὐτὴ καθαυτὴ τὸ μηράδιόν της κατὰ τὴν μηρασίαν τους ἀπὸ πατρικὸ καὶ μητρικὸ πράγμα τὰ κάτοθεν.

Ἀρχὴς σεντούκη κάρινο ἕνα. » 1
Στρόσες δύο ἡ μία δυμιτένια καὶ ἡ ἄλλι μπελεντία ἀπὸ αὐτὲς ἡ μία γεμάτη. » 2
Παπλόματα δύο τὸ ἓν καμουχὰς κόκινος καὶ τὸ ἄλλο ἀτιλάζη πράσινο. » 2
Προσκεφαλάδες τέσερες ἡ δύο κουμουχᾶς καὶ μία ἀτιλάζη καὶ ἡ ἕτερη κεντιστή. » 4

Προσκεφαλάδια ἕξε τὰ τέσερα ἀτιλάζη καὶ δύο κεντιστὰ ὅλα.	»	6
Σεντόνια τρία.	»	3
Ὑποκαμισόβρακα δέκα.	»	10
Μπόλιες τέσερες τῆς κεφαλῆς χρισὲς ἕτερες πέντε χρισὲς ἡ μία σερμπετόμπολια ὅλες.	»	9
Μαντίλια μουτζεσέμια δύο καὶ οσουλουκη ἕνα ὅλα τρία.	»	3
Ῥιντὰς χρισὸς ἕνας καὶ πουτανίτζα μία.	»	2
Ζηπούνια πέντε τὸ ἓν χρισὸ τὸ ἄλο σιαλὶ καὶ ἕνα χυταὴ καὶ ἕνα ῥούχινο καὶ τὸ ἄλο μπουχασή.	»	5
Τζουμπὲς σιαλὴ ντιμένος ἕνας.	»	1
Γοῦνα χρισὶ μὲ τὰ γαλόνια καὶ μέ σιτζάπη καπλαντισμένη μία.	»	1
Μπηνήση ῥούχινο ἕνα.	»	1
Ππερέτες χρισὲς δύο καὶ φέση μὲ τὰ κομάτια τόυ ἕνα ὅλα.	»	3
Καψάλια δύο τὸ ἓν μαργαριταρένιο καὶ τὸ ἄλλο χρισό.	»	2
Σκολαρίτζα χρισὰ ζιγὴ μία τρίποδα.	»	1
σασιλικηα μαλαματένια κομάτια ὀκτὸ.	»	8
Πούλια ἀργιρόχρισα ἑκατόν,	»	100
Λουρὴ ἀργιρὸ ἓν μὲ τὸ κολανι του.	»	1
Καρπίτη ἕνα, ἀντρομίδα μεγάλη μία.	»	2
Μποχτζάδες δύο ὁ εἱς χρισὸς καὶ ὁ ἄλος χιταή.	»	2
Πισκέρη ἕνα μαντίλα μία.	»	2
καὶ κοντὸ μπόλιαι δύο.	»	2
Κεντερέδες δύο μὲ τὰ καπάκια τους.	»	2
Πιροστίες δύο σαχάνια χάλκινα μὲ τὰ καπάτζια τους τέσερα,	»	4
Ταψία δύο, σούβλες δύο, κροντίρια δύο, κουτάλα μία καὶ τιροτρίφτης ἕνας, γουδὴ ἕνα.		
Προσκεφαλάδες ἕτερες μπελετίες δύο.	»	2
Ποδεμὴ μία.	»	1
Κουτάλια στάνγγινα δόδεκα.	»	12

καὶ ἐλαιόδενδρα στὸν κακιβέλη ῥίζες σαράντα ἐνέα, πλησίον Τζαφούρης Σωτήρχος καλαμπόκης τεκὲς καὶ ἡ ὁδός· καὶ εἰς τὰ ἀνάκασα χοράφη στρέμα ἕνα μὲ ἐλαιόδενδρα πέντε πλησίον Νικολὸς Καζαγγής, Σωτήρης Ἀστρακάρης, Γιάννης Μπερνέας καὶ κὺρ σοτίρης Φουκὰς ὅλα ῥίζες. » 54

Ἀμπέλη στὸ μοσκάτο στρεματα τρία πλισίον Χατζι Σωτήρχος Θυβέος καὶ Οὐσεὴν Τζαχαριᾶς, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ της καὶ τὸ μονοπάτη· καὶ εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννη μοσκάτο ὅσο ἐστὴν

τὸ μηραδιόν της μὲ σικὲς τέσερες καὶ ἀχλαδὲς ἔξε, πλησίον Γιωργαντᾶς Κοπήδας καὶ Μήτρος Μαντάδης.

καὶ γερντάνη μαλαματένιο μὲ μαργαριτάρη ριαλλίον πενήντα. » 50

καὶ σκολαρίκια χρισὰ τρίποδα μὲ τὸ μαργαριτάρη τους ριαλλίον δέκα.

καὶ μετρικὰ ριάλλια ἑκατόν. » 100

Ἔταξε δὲ καὶ ὁ γαμβρὸς τῆς συμβίας του τῆς ἄνωθεν Φλοροὺς διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν ὁ Νικολὸς Πασὸς ριάλλα τῶν ἀριθμῶν ριάλλια ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἕνα. » 181

Καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων ἀμήν

Γιανάκις Στρέφης — Θομᾶς Κακούρης

Γιανακις Χτενᾶς — Σωτήρχος Γούναρης

Νικόλαος Μπενιζέλος
Νοτάριος

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1768. Ἰανουαρίου 23 Ἀθήνας. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονόμφης Μπενοὺς ὁποῦ τῆς παραδίδη ὁ πατὴρ αὐτῆς Δημήτριος Παλαιολόγος καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς μητρικὸν καὶ πατρικόν.

Ἀρχῆς κασέλα βενέτικη μιά.	»	1
Στρόσες δύο μπελετίαι ἡ μία, καὶ ἡ ἄλη δημητένια γεμάτη.	»	2
Παπλόματα σκιαχτὰ δυό.	»	2
Σεντόνια τέσσερα τὸ ἕνα διακεντιστὸ τὰ τρεία μὲ τὸ ροκοπλεκότους.	»	4
Προσκεφαλάδες πέντε ἡ τέσσερες δημητένιες ἡ μιὰ μπελετία.	»	5
Προσκέφαλα τέσσερα τὰ δύο διακεντιστὰ τὰ δύο διμιτένια.	»	4
Ὑποκαμισόβρακα δέκα ἑπτά.	»	17
Ζυπούνια πέντε τὰ δυὸ μεταξοτὰ καὶ τὰ τρεία μπουχασένια.	»	5
Ντζουμπὲς ρούχινος καπλαντισμένος ἕνας.	»	1
Γούνα σκέτη ρούχινη μία.	»	1
Μπόλιες τοῦ παλουκίου δέκα διακεντιστές.	»	10
Ἕτεραις μπόλιες δέκα γενίτικες.	»	10
Βαγιόλια δέκα.	»	10
Μαντίλα μία πισκήρη ἕνα	»	2
Φέσια δύο καὶ μπερέτα μία.	»	3
Καψάλια χρισὰ δύο.	»	2
Σκολαρίτζα ἀργυρόχρισα ζυγαῖς δύο.	»	2
Μπερμπελούφαις ζυγὴ μία.	»	1

Λουριὰ ἀσιμένια δύο μὲ τὰ κολάνια τους. » 2
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς ὀκτῶ τὰ πέντε μουμία. » 8
Μπόλιες τῆς κεφαλῆς δύο, ἡ μία μὲ κρόσια χρισά. » 2
Μαντίλια τοῦ χερίου ὀκτὼ κεντιστὰ μὲ τὸ χρισάφη. » 8
καὶ ῥιντὲς ἕνας καὶ πουτανίτζα μία. » 2
Βρακὴ ἀνδρίτζο χαρτίτο μὲ τὸ βρακοζούνι του ἕνα. » 1
Ἕτερη μπόλια τῆς κεφαλῆς μία. » 1
Φελοὺς ζευγάρια δυὸ τὸ ἕνα διατζεντιστὸ καὶ μεστια ζεύγη 1. » 1
Ἀνδρομίδα καριστινὴ μία. » 1
Τεγγερέδες δύο μεγαλος καὶ μικρός. » 2
Πιροστίες δύο, σούγλαις δύο μεγάλη καὶ μικρή. » 4
Κροντίρια δύο μικρὸ καὶ μεγάλο. » 2
Τυγάνια δυὸ τὸ ἕνα χαλκοματένιο. » 2
Σαχάνια χαλκοματένια τέσσερα. » 4
Τιροτρίφταις δυό, κουτάλαις δυὸ καὶ λίχνος ἕνας. » 5
Μελίσια δύο. » 2
καὶ Γρόσια τῶν ἀριθμῶν ἑξήντα. » 60
καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γοναίων ἀμμήν.
καὶ τὰ χοράφια πατρικὰ καὶ μητρικὰ ὅσα ἔχουν εἰς τὴν ἐξουσίαν τους εἰς τὴν Αἴγενα.
καὶ τὴν ὀσπητοκάθισιν τῆς μητρός της ὁποῦ ἔχει.
Τάσει δὲ καὶ ὁ Γαμπρὸς Σωτήρης τῆς ῥηθήσης συμβίας του Μπενοὺς διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν γρόσια ἑκατὸν ἕνα. » 101

Χατζὴ Ἰωάννης Λεοβαδίτης
Σπυρίδος Καγγελέρης
Σπυρίδων Καπετανάκης
Ἰωάνης Κουτρικὰς

Λάμπρος Νικολάου Λάμπρου
Σπυρίδων Παλαιολόγος
Λεινάρδος Ταρωνίτης
Μαστροθεοδωρὴς Ῥάυτης μαρτυρῶ

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1768 Φεβρουαρίου 14. Ἀθήνας. Ἡ προικοπαράδοσης τῆς νεονύμφης Κλίνος θυγατρὸς Στιράκου ὁποῦ τῆς παραδίδη ὁ πατὴρ αὐτῆς καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς Σίρμω τὸ μεριδιόν της.

Ἀρχῆς σεντούκη κάρινο ἕνα. » 1
Ποκαμισόβρακα ἕξη. » 6
καὶ ἀρφάνιτα ποκάμισα ἑπτὰ καὶ ζυπούνια πέντε ὅλα. » 12

Ζυπούνια τρεῖα τὸ ἕνα ντελνταρὴ καὶ τὰ δυὸ ἄσπρα.	»	3
Ντζουμπὲς ῥούχινος ἕνας.	»	1
Μπόλιες δέκα τρεῖς ἡ μία σερμπετόμπολια, καὶ γυνέκαις ἑπτὰ ἡ δύο χρισοκροσοῦ.	»	13
Μαντίλια τῆς νίμφης ὀκτὼ τὰ τέσερα μουμία.	»	9
καὶ τοῦ γαμπροῦ δύο ἕνα ῥιντὰς καὶ τὸ ἄλο χρυσό.	»	2
Λουρὴ ἀργυρὸ ἕνα μὲ τὸ κολάνι του.	»	1
καὶ ἀρβανίτικο λουρὴ ἕνα.	»	1
Πούλια ἑκατὸν δέκα.		
Σκολαρίτζα ἀργυρόχρισα ζυγὴ μία.	»	1
Πισκέρη ἕνα μαντίλα μία Βαγίολια δύο.	»	1
Σκλαβίνα μία.	»	1
Στρόσι δημητένια γεμάτη μία.	»	1
Πάπλομα σκιαχτὸ ἕνα.	»	1
Προσκεφαλάδες δημητένιες δύο.	»	2
Σεντόνη ἕνα.	»	1
Προσκεφαλάδια δύο σάμιτο τὸ ἕνα διατζεντιστό.	»	2
Ἀνδρομίδα μία.	»	1
Γρήζους δύο.	»	2
Σιγούνα μία.	»	1
Τένγγερες μεγάλος ἕνας.	»	1
Ταψὴ ἕνα, κροντίρη ἕνα σαγάνια δύο.	»	4
Σούγλα μεγάλη μία, σιδεροστία μία.	»	2
Τιροτρίφτα μία κουτάλα μία.	»	2
Φέσια δύο τὸ ἕνα διατζεντιστὸ μὲ τὰ καψάλια τους.	»	2

Ἀμπέλη εἰς τὴν βάρη στρέμα ἕνα μεγάλο, πλοισίον τὸ ἓν μέρος Σιδέρης Καζαγγὴς τὰ δύο μέρη Σπύρος Καρόρης ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος Παπακουρτέση καὶ εἰς τὸ λόχα ἀμπέλη στρέμα μεγάλο ἕνα πλησίον τὸ ἕνα μέρος ὁ παραδοτὴς καὶ τὰ δύο μέρη ἡ ὁδός· ἐλαιόδενδρα εἰς τοῦ ποδάρου ἕντεκα μὲ τὸ χοράφη τους πλοισίον τὸ ἕν μέρος Παπαδήμου Σκουπέρη ἀπὸ τὸ ἄλλο Χαντζὴ ἀχμεταγάς, εἰς τὸν ποδονίφτη ἐλαιόδενδρα ἕξη μὲ τὸ χοράφη τους πλισίον τὸ ἓν μέρος Σταμάτης Ζαμανίκας ἀπὸ τὸ ἄλο Πέτρος Δοντάς, καὶ ἡ ὁδός, καὶ εἰς τὴν καριδέα ἐλαιόδενδρα ἕντεκα μὲ τὸ χοράφι τους πλησίον τὰ δύο μέρη Γιανάκος Παναγιοτάκης ἀπὸ τὸ ἄλο Στάμος Πιτάκης καὶ ἡ ὁδὸς καὶ Γουλὰς Ῥέστης καὶ εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον ἐλαιόδενδρα δύο πλησίον τὸ ἓν μέρος ὁ παραδοτὴς καὶ ἡ νομή, καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γοναῖον.

Τάσι δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Μήτρος υἱὸς Γεωργάκη Ντανούρδη τῆς σιμβίας

του Κλίνος διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν ριάλια ἑκατόν, χορίζη δὲ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Γεωργάκης Ντανούρδης τοῦ ρηθέντος υἱοῦ του Μήτρου διὰ μεριδιόν του. Ἀρχῆς κασέλα κάρινη μία, Τεγγέρι ἕνα, Τιγάνη· ἐλαιόδενδρα στὸ διασορίτη δεκα πέντε πλησίον ὁ ριθὴς Ντανούρδης ἀπὸ τὸ ἄλο μέρος Παπανικολάου Μπενιζέλου καὶ Γιαννακὸς Μπενιζέλος· ἀμπέλη εἰς τὸ μοσκάτο στρέματα δύο προικίσα μὲ ταῖς σικινιές του πλησίον Φηκαρομένος καὶ Παπασιδέρης Λαβουτιστὴς καὶ εἰς τὴν μάβρη βρίση ἀμπέλη στρέματα δυὸ προικίσα πλησίον εἰς τοῦ Καραβὰ χοράφι στρέμα ἕνα πρικίσο μὲ τὸ ριζάρη του πλησίον· χοράφι εἰς τοῦ κονιάρη στρέματα σαράντα πλησίον, Γεωργάκης Ἀδάμης, καὶ τὰ δύο του ἀδέλφια, ἀμπελότοπον εἰς τὸν πιλὸν στρέματα πρικίσα πλησίον, Παμπαγγίνη καὶ χουσενὴν ἀγὰς καὶ χιλᾶς, εἰς τὴν χαμοστέρνα χοράφη στρέμα ἕνα μὲ ἐλαιόδενδρο ἕνα, πλησίον φανερωμένης, Φοράδες τρεῖς, γελάδες δύο, καματερὰ τρεῖα, Βαρέλια δύο, κρεβατοστρόσι μία, ἀντρομίδα μία, πιθάρια δυό, καὶ τὴν ὀσπητοκάθησιν εἰς τὴν ἐνορίαν Βλασαροῦ, ὡς ἐστὴν πλησίον καὶ Καραμαλής, καὶ Μήτρος Βιβὰς καὶ ἡ ὁδός.

Καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναῖων ἀμήν.

Ἀγγελάκης Ῥομάνος
Κόλιας Τρίμις
Γιανάκος Σαράντης

Παναγίοτης Ῥοπακτῆς
Γιοργάκος τριπολισιώτης
Ἀγγελάκης Παλούκος

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1769 18. Ἀθήνας. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονήμφης Σιδερῆς ὁποῦ τῆς παραδίδη ἡ μητέρα της Δημήτρενα ὁμοῦ καὶ ὁ υἱός της Κωσταντής.

Ἀρχῆς Σκλαβίνα μία.	»	1
Ἀνδρομίδα δημητένια μία γεμάτη.	»	1
Ὑποκάμισα τέσερα.	»	4
Ζυπούνια τέσσερα.	»	4
Σιγούνια τρεῖα.	»	3
Ζωνάρια δύο.	»	2
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς.	»	3
Τέγκερες ἕνας.	»	1
Σιδεροστία μία, κουτάλα μία τιροτρίφτα μία.	»	1
Ταψὶ ἕνα.	»	1

καὶ ἀμπέλη εἰς τὴν περόνια πρικίσο στρέμα ἕνα, πλησίον Σίρμος, ἀπὸ τὸ ἄλο μέρος Γεώργος Μπάτης καὶ ἡ ὁδός.
καὶ χοράφι εἰς τὴν περόνια στρέματα δύο πλησίον Γιόργος Μπάτης καὶ ὁ παραδοτὴς καὶ ἡ ὁδός.
καὶ τὸ χαμόσπιτον μὲ τὸ πατιτίρι του καὶ ἀχούρι του ὁποῦ ἔχουν ἐν τῇ ἐνορίᾳ Παναγία Ῥόμπη, πλησίον ἀδελφὸς τῆς νίμφης καὶ ἡ ὁδὸς ἡ δὲ ἐμβασία καὶ αὐλὴ νὰ εἶναι καὶ τῶν τεσσάρων ἀδελφῶν καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γοναίων.
Τάσι δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Θανάσης Μοραΐτης τῆς ῥηθείσης συμβίας του Σιδερῆς διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν ῥιάλια τῶν ἀριθμῶν ῥιάλια τριάντα ἕνα ἤτοι. · » 31
καὶ μπελετζίκια ἀσιμένια ζιγὴ μία.
Δακτιλίδια ἀσιμένια τρεῖα.
Καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναίων ἀμήν.

Μιχάλης Ῥουμπέσης — Κοσμὰς Τζιριγότης
ἐγὼ Παναγηότης Σαράντης Μοραΐτης

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος

Χατζῆ Μεμὲτ Σατίς } *Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1769 Νοεμβρίου 27. Ἀθήνας. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς Παναγιότας θυγάτηρ τοῦ ποτέ Σιδέρη Βλάχου ὁποῦ τῆς παραδίδη ὁ ἀγάς της χουσεὴν μπασὰς Ὀκλίνης διὰ τὴν δούλευσίν της καὶ νὰ μὴν ἔχει πλέον νὰ ζητὴ τίποτις ἀπὸ λόγου του.*

Ἀρχῆς Κασέλα μία.	N°	1
Στρόσι δημητένια μία.	»	1
Πάπλωμα ἕνα.	»	1
Προσκεφαλάδες δημητένιες δύο.	»	2
Προσκεφαλάδια δύο.	»	2
Σεντόνια δύο.	»	2
Μπόλιες μπαμπακέλες τῆς κεφαλῆς πέντε.	»	5
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς τρεῖα.	»	3
Μαντίλια τοῦ χερίου πέντε.	»	5
Μπερέταις μεταξοταῖς τρεῖς.	»	3
Καψάλη μὲ μαργαριτάρη ἕνα.	»	1
Ζυπούνια τέσερα τὸ ἕνα κουτουνὴ καὶ τὰ τρεῖα μπουχασί.	»	4
Ὑποκαμισόβρακα ἀνδρίτζα καὶ γυναίκια ὀκτώ.	»	8

Σουλεϊμὰν μπασᾶς	Ἀχμὲτ ἀγὰς	Ἀχμὲτ μπασάς
Μαμάτο	Γριπιότις	ψομάς
Μουλὴ χουσεήν		
Μεζίου.		

Μπινίση ρούχινο ἕνα.	»	1
Λουρὴ ἀργυρὸ ἕνα μὲ τὸ κολάνι του.		
Ταψὴ ἕνα καὶ τέγγερες ἕνας.	»	2
Σιδροστία μία, κουτάλα μία, τιροτρίφτα μία.	»	3
Σαχάνια δύο, Σούγλα μία, τιγάνη ἕνα.	»	3

καὶ εἰς τὴν Τζιβισὰ ἀμπελότοπον στρέματα δύο πλεῖον ἢ ἔλαττον μὲ ἐλαιόδενδρα μέσα δέκα πλησίον Παπαγιάνης Μπερνέα καὶ ὁ παχούμος

καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναίων ἀμμήν.

Γιανάκης Κροτιρᾶς

Σοτίρχος Θιβέος μαρτυρό
Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1769 Ἰανουαρίου 30. Ἡ προικοπαράδοσης τῆς νεονίμφης Μαρίας θυγατρὸς τοῦ ποτὲ Μιχάλη Μπογιαντζῆ ὁποῦ τῆς παραδίδουν τὰ ἀδέλφια της Κοσταντὴς Σωτήρχος καὶ Ἀγγελάκης τὸ μεριδιόν της πατρικὸν καὶ μητρικόν.

Ἀρχῆς σεντούκη κάρινο ἕνα.	»	1
Στρόσες δημητένιες 1 καὶ μπελετία ἀπὸ αὐταῖς ἡ μία γεμάτη.	»	2
Προσκεφαλάδες	»	4
ἀπὸ αὐταῖς ἡ τρεῖς δημητένιες καὶ ἡ ἄλη μεταξοτή.		
Προσκεφαλάδια.	»	5
ἀπὸ τὰ αὐτὰ τὰ δύο καμουχὴ καὶ τὰ ἄλα κεντιστά.		
Παπλόματα.	»	2
τὸ ἕνα μεταξοτὸ καὶ τὸ ἄλλο σκιαχτό.		
Σεντόνια.	»	4
Ποκαμισόβρακα.	»	13
Μπόλιαις.	»	15
ἀπὸ αὐταῖς ἡ μία χρυσὴ καὶ ἡ ἄλλη σκέτα καὶ ἡ ἄλαις τοῦ παλουκίου.		
Ζυπούνια.	»	5
τὸ ἕνα ρουχένιο καὶ μεταξοτὰ δύο καὶ τὰ ἄλα ἄσπρα.		
Τζουμπέδες.	»	2
ὁ ἕνας σιαλὴς καὶ ὁ ἄλλος ρουχένιος.		

Λουρία ἀσημένια μὲ τὰ κολάνια τους. » 2
Φέσια. » 3
Καψάλια. » 2
τὸ ἕνα μαργαριταρένιο.
Σκολαρήκια μαλαματένια ζυγή. » 1
Πούλια ἀράδες. » 5
ὁποῦ γίνονται πούλια 70.
Μαντήλια τοῦ χερίου κεντιστά. » 5
Μαντήλια τῆς κεφαλῆς. » 5
Γούνα μὲ τὰ γαλόνια της ξεκαπλάντιστη. » 1
Γελέκη ἕνα. » 1
Μποχκιάδες μεταξοτούς. » 2
Βαγιόλια. » 3
Πισχήρη. » 3
Ποδεμαῖς. » 1
Τεγκερέδες. » 2
Πυροστίαις » 2
Καρπήτι. » 1
Ἀντρομήδα. » 1
Σαχάνια ἕξι. » 6
Μπακλαήταψη. » 1
Κριντήρια. » 2
Τιγάνη. » 1
Τηροτρήφτρα. » 1
Κουτάλα. » 1
Σούγλαις. » 2

ἡ μία μεγάλη καὶ ἡ ἄλλη μικρὴ Ἐλαιόδενδρα εἰς τὸ γηψέλη δέκα τρία πλησίον τὸ ἕνα μέρος χαγκὴς Γρηπολὴς καὶ τὸ ἄλο ὁ ἅγιος Ἀνδρέας καὶ ἡ ὁδὸς εἰς τὸ περιστέρη ἐλαιόδενδρα ἑπτὰ πλησίον Κότορας καὶ τὸ ἄλο Γιανάκις Παναγιωτάκης καὶ παῖδες Πανταζὴ Κηρούτη ἀμπέλη στὸ βουρλοπόταμο στρέμα ἕνα πλησίον υἱὸς τοῦ Κήγκρη καὶ τὸ ἄλο Μπάκης εἰς τὴν βασιλικὴ ἀμπέλι στρέμα ἕνα πλησίον ὁ ἀδελφός της Σωτήρχος καὶ τὸ ἄλο Μιχάλης Μπενιζέλος εἰς τὸ βρομοφρεάκη ῥιζάρι ὅσον εὑρίσκεται τὸ χοράφι στρέματα δύο πλησίον τὸ ἕνα μέρος Κόλιας Γιανακις Κούβελος τὸ ἄλλο Λίας Σκουζὲς καὶ Γιανάκης Συγούνας καὶ Μαρήνης Ξυλοφόρος καὶ ἡ ὁδός.

καὶ εὐχὴ τῶν γονέων ἀμήν.

Τάσει δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Διονύσιος Καλόμηρος τῆς ῥηθείσης σιμβιας αὐτοῦ Μαρίας διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν γρόσια ἑκατὸν εἴκοσι ἕνα. » 121

Καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων.

Χατζῆ Ἰωάνης Λεοβαδίτης
Γιανάκης Βροντογούνης
Δημίτριος Καπετανάκης
Ἰωάννης Χαλκοκονδίλης

Ἀνδρέας Ῥούφος
Μανολάκης Διάνγγελης
Λάμπρος Νικολοῦ Λάμπρου
Γιάνις Τρίμης

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος

1770. Μαΐου 26 Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονύμφης Κλίνος θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Γιάνη Λαγάνη ὁποῦ τῆς παραδίδη ἡ μήτηρ αὐτῆς Κρέουζα καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς Σωτίρχος τὸ μερίδιόν της πατρικὸν καὶ μητρικόν.

Ἀρχῆς Σεντούκη κάρινο ἕνα. » 1
Στρόσες δύο ἡ μία μπελετία καὶ ἡ ἄλη δημητένια γεμάτη. » 2
Προσκεφαλάδες τέσερες ἀπὸ ταῖς αὐταῖς ἡ δύο ἀτιλάζη καὶ ἡ δύο δημητένιες. » 4
Προσκεφαλάδια ἕξη ἀπὸ τὰ αὐτὰ τὰ τρεῖα γραφτὰ τὰ δύο καμουχὰς καὶ τὸ ἄλο χυταγὴ τὰ δύο μὲ κόμπους ἀσιμένιους. » 6
Παπλόματα δύο τὸ ἕνα μεταξοτὸ καὶ τὸ ἄλο σκιαχτό. » 2
Σεντόνια τέσερα. » 4
Ὑποκαμισόβρακα δέκα τὰ πέντε γυναίκια. » 10
Μπόλιες δέκα ἡ δύο σερμπετόμπολιες. » 10
Φέρεγγες σαλὴς ἕνας. » 1
Σουλούκι ἕνα καὶ μαντίλια τοῦ γαμπροῦ χρυσὰ δύο. » 3
καὶ τῆς νύμφης μαντίλια ἕξη. » 6
Φέσια δύο τὸ ἕνα χρυσὸ τὸ ἄλο σαντέ. » 2
Καψάλια δύο τὸ ἕνα μαργαριταρένιο καὶ τὸ ἄλο χρυσό. » 2
Λουρία ἀργυρὰ δύο μὲ τὰ κολάνια τους. » 2
Πούλια ἑκατὸν τριάντα δύο. » 132
Πισκήρη ἕνα, μαντίλα μία Βαγιόλια 4. » 6
Μποχτζὲς ἕνας. » 1
Ζυπούνια ἕξη τὸ ἕνα ῥοῦχο τὸ ἄλλο ντινταρὴ καὶ τὰ τέσερα ἄσπρα καὶ σαγιὰς ἕνας. » 7
Ντζουμπέδες δύο ὁ ἕνας ῥούχινος ντιμένος καὶ ὁ ἄλος σαλής. » 2

Ποδεμὲς δύο ἢ μία φελούς.	»	2
Καρπίτη ἕνα.	»	1
Τεγγερέδες δύο, σαχάνια ζεύγη 2· μπουρὲκ ταψὴ ἕνα.	»	1
Πιροστίαις δύο, σούγλες δύο, κουτάλα μία τιροτρίφτα μία.	»	6
Τιγάνη ἕνα κροντίρια δύο.	»	3
καὶ ἐλαιόδενδρα εἰς τὸν νικλίοτη δώδεκα μὲ τὸ χοράφι τους πλησίον τὸ ἓν μέρος κὺρ Σωτήρχος Κακούρης ἀπὸ τὸ ἄλο κὺρ Δημητράκης Βλασαρός. ἀπὸ τὸ ἄλο Νικολὸς Παπαμάρκου, ἀπὸ τὸ ἄλο ὀξούζης ἀπὸ τὸ ἄλο Ζαχαρίας Μεγαρίτης.	»	12
τῆς χαρίζη δὲ καὶ ὁ ἀδελφὸς κὺρ Σωτήρχος Λαγάνης τῆς ῥηθήσης ἀδελφῆς αὐτοῦ Κλίνος ἀπὸ ἐδικά του μὲ καλήν του γνώμην καὶ θέλησιν ῥιάλια ἑκατόν.	»	100

καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναίων ἀμὴν ἀμὴν ἀμήν.

Τάση δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Μαστρὸ πανούσος Σιδέρης Βλάσι τῆς ῥηθήσης σιμβίας αὐτοῦ Κλίνος διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν γρόσια ἑκατὸν πενήντα ἕνα.	»	151

καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναίων ἀμήν.

Γιάνις Τρίμης	Ἀντώνιος Μπόλμπακιας
Χατζὴ Σπυρίδος Σολωνήτης	Θοδορὴς Βλάσης
Μαστρογιανάκης Μακρῆς	Γηοργατᾶς Μακρῆς
Γεωργάκις Σαμαργγῆς	Γιωργαντᾶς Θιβέος.
	Παλαιολόγος Βουρδούχας Νοτάριος

1770 Σεπτεβρίου 24. Ἡ προικοπαράδοσης τῆς νεονίμφης Σταμάτας θυγατρὸς τοῦ ποτὲ κόστα Μπόγρη ὁποῦ τῆς παραδίδη ἡ μητέρα της Παροσκεβὴ πατρικόν της καὶ μητρικόν της πράγμα.

Ἀρχῆς κασέλα μία.	»	1
Ὑποκάμισα δώδεκα.	»	12
Μπόλιες δέκα τῆς κεφαλῆς.	»	10
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς ἔξη τὰ τρεῖα μουμία.	»	6
Πισκέρη ἕνα.	»	1
Κοντομπόλιες τέσσερης.	»	4
Γρίζους τρεῖς.	»	3
Σιγούνες τέσσερες.	»	4
Ζωνάρια γυναίκια τρεῖα καὶ ἀνδρίκιο ἕνα.	»	4
Ζυπούνια ἄσπρα διακεντιστὰ δέκα.	»	10
Σκλαβίνα μία.	»	1

Σαΐσμα ένα καὶ προσκεφαλάδα μία. » 1
ἀνδρομίδα μία. » 1
Σάκους δύο ταγάρια πένται. » 5
Μαντροκάκαβο ἕνα. » 3
Τέγγερε μεγάλο ἕνα, ταψὴ ἕνα, Τυγάνη ἕνα. » 3
Κουτάλα μία τιροτρίφτα μία, σούγλα μία. » 3
καὶ τὴν ὀσπητοκάθησιν ὁποῦ ἔχει ἐν τῇ ἐνορία κυρὰ καντίλη λέγω τὸ ἓν χαμόσπιτον μὲ τὴν αὐλήν του καὶ ἐμβασίαν του πλησίον τὸ ἓν μέρος Χαντζὴ Μεμῆς ἀγὰ κατρίπης τὸ λιοτρίβη καὶ ἀπὸ τὰ ἄλα δύο μέρη ἡ ὀδός, τὸ δὲ ἄλο χαμόσπιτον ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν αὐτὴν αὐλὴν μέσα νὰ ἔχῃ νὰ κάθεται ἡ ἄνωθεν μητέρα τῆς νύμφης ἕως ὁποῦ ζῆ καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της νὰ εἶναι πάλην τῆς ῥηθήσης θυγατρός της Σταμάτας, πρόβατα ἑκατόν. » 100
Γαϊδάρες δύο μία μεγάλη καὶ μία μικρή. » 2
καὶ γρόσια μετριτὰ εἴκοσι τρεῖα » 23
Ἐξόχως φανερόνομεν ὅτι διὰ τὸ ἀντερὶ ῥούχο ἐπιδὴ καὶ νὰ μὴν ἦτον τελειομένο κατὰ τὴν σινιθίαν του ἐτιμίθη ἡ αὐτὴ ἔξοδος ῥιάλια πενήντα καὶ διὰ αὐτὴν τὴν ἔξοδον τοῦ ἔδωσα πρόβατα πενήντα. » 50
καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναίων ἀμήν.
Τάσι δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Γγίκας Μανούσης τῆς ῥηθήσης σιμβίας αὐτοῦ Σταμάτας γρόσια ἐνενήντα ἕνα διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεάν. » 91
Μπελεζίτζα ἀσιμένια ζυγὴ μία. » 1
Δακτιλίδια ἀσιμένια πέντε. » 5
Πλεξούδες μὲ τὰ μασούρια ζυγὴ μία. » 1
καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων ἀμήν.
Χαρίζη δὲ εἰς τελείαν χάρην ὁ Μήτρος Μανούσης τοῦ υἱοῦ του Γκίκα πρόβατα ἑκατὸν πενήντα καὶ γύδια πενήντα ὅλα 200 Βόδη ἕνα, Γαϊδάρα μία μὲ δύο πουλάρια, γελάδια πέντε Τεγγερέδες δύο, μεγάλο καὶ μικρό, ταψὴ μεγάλο ἕνα μανδροκάκαβο μεγάλο ἕνα, τὸ ἄνωθεν πράγμα τοῦ τὸ ἐχάρισε διὰ μερίδιόν του ἐξόχως ἀπὸ τὴν ἀφουσίαν τοῦ ὀσπιτιοῦ.
Καὶ τὴν εὐχὴν ἀμὴν ἀμὴν ἀμήν.
Ἰωάνης τοῦ Δημητρίου Πήλαρος
Σπήρο Φηρλησάμπος

Παλαιολόγος Βουρδούχας Νοτάριος

1770 Σεπτεβρίου 25. Ἡ προικοπαράδοσης τῆς νεονίμφης Μαρδί. τζας θυγάτηρ τοῦ ποτὲς Μήτρου Κροκιδᾶ ὁποῦ τῆς παραδίδη ἡ μητέρα της Μαλτοῦ ὁμοῦ καὶ τὰ ἀδέλφια της Σπυρίδος Σιδέρης καὶ Νικολός.

Ἀρχῆς σεντούκη κάρινο ἕνα.	»	1
Ὑποκαμισόβρακα δέκα πέντε γυναίκια καὶ ἀντρίκια.	»	15
Στρόσες δημητένιες δύο ἡ μία γεμάτη.	»	2
Σεντόνια δύο.	»	2
Πάπλομα ἕνα ἀγγέμικο ἕνα.	»	1
Μπόλιες ὀκτὼ ἡ πένται ἀνδρίκες καὶ ἡ τρεῖς γυναίκαις.	»	8
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς πένται καὶ τοῦ γαμπροῦ τρεῖα.	»	8
Προσκεφαλάδες δημητένιες ἕξη.	»	6
Προσκεφαλάδια πένται τὰ δύο Γραφτὰ τὰ δύο διακεντιστὰ καὶ τὸ ἄλο χυταγή.	»	5
Πανοβράκη πανίσο τοῦ γαμπροῦ ἕνα.	»	1
Ζυπούνια τρεῖα τὸ ἕνα ῥούχινο τὸ ἄλο ντιλνταρὴ καὶ τὸ ἄλο σαλὴ καὶ ἄσπρα πανίσα τρεῖα.	»	6
Καβάδη χυταγὴ κρεμέζο βενέτικο ἕνα.	»	1
Ντζουμπέδες δύο ὁ ἕνας σαλὴς ὁ ἄλος ῥούχινος καὶ ἡ δύο ντιμένη.	»	2
Ἕτερο ζυπούνη μπουγασὶ μεγάλο ἕνα.	»	1
Ῥούχο φραντζέζικο διὰ γοῦνα πίχες τρεῖς ῥούπια τρεῖα.		
Λουρὴ ἀργυρὸ μὲ τὸ κολάνι του ἕνα.	»	1
Καψάλια δύο τὸ ἕνα μὲ μαργαρητάρη τὸ ἄλο χρυσό.	»	2
Φέσια δύο τὸ ἕνα τζεντιστὸ τὸ ἄλο σκέτο.	»	2
Σκολαρίτζα ἀργυρόχρισα ζυγὴ μία.	»	1
Πούλια ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτά.	»	127
Πισκήρη ἕνα μαντίλα μία Βαγιόλια τρεῖα.	»	5
Κροντίρια δύο τὸ ἕνα μεγάλο.	»	2
Τεγγερέδες δύο ὁ ἕνας μεγάλος.	»	2
Πιροστίαις δύο, σούγλες δύο.	»	4
Σαχάνια ζυγαῖς δύο, τυγάνη ἕνα.	»	3
Κουτάλα μία τιροτρίφτα μία λίχνος ἕνας.	»	3
Ποδεμαὶς δύο.	»	2
καὶ μετριτὰ γρόσια τριάντα.	»	30

καὶ τὴν ὀσπιτοκάθισιν ὁποῦ ἔχει ἐν τῇ ἐνορίᾳ κυρὰ Καντίλη λέγω κατόγιον ἕνα, ἀνόγιον μὲ τὴν μαρμαρένια σκάλαν

του ἕνα, μὲ τὴν αὐλὴν καὶ ἐμβασίαν του μὲ τὸ πιγάδη του, μὲ φούρνον καὶ πόρευσιν, μουρέα μία σταύλος ἕνας καὶ τὰ κλίματα πλοισίον τὸ ἓν μέρος Γιάννης Μοῦτζος ἀπὸ τὸ ἕτερον Σιδέρης Σαρδελᾶς, ἀπὸ τὸ ἕτερον ὁ παραδοτὴς καὶ ἡ ὁδός.

Γερντάνη μὲ τὸ μαργαριτάρη ἕνα μὲ μισόφλορα ζερμπακούπια ἑπτὰ καὶ βενέτικο ἕνα ἀκέριο τὴν αὐτὴν προίκαν ἀγρικέται ὁποῦ ἐχάρισαν καὶ τὰ ἄνωθεν τρεία ἀδέλφια ἀπὸ τὸ μερίδιόν τους τῆς ῥηθήσης ἀδελφῆς αὐτῶν Μαρδίτζας μὴν ἔχοντας νὰ ζητοῦν ἀπὸ αὐτὴν εἰς τὸ παντελὲς τίποτες.

Τάσει δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Σιδέρης Χασότης τῆς ῥηθίσης συμβίας αὐτοῦ Μαρδίτζας διὰ προγάμου αὐτῆς δορεὰν Γρόσια τῶν ἀριθμῶν ἐυδομήντα ἕνα καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναίων ἀμήν. » 71

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1770 Δεκεμβρίου 11. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονίμφης Φλωροὺς θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Ἀντώνη Μιλαίου ὁποῦ τῆς παραδίδη ἡ μήτηρ αὐτῆς Μαρία, καὶ ὁ ἀδελφός της Γιαννάκης τὰ κάτοθεν.

Ἀρχῆς κασέλα κάρινη μία μεγάλη.	»	1
Στρόσι δημητένια γεμάτη μία.	»	1
Προσκεφαλάδες τρεῖς ἡ δύο δημητένιες ἡ ἄλη πανίσα γεμάτη.	»	3
Προσκεφαλάδια τρεῖα τὰ δύο δημητένια τὸ ἄλο διακεντιστὸ γεμάτο.	»	3
Σεντόνια δύο τὸ ἕνα νέματα.	»	2
Πάπλομα ἀντζέμικο ἕνα.	»	1
Ποκαμισόβρακα ἑπτά.	»	7
Μπόλιες τέσερες ἡ μία γυναίκια.	»	4
Μανδύλια γυναίκια τρεία καὶ δύο ἀνδρίκια.	»	5
Ζυπούνια τέσσερα τὸ ῥούχο καὶ τὰ δύο μπουχασὶ καὶ τὸ ἄλο πανίσο.	»	4
Ντζουμπὲς ῥουχένιος ἕνας.	»	1
Λουρὴ ἀργυρὸ μὲ τὸ κολάνι του.	»	1
Φέσι σκέτο ἕνα.	»	1
Μπερέτα ντιλντάρια μία καὶ καψάλη σκέτο ἕνα.	»	2
Πισκέρη ἕνα, βαγιόλια δύο, ἀνδρομίδα μιά.	»	4
Τεγγερέδες δύο ὁ ἕνας δίχος καπάκη.	»	2
Σαχάνια ζυγὴ μία, Τυγάνη ἕνα, σούγλα μία.	»	3

Τιροτρίφτα μία κουτάλα μία.	»	2
Ποδεμὴ μία.	»	1
Ὁσπίτιον μονόρικτον μὲ τὴν αὐλὴν καὶ ἐμπασίαν του ὁποῦ ἔχει ἐν τῇ ἐνορία ἁγίου Γεωργίου Καρίτζη πλησίον τὸ ἓν μέρος Ἀντώνης Πέτρου ἀπὸ τὸ ἄλο Μαλτοῦ Κροντιρᾶ ἀπὸ τὸ ἄλο χωράφια καὶ ἡ ὁδός.		
Καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναῖων.		
Τάσι δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Πέτρος Παριανὸς τῆς ῥηθίσης σιμβίας αὐτοῦ Φλωροὺς διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν ῥιάλια πενήντα ἕνα καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναῖων ἀμμήν.	»	51

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1770|71 Ἰανουαρίου 22. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονίμφης Καλομοίρας θυγατρὸς Παναγιότη Ξιφαίου ὁποῦ τῆς παραδίδη ἡ μητέρα της Σαμαλτάνα καὶ ὁ υἱός της Νικολὸς τὰ κάτοθεν.

Ἀρχῆς Σεντούκη κάρινο ἕνα.	»	1
Στρόσες δημητένιες δύο ἡ μία γεμάτη.	»	2
Παπλόματα δύο τὸ ἕνα χηταγὴ κίτρινο τὸ ἄλλο ἀγγέμικο.	»	2
Προσκεφαλάδες τρεῖς ἡ μία καμουχὰς καὶ ἡ δύο δημητένιες	»	3
Προσκεφαλάδια ἕξη τὰ δύο καμουχὰς τὰ δύο τζεντιστὰ καὶ τὰ δύο δημητένια.	»	6
Ὑποκαμισόβρακα δέκα γυναίκια καὶ ἀνδρίτζα.	»	10
Ζυπούνια ἕξη τὸ ἕνα ῥούχινο τὸ ἄλο ντιλνταρῆ τὸ ἄλο μεταξοτὸ καὶ τρεία πανίσα.	»	6
Καβάδη χηταγὴ ἕνα.	»	1
Σαγιὰς πανίσος ἕνας.	»	1
Ντζουμπὲς ῥούχινος καπλαντισμένος ἕνας.	»	1
Ῥούχο διὰ γούνα φραντζέζικο πίχες τρεῖς.	»	3
Μπόλιες τῆς κεφαλῆς τρεῖς.	»	3
Σερβετόμπολια μία.	»	1
Ἕτερες μπόλιες τῆς ἀράδας ἕξ.	»	6
Μανδήλια τῆς κεφαλῆς πέντε τὰ τρία μουμία.	»	5
Φέση χρυσὸ ἕνα.	»	1
ἕτερο σκέτο ἕν.	»	1
Καψάλια δυὸ τὸ ἓν μαργαριταρένιο καὶ τὸ ἄλλο χρυσόν.	»	2
Πούλια ἀράδες ὀκτώ.	»	120
Σκολαρίκια ἀργυρόχρυσα μὲ μαργαριτάρη ζυγὴ μία.	»	1
Ἀντρομήδα μία μποχκιὰς ἕνας.	»	2

Σενδόνια δύο.	»	2
Λουρία άργυρὰ μὲ τὰ κολάνια τους δύο τὸ ἓν μεγάλον.	»	2
Μανδιλια τοῦ χερίου χρυσὰ δύο.	»	2
Πησκέρη ἓν καὶ βαγιόλια δύο.	»	3
Τεκενρέδες δύο ὁ ἕνας μεγάλος.	»	2
Σαχάνια ζηγαῖς δύο 2. μπακλαίταψη ἕν.	»	1
Τιγάνη ἕν. 1 Κροντίρια δύο, κουτάλα μία.	»	4
Τιροτρίφτα μία 1 σούβλες δύο, ἡ μία μεγάλη.	»	3
Πυροστίαις δύο. 2 μικρὴ καὶ μεγάλη.	»	2
καὶ ἐλαιόδενδρα ἐν τῇ τοποθεσίᾳ ἁγίου Σάβα ομοῦ μὲ τὸ ξιλιον τους ρίζες δέκα πλησίον τὸ ἓν μέρος Φυλαχτὸς Κακήκης ἀπὸ τὸ ἕτερον Σταύρος Μποῦκρα καὶ ἡ ἀμπολή.	»	10
καὶ ἀμπέλη ἐν τῇ τοποθεσίᾳ Ῥέντη στρέμα πρηκίσιο ἓν καὶ μισὸ πλησίον τὸ ἓν μέρος Γεωργάκης Σκαρδιάκος καὶ τὸ ἕτερον χήρα τοῦ Μαροῦ καὶ ἡ ὁδός:	»	1
καὶ ἡ εὐχὴ τῶν γοναίων ἀμήν.		
Τάσει δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Γεωργάκης Μουρτζίκος τῆς ρηθήσης συμβίας αὐτοῦ Καλομοίρας διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν γρόσια τῶν ἀριθμῶν ἑξήντα ἕνα.	»	61
Καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναίων ἀμήν.		

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1770 Ἰανουαρίου 23 Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονίμφης Χρυσῆς θυγατρὸς τῆς Βιολέτας Μοραΐτισας ὁποῦ τῆς παραδίδη ὁ ἀγάς της Ἀλὴ ἀγὰς Σωτίρης διὰ τὴν δούλευσίν της μὴν ἔχοντας πλέον νὰ ζητῇ τίποτες ἀπὸ λόγου του μένοντας εὐχαριστημένη.

Ἀρχῆς κασέλα μία.	»	1
Ὑποκαμισόβρακα δέκα.	»	10
Ζυπούνια σαλία δύο καὶ πανίσο ἕνα.	»	3
Σαγιὰς ἄσπρος ἕνας.	»	1
Στρόσι μπελετία γεμάτη μία.	»	1
Προσκεφαλάδες μπελετίες δύο γεμάτες.	»	2
Ἀντρομίδα μία.	»	1
Μπινίσι ρούχινο ἕνα καὶ γελέκι ἕνα.	»	2
ἕτερα ζυπούνια τρεῖα τὸ ἓν ἄσπρο καὶ τὰ δύο μπουχασί.	»	3
Λουρία ἀργυρὰ δύο μὲ τὰ κολάνια τους.	»	2
Μπόλια τῆς κεφαλῆς μία καὶ σουλούκι ἕνα.	»	2
Καψάλη μὲ τὸ μαργαριτάρη ἕνα.	»	1

Σκολαρίτζα μαλαματένια ζυγὴ μία. » 1
Σεντόνια δύο καὶ προσκεφαλάδη ἕνα. » 1
Παπλόματα δύο σκιαχτά. » 2
Μαντίλια τοῦ χεριοῦ τέσερα. » 4
Τεγγερέδες δύο μὲ τὰ καπάκια τους σαχάνια δύο. » 2
Σιδεροστίες δύο ταψὺ ἕνα. » 3
καὶ ἐλαιόδενδρα εἰς τὴν πλατέα στράτα εἰς τὰ πατίσια δεκατρεῖα μὲ τὸ χοράφη τους πλησίον ὁ ἀγάς της καὶ ἡ ὁδός. » 13
καὶ εἰς τὸ γεράνη γρασιδότοπο σπορία μία πλησιον ὁ ἀγάς της τὸ ἓν μέρος ἀπὸ τὸ ἄλο ὁ γιαγιὰς καὶ ἀπὸ τὸ ἄλο Νικολὸς Χιλάς.
καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναΐων ἀμήν.
Τάσει δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Γεωργάκης Γριπιότης τῆς ῥηθήσης συμβίας αὐτοῦ Χρυσῆς διὰ προγάμού αὐτῆς δωρεὰν γρόσια πενήντα ἕνα. » 51

Σοτήρχος Θιβέος.
Παναγιοτάκης Κλευτάκης Γιάνις Χρόνις

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1770|71 Ἰανουαρίου 28 Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονίμφης Κρεούζας ὁποῦ τῆς παραδίδη ὁ πατὴρ αὐτῆς Πανούσος τοῦ Χρίστου Σιμιχτζὴ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς Παγόνα τὰ κάτοθεν.

Ἀρχῆς σεντούκη κάρινο ἕνα. » 1
Στρόσες δημητένιες δύο ἡ μία γεμάτη. » 2
Σεντόνια δύο. » 2
Παπλόματα δύο μὲ τὰ σεντόνια τους ἀντζέμικα. » 2
Προσκεφαλάδες δημητένιες τρεῖς καὶ μία ἀτιλάζη. » 4
Προσκεφαλάδια πέντε τὰ τρεῖα κουμάσι καὶ τὰ δύο τζεντιστά. » 5
Ὑποκαμισόβρακα δέκα πέντε γυνέτζα καὶ ἀντρίτζα. » 15
Ζυπούνια τρεῖα τὰ δύο κουμάσι. » 3
Ντζουμπὲς σαλὴ κόκινος ἕνας. » 1
Μπόλιες τῆς κεφαλῆς τρεῖς ἡ δύο μὲ τὸ χρυσάφη. » 3
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς μουμὶχ τρεῖα. » 3
Μπόλιες τοῦ παλουκίου ἕξη. » 6
Μαντίλια τοῦ χερίου δεκοχτώ. » 18
Πισκίρη ἕνα. » 1
Μποχτζάδες πένται. » 5

Λουρία ἀργυρὰ δύο μὲ τὰ κολάνια τους.	»	2
Μπερέτες τρεῖς ἡ δύο χρυσὲς καὶ ἡ μία κασινάκη.	»	3
Φέσι ἄσπρο ἕνα.	»	1
Σκολαρίτζα χρυσὰ τρίποδα μὲ τὸ μαργαριτάρη τους ζυγὴ μιά.	»	1
Καψάλη μαργαριταρένιο ἕνα.	»	1
Πούλια ἀργυρόχριση ἑκατόν.	»	100
Τεγγερέδες τρεῖς μὲ τὰ καπάκια τους ὁ ἕνας μεγάλος.	»	3
Σαχάνια ζυγὲς τρεῖς καὶ λεγκέρια τρεῖα καὶ τάσι ἕνα.	»	5
Σούγλες δύο ἡ μία μεγάλη σιδεροστίες τρεῖς.	»	5
Ταψὴ ἕνα κροντίρια δύο τιροτρίφτα. τυγάνη ἕνα.	»	5
Κουτάλα μία λίχνους δύο μάσα μία ξίστρα μία.	»	5

καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναίων ἀμήν.

Τάσει δὲ καὶ γαμπρὸς Κοσταντὴς Κοντὸς τῆς ῥηθίσης σιμβίας αὐτοῦ Κρεούζας διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν γρόσια τῶν ἀριθμῶν ἑκατὸν ἕνα.

Καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναῖων ἀμήν.

1771 Ἀπριλίου 3. Ἡ προικοπαράδοσις τῆς Καλομίρας θυγατρὸς τοῦ ποτὲς Ντρίτζα Ντεμιργγὴ ὁποῦ τῆς παραδίδη ἡ μητέρα της Ὄρσα τὰ κάτωθεν.

Ἀρχῆς κασέλα κάρινη μιά.	»	1
Στρόσι δημητένια γεμάτη μία.	»	1
Προσκεφαλάδες δημητένιες τρεῖς ἡ μία γεμάτη.	»	3
Προσκεφαλάδια τρεῖα τὸ ἕνα δημητένιο τὸ ἄλο γραφτὸ τὸ ἄλο διατζεντιστό.	»	3
Σεντόνη ἕνα.	»	1
Παπλόματα δύο σκιακτά.	»	2
Ὑποκάμισα ἑπτὰ τὰ πέντε μεταξοτὰ τὰ δυὸ λινά.	»	7
Βρακοζούνια μικρὰ καὶ μεγάλα τέσερα.	»	4
καὶ νέμα διασίδη διὰ τρεῖα ποκάμισα.	»	3
Βρακία γυναίκια διατζεντιστὰ τέσερα.	»	4
Φέρεγγες μισότριβον κόκινο σαλὴ ἕνας.	»	1
Ζυπούνια τρεῖα τὸ ἕνα ῥούχινο τὸ ἄλο σαλὴ τὸ ἄλο πανή.	»	3
Ντζουμπὲς σαλὴ κίτρινο ἕνας.	»	1
Μαντίλια μουμία τῆς κεφαλῆς τρεῖα.	»	3
Φέσι ἕνα καὶ μπερέτα μεταξοτὶ μία.	»	2
Λουρὴ ἀργυρὸ ἕνα μὲ τὸ κολάνι του.	»	1
Καψάλη μαργαριταρένιο ἕνα.	»	1

Μπόλιες τοῦ παλουκίου τέσερες. » 4
Πισκίρη ἕνα καὶ κοντόμπολια μία. » 2
Ἀνδρομίδα μία καὶ Σκαλαβίνα μία. » 2
Τεγγερέδες μὲ τά καπάτζα τους δυό. » 2
Σαχάνια τέσσερα, τιροτρίφτα μία καὶ κουτάλα μία. » 3
Σιδεροστία μία, τιγάνη ἕνα καὶ λίχνος ἕνας καὶ ταψὶ ἕνα. » 4
καὶ ἀμπέλη εἰς τὴν βασιλικὴ στρέματα δύο προικίσα πλησίον τὸ ἕνα μέρος ἡ μητέρα της ἀπὸ τὸ ἄλο Λεβὴς καὶ ἡ ἀμπολή. » 2
καὶ μετριτὰ γρόσια εἴκοσι. » 20
ἐξόχως τοῦ δίδη καὶ διὰ ἐργενλίκη γρόσια εἴκοσι. » 20
Καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναἴων ἀμήν.
Τάσι δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Κοσταντὴς Μοραίτης τῆς ῥηθίσης συμβίας αὐτοῦ Καλομίρας διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν γρόσια τῶν ἀριθμῶν πενήντα ἕνα καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναΐων. » 51

Εἰς δόξαν Χῦ. 1772 Ἀπριλίου 28 Ἀθήνας Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονίφης Σταματίκης ὁποῦ τῆς παραδίδη ἡ μιτέρα της Μαρία γηνὴ τοῦ ποτὲ Γιαννάκη Γρίπότη καὶ ὁ ἀδελφός της ὁ Νικολός, πατρικά της καὶ μιτρικά της τὰ κάτοθεν.

Σεντούκη κάρινο ἕνα. » 1
Στρόσες δύο ἡ μία μπελετία καὶ γεμάτη καὶ δημητένια. » 2
Προσκεφαλάδες διμιτένιες τρὶς ἡ μία γεμάτη. » 3
Σεντόνια δύο. » 2
Παπλόματα ἀγγέμικα δύο. » 2
Προσκεφαλάδια τέσσερα τὸ ἕνα σιάμιτο καὶ τὸ ἄλο χιταεὶ καὶ τὰ ἄλλα διμιτένια ὅλα » 4
Ὑποκαμισόβρακα δέκα ἀπὸ αὐτὰ τὰ δύο ἀντρίκια. » 10
Ζυπούνια τρία τὸ ἕνα σιαλὴ τὸ ἄλο κουτουνὴ τὸ ἄλο ἄσπρο. » 3
Σαγιὰ κεντιστὸ ἕνα. » 1
Γελέκι ἄλικο ἕνα. » 1
Ῥούχο διὰ μπινήση μπράκια τρία. » 3
Γγιουμπὲς ῥούχινος καπλατισμένος ἕνας. » 1
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς τέσσερα τὰ δύο μουμία. » 4
Μαντίλια τοῦ γαμπροῦ δύο. » 2
Μπερέτα κεντιστὴ μία. » 1
Φέσι ἕνα. » 1

Καψάλη μαργαριτάρη ἕνα.	»	1
Σκολαρίκια ἀργιρόχρισα ζιγὴ μία.	»	1
Λουρία ἀργυρὰ δύο τὸ ἕνα μὲ κολάνη χρισό.	»	2
Μπόλιες ἑπτὰ ἀπὸ τὲς αὐταῖς ἡ δύο τῆς κεφαλῆς σκέτες.	»	7
Μποχκιὰ ἕνας.	»	1
Ἀντρομίδα μία.	»	1
Πισκίρη ἕνα.	»	1
Τεγγερέδαις δύο μὲ τὰ καπάκια τους.	»	2
Ταψὴ ἕνα σαχάνια ζιγὲς δύο.	»	3
Κροντιρη ἕνα.	»	1
Τιροτρίφτα μία, κουτάλα μία.	»	1
Πιροστίες δύο καὶ λίχνος ἕνας.	»	2
Σούγλα μία τιγάνι ἕνα.	»	2

καὶ ἀμπέλη εἰς τὴν ἁγίαν ἄνα στρέματα δύο τὸ ἓν μέρος πλησίον Ἀγγελὴ Κιάκονας καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος Γιανάκης Μακρὶς καὶ ἀπὸ τὸ ἄλο ὁ ἀδελφός της ὁ παραδοτὴς καὶ ὁ ὄργιονας στρέματα. » 2

καὶ χοράφη εἰς τὸ γλικὸ νερὸ στρέμα ἓνα πρικίσο πλισίον τὸ ἓν μέρος ἡ Κλίνο τοῦ βιζὰ καὶ τὸ ἄλλο μέρος Ἀνγγελὴς Κιάκονας καὶ ὁ ἀδελφός της ὁ παραδοτὴς σπαρμένο ῥιζάρη νὰ τὸ μιράζη μὲ τὸ κολήγα στρέμα ἕνα.

Τάσι δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Σωτήρις υἱὸς Νικολοῦ Μπελεγρὶ τῆς ῥηθήσης σινβίας αὐτοῦ Σταματήκης διὰ προγάμου αὐτῆς δορεὰν ῥιάλλια ἑβδομήντα ἕνα ἤτοι. » 71

Ὁς ἔτι φανερόνομεν πὸς ὁ Νικολὸς ὁ πατὴρ τοῦ γαμπροῦ Σωτήρη ὅτι μὲ καλήν του θέλησιν ἀβιάστος μόνον αὐτοθελήτος χαρίζη τοῦ ῥιθέντος υἱοῦ του Σωτίρη τὴν ἥμισην ὀσπιτοκάθισην μὲ τὸ ἥμιση μαβαρικό του ὁποῦ ἐβρίσκεται μέσα ὁποῦ ἔχη εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ ἁγίου Γεοργίου Καρίκη ἡ δὲ ἄλλη μισὴ τοῦ ἀδελφοῦ του μὲ τὴν ἄλλην μισὴ μαβαρίαν· καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων.

Ἀνγγελάκης υἱὸς Παλαιολόγου Μπενιζέλου
Λουκὰς Φράγγου Θηβαίου
Κυριακὸς Θηβέος
Μιχάλης Ταραμένος

Μίτρος Κοκικός
Παρασκεβὰς υἱὸς τοῦ Μαγγιάκου

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1774. Μαΐου 3. Ἀθήνας

Ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονήνφου Φλοροὺς θυγατρὸς τοῦ ποτὲ Ἀντώνη Σαμαργγῆ ὅπου παραδίνη αὐτὴ καθαυτη τὰ κάτοθεν.

Μεϊμέταγας Μουσταφάγας
Μελεκεφέντης Λεβιζαντής

Ἀρχῆς σεντούκι κάρινο ἕνα.	» 1
Στρόσες δύο ἡ μία δεμετένια γεμάτη.	» 2
Παπλόματα δυὸ τὸ ἕνα χιταὴ τὸ ἄλο σιαχτό.	» 2
Σεντόνια δύο.	» 2
Προσκεφαλάδες τρεῖς ἡ μία μεταξοτὴ ἡ δύο διμιτένιες.	» 3
Προσκεφαλάδια τέσερα τὸ ἓν χιταῒ τὰ δύο κεντιστὰ καὶ τὸ ἄλο διμιτένιο.	» 4
Ἡποκαμισόβρακα ὀκτο ἕτερα δύο νέμιτα.	» 10
Μπόλιες τοῦ παλουκίου τέσερης διακεντιστές.	» 4
Μανδήλια ἐνέα τὰ τέσερα τῆς κεφαλὶς τὰ ἄλα τοῦ χεριοῦ.	» 9
Φέσια τρία.	» 3
Καψάλη μαργαριταρένιο ἕνα.	» 1
Πούλια ἑκατὸν σαράντα.	» 140
Σκολαρίκια ἀργιρόχρισα ζηγὶ μιά.	» 1
Λουρὴ ἀργιρὸ μὲ τὸ κολανι του.	» 1
Δακτιλίδι μαλαματένιο ἓν λεγιπούλη.	» 1
Μποχκύαδες δύο ἕνας μεταξοτός.	» 2
Μαντήλα μία καὶ πισκύρη ἕνα.	» 1
Ζηπούνια τέσερα τὸ ἕνα σταμπολσιαλὴ καὶ τὸ ἄλο φιτιλὶ καὶ τὸ ἄλο γαλάζον κκὶ τὸ ἄλο ἄσπρο.	» 4
Γκιουπὲς ἕνας σηαλένιος.	» 1
Φερεγγὲς ἄληκος σιαλὴ ἕνας.	» 1
Τεκερέδες δύο καὶ σαχάνια τέσσερα.	» 6
Τιγάνη μικρο ἕνα.	» 1
Σούγλες δύο.	» 2
Σιδεροστίες δύο.	» 2
Λήχνος ἕνας.	» 1
Ταψὶ ἕνα.	» 1
Ῥόκα μία.	» 1
Κροτίρια μισὰ δύο.	» 2

ἀμπέλη στρέματα δύο μεγάλα εἰς τὴν ἁγίαν Ἄνα μὲ ἐλεόδεντρα μικρὰ μεγάλα ἤκοσι πλησίον τὸ ἓν μέρος ἅγιοι ἀνάργιρη

καὶ τὸ ἄλο ἡ Μίνο καὶ τὸ ἄλο Πανάσης Παναγιοτάκης καὶ ἡ ὁδός.

Περιπλέον σιμιόνομεν ὅτι ἡ θία της ἡ Καλομίρα θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Γιάνη Παγόνη ὅτι μὲ καλίν της θέλησιν ἀβιάστος καὶ αὐτὸ προερέτος χαρίζη τῆς ἄνοθεν ανιψιά της Φλοροῦς ὅτι μετὰ τὸν θανατόν της, ἤτοι τίς ἤθελε βρεθῖ κινιτὸν καὶ ἀκίνητον νὰ ἴνε νικοκερὰ ἡ ἀνεψιά της Φλοροῦ οὔτε ἐδικοὶ οὔτε ξένοι ἀλὰ ἡ αὐτὴ χάρης νὰ εἶνε ἀδιάσιστι καὶ ἀμετατρέπτη.

Τάση δὲ καὶ ὁ γαπρὸς Γιοργαντᾶς τοῦ Μιχάλη Τρήπου τῆς ἄνωθεν σιβήας του Φλοροῦς διὰ προγάμου αὐτῆς δορεὰν γρόσια τὸν ἀριθμὸν ῥιάλια εὐδομήντα ἕνα καὶ ἡ εὐχὴ τὸν γονέον. ἤτοι » 71

Γηοργάκης Γηάκουμος	Δημήτριος Βλασερός
Σταμάτης Πασχάλης	Νικολὸς Κουκούπετρος
Γιανάκης Σιμιργγῆς	Νικολὸς Μουστάκας
Γιάνις Μπάρμπανος	Νικολὸς Λιάρος
	Παλαιολόγος Βουρδούχας Νοτάριος ὑπέγραψα

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1774 'Οκτωμβρίου 26 'Αθήνας

Ἡ προικοπαράδωσις τῆς νεονίμφου 'Αννέτας θυγάτηρ τοῦ ποτὲς 'Αργυροῦ Λάσκαρη ὁποῦ τῆς παραδίδη ἡ μητέρα της Φλωροῦ, καὶ τὰ ἀδέλφια της Νικολὸς καὶ 'Ανδρέας πατρικόν της καὶ μητρικόν της.

'Αρχῆς Κασέλα μία καὶ Καναβέτα μιά.	»	2
Στρόσι δημητένια γεμάτη μία.	»	1
Προσκεφαλάδες τρεῖς γεμάτες, ἡ δύο δημητένιες ἡ μία σαλή.	»	3
Προσκέφαλα δημητένια δύο γεμάτα.	»	2
Σεντόνη ἕνα, πάπλομα σκιαχτὸ ἕνα καὶ σκλαβήνα μία.	»	3
Ὑποκάμισα πέντε, βρακία τρεία βρακοζούνια τρεία.	»	11
Μπόλιες τοῦ παλουκίου τέσερης.	»	4
Μαντίλια τῆς κεφαλῆς τέσερα καὶ τοῦ χερίου δύο.	»	6
Φέσι ἕνα, μπερέτα χρυσὴ μία, καψάλη χρυσὸ ἕνα.	»	3
Ζυπούνια τέσσερα τὸ ἕνα ντιλντάρη τὰ τρεῖα πανίσα.	»	4
Ντζουμπὲς σαλὴς ἕνας, Λουρὴ ἀργυρὸ μὲ τὸ κολάνι του ἕνα βαγόλια δύο.	»	4
Τεγγερέδες μὲ τὰ καπάκια τους δύο.	»	2

Σιδεροστία μία, σούγλα μία, σαχάνια πέντε. N° 7
Ταψὴ ἕνα τυγάνη χαλκοματένιο ἕνα. » 2
Κουτάλα μία τυροτρίφτα μία. » 2
καὶ τὴν όσπιτοκάθισιν όπου ἔχουν εἰς τὴν ἐνορίαν ἁγία Ἐλένη πλησίον ἡ όσπιτοκάθισης τοῦ μακαρίτου Γερένη, ἀπὸ τὸ ἄλο μέρος Παπανδρέα χιότη καὶ ἡ ὁδός, ἐξόχως ἀπὸ τὸ ἀχουράκι μὲ τὴν πορευσήν του, όπου ἔμειναν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Ὅρσας τῆς ἀδελφῆς τῆς νίμφης Ἀννέτας
καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γοναῖων
Τάσι δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Γεωργάκης Πολυχρόνης τῆς ῥηθίσις σιμβίας αὐτοῦ Ἀνέτας διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν ῥιάλια πενήντα ἕνα. » 51

Γεώργιος τοῦ Μπουζήκη — Ἀγγελάκις Σελινάς
Διμιτράκης Κούμας

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1774 Νοεμβρίου 8 Ἀθήνας. Ἡ προικοπαράδωσης τῆς νεονύμφου Κωσταντίνας θυγατρὸς τοῦ ποτὲς Γιάννη Πέτρου ὁποῦ τῆς παραδίδη ὁ αὐθέντης της κὺρ Χατζῆ Ἰωάννης Λεοβαδίτης διὰ τὴν δουλευσίν της καὶ διὰ ψυχικήν του σωτηρίαν, μὴν ἰμπορόντας ποτὲς κανὴς νὰ ζητῇ ἀπὸ τὸν ῥηθέντα αὐθέντητις διὰ δουλευσίν της μήτε πολὺ μήτε ὀλίγον, μένοντας εὐχαρεστιμένη καὶ ἐξωρθωμένη τὰ κάτωθεν.

Ἀρχῆς κασέλα κάρινη μία.	ῥλ. 8
Στρόσες δημητένιες δύο ἡ μία γεμάτη.	» 15
Προσκεφαλάδες δημητένιες τέσσερες ἡ δύο γεμάταις.	» 8
Προσκεφαλάδια τέσσερα δημητένια, καὶ δύο τζεντιστὰ τὰ δύο γεμάτα.	» 5.20
Παπλόματα σκιαχτὰ δύο.	» 12
Σεντόνια τέσσερα.	» 14
Ὑποκαμισόβρακα δέκα.	» 67
Ἕτερα ὑποκαμισόβρακα καθημερινὰ τρεῖα.	» 4
Ῥιντὰ χρυσοκέντιστον ἕνα.	» 4
Πουτανίτζα μία,	» 3
	140.20

Μπόλιες δέκα ἀπὸ ταῖς αὐταῖς ἡ τρεῖς τῆς κεφαλῆς ἡ μία

μὲ χρυσὰ κροσὰ ἡ ἕτερη σερμπετόμπολια, καὶ ἡ ἄλες χρισοτζεντιστές.	» 30
Ζυπούνια πέντε τὰ δύο μεταξοτὰ.	» 28
Σαγιὰς ἕνας.	» 3
Ντζουμτὲς ῥουχένιος ἕνας καπλαντισμένος.	» 8
Γούνα μία μὲ τὰ γαλόνια της καὶ μὲ κουπία ἀργυρὰ δέκα ἀκαπλάντιστη.	» 19.20
Γελέκη ἕνα.	» 10
Φουστάνη ἕνα.	» 3
Φέσι ῥεκαμάδο ἕνα.	» 5
Μπερέταις δύο.	» 1
Μαντίλια πέντε.	» 4
Καπισάλια δύο τὸ ἕνα μαργαριταρένιο.	» 6.20
Πούλια ἀράδες πέντε.	» 3.22
Σκολαρίτζια ζηγὲς δύο.	» 2
Λουρία ἀργυρὰ δύο μὲ τὰ κολάνια τους.	» 11.10
Φελοὺς ζηγὴν μίαν μὲ τζιόλαν καὶ μὲ γαλόνι.	» 2
Μεσοπαπούτζια καὶ ἐρλίτζια.	» 1.20
Ποχτζὰν ἕναν.	» 30
Πισχύρι ἕν.	» 20
Μαντίλα μίαν.	» 2
Ἀντρομίδα μίαν.	» 3
Ντετζερέδες δυὸ καὶ τιγάνι ἕν.	» 3
Ταψὶ ἕν.	» 4.28
Σαχάνια τέσσερα.	» 2
Κουτάλα μία καὶ τιροτρίφτα μία.	» 30
Κροντίρια δύο.	» 3
Σούβλες δύο, καὶ πυροστίες δύο.	» 2.20
ἐλαιόδενδρα εἴκοσι τρία τὰ δεκατρία εἰς τὸ πατρικὸν πλησίον τῶν παίδων Κέβα Σκουπέρη καὶ τοῦ ῥεύματος καὶ τὰ ἕτερα δέκα εἰς τὸ Γιψέλη πλησίον ὁ κὺρ Δημητριος Καπετανάκης.	» 60
καὶ ἀμπέλη εἰς τὸ βουνὸν στρέμα ἓν πλησίον τοῦ παραδοτοῦ, τοῦ Μαντάδη τοῦ κὺρ Νικόλα Πατούβη, καὶ τῆς ὁδοῦ.	» 50
καὶ χοράφη εἰς τὴν περόνιαν στρέματα τέσσερα πλησίον, τοῦ Ἰωάννου Φουρτούνα τοῦ Σιδέρη Εὐθύμη καὶ τοῦ ῥευματος.	
καὶ μετρητὰ τὸν ἀριθμόν	» 50

καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ μετὰ τῆς εὐχῆς τῶν γονέων.

Τάσει δὲ καὶ ὁ γαμβρὸς τῆς ῥηθείσης συμβίου αὐτοῦ Κωνσταντίνας διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν γρόσια τὸν ἀριθμόν.

Χατζὴ Ἰωάννης Λεοβαδίτης
Σωφρόνιος Ἱεροδιδάσκαλος
Δημήτριος Καπετανάκης
Γιανάκης Πάνγκαλος

Χατζὴ Δημητρίου Πανταζῆ
Σπυρίδων Καγγελέρις
Παναγιώτης Λεξανδρῆς

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος

Εἰς δόξαν Χριστοῦ 1774 Νοεμβρίου 29 Ἀθήνα.

Ἡ πρικοπαράδοσης τῆς νεονήφου Σιδερῆς θυγάτηρ τοῦ Μαστρονικολοῦ Γριπιώτη Τεμερτζῆ ὁποῦ τῆς παραδίνου ὁ πατὴρ αὐτῆς καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς Κασιοῦ τὰ κάτωθεν.

Ἀρχῆς κασέλα κάρηνη μία.	»	1
Στρόσες δυμητένια μία γεμάτη καὶ ἄδια μία.	»	2
Παπλόματα σκιαχτὰ δύο.	»	2
Προσκεφαλάδες δημητένηαις τέσσερης γεμάτες, ἀπὸ τὲς αὐτὲς ἡ δύο διμητένιες καὶ ἄλες μπελετίες.	»	4
Προσκεφαλάδια τέσσερα ἀπὸ τὰ αὐτὰ τὰ τρία δακεντηστὰ καὶ τὸ ἄλο δημητένιο γεμάτα.	»	4
Σεντόνηα τέσσερα.	»	4
Ἡποκαμησόβρακα δέκα.	»	10
Ζηπούνια πέντε τὸ ἕνα σιαμαλατζία τὸ ἄλο ῥούχηνο καὶ τὰ τρία πουχασίνια.		
Τζιουμπέδες δύο τὸ ἕνα σιαλῆς καὶ ἄλος ῥούχηνος καπλατισμένος.	»	5
Λουρήα ἀργυρὰ δύο μὲ τὰ κολανηάτους.	»	2
Ῥούχο διὰ γούνα πίχες τρὶς ἡμήση.	»	3
Φέσια δύο, μπερέτες δύο.	»	4
Καψιάλια χρυσὰ δύο.	»	2
Σκολαρίτζα ἀργυρὰ ζευγάρια δύο.	»	2
Μαντίλια μετζεσένια τῆς κεφαλῆς τρία καὶ ἄσπρα δύο.	»	5
Σουλούτζη ἕνα.	»	1
Μαντίληα τοῦ χερίου πέντε γκεντιστά.	»	5
Μπόλιες τῆς κεφαλῆς δύο.	»	2
Μπόλιες τοῦ μπαλουγκήου ὀχτώ.	»	8
Ἀντρομίδα μία.	»	1
Μπησγκέρη ἕνα.	»	1

Μαντήλα μία.	»	1
Βαγιόληα δύο.	»	2
Πακλαήταψη ἕνα.	»	1
Σαχάνια ζυγὲς δύο.	»	2
Τετζερέδες μὲ τὰ καπάκια τους δύο.	»	2
Πηροστήες δύο.	»	2
Σούγλες δύο.	»	2
Τιροτρίφτα μία καὶ κουτάλα μία.	»	2
Τιγάνη χαλκοματένιο ἕνα καὶ λύχνους δύο.	»	3
Κλεφτομάχερο ἕνα.	»	1
Ποδεμὲς δύο.	»	2

καὶ τὴν όσπητοκάθησιν ὁποῦ ἔχη εἰς τὴν ἐνορίαν Ἁγίας εἰρήνης λέγω ἀνογωκατόγω μὲ τὸ χαγιάτη του καὶ μὲ τὴ σκάλα του μὲ πηγάδη καὶ γούρνα του μὲ τὴν ἡμήσι αὐϐλὴ καὶ μπασία του πλησίον Φυλαχτὸς Δυπλάρης καὶ παπὰ βαρθολομέος καὶ κὺρ Σωτήρχος Φουκᾶς, ἐξόχος ἀπὸ τὸ μαγιρίον νά ἀγρικέται τὸ γωνέο της καὶ τὴν εὐχὴ τῶν γονέων ἀμήν

Τάση δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς ὁ Μηχάλης τοῦ ποτὲ ἰὼς Ἀντώνη Μουτζιατζήου τῆς ῥηθήσης σιϐήσης αὐτοῦ Σιδερὶς διὰ προγάμου αὐτῆς δωρεὰν γρόσια τῶν ἀριθμῶν πενήντα ἕνα. » 51

ἐξόχος καὶ τὸ ἀμπέλη ὅπου ἔχη εἰς τὴν ἔγενα ὅσον ἐστὴν καὶ ὅσον βρίσκεται ὁποῦ ἐν τῇ τοποθεσία ἁγία Μαρίνα καὶ δύο κομάτια χωράφη τὸ ἕνα εἰς τὸ ποντάμὸ καὶ τὸ ἕτερο εἰς τοῦ παροῦ μὲ τὰ δέντρα του ὡς ἐστὴν καὶ ὃς ἐϐρίσκοτε καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γωνέων ἀμάν.

Γηοργάκης Γηάκουμος	Νικολὸς Ῥομάνος
Θεοδορὶς Μπάρμπανος	Ἀτρέας Ψομᾶς
Παντελέος τοῦ γιοργὴ	Νικολὸς Ψαλήδας
Δημήτριος Καλεφορνᾶς.	

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος

1774 Ἰωναρίου 17. Ἀθήνα. Ἡ πρικοπαράδωσις τῆς νεωνήνφου Καλῆς θυγατρὸς τοῦ ποτὲς Ἰωάνου Μαβράκη ὁποῦ παραδίδη αὐτὴ καθαυτὴ τὰ κάτοθεν.

Ἀρχὴς κασέλα κάρινη μία.	»	1
Στρῶσι μπελετία γιομάτη μία,	»	1

Ποσκεφαλάδες δίο γιομάτες ἡ μία μπελετία καὶ ἡ ἄλη διμιτένια.	»	2
Μενταίρη ἕνα γιομάτο με τὸ μακόντη του.	»	1
Πάπλωμα σκηαχτὸ καπλατεισμένο ἕνα.	»	1
Ἡποκαμησόϐρακα ἑπτά.	»	7
Ζηπούνια πέντε ἀπὸ τὰ αὐτὰ τὰ τρία μεταξοτὰ καὶ τὰ δύο πανήσα.	»	5
Σεντόνη ἕνα.	»	1
Κιουμπέδες δίο ὁ ἕνας σιαλὴς καὶ ὁ ἄλος πανήσος.	»	2
Φέσι ἕνα καὶ καψάλι χρισὸ ἕνα.	»	2
Λουρὶ ἀργιρώ μὲ τὸ κολάνη του ἕνα.	»	1
Μαντήλια τῆς κεφαλῆς ἑπτὰ ἀπὸ τὰ αὐτὰ τὰ τέσσερα μουμία καὶ τὰ τρία ἄσπρα.	»	7
Μαντήλια τοῦ χερίου πέντε.	»	5
Μπόλια τοῦ παλουκιου μία.	»	1
Ποδεμὴ μία, μποχκίαδες δίο μεταξοτούς,	»	3
Ἀντρομήδα μία καὶ Σκλαϐήνα μία.	»	2
Σαχάνια τέσερα, τιγάνη ἕνα Σούγλα μία.		
Τιρωτρήφτα μία καὶ Κοτάλα μία.	»	5
καὶ ἐλεώδενδρα εἰς τοὺς ἀμπελοκήπους τέσερα ὁμοῦ μὲ τὸ χοράφη τους ὅσον ἱστῆν πλισίον Μοναστήρι Πετράκη καὶ μετρητᾶ γρόσια τὸν ἀρηθμῶν δέκα ἑπτά.	»	17

καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γωνέων

Τάσι δὲ καὶ ὁ γαμπρὼς Γεοργάκης τοῦ Μηχέλη τῆς ῥιθησις σινϐίας αὐτοῦ Καλῆς διὰ προγάμου αὐτῆς δορεὰν γρώσια τὸν ἀριθμῶν εὐδομήντα ἕνα καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων.

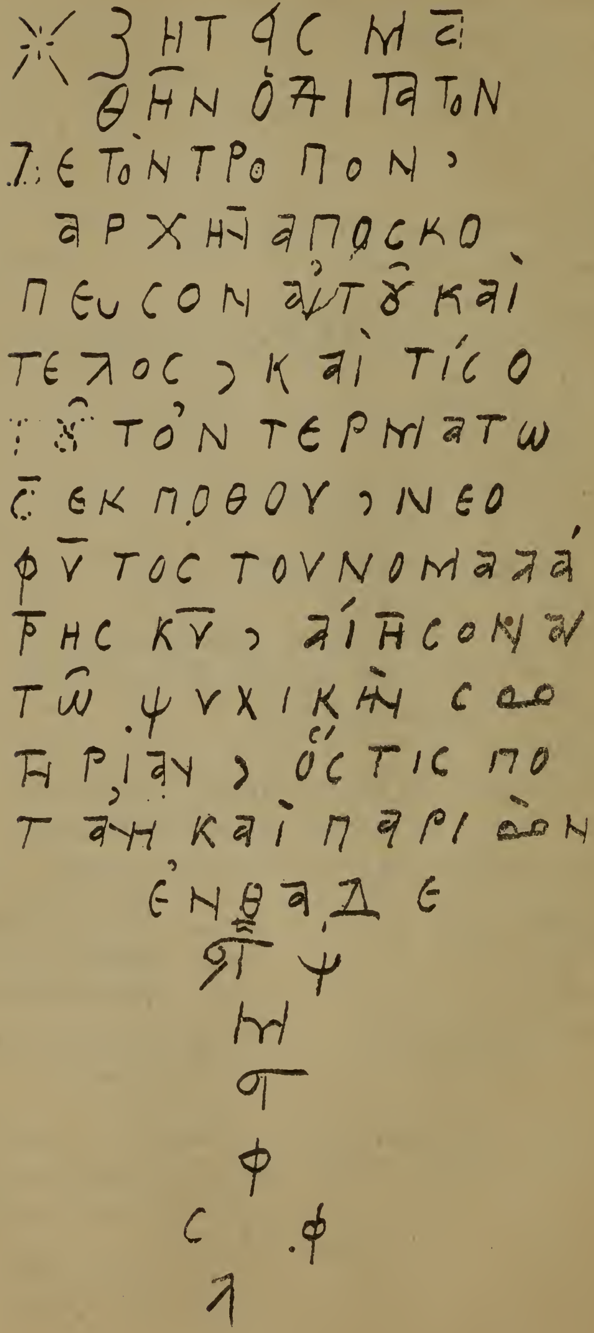
Δημήτριος Δήμας — Γιάνης Μόσχος
Κόλια Μαυράκης — Ἀντόνης Κιουκαντὰς
Γιάνης Κοπήδις — Μήτρος Κιουκαντᾶς

Παλαιολόγος Βουρδούχας
Νοτάριος

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΠΙ ΚΙΟΝΟΣ

κατὰ τὴν θέσιν Σταυρὸς τῆς ὁδοῦ Μεσογείων

(Δελτ. Ἐθν. Ἑταιρείας Θ'. σ. 119)

ΣΙΓΙΛΛΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΗΛΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ ΑΘΗΝΩΝ*)

ΝΕΟΦΥΤΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Πᾶν τὸ καταπεπονημένον καὶ βεβαρυμένον ἀνακουφισμοῦ ἐπιδέεται ἀναγκαίως ἐπὶ τὸ διαμένειν καὶ διασώζεσθαι ἀβλαβές, καὶ φθορᾶς καὶ παντοίας κακώσεως ἀνεπίδεκτον. Εἰ δὲ ἐπὶ τῶν ἐγκοσμίων πραγμάτων τοῦτο διατηρούμενον καὶ διενεργούμενον, οὐ τῆς τυχούσης ὠφελείας παραίτιον γίγνεται, πολλῷ μᾶλλον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων καὶ ὑποθέσεων, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν ἁπανταχοῦ ἁγίων ἐκκλησιῶν καὶ θείων σκηνωμάτων καὶ ἱερῶν Μοναστηρίων, ἐν οἷς θεοφιλὴς βίος καὶ ἀρετῆς ἄσκησις διανύεται, καὶ διηνεκεῖς λατρεῖαι καὶ ἀναίμακτοι θυσίαι πρὸς τὸ θεῖον ἀναπέμπονται, καὶ δεήσεις καὶ παρακλήσεις ἀκαταπαύστως προσάγονται παρὰ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀσκουμένων θεοφιλῶν ἀνδρῶν, ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς καὶ χριστωνύμου πληρώματος· ἐπειδὰν κατά τινα καιρικὴν περίστασιν καὶ ἀνάγκην ὑπερμέτροις βάρεσι καὶ χρέεσιν ὑποπέσωσι, μηκέτι δυνάμενα ἀντέχειν καὶ οἰκονομεῖν τὰς χρείας αὐτῶν καὶ ἀνάγκας, ἐὰν μετά τινος ἀνέσεως ἐπιτύχωσιν, ἀναγκαίως ὑπὲρ τι ἄλλο τοῦ τοιούτου χρήζουσιν ἀνακουφισμοῦ καὶ κρείττονος δυνάμεως καὶ βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως. Ἐπειδὴ τηγαροῦν ἐνεφανίσθη ἤδη ἐνώπιον τῆς ἡμῶν μετριότητος συνοδικῶς προκαθημένης κοινὸν ἐνυπόγραφον, παρ' ὅλων τῶν ἐν Ἀθήναις προκρίτων καὶ προεστώτων καὶ λοιπῶν ἱερωμένων καὶ λαϊκῶν συμφωνητικὸν καὶ ἀφιερωτικὸν γράμμα περιέχον ὅτι· ἐπειδὴ τὸ κατὰ τὸ Ὑμήττειον ὄρος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀθηνῶν κείμενον Ἱερὸν καὶ σεβάσμιον πατριαρχικὸν καὶ σταυροπηγιακὸν μοναστήριον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, Καισαριανὴ ἐπιλεγόμενον, διὰ τὰς καιρικὰς περιστάσεις τε καὶ ἀνωμαλίας καὶ κακοδιοικήσεις τῶν κατὰ καιροὺς ἐν αὐτῷ ἡγουμενευσάντων, ἔφθασεν εἰς ἀθλίαν κατάστασιν, καὶ ὑπέπεσεν εἰς χρέος βαρύτατον καὶ ἀνοικονόμητον ὑπὲρ τὰς δέκα χιλιάδας τῶν γροσίων, ὥστε ἐκινδύνευε πωληθῆναι ἅπαντα τὰ ὑποστατικὰ καὶ κτήματα αὐτοῦ καὶ ἀφιερώματα τοῖς ἀλλοεθνέσιν, ἀλλὰ καὶ ἐρεί-

*) Ἐδημοσιεύθη καὶ ἐν τῷ Σωτῆρι (Τομ. 10 σ. 124.) ὑπὸ Γρ. Μπουρνιᾶ.

πιον γενέσθαι καὶ διόλου ἀφανισθῆναι· διὰ τοῦτο συνελθόντες ἅπαντες εἰς ἓν καὶ συνδιασκεψάμενοι κατὰ θεῖον ζῆλον καὶ πάντα κάλων, κατὰ τὴν παροιμίαν κινήσαντες περὶ τῆς ἀνασώσεως τοῦ κατεπτωκότως γεραροῦ τούτου Μοναστηρίου καὶ ἀνορθώσεως καὶ ἀρίστης οἰκονομίας αὐτοῦ, οὐδὲν ἄλλο εὗρον εὔλογον καὶ ἀναγκαῖον, εἰμὴ ἀνατεθῆναι καὶ προσηλωθῆναι καὶ ἀφιερωθῆναι ἀναφαιρέτως τε καὶ ἀναποσπάστως εἰς τὸν ἅπαντα αἰῶνα τῇ ἁγιοτάτῃ Μητροπόλει Ἀθηνῶν, καὶ δὴ προσελθόντες πρὸς τὸν ἤδη κυριάρχην αὐτῆς Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ἀθηνῶν καὶ Λεβαδείας ὑπέρτιμον καὶ ἔξαρχον πάσης Ἑλλάδος ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸν ἡμῶν ἀδελφὸν καὶ συλλειτουργὸν Κ.Βενέδικτον, πεσόντες ἠξίωσαν τὴν ἐκείνου ἱερότητα ὅπως ἀναδεχθῇ πρὸς τοῖς λοιποῖς βάρεσι καὶ χρέεσιν αὐτοῦ καὶ τὸ ἱερὸν Μοναστήριον καὶ τὰ ἐπικείμενα αὐτῷ βάρη καὶ χρέη καὶ ἔχῃ διὰ παντὸς ὑπὸ τὴν δεσποτείαν αὐτοῦ καὶ ἀρχιερατικὴν προστασίαν, μετὰ πάντων τῶν κτημάτων καὶ πραγμάτων καὶ ἀφιερωμάτων αὐτοῦ κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων ἐπὶ τὸ διοικεῖν αὐτὰ καὶ οἰκονομεῖν ἐπὶ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ ὡς κτῆμα καὶ ἀφιέρωμα τῆς ἁγιωτάτης ταύτης μητροπόλεως ἀναφαίρετον καὶ ἀναπόσπαστον καὶ ἀνεκποίητον εἰς τὸ παντελές, καὶ διακυβερνᾶν ὃν τρόπον καὶ τὰ λοιπὰ μούλκια καὶ ὑποστατικὰ τῆς αὐτῆς μητροπόλεως, καὶ διευθετεῖν τὰ μετόχια αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ κινητῶν τε πραγμάτων καὶ ζῴων καὶ ζευγαρίων καὶ ἀκινήτων, τῶν τε ἤδη ὄντων καὶ τῶν εἰσέπεια προσγενησομένων ἄν, καρποῦσθαι δὲ καὶ ἀπολαμβάνειν ἀκωλύτως τὰ ἐξ αὐτῶν εἰσοδήματα, γεννήματά τε καὶ καρποὺς καὶ κέρδη καὶ μὴ ἔχειν ὅλως τὸν ἐξετάζοντα καὶ πολυπράγμονοῦντα, ἐπιβλέπειν μέν τοι καὶ ἐφορᾶν παντὶ αὐτοῦ σθένει πρὸς αὔξησιν καὶ βελτίωσιν τοῦ Ἱεροῦ τούτου ἀφιερώματος, ὡσαύτως καὶ τοὺς μετὰ ταῦτα διαδόχους αὐτοῦ, τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον ἔχειν διαδοχικῶς ὑπὸ τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ προστασίαν καὶ ἐξουσίαν· καὶ κατὰ τὰς ἐνθέρμους παρακλήσεις τῶν ἐπαρχιωτῶν αὐτοῦ εὐλογημένων χριστιανῶν θείῳ ζήλῳ κινουμένων, πεισθεὶς ἡ Ἱερότης αὐτοῦ ἀνεδέξατο προηγουμένως τὸ εἰρημένον χρέος, τὰς δέκα δηλονότι χιλιάδας τῶν γροσίων καὶ ἐπέκεινα τούτων ὄντων, καὶ ἑπομένως τὸ ἱερὸν τοῦτο μοναστήριον τῆς Καισαριανῆς μετὰ τῶν μετοχίων αὐτοῦ καὶ μουλκίων καὶ ὑποστατικῶν καὶ λοιπῶν πραγμάτων καὶ ἀφιερωμάτων κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων, θεῖον ζῆλον ἀναλαβὼν καὶ ἡ Ἱερότης αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἀνασῶσαι αὐτὸ καὶ διακυβερνῆσαι θεοφιλῶς τε καὶ ἀξιοπρεπῶς. Κατὰ γοῦν τὴν περίληψιν τοῦ ἐμφανισθέντος ἡμῖν ἐπὶ συνόδου συμφωνητικοῦ καὶ ἀφιερωτικοῦ κοινοῦ ἐνυπογράφου αὐτῶν γράμματος, ἔχοντες καὶ τὴν ἐπιβεβαίωσιν τῆς αὐτοῦ Ἱερότητος καὶ κατὰ τὰς παρακλήσεις τῶν ἐν Ἀθήναις

χριστιανῶν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἕνεκεν τῆς ἐπικυρώσεως τούτου, ἔγνωμεν ἐπινεῦσαι πρὸς αἴτημα αὐτῶν, ὡς δίκαιον, νόμιμόν τε καὶ ἀναγκαῖον· καὶ δὴ γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων ἀρχιερέων, καὶ ὑπερτίμων των ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα τὸ ῥηθὲν Ἱερὸν καὶ σεβάσμιον μοναστήριον τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, Καισαριανὴ ἐπιλεγόμενον, καὶ κείμενον κατὰ τὸ Ὑμήττειον ὄρος, μετὰ πάντων τῶν κτημάτων καὶ πραγμάτων καὶ ἀφιερωμάτων αὐτοῦ καὶ μετοχίων μουλκίων τε καὶ ὑποστατικῶν ἀκινήτων τε καὶ κινητῶν ζῴων καὶ ζευγαρίων καὶ λοιπῶν τῶν τε ἤδη ὄντων καὶ τῶν εἰσέπειτα προσγενησομένων ἄν, εἴη καὶ λέγεται καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται κτῆμα καὶ ἀφιέρωμα τῆς ἁγιοτάτης Μητροπόλεως Ἀθηνῶν ἀναφαίρετόν τε καὶ ἀναπόσπαστον εἰς τὸν ἅπαντα αἰῶνα προσηλωμένον καὶ ὑποκείμενον αὐτῇ. Ὁ δὲ ἤδη κυριάρχης αὐτῆς Ἱερώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ Λεβαδείας ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος πάσης Ἑλλάδος ἐν Ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς Κ. Βενέδικτος καὶ οἱ μετ' αὐτὸν διάδοχοι αὐτοῦ ἔχουσιν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν καὶ ἀρχιερατικὴν προστασίαν καὶ ἐπίσκεψιν, ὥστε διοικεῖν αὐτό τε καὶ πάντα τὰ ὑποστατικὰ αὐτοῦ καὶ μετόχια καὶ λοιπὰ ἀφιερώματα κινητά τε καὶ ἀκίνητα καὶ διεξάγειν αὐτὰ ἐπὶ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ καὶ διευθετεῖν ὡς βουλητὸν ἑαυτοῖς, ἀποβλέποντες κατὰ θεῖον ζῆλον εἰς αὔξησιν βελτίωσιν αὐτοῦ καὶ ἀνάσωσιν, μὴ ἔχοντες ἀποξενῶσαι ποτέ, πωλῆσαι τινῶν ἀκινήτων ὑποστατικῶν καὶ μουλκίων αὐτοῦ ἐφ' οἱᾳδήποτε αἰτίᾳ καὶ προφάσει, ἀλλὰ μόνον τὰ κινητὰ αὐτοῦ πράγματα μετακινεῖν καὶ μεταλάττειν, καὶ πωλεῖν μὲν ἐκεῖνα, ἄλλα δὲ ὠνεῖσθαι κατὰ τὰς χρείας καὶ καιρικὰς περιστάσεις, καρποῦσθαι δὲ καὶ ἀπολαμβάνειν καὶ νέμεσθαι τὰς ἐξ αὐτῶν προσόδους καὶ γεννήματα καὶ καρποὺς καὶ πάντα τὰ μαξούλια αὐτοῦ, μηδενὸς τολμήσοντος ἐναντιωθῆναι αὐτοῖς ὡς κυριάρχαις τοῦ ἱεροῦ τούτου μοναστηρίου καὶ ἐξετάσαι αὐτοὺς ἕνεκεν τῆς διοικήσεως τοῦ ἱεροῦ τούτου μοναστηρίου, ἢ ὑπὸ φόρον καὶ κοινὰ συνδοσήματα τῆς πολιτείας ἀποκαταστῆσαι καὶ δουλῶσαι ἢ ἀποξενῶσαι καὶ ἀποσπᾶσαι αὐτό, ἢ τὰ μετοχια καὶ ὑποστατικὰ καὶ ζευγάρια αὐτῆς καὶ λοιπὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα πράγματα ἐφ' οἱᾳδήτινι προφάσει καὶ αἰτίᾳ ἐν παντὶ καιρῷ ἀπὸ τῆς ἁγιοτάτης ταύτης Μητροπόλεως Ἀθηνῶν, ἢ ἐνόχλησιν καὶ ἐπήρειαν καὶ ζημίαν προξενῆσαι αὐτῷ μέχρι καὶ τοῦ ὀβολοῦ, ἀλλὰ μένειν ἀσύδοτον, ἀκαταζήτητον καὶ ἀνεπηρέαστον ἀπὸ τῶν κοινῶν συνδοσημάτων καὶ χρεῶν τῆς πολιτείας Ἀθηνῶν κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ ῥηθέντος συμφωνητικοῦ κοινοῦ γράματος, ἀμέτοχόν τε καὶ ἀνώτερον παντὸς κοινοῦ συνδοσήματος, καὶ

οἱασδήποτε ἄλλης ζημίας, καὶ μόνον ὑποκείμενον καὶ προσηλωμένον τῇ ἁγιοτάτῃ Μητροπόλει Ἀθηνῶν καὶ ὑπὸ τὸν κυρίαρχον αὐτῆς δεσποζόμενον καὶ διακυβερνώμενον κρινόμενόν τε καὶ ἀνακρινόμενον καὶ ἐπὶ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ διϊθυνόμενον ὡς εἴρηται μνημονευομένου ἐν αὐτῷ τοῦ κανονικοῦ ὀνόματος τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς καὶ ἀκολουθίαις ὡς νενόμισται, ταῦτα γοῦν ἀπεφάνθη καὶ κεκύρωται συνοδικῶς. Ὃς δ' ἂν καὶ ὁποῖος τῶν χριστιανῶν μικρὸς ἢ μέγας, νέος ἢ γέρων, ἱερωμένος ἢ λαϊκός, ἑκάστης τάξεως καὶ βαθμοῦ καταστάσεως, ἐπιχειρήσει ἀνατρέψαι τὰ ἐν τῷ παρόντι ἐκτεθέντα καὶ τὰς προγεγονυίας συμφωνίας, ἢ ἀποξενῶσαι ἢ ἀποσπᾶσαι τὸ ῥηθὲν Ἱερὸν Μοναστήριον ἢ τὰ μετόχια καὶ μούλκια καὶ ὑποστατικὰ αὐτοῦ καὶ λοιπὰ ἀφιερώματα κινητὰ καὶ ἀκίνητα ἀπὸ τῆς ἁγιοτάτης Μητροπόλεως Ἀθηνῶν, ἢ ὑπὸ φόρον καὶ κοινὰ συνδοσήματα ἀποκαταστῆσαι καὶ ἐνοχλῆσαι καὶ ζημιῶσαι αὐτὸ ἢ ἐπήρειαν καὶ βλάβην προξενῆσαι τῇ αὐτοῦ Ἱερότητι καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα διαδόχοις αὐτοῦ ἕνεκεν τοῦ ἀφιερώματος τούτου, οἱ τοιοῦτοι ὁποῖοι ἂν ὦσιν καὶ ἱερόσυλοι καὶ φιλάδικοι καὶ ἀνατροπεῖς τοῦ τοιούτου θεαρέστου ἔργου, ἀφωρισμένοι ὑπάρχουσι παρὰ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ζωοποιοῦ καὶ ἀδιαιρέτου μακαρίας Τριάδος τοῦ ἑνὸς φύσει μόνου Θεοῦ ἡμῶν καὶ κατηραμένοι καὶ ἀσυγχώρητοι καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτοι καὶ τυμπανιαῖοι καὶ πάσαις ταῖς συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπεύθυνοι καὶ ἔνοχοι τοῦ πυρὸς τῆς γεένης καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικοι· ὅθεν εἰς τὴν περὶ τούτου ἔνδειξιν καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν ἀπελύθη καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον Πατριαρχικὸν καὶ Συνοδικὸν συγιλλιῶδες ἐν μεμβράναις γράμμα καταστρωθὲν ἐν τῷ Ἱερῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τῷ Χριστῷ μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ ἐδόθη εἰς τὸν ἁγιότατον Μητροπολίτην Ἀθηνῶν ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1792 κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον, ἐπινεμήσεως ΙΑ΄.

ΝΕΟΦΥΤΟΣ ἐλαίῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. Ὁ Καισαρείας ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ, ὁ Ἐφέσου ΣΑΜΟΥΗΛ, ὁ Ἡρακλείας ΜΕΛΕΤΙΟΣ, ὁ Κυζίκου ΑΓΑΠΙΟΣ, ὁ Νικομηδίας ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ὁ Νικαίας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ, ὁ Δέρκων ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ, ὁ Ἀδριανουπόλεως ΓΑΒΡΙΗΛ, ὁ Θεσσαλονίκης ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ, ὁ Ἄρτης ΜΑΚΑΡΙΟΣ, ὁ Προύσης ΑΝΘΙΜΟΣ, ὁ Μελενίκου ΛΕΟΝΤΙΟΣ, ὁ Παροναξίας ΙΕΡΟΘΕΟΣ.

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ

"Κατάστιχον τῶν ὑποστατικῶν τοῦ μοναστηρίου

Καισαριανῆς ὅπου ἦσαν ἔκπαλαι.

('Εκ τοῦ 'Αρχείου τῆς 'Εθν. 'Εταιρείας ἀρ. 1972).

Εἰς τὸν ἅγιον 'Ιωάννην	ζευγάρια	δύο.
Εἰς τὴν Παναγία	ζευγάρη	ἕν
Εἰς τὴν 'Ανάβυσσον	»	πέντε
Εἰς τὴν ἁγίαν Φωτεινήν	»	ἕν
Εἰς τὸν ἅγιον Βλάσιον	ἐλαιόδενδρα	εἴκοσι ἕν
Εἰς τὴν Καριδέαν	»	τριάντα
Εἰς τὸν Γιαχουδῆ	»	τέσσαρα
Εἰς τὴν Φράγκαιναν	»	πέντε
Εἰς τοῦ Καλογήρου τὸ πηγάδι	»	εἴκοσι τρία
Εἰς τὸν Μῆλον μάρμαρον	»	» »
Εἰς τὸν Ἅγιον Κωσταντῖνον	»	ἑπτά
Εἰς τὴν Χρυσαγιώτισαν	»	εἴκοσι ἕν
Εἰς τὸν Ποδονίπτην	»	ἕνδεκα
Εἰς τὴν Καλουρδοῦ	»	ἕνδεκα.
Εἰς τὸ Θυμαράκι	»	δέκα ἐννέα
Καὶ εἰς τὸ Μοναστήρη ἐπάνω		
πλησίον καὶ πέριξ	ἐλαιόδενδρα	ὀκτακόσια δέκα
Εἰς τὸν 'Ρέντην παλιάμπελον	στρέμματα	ἓν ἥμισυ
Εἰς τὴν ἀνάβυσσον παλιάμ.	στρεμ.	ἕξ

Φοράδια εἴκοσι ὀκτῶ
μουλάρι ἕν
Βοΐδια τριάντα τρία.
γελάδια ὀγδοήντα δύο μικρὰ μεγάλα.
μελίσσια σαράντα.

Τὰ δὲ γηδοπρόβατα ὁποῦ ἔχει τὴν σήμερον τὸ μοναστήριον εἶναι ἄλλα μὲν ἀφιερώματα ἄλλα δὲ κτήματα τῶν πατέρων καὶ ἄλλα συναγμένα ἐπ' ὀνόματι τοῦ μοναστηρίου ἀπὸ ἐλαιημοσύνην, ἐκτὸς διακόσια δέκα ὁποῦ συναριθμοῦνται εἰς τὰ αὐτὰ γηδοπρόβατα τοῦ μοναστηρίου τὰ ὁποῖα εἶναι τῆς μητροπόλεως· καὶ ταῦτα μὲν ὑπάρχουσι τὰ ἐξ ἀρχῆς παλαιὰ κτήματατα τοῦ μοναστηρίου ἐκεῖνα δὲ ὁποῦ ἐπρόσθεσεν καὶ ηὔξησεν ὁ κὺρ Βετέδικτος τὰ κάτωθεν.

Φοράδια εἴκοσι ὀκτὼ τὰ ὁποῖα ἠγόρασε διὰ γρόσια χίλια πεντακόσια σαράντα.

Βόδια εἴκοσι τὰ ὁποῖα ἠγόρασε διὰ γρόσια χίλια
μουλάρια πέντε διὰ γρόσια ἑξήκοντα.

Ἄλογο ἓν διὰ γρόσια ἑκατόν.

Ἀμπέλι ὁποῦ ἐφύτευσεν εἰς χωράφι τοῦ μοναστηρίου στρέμματα τριάντα, ἐξόδευσε γρόσια χίλια πεντακόσια.

Περιβόλι εἰς τὰ σεπόλια μὲ τὸ νερόν του, τὰ ὁποῖα ἠγόρασε διὰ γρόσια χίλια ἑκατὸν δέκα καὶ πηγάδι ὁποῦ ἄνοιξε μέσα εἰς αὐτὸ γρόσια τριάντα.

Προσέτι δημοσιεύομεν ὅτι ὅταν ἔλαβε τὸ μοναστῆρι εἰς τὴν ἐπιστασίαν του ὁ κὺρ Βενέδικτος εἰς τὰ 1790 ἐπλήρωσε χρέος παλαιὸν τοῦ μοναστηρίου εἰς τὸν χατζῆ Ἀλῆ γρόσια χιλιάδες τρεῖς, καὶ διακόσια πενῆντα· διὰ τὰ αὐτὰ ἄσπρα ἐσήκωσεν ἀπὸ τὸν Κόνσολαν φραντζέζον διὰ λάδι ξιστία χίλια δέκα ἓξ πρὸς 60 ἄσπρα τὸ ξιστί, γρόσια χίλια πεντακόσια εἴκοσι τέσσερα καὶ διὰ ἐλαιοκόκι ξιστία διακόσια πρὸς 50 ἄσπρα τὸ ξιστὶ γρόσια διακόσια πενῆντα διὰ τὸ αὐτὸ λάδι ἐπαράδωσεν ὅλον ἀπὸ εἰσόδημα τοῦ μοναστηρίου ξιστία ἑπτακόσια ὀγδοήκοντα τέσσαρα καὶ ἐλαιοκόκι ξιστία ἑκατὸν ἑπτὰ τὸ ῥέστον ἔδωσεν ὁμολογίαν χρεωστικὴν εἰς τὸν αὐτὸν κόνσολα τώρα εἰς τὸν μισευμόν του διὰ λάδι ξιστία διακόσια τριάντα δύο καὶ διὰ ἐλαιοκόκι ἑτέρα ὁμολογία διὰ ἑκατὸν ζιστία καὶ ἑτέραν ὁμολογίαν ἐλαιοκόκι εἴκοσι τέσσερα· ὡς καὶ παλαιὸν χρέος τοῦ μοναστηρίου εἰς τὸν ἴδιον Κόνσολα μὲ ὁμολογίαν τῶν τότε ἡγουμένων καὶ τῶν πατέρων βεβαιουμένη καὶ παρὰ τὸν κύρ. Βενεδίκτου διὰ λάδι ξιστία διακόσια ὀγδοήντα πέντε.

Προστούτοις ἐπλήρωσε διὰ παλαιὸν χρέος τοῦ μοναστηρίου εἰς τὸν μουλλᾶ Ἰμπραΐμην γιουσούφαγα γρόσια χίλια. Μένει ὅμως ἐπάνω εἰς τὸν κὺρ Βενέδικτον πέντε ὁλοκλήρων χρόνων εἰσόδημα τοῦ μοναστηρίου ὁποῦ κατέτρωγεν.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΜΕΛΕΤΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΑΚΗ ΕΚΦΡΑΣΙΣ

(*Ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ.* 551 *καὶ* 562 *χειρογράφων τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης*)

Ὁ γνωστὸς Πρωτονοτάριος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως Θεοδόσιος ὁ Ζυγομαλᾶς ἔν τινι ἐπιστολιμαίᾳ διατριβῇ αὐτοῦ, ἀποσταλείσῃ πρὸς τὸν Μαρτῖνον Κρούσιον καὶ καταχωρισθείσῃ ἐν τῇ Τουρκογραικίᾳ, ἐν ἀποσπάσματι δὲ καὶ ἐν τοῖς *Μνημείοις* (τομ. Α. σ. 67.), σημειοῖ καὶ τὰ ἑξῆς περὶ Ἀθηνῶν:

„*Ἀνέγνων δέ που καὶ περὶ τῆς πόλεως ταύτης τὰ ἰαμβικὰ ταῦτα ὅσα ἐφαίνοντο ἐν τοίχῳ:*

Ἐκ τῶν πρὸ πολλῶν τῶν λόγων τὴν μητέρα,
χρυσᾶς Ἀθήνας, τὴν περίβλεπτον πόλιν,
Στοά τις ἤδη ποικίλως κοσμουμένη
γραφῶν ἐκαλλώπιζεν ἐξῃρημένων,
κεχρωσμένη σώμασιν ἐκπλήττουσί πως
τῇ στιλπνότητι, Ποικίλη καλουμένη.
Ταύτην δέ, τὴν κρατοῦσαν ἐν πάσαις πόλιν
ναῶν ἐγέρσει καὶ στοῶν ἠνθισμένων
πολλοῖς σὺν ἄλλοις κάλλεσιν θεαμάτων
οἴκων ὑπερλάμπρων τε λαμπραῖς ἰδέαις. . . .„

καὶ προστίθησι:

„*Ἦσαν καὶ ἄλλοι στίχοι, οὐκ ἀνεγινώσκοντο δὲ ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐξηφανισμένοι.*„

Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ Ἰγνάτιος ἐν τῷ ἀνεκδότῳ συγγράμματι περὶ τῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα περιηγήσεων αὐτοῦ τῷ 1772, οὗτινος τὸ περὶ τῶν Ἀθηνῶν τμῆμα κατεχωρίσθη ἤδη ἐν τοῖς Μνημείοις (τομ. Β'. σ. 3—7) ἐπαναλαμβάνων, ὡς συνήθως, τὰ τῆς Τουρκογραικίας ἀναγράφει καὶ τοὺς στίχους τούτους μετὰ τῆς αὐτῆς προεισαγωγῆς καὶ μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἐπιλόγου: «*ἦσαν καὶ ἄλλοι στίχοι οὐκ ἀνεγινώσκοντο δὲ ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐξηφανισμένοι*» · φέρει δὲ καί τινας διορθώσεις ἐν τῷ κειμένῳ, ἃς ἐσημειώσαμεν ἤδη (Μν. Β σ. 5).

Ἀλλ' οὔτε ὁ Ζυγομαλᾶς οὔτε ὁ Ἰγνάτιος ἠθέλησαν νὰ εἴπωσιν ἡμῖν

ποῦ ἦτο ὁ *περίφημος οὗτος τοῖχος*, ἐφ' οὗ ὑπῆρχον τὰ «ἰαμβικὰ ταῦτα», ἀφήσαντες ἴσως ἐν τῇ ἀορίστῳ ἐκφράσει «ἀνέγνων» νὰ ὑπονοηθῇ, ὅτι ἐν Ἀθήναις ἐποιήσαντο τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην· καὶ δυστυχῶς ἐπιστεύθησαν μέχρι τοῦδε.

Ὅ,τι δὲν ἠδυνήθην ὅμως νὰ εὕρω ἐρευνῶν πάντας τοὺς παλαιοὺς τοίχους τῶν Ἀθηνῶν, ἀνεῦρον ἀναδιφῶν τὰ χειρόγραφα τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης.

Ὑπ' ἀριθ. 551 ὑπάρχει κατατεταγμένον «τεῦχος ἐκ χάρτου βαμβακίνου κατὰ τὸ ϚΩϞΓ [6893 δηλ. 1385 μ. Χ.] γεγραμμένον ὡς σημειοῦται ἐν τῷ τέλει. Ἔστι δὲ *Μηναῖον*, περιέχον τοὺς μῆνας Μάϊον, Ἰούνιον, Ἰούλιον καὶ Αὔγουστον, γραφὲν ὑπὸ τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου Δράμας Ἰωάσαφ, τοῦ μετατεθέντος ἔπειτα εἰς Λάρισαν, ἀφιερώσαντος δ' αὐτὸ μετ' ἄλλων πεντεκαίδεκα βιβλίων εἰς τὴν Μονὴν τοῦ ἁγίου Μετεώρου κατὰ τὴν ἐν τῷ τέλει φερομένην ἰδιόγραφον σημείωσιν».

Εἰς τὸν μῆνα Αὔγουστον τοῦ Μηναίου τούτου παρετήρησα τὴν ὕπαρξιν οὐκ ὀλίγων στίχων, κατὰ σειρὰν γεγραμμένων, χωριζομένων δὲ μόνον δι' ἐρυθρᾶς στιγμῆς, καὶ πρὸ αὐτῶν τὰ ἑξῆς·

«Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ (4 Αὐγούστου) ὁ ἅγιος Μάρτυς Θαθουὴλ ἐν Μηλέᾳ κρεμασθεὶς τελειοῦται:

Θνῆσκε κρεμασθεὶς Θαθουὴλ ἐν Μηλέᾳ,
ὡς ἂν τρυγήσῃς τῆς Ἐδὲμ μῆλα ξένα.

«Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τοῦ περικαλλοῦς καὶ θείου ναοῦ τῆς βασιλικῆς καὶ παντοκρατορικῆς Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν». Μεθ' ὃ ἕπεται ἡ τῆς μονῆς *Ἔκφρασις*.

Ἠρεύνησα καὶ τὰ λοιπὰ Μηναῖα τῆς συλλογῆς τῶν ἐθνικῶν χειρογράφων καὶ οὐδαμοῦ εὗρον τὴν Ἔκφρασιν ταύτην· μόνον ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 562 χειρογράφῳ εὗρον αὐτήν. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο περιγράφεται ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου προκατόχου μου Ἰωάννου τοῦ Σακκελίωνος ὡς ἑξῆς· «τεῦχος περγαμηνὸν κατὰ τὴν ιδ'. ἑκατονταετηρίδα γεγραμμένον. Αὐτόθι ἐν τῇ μνείᾳ τῶν ἐγκαινίων τοῦ περικαλλοῦς καὶ θείου ναοῦ τῆς Αὐτοκρατορικῆς μονῆς τοῦ Παντοκράτορος φέρεται *Ἔκφρασις* αὐτῆς ἐκ στίχων ἰαμβικῶν ρμζ'».

Ὁποία ἡ Ἔκφρασις αὕτη δὲν σημειοῖ ὁ πολυμαθὴς γέρων.

Προσέτρεξα εἰς τὸν Συναξαριστὴν ἐλπίζων ὅτι θὰ ἦσαν ἐκδεδομένοι οἱ στίχοι, ἀλλ' εὗρον μόνον τὴν σημείωσιν· «ἐν τῷ χειρογράφῳ Συναξαριστῇ γράφεται ἐδῶ μία *Ἔκφρασις* τῆς Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος διὰ στίχων ἰαμβικῶν, ἡ ὁποία ὡς *ἄχρηστος* παρελείφθη».

Τοῦτ᾽ αὐτὸ ἡτοιμαζόμην νὰ πράξω καὶ ἐγώ, ὅτε τυχαίως προσέπεσον εἰς τὰ ὄμματά μου κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς *Ἐκφράσεως* αἱ λέξεις.

“ Χρυσᾶς Ἀθήνας . . . . ”

Ἰδὼν ὅτι πρόκειται περὶ ὑποκειμένου Ἀθηναϊκοῦ καὶ περὶ στίχων γνωστῶν μοι ἤδη ἐπελήφθην τῆς ἀναγνώσεως καὶ ἀντιγραφῆς πάσης τῆς Ἐκφράσεως, ἀποτελουμένης ἐκ στίχων 147, ὧν οἱ πρῶτοι *δέκα στίχοι* ἦσαν ἀληθῶς οἱ ὑπὸ τοῦ Ζυγομαλᾶ καὶ Ἰγνατίου σημειούμενοι.

Τὸ Μηναῖον λοιπὸν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Χριστοῦ, νῦν Ζεϊρὲκ Τζαμί, τῆς ἱδρυθείσης, ὡς γνωστόν, ὑπὸ τῆς συζύγου τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰωάννου τοῦ Κομνηνοῦ (τοῦ Καλοϊωάννου) Εἰρήνης, τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας, ἀποβιωσάσης ἐν ἔτει 1124 καὶ ταφείσης, ὡς καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ, ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ, τὸ Μηναῖον, λέγομεν, ἦτο ὁ τοῖχος, ἐφ᾽ οὗ ἀνέγνωσαν ὅ,τε Ζυγομαλᾶς καὶ ὁ Ἰγνάτιος τὰ περὶ Ἀθηνῶν ἰαμβικά. *)

Ἐν τῷ κειμένῳ ὑπάρχουσι πολλὰ λάθη ἐξ ἀμαθίας τῶν ἀντιγραφέων, ἡμεῖς οὐδεμίαν σχεδὸν ἐπηνέγκομεν αὐτοῦ οὐσιώδη διόρθωσιν, μόνον ἐκ τῶν δύο ὑπ᾽ ὄψιν ἡμῶν κειμένων ἐξελέξαμεν τὴν καθ᾽ ἡμᾶς ὀρθοτέραν γραφὴν παρατιθέντες ἐν ὑποσημειώσει τὰς διαφοράς.

Ἡ Ἔκφρασις λοιπὸν αὕτη, ἡ ὁπωσδήποτε σχετισθεῖσα μετὰ τῆς Ἀθηναϊκῆς ἱστορίας ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ἔχει πλήρης ὡς ἑξῆς:

Ἐτῶν [1]) πρὸ πολλῶν τῶν λόγων τὴν μητέρα,
Χρυσᾶς Ἀθήνας, τὴν περίφημον [2]) πόλιν,
Στοά τις εἴδει [3]) ποικίλως κοσμουμένη
Γραφῶν ἐκαλλώπιζεν ἐξῃρημένων,
5 ***Κεχρωσμένη χρώμασιν, [4]) ἐκπλήττουσά πως [5])***
Τῇ στιλπνότητι, Ποικίλη καλουμένη.
Ταύτην δέ, τὴν κρατοῦσαν πόλεσι πάσαις [6])
Ναῶν ἐγέρσει καὶ στοῶν [7]) ἠνθισμένων
Πολλοῖς σὺν [8]) ἄλλοις κάλλεσι θεαμάτων
10 ***Οἴκων ὑπερλάμπρων τε [9]) τερπναῖς [10]) ἰδέαις,***
Πορφύραν ἄνθους καὶ πρὸ τοῦ στέφους, Ἄναξ, [11])

*) Δὲν ἠδυνήθην νὰ πληροφορηθῶ ἂν ἐν τοίχῳ τινὶ τοῦ Τζαμίου τούτου τῆς Κωνσταντινουπόλεως σῴζονται στίχοι τινὲς τῆς Ἐκφράσεως ταύτης.

[1]) *Ἐν τῷ ὑπ᾽ ἀρ.* 551 *χειρογ. Ἐκ τῶν.* [2]) *Παρὰ Ζυγομαλᾶ περίβλεπτον.* [3]) *Ἐν τῷ* 551 *χειρογ. ἤδη.* [4]) *Ἐν τῷ* 551 *χειρ. σώμασιν παρὰ Ἰγνατίῳ Κεχρυσωμένη σώμασιν.* [5]) *Ἐν τῷ* 551 *ἐκπλήττουσί πως.* [6]) *Ἐν τῷ* 551 *εἰς πάσας πόλιν (ἐννοεῖ τὴν Κωνσταντινούπολιν.* [7]) *Ἐν τῷ ὑπ᾽ ἀριθ.* 562 *χειρογ. ναῶν.* [8]) *Ἐν τῷ* 562 *καί.* [9]) *Ἐν τῷ* 551 *οἶκον ὑπέρλαμπρόντε.* [10]) *Παρὰ Ζυγομαλᾷ λαμπραῖς.* [11]) *Ἐν τῷ* 562 *καὶ πρὸ τοῦ στέφεις.*

Χειρὶ θεοῦ γὰρ καρδία βασιλέως,
Ὁ φανότατος ἐν βασιλεῦσι λύχνος,
Ὁ παμμέγιστος δεσπότης Ἰωάννης
15 *Σὺν βασιλίσσῃ τῇ ποθεινῇ συζύγῳ*
Ὡς μὴ προσῆκον ἐννοήσας εἰκότως
Φέρειν τὸ φαιδρὸν ἐν παλαιοῖς καὶ μόνοις [1])
Καὶ κατάπληκτον, ὡς ψιγέντα τῷ χρόνῳ,
Εἰ μή τι προσθῇ καὶ παρ' αὐτῶν τι μέγα
20 *Ὡς ἀντίδωρον λαμπρότητος* [2]) *τοῦ στέφους,*
Βουλὴν ἐβουλεύσαντο καὶ τέλος πάνυ
Θαυμαστὸν οἷον τῇ συμβουλῇ συντρέχει [3]).
Τὴν βασίλισσαν ἀκρατῶς ὁ δεσπότης
Ὡς πρὸς μονῆς σύστασιν ὁρμῶσαν [4]) *βλέπων*
25 *Ῥοπήν* [5]) *δίδωσι τῇ καλῇ συμβουλίᾳ*
Καὶ δεσπότην δείκνυσι καὶ συνεργάτην
Καὶ προστατοῦντα πάντιμον Νικηφόρον
Βεσελεήλ, φανέντα καὶ τούτου [6]) *πλέον.*
Αὐτίκα τἄλλα μακρὰν ἀπωσαμένη
30 *Ὕψωσε ναοὺς εὐπρεπῶς εἰργασμένους,*
Ἐν οἷς τὰ χρυσόπαστα τῶν δομημάτων
Ἐκ τῆς τέχνης ἔχουσι τὴν συμμετρίαν,
Ἐκ τοῦ τόπου δὲ καὶ τὴν πάντερπνον θέαν.
Τὰ δ' ἄλλα πάντα πῶς παραστήσῃ λόγος;
35 *Ἀφεὶς δὲ ταῦτα, μὴ σθένοντος τοῦ λόγου,*
Τὸ κάλλος ἐκτέθηπα τῆς τεχνουργίας,
Καὶ πᾶς ὁρῶν γέγηθε δοξάζων ἅμα
Τὸν (;) καινοποιὸν τῶν ξένων θεαμάτων,
Ἐξ ὧν χάρις χρύσακτις ἐκπέμπουσά πως
40 *Κάλλει(;) θεωροὺς τοῖς* [7]) *ἄνω κεχηνότας,*
Ὕψωσε τούτοις καὶ μοναστῶν οἰκίας
Κύκλῳ παραθήσασα (;) καὶ τούτων [8]) *μέσον,*
Χλοηφόρον καὶ πλῆρες ἀνθῶν ποικίλων
Ἔδαφος τερπνὸν οἷον ὄψεις ἡδῦνον
45 *Ὕδασι κατάρρυτον, ἐκκρέουσί πως*
Πῇ μὲν κατ' ὄψιν, πῇ δ' ἐν ἀγγείοις, ἴδοις [9]),
Κεχρωσμένον χρώμασι τερπνῶν ἡδέων (;),

[1]) Ἐν τῷ 562 *νέοις*. [2]) Ἐν τῷ 551 *λαμπρότατον*. [3]) Ἐν τῷ 562 "*καὶ τὸ θαυμαστὸν τῆς συμβουλῆς συντρέχει*". [4]) Ἐν τῷ 562 *ὁρμώσας*. [5]) Ἐν τῷ 562 *ῥοπή*. [6]) Ἐν τῷ 562 *πλούτου*. [7]) Ἐν τῷ 551 *τῆς* [8]) Ἐν τῷ 562 *τοῦτο*. [9]) Ἐν τῷ 562 *εἴδει*.

Ἐν κυπαρίσσοις (;) καὶ φιάλαις ἐντέχνοις,
Ἀντιπνεόντων ἡδέως τῶν πνευμάτων
50 Αὔραις πραΰαις, καταθέλγον εἰς κόρον
Καὶ τῶν νοσούντων ῥωννύον τοὺς σπωμένους.
Ὕψωσε τείχη [1]), συλλαβόντα [2]) γυρῶθεν
Ἔδαφος οὐκ εὔληπτον ὄψει δορκάδος.
Καὶ θαλάμους ὕψωσεν εἰς δοχὴν ξένων,
55 Κάλλει θέσει τε πάνυ παρηλλαγμένους,
Ἀνδρῶν γυναικῶν, ἐκτρέποντας τὰς νόσους,
Χύσεις [3]) ἔχοντας ἀέρος τὰς εὐκράτους
Ἐξ ἀντιπνοίας τῶν ἐκεῖσε πνευμάτων [4]),
Τοῖς σπωμένοις πρὸς ῥῶσιν, ἀνακτωμένοις. [5])
60 Ὕψωσε καὶ γέρουσι τὰς κατοικίας,
Γήρᾳ βαθεῖ τε καὶ νόσῳ κεκμηκόσι,
Τροφὰς χορηγήσασα τὰς κατὰ κόρον [6])
Καὶ τἄλλα πάντα τοῦ σώματος ἂν δέῃ (;).
Ὕψωσε τούτοις καὶ στοῶν ἀναστάσεις,
65 Πανευσεβοῦς αἰτίας ἡγησαμένης
Καὶ τῇ πανάγνῳ προσκυρωθείσης μόνῃ,
Ἔργοις μὲν ἐκπλήττουσιν ὡς ξενοτρόποις,
Μαθὼν [7]) δέ τις (;) αἰτίαν, ἧς χάριν πάλιν
Ὡς [8]) πρὸς τοσοῦτον μῆκος ἡ τούτων στάσις,
70 Ἐξίσταται θαύματι δόξαν προσνέμων [9])
Ἐξεικονίζων τῶν κρατούντων τὸν πόθον [10])
Τῇ παραγωγῇ τῆς στοῶν ἐργασίας,
Ὡς διὰ τῶν δε τὴν τρίβον τοῦ Σαββάτου [11])
Οὕτω στεφανωθεῖσαν ὡσπερεὶ πάλαι [12])
75 Τοὺς ἐκ Βλαχερνῶν τυπικῶς ἀφιγμένους
Ἰθυτενῶς ἄγουσαν ὑμνῳδοὺς ἔχειν [13])
Πρὸς οὐρανίους τούς δε καὶ θείους δόμους·
Ὧν τὴν κυρίως δεσπότιν [14]) καὶ παρθένον
Ὑπεξᾶραι θέλοντες ᾠδαῖς ᾀσμάτων,
80 Ὡς ἱκανὰ κρίναντες αὐτῇ [15]) μηδόλως
Τὰ προφθάσαντα (;) πάντα, εἰ μὴ σχῇ κράτος,
Καὶ κλῆρον οὕτω λαμπρὸν εὔφωνον πάνυ [16])

[1]) Ἐν τῷ 562 τύχη. [2]) Ἐν τῷ 562 συλλαβῶν τά [3]) Ἐν τῷ 551 φύσεις... τὰς ἀκράτους. [4]) Ἐν τῷ 562 "θεάν τις πνεύματος τῶν ἐκεῖσε πνευμάτων. [5]) Ἐν τῷ 562 ἀναντωμένοις. [6]) Ἐν τῷ 562 τροφήν ... τήν ... [7]) Ἐν τῷ 551 παθών [8]) Ἐν τῷ 562 πῶς [9]) Ἐν τῷ 562 προσμένων. [10]) Ἐν τῷ 562 πόλον. [11]) Ἐν. τῷ 562 τῶν Σαββάτων [12]) Τὰ κείμενα ὥσπερ οἱ [13]) Ἐν τῷ 562 ὑμνῳδοῖς ἔχει [14]) Ἐν τῷ 562 δεσποτικήν. [15]) Ἐν τῷ 562 αὐτά. [16]) Ἐν τῷ 551 ἔμφωνον.

Προσῆξαν ὕμνοις [1]) καὶ προσευχαῖς συντόνοις [2])
Αὐθαιρέτοις λιταῖς τε καὶ παννυχίσι,
85 Ἐκλιπαροῦντα πρὸς πᾶν αὐτοῖς συμφέρον
Χωρεῖν τὰ βουλεύματα καὶ πρᾶξιν ἅμα
Διευθετεῖσθαι πρὸς μεγίστων ἐκβάσεις
Καὶ τῆς μονίμου τῆς ἄνω κληρουχίας
Τυχεῖν [3]) τε καὶ ζῆν εἰς χρόνους αἰωνίους.
90 Οὕτω τὰ πάντα σκευάσαντες πανσόφως
Ἔστησαν ὡράϊσμα τῇ βασιλίδι
Τὸν τοῦ στέφους ἀστῆρα τιμῶντες Λόγον,
Ὡς τοῦτον εἶναι παντοκράτορα μόνον,
Πάντων κρατοῦντα καὶ παλαιῶν καὶ νέων·
95 Ὃν [4]) δεξιοῦσθαι καὶ λόγοις ἐγκαινίων [5])
Νόμος παλαιὸς ἐκ τύπου καλῶς ἔχων,
Καθ' ἣν παριστᾷ [6]) (;) τοῦ ναοῦ τὴν ἡμέραν,
Τοῦδ', οὗ τὸ κάλλος ἀμίμητον τυγχάνει,
Πέρας [7]) λαβόντος εἰς ἀπάρτησιν [8]) ὅλην [9]),
100 Ὕμνους προσάγειν εὐχαριστίας, δέον,
Καὶ παρακλήσεις ἐκ ζεούσης καρδίας,
Πρὸς συμπάθειαν αὐτὸν ἐκκαλουμένας,
Μέγα βοῶντας καὶ στένοντας ἐκ βάθους
Παντοκράτορ, προφθάσας [10]) οἴκτειρον, Λόγε.
105 Λαὸς σὸς [11]) ἐσμέν, κλῆρος ἐκλελεγμένος,
Καὶ θραῦσον ἐχθροὺς ἀθέους σῇ δυνάμει
Φονῶδες ἡμῖν ἐμπνέοντας δι' ὅλου
Νίκας χορηγῶν βασιλεῖ, σοὶ καὶ μόνῳ
Τὰς ἐλπίδας τρέφοντι τῆς σωτηρίας.
110 Ὁρᾷς δεήσεις τὰς πρὸς ἡμῶν παννύχους [12]),
Οἷαι συνάξεις εἶεν (;) ἐκ μονοτρόπων,
Οἵας (;) δὲ πάλιν ἐκ ναοῦ τῆς πανάγνου.
Καὶ τἄλλα πάντα οἶδας, οὐ χρὴ γὰρ λέγειν.
Καὶ πρόσχες ἡμῖν νεύματί σου καὶ μόνῳ·
115 Ἐχθροὶ γὰρ εὐθὺς συσχεθήσονται φόβῳ
Καὶ χεῖρες αὐτῶν συσταλήσονται τρόμῳ
Καὶ αὐτίκα [13]) γνώσονται [14]) σὺ θεὸς μόνος,
Ἡμεῖς [15]) δ' ἐπιτείνοντες εὐχαριστίας

[1]) Ἐν τῷ 562 ὑμῖν. [2]) Ἐν τῷ 551 συντόνως. [3]) Ἐν τῷ 562 αὐχεῖν. [4]) Ἐν τῷ 551 ἂν. [5]) Ἐν τῷ 551 ἐγκωμίων. [6]) Ἀδιανόητον τὸ κείμενον, ἴσως "καθ' ὃν παριστᾷν". [7]) Ἐν τῷ 562 Κόρας. [8]) Ἐν τῷ 551 ἀπάντησιν. [9]) Ἐν τῷ 562 μόνην. [10]) Ἐν τῷ 562 πρόφθασον. [11]) Ἐν τῷ 562 σου. [12]) Ἐν τῷ 562 πρὸ ἡμῶν παννυχίδας. [13]) Ἐν τῷ 562 παραυτίκα [14]) Τῷ 551 γνώσουσι. [15]) Ἐν τῷ 562 ἡμᾶς.

Ἐροῦμεν εὐφημοῦντες ὥςπερ ἐξ ἔθους,
120 *Τῇ δεξιᾷ σου δόξα, δόξα σῷ κράτει.*
Ἔθραυσας ἐχθροὺς καταβαλὼν εἰς τέλος.
Γνώτωσαν οὗτοι σὺ θεός, μόνος μέγας.
Ὢ πῶς ἀπώσῃ φωνὰς ἱκετηρίους
Ἀναξίων, πάμπολλα προσκεκρουκότων;
125 *Αἰτεῖτε καὶ λήψεσθε, σῶτερ, σὸς λόγος,*
Δὸς τῷ βασιλεῖ δεξιὰν σὴν πρὸς μάχας.
Φέροις κατ' ἐχθρῶν ἄμαχον ταύτην ὅπλον
Εἰς δόξαν ἄρα σῆς θεϊκῆς ἰσχύος.
Ἴθυνον αὐτῷ καὶ θελημάτων πέρας
130 *Καὶ πρόσθες, εὐόδωσον πρὸς τὸ [1]) συμφέρον.*
Ἔτι δὲ τούτου μηκύνας εὐεξίαν
Τοῖς ἐκφυεῖσιν ἐξ Ἄγαρ ἧτταν δίδου
Πρὸς ἐκδίκησιν ὑπὲρ ὧν σὰρξ ὠράθης.
Ἔργοις δὲ πάλιν, οἷς ἔδειξε [2]) τὸν πόθον,
135 *Ἐκεῖθεν αὐτήν (;) τὴν ἀμοιβὴν ἀπόδος.*
Δομήτορα δὲ καὶ βασίλισσαν ξένην,
Ποθήσασαν ξένον σε [3]) καὶ ξένην, Λόγε,
Κόσμου τε παντὸς καὶ πάσης φαντασίας
Δειχθεῖσαν, ἥν περ καὶ μετέστησας[4]) πάλαι,
140 *Συγκατάταξον τῷ χορῷ τῶν ἁγίων*
Ζωὴν παρασχὼν τὴν ἀγήρω καὶ τέλος
Δοξάσασαν δόξασον· οὕτω γὰρ ἔφης.
Ἡμᾶς δ' ἀχρείους ὥςπερ οἶδας ἰσχύσας
Ὀρθὰς βαδίζειν εὐόδωσον πρὸς τρίβους.
145 *Σὺν πατρὶ καὶ πνεύματι σοὶ δόξα πρέπει.*

[1]) *Τῷ* 551 *ὡς πρὸς* [2]) *Ἐν τῷ* 562 *εἰσδέδεξαι* [3]) *Ἐν τῷ* 562 *ξένησον.* [4]) *Ἐν τῷ* 562 *μεταστήσας.*

Δ. Γρ. Καμπούρογλους

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Γ. Ι. ΛΑΜΠΟΥΣΙΑΔΟΥ

Αἱ Ἀθῆναι ὡς καταπεπατημένη ἐκκλησιαστικὴ Ἐπαρχία

Ἐν Ἀδριανουπόλει τῇ 16 Μαΐου 1892.

Ἀξιότιμε Κύριε.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 23 λήξαντος ἐπιστολῆς σας, ἣν μόλις πρὸ δύο ἡμερῶν ἔλαβον, λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀποστείλω ὑμῖν τὰς ἐν ταῖς ἰδιαιτέραις μελέταις μου ἀνευρεθείσας πληροφορίας περὶ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας, περὶ ὧν ὡμίλησεν ὑμῖν ὁ κοινὸς ἡμῶν φίλος κ. Θ. Γερογιάννης, ἐπαφίνων ὑμῖν τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν, ὡς καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς θέσεως, ἣν δύνανται νὰ καθέξωσιν ἐν τοῖς Μνημείοις τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων, τῷ περισπουδάστῳ ὑμῶν ἔργῳ.

Ἀναδιφῶν τὰ χειρόγραφα τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κ. Ἀγαθαγγέλου τοῦ Ἀδριανουπολίτου (1826—1830) εὗρον πρὸς τοῖς ἄλλοις πολυτίμοις ἐγγράφοις καὶ μίαν: Καταγραφὴν ἀκριβῆ τῶν αὐλικῶν χρεῶν τῶν ὑποκειμένων τῷ Πατριαρχικῷ Οἰκουμ. θρόνῳ Ἐπαρχιῶν, διαιρουμένων, κατὰ τὴν τότε (νῦν) κατάστασιν αὐτῶν εἰς τρεῖς τάξεις».

Τούτων ἡ μὲν Α΄. περιλαμβάνει «τὰς σωζομένας καὶ ἀνεπηρεάστους ἐπαρχίας», αἵτινες συμποσοῦνται εἰς 97, ὀφείλουσαι ἐν συνόλῳ 4,936,607 γρόσια. Ἡ δὲ Β΄. περιλαμβάνει, «τὰς φθορὰν πεπονθυίας καὶ δυστυχησάσας Ἐπαρχίας διὰ τὰς ἀνωμάλους περιστάσεις». Αὗται δ' εἰσὶν ἐν συνόλῳ 25, ὀφείλουσαι γρόσια 1,116,299. Ἡ δὲ Γ΄. «τὰς καταπεπατημένας Ἐπαρχίας», αἵτινές εἰσι 44, ὀφείλουσαι ἐν συνόλῳ 1,127,706 γρόσια.

Εἰς τὴν Γ΄. τῶν τάξεων τούτων, ἤτοι εἰς τὴν τῶν καταπεπατημένων ἐπαρχιῶν ἀνῆκε καὶ ἡ Ἐπαρχία Ἀθηνῶν, ἧς τὰ αὐλικὰ χρέη ἀνήρχοντο εἰς 67,500 γρόσια. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὅπερ ἐν τῇ προμετωπίδι φέρει ἡμερομηνίαν 8 *Ἀπριλίου* 1825 εἶνε μὲν συντεταγμένον ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ προκατόχου τοῦ Ἀγαθαγγέλου, Χρυσάνθου, ἀντιγεγραμμένον δὲ ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ἀγαθαγγέλου, ὅστις ἦν ἀνὴρ πολυγραφώτατος, καὶ ὅστις ἀνέλαβε τὴν εἴσπραξιν τῶν ὑπὸ τῶν ἀποτελεσασῶν τὸ Ἑλληνικὸν κράτος Ἐπαρχιῶν ὀφειλομένων, ἅτινα ἀνήρχοντο εἰς

γρόσια 1,007,500, καθὰ ἐξ ἑτέρου ἐγγράφου τοῦ πατριάρχου τούτου μανθάνομεν καὶ ὅπερ πιστῶς ἀντιγράψας ἀποστέλλω ὑμῖν. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἔχει ὧδε:

ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ

Ἐλαίῳ θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως

Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

Ἐξοχώτατε καὶ περιφανέστατε πληρεξούσιε παρὰ τῇ ὑψηλῇ Ὀθωμ. Πόρτᾳ Πρέσβυ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Μοναρχίας Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, Κύριε Κύριε Α. Ἰανν. Ῥιπωπιέρ, ἡμέτερε κατὰ πνεῦμα υἱὲ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιποθητέ, τὴν περιφανεστάτην αὐτῆς ἐξοχότητα ψυχῆς ἐκ μέσης εὐχόμενοι καὶ πατρικῶς ἀσπαζόμενοι, ἥδιστα προσαγορεύομεν. Ἡ κοινὴ μήτηρ τῶν εὐσεβῶν καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη ἐκκλησία βεβαρυμένη ἀπὸ ὑπερόγκων χρεῶν ἐνοχήν, καταφεύγει εἰς τῆς εὐσεβοῦς καρδίας της τὴν συμπάθειαν, καὶ ἐξαιτεῖται τὴν υἱϊκὴν αὐτῆς παράστασιν καὶ ἀντίληψιν εἰς τὴν ἐφεξῆς ὑπόθεσιν. Ἐξοχώτατε! Τὸ κοινὸν τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας δικαιοῦται λαμβάνειν παρὰ τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου, Ῥούμελης καὶ τῆς Ἄσπρης θαλάσσης ἓν Μιλιόνιον καὶ ἑπτὰ χιλιάδας καὶ πεντακόσια γρόσια, τὰ ὁποῖα ὀφείλονται δι' αὐλικῶν ὁμολογιῶν εἰς διαφόρους δανειστάς. Ἐκ δὲ τῆς ποσότητος ταύτης ἐπληρώθησαν εἰς τὸν Βασιλικὸν χαζνὲ ἀπὸ τῆς Κάσσης τοῦ Κοινοῦ τοῦ Πατριαρχείου, κατ' ἐπιταγὴν τῆς Ὑψ. Πόρτας, κεφάλαια γρ. 165,898, ἀπὸ δημευθεισῶν Ἐπαρχιακῶν ὁμολογιῶν τῶν περιουσιῶν τῶν καρατομηθέντων καὶ φυγάδων, ὡς ἐν τῷ συνεφοδιαζομένῳ καταστίχῳ κατ' ἐπαρχίας αἱ ὁμολογίαι ἐπὶ διαφόροις ὀνόμασι (α) καὶ ποσότησι καταγεγραμμέναι φαίνονται· καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῶν ὁμολογιῶν τούτων αἱ μὲν εὑρεθεῖσαι εἰς τὰ κιβώτια τῶν εἰρημένων φυγάδων καὶ καρατομηθέντων πληρωθεῖσαι εἰς τὸν Βασιλικὸν χαζνὲ ἐλήφθησαν, καὶ σχισθεῖσαι σώζονται εἰς τὸ Κοινόν, καὶ ἀντ' αὐτῶν ἐδόθησαν ἄλλαι παρὰ τοῦ κοινοῦ ὁμολογίαι πρὸς τοὺς δανείσαντας τὴν ἐξόφλησιν αὐτῶν· αἱ δέ, ὡς φαίνεται, ὅτι εὑρίσκονται εἰς χεῖρας τῶν αὐτῶν φυγάδων, ἐπειδὴ ἡ δήμευσις αὐτῶν ἐγένετο ἀπὸ τῶν ἐφορικῶν Καταστίχων, ἐν οἷς κατεγράφοντο οἱ διδόμενοι κατ' ἔτος τόκοι· διὰ τοῦτο ἐκθέμενοι καθαρῶς καὶ διακεκριμένως τὰ διαληφθέντα πρὸς τὸ κοινὸν ὀφειλόμενα χρέη τῶν εἰρημένων Ἐπαρχιῶν, διευθύνομεν τὸ Κα-

(α) Σημ. ἀτυχῶς τὸ Κατάστιχον τοῦτο δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀνεύρω. Γ. Λ.

τάστιχον πρὸς τὴν περίβλεπτον αὐτῆς ἐξοχότητα, καὶ ἀξιοῦμεν αὐτὴν Πατρικῶς καὶ Συνοδικῶς, ὅπως, λαβοῦσα οἶκτον, γράψῃ ἔνθα δεῖ, καὶ ὅπου ἡ βαθεῖα αὐτῆς φρόνησις ἐγκρίνοι, καὶ διαπράξῃ τὴν ἀποκατάστασιν καὶ ἀπόδοσιν τῶν ὁμολογουμένων αὐτῶν δικαίων τῆς κοινῆς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τῆς ἐν τῷ πελάγει τῶν ἀμυθήτων χρεῶν χειμαζομένης. Ἐπὶ τούτοις ἂς λάβῃ τὴν καλωσύνην ἄνευ ἀναβολῆς νὰ εἰδοποιήσῃ πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ νὰ προστάξῃ νὰ παρατηρῆται ἡ περικλειομένη καταγραφὴ τῶν δημευθεισῶν ὁμολογιῶν, καὶ ἐὰν τινὲς ἤθελον παῤῥησιάσῃ ὁμολογίας ἐξ αὐτῶν τῶν ἐν τῷ Καταστίχῳ καταγεγραμμένων νὰ μὴ τὰς ἀποδέχωνται, μήτε νὰ τὰς πληρώνωσιν, ὡσὰν ὁποῦ αὐταὶ ἐπληρώθησαν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν Βασιλικὸν χαζνέ, καὶ δικαιοῦται ἡ αὐτὴ Ἐκκλησία νὰ λάβῃ τὴν πληρωμήν των, καὶ νὰ τὴν ἀποδώσῃ πρὸς οὓς τὴν ἐδανείσθη.

Θερμῶς παρακαλοῦντες ἀξιοῦμεν τὴν περιφανεστάτην θεοσεβῆ αὐτῆς ἐξοχότητα νὰ δείξῃ τὸν ἀξιάγαστον Χριστιανικὸν ζῆλόν της εἰς τὰ δίκαια ταῦτα τῆς πασχούσης Ἁγίας τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας διὰ νὰ ἀνακουφισθῇ μικρὸν τοῦ ὑπερόγκου βάρους τῶν ἐπικειμένων αὐτῇ χρεῶν, οὖσα βεβαία ἡ ἐξοχότης της, ὅτι ἔξει αὐτήν, κατ' ὀφειλήν, διὰ παντὸς εὐγνωμονοῦσαν, καὶ ἐκτενῶς καθικετεύουσαν πρὸς τὸν Ὕψιστον ὑπὲρ τῆς πολυτίμου ὑγείας καὶ τῆς εὐημερίας τῆς περιβλέπτου αὐτῆς ἐξοχότητος, καὶ ὑπὲρ τῆς αἰωνίου Μακαριότητος τῶν ἀοιδίμων αὐτῆς Γονέων, ἡμεῖς δὲ μένομεν.

Τῆς περιφανεστάτης αὐτῆς ἐξοχότητος

διάπυρος πρὸς θεὸν ἱκέτης

Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ

Χαλκηδόνος **Ζαχαρίας** Δέρκων **Νικηφόρος**

ΑΩΛφ Ἰουνίου ιγ'.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΧΡΕΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
1825 Ἀπριλίου 8η

Καταγραφὴ ἀκριβὴς τῶν αὐλικῶν χρεῶν τῶν ὑποκειμένων τῷ πατριαρχικῷ Οἰκουμενικῷ θρόνῳ Ἐπαρχιῶν, διαιρουμένων κατὰ τὴν νῦν κατάστασιν αὐτῶν εἰς τρεῖς τάξεις

Α΄. Τάξις. Αἱ σωζώμεναι ἀνεπηρέαστοι ἐπαρχίαι ὡς ἑξῆς.

Ἐπαρχία		Ποσόν
Καισαρείας	Γρ.	59,000
Ἐφέσου.		150,500
» Ἡλιουπόλεως		94,500
» Κρήνης		38.500
Ἡρακλείας		48,000
» Καλλιουπόλεως		30,[illegible]28
» Μυριοφύτου		20,000
» Μετρῶν		28,000
» Τυρουλλώης		12,500
Κυζίκου		87.900
		568.928
Νικομηδείας		51,000
Νικαίας		50,500
Χαλκηδόνος		82,720
Δέρκων		56.490
Θεσσαλονίκης		94,050
» Κύρτους		26,040
» Καμπανίας		25,500
» Πλαταμῶνος		15,280
» Σερβίων		20.880
» Ἀρδαμερίου	Γρ.	11,367
» Πέτρας	»	9.650
» Πολυανῆς	»	21,095
» Ἱερισοῦ καὶ ἁγίου ὄρους	»	10.500
		1,044.000
Τορνόβου	»	245,000
» Τζερβενοῦ	»	38,592
» Πρεσλάβας	»	32,700
» Λοφτζοῦ	»	32,000
» Βράτζας	»	31.509
		1,423,801
Ἀδριανουπόλεως	»	193,000
Ἀμασείας	»	27,500
Προύσης	»	118,000
Νεοκαισσαρείας	»	38,500
» Νικουπόλεως	»	8,000
Ἰκονίου *)	»	44,550
Πισσιδείας	»	49,750
Τραπεζοῦντος	»	9,000
		1,912,101
Φιλιππουπόλεως		180,000
Ῥόδου		24,300
		2,116,401

Β΄. Τάξις. Αἱ φθορὰν πεπονθυῖαι καὶ δυστυχήσασαι Ἐπαρχίαι διὰ τὰς ἀνωμάλους περιστάσεις ὡς ἀκολούθως.

Ἐπαρχία		Ποσόν
Λαρίσσης	Γρ.	234,470
» Τρίκκης		19,749
» Σταγῶν		12,000
» Γαρδικίου		2[illegible]
Ἄρτης		180,[illegible]
Βερροίας		37,[illegible]
Χίου		97,[illegible]
		606,589
Ἐλασσῶνος		46,500
Κασσανδρίας		23,000
Κορυτσᾶς		36,000
Σισανίου		35,950
Γρεβενῶν		70,000
Μοσχονησίων		5,000
		823.039
Κρήτης		14,000
» Κνωσσοῦ		30,000
» Ἀρκαδίας		16,350
» Χερρονήσου		32,400
» Αὐλοποτάμου		14,400
		930,189
» Ῥαιθύμνης	»	11,500
» Κυδωνίας	»	43,000
» Λάμπης	»	30,350
» Πέτρας	»	34,540
» Σιτείας	»	15,720
» Ἱερᾶς	»	16,000
» Κισσάμου	»	35,000
Ὅλη ὁμοῦ ἡ σοῦμα τῶν παθουσῶν ἐπαρχιῶν	Γρ.	1,116,299

Μεταφέρω τὰ τῆς Α΄.τάξεως		
Ἐκ μεταφορᾶς	Γρ.	2,116,401
» Λαίρνης		ἐλλείπει
Σερρῶν		162,000
Δράμας		174,500
» Ἐλευθερουπόλεως		30,200
		2,483,101
Σμύρνης	»	76,706

Γ΄. Τάξις. Αἱ καταπεπατημέναι ἐπαρχίαι, ὡς ἑξῆς.

Ἐπαρχία		Ποσόν
Ἀθηνῶν	Γρ.	67,500
» Ταλαντίου	»	7,500
» Σόλωνος	»	36,000
» Σκίρβου	»	1,300
[illegible]ηξῶν	»	45,000
Κορίνθου	»	80,000
» Δαμαλῶν	»	5,400
Μονεμβασίας	»	27,826
» Αἴλους	»	9,450
» Ἀνδρούσης	»	5,500
		285,476
Παλ.Πατρῶν	Γρ.	54,400
» Κερνίκης	»	10,000
» Κορώνης	»	6,100
» Μοθώνης	»	16,000
Λακεδαιμονείας	»	31,000
» Βρεσθένης	»	12,500
» Καρυουπόλεως	»	10,500
» Μαλτζίνης	»	1,000
	»	426,976
Χριστιανουπόλεως	»	36,250
Ναυπλοίου	»	40,000
Ὠλένης	»	29,400
Τριπολιτζᾶς καὶ Ἀμυκλῶν	»	60,000
Ζαρνάτας	»	3,500
Ῥέοντος	»	22,500
Δημητζάνης	»	18,250
Ἀκώβων	»	3,500
	»	640,376
Παροναξίας	»	34,000
Εὐρίπου	»	39,950
» Καρίστου	»	18,100
Σαντορίνης	»	28,000
Σάμου	»	50,000
	»	810,426
Σίφνου καὶ Μύλου	»	22,800
Ἄνδρου	»	32,600
Τζίας	»	7,800
Αἰγίνης	»	30,000
Τήνου	»	20,000
Καρπάθου	»	17,100
	γρ.	940,726

*) Ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ἐσφαλμένως ὁ ἀριθμὸς 4,500

Τάξις Α΄. αἱ ἀνεπηρέαστοι ἐπαρχίαι				*Τάξις Γ΄.*	
Ἰωαννίνων	» 128,163	Προικοννήσου	» 29,500	Νέων Πατρῶν	25,000
» Δρυϊνουπόλεως	» 9,100	Λητίτζης	» 23,150	Λητζᾶς	24,851
» Βελλᾶς	» 1,000	Ἀγαθουπόλεως	» 42,000	Σκοπέλου	γρ. 12,898
» Χειμάρρας	» 1,000	Φαναριοφερσάλων	» 45,000	Ῥαδοβιζίου	» 6,988
Μιτυλήνης	» 138,500	Κώου	» 16,500	Λοιδορικίου	» 39,543
	γρ. 2,837,570	Πωγωνιανῆς	» 16,000	Ζητουνίου	» 48,200
Διδυμοτείχου	» 57,000	Νύσσης	» 39,405	Θαυμακοῦ	» 26,500
Ἀγκύρας	» 18,500	Νυσσάβας	» 39,405		» 1,124,706
Φιλαδελφείας	» 64,500		γρ. 4,136,530	ἤτοι ἓν μιλιόνιον καὶ ἑκατὸν εἴκοσι τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑπτακόσια ἓξ ὅλη ἡ σοῦμα τῶν καταπεπατημένων ἐπαρχιῶν.	
Μελενίκου	» 75,000	Σκοπείων	» 36,000		
Αἴνου	» 36,000	Ἐρσεκίου	» 36,000		
Μηθύμνης	» 145,250	Κεστεντιλλίου	» 70,000		
	γρ. 3,224,720	Πελιγραδίου	» 80,000		
Μεσημβρίας	» 56,000	Σαμμακωβίου	» 65,000		
Βιδύνης	» 72,500	Οὐζίτζης	» 56,500		
Δρύστρας καὶ		Πόσνης	» 155,000		
προϊλάβου	» 73,500		Γρ. 4,635,030		
Σοφίας	» 40,300	Σβορνίκου	» 45,277		
Βιζύης	» 42,500	Ῥασκοπρεσρένης	» 45,000		
Ἀγχιάλου	» 71,500	Πελαγωνείας	» 32,500		
Βάρνης	» 45,000	Καστορίας	» 26,750		
	γρ. 3,636,020	Βοδενῶν	» 36,200		
Μαρωνείας	» 38,500	Διρραχίου	» 10,000		
Σηλλυβρίας	» 36,000		Γρ. 4,830,757		
Ξάνθης	» 27,000	Στρωμνίτζης	» 31,750		
Γάνου καὶ Χώρας	» 40,750	Βελεγράδων	» 18,500		
Σωζουπόλεως	» 14,000	Δεβρῶν	» 7,500		
Λήμνου	» 23,000	Μογλενῶν	» 3,500		
Ἴμβρου	» 16,550	Πρεσπῶν	» 20,250		
	γρ. 3,831,820	Βελισσοῦ	» 13,600		
Χαλδείας	» 9,500		Γρ. 4,936,607		
Δημητριάδος	» 44,250	Ὅλη ἡ σοῦμα τῶν σωζομένων ἐπαρχιῶν.			

Σύνοψις Σουμῶν.

Ἡ σοῦμα τοῦ χρέους τῶν σωζομένων ἀνεπηρεάστων Ἐπαρχιῶν.	Γρ.	4,936,607
» Ἡ σοῦμα τῶν παθουσῶν καὶ δυστυχουσῶν ἤδη Ἐπαρχιῶν·		1,116,299
» Ἡ σοῦμα τῶν καταπεπατημένων		1,124,706
Ἤτοι ἑπτὰ μιλιόνια, καὶ ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἑξακόσια δώδεκα.		7,177,612

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Κ. Α. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ

ΔΗΜΩΔΕΣ ΠΟΙΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

Είς τὸν τραγικὸν θάνατον τῆς Κυράστας Παλαιολόγου

Κυρὰ Κυράστα τοῦ Ντιρῆ,
Κυρὰ Παλαιολογίνα,
καὶ πῶς ἐκαταχρειάστηκες
κ' ἔμπηκες μὲς τὸ μνῆμα;
στ' ἀσάρωστα, στὰ σκοτεινὰ
καὶ στὰ κονιαρκτισμένα,
καὶ δὲν σοῦ 'κάμ' ὁ Κύρις σου
καρέκλα ζεντεφένια;
“ 'Ανάθεμα τὴν Καλογρηὰ
π' ἄκουσε τὴν φωνή μου
καὶ δὲ τῷ 'πε τοῦ Κύρη μου
θὲ νἄχα τὴν ζωή μου.„

Εἰς τὸ ποίημα τοῦτο ἐγκλείεται ὁλόκληρον οἰκογενειακὸν δρᾶμα κατὰ τὴν ἀνακοινώσασαν αὐτὸ μακαρίτιδα Μαριάνναν Βουζίκη «τοῦτο θἄγινε ἐδῶ καὶ 200 χρόνια στὸν καιρὸ τῆς προμάμμης μου».

Ὡς φαίνεται ἡ Καλογρηὰ εὑρίσκετό που πλησίον τοῦ μνήματος, καὶ ἐν ᾧ ἠδύνατο ν' ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τῆς ἐν νεκροφανείᾳ ταφείσης Κυράστας Παλαιολογίνας, δὲν ἀνεκοίνωσέ τι εἰς τὸν σύζυγόν της καὶ οὕτω αὕτη ὑπέκυψε τέλος εἰς τὸν ἐξ ἀσφυξίας θάνατον. Ἐκ τούτου δυνάμεθα μετὰ πιθανότητος νὰ εἰκάσωμεν ὅτι τὸ οἰκογενιακὸν «Μνῆμα» τῶν Παλαιολόγων, ἐν ᾧ ἐναπετέθη καὶ ἡ Κυράστα εὑρίσκετο, ἐντὸς *Μοναστηρίου Γυναικῶν* *), καὶ παρ' αὐτὸ ἴσως τὸ μνῆμα εὑρίσκετο τὸ κελλίον τῆς Καλογραίας, ἥτις ὥριστο νὰ τηρῇ ἀνημμένην τὴν κανδήλαν κτλ. —ἢ ὅτι τὸ μνῆμα εὑρίσκετο ἐν οἰκογενειακῷ ἐκκλησιδίῳ (Ἅγιος Θωμᾶς (;)) οὗ τὴν ἐποπτείαν καὶ φροντίδα εἶχεν, ὡς συνηθέστατον, ἡ Καλογρηά.

*) Ἀληθῶς τοῦτο εὑρίσκετο εἰς τὴν γυναικείαν μονὴν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, νῦν μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τάφου. Δ. Γρ. Κ.

Η ΠΕΝΤΕΛΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΩΛΗ

«Μοναστῆρι ποῦ δὲν τὤπιανε ἡ Πανοῦκλα ἦταν ἡ Πεντέλη· εἶχε καὶ μία εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Τιμοθέου ποῦ κυνήγησε τὴν Πανοῦκλα νὰ τὴν σκοτώσῃ.» Ἄλλην εἰκόνα τοῦ Ἁγ. Τιμοθέου καὶ Μακαρίου, ὡς προστατῶν κατὰ τῆς πανώλους, εἶχεν ἡ σύζυγος τοῦ Μιχαὴλ Καπετανάκη ἐκ γένους Νοταρᾶ.

Σχετικὸν εἶναι καὶ τὸ ἑξῆς δίστιχον:

*Ὁ Ταρωνίτης ἔκτισε πύργο κοντὰ στὴ βρύσι *)*
*γιὰ νὰ μαζεύωντ' οἱ ἄρχοντες **) νὰ κάνουνε τὴν κρίσι.*

Ὅτε ἐξέλιπεν ἡ Πανώλης, ἡ Εὐφροσύνη Καπετανάκη ***) ἦτο 8 ἐτῶν «ἔκαμαν δὲ λειτουργία εἰς τὴν Ἁγία Τριάδα τῆς Πεντέλης καὶ γίνηκε μεγάλο πανηγύρι». Ἡ Φιλιὰ Βροντογούνη, ἡ τομαροῦ, συνέθεσε τότε τὴν ἑξῆς σάτυραν, ὀργισθεῖσα διότι δὲν εἶχε προσκληθῇ:

Σαρανταπέντε μπούκλιζαις
καὶ κούπαις ἀσημένιαις
τῆς ἤπιαν ἡ ἀρχόντισσαις
ἡ ξεφταλογιασμέναις.

Φωνάζ' ἡ 'Αλεξάνδραινα
τρέξετε θηλυκά μου
ἀλυσσιβάκι φέρτε μου
νὰ πιάσῃ τὴν καρδιά μου.

Ἡ δὲ 'Αλεξάνδραινα (Μπενιζέλαινα) ἐκδικουμένη ἤρχισε τότε νὰ ψάλῃ.

Κυρὰ Φιλιὰ ἐμίσεψε
καὶ φεύγει ἀπ' τὴν Πεντέλη
καὶ κλαίει τὸ νοσοκομειό
καὶ ὅλ' οἱ καλογέροι.

ΠΥΡΓΟΙ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΙ

Μπενιζέλων εἰς τὴν Καισαριανὴν ἀριστερᾷ τῆς ἐκκλησίας.
Καπετανάκηδων ἐν Πατησίοις.

*) Τῆς Πεντέλης. **) Ἐν καιρῷ τῆς πανώλους. ***) Μήτηρ τῆς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀποθανούσης σεβαστῆς πρεσβύτιδος Μαριάννας Βουζίκη.

Τρικκαλινῶν εἰς Ἅγιον Ἰωάννην Καρέα.
Ταρωνίτηδων εἰς Πεντέλην.
Μισεραλιώτηδων εἰς Πεντέλην.

ΕΠΙΘΕΤΑ ΔΙ' ΩΝ ΠΡΟΣΗΓΟΡΕΥΟΝ ΑΛΛΗΛΟΥΣ

Οἱ Ἄρχοντες (Α'. τάξις) Ἄρχοντα, Ἀρχόντισσα, Σιόρ!
Οἱ οἰκοκυραῖοι (Β'. τάξις) Κύρ, Κυρά.
Ἐργατικοὶ καὶ παζαρίταις (Γ'. τάξις) μάστρο.
Χωρικοὶ (Δ'. τάξις) κουμπάρε, κολλίγα.

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Ἡ πρώτη τάξις, οἱ Ἄρχοντες

«Φοροῦν καλοῦπι, ὅλοι ἀνεξαιρέτως, μαῦρο, (ἐκ Κωνσταντινουπόλεως » κομιζόμενον) πολίτικο, (τὸ πλεῖστον ἐξ Ἀστραχάν, δορᾶς προβάτων » ἀγεννήτων) καὶ ἀπὸ μέσα κόκκινο μεταξωτό· κόστιζε 300 γρόσια.

» Ἀντερὶ μὲ ζωνάρι ῥιγωτὸ μεταξωτό.

» Κοντογοῦνι μεταξωτὸ καὶ τὴ γοῦνα ἴσα μὲ νὰ γόνατα (σαμοῦρι, » ζερταβὲ ἢ καρσάκι) τὸν χειμῶνα· τὸ καλοκαῖρι μεταξωτὸ μπινίσι.

« Παπούτσια (σανδάλια) μὲ μύτη, *μέστια* ῥαμμένα μὲ τὸ *τσακπίρι*, » κόκκινο σαλὶ μερινὸ ἄλικο μὲ κίτρινα σειρήτια.

ΠΟΙΟΙ ΕΓΙΝΟΝΤΟ ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΟΠΟΥΛΩΝ ΠΡΟΕΣΤΩΤΕΣ

« *Ὅλοι ἦτανε ἐξ ἴσου*· ὅταν ἐφθάνανε εἰς μίαν *ἡλικία σεβάσμια* γι- » νότανε ὁ *ἀξιώτερος* κοτζάμπατης· διαφορὰ ἀπὸ μεγαλήτερο καὶ μι- κρότερο δὲν ὑπῆρχε. Ὅποιος ἦτανε πανδρεμμένος καὶ *εἶχε πάρῃ γυναῖκα* » *τῆς τάξεώς του*, εἶχε καὶ φαμηλιὰ καὶ συγγενολόϊ σ' ὅλα ἐπαινετό, » τὸν προτιμούσανε γιὰ κοτζάμπαση. Μὰ καὶ δύο ἀδελφοὶ 'μπορούσαν » νὰ γίνουνε κοτζαμπασῆδες πότε ὁ ἕνας, πότε ὁ ἄλλος. Πρώτη φορὰ » ποῦ 'βγάλανε μαζὶ δύο ἀπὸ μιὰ φαμηλιὰ ἦτανε ὁ Προκόπης καὶ ὁ » Παλαιολόγος Βενιζέλος μὲ τὸν Ἄγγελον Γέροντα, ἀλλὰ ποῦ δὲν » ἦταν τόσο συγγενεῖς.

» Ἀπὸ μικρὰ ὡρίζανε ἡ ἀρχόντισσαις καὶ συμφωνούσανε ποιὰ γυ- » ναῖκα νὰ πάρῃ κάθε τους παιδί· σὰν δὲν βρισκότανε ἡ κατάλληλη, ἢ » ὁ νέος ἀγάπαγεν ἄλλη τῆς δευτέρας τάξεως καὶ τὴν ἔπαιρνε, ἂν ἦταν » μικρότερος ἀπὸ τ' ἀδέρφια του δὲν πείραζε πολύ, παρὰ μόνο ποῦ » δὲ γινότανε κοτζάμπασης· σὰν τύχαινε καὶ ἡ ἀγάπη του ἔπαιρνε » ἄλλον, ἢ δὲν ἤθελε νὰ παντρευτῇ καὶ αὐτὸς δὲν εὕρισκε ἄλλη, γινό-

» τανε διάκονος καὶ ἱερομόναχος. Ἡ ἀρχόντισσαις ὅμως συχνὰ ἐτάγανε
» ἕνα τους παιδί, τὸ μικρότερο, εἰς τὴν Παναγιὰ νὰ γίνῃ ἱερωμένος· ἔκι
» ἔγινε μὲ τὸν Ἐλισσαῖο τῆς Λογοθέταινας. Ὅταν ἐγινόντουσαν διάκοι καὶ
» ἱερομόναχοι δεν μένανε πεἰὰ πολὺν καιρὸ εἰς τὴν Ἀθήνα, παρὰ πήγαι-
» ναν εἰς τὴν Πόλι καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἔκι ἔγεινε καὶ ὁ Παρ-
» θένιος Πατριάρχης τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἡγούμενοι τῶν μοναστηριῶν
» γινόντουσαν ἀπ' τὴν δευτέρα τάξι».

(Ἐν τούτοις βλέπομεν *Θεοφάνην τὸν Καβαλλάρην* ἡγούμενον Καισαριανῆς (Χρ. Ἀνθίμου σ. 271).

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΙΚΟΥ

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ Ἐλέγκως καὶ Κατήγκως Ὀλανδέζου (ἐν Αἰγίνῃ)

Πές μου τί 'θελ' ὁ Βαρδιάνος
καὶ περνᾷ, συχνοπερνᾷ;
μᾶς φυλάει τοὺς συγγενεῖς μας
κι' ὅλη μας τὴν γειτονειά.

—Βάλτε μου τὴ μαύρη ῥόσα
„ 'κείνη τὴ μεταξωτή,
„ ποῦ τὴν ἔῤῥαψα ἡ καϋμένη,
„ νὰ τὴν φάῃ ἡ μαύρη γῆ.

„ Νὰ μοῦ δέσετε τὸ φιόγγο,
„ φέσι μωραΐτικο,
„ τὸ μπικόζο, τ' ἀτιλάξι
„ ποὖνε χαϊρλίτικο.„

Ἡ Κατήγκω κι' ἡ Ἑλένη
καὶ ἡ δυὸ πεθάνανε
φίλοι τους καὶ συγγενεῖς τους
ὅλοι μαῦρα βάνανε.

ΤΟ ΘΑΝΑΤΙΚΟΝ ΤΟΥ 1828

(Ἐξεῤῥάγη ἐν Αἰγίνῃ, ὅπου διέμενον οἱ Ἀθηναῖοι ἕνεκα τῆς Βας Ἐπαναστάσεως)

» Ὁ Κιουταχῆς τέλος στὰ 27 εἶχε πλακώσῃ μὲ τὰ *τσαντήρια* του (εἶχε σκηνώσῃ ἐν Ἀθήναις). «Τὸ θανατικὸν τὤφεραν οἱ Ἀράπηδες
» ἀπὸ τὴν Κρήτην καὶ βρώμικο κρέας ἀπὸ βώδια ἀρρωστημένα ἀπ'
» τὴν πανοῦκλα».

» Οἱ Ἀθηναῖοι σκορπιστήκανε πάλι· τριάντα δύω γύρισαν ὀπίσω
» 'ς τὴν Ἀθήνα ».

« Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ ἤτανε ὁ περίφημος γιατρὸς *Σπυρίδων Καλογε-*

ρόπουλος » καὶ ἄλλος καλούμενος *Βαρδιάνος* (ἐκ τοῦ guardiano πιθανῶς, ἤτοι φύλαξ τῆς ὑγείας τῶν πολιτῶν ἐν καιρῷ Πανώλους, ὡς φαίνεται δημοτικὸς ἰατρὸς πληρωνόμενος ἰδιαιτέρως παρὰ τῶν προεστώτων Ἀρχόντων πρὸς τοῦτο) «αὐτοὶ οἱ δύο περνοῦσαν κάθε μέρα ἀπ' τὰ σπήτια καὶ 'ρωτοῦσαν; *καλὰ εἴσαστε*; Ἐκεῖνον τὸν χρόνο πῆρε τὸ θανατικὸ τὴν Ἐλέγκω Ὁλανδέζου, ἀρραβωνιαστικὴ τοῦ Γιάννη Πανταζῆ, 24 χρονῶν, καὶ τὴν ἀδελφήν της τὴν Κατήγκω μέσα σὲ δύο μέραις».

ΘΟΥΡΙΟΝ ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΡΗΞΕΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Καλῶς τ' ἁρπάξαν τὰ σπαθιά
τἀπελπισμένα μας παιδιά
χωρὶς ἑτοιμασία
μὲ θαυμαστὴν ἀνδρεία.

Ἕλληνες νὰ ἑνώσωμε
Τούρκους νὰ ταπεινώσωμε
νὰ τοὺς κοποῦνε τὰ φτερά
νὰ μὴ πετοῦνε 'ς τὰ 'ψηλά.

Ὡς πότε ἡ σκλαβιά
Ζήτω ἡ ἐλευθεριά!
Κ' οἱ Τοῦρκοι ἀποφάσισαν
κ' ἐκεῖνοι ἀποστάτησαν.

. . . .

Ἀρχαία Ἀθηναϊκὴ Παράδοσις περὶ τῆς οἰκογενειας τῶν Νέρηδων

« Ἦταν μιὰ φορὰ ἕνας μεγάλος 's τὸν τόπο ποῦ τὸν ἐλέγανε Νέρη,
» ἐδῶ καὶ 300 χρόνια, καὶ εἶχε μίαν ἐξαδέλφη· μὲ αὐτὴν εἶχε μα-
» λώση γιατὶ δὲν τὸν ἤθελε γιὰ ἄντρα, παρὰ τὸν γελοῦσε ἀπὸ μιὰ
» 'μέρα 's τὴν ἄλλη· γι' αὐτὸ καὶ αὐτὸς τὴν ἔκλεισε 's τὸ μοναστῆρι,
» 's τὸ Δαφνί, γιὰ νὰ βάλῃ γνῶσι, μὰ αὐτὴ δὲν ἤθελε ν' ἀκούσῃ τί-
» ποτε καὶ προτίμαγε νὰ μείνῃ καλόγρηα καὶ ν' ἀποθάνῃ, παρὰ νὰ
» τὸν πάρῃ. γιατὶ ἀγάπαγεν ἄλλον. Αὐτὴ ἤτανε μεγάλη ἀρχόντισσα
» καὶ πολὺ ὡραία καὶ εἶχε βιὸς μεγάλο· κάθε μέρα λοιπὸν τὸ μεσημέρι
» ἔβγαινε κρυφὰ ἀπὸ τὴν ἐκκλησία καὶ ἔδινε φαγητὸ καὶ πιοτὸ σ' ἕνα
» φτωχὸ ζητιάνο, ποῦ μάζωνε κουρέλια 's τὴν πολιτεία καὶ ἐρχότανε
» κάθε μέρα καὶ χτυποῦσε τὴν πόρτα τοῦ μοναστηριοῦ, ζητῶντας ἐλεη-
» μοσύνη· γι' αὐτὸ καὶ ὁ ζητιάνος τὴν ἀγάπαγε πολὺ καὶ τῆς ἔλεγε
» ὅ,τι γινότανε 's τὴν πολιτεία. Μιὰ 'μέρα τὸ λοιπὸν ἔρχεται ἀπὸ
» βραδῆς τρεχάτος καὶ τῆς λέει πῶς ὁ ἐξάδερφός της ἔρχεται μὲ ἀσκέρι

» γιὰ νὰ τηνε σκοτώσῃ. Αὐτὴ τοῦ δίνει μιὰ σακκοῦλα φλουριὰ καὶ τὸν
» παρακάλεσε νὰ τρέξῃ νὰ πῇ τοῦ μεγάλου καπετάνιου, ποῦ ἦτανε μὲ
» πολλαὶς φρεγάδαις 'ς τὸ Δράκο καὶ τὸν ἐλέγανε 'Αμιράλη, νἄρθῃ νὰ
» τὴν γλυτώσῃ ἀπὸ τὸν ἐξάδερφό της· πρὶν νάρθοῦνε ὅμως 'πλάκωσε ὁ
» Νέρης καὶ τὴν ηὗρε ὁλομόναχη γονατιστὴ 'ς τὸ ἱερὸ καὶ παρακάλαγε
» τὴν Παναγιὰ γιὰ τὴν ζωή της, καὶ δὲν τὴν ἐλυπήθηκε ὁ ἀθεόφοβος
» μόνο 'χύμηξεν ἀπάνω της καὶ τὴν ἔπνιξε μὲ τὰ χέρια του καὶ ἔπειτα
» τῆς ἔκοψε καὶ τὸ κεφάλι μὲ τὸ σπαθί του.

«'Απ' αὐτὸν τὸν Νέρη κρατοῦνε οἱ Νέρηδες»

Ὡς καταφανῶς δηλοῦται ἐκ τῆς ὡραίας καὶ δραματικῆς παραδόσεως ταύτης, διεσώθη παρὰ τοῖς 'Αθηναίοις καὶ δὴ ἀξιοθαυμάστως ζωηρὰ ἡ ἀνάμνησις τοῦ τραγικοῦ θανάτου τῆς δουκίσσης τῶν 'Αθηνῶν Κιάρας, στραγγαλισθείσης κατὰ διαταγὴν τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτῆς Φράγκου Acciajuoli ἐν Μεγάροις, (1454) ὅπου εὑρίσκετο ὡς δεσμῶτις· ὁ «'Αμιράλης» τῆς παραδόσεως, ὅστις εὑρίσκετο ἐπὶ κεφαλῆς πολλῶν «φρεγάδων» ἐν Δράκῳ (Πειραιεῖ) δυνατὸν νὰ προῆλθεν ἐκ συγχύσεως πρὸς τὸν βραδύτερον, μετὰ 2 αἰῶνας, ἐν 'Αθήναις πασίγνωστον καὶ δημοτικώτατον καταστάντα *Μοροζίνην* πρὸς ὃν ἰδίως οἱ Ἄρχοντες εὑρίσκοντο εἰς προσωπικὰς φιλικὰς σχέσεις. 'Αλλ' ὅμως δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν ἐν τῷ 'Αμιράλῃ τούτῳ ὑποκρυπτόμενον τὸν πρῴην ἐρωμένον καὶ δεύτερον σύζυγον (ἀπὸ τοῦ 1453) Βαρθολομαῖον Κονταρίνην, ὃν τινες καλοῦσι Πέτρον *'Αλμέριον* (Finley: γερμ. ἔκδ. σ. 179.) Βενετὸν διοικητὴν Ναυπλίου 1449—1452. (Ἴδε Hopt. γεν. Πίναξ Acciajuoli).

Ἡ μεγάλη ὄντως αὕτη ὁμοιότης τοῦ ὀνόματος (Almerio—'Αμιράλης), τὸ ὅτι ἡ ἐξαδέλφη τοῦ Νέρη (ἡ Κιάρα) προσκαλεῖ *αὐτὸν* ἵνα τὴν σώσῃ, ποιεῖ τὴν ὑπόθεσιν ἡμῶν πιθανήν· ἡ δὲ ἐκ Βενετίας κοινὴ μετὰ τοῦ Μοροζίνη καταγωγὴ δικαιολογεῖ ἐπαρκῶς τὴν μετὰ τοῦ ναυάρχου,—ἅτε ὡς ἐπίσης ἐπὶ κεφαλῆς πολλῶν «φρεγάδων» φερομένου, ὡς «καπετάνιου», καὶ ὡς ἐκ τῆς διαπλάσεως ὀλίγον κατ' ὀλίγον τοῦ ὀνόματος 'Αλμέριος εἰς 'Αμιράλης (τὸ τὸν ναύαρχον ἀκριβῶς σημαῖνον)—σύγχυσιν τοῦ συζύγου τῆς Κιάρας. Ὡς εἴδομεν ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἱστορικοῦ συμβάντος παραμορφωθεῖσα καθὼς καὶ ἐπὶ τὸ μυθιστορηματικώτερον διαπλασθεῖσα, ὡς εἰκός, σὺν τοῖς αἰῶσιν, διετηρήθη ἡμῖν ὅμως εὐτυχῶς οὕτως, ὥστε νὰ δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν ἐν τῷ «παραμυθίῳ» τὸ ἀληθὲς ἱστορικὸν γεγονός. 'Ιδοὺ δὲ καὶ πάλιν νέα ἀπόδειξις, ὅτι καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς μᾶλλον μυθικαῖς παραδόσεσιν ὀφείλει τις νὰ ζητήσῃ τὸν *ἱστορικὸν πυρῆνα*, ὅστις ἅπαξ ἐξακριβωθεὶς καὶ ἄλλοθέν ποθεν πιστού-

μενος ἀποβαίνει ἱστορικὴ πηγὴ πρώτης τάξεως. Ἂν καὶ ἡ παράδοσις αὕτη ἔχει πάντα τὰ συστατικὰ τῆς πιθανότητος καὶ ἀληθείας, ἐν τούτοις, νομίζω, ὅτι δὲν εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ παραδεχθῶμεν τὸν σχετισμὸν τῶν Νέρηδων πρὸς τοὺς δοῦκας Νερίους ἀβασανίστως. Τοὐναντίον νομίζω ὅτι, κατὰ πρῶτον ὅτε οἱ περιηγηταὶ Fauriel, Pouqueville καὶ τελευταῖος ὁ Λόρδος Guilford «ἐσήκωσαν τῶν Νέρηδων τὰ μυαλὰ» οὕτως εἰπεῖν, (οὓς ἕνεκα μόνης τῆς ὁμοιότητος τοῦ ὀνόματος Νέρης πρὸς τὸ τῶν δουκῶν Νέρης καὶ Νέριος, δὲν ἐδίστασαν νὰ θεωρήσωσιν ὡς ἀπ' εὐθείας καὶ νομίμους ἀπογόνους τῶν δουκῶν, ἔστω καὶ ἂν ὁ φέρων αὐτὸ ἦτο ὀνηλάτης, καὶ ἐκ τούτου ὁρμώμενοι ἔγραφον συγκινητικὰ κεφάλαια ἐν ταῖς «*περιηγήσεσί*» των, γέμοντα φιλοσοφικῶν σκέψεων περὶ ἀστασίας τῆς τύχης καὶ «περασμένων μεγαλείων»), ἐσχετίσθη ἡ ὡραία, καὶ ἄλλως ἱστορικωτάτη παράδοσις περὶ τοῦ στραγγαλισμοῦ τῆς Κιάρας (ὅστις, ὡς εἰκός, μεγάλην θὰ ἐποίησεν ἐντύπωσιν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ἐπὶ πολὺ θὰ ἐφέρετο ἀπὸ στόματος εἰς στόμα) πρὸς τὴν καταγωγὴν τῶν Νέρηδων. Κατ' ἐμὲ τὸ ὄνομα Νέρης ἐξηγεῖται φυσικώτατα ὡς ἑξῆς· ἐπὶ τῶν δουκικῶν χρόνων τὸ ὄνομα τοῦτο θὰ ἦν πιθανώτατα συνηθέστατον ὡς κυριώνυμον καὶ δὴ πρὸς τιμὴν τῶν δουκῶν ὡς ἐπιτοπίων ἡγεμόνων, ὡς τοῦτο συνήθως καὶ πανταχοῦ γίνεται, διδόμενον ἰδίως ἐν οἰκογενείαις εὑρισκομέναις εἰς στενοτέραν τινα πρὸς τοὺς Φράγκους σχέσιν. Τὸ κυριώνυμον τοῦτο σὺν τῷ χρόνῳ ἐξέπεσεν, ὡς συνηθέστατον, εἰς ἐπώνυμον, ὥστε δὲν βλέπω ποῦ στηρίζεται ἡ ὑπόθεσις ὅτι οἱ Νέρηδες καὶ ὡς ἐκ τούτου *πᾶς Νέρης* κατήγοντο ἀπὸ τῶν δουκῶν Νερίων.

Οἱ Νέρηδες οὐδέποτε ὑψώθησαν εἰς περιοπήν· ὁ μόνος ἀντιπρόσωπος τῆς οἰκογενείας ὁ κἄπωςδιακριθεὶς εἶναι ὁ νοτάριος *Λάμπρος Νέρης* (οὗ κώδηκα ἀπὸ τοῦ 1815—1823), καὶ τοιοῦτος, καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ ἀξίωμα τοῦ νοταρίου δὲν εἶχε τὴν σημασίαν, ἣν ἐν ἀρχαιωτέρᾳ ἐποχῇ εἶχεν, ὡς ἐμπιστευτικὸν καὶ τιμητικόν, καὶ ὁ παρὰ τοῦ Guilford εἰς Κέρκυραν παραληφθεὶς *Ἀνδρέας Νέρης* (ἴδ. γ. πίνακα*). Ἐκτὸς τούτου δυνατὸν νὰ κατάγωνται οἱ Νέρηδες ἐκ τοῦ φραγκικοῦ γένους (Νέρη) Neri ἐκ Γενούης προερχομένου, ὅπου καὶ εὑρίσκομεν αὐτὸ μέχρι τοῦ νῦν (ἴδε τὸ οἰκόσημον), τοῦ ὁποίου ἡ οἰκογενειακὴ προσωνυμία θὰ προῆλθε καθ' ὃν ἀνωτέρω ἐξέθηκα τρόπον ἐκ τοῦ συνήθους κυριωνύμου Nerio (Reniero Rainerio).

*) Δημοσιευθήσεται ἐν τοῖς ἑπομένοις.

ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ Ο ΓΕΡΕΝΗΣ

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

ΕΠΙΠΡΟΣΘΗΚΗ

Εἰς τὰς σελίδας 451—453 *τοῦ Ι΄. Τόμου τοῦ "Παρνασοῦ„.*

Παρθένιος ὁ Γερένης, ὁ Ἀθηναῖος, πατριάρχης Ἱεροσολύμων 1737—1766 [1]), υἱὸς δὲ τοῦ ἄρχοντος Σπυρίδωνος τοῦ Γερένη καὶ Κούζας Λίμπονα, θυγατρὸς ταύτης, καθὰ εἴδομεν, Μιχαὴλ τοῦ Λίμπονα καὶ τῆς ἀρχοντίσσης Καρυᾶς Μπενιζέλου, ἐκαλεῖτο, πρὶν ἢ ὑποδυθῇ τὸ μοναχικὸν σχῆμα, κατὰ τὸν ἐν σελ. 451—453 τοῦ Ι΄. Τόμου γράφοντα Παναγιώτης καὶ οὐχὶ Κυριακός, ὡς ἡμεῖς ἐγράψαμεν, φέρεται δὲ πρὸς τοῦτο ἡ μαρτυρία τοῦ ἀειμνήστου Σοφ. Κ. Οἰκονόμου [2]), στηριζομένη ἐπὶ τῶν «διατηρουμένων ἐν τῇ πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱε-» ροσολύμων τετραδίων σχολικῶν ἐξηγήσεων αὐτοῦ τοῦ (Παρθενίου)». Ἡ πληροφορία αὕτη τοῦ Σοφοκλ. Οἰκονόμου, φαίνεται τῷ γράψαντι ἀκριβής, κυρίως, ὡς λέγει, διότι «κατὰ τὰ εἰθισμένα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ » μεταβολὴ καὶ μεταλλαγὴ τοῦ ὀνόματος τῶν ἱερωμένων φέρει τὸ ἀρ-» χικὸν γράμμα τοῦ πρῴην αὐτῶν ὀνόματος».

Ἀλλ' ὅμως ἡ αἰτία δι' ἣν καὶ μόνην εἰκάζει κατὰ τὴν ὁμολογίαν του ὁ γράψας τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἀοιδίμου Οἰκονόμου ἀκριβῆ, αἴρεται, τιθεμένου, ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὀνόματος τῶν ἐκ τῶν κοσμικῶν εἰς ἱερωμένους μεταλλασσόντων ἑαυτούς, καθὰ εἴθισται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, εἶναι ὅλως προαιρετική, οὐδόλως δὲ δεσμεύεται ὑπὸ τοῦ ὡς ἀνωτέρω ἐκκλησιαστικοῦ νομίμου ἢ ἔθους· ἐν ἄλλοις λόγοις ἡ τήρησις τοῦ ἀρχικοῦ ἐν τῇ μεταλλαγῇ τοῦ ὀνόματος γράμματος εἶναι μὲν συνήθης οὐχὶ ὅμως ἀπαραίτητος καὶ καταναγκαστική. Ὡς παραδείγματα ἔστωσαν ἡμῖν:

Ὁ νῦν Πατριάρχης Ἀντιοχείας Γεράσιμος, πρότερον καλούμενος Κωνσταντῖνος.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σεβαστείας Λάζαρος, πρότερον Κύριλλος.

Ὁ μητροπολίτης Βηθλεὲμ Ἄνθιμος, πρότερον Σταῦρος.

[1]) Πρβ.» Γενεαλογικὰ Μελετήματα, τὸ Γένος Λίμπονα» ἐν τῷ τεύχει τοῦ Μαΐου τοῦ Ι΄. Τόμου τοῦ «Παρνασοῦ».

[2]) Ἐν «Ψόγῳ νικοτιανῆς κτλ. ὑπὸ Ν. Ἀλ. Μαυροκορδάτου, Βενετίῃσιν, 1786»· σελ. 53—54.

Ὥστε οὐδόλως ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι καὶ ὁ Πατριάρχης Παρθένιος θὰ ἔφερε κατ' ἀνάγκην, ὡς κοσμικός, ὄνομα μετὰ τοῦ «Π» ἀρχικοῦ γράμματος, ὡς ἐπίσης οὐδὲν ἠμπόδισε τὸν νῦν Πατριάρχην τῆς Ἱερουσαλὴμ Νικόδημον νὰ τηρήσῃ τὸ ἀρχικὸν γράμμα τοῦ προτέρου ὀνόματος αὐτοῦ. Νικόλαος.

Ἐὰν νῦν ἡ μαρτυρία τοῦ Σ. Οἰκονόμου στηρίζηται ἐπὶ ἀσφαλῶν τεκμηρίων, τουτέστιν ἐὰν ὑπάρχωσιν εἰσέτι που *) καὶ ἦναι γνήσια τὰ εἰρημένα τετράδια σχολικῶν ἐξηγήσεων μετὰ ψυχαγωγίας, ἐν οἷς φέρεται ὡς ὄνομα τοῦ Παρθενίου τὸ Παναγιώτης, καίτοι αὐτὸς ὁ γράψας φαίνεται ἀμφιβάλλων περὶ τούτου, ἅτε μὴ ἀδιστάκτως προσοικειούμενος τὴν πληροφορίαν αὐτήν, ἀλλ' ἄλλοθεν, ἐκ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔθους καὶ μόνου τῆς ἐν τῇ μεταλλαγῇ τηρήσεως τοῦ ἀρχικοῦ γράμματος τοῦ ὀνόματος, ὡς ἀνωτέρω εἴδομεν, εἰκάζων τὸ ἀκριβὲς αὐτῆς, τότε οὐχὶ ἀπίθανον νὰ ἐκαλεῖτο ὁ Παρθένιος Παναγιώτης πρότερον, ἐπελθούσης ἴσως ἐκ συγχύσεων τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ τελευταίου ὀνόματος ὑπὸ τοῦ Κυριακὸς ἐν ταῖς παραδόσεσιν.

Ἡμεῖς ὅμως μὴ τυχόντες νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν τοῦ Σοφ. Οἰκονόμου μαρτυρίαν καὶ οὐδεμιᾶς ἀντενδείξεως ὡς ἐκ τούτου ὑπαρχούσης, ἐθεωρήσαμεν καὶ θεωροῦμεν ἀξιόλογον καὶ ἀρκούντως ἀσφαλῆ καὶ ἀξιόπιστον πηγὴν οἰκογενειακὰς παραδόσεις τῶν ἐπιζώντων ἐκ τοῦ τοῦ Παρθενίου γένους, οὗ ἡ πρεσβυτέρα ἐκ θηλυγονίας ἀντιπρόσωπος δύναται κάλλιστα νὰ ἐνθυμῆται, δι' ἐξόχου καὶ μοναδικῆς ἄλλως μνήμης πεπροικισμένη, ὅσα παρὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, μικρανεψιᾶς τοῦ Πατριάρχου

*) Κατὰ τὸν ἐν σελ. 451—453 γράφοντα, ὡς ἀνωτέρω εἴδομεν, τὰ τετράδια ταῦτα σχολ. ἐξηγήσεων τοῦ Παρθενίου, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ τοῦ Σοφ. Οἰκονόμου μαρτυρία διατηροῦνται εἰσέτι δῆθεν, ἐν τῇ πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων. Ὑπὸ περιεργείας ὅθεν κινούμενοι, ὑπεβάλομεν τὴν παράκλησιν τῷ διακεκριμένῳ λογίῳ κ. Παπαδοπούλῳ τῷ Κεραμεῖ, διατρίβοντι μέχρις ὥρας ἐν Ἱερουσαλὴμ πρὸς ἀναδίφησιν καὶ σπουδὴν τῶν ἐν τῇ ἐν λόγῳ βιβλιοθήκῃ χειρογράφων, ὅπως ἐρευνήσῃ περὶ τῆς ὑπάρξεως τῶν τοῦ Παρθενίου τετραδίων καὶ παντὸς ἄλλου εἰς αὐτὸν ἀναγομένου χειρογράφου, ἀνακοινώσῃ δὲ ἡμῖν τὰ ἐξαγόμενα τῶν ἀναδιφήσεων αὐτοῦ. Ὁ Ἐλλογιμώτατος κύριος Α. Παπαδόπουλος Κεραμεὺς εὐμενέστατα προσαχθεὶς νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν αἴτησιν ἡμῶν, κατέστησεν ἡμῖν. πρὸ μικροῦ ἔτι, δι' ἐπιστολῆς του γνωστόν, ὅτι οὐδεμία σώζεται ἐν τῇ πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ μαρτυρία γραπτὴ ἢ ἄγραφος περὶ τοῦ γένους καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Πατριάρχου Παρθενίου, πάντων τῶν σχετικῶν χειρογράφων ἐξετασθέντων προσηκόντως πρὸς τοῦτο παρ' αὐτοῦ, διὸ καὶ ἐκφράζομεν τῷ διαπρεπεῖ ἐν τοῖς σοφοῖς κ. Παπαδοπούλῳ Κεραμεῖ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας ἡμῶν. Οὕτω καὶ τῶν ἐν λόγῳ τετραδίων οὐδὲν ἴχνος σώζεται αὐτόθι, ὅπερ καθιστᾷ ἔτι προβληματικωτέραν τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν. — Βεβαίως δὲ τὸ ν' ἀποφανθῇ τις ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ στοιχείου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὀνόματος, ὅτι ὁ πατριάρχης δὲν ἦν δυνατὸν νὰ ὠνομάζετο Κυριακὸς ἀλλ' ὤφειλε κατ' ἀνάγκην νὰ ἔφερε ὄνομα, μετὰ τοῦ Π ὡς ἀρχικοῦ γράμματος, ἐνῷ ὡς εἴδομεν τὸ τοιοῦτον οὐδόλως εἶναι κανὼν ἐκκλησιαστικός, εἶναι ὅλως ἀδικαιολόγητον.

Παρθενίου, θυγατρὸς δὲ τοῦ ἄρχοντος Σπυρ. Καπετανάκη καὶ Καρυᾶς ἀρχοντίσσης τῆς Ταρωνιτίσσης, ἢ κάλλιον παρ' αὐτοῦ τοῦ πάππου Σπ. Καπετανάκη, ἀνεψιοῦ ἐξ ἀδελφῆς Ναταλίας (πρεσβυτέρας τὴν ἡλικίαν τοῦ Παρθενίου) τοῦ Πατριάρχου, παρ' αὐτοῦ εἶχεν ἀκούσῃ καὶ δὴ τὸ βαπτιστικὸν αὐτοῦ καὶ κοσμικὸν ὄνομα καὶ τὰ περὶ τοῦ τραγικοῦ αὐτοῦ θανάτου.

Ἐκτὸς τούτου τὸ ὄνομα Κυριακὸς καθίσταται πιθανότερον διὰ τὸν Παρθένιον καὶ στερεοῦται ἔτι μᾶλλον ἐν τῇ πεποιθείσει ἡμῶν διότι ἔφερεν αὐτὸ καὶ ὁ πρόπαππος αὐτοῦ, πατὴρ τοῦ ἐκ μητρὸς πάππου, Μιχαὴλ Λίμπονα, ἄρχων Κυριακὸς Λίμπονας, ἀκμάσας περὶ τὸ 1600 μ. Χ.

Ἀλλ' ἔλθωμεν νῦν ἐπὶ τῶν περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Πατριάρχου. Ὁ ἐν σελ. 451 — 453 *Προσθήκην* εἰς τὰ ἡμέτερα περὶ Παρθενίου, ἐν τοῖς περὶ τοῦ γένους Λίμπονα «Γενεαλογικοῖς Μελετήμασι» γράφων, θεωρεῖ, ὅτι ὁ Παρθένιος δὲν ἀπέθανε βιαίῳ θανάτῳ, ὡς ἡμεῖς ἀναφέρομεν ἐπὶ οἰκογενειακῶν παραδόσεων στηριζόμενοι· τοῦτο δέ, διότι, κατὰ τὰς μαρτυρίας τοῦ Ὑψηλάντου καὶ τοῦ Καισαρίου Δαπόντε, διατρίβοντός ποτε τοῦ Πατριάρχου ἐν Ἰασίῳ «τὸν ἐκατέβη δαμλᾶς καὶ ἦλθεν εἰς θάνατον ἐπιάσθη δὲ ἡ γλῶσσά του καὶ ἐτραύλιζεν ἕως θανάτου». «Φαίνεται ἐν τούτοις, λέγει ὁ γράφων τὴν «Προσθήκην», ὅτι ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις οὐχὶ δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει».

Ἐν πρώτοις ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἀπορίαν ἡμῶν, ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον τοῦτο, διατὶ δὲν ἀκολουθεῖ ὁ γράφων τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἐφ' οὗ κυρίως στηρίζεται ἐν τῇ ἀπὸ σελ. 451—453 διατριβῇ του, Καισαρίου Δαπόντε, ἀναφέροντος ῥητῶς, ὅτι «Παρθένιος ὁ κοντόφθαλμος, Ἀθηναῖος κτλ. . . . ἀπέθανεν εἰς τὴν πόλιν», ἀλλ' υἱοθετῶν τὴν ὑφ' ἡμῶν ἀναγραφεῖσαν εἴδησιν ἐκ παραδόσεως, καίτοι, ὡς κατωτέρω ἐκφράζεται, ἡ παράδοσις δεῖται ἐπιβεβαιώσεων, ἀναγκαζόμενος ὡς ἐκ τούτου νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην αὐτοῦ ταύτην διστακτικῶς. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον νῦν τοῦ θανάτου τοῦ Παρθενίου ἡ προβληθεῖσα μαρτυρία τοῦ Καισαρίου Δαπόντε οὐ μόνον οὐδόλως ἀναιρεῖ τὰ ὑφ' ἡμῶν περὶ τούτου ῥηθέντα, ἀλλ' ἐπικυροῖ καὶ ἀποδεικνύει βάσιμον τὴν ἐφ' ὧν στηρίζονται οἰκογενειακὴν παράδοσιν.

Ἐν σελ. 364 τοῦ Ι'. τόμου τοῦ Παρνασοῦ καὶ 2 τοῦ ἰδιαιτέρου φυλλαδίου ἔγραφον, ὅτι ὁ Παρθένιος ὁ Ἀθηναῖος πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἔπεσε θῦμα τῆς ἀντιζηλίας τῶν ἐν Ἀθήναις κληρικῶν· ἕνεκα τῶν εὐεργεσιῶν, ἃς ἐπεδαψίλευσεν εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν λαόν, τοῦ πλούτου, τῆς ἐξ ἐπισήμου καὶ ἰσχυροῦ ἀρχοντικοῦ Ἀθηναϊκοῦ γένους καταγωγῆς του καὶ τῆς τιμῆς ἣν ἡ δόξα αὐτοῦ ἀπέδιδε τῇ γενετείρᾳ, ἣν λίαν προσφιλὴς

τοῖς Ἀθηναίοις ἀξιωθεὶς τιμῶν ὑπερβολικῶν κατὰ τὴν ἄφιξιν εἰς τὴν πατρίδα· τοῦτο καὶ ἄλλα περιστατικὰ οἷον ἡ ἀνέγερσις λαμπροῦ «Συνοδικοῦ» ἰδίαις δαπάναις ἐν Γερανείῳ, (ἰδιοκτησίᾳ προγονικῇ καὶ ἐκ τοῦ γένους τὸ ὄνομα φερούσῃ), καθὰ ἤδη εἴδομεν ἐν τοῖς δημοσιεύμασιν ἐξήγειραν τὸν χόλον καὶ φθόνον τῶν ἐν Ἀθήναις ἱερωμένων καὶ δὴ τοῦ «δεσπότου», οὗ ἡ προσωπικότης εἶχεν ἀμαυρωθῇ ὑπὸ τῆς λαμπρότητος τοῦ πατριάρχου, τυχούσης εὐκαιρίας ἐξετέλεσαν τὴν κατὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐπιβουλήν· ὁ πατριάρχης ἐκρημνίσθη ἐκ κλίμακος ὑπὸ τοῦ διακόνου βεβαίως οὐχὶ ἐξ ἰδίας ἐμπνεύσεως ἐνεργήσαντος ἀλλ' ἐξαναγκασθέντος παρὰ τοῦ ἀρχιερέως (πρβ. Γενεαλ. Μελετήματα ἐν Παρνασσῷ Τ. Ι. σ. 363 στ. ἐν τῷ ἰδίῳ τεύχει σ. 19 στι. 12) ὁ θάνατος αὐτοῦ ὡς ῥητῶς ἐν στίχ. 17 τῆς σελίδος ἀναφέρεται *ἀπεδόθη* εἰς ἀποπληξίαν (=δαμλᾶς) λέγων δὲ *ἀπεδόθη* ἐννοῶ ὅτι ἐπισήμως διεκηρύχθη ὅτι ὁ πατριάρχης ἀπέθανεν ἀπόπληκτος δῆθεν οὐδόλως δὲ ἐγνώσθη τὸ τελεσθὲν δρᾶμα εἰμὴ παρὰ Χατζῆ - Φώτη τινός, ἐπιτρόπου κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἁγ. Ἐλεούσης, ἔνθα καὶ ἐτάφη ὁ Πατριάρχης (ἄνωθεν αὐτῆς εἶναι ἐκτισμένον τανῦν τὸ κακουργιοδικεῖον), ὅστις ὑπῆρξεν αὐτόπτης *) τῆς ἐγκληματικῆς πράξεως καὶ πρῶτος ἔσπευσεν ἐκ τῆς ὁδοῦ ν' ἀνεγείρῃ τὸ σῶμα τοῦ κρημνισθέντος Πατριάρχου, καὶ τῶν στενῶν οἰκείων τοῦ Πατριάρχου, τῶν 2 ἀδελφῶν αὐτοῦ Ναταλίας συζ. Σπ. Καπετανάκη καὶ Ὀλυμπιάδος συγ. Δ. Χατζῆ - Λεοβαδίτου καὶ τῶν ἐκ τούτων ἀνεψιῶν καὶ λοιπῶν συγγενῶν. Οὗτοι πάντες ὅμως οὐ μόνον εἰς οὐδὲν μέτρον ἀντεκδικήσεως προέβησαν, ἀλλ' ἐπιμελῶς ἀπέκρυψαν τὸ συμβὰν ὑποστηρίζοντες τὰς περὶ δαμλᾶ διαδόσεις. Τοῦτο δὲ ἵνα μὴ γνωσθέντος ὑπὸ τῆς τουρκικῆς ἀρχῆς τοῦ ἀληθοῦς τρόπου τοῦ θανάτου τοῦ Πατριάρχου δημευθῶσι παρ' αὐτῆς τουτέστι γείνωσι βακούφικα «ἐμίρικα» τὰ κτήματα καὶ ἡ λοιπὴ περιουσία τοῦ τεθνεῶτος, διότι ὑπῆρχε νόμος καθ' ὃν

*) Ὁ Χατζῆ-Φώτης οὗτος ἔζη ἔτι μετὰ τὴν ἐπανάστασιν ἀποθανὼν πιθανῶς τῷ 1833. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν παραλαβὼν ἐκ τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγ. Ἐλεούσης ἐν ᾧ εἶχον κατατεθῆ τὸ εὐαγγέλιον καὶ τὰ ἱερὰ ἄμφια τοῦ πατριάρχου (ἕτερον εὐαγγέλιον αὐτοῦ πολύτιμον συγκατετέθη μετὰ τοῦ λειψάνου ἐν τῷ ὑπὸ τὸν ναὸν τάφῳ), ἀπέκρυψεν αὐτά, διασώσας οὕτως ἐκ τῆς διαρπαγῆς καὶ συλήσεως ἣν ὑπέστη ὁ ναός· μετὰ δὲ τὸ πέρας τῆς ἐπαναστάσεως τῇ συναινέσει τῶν τότε κληρονόμων τοῦ Παρθενίου τέκνων τῆς μικρανεψιᾶς αὐτοῦ τὴν σήμερον ἔτι ἐπιζώντων ἐν μέρει ἀφιέρωσε τὸ εὐαγγέλιον καί τινα τῶν ἀμφίων τῇ ἐκκλ. τῆς Ἁγ. Εἰρήνης, ἔνθα κατὰ πᾶσαν πιθανότητα σῴζονται ἔτι. Ἄλλα δὲ ἄμφια χρυσοΰφαντα παρέδωκε τοῖς κληρονόμοις, παρ' οἷς εὐλαβῶς μέχρι τῆς σήμερον διατηροῦνται, ἀναμιμνήσκοντα τὴν δόξαν καὶ τὸ οἰκτρὸν τέλος τοῦ σεπτοῦ αὐτῶν προσγενοῦς, τοῦ ἱεροῦ Παρθενίου. Τοῦ Χατζῆ - Φώτη τούτου ἡ ἐγγόνη ἔζη μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, διηγεῖτο δὲ τοῖς περὶ αὐτὴν τὴν θλιβερὰν ταύτην ἱστορίαν, ἣν εἶχεν ἀκούσει παρὰ τοῦ σπουδαίου ἐν αὐτῇ πρόσωπον διαδραματίσαντος πάππου της.

ἅπασαι αἱ κτήσεις κτλ. τῶν βιαίῳ θανάτῳ ἀποθνησκόντων κατελαμβάνοντο ὑπὸ τῆς τουρκικῆς ἀρχῆς ἀποκλειομένων τῶν κληρονόμων. Οὕτω μόνον ὑπῆρξε δυνατόν, νὰ περιέλθῃ ὁλόκληρος ἡ περιουσία τοῦ Παρθενίου εἰς τοὺς φύσει καὶ δικαίῳ κληρονόμους, τοὺς ἐξ ἀδελφῆς Ναταλίας ἀνεψιοὺς αὐτοῦ, Σπυρίδωνα Καπετανάκη Μιχαὴλ Καπετανάκην καὶ Κρέουσαν (πρβ. Γενεαλ. πίνακα ἐν γενεαλ. μελετήμασι) σύζυγον Σπυρίδωνος Χονδροδήμου προεστῶτος Λεβαδείας. Ὑπάρχουσι δὲ ἔτι ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ τῶν ἐγγόνων τοῦ Σπυρίδωνος χωράφια τινα καὶ κτήματα ἐκ τῶν τῷ Παρθενίῳ Γερένῃ τὸ πάλαι ἀνηκόντων.

Τὸ ὅτι νῦν ἡ διάδοσις περὶ τοῦ ἐξ ἀποπληξίας θανάτου τοῦ Πατριάρχου ἐγένετο πιστευτὴ τὸ δὲ γεγονὸς ἐθεωρήθη ὅλως φυσικὸν καὶ παρὰ αὐτῶν τῶν δυσπίστως διακειμένων Τούρκων δύναται νὰ ἀγάγῃ ἡμᾶς εἰς τὴν εἰκασίαν ὅτι ὁ Παρθένιος καὶ ἄλλοτε ποτε πιθανῶς προσβληθεὶς ὑπὸ τῆς νόσου δὲν ἦν ἐλεύθερος τῶν ἐξ αὐτῆς ἀποτελεσμάτων καὶ συμπτωμάτων· τῇ ἀληθείᾳ αἱ μαρτυρίαι τοῦ Ὑψηλάντου καὶ Καισαρίου Δαπόντε καθ' ἃς εἶχε προσβληθῆ ὁ Παρθένιος ὑπὸ δαμλᾶ ἐν Ἰασίῳ κτλ. παρέμεινε δὲ τραυλίζων καὶ ἡμιπαραλυτικὸς καθ' ἅπαντα τὸν ἐπίλοιπον βίον του περὶ ὧν καὶ ἀνωτέρω, αἴρουσι πᾶσαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς αἰτίας δι' ἣν οὐ μόνον ὁ θάνατος τοῦ πατριάρχου ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἐξ ἀποπληξίας προελθὼν ἀλλὰ καὶ γενικῶς οὐδεμίαν ὑποψίαν ἐξήγειρεν.

Οὐδόλως ἄρα ἀναιρεῖ τὸ ὅτι ἅπαξ προσεβλήθη ἐν Ἰασίῳ ὑπ' ἀποπληξίας ὁ Παρθένιος τὴν ὑφ' ἡμῶν ἀναγραφεῖσαν εἴδησιν, ὅτι ἀπέθανε βιαίῳ θανάτῳ καὶ οὐχὶ ἀπόπληκτος ἐν Ἀθήναις, ὡς θεωρεῖ ὁ τὴν Προσθήκην γράφων, πολλῷ μᾶλλον φαίνεται ἐναργῶς ὅτι τὸ ἐν προγενεστέρᾳ ἐποχῇ πάθημα τοῦ πατριάρχου Παρθενίου καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ, ὁ τραυλισμὸς ἡ παραλυσία κτλ. συνήργησαν καὶ ἐχρησιμοποιήθησαν οὐχ ἧττον καταλλήλως, ἵνα καταστήσωσι πιστευτὴν καὶ ὅλως φυσικὴν τὴν περὶ τοῦ ἐκ νέας δῆθεν προσβολῆς ἀποπληξίας προκύψαντος θανάτου αὐτοῦ ἁπανταχοῦ διαδοθεῖσαν φήμην.

Οὐδαμῶς δὲ ἄπορον ὅτι καὶ οἱ Ὑψηλάντης καὶ Καισάριος Δαπόντες προκειμένου περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Παρθενίου οὐδὲν ἕτερον τῶν κοινῇ θρυλλουμένων ἐγνώριζον καὶ ἀνέγραψαν ὡς ἐκ τῆς φράσεως αὐτῆς φαίνεται.

Πηγαί: Καισαρίου Δαπόντε, Ἱστορικὸς κατάλογος. Σάθα Μεσαιων. Βιβλιοθήκη τόμ. γ'. σ. 98 Ἀθανασίου Κομνηνοῦ Ὑψηλάντου, τὰ μετὰ τὴν Ἅλωσιν κτλ. ἐν Κωνσναντινουπόλει 1870 σ. 409· παρητήθη τῷ 1766 τοῦ θρόνου (προήχθη εἰς θρόνον Ἱερουσαλ. 1759 ἐσφαλ.) παραλυτικὸς ἤδη ἀπὸ τῆς πρὸ ἐτῶν ἐπιπεσούσης αὐτῷ ἀποπληξίας.

ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΣΩΜΑΤΩΝ*)

Ἀριθ. 18

Ἄδεια πρὸς ἐπισκευὴν τῆς Παναγίας Χελωνοῦς

(Τ. Σ.) *Χασὰν κριτὴς Ἀθηνῶν*

Ὁ ἐκ τῶν κατοίκων Ἀθηνῶν καὶ ἡγούμενος τῆς Μονῆς Πετράκη Ἄνθιμος ἐλθὼν εἰς τὴν ἕδραν τῆς διοικήσεως ἐξέθηκε τὰ ἑξῆς. «Ἐπειδὴ τὸ ἐν τῷ τμήματι Μεσογείων, ὑπαγομένων εἰς Ἀθήνας, πανάρχαιον προσκύνημά μας ἡ Ἐκκλησία *Παναγίας Χελωνοῦς* χρήζει ἐπισκευῆς ἑτοιμορρόπου καταστάσης τῆς στέγης αὐτῆς, τῆς θύρας καὶ ἄλλων μερῶν, ἐξαιτοῦμαι παρὰ τοῦ πεφωτισμένου ἱεροῦ δικαστηρίου, ὅπως μετὰ τὴν ἀποστολὴν πραγματογνωμόνων ἐπὶ τόπου καὶ ἐκτίμησιν τῆς καταστάσεως αὐτῶν, μοὶ δοθῇ ἡ ἄδεια πρὸς ἐπισκευὴν αὐτῶν καὶ ἐπανόρθωσιν εἰς τὴν πρώην μορφὴν αὐτῶν» Τὸ ἱερὸν δικαστήριον ἔπεμψεν ἐπὶ τόπου τὸν κλητῆρα Σέϊδ Μουσταφᾶ, ὅστις παραλαβὼν καὶ τοὺς κάτωθι σημειουμένους μάρτυρας ἀνῆλθε μετ' αὐτῶν καὶ παρετήρησεν ὅτι πράγματι ἡ στέγη, ἡ θύρα καὶ ἄλλα μέρη τῆς εἰρημένης Ἐκκλησίας χρήζουσιν ἐπισκευῆς ὡς μετὰ τῶν ἄλλων μαρτύρων κατέθηκεν οὗτος ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ δικαστηριου. Ὅθεν ἐπειδὴ ἐν τοῖς ἱεροῖς νομικοῖς βιβλίοις γέγραπται «ἐπανορθοῦν τὰ κεκρημνισμένα ἄνευ προσθήκης» ἐξεδόθη ἡ παροῦσα ἄδεια πρὸς ἐπισκευὴν ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅπως ἐπισκευασθῇ κατὰ τὴν ἀρχαίαν μορφὴν ἄνευ προσθήκης, εὐρύνσεως καὶ ἀνυψώσεως. Ἐγράφη τὴν 26ην τοῦ μηνὸς Ρεβιουλεββὲλ τοῦ ἔτους 1174 (= 1760)

Μάρτυρες

Γιαννάκης Θωμαής, Νικολὸς Πατούσας, Κόλας Λατίνου. Σολεϊμὰν Ἐφένδη, Ἀλῆ Ἐφένδη Ζεκὶρ καὶ ἄλλοι.

Ἀριθ. 149

Ἄδεια πρὸς ἐπισκευὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος

Οἱ μᾶλλον ἡλικιωμένοι καὶ γεροντότεροι ὑπήκοοι τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἐν πολυπληθεῖ συναθροίσει προσελθόντες εἰς τὸ ἄδυτον τῆς Ἱερᾶς κρίσεως ἐδήλωσαν καὶ ἐξέθηκαν ὅτι ἐπειδὴ οἱ τοῖχοι καὶ ἡ στέγη τῆς

*) Ἴδε καὶ Μνημείων τομ. Α. σ. 355—384 καὶ 398—430.

Ἐκκλησίας ἡμῶν Ἁγίας Τριάδος τῆς ἀπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἁλώσεως μέχρι σήμερον ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ χωρίου Χασᾶ κειμένης, διὰ τῆς παρελεύσεως ἡμερῶν καὶ χρόνου ἀτελευτήτου καὶ ἐπαναλήψεως ἐτῶν καὶ μηνῶν περιέστησαν εἰς ἑτοιμόρροπον κατάστασιν χρῄζουσαν κατεπειγούσης ἐπισκευῆς, ἐξαιτούμεθα παρὰ τῆς Ἱερᾶς κρίσεως τὴν ἄδειαν πρὸς ἐπισκευὴν αὐτῆς. Αἰτήσαντες πληροφορίας παρ' ἀξιοπίστων προσώπων περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ ἀρχαιότητος καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπισκευῆς τῆς εἰρημένης Ἐκκλησίας καὶ πληροφορηθέντες ὅτι ἐκτὸς τῆς ὡς ἄνω περιγραφομένης ἀρχαιότητος αὐτῆς, μέρη τινὰ αὐτῆς χρῄζουσιν ἐπισκευῆς καὶ ἐπιδιορθώσεως, συμφώνως πρὸς τὸ εἰρημένον «ἐπιδιορθώσατε τὰς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν πρώην κατάστασιν αὐτῶν καὶ ἐπανορθώσατε τὰ κεκρημνισμένα αὐτῶν ἄνευ προσθήκης εἰς τὴν ἀρχικὴν κατάστασιν καὶ προσαυξήματος» ἐξεδόθη παρὰ τοῦ Ἱεροῦ δικαστηρίου ἡ παροῦσα ἄδεια κατ' αἴτησίν των γραφεῖσα περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Ῥετζὲπ τοῦ ἔτους 1175 (=1761).

Ὁ πτωχὸς Μεχμὲτ Ἀρίφ
κριτὴς ἐν τῇ πόλει Ἀθηνῶν

Ἀριθ. 134

Ἄδεια πρὸς ἐπισκευὴν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς

Τ. Σ. *Χατζῆ Ἀλῆ κριτὴς Ἀθηνῶν.*

Ὁ Παπᾶ Ἄνθιμος ἡγούμενος τοῦ ἐν Ἀθήναις μοναστηρίου Ἅγιος Ἀσώματος προσελθὼν εἰς τὴν ἕδραν τῆς διοικήσεως ἐδήλωσεν ὅτι, ἐπειδὴ ἡ στέγη καί τινα ἄλλα μέρη τοῦ ἀρχαίου προσκυνήματος τῆς Ἐκκλησίας Ἁγίας Παρασκευῆς τῆς ἱδρυμένης ἐν τῷ τσιφτλικίῳ Ξυλοκέριζα διὰ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου περιέστησαν εἰς ἑτοιμόρροπον κατάστασιν μὴ ἐπιτρέπουσαν νὰ ἐκτελέσωσι τὰ τῆς θρησκείας αὐτῶν, ζητεῖ τὴν ἄδειαν πρὸς ἐπισκευὴν αὐτῶν, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐξετασθῇ ἐπὶ τόπου ἡ πραγματικὴ σημερινὴ κατάστασις αὐτῆς. Ὅθεν ἐστάλη παρὰ τοῦ Ἱεροῦ δικαστηρίου ὁ Μεβλανᾶ Μολλᾶ Ὀμέρ, ὅστις παραλαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοὺς κάτωθι σημειουμένους Μουσουλμάνους μετέβη ἐπὶ τόπου, καὶ παρατηρήσας ἀνελθὼν ἐπ' αὐτῆς, ὅτι πράγματι ἡ στέγη τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄλλα μέρη αὐτῆς χρῄζουσι ὁλικῆς ἐπισκευῆς ἐπληροφόρησε μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ τὸ ἱερὸν δικαστήριον ἐγγράφως καὶ προφορικῶς. Διὸ ἰδόντες ὅτι γέγραπται ἐν τοῖς ἱεροῖς βιβλίοις «ἐπανορθοῦν τὰ κεκρημνισμένα ἄνευ προσθήκης» ἐδώκαμεν τὴν ἄδειαν πρὸς ἐπισκευὴν ἐπὶ

τῷ ὅρῳ, ὅπως μὴ γείνῃ προσθήκη εἰς τὴν ἀρχαίαν κατάστασίν της, καὶ ἐγράψαμεν τὸ παρὸν κατ' αἴτησιν τὴν 29 Ρεβιουλεβὲλ 1176(=1762)

Μάρτυρες

Χουσεΐν Μπέσι, 'Αλῆ Μπεσὲ Μαζλήμ, Μολλᾶ Δερβὶς 'Αγάκο, Μολλᾶ Χουσεΐν Χαμαμτζῆ, Μολλᾶ Χασὰν Κάλφα καὶ ἄλλοι.

'Αριθ. 8

Ἄδεια πρὸς ἐπισκευὴν τῆς Μονῆς 'Ασωμάτων

Σερὶφ 'Οσμὰν Φαΐζ

Ὁ ἡγούμενος τῆς πέριξ τῶν 'Αθηνῶν Μονῆς τῶν 'Ασωμάτων, μοναχὸς Ἄνθιμος, ἐλθὼν εἰς τὴν ἕδραν τῆς δικαστικῆς περιφερείας κατέθηκεν ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἐσωτερικὴ αὐλὴ (χαγιὰτ) τοῦ μικροῦ ἀνωγείου δωματίου τοῦ ἄνωθεν τῆς μεσαίας θύρας τῆς Μονῆς, τοῦ παναρχαίου προσκυνήματος αὐτῶν, τὰ τείχη τῆς αὐλῆς τῆς Μονῆς αὐτῆς, οἱ τοῖχοι καὶ ἡ ἐκ κεράμων στέγη τῆς ἀποθήκης τῶν ἐλαιῶν καὶ ἡ στέγη τοῦ σταύλου διὰ τῆς παρελεύσεως μακροῦ χρόνου κατήντησαν εἰς κατάστασιν ἐρειπίων καὶ ἔχουσιν ἀνάγκην ἐπιδιορθώσεως, ἐξαιτεῖται τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν, ὅπως ἐπισκευάσῃ αὐτὰ καὶ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν πρώην κατάστασίν των, ἀφ' οὗ προηγουμένως δι' ἐπὶ τόπου ἐρεύνης βεβαιωθῇ ἡ ἀνάγκη αὕτη. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει ταύτῃ ἐστάλη ἐπὶ τόπου παρὰ τοῦ Ἱεροῦ δικαστηρίου ὁ Μεβλανᾶ 'Ελχὰτζ 'Αλῆ 'Εφένδης, ὅστις ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν κάτωθι προσημειουμένων μουσουλμάτων μαρτύρων ἀνελθὼν καὶ παρατηρήσας, ὅτι πράγματι ἔχουσιν ἀνάγκην ὁλικῆς ἐπισκευῆς τὸ χαγιάτι τοῦ μικροῦ ἀνωγείου δωματίου τοῦ ἄνωθι τῆς μεσαίας θύρας, τὰ τείχη τῆς αὐλῆς, οἱ τοῖχοι καὶ ἡ στέγη τῆς ἀποθήκης τῶν ἐλαιῶν καὶ ἡ στέγη τοῦ σταύλου ὑπέβαλεν ἔγγραφον ἔκθεσιν. Ὅθεν ἐπειδὴ ἐν τοῖς ἱεροῖς νομικοῖς βιβλίοις γέγραπται «ἐπανορθοῦν τὰ κεκρημνισμένα», ἐπὶ τῷ «ὅρῳ ὅπως μὴ μεταβληθῇ διὰ νέας προσθήκης ἡ ἀρχαία μορφὴ αὐτῶν ἐκδίδεται ἡ παροῦσα ἄδεια γραφεῖσα τὴν 12 Ρεβιουλαχὴρ τοῦ 1178 (=1765)

Μάρτυρες

Ὁ ἰμμάμης Μολλᾶ 'Ισμαήλ, Μολλᾶ 'Ομὲρ Χατζαλῆ 'Εφένδη, Σέϊδ Μεχμὲτ Χινδῆ, Μολλᾶ Χασὰν Χάλφα υἱὸς Χουσεΐν, ὁ εἰδικὸς ἐπίτροπος (Χὰς Κετχουδῆ) Μπογιοὺκ 'Αλῆ ζαδέ.

'Αριθ. 122

'Απόφασις πρὸς ἐπισκευὴν Μετοχίου τῆς Μονῆς 'Ασωμάτων

Ἔκθεσις τοῦ εὐχέτου της εἶναι.

'Επειδὴ οἱ μοναχοὶ Τιμόθεος καὶ 'Αρσένιος ἐπίτροποι τῆς 'Εκκλησίας ἥτις κεῖται ἐντὸς τοῦ Μετοχίου Πετράκη τοῦ εὑρισκομένου ἐν Κερατέα τοῦ τμήματος Μεσογείου, ἐμφανισθέντος ἐνώσιον τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου ἐξέθηκαν ὅτι ἐπειδὴ μέρη τινὰ τῆς 'Εκκλησίας χρήζουσιν ἐπισκευῆς καὶ ἐπιχρήσεως ἔφερον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὑψηλὸν Σουλτανικὸν διάταγμα περὶ ἐπισκευῆς καὶ ἐπιχρήσεως αὐτοῦ, ἐξεδόθη κατὰ παράκλησιν αὐτῶν ἡ παροῦσα ἀπόφασις πρὸς τοῦτο, γραφεῖσα τὴν 11 τοῦ μηνὸς Σεβὰλ τοῦ ἔτους 1216 (=1800).

(Τ. Σ.) *Χουσεΐν*

Αριθ. 109

'Απόδειξις πληρωμῆς δεκάτης τῆς μονῆς 'Ασωμάτων

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶναι αὕτη

Ἔχοντες ὑπὸ τὴν διαχείρισίν μας τὴν ἐκμίσθωσιν τῆς δεκάτης κατὰ τὸ 1086 (=1675) τῶν 'Αθηνῶν καὶ τῶν εἰς αὐτὰς ὑπαγομένων περιχώρων, δίδομεν τὴν παροῦσαν ἀπόδειξιν εἰς τὸν ἡγούμενον τῆς μονῆς 'Ασωμάτων Πετράκη ὅτι ἐπλήρωσεν ἀνελλιπῶς τὴν ἀναλογοῦσαν αὐτῷ δεκάτην 200 ἄσπρων. 'Εγράφη κατὰ μῆνα Σαφὲρ 1086 (=1675)

'Αμπδὴ ἀγά.

'Αριθ. 28

'Απόδειξις πληρωμῆς δεκάτης τῆς Μονῆς 'Αγίου 'Ιωάννου τοῦ Θεολόγου

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶναι ἡ ἑξῆς:

Σήμερον ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑκατοστῷ δεκάτῳ τετάρτῳ ἔτει (=1702), ἔλαβον σῶα παρὰ τοῦ ἡγουμένου Πετράκη ἓξ γρόσια, ἅτινα ἦσαν ἐγγεγραμμένα εἰς τὸ νέον κατάστιχον ὡς δεκάτη τοῦ Μοναστηρίου 'Αγίου 'Ιωάννου Θεολόγου ὑπαγομένου εἰς τὴν περιοχὴν τῶν 'Αθηνῶν καὶ περιχώρων, ὧν ἡ ἐποπτεία ἀνετέθη εἰς ἐμὲ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. . . . . .

. . . .

Λινάρδος.

Ἀριθ. 21

Ἀπόδειξις πληρωμῆς δεκάτης τῆς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου

Ἀπόδειξις εἰσπράξεως τοῦ ἰσοτίμου τῆς δεκάτης παρὰ τοῦ εἰς Ἀθήνας ὑπαγομένου μοναστηρίομ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἤτοι μόνον ἑξακοσίων ἄσπρων.

Ὁ ὑποφαινόμενος Ζαμπίτης Ἀθηνῶν (διοικητὴς) ἔλαβον παρὰ τῶν χειρῶν τοῦ μοναχοῦ Παπᾶ Γενναδίου ἡγουμένου τῆς μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τὸ ὡς ἄνω σημειούμενον ποσὸν ἑξακοσίων ἄσπρων, ἰσότιμον τῆς δεκάτης τοῦ παρόντος 1115 ἔτους (= 1703), ἐφ' ᾧ δίδωμι τὴν παροῦσαν ἐνσφράγιστον ἀπόδειξιν.

Ἀχμὲτ Ζαμπίτης Ἀθηνῶν.

Ἀριθ. 98

Αἱ ἐν Μαραθῶνι γαῖαι τοῦ Μεχμὲτ Ἀλῆ κ. λ.

(Κατάλογος τῶν ἐν Μαραθῶνι κειμένων γαιῶν μας, ὧν ἡ διανομὴ μετὰ τῶν ἀδελφῶν μας ἐγένετο ἐν ἔτει 1207 (=1792), ὅπως ἐν ἀνάγκῃ γίνηται χρῆσις αὐτοῦ.

Μεχμὲτ Ἀλῆ

Εἰς τόπον τσιφτλῆκι Ἅγιο Γιώργη.
Ἀγρὸς εἰς τοποθεσίαν Χὰν
Πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης.
Εἰς τοποθεσίαν καλουμένην Κάφαρι
Εἰς τὸ μέσον τῆς τοποθεσίας καλουμένης Νέον Ρεῦμα.
Εἰς τὸ μέσον τῆς τοποθεσίας καλουμένης Δάγκαρα
Ἀγρὸς πρὸς τὸ ἄνω μέρος τῆς τοποθεσίας καλουμένης Πυργάζ
Ἀγρὸς πρὸς τὸ μέρος τοῦ χωρίου τῆς τοποθεσίας καλουμένης Σωροῦ.
Ἀγρὸς πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης τῆς τοποθεσίας καλουμένης Σωροῦ
Ἓν στρέμμα πρὸς τὸ κάτω μερος τῆς τοποθεσίας καλουμένης Δερια (θάλασσα)
Πρὸς τὸ μέρος τοῦ χωρίου τῆς τοποθεσίας Πικροδάφνης
Ἔτι πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης τῆς τοποθεσίας Πικροδάφνης
Ἔτι πρὸς τὸ μέρος τοῦ χωρίου τῆς τοποθεσίας Πικροδάφνης
Ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ἄκρας τῆς τοποθεσίας Καβαλὴκ
Ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ χωρίου τῆς τοποθεσίας ἥτις ὀνομάζεται Οὐζονὶ (Μακρύ)

Ἐκ τοῦ ζευγαρίου τοῦ Μαραθῶνος ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ χωρίου τῆς τοποθεσίας Δαβαλαρία.
Δύο τεμάχια τῆς τοποθεσίας Καμένη (Καμῆνι)
Ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος τῆς τοποθεσίας Καμῆνι
Τεμάχιον ἀπὸ τὸ μεσαῖον μέρος τῆς τοποθεσίας Ῥίζα
Τεμάχιον ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ βουνοῦ τῆς τοποθεσίας Λεμεόρνου
Τεμάχιον ἐκ τοῦ μέρους τοῦ δρόμου τῆς τοποθεσίας Μακρὺ
Τεμάχιον ἐκ τοῦ μέρους τοῦ δρόμου τῆς τοποθεσίας Ῥίζα·
Τεμάχιον ἐκ τοῦ μεσαίου μέρους τῆς τοποθεσίας Ὅρνου.
Τεμάχιον ἐκ τοῦ μέρους τοῦ δρόμου τῆς Τοποθεσίας Μπέρκα Ὅρνου
Τεμάχιον ἐκ τοῦ ἄνω μέρους τῆς τοποθεσίος Βελόνη
Τεμάχιον ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Κουμουράδι Ῥεῦμα
Δύο μικρὰ τεμάχια ἀπὸ τὸν δρόμον Βρανᾶ
Τεμάχιον ἐκ τοῦ μεσαίου μέρους τῆς τοποθεσίας Ἅγιος Ἀθανάσιος
Ἐκ τοῦ μεσαίου μέρους τῆς τοποθεσίας Αὐλῶνα.
Τεμάχιον ἐκ τοῦ μέρους τοῦ βουνοῦ τῆς αὐτῆς τοποθεσίας Αὐλῶνα
Ἔτι τεμάχιον ἐκ τοῦ μέρους τῆς μέσης τῆς τοποθεσίας Αὐλῶνα
Τεμάχιον ἐκ τοῦ κάτω μέρους τῆς τοποθεσίας Αὐλῶνα
Τεμάχιον ἐκ τοῦ ἄνω μέρους τῆς τοποθεσίας Τσίπι (Κῆποι)
Τεμάχιον ἐκ τοῦ κάτω μέρους τῆς τοποθεσίας Κοριτσᾶ
Ἔτι τεμάχιον ἐκ τοῦ δρόμου Κοριτσᾶ Βρανᾶ
Τεμάχιον ἐκ τοῦ ἄνω μέρους τῆς τοποθεσίας καλουμένης Βελανεῖδι.
Τεμάχιον ἐκ τοῦ μεσαίου μέρους τῆς τοποθεσίας Κοριτσᾶ
Τεμάχιον ἐκ τοῦ κάτω μέρους τῆς τοποθεσίας Ἄρμενο
Τεμάχιον ἐκ τοῦ μεσαίου μέρους τῆς γνωστῆς τοποθεσίας Ἄρμενο
Ἐκ τοῦ μεσαίου μέρους τῆς τοποθεσίας Ἄρμενο.
Ἐκ τοῦ δρόμου τῆς τοποθεσίας Ἄρμενο
Συνεχόμενον ἐκ τοῦ μέρους τοῦ Ἀλῆ Σὰχ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ Μαγούλα·
Τεμάχιον συνεχόμενον ἐκ τοῦ μέρους τοῦ Μολλᾶ Χασὰν ἐν τοποθεσίᾳ Μαγούλα.
Τεμάχιον ἐκ τοῦ ὁρίζοντος τὰ μέρη τοῦ Μεχμὲτ Μπέϊ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ Μύλοι.

Ἀριθ. 74

Διανομὴ ἰδιωτική

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑπομένη:

Ἐπειδὴ οἱ ἐντὸς τῶν ὁρίων Ἀθηνῶν καὶ θέσιν Τρύπιον Λιθάρι κείμενοι ἀγροὶ τοῦ Πετράκη καὶ τὸ ἰδικόν μας τσιφτλῆκι ἀπὸ δύο μερίδας

έγειναν μία μερίς, λαβόντες τὸν εἰρημένον Πετράκην καὶ μεταβάντες εἰς Τρύπιον Λιθάρι διενείμαμεν τοὺς ἐν λόγῳ ἀγροὺς εἰς ἴσας μερίδας, ἐξ ὧν μίαν μερίδα ἐλάβομεν ἡμεῖς, δύο δὲ μερίδες ἔμειναν εἰς τὸν ῥηθέντα μοναχόν. Ἐγράφη κατὰ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν τοῦ 1147 (= 1734)

Μεχμὲτ υἱὸς τοῦ Μακαρίτου
Χατζῆ Ἀλῆ Ἀγᾶ

Μάρτυρες
Μολλᾶ Ἰσμαὴλ Χατζὴ Χουσεΐν
Μουσταφᾶ υἱὸς Ἀγάκου
Μουσταφᾶ . . . .

Ἀριθ. 72

Ἐπιστολή

(Ἐπιγραφὴ) Νὰ φθάσῃ πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις ἡγούμενον τῶν Ἀσωμάτων.

Παλαιὲ γνώριμέ μου ἡγούμενε τῶν Ἀσωμάτων

Μετὰ τοὺς χαιρετισμούς μου σοὶ καθιστῶ γνωστόν, ὅτι ἂν θέλῃς συντροφικῶς νὰ ἔχωμεν τὰ εἰς τοῦ Σωτηράκη καὶ πέριξ τῶν ἰδικῶν σου κτημάτων κείμενα ἐλαιόδενδρά μας, φρόντισε νὰ τὰ ἐπισκεφθῇς καὶ παρατηρήσῃς αὐτὰ καὶ ὅ,τι μᾶς χαρίσῃ ὁ θεὸς θὰ εἶνε τὸ ἓν ἰδικόν μας καὶ τὸ ἓν ἰδικόν σας. Ἐκ μέρους μας ἐπιτροπός μας εἶνε ὁ Χατζῆ Ἀλῆ ἀγᾶς. Ἂν ἔχῃς σκοπὸν νὰ τὰ ἀγοράσῃς, δύνασαι νὰ συνεννοηθῇς μὲ τὸν ἴδιον Χατζῆ Ἀλῆ ἀγᾶ· καὶ πρὸ τούτου νὰ φανερώσῃς εἰς τὸν Χατζῆ Ἀλῆ ἀγᾶν ποῖοι θὰ καλλιεργήσωσιν αὐτά.

Μεχμέτ

Ἀριθ. 99

Αἴτησις πρὸς τὸν Σουλτάνον — Παραπομπὴ ταύτης πρὸς τὸν Κριτὴν Ἀθηνῶν — Ἀπόφασις αὐτοῦ

(Αἴτησις)

Μεγαλειότατε, εὐμενέστατε, εὐεργετικώτατε πρὸς πάντας τοὺς πτωχοὺς δούλους σου, αὐθέντα μου, Σουλτάνε μου.

Νὰ ὑγιαίνῃ μετὰ αἰωνίου δόξης καὶ κραταιότητος. Εἶνε ἀναφορὰ τῆς πτωχῆς δούλης των. Ἐκ τῶν ἐν τῷ ταπεινῷ χωρίῳ μου Μαραθῶνι κειμένων ἀγρῶν μου ἓν ποσόν, εἴκοσι στρεμμάτων, ἐπώλησα εἰς τὸν ὑπήκοον Παρθένιον ἀπέναντι ἑκατὸν γροσίων καὶ παρέδωκα εἰς αὐτόν, παρὰ τοῦ ὁποίου μετρηθέν μοι τὸ ἐν λόγῳ ποσὸν ἔλαβον σῶον καὶ ἀνελλιπές. Ἀλλ' ἐνῷ ἐπώλησα εἰς αὐτὸν εἴκοσι στρέμματα, οὗτος διὰ τῆς βίας καὶ διὰ πιέσεως ἔλαβεν ἔτι ἓν ποσὸν ἀγρῶν. Διὰ τὸν Ὕψιστον Θεόν, τὸ πνεῦμα καὶ τὸν ἀπόστολον τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ λάβωμεν τὸ δίκαιόν μας, ἐν

πάσῃ περιπτώσει εἶνε ὁρισμὸς καὶ διαταγὴ τοῦ ἀπεριορίστου χάριτος καὶ εὐεργεσίας Μεγαλειοτάτου, Κραταιοτάτου καὶ εὐεργετικωτάτου πρὸς πάντας τοὺς πτωχοὺς δούλους των.

Φατμέ
θυγάτηρ τοῦ Χατζῆ Δερβὶς δούλου των
Ἀθῆναι

Πρὸς τὸν ἐνάρετον Κριτὴν Ἀθηνῶν καὶ τὸν ἔνδοξον Βοϊβοδαν

Ἀποστέλλεται ἰδιαίτερος δικαστικὸς ἐπίτροπος ὅπως προσκληθῇ ὁ ἐναγόμενος ἐνώπιον τοῦ Ἱεροῦ δικαστηρίου καὶ δικασθῇ μετὰ τῆς αἰτουμένης, ἐκδοθῇ δὲ καὶ ἡ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀπόφασις.

Ἔκθεσις τοῦ δούλου της, εὐχέτου ὑπὲρ μακροημερεύσεως τῆς ζωῆς καὶ δόξης τῆς Ἐνδοξότητός της

Ὁ ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἐπιδούσης τὴν ἀναφορὰν μοναχὸς Παρθένιος προσεκλήθη ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Κρίσεως, εἰς ἣν παρέστη καὶ ὁ δικαστικὸς ἐπίτροπος (μουπασίρης).

Ἡ ἐνάγουσα εἶπεν ὅτι ἐν ᾧ πρὸ δεκαεξαετίας ἐπώλησα εἰς τὸν μοναχὸν τοῦτον ἀπέναντι ἑκατὸν γροσίων μόνον εἴκοσι στρέματα γαιῶν ἐκ τοῦ ἐν Μαραθῶνι κειμένου τεσσαράκοντα στρεμμάτων τσιφτλικίου μου, οὗτος αὐθαιρέτως κατέλαβε καὶ τὰ ὑπολειφθέντα ἄλλα εἴκοσι στρέμματα, ὅθεν ἐξαιτοῦμαι νὰ ἐρωτηθῇ οὗτος καὶ νὰ διαταχθῇ διὰ τῆς ἱερᾶς κρίσεως νὰ ἀποσυρθῇ αὐτῶν. Εἰς ταῦτα ἀπαντῶν ὁ ἐναγόμενος εἶπεν ὅτι αὕτη ἐπώλησεν εἰς ἐμὲ ἀπέναντι ἑκατὸν πεντήκοντα γροσίων τὰ ὑπὸ τὴν κυριότητα αὐτῆς εὑρισκόμενα τριάκοντα στρέμματα γαιῶν, ὅτε καὶ ἔλαβον παρὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις Βοϊβοδα τοῦ ἐκ Κρήτης Μουσταφᾶ ἀγᾶ ἔγγραφον ἄδειαν διακατοχῆς ἐσφραγισμένην διὰ τῆς σφραγῖδος αὐτοῦ, ὅτι καλλιεργῶν καὶ σπείρων κατ' ἔτος τοὺς εἰρημένους ἀγροὺς καταβάλλω εἰς τοὺς κυρίους τῆς γῆς τὴν ἱερὰν δεκάτην, ὅτι ἡ ἐνάγουσα τετάρτην ἤδη φορὰν δικάζεται μετ' αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ κριτοῦ Ἀθηνῶν, ὅτι ἀπεστάλησαν ὑπὸ τῆς ἱερᾶς κρίσεως ἄνθρωποι ἐπὶ τόπου καὶ παρετήρησαν ὅτι δὲν ἔχω εἰς τὴν κατοχὴν περισσότερα τῶν τριάκοντα στρεμμάτων οὐδεμίαν σπιθαμὴν καὶ ἐξέθηκαν ταῦτα ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου, συμφώνως μὲ τὸ ἀνὰ χεῖράς μου ἔγγραφον ἀδείας (ταπίου) ὅπερ διαλαμβάνει ὅτι κατέχω τριάκοντα στρέμματα, ἔδειξε δὲ καὶ τὸ ἀναφερόμενον ταπίον.

Καίτοι δὲ παρετηρήσαμεν τὸ ἐν λόγῳ ταπίον διαλαμβάνον ὅτι ἡ εἰρημένη ἐπώλησεν εἰς τὸν μοναχὸν τριάκοντα στρέμματα γῆς ἀπέναντι 150 γροσίων, καὶ τὴν σημείωσιν τῶν δικαστῶν ἐντὸς τοῦ ταπίου ὅτι τέσσαρας φορὰς ἐδικάσθησαν περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, καθ' ἃς οὐδὲν προέκυψεν, οὐχ ἧττον καὶ πάλιν κατὰ τὰς διακελεύσεις τοῦ ἱεροῦ νόμου παρεβάλομεν τὴν ἐν τῷ ταπίῳ σφραγῖδα τοῦ εἰρημένου Βοϊβοδα, ἐκ

τῆς παραβολῆς δὲ ταύτης ἀπεδείχθη τρανώτατα ὅτι εἶναι ἡ σφραγὶς τοῦ ῥηθέντος Βοϊβοδα καὶ ὅτι ἡ ἐνάγουσα ἐκτὸς τῶν τριάκοντα στρεμμάτων γῆς δὲν ἐκέκτητο ποτὲ ἄλλην. Ὅθεν συνετάχθη ἡ παροῦσα ἀπόφασις περὶ ἀπορρίψεως τῆς ἀγωγῆς τῆς εἰρημένης καὶ ὑπεβλήθη εἰς τὴν ὑμετέραν ὑψηλότητα.

Τὴν 23 *Ρετζὲπ τοῦ* 1235 (= 1819)

Ἰσμαήλ

Συμφώνως πρὸς τὴν παροῦσαν ἱερὰν ἀπόφασιν γενέσθω ἐνέργεια.

Ἀριθ. 90

Συμβιβασμὸς δικαστικός

(*Λίαν ἐφθαρμένον ἔγγραφον*)

[Ἐκ τούτου ἐξάγεται ὅτι κατὰ τὸ 1231 (= 1816) ἡ Καλομοίρα Νικολάου, Νικόλαος Χαϊμαντᾶς καὶ Σαραϊντῆς Χαϊμαντᾶς εἶχον λογαριασμοὺς καὶ ἀπαιτήσεις παρὰ τοῦ Ἡγουμένου Πετράκη Παπᾶ Διονυσίου, ὃν ἐνήγαγον ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου συμβιβάζονται καὶ ἐξοφλοῦσι τοὺς μεταξύ των λογαριασμοὺς δίδοντες τὴν παροῦσαν ἐξόφλησιν ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τῆς Καλομοίρας, Νικολάου καὶ Σαραϊντῆ Χαϊμαντᾶ.]

Ἀριθ. 17

Ὁμόλογον δανειστικόν

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶναι ἡ ἑξῆς

Σήμερον τὴν τετάρτην ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ διακοσιοστοῦ τριακοστοῦ δευτέρου μετὰ προθεσμίας ἑκατὸν εἴκοσι καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἐδανείσθην παρὰ τῶν χειρῶν τοῦ ὑπηκόου Διάκου Διονυσίου μόνον ἑκατὸν γρόσια καὶ εἴκοσι ἑπτὰ παράδες, ὧν τὸ ἥμισυ ἀνέρχεται εἰς 50 γρόσια καὶ 13 $^1/_2$ παράδες ὅπερ εἶνε χρέος μου, οὗ ἡ ἀπότισις εἶνε ὑποχρεωτικὴ καὶ πληρωτέα. Ληξάσης τῆς προθεσμίας ἅμα πληρώσω τὸ ποσὸν τοῦτο, νὰ σχισθῇ τὸ παρὸν ὁμολόγιον.

Ὑπογραφὴ
Δερβὶς Ἰσλὰμ Χασὰν Κάλφα
Ἐν Ἀθήναις

Μάρτυρες
Δερβὶς Ἀχμὲτ Φωτιά
Δερβὶς Χαϊμὲ Σελὴμ
Μολλᾶ Ρεσσὶδ γραμματεὺς τοῦ φρουρίου Ἀθηνῶν
καὶ ἄλλοι

Ἀριθ. 151

Δικαστικὸν πληρεξούσιον ἐμφανίσεως ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ.

Τ Σ· *Χατζῆ Δερβὶς Ἰσμὴλ κριτὴς Ἀθηνῶν*

Ὁ Μοναχὸς Παπᾶ Διονύσιος ἡγούμενος τῆς ἐν Ἀθήναις Μονῆς Πετράκη ἐμφανισθεὶς ἐνώπιον τοῦ πεφωτισμένου ἱεροῦ δικαστηρίου, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ ἐκ τῶν μοναχῶν τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου Παπᾶ Ἰωσήφ, ἐδήλωσε καὶ κατέθηκεν ὅτι ἔχων διαφόρους περὶ γαιῶν δίκας μετὰ γνωστῶν ὑπηκόων κατοίκων τοῦ Κουρσαλᾶ ὑπαγομένου εἰς τὸν δῆμον Μεσογείων, ἐπέδωκα ἀναφορὰν πρό τινος εἰς τὸ ὑψηλὸν αὐτοκρατορικὸν Συμβούλιον, παρ' οὗ ἐξεδόθη ὑψηλὸν διάταγμα πρὸς τὸν ἐνδοξότατον καὶ δικαιότατον νομάρχην τῆς ἐπαρχίας μας καὶ βεζύρην Ἰμπραχὴμ πασᾶν (χορηγείη αὐτῷ ὁ ὕψιστος Θεὸς ὅ τι ἐφίεται καὶ ἐπιθυμεῖ), ὅπως θεωρηθῇ καὶ δικασθῇ ἡ ὑπόθεσις αὕτη, ἐξεδόθη δὲ καὶ παρὰ τῆς Α. Ἐνδοξότητος πρόσταγμα ὅπως ἐμφανισθῶμεν μετὰ τῶν ἄλλων διαδίκων καὶ δικασθῶμεν ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐπειδὴ σήμερον μόλις φορτώνω εἰς τὸ πλοῖον καὶ στέλλω εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ συμφώνως πρὸς τὸ αὐτοκρατορικὸν γράμμα κατ' ἔτος πεμπόμενον εἰς Κωνσταντινούπολιν μέλι καὶ ἔλαιον, ἐκτὸς δὲ τούτου ἐπειδὴ εἶμαι ἀσθενὴς καὶ γέρων διώρισα δι' ἱεροῦ ἀληθοῦς ἐπιτροπικοῦ τὸν εἰρημένον μοναχὸν Ἰωσὴφ πληρεξούσιον ἐπίτροπόν μου καὶ ἀντίκλητον, ὅπως δικασθῇ μετὰ τῶν προρρηθέντων ὑπηκόων, συντάττῃ ἔγγραφα, θεωρῇ καὶ ἀντεπάγῃ ἐκ μέρους μου, ἣν ἐπιτροπείαν καὶ αὐτὸς παρεδέχθη ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελέσῃ ὡς πρέπει πάντα τὰ εἰς αὐτὴν ἀναγόμενα καθήκοντα. Πρὸς κύρωσιν τῆς ἀληθείας τῶν γενομένων κατ' αἴτησίν του ἐγράφη τὸ παρὸν τὴν 25 Τζεμαγιουλαχὲρ τοῦ 1234 (=1819).

Μάρτυρες
Ἀμπδουλλατὴφ υἱὸς Χατζῆ Ἀχμὲτ ἀγᾶ
Ὁ ἀδελφός του Μεχμὲτ ἀγᾶς
Μεμὶς ἀγαζαδὲ Γιουσοὺφ Ἀγᾶ.
καὶ ἄλλοι.

Ἀριθ. 86

Ταπία

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς:

Ἀποβιώσαντος ἄνευ ἄρρενος τέκνου τοῦ Μεχμὲτ Τσελεμπῆ Κανελάτου, κατοίκου Ἀθηνῶν, ὑπαγομένων εἰς τὰς ἱερὰς ἰδιαιτέρας προσό-

δους (Χάσια) τοῦ ἐνδοξοτάτου ἀρχιευνούχου, καὶ μείναντος κενοῦ καὶ ἀκαλλιεργήτου τοῦ ἐκ τριῶν στρεμμάτων ἀγροῦ αὐτοῦ κειμένου ἐντὸς τῶν ὁρίων Ἀθηνῶν κατὰ τὴν γνωστὴν τοποθεσίαν Χουσεῒν Πασᾶ Μπαχτσέ, ἐξεχωρήθη οὗτος εἰς τὸν Μεχμὲτ Τσελεμπὴ υἱὸν τοῦ Κανὰλ Πασᾶ, παρὰ τοῦ ὁποίου λαβὼν τὰ δικαιώματα ἐξέδωκα καὶ ἐνεχείρισα τὸ παρὸν ἔγγραφον ἀδείας κατοχῆς (ταπί), δυνάμει τοῦ ὁποίου οὗτος δύναται νὰ καλλιεργῇ καὶ σπείρῃ τὸν ἀγρὸν καὶ μὴ ἐνοχλῆται καὶ διαταράττηται παρ' οὐδενός, ἐνόσῳ καταβάλλει εἰς τοὺς κυρίους τῆς γῆς τὴν ἐτησίαν ἱερὰν δεκάτην καὶ τοὺς ἐπιβαλλομένους φόρους. Ἐγράφη ἐν μηνὶ Ρεβιουλαχὲρ τοῦ ἔτους 1091 (= 1679).

Ὀσμὰν ἀγᾶ
Ζαμπίτης Ἀθηνῶν

Ἀριθ. 73

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἀκόλουθος

Ἐπειδὴ ὁ Πετράκης μοναχὸς τῶν παρὰ τὰς Ἀθήνας ἱδρυμένων μοναστηρίων Καρέα καὶ Ἀσωμάτων ἐξεχώρησε καὶ παρέδωκεν εἰς τοὺς ἐξ ἀδελφῆς ἀνεψιούς του καὶ μοναχοὺς Παπᾶ Ἰωακείμ, Πολυχρόνην καὶ Παρθένιον τοὺς παρ' αὐτοῦ διὰ τὸ ἴδιον αὐτοῦ μοναστήριον ἀγορασθέντας ἀγροὺς μικρούς τε καὶ μεγάλους οὓς ἐκαλλιέργει διὰ δύο ζευγαρίων, ἀπέναντι τιμήματος ἑκατὸν γροσίων, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ὁ εἰρημένος Πετράκης, καὶ ἐπειδὴ ἡμεῖς εἴμεθα κύριοι τῆς γῆς, λαβόντες τὰ δικαιώματα τῆς γῆς ἐγράψαμεν τὴν παροῦσαν ἄδειαν διακατοχῆς (ταπὶ τεμεσοὺκ) καὶ ἐδώκαμεν εἰς χεῖρας αὐτῶν, ὅπως παραλάβωσιν εἰς τὴν διακατοχὴν αὐτῶν τοὺς εἰρημένους ἀγροὺς καὶ μηδεὶς ἐνοχλῇ καὶ διαταράττῃ αὐτούς. Ἐν ἔτει . . . 94.

Χουλουσὶ Ἀχμὲτ ἀγᾶ
Βοϊβόδας Ἀθηνῶν

Ἀριθ. 67

Ἡ αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε αὕτη.

Ὁ Χουσεῒν ἀγᾶς Μεχμὲτ Ἀλῆ ἀγαζαδὲ κάτοικος Ἀθηνῶν, (ὧν ἡ κατὰ τὸ 1126 (= 1714) διαχείρισις ἀνετέθη εἰς ἐμὲ ἀπὸ τῆς πρώτης Μαρτίου μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ ἔτους) ἔχων ὑπὸ τὴν διακατοχὴν αὐτοῦ ἀγρὸν ἑνὸς στρέμματος κείμενον ἐντὸς τῶν ὁρέων Ἀθηνῶν εἰς θέσιν Μποστάνια καὶ συνορευόμενον ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ Ἰνδζὶρ Ἰμπραχὴμ, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Ἀσικῆ, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς κοινῆς ὁδοῦ καὶ ἀπὸ

τοῦ τετάρτου ὑπὸ τῶν ἀγρῶν τοῦ Ἀχμὲτ Τσελεμπῆ Μαρουκαῆ ἐπώλησεν εἰς τὸν Γκόλιαν υἱὸν τοῦ Γκίκα Λαλαούνη καὶ παρέδωκεν εἰς αὐτὸν ἀπέναντι πέντε καὶ ἡμίσεος γροσίων, τὸν ὁποῖον καὶ οὗτος ἠγόρασε καὶ ἔλαβεν ὑπὸ τὴν κατοχήν του. Ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸς διακατοχὴν ἀγρῶν ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἄδεια τῶν κυρίων τῆς γῆς, λαβὼν τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ νόμου ὁριζόμενα δικαιώματα ἔδωκα εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὴν παροῦσαν ἔγγραφον ἄδειαν (τεμεσούκ) ὅπως ἐνόσῳ ἐξακολουθῇ νὰ καλλιεργῇ καὶ σπείρῃ αὐτὸν καὶ πληρώνῃ ἐτησίως εἰς τοὺς κυρίους τῆς γῆς τὴν ἱερὰν δεκάτην μὴ διαταράττηται παρ' οὐδενός. Ἐγράφη κατὰ τὴν ἄνω χρονολογίαν.

Μουσταφᾶς
Ζαμπίτης τῶν Ἀθηνῶν

Ἀριθ. 91

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶναι ἡ ἑξῆς:

Ἐπειδὴ ὁ Γκίκας υἱὸς Νικολοῦ Καγκάδη κάτοικος Ἀθηνῶν (ὢν ὑπαγομένων εἰς ὑψηλὰς ἰδιαιτέρας προσόδους τοῦ ἐνδοξοτάτου ἀρχιευνούχου ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος 1158 (=1744) διαχείρισις ἀνετέθη εἰς τὸν ἐνδοξότατον Χαλὴλ Μπεϊ) ἔχων ὑπὸ τὴν διακατοχὴν αὐτοῦ τὸ ἀναλογοῦν αὐτῷ ἐκ τοῦ ἀγροῦ 25 στρεμμάτων ὡς ἔγγιστα, συνιδιοκτήτου μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, κειμένου ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ χωρίου Μαραθῶνος ἐξαρτωμένου ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ Χάν, ἔτι ἀγρὸν δεκαεπτὰ στρεμμάτων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ συνεχόμενον μετὰ τοῦ ἐν Κορυτσᾷ Καινούργιου ποταμίου, οἰκειοθελῶς ἐξεχώρησεν τὰ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματά του εἰς τὸν φέροντα τὸ παρὸν ἔγγραφον Ἡγούμενον Σπυρίδωνος Διονύσιον καὶ τοὺς ἄλλους μοναχοὺς διὰ λογαριασμὸν τοῦ εἰρημένου Μοναστηρίου ἐπέναντι τεσσαράκοντα ὀκτὼ γροσίων, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τοὺς ἀγοραστάς, παρὰ τῶν ὁποίων ἔλαβε τὸ ἐν λόγῳ ποσὸν τεσσαράκοντα ὀκτὼ γροσίων, καὶ ἐπειδὴ πρὸς διακατοχὴν ἀγρῶν ἀπαιτεῖται καὶ ἄδεια τῶν κυρίων τῆς γῆς, λαβὼν τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ νόμου ὁριζόμενα δικαιώματα τῆς γῆς, ἔδωκα τὴν παροῦσαν ἄδειαν διακατοχῆς (μαριφετναμέ). Εἰς τὸ ἑξῆς ἐπειδὴ οἱ εἰρημένοι θὰ καλλιεργῶσι καὶ σπείρωσι τοὺς ἀγροὺς τούτους καὶ θὰ καταβάλλωσιν ἐτησίως τὴν ἱερὰν δεκάτην καὶ τοὺς ἐπιβαλλομένους φόρους εἰς τοὺς κυρίους τῆς γῆς, νὰ μὴ ἐνοχλῶνται καὶ διαταράττωνται παρ' οὐδενός. Ἐγράφη ἐν μηνὶ Ζιλχιτζὶ τοῦ 1158 (=1744)

Ἀντιπρόσωπος τοῦ Χαλὴλ Μπεϊ

Ο ΛΕΓΟΜΕΝΟΣ ΚΩΔΗΞ ΤΟΥ ΙΕΡΑΚΟΣ

'Εν τοῖς χειρογράφοις τῆς 'Εθν. Βιβλιοθήκης εἶναι κατατεταγμένος ὑπ' ἀριθ. 1474 χάρτινος κώδηξ οὕτω περιγραφόμενος ἐν τῷ Καταλόγῳ: «Τεῦχος ἐκ χάρτου κοινοῦ κατὰ τὴν ΙΖ. καὶ ΙΗ'. ἑκα-«τονταετηρίδα ὑπὸ τριῶν διαφόρων χειρῶν γεγραμμένον ἐκ φύλλων «δὲ 101 συγκείμενον· ἐπιγέγραπται οὕτω: Σημειώματα Πατριαρ-«χικῶν γραμμάτων συντεθέντων ὑπὸ τοῦ ποτὲ μεγάλου Λογοθέτου «Ἱέρακος καὶ καταστρωθέντων ἰδίᾳ χειρὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀλεξάν-«δρου Λογοθέτου, καὶ ἕτερα παλαιγενῆ ὑπομνήματα, ἔτι δὲ καὶ «κανόνες παρακλητικοὶ Ἰωάννου Ῥήτορος τῆς Μεγάλης Ἐκκλη-«σίας καὶ ἄλλα τινὰ ὡς ἐν τῳ Πίνακι φαίνονται».

Ὁ κώδηξ οὗτος ἀνῆκε τελευταῖον τῷ μακαρίτῃ Σοφοκλεῖ Οἰκονόμῳ ἠγοράσθη δὲ μετ' ἄλλων χειρογράφων χάριν τῆς 'Εθν. Βιβλιοθήκης ἐκ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ. Εἶναι δὲ ὁ περιβόητος *Κώδηξ τοῦ Ἱέρακος* λεγόμενος, ὁ περιέχων πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν ὑβριστικωτάτην κατὰ τῶν Ἀθηναίων τοῦ Ι϶ αἰῶνος ἐπιστολὴν τῆς Ἁγίας Φιλοθέης, περὶ ἧς ἱκανὰ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἱστορίᾳ (Τόμ. Α'. σ. 107) ἐσημειώσαμεν.

Ὁ Κ. Σάθας ἐν τῷ Βιογραφικῷ σχεδιάσματι περὶ τοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου τοῦ Β'., δημοσιεύων κατὰ παραχώρησιν τοῦ Σ. Οἰκονόμου ἱκανὰ ἐκ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κώδηκος σημειοῖ ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ἀνέκδοτος κώδηξ πατριαρχικῶν ἐγγράφων*» τὰ ἑξῆς: «Ὁ πολύτιμος οὗτος κώδηξ *ἰδιόγραφος* Ἀλεξάνδρου Ἱέρακος υἱοῦ τοῦ ἐπὶ Ἱερεμίου τοῦ Β. διατελέσαντος μεγάλου Λογοθέτου, ἀποτεθησαυρισμένος νῦν παρὰ τῷ πολυμαθεῖ καὶ ἄκρῳ τῶν πατρίων ζηλωτῇ Κ. Σοφοκλεῖ Οἰκονόμῳ, ἀνῆκε ποτὲ εἰς τὸν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος ἀκμάσαντα *Ἀνδρόνικον Ῥαγκαβῆν* τὸν μέγα Ῥήτορα, ὕστερον δὲ *ἐλλογίμῳ ἀνδρί*, προσθέντι διάφορα σημειώματα περί τε τοῦ Ἱέρακος καὶ τοῦ Ἀνδρονίκου καὶ ἐπιγράψαντι «Σημειώματα κλ.».

Κατόπιν ὁ κ. Σάθας σημειοῖ τὰ παρ' αὐτοῦ ἀφεθέντα ἐν τῷ κώδηκι ἀδημοσίευτα ὡς καὶ τὰ ἐκδεδομένα ἀλλαχοῦ.

Ἀτυχῶς ὁ ὑπὸ τοῦ κ. Σάθα μνημονευόμενος *ἐλλόγιμος ἀνήρ*, ἄγνωστος μέχρι τοῦδε διατελῶν, δὲν προσέθηκε μόνον διάφορα σημειώματα καὶ ἐπιγραφὰς ἀλλὰ καὶ ἱκανὰς σελίδας τοῦ κειμένου ἐν αἷς καὶ ἡ *πολυθρύλλητος ἐπιστολὴ τῆς Φιλοθέης*.

Καὶ τὴν μὲν ἐπισταμένην μελέτην τοῦ κώδηκος τούτου πρὸς ἔκδοσιν καὶ τῶν τυχὸν ἐν αὐτῷ ἀνεκδότων ἀναβάλλομεν, ἤδη δὲ δημοσιεύομεν τὴν ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιστολὴν τῆς Φιλοθέης ἑτέραν ἐκ τῆς αὐτῆς Μονῆς ἐπιστολὴν τῆς ἡγουμένης Λεοντίας ὡς καὶ τὴν ἐν τέλει τοῦ κώδηκος ἰδιόχειρον ἐπιστολὴν τοῦ Ἀνδρονίκου Ῥαγκαβῆ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΛΕΟΝΤΙΑΣ ΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΗΤΟΙ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ.

«*Ἑτέρα Ἐπιστολὴ Λεοντίας Μοναχῆς καὶ Ἡγουμένης, πρὸς τὸν αὐτὸν μέγαν Λογοθέτην.*

Τῷ ἄκρῳ ἐν λόγοις καὶ ἐν ἄρχουσι περιφανεῖ μεγάλῳ λογοθέτῃ τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, κυρίῳ Ἱέρακι, ἅμα τῷ εὐγενεστάτῳ υἱῷ μικρῷ λογοθέτῃ Κὺρ Ἀλεξάνδρῳ, εὖ πράττειν.

Σὺ μὲν φιλόσοφος ὤν, οὐδὲν ἧττον εἶ καὶ φιλάνθρωπος· ὅθεν καὶ τοῦ Θεοῦ εὐδοκήσαντος διὰ τὴν τῶν πολλῶν σωτηρίαν εἰς ἄκρον ἐλήλυθας ἐξουσίας, ἆθλον ταύτην καρπούμενος ἀρετῆς· ἡμεῖς δὲ ἐν ἁμαρτίαις ὄντες, οὐχ ἥκιστα ἐν ἀπορίᾳ τύχης, ἀμηχανίᾳ τε τῶν περιεστώτων δεινῶν τυγχάνομεν, ὥστε τὴν τύχην καὶ τὸν παρόντα καιρὸν συνεργὸν ἡμῖν καὶ ξυναγωνιζόμενον δείκνυσθαι· αὐτὸς μὲν γὰρ διορθωτὴς ἰδίων τε καὶ δημοσίων καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ἁπάντων· ἡμεῖς δὲ τοιαύτης διψῶντες τῆς διορθώσεως δεόμεθα, εἴπερ μὲν καὶ πάντων τῶν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν χεῖρα προσήκει φροντίζειν τε καὶ ἐπιμελεῖσθαι ὡς οἷόν τε, ἀλλ' οὖν πλέον ἡμῶν ὡς καταπεπονημένων μᾶλλον καὶ διερρυμμένων κήδεσθαι. Πρὸς ταῦτα οὖν θεία ἡμῶν καὶ παμφίλτατος κεφαλὴ ὅτι μάλιστα, ἅτε δὴ καὶ πολλάκις καὶ νῦν ἐκλιπαροῦμεν σε ἔργῳ τε καὶ λόγῳ ὅσον ἔνεστι συνεργεῖσαί τε καὶ ξυμμαχεῖσαι τῷ Νεκταρίῳ, τῷ ἡμετέρῳ Πνευματικῷ, περὶ ἧς ὑποθέσεως αὐτόθι ἀφίκετο· ἡμεῖς δέ σοι δοῦλαι ὑμῶν καὶ ἐσμὲν καὶ ἐσόμεθα.

Διαβιώης ἐς χρόνον ἐπιμήκιστον, ἐπιστατῶν ἡμῶν βοηθείας οὐ τῆς τυχούσης δεομένων.

αχα' Μαρτίου [1601].

Εὐτελὴς ἐν Μοναζούσαις **Λεοντία** *ταπεινὴ δούλη Χριστοῦ, Ἡγουμένη δι' ἐλέους Κυρίου, ἅμα τῇ ἐν Χριστῷ μου πάσῃ ἀδελφότητι, ἣν οἶδας καλῶς, γράφω.»*

ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ ΡΑΓΚΑΒΗ

Εὐγενέστατε ἄρχων σπαθάριε εὐχαριστῶ καὶ προσκυνῶ εἰς τὴν καλὴν προαίρεσιν καὶ ἀπόκρισιν, ἐλπίζω εἰς τὸν Θεὸν καὶ ὁ ἐκλαμπρότατος αὐθέντης καλὰ νὰ ἀποκριθῇ. Ἂς εἶναι πολυχρόνιος καὶ ὁ αὐθέντης ὁ πατέρας σου, θέλω ἔχει ὑπομονὴν κατὰ τὸν ὁρισμόν σας, καὶ μετὰ τὴν χάριν αὐτὴν θέλω εἶσθαι καὶ ἐγὼ κατὰ τὸ δυνατόν μου γνωριστὴς τῆς εὐεργεσίας καὶ πολλοὶ οἱ χρόνοι τῆς εὐγενείας σου.

Εἰς τοὺς ὁρισμούς
Ἀνδρονικος.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΣΩΜΑΤΩΝ

Ταπία

'Αριθ. 113

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς:

Ἔχοντες ὑπὸ τὴν διαχείρισιν μας κατὰ τὸ παρὸν 1160 (=1746) τὰς ἰδιαιτέρας προσόδους (Χάσια) Ἀθηνῶν ὑπαγομένας εἰς τὸν ἐνδοξότατον ἀρχιευνοῦχον, δηλοποιοῦμεν ὅτι ὁ Χουσεὶν ἀγᾶς υἱὸς τοῦ Χανὰν ἀγᾶ ΧουσεὶνΒεληζάδε· ἔχων ὑπὸ τὴν διακατοχήν του ἐκ πατρικῆς κληρονομίας ἀγρὸν δεκαεπτὰ στρέμματα· κείμενον εἰς κῆπον τοῦ Χουσεΐν μπεϊ καὶ πλησίον τοῦ μοναστηρίου Ἀσωμάτων καὶ συνορευόμενον ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν ὑπὸ τοῦ Δερβὶς Σαμπαντζήκ, τῆς δημοσίας ὁδοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀγροῦ τοῦ ῥηθέντος Μοναστηρίου, ἐξεχώρησεν αὐτὸν ἀπέναντι δεκαεπτὰ γροσίων εἰς τὸν Πετράκην μοναχὸν τοῦ ἐν λόγῳ Μοναστηρίου, ὅστις παρέλαβεν ὑπὸ τὴν διακατοχὴν αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς κατοχὴν ἀγρῶν εἶνε ἀναγκαία καὶ ἄφευκτος ἡ ἄδεια τῶν κυρίων τῆς γῆς ἐδόθη εἰς χεῖράς του τὸ παρὸν ἔγγραφον ἀδείας (μεριφετναμέ), ὅπως, ἐνόσῳ καλλιεργεῖ καὶ σπείρει τὸν ἀγρὸν καὶ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ καταβάλλει τὴν ἱερὰν δεκάτην ἐτησίως εἰς τοὺς κυρίους τῆς γῆς, παρ' οὐδενὸς ἐνοχλῆται καὶ διαταράτηται. Ἐγράφη ἐν ἀρχῇ τοῦ μηνὸς Τζιμαζιουλαχήρ.

Ἀμπδὴ Ἀγᾶ, Ζαμπίτης Ἀθηνῶν ἐν ἐνεργείᾳ.

'Αριθ. 108

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς:

Ἔχοντες ὑπὸ τὴν διαχείρισιν ἡμῶν καὶ ἐκμίσθωσιν τὴν δεκαετίαν (Μουκατᾶν) Ἀθηνῶν καὶ τῶν εἰς αὐτὰς ὑπαγομένων περιχώρων κατὰ τὸ παρὸν 1196 (=1781) δηλοποιοῦμεν ὅτι ὁ Γεωργάκης Κουμου-

λίνας ἔχων ὑπὸ τὴν διακατοχήν του ἀγρὸν ἕξ περίπου στρεμάτων κείμενον εἰς Ἀμπελοκήπους εἰς τὸ μέρος Ἅγιον Ῥεῦμα (Ἀϊρέμα) καὶ ὁριζόμενον ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ Κόλα Κατερπούζη, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Χατζῆ Ἐλιᾶς, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Χατζῆ Ὀσμὰν καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Χαρέμπου, οἰκειοθελῶς καὶ αὐθορμήτως παρεχώρησεν ἀπέναντι πέντε γροσίων εἰς τὸν Μῆτρον Διρακιτσῆν, ὅστις ἐπίσης παρέλαβεν αὐτόν. Ἐπειδὴ δὲ ἐζήτησε καὶ παρ' ἐμοῦ τὴν ἄδειαν, ληφθέντων τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ νόμου ὁριζομένων δικαιωμάτων τῆς γῆς, ἐδόθη εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἡ παροῦσα ἄδεια διακατοχῆς (μαριφετναμέ). Ἐνόσῳ δὲ ὁ εἰρημένος καλλιεργεῖ καὶ σπείρει τὸν ἀγρὸν καὶ καταβάλει τὴν προκύπτουσαν ἐκ τούτου ἱερὰν δεκάτην εἰς τοὺς κυρίους τῆς γῆς, μηδεὶς ἐνοχλήτω αὐτόν.

Ἀχμὲτ Ἐφένδης ἀντιπρόσωπος τοῦ Βοϊβοδα Ἀθηνῶν.

Ἀριθ. 75

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς:

Ἐπειδὴ ἡ Μαρδίτσα κάτοικος Ἀθηνῶν (ὧν, ὑπαγομένων εἰς τὰς ὑψηλὰς ἰδιαιτέρας προσόδους τοῦ ἐνδοξοτάτου ἀρχιευνούχου, ἡ κατὰ τὸ 1165(=1751) διαχείρισις ἀνετέθη εἰς τὸν εὐδαιμονέστατον Ἰμπραχὴμ ἀγᾶ) ἔχουσα ὑπὸ τὴν διακατοχήν της ἀγρὸν δύο ζευγαρίων ὡς ἔγγιστα κείμενον ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Μαραθῶνος καὶ συνορευόμενον ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τῶν τέκνων τοῦ Κορωπῆ Μπαρμπάνου Δάβου, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν της καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου ὑπὸ τοῦ Ῥεύματος, ὃν δυνάμει ἐνσφραγίστου καὶ ἐγκύρου ἀδείας ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ ἐν ἔτει 1146 (=1733) Ζαμπίτη Ἀθηνῶν Μεχμὲτ ἀγᾶ ἠγόρασεν αὕτη παρὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς Γεωργάκη, Νικολοῦ καὶ Γιαννάκη ὡς προικῷον, ἐνήχθη ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν της καταλαβόντων αὐτὸν αὐθαιρέτως καὶ αἰτούντων τὴν εἰς αὐτοὺς ἐπιδίκασιν καὶ ἀπόδοσιν τοῦ ἀγροῦ, κατὰ δὲ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου προβαλοῦσα αὕτη τὴν ἀνηλικιότητά της ἔλαβε παρὰ τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου συμφώνως πρὸς τὸν ἱερὸν φετβᾶν, μουρασελὲν (ἀπόφασιν) περὶ ἀπορρίψεως τῆς ἀγωγῆς αὐτῶν καὶ ἀποβολῆς ἐκ τῆς κατοχῆς τοῦ ἀγροῦ ὡς παρελθόντων δεκαπέντε ἐτῶν, ἐπέδειξε δὲ εἰς ἡμᾶς τὸν μουρασελὲν καὶ ἐζήτησε τὴν ἔκδοσιν ἐγγράφου ἀδείας διακατοχῆς (ταπὶ), συμφώνως ἐγράψαμεν τὴν παροῦσαν ἄδειαν διακατοχῆς (ταπὶ) καὶ ἐδώκαμεν εἰς χεῖρας τῆς Μαρδίτσας, ὅπως, ἐνόσῳ αὕτη καταβάλλῃ ἐτησίως

εἰς τοὺς κυρίους τῆς γῆς τὴς ἱερὰν δεκάτην καὶ τοὺς ἐπιβαλλομένους φόρους μὴ ἐνοχλῆται καὶ διαταράττηται παρ' οὐδενός. Ἐγράφη τὴν 15 Ζιλκαδὲ 1165 (=1751).

Ἀχμὲτ ἀντιπρόσωπος τοῦ Βόϊβοδα Ἀθηνῶν.

Ἀριθ. 105.

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶναι ἡ ἑξῆς:

Ὁ ὑποφαινόμενος ὁμολογῶ ὅτι ἔχων ὑπὸ τὴν κυριότητά μου κῆπον δύο περίπου στρεμμάτων κείμενον εἰς τὴν γνωστὴν τοποθεσίαν Βουνὸς ἐντὸς τῶν ὁρίων Ἀθηνῶν καὶ συνορευόμενον ἀφ'ἑνὸς ὑπὸ τοῦ Στάμου Γαβρᾶ, ἀφ'ἑτέρου ὑπὸ Καλιφορνᾶ καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, μετὰ τοῦ δικαιώματος ὑδρεύσεως δύο ὡρῶν, διὰ πωλήσεως περιεχούσης πρότασιν καὶ ἀποδοχὴν, τελείας καὶ ἀπηλλαγμένης ἀκυρωτικοῦ ὅρου, ἐπώλησα ἀπέναντι ἑκατὸν γροσίων τρεχούσης ἀξίας εἰς τὸν φέροντα τὸ παρὸν ἡγούμενον Πετράκη Παπᾶ Ἄνθιμον καὶ παρέδωκα αὐτόν, ἔλαβον δὲ παρ'αὐτοῦ σῶον καὶ ἀνελλιπὲς τὸ ἄνω ἀναφερόμενον ποσὸν ἑκατὸν γροσίων. Εἰς τὸ ἑξῆς ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ κήπου μετὰ τοῦ δικαιώματος ὑδρεύσεως ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ καὶ προφάσει μοὶ μένει πλέον δικαίωμα ἀναμίξεως καὶ ἐξουσία, ἀλλ'εἶνε τελεία ἐξ ἀγορᾶς ἰδιοκτησία τοῦ εἰρημένου ἀγοραστοῦ δικαιουμένου νὰ διακατέχῃ αὐτὸν ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλεται. Πρὸς πίστωσιν ἐγράφη τὸ παρὸν καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας αὐτοῦ. Ἐν ἔτει 1191 (=1776).

Χατζῆ Ἀλῆς Βόϊβοδας Ἀθηνῶν.

Ἀριθ. 139.

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς:

Ἔχοντες κατὰ τὸ παρὸν ἔτος 1196 (=1782) ὑπὸ τὴν διαχείρισίν μας τὴν ἐκμίσθωσιν τῆς δεκάτης (μουκατᾶ) Ἀθηνῶν καὶ ἐξαρτημάτων, δηλοποιοῦμεν ὅτι ὁ πρωτοσύγκελλος τοῦ Ἁγίου Τάφου ἔχων ὑπὸ τὴν διακατοχήν του δύο περίπου στρεμμάτων ἀγρὸν κείμενον κατὰ τὴν θέσιν Βουνὸν καὶ συνορευόμενον ἀφ'ἑνὸς ὑπὸ τοῦ Νικολοῦ Πατούσα, ἀφ'ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Χασὰν Μπέσε Γιουδάρα, ἀφ'ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Χατζῆ Λιβαδίτη καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, τὸν ἀγρὸν τοῦτον οὕτω συνορευόμενον ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν

οἰκειοθελῶς καὶ ἐν πλήρει ὑγιείᾳ διατελῶν ἐξεχώρησεν ὁ εἰρημένος εἰς τὸν Σωτήρη Κυρλῆν κάτοικον Ἀθηνῶν ἀπέναντι εἴκοσι πέντε γροσίων, ὅστις ἐπίσης παρέλαβεν ὑπὸ τὴν διακατοχήν του, καὶ ἐζήτησε παρ' ἡμῶν τὴν ἔκδοσιν ἀδείας διακατοχῆς, ἣν λαβόντες τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ νόμου ὁριζόμενα δικαιώματα ἐγράψαμεν καὶ ἐνεχειρίσαμεν εἰς αὐτὸν, ὅπως, ἐνόσῳ οὗτος καλλιεργεῖ αὐτὸν καὶ καταβάλλει ἐτησίως τὴν προκύπτουσαν ἱερὰν δεκάτην εἰς τοὺς κυρίους τῆς γῆς, μὴ ἐνοχλῆται καὶ διαταράττηται μήτε παρ' ἡμῶν μήτε παρ' ἄλλου τινός.

Ἀχμὲτ Ἐφένδη ἀντιπρόσωπος τοῦ Βοϊβοδα τῆς εἰρημένης Δεκάτης

Ἀρ. 106.

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς :

Ὁ ὑποφαινόμενος ἔχων ὑπὸ τὴν κυριότητα κῆπον ἐκ δύο στρεμμάτων κείμενον ἐντὸς τῶν ὁρίων Ἀθηνῶν κατὰ τὴν γνωστὴν θέσιν Βουνὸς.............. ὑπὸ Νικολάκη Καλιφορνᾶ, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ἀγοραστοῦ, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῶν τέκνων Καρνερίνα, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Στάμου Γαβρᾶ καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, ἔτι κῆπον, ὃν ἠγόρασα ἀπὸ τὸν εἰρημένον ἀγοραστήν, κείμενον εἰς τὴν αὐτὴν τοποθεσίαν μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ καρπίμων καὶ ἀκάρπων δένδρων καὶ τοῦ δικαιώματος ὑδρεύσεως ἐπὶ πέντε ὥρας κατὰ πᾶσαν Τρίτην πρὸς τὴν πρωΐαν κατόπιν τοῦ (κενόν), τούτους μετὰ πάντων τῶν εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένων καὶ ἀνηκόντων, δικαιωμάτων καὶ ἐξαρτημάτων, διὰ πωλήσεως περιεχούσης πρότασιν καὶ ἀποδοχήν, τελείας καὶ ἀπηλλαγμένης ὅρου ἀκυρωτικοῦ, ἐπώλησα ἀπέναντι τριακοσίων γροσίων τρεχούσης ἀξίας εἰς τὸν φέροντα τὸ παρὸν Παπᾶ Ἄνθιμον Ἡγούμενον Πετράκη καὶ παρέδωκα εἰς αὐτόν, παρὰ τοῦ ὁποίου μετὰ τὴν ἀγορὰν καὶ παραλαβὴν ὑπὸ τὴν κυριότητά του ἔλαβον σῷον καὶ ἀνελλιπὲς τὸ ὡς ἄνω ὁρισθὲν τίμημα τῆς πωλήσεως τριακόσια γρόσια. Εἰς τὸ ἑξῆς ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ δύο κήπων καὶ τοῦ δικαιώματος ὑδρεύσεως ἐπὶ οὐδενὶ λόγῳ καὶ ἀφορμῇ μοὶ μένει πλέον δικαίωμα ἀναμίξεως καὶ ἐξουσία ἐπεμβάσεως, ἀλλ' εἶνε τελεία ἐξ ἀγορᾶς ἰδιοκτησία τοῦ ἀγοραστοῦ δικαιουμένου νὰ διακατέχῃ αὐτοὺς ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλεται. Ἐφ' ᾧ καὶ ἐγράφη τὸ παρὸν καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας αὐτοῦ. Ἐν ἔτει 1198 (=1783).

Χατζῆ Ἀλῆ Βόϊβοδας Ἀθηνῶν.

Ἀριθ. 142.

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς·

Ἐπειδὴ ὁ ὑποφαινόμενος πωλήσας εἰς ἄλλους τὰ γνωστῶν ὁρίων ἑξήκοντα πέντε ἐλαιόδενδρα τῆς Ζεϊνὲπ Χανοὺμ θυγατρὸς τοῦ Ἀχμὲτ ἀγᾶ Διζδὰρ (φρουράρχου), ἅτινα ἔκειντο ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ χωρίου Κηφισσίας περὶ τὴν γνωστὴν θέσιν Κασίδω, καὶ λαβὼν τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα γροσίων ἐξώδευσα αὐτὰ καὶ κατέστρεψα εἰς ἀτομικάς μου ὑποθέσεις, ἀπέναντι τοῦ ἐν λόγῳ ποσοῦ ἐπώλησα εἰς τὴν εἰρημένην Ζεϊνὲπ Χανοὺμ καὶ παρέδωκα εἰς τὴν κυριότητα αὐτῆς μίαν οἰκίαν μου μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ κήπου καὶ καρπίμων καὶ ἀκάρπων δένδρων, κειμένων εἰς τὸ χωρίον Ἀμαρούσιον καὶ συνορευομένη ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τῆς οἰκίας τῆς συζύγου Φράγκου Στεφανῆ, ἐκ δύο μερῶν ὑπὸ τοῦ κήπου τῆς συζύγου τοῦ Νικολοῦ Σαβάνη καὶ ἐκ τοῦ τετάρτου μέρους ὑπὸ τοῦ ἐλαιοτριβείου καὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, ἣν καὶ παρέλαβεν ὑπὸ τὴν κυριότητά της ἡ εἰρημένη. Δίδω δὲ εἰς αὐτὴν καὶ τὸ παρὸν ἔγγραφον καὶ δηλῶ ὅτι ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἑξῆς οὐδὲν δικαίωμα καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἐπὶ τῆς ῥηθείσης οἰκίας, ἥτις εἶνε τελεία ἐξ ἀγορᾶς ἰδιοκτησία αὐτῆς δικαιουμένης νὰ διακατέχῃ αὐτὴν ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλεται, καὶ μὴ ἐνοχλῆται καὶ διαταράττηται μήτε παρ' ἐμοῦ μήτε παρ' ἄλλου τινός. Ἐγράφη ἐν ἀρχῇ τοῦ Ῥεβεουλεβὲλ τοῦ ἔτους 1200 (=1786).

Ἀμπδουλαζὶζ
Ἀθῆναι.

Ἀριθ. 145.

. . . .

. . . . ὑπὸ τὴν διαχείρησίν μας τὴν δεκάτην Ἀθηνῶν καὶ ἐξαρτημάτων . . . . Κατάδεμα . . . . καὶ ἐκ τοῦ τετάρτου μέρους ὑπὸ τῶν ἀγρῶν τοῦ Κόλα . . . . συνορευόμενον τριάκοντα πέντε περίπου στρεμμάτων . . . . εἰς τοὺς μοναχοὺς τῶν Ἁγίων Ἀσωμάτων Παπᾶ Διονύσιον καὶ Παπᾶ Θεοφάνην . . . . καὶ Διονύσιον . . . . δεκαεπτὰ γροσίων ἐξεχώρησε καὶ παρέδωκεν, οὗτοι δὲ παρεδέχθησαν καὶ παρέλαβον

ὑπὸ τὴν κατοχὴν αὐτῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸς διακατοχὴν γαιῶν εἶνε ἀναγκαία καὶ ἀναπόφευκτος καὶ ἡ ἄδεια τῶν κυρίων τῆς γῆς, λαβὼν τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ νόμου ὁριζόμενα δικαιώματα τῆς γῆς, ἐνεχείρισα τὴν παροῦσαν ἄδειαν διακατοχῆς (μαριφὲτ), ὅπως, ἐνόσῳ οὗτοι καλλιεργοῦντες καταβάλλουσιν ἐτησίως τὴν ἱερὰν δεκάτην καὶ τοὺς ἐπιβαλλομένους φόρους εἰς τοὺς κυρίους τῆς γῆς, μηδεμία ἐνόχλησις καὶ κώλυμα νὰ γίνηται εἰς τὴν διακατοχὴν αὐτῶν μήτε παρ' ἡμῶν μήτε παρ' ἄλλου τινός. Τὴν 12 Τζεμαζιουλαχὴρ 1202 (=1788).

Ὁ ἐκ τῶν ὁπλοφόρων
Χαλὴλ
Βόϊβοδας Ἀθηνῶν.

Ἀριθ. 135.

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε αὕτη.

Ἔχοντες κατὰ τὸ παρὸν ἔτος 1206 (=1791) ἀπὸ πρώτης Μαρτίου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ὑπὸ τὴν διαχείρισίν μας τὴν ἐκμίσθωσιν τῆς δεκάτης Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν, δηλοποιοῦμεν ὅτι ὁ Χατζῆ Ἀλῆ ἀγᾶς ἐξεχώρησεν ἀπέναντι 780 γροσίων εἰς τὸν Ὀσμὰν ἀγᾶ ἐπικαλούμενον Μεσόγεια τὰ δύο μερίδια ἐκ τῶν ἑξήκοντα μεριδίων μικρῶν καὶ μεγάλων καλλιεργησίμων καὶ μὴ ἀγρῶν τῶν κειμένων εἰς τὸ χωρίον Κουρσαλᾶν τοῦ δήμου Μεσογείων καὶ παρέδωκεν αὐτὰ εἰς αὐτόν, ὅστις ἐπίσης παρεδέχθη. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς διακατοχὴν ἀγρῶν ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἄδεια τῶν κυρίων τῆς γῆς, λαβὼν τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ νόμου ὁριζόμενα δικαιώματα τῆς γῆς, ἔδωκα εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὴν παροῦσαν ἄδειαν (μαριφὲτ), ὅπως, ἐνόσῳ οὗτος καλλιεργεῖ καὶ σπείρει τοὺς ἀγροὺς καὶ καταβάλλει ἐτησίως πρὸς τοὺς κυρίους τῆς γῆς τὴν ἱερὰν δεκάτην, μὴ ἐνοχλῆται καὶ διαταράττηται ἡ κατοχὴ αὐτοῦ οὔτε παρ' ἐμοῦ οὔτε παρ' ἄλλου τινός.

Ἰμπραχὴμ
Βόϊβοδας
Ἀθηνῶν.

'Αριθ. 140.

Αἰτία τῆς γραφῆς τῆς παρούσης εἶνε ἡ ἑξῆς :

Ὁ ὑποφαινόμενος ἔχων ἰδιόκτητον οἰκίαν κειμένην εἰς........ τοῦ δήμου Μεσογείων ὑπαγομένου εἰς 'Αθήνας........ τὴν ὁποίαν ἠγόρασα παρὰ τῆς χριστιανῆς Μπίτσας συζύγου 'Αναστασίου καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς 'Αναγνώστου καὶ Δῆμα καὶ Δούνη......... περιέχουσαν δύο γεωργῶν........ καὶ ἓν μέρος αὐλῆς ἐπώλησα ἀπέναντι διακοσίων γροσίων καὶ παρέδωκα αὐτὴν εἰς τοὺς φέροντας τὸ παρὸν ἔγγραφον 'Αχμὲτ 'Εφένδη Μουφτῆζαδὲ καὶ Σπῦρον Λογοθέτην, οἵτινες ἐπίσης ἠγόρασαν καὶ παρέλαβον ὑπὸ τὴν κυριότητα αὐτῶν, καὶ δηλῶ ὅτι ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω ὁριζομένης οἰκίας ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἔχω πλέον δικαίωμα καὶ ἐξουσίαν, ἀλλ' εἶνε τελεία ἐξ ἀγορᾶς ἰδιοκτησία τῶν εἰρημένων εἰς χεῖρας τῶν ὁποίων ἔδωκα τὸ παρὸν ἔγγραφον, ὅπως μὴ ἐνοχλῶνται εἰς τὴν διακατοχὴν αὐτῶν μήτε παρ' ἐμοῦ μήτε παρ' ἄλλου τινός. 'Εν μηνὶ Σεβὰλ 9 τοῦ 1207 (=1792).

Χατζῆ 'Αλῆς
Βοΐβοδας 'Αθηνῶν.

'Αριθ. 141

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε αὕτη

Ὁ ὑποφαινόμενος ὁμολογῶ σήμερον ὅτι ἔχων ὑπὸ τὴν πλήρη κυριότητά μου δεκαπέντε ἐλαιόδενδρα κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων 'Αθηνῶν κατὰ τὴν γνωστὴν τοποθεσίαν 'Αμπελοκήπου καὶ συνορευόμενα ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ Σωτήρχου Κάλκου, ἀφ' ἑτέρου 'Ηλία Παπουτσῆ, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Μολλᾶ Χασὰν Κότσικα καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ἀγοραστοῦ Πετράκη, διὰ πωλήσεως περιεχούσης πρότασιν καὶ ἀποδοχήν, τελείας καὶ ἀπηλλαγμένης ὅρου ἀκυρωτικοῦ, δόλου καὶ ἀπάτης ἐπώλησα εἰς τὸν ῥηθέντα Πετράκην ἀπέναντι ἑξήκοντα γροσίων, καὶ παρέδωκα ταῦτα ὡς ἄνω περιγράφονται εἰς αὐτόν, παρὰ τοῦ ὁποίου μετὰ τὴν παραλαβὴν ὑπὸ τὴν κυριότητά του ἔλαβον τὸ ἄνω σημειούμενον ποσὸν ἑξήκοντα γροσίων σῶον καὶ ἀνελλιπές. Εἰς τὸ ἑξῆς ἐπὶ τῶν εἰρημένων δένδρων οὐδεμίαν ἐξουσίαν ἀναμίξεως καὶ ἐπεμβάσεως ἔχω, ἀλλ' ἐκ τελείας ἐξ ἀγορᾶς

ἰδιοκτησία τοῦ προειρημένου ἀγοραστοῦ, τὴν ὁποίαν οὗτος δικαιοῦται νὰ διακατέχῃ ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλεται μὴ ἐνοχλούμενος καὶ διαταραττόμενος οὔτε παρ' ἐμοῦ οὔτε παρ' ἄλλου τινος. Διὸ ἐγράφη τὸ παρὸν καὶ ἐδόθη εἰς χεῖράς του ὅπως ἐν ἀνάγκῃ ποεῖται χρῆσιν αὐτοῦ. Τετέλεσαι (βεεσελάμ).

ὁ πτωχὸς καὶ καταφρονημένος
Σεΐχ 'Αλῆ υἱὸς τοῦ Σεΐχ Μεχμέτ.

'Αριθ. 22

('Εφθαρμένον καὶ ἐλλιπές)

'Επειδὴ ὁ Σολεϊμὰν Χατζῆ 'Ελιὰς κάτοχος τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ 'Αθηνῶν κειμένων ἀγρῶν, ὧν ἡ διαχείρισις ἀνετέθη εἰς ἐμὲ δι' ὑψηλοῦ φιρμανίου, ἤτοι ἑνὸς συνορευομένου ὑπὸ τοῦ μοναστηρίου Πετράκη, τοῦ Κουμουλάζα καὶ τοῦ Τατὰρ 'Αχμὲτ ἀγᾶ, ἔτι ἑνὸς κειμένου εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ ἀγροῦ Παπᾶ Πασούλη (;)........ὑπὸ τοῦ ἀγροῦ Σπύρου Πυρνάδα, ὑπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους καὶ ὑπὸ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Δημητρίου.......15 ἐλαιόδενδρα, ἔτι ἑνὸς κειμένου εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ συνορευομένου ὑπὸ τοῦ Δήμα καὶ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Καρὰ Δήμα μετὰ τῶν περιεχομένων ἓξ ἐλαιοδένδρων, ἐπώλησε πάντας τούτους οἰκίᾳ βουλήσει ἀντὶ ἑκατὸν πεντήκοντα γροσίων εἰς τὸν μοναχὸν Παπᾶ Παδένη (Παρθένιον) Πετράκην ....οὗτος δὲ παρεδέχθη καὶ παρέλαβεν εἰς τὴν διακατοχήν, καὶ ἐπειδὴ ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἔκδοσις ἀδείας πρὸς κατοχὴν παρὰ τοῦ κυρίου τῆς γῆς.......ἐδόθη εἰς χεῖρας τοῦ εἰρημένου μοναχοῦ τὸ παρὸν ταπὶ (ἔγγραφον ἰδιοκτησίας).........

Σουλεϊμὰν Βόϊβοδας τὴν 2 Τζεμαζιουλεβὲλ 1216 (=1801)

'Αριθ. 6

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶχε ἡ ἑξῆς

'Επειδὴ ὁ ἐκ τῶν κατοίκων τῶν 'Αθηνῶν Σελὴμ Σιπαχῆς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Χασὰν Σιπαχῆς κάτοχοι ὄντες ἀγροῦ ἐννέα καὶ ἡμίσεος στρεμμάτων, κειμένου ἔξωθι τῆς Πύλης τῶν Μεσογείων τοῦ τμήματος τῶν 'Αθηνῶν, οὗ ἡ διεύθυνσις καὶ ἐπίβλεψις κατὰ τὸ 1226

παρὰ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Νομισματοκοπείου ἀνετέθη εἰς ἐμὲ δι' ὑψηλοῦ φιρμανίου, συνορευομένου δὲ ὑπὸ τῶν ἀγρῶν τοῦ Χατζῆ Κοπίδου, Χριστοδουλάκη καὶ τοῦ Μοναστηρίου τῶν Ἀσωμάτων καὶ ἐκ τοῦ τετάρτου μέρους ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, παρεχώρησαν αὐτὸν οἰκίᾳ βουλήσει ἀπέναντι 130 γροσίων εἰς τοὺς μοναχοὺς Καλλίνικον καὶ Ἰωσὴφ καὶ παρῃτήθησαν αὐτοῦ ἐντελῶς, οὗτοι δὲ παρεδέχθησαν αὐτὸν καὶ ἔλαβον ὑπὸ τὴν κατοχήν των, ἐκδίδω τὸν παρόντα ἐπίσημον τίτλον κατοχῆς γαιῶν καὶ παραδίδω εἰς χεῖρας αὐτῶν, παρὰ τῶν ὁποίων καὶ ἐλήφθησαν τὰ τέλη τοῦ τίτλου κατὰ τὸν αὐτοκρατορικὸν νόμον. Ἐνόσῳ δὲ κατ' ἔτος πληρώνουσιν οὗτοι τὴν ἱερὰν δεκάτην καὶ τοὺς ἑκάστοτε ἐπιβαλλομένους φόρους εἰς τοὺς κυρίους τῶν γαιῶν, μὴ γενέσθω μηδὲν κώλυμα παρ' οὐδενὸς εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῶν.

(Τ. Σ.) Τὴν 27 Ῥαμαζᾶν 1227 (=1812)

Ἰσμαὴλ Βόϊβοδας Ἀθηνῶν

Ἀριθ. 138.

Ἐν θέσει καλουμένῃ Πικροδάφνῃ

Ἀγρὸς

στρέμματα

10

Ἀφ' ἑνὸς Ῥεῦμα καὶ ἐκ τῶν τριῶν μερῶν ὁ Ἡγούμενος Πετράκη

τίμημα

γρ. 60.

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς:

Ἔχοντες κατὰ τὸ παρὸν ἔτος 1232 (=1816) ὑπὸ τὴν διαχείρισίν μας τὴν ἐκμίσθωσιν τῆς δεκάτης Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἐξαρτημάτων δηλοποιοῦμεν ὅτι ὁ Χουσεῒν υἱὸς Μουσταφᾶ Μπέϊ κάτοικος τῆς εἰρημένης περιοχῆς τῆς δεκάτης (μουκατᾶ) ἔχων ἀγροὺς δέκα στρεμμάτων γνωστῶν ὁρίων κειμένους ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὴν θέσιν Πικροδάφνην, οἰκειοθελῶς ἐξεχώρησε τὰ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα διακατοχῆς εἰς τὸν φέροντα τὴν παροῦσαν ἔγγραφον ἄδειαν διακατοχῆς Ἡγούμενον Πετράκη κάτοικον τῆς εἰρημένης περιοχῆς τῆς δεκάτης (Ἀθηνῶν) ἀπέναντι ἑξήκοντα γροσίων καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τοῦτον, ὅστις ἐπίσης ἠγόρασεν ὡς ἄνω καὶ παρέλαβεν ὑπὸ τὴν διακατοχήν του. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς διακατοχὴν

εἶναι ἀναγκαία καὶ ἀναπόφευκτος ἡ ἄδεια τῶν κυρίων τῆς γῆς, λαβὼν τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ νόμου ὁριζόμενα δικαιώματα τῆς γῆς, ἔδωκα εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὴν παροῦσαν ἄδειαν διακατοχῆς (μαριφετναμέ), ὅπως, ἐνόσῳ οὗτος καταβάλλει ἐτησίως τὴν ἱερὰν δεκάτην εἰς τοὺς κυρίους τῆς γῆς, μὴ ἐνοχλῆται καὶ παρακωλύηται ἡ διακατοχὴ αὐτοῦ μήτε παρ' ἡμῶν μήτε παρ' ἄλλου οἱουδήποτε.

Μεχμὲτ Σακὴρ
Βόϊβοδας Ἀθηνῶν.

Ἀριθ. 125.

Ἕτερα ταπία.

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς :

Ἔχοντες δι' ὑψηλοῦ προνομιούχου φιρμανίου τιμάριον τὸ χωρίον Κερατέαν ὑπαγόμενον εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν Μεσογείων, δηλοποιοῦμεν ὅτι οἱ ἐκ τῶν ὑπηκόων κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου Λίτσε Τσέλη υἱὸς Γέρο Στέφου Τσέλη καὶ ὁ ἀνεψιός του Ἰωάννης Σταμάτη Τσέλη ἔχοντες ὑπὸ τὴν διακατοχὴν αὐτῶν ἐκ πατρικῆς κληρονομίας ἀγρούς, μικροὺς καὶ μεγάλους, καλλιεργησίμους καὶ μή, κειμένους ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ῥηθέντος χωρίου ἐξεχώρησαν τούτους ἀπέναντι ἑξήκοντα πέντε γροσίων εἰς τὸν φέροντα τὸ παρὸν Μουσταφᾶ ἀγᾶν υἱὸν Ἀλῆ ἀγᾶ, κάτοικον Ἀθηνῶν, παρὰ τοῦ ὁποίου μετὰ τὴν παραλαβὴν ὑπὸ τὴν κατοχήν του ἔλαβον σῶον καὶ ἀνελλιπὲς τὸ ἄνω ὁριζόμενον τίμημα. Ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸς διακατοχὴν ἀγρῶν εἶνε ἀναγκαία καὶ ἀναπόφευκτος καὶ ἡ ἄδεια τῶν κυρίων τῆς γῆς, λαβὼν τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ νόμου ὁριζόμενα δικαιώματα τῆς γῆς ἔδωκα εἰς χεῖρας τούτου τὴν παροῦσαν ἄδειαν κατοχῆς (μαριφετναμέ), ὅπως, ἐνόσῳ οὗτος ἐξακολουθεῖ καλλιεργῶν καὶ σπείρων τοὺς ἀγροὺς καὶ καταβάλλων ἐτησίως εἰς τοὺς κυρίους τῆς γῆς τὴν ἱερὰν δεκάτην καὶ τοὺς ἐπιβαλλομένους φόρους μὴ ἐνοχλῆται καὶ παρακωλύηται εἰς τὴν διακατοχὴν αὐτῶν. Τὴν 1 Ρεβιουλαχὴρ τοῦ 1083 (=1672).

Σιπαχῆς Μεσογείων

Μάρτυρες
Σεῒδ Χασὰν Τσελεμπῆ Μουσταφᾶ Βρίζα
Τζαφὲρ Μπέσε ἐκ τῶν Μουσταφᾶ Μπέσε
Μεχμὲτ Μπεῒ Τζαφὲρ ὁ ἀδελφός του Σαλὴχ
Ἀχμὲτ·········· Ἀμπδοὺλ Καδρῆ Ἐφένδη
Ἀμπδουλλὰχ Ἐφένδης ὁ ἀδελφός του Χουσεὶν Ἀγᾶ.

'Αριθ. 126.

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς:

Ἐπειδὴ ὁ Λίτσε Τσέλη υἱὸς Στέφου Τσέλη κάτοικος τοῦ χωρίου Κερατέας ὑπαγομένου εἰς τὸν δῆμον Μεσογείων ἔχων γνωστῶν ὁρίων ἀγροὺς κειμένους ἐντὸς τῶν συνόρων τοῦ ῥηθέντως χωρίου καὶ περιελθόντας εἰς αὐτὸν ἐκ πατρικῆς κληρονομίας, εἰς οὓς ἐπίσης ἔχει μετοχὴν καὶ ὁ ἀποβιώσας ἀδελφός του Σταμάτιος, ἐκ τούτων τῶν ἀγρῶν καλλιεργησίμων καὶ μὴ ἐπώλησεν ὁ εἰρημένος Λίτσε τὸ ἥμισυ ἤτοι τὸ ἀνάλογον αὐτοῦ ἀπέναντι ἑξήκοντα πέντε γροσίων εἰς τὸν φέροντα τὸ παρὸν Μουσταφᾶ ἀγᾶ υἱὸν Ἀλῆ ἀγᾶ, κάτοικον Ἀθηνῶν καὶ ἔλαβα παρ' αὐτοῦ τὸ ὡς ἄνω ὁριζόμενον τίμημα σῶον καὶ ἀνελλιπές, καὶ ἐπειδὴ πρὸς διακατοχὴν ἀγρῶν εἶνε ἀναγκαία καὶ ἀναπόφευκτος καὶ ἡ ἄδεια τῶν κυρίων τῆς γῆς, λαβὼν τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ νόμου ὁριζόμενα δικαιώματα τῆς γῆς ἔδωκα εἰς χεῖρας τούτου τὴν παροῦσαν ἄδειαν κατοχῆς (μαριφετναμέ), ὅπως ἐνόσῳ οὗτος ἐξακολουθεῖ καλλιεργῶν καὶ σπείρων τοὺς ἀγροὺς καὶ καταβάλλει ἐτησίως εἰς τοὺς κυρίους τῆς γῆς τὴν ἱερὰν δεκάτην καὶ τοὺς ἐπιβαλλομένος φόρους μὴ ἐνοχλῆται καὶ παρακωλύηται εἰς τὴν διακατοχὴν αὐτῶν. Τὴν 1 Ρεμπιουλαχὴρ 1083 (=1672).

Σιπαχῆς Μεσογείων

Μάρτυρες
Χουσεὶν ἀγᾶ, Χασᾶν ἀγᾶ, Ἀλῆ Μπέϊ
Σεῒδ Χασᾶν Χιλμῆ, Μεχμὲτ υἱὸς Τζαφὲρ
Ἀχμὲτ ἀγᾶ Χασᾶν Τσελεμπῆ
Ἀμπδουλχαδρῆ ἐφένδη, Ἀμπδουλλὰχ ἐφένδη.

'Αριθ. 114.

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς:

Ἐπειδὴ ὁ Ἰσᾶ Μπέϊ Σολὰκ κάτοικος Ἀθηνῶν, ὑπαγομένων ὡς ἰδιαιτέρων προσόδων εἰς τὸν ἐνδοξότατον ἀρχιευνοῦχον, ἔχων ὑπὸ τὴν διακατοχὴν αὐτοῦ ἀγρὸν τριῶν στρεμμάτων κείμενον εἰς θέσιν *Κῆπον Χουσεῒνμπεϊ* καὶ συνορευόμενον ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῶν δένδρων τοῦ ἀγοραστοῦ Πετράκη καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῶν δένδρων τῆς Μπεϊζαδὲ Καδὶν Ῥαμπιᾶ, ἐξεχώρησεν ἀπέναντι .... γροσίων εἰς τὸν Μοναχὸν Πετράκην, παρὰ τοῦ ὁποίου

ἔλαβε τὸ τίμησα σφον, καὶ ἐπειδὴ πρὸς διακατοχὴν ἀγρῶν εἶνε ἀναγκαία καὶ ἀναπόφευκτος καὶ ἡ ἄδεια τῶν κυρίων τῆς γῆς, λαβὼν τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ νόμου ὁριζόμενα δικαιώματα τῆς γῆς, ἔδωκα τὴν παροῦσαν ἄδειαν, ὅπως, ἐνόσῳ οὗτος καλλιεργεῖ καὶ σπείρει τὸν ἀγρὸν καὶ καταβάλλει τὴν δεκάτην, μὴ ἐνοχλῆται καὶ διαταράττηται παρ' οὐδενόν. Ἐγράφη κατὰ μῆνα Σαφὲρ τοῦ 1094 (=1682).

Χουσεὶν Ἐφένδης
Ζαμπίτης Ἀθηνῶν ἐν ἐνεργείᾳ

Μάρτυρες
Χαμψᾶ Ἀλῆ υἱὸς Μουσταφᾶ
Ἀλῆ Τσελεμπῆ Μαρδὶτ, Γιουσοὺφ Μπέσε.

Ἀριθ. 46.

Ἡ αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶναι αὕτη:

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος 1115 (=1703) ὁ ἐκ τῶν κατοίκων Ἀθηνῶν Ῥουστὲμ ἀγᾶς υἱὸς τοῦ Ἀχμὲτ ἀγᾶ ἔχων ὑπὸ τὴν διακατοχὴν καὶ κυριότητά του ἀγρὸν ὡς ἔγγιστα δέκα στρεμμάτων κείμενον ἐντὸς τῆς περιφερείας Ἀθηνῶν καὶ πλησίον τοῦ κήπου Χουσεὶν μπεη καὶ συνορευόμενον ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τῶν τοίχων τοῦ κήπου ἀπὸ δύο μερῶν ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Δημήτρη Καβαλλάρη, ἐπώλησε καὶ ἐξεχώρησεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἐκ τῶν μοναχῶν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Καρέα παπᾶ Ἰωακεὶμ, παπᾶ Σεραφεὶμ καὶ παπᾶ Παρθένον ἀπέναντι εἴκοσι τριῶν γροσίων, ἅτινα ἐμετρήθησαν εἰς αὐτὸν ἐκ τῶν χρημάτων τοῦ εἰρημένου Μοναστηρίου, ἐπειδὴ πρὸς διακατοχὴν ἀγρῶν ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἄδεια τῶν κυρίων τῆς γῆς, λαβὼν τὸ ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ νόμου ὁριζόμενον τέλος ἐξέδωκα τὴν παροῦσαν ἔγγραφον ἄδεια διακατοχῆς (μαριφετναμὲ) καὶ ἐνεχείρισα εἰς τοὺς ἄνω εἰρημένους μοναχούς, οἵτινες ὡς ὑποχρεούμενοι νὰ πληρώνωσιν ἐτησίως τὴν ἱερὰν δεκάτην εἰς τοὺς κυρίους τῆς γῆς, παρ' οὐδενὸς ἐνοχληθήτωσαν ἢ διαταραχθήτωσαν. Ἐγράφη ἐν ἀρχῇ τοῦ Τζεμαζιουλεβὲλ τοῦ ἔτους 1115 (=1703).

Γιαννάτσης...... Νικολὸς Κακούρης Μπενάρδος
. . . .

'Αριθ. 27

Αἰτία . . . . αὕτη εἶνε.

. . . . τοῦ εὐδαιμονεστάτου ἀρχιευνούχου . . . . τοῦ παρόντος χίλια ἑκατὸν εἴκοσι . . . . ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Μαρτίου μέχρι λήξεως τοῦ εἰρημένου ἔτους . . . . ἐντὸς τῆς περιφερείας πλησίον τοῦ ἀνεμομύλου, ἀφ' ἑνὸς τὸ χωράφιον τῆς Φατμὲς θυγατρὸς τοῦ Τζαφὲρ . . . . ἀφ' ἑτέρου ὁ ἀγρὸς τῆς Μονῆς Πετράκη καὶ ἐξ ἄλλου μέρους ὁ κοινὸς δρόμος. . . . . ὁ Τζαφὲρ . . . . τὸν ἐκ τεσσάρων καὶ ἡμίσεος στρεμμάτων ἀγρόν του. . . . . εἰς τὸν ὑπήκοον. . . . . Παπᾶ Δαμασκηνὸν Πετράκην ἐξεχώρησε παραιτηθεὶς αὐτοῦ πάσης διακατοχῆς. . . . . . . οὗτος δὲ παρεδέχθη καὶ ἔλαβεν εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ . . . . 'Επειδὴ κατ' ἔτος ὑποχρεοῦται νὰ πληρώνῃ καὶ παραδίδῃ εἰς τοὺς κυρίους τῆς γῆς τὴν ἱερὰν δεκάτην καὶ τοὺς ἐπιβαλλομένους φόρους δίδω εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὸ παρὸν ἔγγραφον διακατοχῆς. 'Εγράφη τὴν 20 Μουχαρὲμ τοῦ 1120 (=1708).

'Οσμὰν Ζαμπίτης (ἐπόπτης)

Μάρτυρες
Χουσεῒν 'Οδάμπασι
'Ιμπραχὴμ ἀγᾶ υἱὸς 'Αμπδὴ ἀγᾶ
Χατζῆ 'Ισχὰκ 'Εφένδη.

'Αριθ 53

'Η αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς :

'Επειδὴ ὁ κάτοικος 'Αθηνῶν (ὢν ὑπαγομένων εἰς τὰς ἰδιαιτέρας ἱερὰς προσόδους τοῦ ἐνδοξοτάτου, εὐεργετικωτάτου καὶ εὐδαιμονεστάτου ἀρχιευνούχου ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος 1134 (=1721) διαχείρισις ἀνετέθη εἰς ἐμὲ) Κηζηλζαδὲ 'Αχμὲτ ἀγᾶς ἔχων ὑπὸ τὴν κυριότητά του ἠρειπωμένας οἰκίας, ἠρειπωμένον πύργον (κουλέ), μάνδρας κυψελῶν καὶ ἓν τμῆμα κήπου μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δένδρων συκῶν, ἐλαιῶν καὶ ἀμυγδαλῶν καὶ ἄλλων δένδρων ὀπωροφόρων καὶ ἀκάρπων, καί τινα πολυάριθμα μικρὰ χωράφια, ἐφ' ὧν τὸ ὑννίον δύναται νὰ ἐργασθῇ, κείμενα ἅπαντα ταῦτα ἐν θέσει "Αγιος Θεολόγος καὶ συνορευόμενα ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Τατσακὸς μέχρι τοῦ Μεγάλου Πιθαρίου, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Μεχμὲτ ἀγᾶ 'Ελιὰς Μπεηζαδέ, ἀφ' ἑτέρου μέχρι τοῦ εἰς Μεσόγεια ἄγοντος με-

γάλου δρόμου καὶ τοῦ Ῥεύματος, ἀφ' ἑτέρου μέχρι τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς πηγῆς (μπονιάρ), ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Μετοχίου τοῦ Κότς Μπασὶ (Καισαριανῆς) καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους ὑπὸ τοῦ Ῥεύματος τοῦ Τσακμάκ, ἐπώλησε ταῦτα (χωράφια, κῆπον καὶ δένδρα ὀπωροφόρα καὶ ἄγρια) εἰς τὸν ἡγούμενον τοῦ μοναστηρίου Ἀσωμάτων καὶ τοὺς ἡγουμενοσυμβούλους μοναχοὺς ἀπέναντι ἑβδομήκοντα γροσίων καὶ παρέδωκα αὐτὰ εἰς αὐτούς, οὗτοι δὲ παρεδέχθησαν καὶ ἔλαβον ὑπὸ τὴν κατοχήν των πληρώσαντες τὸ ἄνω συμφωνηθὲν ποσόν· ἐπειδὴ πρὸς κατοχὴν ἀγρῶν ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἄδεια τῶν κυρίων τῆς γῆς, λαβὼν τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ νόμου ὁριζόμενα δικαιώματα ἐξέδωκα τὴν παροῦσαν ἔγγραφον ἄδειαν διακατοχῆς καὶ ἐνεχείρισα εἰς τὸν εἰρημένον ἡγούμενον καὶ ἡγουμενοσυμβούλους μοναχούς, ὅπως μηδεὶς ἐνοχλῇ καὶ διαταράττῃ αὐτούς, ἐνόσῳ οὗτοι καταβάλλουσιν ἐτησίως εἰς τοὺς κυρίους τῆς γῆς τὴν ἱερὰν δεκάτην καὶ τοὺς ἑκάστοτε ἐπιβαλλομένους φόρους. Ἐγάφη τὸ ἔτος τὸ εἰρημένον.

Μεχμὲτ
Ἐπίτροπος τοῦ Ζαμπίτη Ἀθηνῶν

Μάρτυρες
Χατζῆ Ἀλῆ ἀγᾶς, Μελὲκ Μεχμὲτ Ἐφένδης,
Χατζὴ Μαχμοὺτ, Μουσταφᾶ Ἐφένδης Μουφτῆ,
Μολλᾶ Χουσεΐν Μονεζίνης Μουσταφᾶ Τσελεμπῆ
Σχουλίνη, Μουσταφᾶ Μπογιοὺκ ἀλῆ Μουσταφᾶ
Τσελεμπῆ.

Ἀριθ. 32

(Ἐφθαρμένον καὶ ἐλλιπές)

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑπομένη:

Ὁ ἐκ τῶν κατοίκων Ἀθηνῶν, ὑπαγομένων εἰς τὰς ἱερὰς προσόδους τοῦ εὐδαιμονεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀρχιευνούχου καὶ ὢν διατελῶ Βοϊβόδας, Χουσεῒν ἀγᾶς υἱὸς Μεχμὲτ ἀγᾶ Χουσεῒν Βελή.. ....ὀνομαζόμενος, Χουσεῒν ἀγᾶ υἱὸς Χασὰν ἀγᾶ Χουσεῒν Βελῆ καὶ ὁ σύζυγος Μουσταφᾶ ἀγᾶ υἱὸς Ἰμπραχὴμ........ἐντὸς τῶν ὁρίων ....ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ ὁριζόμενον ὡς ἔγγιστα......εἰς τὸν ἐκ τῶν μοναχῶν τοῦ μοναστηρίου Ἀσωμάτων Παπᾶ.................... ἐξεχώρησαν ἀπέναντι δώδεκα γροσίων καταβληθέντων ἐκ τῶν ἀφιερωματικῶν χρημάτων τοῦ ἐν λόγῳ μοναστηρίου..........,............

Ἐπειδὴ ἐζητήθη ἡ πρὸς διακατοχὴν ἄδεια, λαβὼν τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλικοῦ νόμου κεκανονισμένα τέλη ἐξέδωκα τὴν παροῦσαν ἔγγραφον ἄδειαν διακατοχῆς (μαριφετναμέ) καὶ ἐνεχείρισα εἰς χεῖρας τοῦ εἰρημένου ἀγοραστοῦ, ὅστις ὡς ὑποχρεούμενος κατ' ἔτος νὰ καταβάλῃ εἰς τοὺς κυρίους τῆς γῆς τὴν ἱερὰν δεκάτην παρ' οὐδενὸς ἐνοχληθήτω ἢ διαταρασσέσθω εἰς τὴν διακατοχήν.

ὑπογραφὴ

. . . .

Ἐγράφη ἐν ἀρχῇ τοῦ μηνὸς Σαμπὰν 1134 (=1722)

Μάρτυρες

Ἀλῆ υἱὸς Μουσταφᾶ ἀγᾶ Χασᾶν Μολλᾶ
Χατζῆ Μαχμούτ.
Μουσταφᾶ ἀγᾶ πρώην φρούραρχος
Χουσεΐν ἀγᾶ υἱὸς Χασὰν ἀγὰ Χουσεΐν Βελῆ.

Ἀριθ. 34.

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος ἐγγράφου εἶνε ἡ ἑξῆς:

Ὁ ἐκ τῶν κατοίκων Ἀθηνῶν (περιλαμβανομένων εἰς τὰς ὑψηλὰς προσόδους τοῦ εὐδαιμονεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μας ἀρχιευνούχου καὶ ὧν ἡ διαχείρισις εἶνε ἀνατεθειμένη εἰς τὸν Βελῆ Ἐφένδη Ἀβοκατληζαδὲ Ἀλῆ ἀγᾶν) ὑπήκοος Γιαννάκης Καγγάδη ἔχων ὑπὸ τὴν πλήρη κυριότητα αὐτοῦ τοὺς κάτωθι ἀναφερομένους ἀγρούς, ἤτοι ἕνα ἀγρὸν ἐκ δεκαεπτὰ καὶ ἡμίσεος στρεμμάτων κείμενον ἐν θέσει Κορυτσᾷ κατὰ τὴν περιοχὴν Μαραθῶνος ὑπαγομένου εἰς τὴν διοικητικὴν περιφέρειαν τῶν Ἀθηνῶν καὶ συνορευόμενον ὑπὸ τοῦ χωραφίου τοῦ Κορωπῆ, ὑπὸ τοῦ χωραφίου τοῦ Χουσεΐν Βελῆ, ὑπὸ τοῦ χωραφίου τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος καὶ ἐκ τοῦ τετάρτου μέρους ὑπὸ τοῦ Ῥεύματος, ἔτι ἕνα ἀγρὸν δώδεκα στρεμμάτων κείμενον εἰς θέσιν Πελάσσα καὶ συνορευόμενον ὑπὸ τοῦ ἀγροῦ τῶν υἱῶν Χαμζᾶ-ἀγᾶ, ἐκ δύο μερῶν ὑπὸ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Σταμάκη καὶ ἐκ τοῦ τετάρτου μέρους ὑπὸ τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου πωλητοῦ, τούτους τοὺς ἀγροὺς ἀποτελουμένους ἐν συνόλῳ ἐξ εἴκοσι ἐννέα καὶ ἡμίσεος στρεμμάτων ἐξεχώρησε καὶ παρέδωκεν εἰς τὸν φέροντα τὸ παρὸν Γκόλια Μπάρμπανον ἀπέναντι μόνον εἴκοσι ἑπτὰ καὶ ἡμίσεος γροσίων, ἅτινα σῶα καὶ ἀνελλιπῆ ἔλαβεν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ εἰρημένου Γκόλια Μπαρμπάνου. Διὸ λαβὼν τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ νόμου ὁριζόμενα τέλη ἔδωκα εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὴν παροῦσαν ἔγγραφον

ἄδειαν διακατοχῆς (μαριφετναμέ). Τοὐντεῦθεν οἱ ἐν λόγῳ ἀγροὶ ἐξ εἴκοσι ἐννέα καὶ ἡμίσεος στρεμμάτων εἶνε ἰδιοκτησία τοῦ Γκόλια Μπαρμπάνου, τοὺς ὁποίους θὰ σπείρῃ καὶ θὰ καλλιεργῇ ὁ Γιαννάκης Καγγάδης, ὅστις ὡς ὑποχρεούμενος νὰ παραδίδῃ ἐτησίως εἰς τοὺς κυρίους τῆς γῆς τὴν ἱερὰν δεκάτην παρ' οὐδενὸς ἐνοχλήσθω ἢ διαταρασσέσθω. Ἐγράφη τὴν 25 τοῦ μηνὸς Μουχαρὲμ τοῦ ἔτους 1160 (=1747).

Μεχμὲτ ἐπίτροπος τοῦ Ζαμπίτη Ἀθηνῶν

Μάρτυρες

Λινάρδος Μπάρμπανος, Χρῆστος Ἀναστασίου, Στάμος Ψωμᾶς, Λινάρδος Κοπίδης, Παναγιώτης Μανολάκης, Γιαννάκης Κρητικός, Ἀχμὲτ Χαλὴλ Τατὰρ καὶ ἄλλοι.

Ἀριθ. 65

Ἡ αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος ε'νε ἡ ἑξῆς:

Ἐπειδὴ ὁ Μπεϊζαδὲς Μεχμὲτ ἀγᾶς κάτοικος Ἀθηνῶν ἔχων ἀγρὸν ἓξ ὡς ἔγγιστα στρεμμάτων κείμενον εἰς θέσιν Ῥεῦμα καὶ συνορευόμενον ἐκ δύο μερῶν ὑπὸ τοῦ Χουσεὶν Τσελεμπῆζαδε καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος (κενὸν) ἐπώλησεν αὐτὸν διὰ χειρὸς τοῦ μοναχοῦ Πετράκη εἰς τὸ Μοναστήριον Ἀσωμάτων ἀπέναντι τριῶν λεοντίων (ἐσεδὶ) γροσίων καὶ ἔλαβε τὸ ὁρισθὲν τίμημα παρ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ πρὸς διακατοχὴν ἀγρῶν ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἄδεια τῶν κυρίων τῆς γῆς, λαβὼν τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ νόμου ὁριζόμενα δικαιώματα ἔδωκα εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὸ παρὸν ἔγγραφον ἀδείας (μαριφεταμέ), ὅπως μηδεὶς ἐνοχλῇ καὶ διαταράττῃ τὴν διακατοχὴν αὐτοῦ, ἐνόσῳ τὸ ἐν λόγῳ μοναστήριον καταβάλλῃ εἰς τοὺς κυρίους τῆς γῆς ἐτησίως τὴν ἱερὰν δεκάτην καὶ τοὺς ἐπιβαλλομένους φόρους. Ἐγράφη ἐν μηνὶ Ζιλχιδζὲ τοῦ ἔτους 1188 (=1774).

Ἀχμὲτ Ζαμπίτης Ἀθηνῶν

Μάρτυρες

Γιουσοὺφ Ἀμπδουλὰχ, Μουσταφᾶ Τσελεμπῆ, Χασὰν Πασᾶ, Χουσεΐν Σολεϋμὰν Δερβὶς Δεμύρ.

Ἀριθ, 25

Αἰτία τοῦ παρόντος ἐγγράφου εἶναι ἡ ἑξῆς

Ἐν ἔτει χιλιοστῷ διακοσιοστῷ ὀγδόῳ ἀπὸ ἀρχῶν Μαρτίου μέχρι

Φεβρουαρίου...........ἐν θέσει Καμαράκια περιλαμβανομένη εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Ἀθηνῶν.........ἐν τῇ ζωῇ του εὑρισκόμενος ὁ ὑπήκοος Συμεὼν Νικολέτος........τοῦ ἀγροῦ ἐκ δύο μερῶν Νικολὸς Τζενοβέζος .... διὰ δημοσίας ὁδοῦ ὁριζόμενον .... ἀπέναντι.. .γροσίων εἰς τὸν κάτοικον Ἀθηνῶν Περτένο (Παρθένιον. Πετράκην.......ἐξεχώρησεν, ὅστις ἐπίσης παρεδέχθη τὴν ἐκχώρησιν..) ....ὡς ὢν ζαμπίτης (ἐπόπτης) ἔλαβον τὸ κατὰ τὸ ἀρχαῖον νόμον τέλος τοῦ ταπίου (ἐγγράφου ἀδείας διακατοχῆς) καὶ ἔδωκα τὸ παρὸν ἔγγραφον κατοχῆς. Ἐπειδὴ κατ' ἔτος ὑποχρεοῦται νὰ ἀποτίνῃ εἰς τοὺς κυρίους τῆς γῆς τὴν ἱερὰν δεκάτην καὶ τοὺς ἐπιβαλλομένους φόρους, οὐδεὶς ἐνοχλήτω οὔτε διαταραττέτω αὐτόν. Ἐγράφη ....

Χοτζέτια.

Ἀριθ. 9.

(Τ. Σ.)

Χατζῆ Φασλουλλὰχ Μουσταφᾶ κριτὴς Ἀθηνῶν

Ὁ Νικόλαος Χειλᾶς, πρὸς ὁμολογίαν τῆς κάτωθι πωλήσεως διορισθεὶς ἐπίτροπος παρὰ τῆς ὑπηκόου Λασκαροῦς θυγατρὸς Ἰωάννου κατοίκου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ τῆς συνοικίας Δουριανά, ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τοῦ ἀξιοσεβάστου ἱεροῦ δικαστηρίου, παρόντος καὶ τοῦ μοναχοῦ Παρθενίου υἱοῦ Πετράκη ἐπιτρόπου τῶν ἀφιερωμάτων τοῦ μοναστηρίου Ἁγίου Ἰωάννου Καρέα, καί, ἐπικυρωθείσης τῆς πληρεξουσιότητος αὐτοῦ διὰ τῶν μαρτυριῶν τῶν ὑπηκόων Λινάρδου Τιτάκου καὶ Σταματίου Ψήτα, κατέθηκε καὶ ὡμολόγησεν οἰκείᾳ βουλῇ καὶ αὐθορμήτως, ὅτι ἡ ἐντολοδότις αὐτοῦ Λασκαροῦ οὖσα ἰδιοκτῆτις τῶν ἑξῆς κτημάτων, ἤτοι μιᾶς ἀμπέλου ἐκτάσεως ὡς ἔγγιστα τριῶν στρεμμάτων καὶ τριῶν αὐλάκων κειμένης εἰς θέσιν Περώνια Πελοῦζα ὑπαγομένην εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν καὶ συνορευομένης ὑπὸ τῶν κτημάτων Γιαννάκη Παλαιολόγου, Γιάννη Μπιζούλκα, Γεωργίου Οἰκονόμου, Βασιλείου Λινάρδου καὶ Μαυρομμάτη καὶ ὑπὸ δημοσίας ὁδοῦ, περιεχούσης δὲ καὶ τέσσαρα δένδρα συκῆς, ἔτι δὲ ἑνὸς ἀμπελοτόπου δύο στρεμμάτων συνεχομένου μετὰ τῆς προηγουμένης ἀμπέλου, ἔτι δὲ δεκατριῶν ἐλαιοδένδρων κειμένων εἰς θέσιν Κάριζα καὶ συνορευομένων ὑπὸ τῶν κτημάτων Ἀλῆ Μπέσε, Νικολάου Βασιλείου Γούναρη, Ἰωάννου Πενέση καὶ Γιαν-

νάκου Κοπίδη, ἔτι δὲ εἴκοσι καὶ ἑνὸς ἐλαιοδένδρων κειμένων εἰς θέσιν Κόμαρη καὶ συνορευομένων ὑπὸ τῶν κτημάτων Σὶς ἀγᾶ, Χριστοδούλου Πεννηντάρη καὶ Δημητρίου Δαλέκου, ἐπώλησεν ἅπαντα ταῦτα εἰς τὸν εἰρημένον ἐπίτροπον μοναχὸν Παρθένιον καὶ παρέδωκεν εἰς αὐτὸν ἀπέναντι ἑξήκοντα λεοντίων γροσίων, ὁ δὲ εἰρημένος Παρθένιος παρέλαβεν αὐτὰ ἐπιτροπικῶς εἰς τὴν κυριότητα τῆς προλεχθείσης μονῆς πληρώσας τὸ τίμημα ἑξήκοντα λεοντίων γροσίων σῶον καὶ ἀνελλιπές, ὅπερ παρέλαβον μετρηθὲν ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ μοναστηρίου. Ὅθεν δηλῶ ὅτι τὰ εἰρημένα καὶ ὡς ἄνω περιγραφόμενα ἄμπελος, γήπεδον καὶ ἐλαιόδενδρα εἶνε ἀφιερώματα τοῦ μοναστηρίου. Πρὸς ἐπικύρωσιν τῶν γενομένων κατ' αἴτησίν των συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας τοῦ προμνησθέντος μοναχοῦ, γραφὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ μηνὸς Δζεμάζι-ουλ-ἐββὲλ τοῦ ἔτους 1090 (=1682).

Μάρτυρες

Ἀλῆ Μπέσε κλητήρ, Μουσταφᾶ Μπέσε κλητήρ, Μουσταφᾶ Κορώνη, Μουσταφᾶ Κηφισιά, Σαλὴχ Μεχμὲτ ἀγᾶ, Ἀχμὲτ ἀγᾶ υἱὸς Σαλὴπ Μεχμὲτ ἀγᾶ, Σαλὴχ Ἰμπραχὴμ ἀγᾶ, Μεχμὲτ Σαλὴπ Σεϊδί, Χουσνῆ Μπέσε, Κασὴμ Μπέσε, Γιουσοὺφ Μπέσε, Ἰωάννης Ταχμιντζῆς, Σταμάτιος Βιβλαντῆ, Γιαννάκη Μεντζίλης καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν παρευρεθέντων.

Ἀριθ. 42.

Τ. Σ. Ἀλῆ κριτὴς Ἀθηνῶν.

Ὁ Μουσταφᾶ Τσελεμπῆς, Τσουρουλὸς ἐπίτροπος πρὸς κατάθεσιν ὁμολογίας καὶ ἔκδοσιν τίτλου ἰδιοκτησίας τοῦ ἐν Ἀθήναις προσωρινῶς διαμένοντος Χουσαμζαδὲ Ἀχμὲτ ἀγᾶ κατοίκου Ἀστύφων, ἐμφανισθεὶς ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου καὶ βεβαιώσας τὸ ἔγκυρον τῆς πληρεξουσιότητός του κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον καὶ διὰ τῶν μαρτυριῶν τοῦ Μεχμὲτ ἀγᾶ Μπέσε Κιοτσοὺκ ἀγᾶ καὶ τοῦ Μαματ Ἀλῆ Τσελεμπῆ, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ Μαρουκᾶ Χατζῆ Μαχμούτ, κατέθηκε καὶ ὡμολόγησεν ὅτι ὁ ἐντολεύς του Ἀχμὲτ ἀγᾶς ἔχει ὑπὸ τὴν πλήρη κυριότητά του τεσσαράκοντα ἓξ ἐλαιόδενδρα κείμενα εἰς θέσιν Ἀμπελοκήπων κατὰ τὸ μέρος Σπηλιὰ καὶ συνορευόμενα ἐκ δύο μερῶν ὑπὸ τῶν τέκνων τοῦ Μεντζέλη, ἀφ' ἑνὸς μέρους ὑπὸ τῶν δένδρων τοῦ Τσινόβιου (Κοινοβίου) Μοναστηρίου καὶ ἐκ τοῦ τετάρτου μέρους ὑπὸ τῶν δένδρων Φραγκουδέρη καὶ ὑπὸ τοῦ Ῥεύματος, ἔτι εἴκοσι καὶ πέντε ἐλαιόδενδρα κείμενα εἰς θέσιν *Μπασκή-γιολ*

(=Δρόμος μηχανῆς πρὸς πίεσιν) καὶ συνορευόμενα ὑπὸ τῶν δένδρων τοῦ Γάσπαρη, τῶν δένδρων τοῦ Ἀναστασίου Τουρνόβου, καὶ ὑπὸ τῶν δένδρων τοῦ Ὀμὲρ Τσελεμπῆ Σκουλίνη, ἐπὶ τῇ ἑκατέρωθεν γενομένῃ προτάσει καὶ ἀποδοχῇ καὶ διὰ τελείας καὶ ὁριστικῆς πωλήσεως ἀπηλλαγμένης παντὸς ἀκυρωτικοῦ ὅρου ἐπώλησεν εἰς τὸν εἰρημένον Χατζῆ Μαχμοὺτ ἀπέναντι ἑβδομήκοντα λεοντίων (ἐσεδὶ) γροσίων καὶ παρέδωκεν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγοραστήν, ὅστις ἐπίσης ἠγόρασε καὶ παρέλαβεν ὑπὸ τὴν κυριότητα αὐτοῦ τὰ ὡς ἄνω περιγραφόμενα ελαιόδενδρα πληρώσας τὸ συμπεφωνημένον ποσὸν ἑβδομήκοντα γροσίων, ἅτινα παρέλαβεν ὁ ἐντολεύς του σῶα καὶ ἀνελλιπῆ μὴ δικαιούμενος εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἔχῃ οὐδεμίαν ἀπαίτησιν ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ἐλαιοδένδρων, ἅτινα εἶνε πλήρης καὶ τελεία ἰδιοκτησία τοῦ εἰρημένου Χατζῆ Μαχμοὺτ δυναμένου νὰ διακατέχῃ αὐτὰ ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλεται. Ἐπὶ τῇ καταθέσει ταύτῃ αἰτηθείσης καὶ τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῆς δι' ἱεροῦ πρακτικοῦ συνετάχθη τὸ παρὸν γραφὲν τὴν 20 τοῦ Σαφὲρ τοῦ ἔτους 1120 (=1708).

Μάρτυρες

Ἀμπδουλκαδὴρ ἀγᾶ, Ρουστὲμ ἀγᾶ, Διλαβὲρ ἀγᾶ, Ἀχμὲτ Μαχμοὺτ Γιαχιά, Κιοτσοὺκ Χουσεῒν ἀγᾶ, Μουσταφᾶ Κεχαγιᾶ, Χατζῆ Ἀλῆ ἀγὰ καὶ ἄλλοι.

Ἀριθ. 10.

[Τ. Σ.] Ἰσσᾶ δικαστὴς Ἀθηνῶν

Οἱ κάτοικοι Ἀθηνῶν ἀδελφοὶ Δημήτριος καὶ Λαμπριανὸς Εὐαγγέλου, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ ὡσαύτως κατοίκου Ἀθηνων Γκίκα Λαλαούνη, ἐμφανισθέντες ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς κρίσεως ἐδήλωσαν καὶ ὡμολόγησαν ἀμφότεροι ὅτι ἔχοντες συνιδιόκτητον οἰκίαν κειμένην ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν συνοικίαν Παναγία Ἀγγέλου καὶ ὁριζομένην ὑπὸ τῶν οἰκιῶν Ἰωάννου Μπιτσακτσῆ, Ἰωάννου Κορπῆ, Καρκαβέλα καὶ Κασιμάκη Μαυρογένη (Μωραΐτη) καὶ ὑπὸ τοῦ κοινοῦ δρόμου, ἐπὶ τῇ ἑκατέρωθεν γενομένῃ προτάσει καὶ παραδοχῇ καὶ διὰ τελείας πωλήσεως ἐπωλήσαμεν αὐτὴν μετὰ τοῦ θολωτοῦ γηπέδου, κατεστραμένου σταύλου, μαγειρείου καὶ αὐλῆς καὶ μετὰ πάντων τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς εἰς τὸν εἰρημένον Γκίκαν Λαλαούνην ἀπέναντι εἴκοσι δύο γροσίων καὶ παρεδώκαμεν αὐτὴν εἰς τὸν ἀγοραστήν, ὅστις ἐπίσης ἠγόρασε καὶ παρέλαβεν αὐτὴν πληρώσας τὸ ἄνω ὁρισθὲν τίμημα εἴκοσι δύο λεοντίων γροσίων, ἅτινα ἐλάβομεν παρὰ

τῶν χειρῶν αὐτοῦ σῶα καὶ ἀνελλιπῆ. Ὅθεν δηλοῦμεν ὅτι ἀπὸ τοῦδε ἡ ἐν λόγῳ οἰκία εἶνε κτῆμα ἀναφαίρετον καὶ ἀδιαφιλονίκητον τοῦ προμνημονευθέντος ἀγοραστοῦ Γκίκα Λαλαούνη δικαιουμένου νὰ διακατέχῃ αὐτὴν ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλεται. Πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἄνω ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν συνετάχθη τὸ παρὸν γραφὲν τῇ 26 τοῦ μηνὸς Τζεμάζι-ουλ-άχῆρ τοῦ ἔτους 1121 (=1711)

Μάρτυρες

Δημήτριος Μπόρσε, Μιχαὴλ Ἀσίση, Σωτῆρχος Λατίνου, Σταμάτης Κωλέτου, Μεχμὲτ κλητὴρ, Ἰσμαὴλ, Μολλᾶ Χουσεΐν, Λάτνου καὶ ἄλλοι.

Ἀριθ. 59.

[Σ. Τ.] Μουσταφᾶ κριτὴς Ἀθηνῶν

Ὁ Χατζῆ Μαχμοὺτ Μαρουκαὴ κάτοικος Ἀθηνῶν ἐμφανισθεὶς ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀξιοσεβάστου δικαστηρίου, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ προκαλεσαμένου τὸ παρὸν ἔγγραφον μοναχοῦ Ἰωακεὶμ Πετράκη, κατέθηκε καὶ ὡμολόγησεν ὅτι ἔχων ἰδιόκτητον οἰκίαν περιέχουσαν χαγιάτι, δωμάτιον μετὰ ὀτζακίου, αὐλὴν, φρέαρ ὕδατος καὶ βρύσιν, καὶ κειμένην κατὰ τὴν συνοικίαν Ἀθηνῶν Μπιτσάρη, ὁριζομένην δὲ ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ κτήματος τοῦ παπᾶ Ἀγγελάκη, ἐκ δύο μερῶν ὑπὸ τοῦ κτήματος τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ ἐξ ἄλλου μέρους ὑπὸ τοῦ κοινοῦ δρόμου, ἐπὶ τῇ ἑκατέρωθεν γενομένῃ προτάσει καὶ ἀποδοχῇ καὶ διὰ πωλήσεως ἀληθοῦς καὶ ὁριστικῆς ἐπώλησεν εἰς αὐτὸν ἀπέναντι ἑκατὸν λεοντίων (ἐσεδὶ) γροσίων, οὗτος δὲ ἀφ' οὗ παρέλαβεν αὐτὴν ἐπλήρωσε τὸ ὁρισθὲν ἀντίτιμον, ὅπερ ἔλαβεν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ εἰρημένου ἀγοραστοῦ σῶον. Ἐδήλωσε δὲ ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς ἐπὶ τῆς εἰρημένης οἰκίας δὲν ἔχει κανὲν δικαίωμα ἀναμίξεως καὶ μετοχῆς, ἀλλ' ὅτι εἶνε τελεία ἐξ ἀγορᾶς ἰδιοκτησία του ῥηθέντος παπᾶ Ἰωακεὶμ δικαιουμένου νὰ διακατέχῃ αὐτὴν ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλεται. Παραδεχθέντος δὲ καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ ἐπικυρώσαντος τὰς ὁμολογίας τοῦ πωλητοῦ πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀληθείας τῶν γενομένων ἐγράφη τὸ παρὸν ἐν ἀρχῇ τοῦ μηνὸς Μουχαρὲμ τοῦ 1108 (= 1716).

Μάρτυρες

Χατζῆ Μαχμοὺτ Μπεσλῆ Κεχαγιᾶ Χουσεὶν ἀγᾶ Γχολὶ, Ἀχμὲτ Ἐφένδη Μαχφῆ, Ἀχμὲτ ἀγᾶ υἱὸς Μεχμὲτ ἀγᾶ, Τσαλκὴ Χουσεὶν ἀγᾶ, Κόνιαλη Μεχμὲτ Μπέσε, ὁ κλητὴρ Μεχμέτ.

'Αριθ. 62.

Τ. Σ. Χατζῆ 'Ισχὰκ υἱὸς Χατζῆ 'Αχμὲτ κριτὴς 'Αθηνῶν

'Ο Μιχαὴλ 'Αστρακάρης κάτοικος 'Αθηνῶν ἐμφανισθεὶς ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀξιοσεβάστου δακαστηρίου, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ προκαλεσαμένου τὸ παρὸν ἔγραφον Δαμασκηνοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς 'Ασωμάτων Πετράκη,κατέθηκε καὶ ὡμολόγησεν ὅτι «ἔχων ὑπὸ τὴν πλήρη κυριότητά μου ἄμπελον ἑνὸς καὶ ἡμίσεος στρέμματος κειμένην ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς αὐτῆς πόλεως καὶ κατὰ τὴν θέσιν Μποστάνια καὶ συνορευομένην ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τῆς ἀμπέλου Μουσταφᾶ υἱοῦ τοῦ Γιουσοὺφ Μπέσε, περιελθούσης νῦν ἐξ ἀγορᾶς εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ῥηθέντος Μοναστηρίου, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς ἀμπέλου τῶν ὀρφανῶν 'Ιμὰμ ζαδὲ καὶ ἀπὸ δύο μερῶν ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, ἐπὶ τῇ ἑκατέρωθεν γενομένῃ προτάσει καὶ ἀποδοχῇ καὶ διὰ πωλήσεως τελείας καὶ ὁριστικῆς ἀπηλλαγμένης παντὸς ἀκυρωτικοῦ ὅρου, ἐπώλησα αὐτὴν καὶ παρέδωκα εἰς τὸν εἰρημένον Δαμασκηνὸν ἀπέναντι τριάκοντα πέντε γροσίων καὶ μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην ἀγορὰν διὰ τὸ ἐν λόγῳ μοναστήριον καὶ παραλαβὼν ὑπὸ τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητά του, ἔλαβον παρ' αὐτοῦ σῶον καὶ ἀνελλιπὲς τὸ ὡς ἄνω συμπεφωνημένον τίμημα τριάκοντα πέντε γροσίων, δὲν ἔχω δὲ εἰς τὸ ἑξῆς οὐδεμίαν ἐξουσίαν καὶ μετοχὴν ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ ἀμπέλου, ἥτις εἶνε κτῆμα τοῦ Δαμασκηνοῦ ἀγορασθεῖσα διὰ τὸ μοναστήριον δικαιουμένου νὰ διακατέχῃ αὐτὴν ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλεται». Πρὸς κύρωσιν τῆς ἀληθείας τῶν γενομένων συνετάχθη τὸ παρὸν κατ' αἴτησιν τὴν 27 τοῦ Σαφὲρ τοῦ 1133 (=1720).

Μάρτυρες

'Αλῆ Τσελεμπῆ Χαλὴλ, Μουσταφᾶ Τσελεμπῆ Σχουλίνη, 'Ιμπραχὴμ Τσελεμπῆ Μισκῆ, Χατζῆ 'Αλῆ 'Εφένδη υἱὸς Γιουσούφ, 'Αχμὲτ 'Εφένδη υἱὸς Χουσεὶν 'Εφένδη, 'Αλῆ 'Εφένδη Χατζῆ 'Αχμὲτ 'Εφένδη, Δερβὶς 'Αλῆ, Μουσταφᾶ 'Αλῆ, Δημήτριος Τζαβέρης, Λινάρδος Μπάρμπανος, Μπενάρδος Δαγγρὲς, Γεωργάκης, καὶ ἄλλοι παρευρεθέντες.

'Αριθ. 45.

Τ. Σ. Μεχμὲτ υἱὸς Μουσταφᾶ κριτὴς 'Αθηνῶν.

'Ο Μαχφηζαδὲ Μεχμὲτ Τσελεμπῆς ἐπίτροπος πρὸς κατάθεσιν ὁμολογίας καὶ ἔκδοσιν τίτλου ἰδιοκτησίας τῆς 'Αϊσᾶ Χανούμ, θυγατρὸς τοῦ Βεῖς ἀγᾶ καὶ κατοίκου τῆς συνοικίας 'Αθηνῶν Καμά-

ρια, ἐμφανισθεὶς ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀξιοσεβάστου δικαστηρίου καὶ κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον βεβαιώσας τὸ ἔγκυρον τῆς πληρεξουσιότητός του διὰ τῆς μαρτυρίας τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων Ὀσμὰν ἀγᾶ υἱοῦ Ἀμπδουλκαδὴρ καὶ Χατζῆ Ἀμπδουρραχμὰν υἱοῦ Ἀχμὲτ, παρόντος καὶ τοῦ μοναχοῦ Δαμασκηνοῦ Πετράκη, κατέθηκε καὶ ὡμολόγησεν ὅτι ἡ ἐντολοδότις αὐτοῦ ἔχουσα ὑπὸ τὴν κυριότητα αὐτῆς παλαιὰν ἄμπελον ἐκτάσεως............ αὐλακίου κειμένην ἐν τῇ περιοχῇ τῶν ἀμπελώνων τῆς εἰρημένης πόλεως εἰς θέσιν Ἅγιος Ρῶμος Κυριακὴ καὶ συνορευομένης ὑπὸ τῆς ἀμπέλου τῶν τέκνων τοῦ ἀποβιώσαντος Χατζῆ Χαμζᾶ ἀγᾶ, ὑπὸ τῆς ἀμπέλου τοῦ Ἀντ.. ... Κάλφα, ὑπὸ τῆς ἀμπέλου τοῦ Νικολοῦ Μπαρμπάνου καὶ ἀπὸ ἄλλου μέρους ὑπὸ τῆς ἀμπέλου τοῦ εἰρημένου ἀγοραστοῦ καὶ ἐν μέρει ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ.......... ἐπὶ τῇ ἑκατέρωθεν γενομένῃ προτάσει καὶ ἀποδοχῇ διὰ πωλήσεως τελείας καὶ ἀπηλλαγμένης παντὸς ὅρου ἀκυρωτικοῦ ἐπώλησεν εἰς τὸν Παπᾶ Δαμασκηνὸν Πετράκην καὶ εἰς τοὺς μοναχοὺς τοῦ μοναστηρίου Πετράκη ἀπέναντι ἑξήκοντα γροσίων καὶ παρέδωκεν αὐτὴν εἰς αὐτούς, οὗτος δὲ ὁ Παπᾶ Δαμασκηνὸς δι' ἑαυτὸν καὶ διὰ τούς μοναχοὺς Πετράκη ἠγόρασεν αὐτὴν καὶ ἔλαβεν ὑπὸ τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητά του καὶ ἐπλήρωσε τὸ συμπεφωνημένον ἀντίτιμον, ὅπερ ἐνώπιον ὁμηγύρεως τῆς πωλήσεως ἔλαβεν σῶον καὶ ἀνελλιπὲς ἡ ἐντολοδότις αὐτοῦ, καὶ δηλοῖ ὅτι δὲν δικαιοῦται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ καὶ προφάσει νὰ ἐγείρῃ ἀπαιτήσεις ἐπὶ τῆς εἰρημένης ἀμπέλου οὔσης τελείας ἰδιοκτησίας τοῦ προμνημονευθέντος Παπᾶ Δαμασκηνοῦ καὶ τῶν μοναχῶν τῆς Μονῆς Πετράκη δικαιουμένων νὰ διακατέχωσιν αὐτὴν ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλονται. Ἐπὶ τῇ καταθέσει ταύτῃ αἰτηθείσης καὶ τῆς κυρώσεως αὐτῆς δι' ἱεροῦ πρακτικοῦ συνεταχθη τὸ παρὸν γραφὲν τὴν 1ην Ρεβιουλεβὲλ τοῦ ἔτους 1134 (=1722).

Μάρτυρες·

Ἀλῆ υἱὸς Μουσταφᾶ, Μεχμὲτ υἱὸς Χατζῆ Ἀλῆ, Χουσεὶν ὀδάμπαπη Μωραΐτης, Χατζῆ Ἀμπδουρραχμὰν Μακρῆς, Μπεσὶμ Χουσεὶν Μπέσε, Μεχμὲτ Ἀλῆ Μειμάρης. Μεχμὲτ ἀγᾶς υἱὸς Βεῒς ἀγᾶ, Βεῒς ἀγᾶ υἱὸς Σαλὴχ ἀγᾶ καὶ ἄλλοι.

Ἀριθ. 130

Τ. Σ. Μεχμὲτ κριτὴς Ἀθηνῶν.

Ὁ Γιαννάκης.......διορισθεὶς ἐπίτροπος τοῦ Σταυριανοῦ Μεντζέλη

κατοίκου Ἀθηνῶν, ὅπως ὁμολογήσῃ τὴν κάτωθι ἀναφερομένην πώλησιν καὶ ζητήσῃ τὴν ἔκδοσιν Χοτζετίου, ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τοῦ πεφωτισμένου ἱεροῦ δικαστηρίου, ἔνθα βεβαιώσας τὸ ἔγκυρον τῆς πληρεξουσιότητός του κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον διὰ τῆς μαρτυρίας τῶν γνωστῶν Γεωργίου Καπετανάκη καὶ Γεωργάκη Βιλαρᾶ, ἐδήλωσε καὶ ὡμολόγησεν, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ προκαλεσαμένου τὸ παρὸν Παρθενίου Μοναχοῦ, ὅτι ἡ ἐντολοδότις του ἔχουσα ὑπὸ τὴν πλήρη κυριότητά της οἰκίαν κειμένην εἰς τὴν συνοικίαν τῶν Ἀθηνῶν Σωτεῖρα Κωτάκη καὶ συνορευομένη ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ κτήματος τοῦ Παπᾶ Νικολοῦ Μπατζδάρη, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ κτήματος τοῦ Σαγὴρ Γιουσοὺφ Μπάσα καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ κτήματος τῆς Μαρδίτσας, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ κτήματος τοῦ Ἀλῆ Τσελεμπῆ Χατζῆ Σαμπάν, περιέχουσαν δὲ δύο ἀνώγεια δωμάτια, μαγειρεῖον, ἀπόπατον, φοῦρνον, φρέαρ, αὐλὴν καὶ κάρπιμα καὶ ἄκαρπα δένδρα, ἔτι 29 μεγάλα ἐλαιόδενδρα καὶ 12 νεόφυτα ἐλαιόδενδρα κείμενα κατὰ τὴν θέσιν Παναγία Γουδῆ καὶ συνορευόμενα ἐκ δύο μερῶν ὑπὸ τοῦ κτήματος Γεωργάκη Ματούτσα, ἐκ τοῦ ἑτέρου ὑπὸ τοῦ κτήματος τοῦ Χειλᾶ καὶ ἐκ τοῦ τετάρτου ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, ἔτι 20 μεγάλα ἐλαιόδενδρα καὶ ἑπτὰ νεόφυτα μετὰ τοῦ ἀγροῦ κείμενα εἰς θέσιν Σωτηρακη καὶ ὁριζόμενα ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ Γεωρκάκη Καπιτανάκη, ἐκ δύο μερῶν ὑπὸ τοῦ κτήματος τοῦ μοναχοῦ τοῦ εἰρημένου μοναστηρίου καὶ ἐκ τοῦ τετάρτου ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, ἔτι ἄμπελον περίπου δύο στρεμμάτων κειμένην εἰς Περώνια καὶ συνορευομένων ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ κτήματος τοῦ Γεωργάκη Κιρτσομπάνη ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ κτήματος Νικολοῦ Κολλάρου, ἀπὸ τοῦ ἄλλου ὑπὸ τοῦ κτήματος τοῦ Νικολοῦ Σούκρη, ἔτι ἄμπελον περίπου....στρεμμάτων κειμένην εἰς θέσιν Βουρλοπόταμον καὶ συνορευομένην ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ κτήματος τοῦ Γεωργάκη Κοτζούκου, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, ἔτι ἄμπελον περίπου δύο στρεμμάτων κειμένην εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ συνορευομένην ὑπὸ τοῦ κτήματος Ἰσταμπουλοῦ Ζαδὲ Μεχμὲτ Ἐφένδη, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, ἔτι ἄμπελον περίπου ἑνὸς στρέμματος κειμένην εἰς θέσιν Πεταλίδα καὶ συνορευομένην ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ κτήματος τῶν υἱῶν Ξηροταγάρου, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ κτήματος Μήτρου Καλφατάκη, ἐπώλησε ταῦτα πάντα πρὸ ἓξ ἐτῶν κατὰ τὴν ἑλληνιστὶ συντεταγμένην ὁμολογίαν καὶ κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἐκτιμητοῦ τῆς πόλεως περιεχούσης πρότασιν καὶ ἀποδοχήν, τελείας καὶ ἀπηλλαγμένης ὅρου ἀκυρωτικοῦ εἰς τὸν μοναχὸν Παρ-

θένιον ἀπέναντι 530 γροσίων, ἅτινα ἔλαβε παρ' αὐτοῦ σῶα καὶ ἀνελλιπῆ καὶ δὲν δικαιοῦται νὰ ἔχῃ πλέον οὐδὲν δικαίωμα καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν εἰρημένων οἴκου, δένδρων καὶ ἀμπέλων. Πρὸς πίστωσιν τῆς ἀληθείας τῶν γενομένων ἐγράφη κατ' αἴτησιν τὸ παρὸν καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας τοῦ αἰτήσαντος. Τὴν 29 Μουχαρὲμ 1155 (=1742).

Μάρτυρες

Λινάρδος......, Δημήτριος Πατούσας, Ἀλεξανδρῆς Χριστοδούλου, Σωτῆρχος Καρόρης, Γιαννάκης Τουρναβίτης, Γιαννάκης Τομάρογλους Γεώργιος Ζωγράφος, Γεωργάκης Χρήστου, Χατζῆ Γιάννης Λογοθέτης.

Ἀριθ 12

Τ. Σ. Χατζῆ Ἀλῆς κριτὴς τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ Μολλᾶ Μεχμὲτ υἱὸς τοῦ Χατζῆ Ἰσχάκ, πρὸς ὁμολογίαν τῆς κάτωθι πωλήσεως, παραλαβῆς τοῦ ἀντιτίμου καὶ πρὸς ἔκδοσιν τίτλου ἰδιοκτησίας διορισθεὶς ἐπίτροπος παρὰ τοῦ ὑπηκόου Γιαννάκη Κυρλῆ κατοίκου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ τῆς συνοικίας Διβερινά ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τοῦ πεφωτισμένου ἱεροῦ δικαστηρίου, παρόντος καὶ τοῦ Σπυρίδωνος υἱοῦ Ἰωάννου καί, ἐπικυρωθείσης τῆς πληρεξουσιότητος αὐτοῦ κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον διὰ τῶν μαρτυριῶν τῶν γνωστῶν Ἐμὶν Τσελεμπῆ υἱοῦ Ἀχμὲτ Τσελεμπῆ καὶ τοῦ Ἀλῆ Τσελεμπῆ Ἠλιμδὰρ Γαρδιάν, ὡμολόγησεν ἐπιτροπικῶς ὅτι ὁ ἐντολεὺς αὐτοῦ ὢν τέλειος ἰδιοκτήτης οἰκίας κειμένης ἐν τῇ προμνημονευθείσῃ συνοικίᾳ καὶ ὁριζομένης ὑπὸ τῶν οἰκιῶν τοῦ ὑπηκόου Δαπέ, Ἐλευθερίου Κυρλῆ, τῶν υἱῶν τοῦ Γιακῆ Χουσεὶν ἀγᾶ καὶ ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, περιεχούσης δὲ μίαν ἀνώγειον καὶ μίαν ἰσόγειον αἴθουσαν, οἰναποθήκην, φοῦρνον, ἀπόπατον καὶ ἥμισυ φρέαρ, ἐλαιοδοχεῖον, κληματαρίαν καὶ αὐλήν, ταύτην μετὰ πάντων τῶν παραρτημάτων καὶ δικαιωμάτων ἐπὶ τῇ ἑκατέρωθεν γενομένῃ προτάσει καὶ παραδοχῇ καὶ διὰ πωλήσεως τελείας καὶ ἀπηλλαγμένης πάσης ἐπιφυλάξεως καὶ ὅρου ἀκυρωτικοῦ ἐπώλησεν εἰς τὸν Σπυρίδωνα υἱὸν Ἰωάννου ἀπέναντι πεντήκοντα ἓξ γροσίων καὶ παρέδωκεν εἰς αὐτόν, ὅστις ἐπίσης ἠγόρασε παρέλαβε καὶ κατέστησε κτῆμά του αὐτὴν πληρώσας τὸ ὁρισθὲν τίμημα πεντήκοντα ἓξ γρόσια, ἅτινα σῶα καὶ ἀνελλιπῆ παρέλαβεν ὁ ἐντολεύς μου ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἀγοραστοῦ. Δηλῶ ὅθεν ὅτι τοὐντεῦθεν ὁ ἐντολεύς μου κατ'

οὐδένα τρόπον καὶ πρόφασιν δικαιοῦται νὰ διεκδικῇ ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ οἰκίας δικαιώματα κυριότητος, ἀλλ' εἶναι ἀποκλειστικῶς καὶ καθαρῶς ἐξ ἀγορᾶς ἰδιοκτησία τοῦ εἰρημένου Σπυρίδωνος δικαιουμένου νὰ διακατέχῃ αὐτὴν ὡς βούλεται καὶ διαθέτῃ ὡς ἀρέσκει αὐτῷ τέλειος ἰδιοκτήτης ὤν. Πρὸς βεβαίωσιν τούτων ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν συνετάχθη τὸ παρὸν γραφὲν τὴν 29ῃ τοῦ μηνὸς Σαφὲρ τοῦ ἔτους 1175 (=1762).

Μάρτυρες
Μεχμὲτ Μπέσι υἱὸς 'Αμπδῆ, 'Αλῆ Τσελεμπῆ Δεκοχτώ, 'Αλῆ 'Εφένδη, 'Αλῆ ἀγᾶ 'Ελιὰς μπέη, Χουσεῒν ἀγᾶ Μουσταφᾶ Μπέη, 'Αχμὲτ ἀγᾶ 'Ελιὰς Μπέη καὶ ἄλλοι.

'Αριθ. 40.

Τ. Σ.
Μεχμὲτ Σεμπὶ κριτὴς 'Αθηνῶν.

Τ. Σ.
'Αλῆ 'Ραΐφ κριτὴς 'Αθηνῶν.

Ὁ.................. κάτοικος τῆς πόλεως 'Αθηνῶν ἐμφανισθεὶς ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀξιοσεβάστου δικαστηρίου ἐξέθηκε τὰ ἑξῆς, ὅτι παρὰ τῆς Χριστιανῆς Ὄρσας θυγατρὸς Λινάρδου Κάτσου ἰδιοκτήτιδος ἓξ ὡς ἔγγιστα ἐλαιοδένδρων κειμένων εἰς θέσιν Ἅγιον Κωνσταντῖνον........... συνορευομένων ὑπὸ τοῦ Δημητράκη.......... ὑπὸ τοῦ 'Αμπουμπεκὺρ Μπακράτη καὶ ἐκ τοῦ τετάρτου μέρους ὑπὸ ποτιστικοῦ ὕδατος..... ἔτι δεκαὲξ ἐλαιοδένδρων ὡς ἔγγιστα κειμένων εἰς θέσιν ὀνομαζομένην..................... συνορευομένων ὑπὸ τοῦ Χατζῆ Δημητρίου Κουρουμελῆ, ὑπὸ τῶν τέκνων Γελαδάκη......... ὑπὸ τῶν τέκνων............ καὶ ὑπὸ τοῦ Αὐγερινοῦ............ ἔτι ἑνὸς ἀμπελίου ὡς ἔγγιστα ἑνὸς στρέμματος μετὰ δέκα μικρῶν καὶ μεγάλων ἐλαιοδένδρων κειμένων.............. ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ Χασεκῆ Χατζῆ ἀλῆ ἀγᾶ, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς Σοφίας ψυχοκόρης τοῦ Μπενάρδου Πατισάτη..........,.. τοῦ τετάρτου ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, ἔτι ἑνὸς κενοῦ ξυλίνου σενδουκίου, ἐπὶ τῇ γενομένῃ ἑκατέρωθεν προτάσει καὶ ἀποδοχῇ καὶ διὰ πωλήσεως ἀληθοῦς καὶ τελείας ἀπηλλαγμένης παντὸς ὅρου ἀκυρωτικοῦ .... ταῦτα πάντα ἐπώλησεν εἰς ἐμὲ τὸν ἄνω εἰρημένον μοναχὸν Ἄνθιμον ἡγούμενον τῆς μονῆς Πετράκη διὰ .... γροσίων, καὶ παρέδωκεν εἰς τὴν κυριότητά μου, ἅτινα ἀφοῦ παρέλαβον ἐπλήρωσα εἰς τὴν προμνημονευθεῖσαν Ὄρσαν τὸ συμπεφωνημένον ποσὸν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα γροσίων, ἅτινα

ἔλαβε σῶα καὶ ἀνελλιπῆ κατὰ τὸ εἰς χεῖράς μου .... καὶ ἐξαιτοῦμαι νὰ μοὶ δοθῇ ἱερὸν πρακτικὸν (Χοτζέτι)...... Πραγματικῶς δὲ παρατηρήσας τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιδειχθὲν καὶ ἑλληνιστὶ συντεταγμένον ἔγγραφον ὑπὸ ἡμερομηνίαν .... τοῦ ἔτους 1201 (=1787) ὅτι εἶνε σύμφωνον πρὸς τὴν αἴτησιν καὶ ἔκθεσιν.......... Πετράκη, καὶ ἀκούσας καὶ τὰς μαρτυρίας τῶν ...... μαρτύρων..... συνέταξα τὸ παρόν, ὅπερ ἐδόθη εἰς χεῖρας τοῦ αἰτοῦντος γραφὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ μηνὸς Ρεβιουλεββὲλ τοῦ ἔτους 1206 (=1791).

.... Χαμζᾶ 'Εφένδη, 'Αλῆ 'Εφένδη, Μολλᾶ 'Εμίν, Χατζῆ Σαλὴχ μπέη, 'Αμπδουλχαδὴρ 'Εφένδη, 'Αχμὲτ 'Εφένδη υἱὸς 'Αλῆ 'Αγᾶ Τσέλο, Μεχμὲτ Μπέσε κλητήρ, Μαχμοὺτ 'Εφένδης, Γεωργαντᾶς Σχου[ζὲς] [Μη ἢ Πε]τρος Ξάθης καὶ ἄλλοι.

'Αριθ. 101.

Τ. Σ. 'Ιμαμζαδὲ Μεχμὲτ Ρεσὶτ κριτὴς 'Αθηνῶν.

Ἡ Σμαγδὼ σύζυγος τοῦ Λινάρδου Ταρωνίτη κάτοικος 'Αθηνῶν ἐμφανισθεῖσα ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν μοναχῶν Πετράκη, Παπᾶ Σεραφεὶμ καὶ Βασιλείου, ἐδήλωσε καὶ ὡμολόγησεν ὅτι ἔχουσα ὑπὸ τὴν πλήρη κυριότητα αὐτῆς 37 ἐλαιόδενδρα κείμενα ἐντὸς τῶν ορίων 'Αθηνῶν κατὰ τὴν τοποθεσίαν Ἅγιος Βλάσης, καὶ συνορευόμενα ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ Μεχμὲτ Μπέσε Μπαλῆ, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Τουφεκτσῆ 'Ιμπραχὴμ καὶ ὑπὸ τῆς ὁδοῦ, διὰ πωλήσεως περιεχούσης πρότασιν καὶ ἀποδοχήν, τελείας καὶ ἀπηλλαγμένης ἀκυρωτικοῦ ὅρου, δόλου καὶ ἀπάτης, ἐπώλησα ἀπέναντι 265 γροσίων τρεχούσης τιμῆς εἰς τοὺς εἰρημένους μοναχοὺς Σεραφεὶμ καὶ Βασίλειον καὶ παρέδωκεν αὐτὰ εἰς αὐτούς, παρ' ὧν μετὰ τὴν ἀγορὰν καὶ παραλαβὴν ὑπὸ τὴν κυριότητά των, ἔλαβον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν τὸ ἄνω ὁρισθὲν ποσὸν 265, σῶον καὶ ἀνελλιπές, εἰς τὸ ἑξῆς δὲ ἐπὶ τῶν εἰρημένων δένδρων ἐπὶ οὐδενὶ λόγῳ καὶ αἰτίᾳ μοὶ μένει πλέον ἐξουσία καὶ δικαίωμα ἀναμίξεως, ἀλλ' εἶνε ταῦτα τελεία ἐξ ἀγορᾶς ἰδιοκτησία τῶν ῥηθέντων μοναχῶν δικαιουμένων νὰ διακατέχωσιν αὐτὰ ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλονται. Πρὸς κύρωσιν τῆς ἀληθείας τῶν γενομένων κατ' αἴτησιν συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας τοῦ αἰτήσαντος, γραφὲν τὴν 25 τοῦ μηνὸς Τζεμαζιουλεβὶλ τοῦ 1212 (=1797).

Μάρτυρες

Σπῦρος Καπετανάκης, Δημήτριος Δέκας, Λινάρδος Καλογερᾶς, Σταῦρος

Βροντογούνης, Σταμάτης Πανταζῆς, Ἀντώνιος Καρόρης, Ταχμιντζῆς καὶ ἄλλοι.

Ἀριθ. 69.

Τ. Σ. Χουσεὶν κριτὴς Ἀθηνῶν

Ἡ Καλομοίρα θυγάτηρ Χουρβανῆ κάτοικος Ἀθηνων ἐκ τῆς *Νέας Συνοικίας* ἐμφανισθεῖσα ἐνώπιον τοῦ πεφωτισμένου ἱεροῦ δικαστηρίου, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Μενδελιώτη υἱοῦ (κενὸν) κατέθηκεν, ὅτι, ἐνῷ ἡ ἐκ τριῶν καὶ ἡμίσεος στρεμμάτων ἄμπελος, ἥτις κεῖται εἰς Ἁγίαν Ἄνναν καὶ συνορεύεται ὑπὸ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Κωνσταντάκη, ὑπὸ τῆς ἀμπέλου τοῦ Ποδάρα Μουσταφᾶ, ὑπὸ τῆς ἀμπέλου Ἰωάννου Βαριμπόπη καὶ ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, εἶνε κτῆμα αὐτῆς ἰδιόκτητον, πρό τινων ἐτῶν κατέσχε καὶ ἀφήρεσεν αὐτὴν αὐθαιρέτως ὁ εἰρημένος Μενδελιώτης, παρεκάλεσε δὲ νὰ ἐρωτηθῇ οὗτος καὶ διαταχθῇ νὰ ἀποχωρήσῃ αὐτῆς καὶ παραδώσῃ τὴν ἄμπελον εἰς τὴν αἰτουμένην. Ἐπειδὴ δὲ ἐρωτηθεὶς ὁ ῥηθεὶς Μεντελιώτης ἀπήντησεν ὅτι αὐθαιρέτως κατέσχε αὐτὴν, διετάχθη συμφώνως πρὸς τὴν ὁμολογίαν του νὰ ἐπιτρέψῃ οὗτος καὶ παραδώσῃ τὴν ἄμπελον εἰς τὴν εἰρημένην ἐνάγουσαν Καλομοίραν. Πρὸς βεβαίωσιν τῶν γενομένων συνετάχθη τὸν παρὸν κατ' αἴτησιν γραφὲν τὴν 3 Ζιλκαδὲ 1214 (=1799).

Μάρτυρες

Χαμζᾶ Ἐφένδης, Πορόδας Μουσταφᾶ υἱὸς Χουσεὶν, ὁ κλητὴρ Χατζῆ Ἀλῆ Τσελεμπῆ.

Ἀριθ. 5

Χουσεΐν.

Οἱ ἐκ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ τῆς συνοικίας Παναγίας Ῥόμπης Παναγιώτης Σκορδαρᾶς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Θεόδωρος καὶ Ἀντώνιος ἐμφανισθέντες ἐνώπιον τῆς πεφωτισμένης ἱερᾶς κρίσεως, παρόντος καὶ τοῦ Νικολοῦ Λάσκαρη, ὡμολόγησαν καὶ κατέθηκαν ὅτι ὄντες ἰδιοκτῆται ἐκ κληρονομίας και ἀγορᾶς μιᾶς ἰσογείου οἰκίας κειμένης κατὰ τὴν προμνημονευθεῖσαν συνοικίαν, συνορευομένης ὑπὸ τοῦ κτήματος τοῦ Παναγιώτου Σκαρίκου, ὑπὸ τοῦ κτήματος τῆς Θυγατρὸς τοῦ Λινάρδου Πετροπούλου, ὑπὸ τοῦ κτήματος τοῦ Μπίτσε Μεγαρίτου καὶ ἐκ τοῦ τετάρτου μέρους ὑπὸ τῆς

δημοσίας ὁδοῦ, περιεχούσης δὲ ἓν εἰσόγειον δωμάτιον, ἓν κατώγειον, μίαν οἰναποθήκην, ἓν φρέαρ, ἕνα φοῦρνον καὶ μίαν αὐλήν, ἐπὶ τῇ ἑκατέρωθεν γενομένῃ προτάσει καὶ παραδοχῇ καὶ διὰ πωλήσεως τελείας καὶ ἀπηλαγμένης παντὸς ἀκυρωτικοῦ ὅρου ἐπωλήσαμεν αὐτὴν εἰς τὸν ἄνω εἰρημένον, παρεδώκαμεν καὶ κατεστήσαμεν κτῆμα αὐτοῦ ἀπέναντι τιμήματος ὀγδοήκοντα ὀκτὼ γροσίων, ὅστις ἐπίσης κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον ἠγόρασεν αὐτὴν παρ' ἡμῶν, παρέλαβεν εἰς τὴν διακατοχὴν αὐτοῦ κατέστησεν ἰδιοκτησίαν του πληρώσας τὸ ἐν λόγῳ ποσὸν ὀγδοήκοντα ὀκτὼ γροσίων, ἅτινα ὁμολογοῦμεν ὅτι παρελάβομεν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ προμνημονευθέντος ἀγοραστοῦ σῶα καὶ ἀναλλιπῆ, δὲν δικαιούμεθα δὲ εἰς τὸ ἑξῆς ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ καὶ οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ διεκδικῶμεν δικαιώματα ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω κειμένης καὶ ὁριζομένης οἰκίας καὶ νὰ ἐπεμβαίνωμεν εἰς τὴν διακατοχὴν καὶ κυριότητα αὐτῆς, ἥτις ἐγένετο τελεία ἐξ ἀγορᾶς ἰδιοκτησία τοῦ εἰρημένου Νικολοῦ Λάσκαρη δικαιουμένου νὰ διακατέχῃ αὐτὴν ὡς βούλεται. Ὅθεν πρὸς κύρωσιν τῶν γενομένων ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ἐγράφη τὴν 15 τοῦ μηνὸς Ζιλχιδζὲ τοῦ ἔτους 1215 (=1801).

Μάρτυρες
Ἰμπραχὴμ Ῥηγᾶ, Σαλὴχ Σαρῆ Ἀχμέτ, Ζουλφικὰρ Σοφτά, ὁ Ἰμάμης Χουσεῒν Ἐφένδης, Μολᾶ Δερβὶς Μελεχζαδὲ καὶ ἄλλοι.

Ἀριθ. 63

Τ. Σ. Σουλεϋμὰν κριτὴς Ἀθηνῶν.

Ὁ ὑπήκοος Τσαϊμπεντῆς κάτοικος Ἀθηνῶν ἐμφανησθεὶς ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ καὶ πεφωτισμένου δικαστηρίου, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ Ἀνθίμου Ἀρχῆ (μανδρίτου) κατοίκου Ἀθηνῶν, ἐποιήσατο τοιαύτην κατάθεσιν καὶ ὁμολογίαν· «ἔχων ὑπὸ τὴν κυριότητά μου πεντήκοντα τρία ἐλαιόδενδρα εἰς θέσιν *Πολύκηπος* (Ἀμπελόκηπος) συνορευόμενα ὑπὸ Πετράκη, Παναγιωτάκη Λυμπρίτη, ὑπὸ ἱερῶν βακουφίων καὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, ἔτι τεσσαράκοντα ἐλαιόδενδρα καὶ τρεῖς συκᾶς κείμενα εἰς τὴν Καριὰν καὶ συνορευόμενα ὑπὸ Ἰωάννου Ξάνθη, Ἰωάννου Καμηλάρη, Ἀλεξανδρῆ Παλαιολόγου καὶ ὑπὸ ποταμίου ὕδατος, ἔτι ἐν θέσει Μηνᾶ τριάκοντα ἐλαιόδενδρα ἤτοι ἐν συνόλῳ ἑκατὸν εἴκοσι δένδρα ἐπώλησα καὶ παρέδωκα ταῦτα εἰς τὸν Ἄνθιμον Ἀρχῆ (μαδρίτην) κάτοικον τῆς εἰρημένης

πόλεως ἀπέναντι χιλίων τριακοσίων γροσίων, ἅτινα ἔλαβον σῶα καὶ ἀνελλιπῆ παρὰ τοῦ εἰρημένου Ἀνθίμου Ἀρχῆ (μανδρίτου) οὕτινος ἐγένοντο κτήματα ἰδιόκτητα τὰ ἐν λόγῳ ἑκατὸν εἴκοσι ἐλαιόδενδρα καὶ συκαῖ. Ἐπὶ τούτων εἰς τὸ ἑξῆς οὐδεμίαν ἐξουσίαν καὶ μετοχὴν ἔχω, ἀλλ' εἶναι κτήματα αὐτοῦ τοῦ Ἀνθίμου Ἀρχῆ (μανδρίτου) δικαιουμένου νὰ διακατέχῃ αὐτὰ ὡς βούλεται». Πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ἀληθοῦς τῶν γενομένων κατ' αἴτησιν ἐγράφη τὸ παρὸν ἐν μηνὶ Ρεβιουλλαχήρ....τοῦ ἔτους 1220 (=1805).

Μάρτυρες

Σταῦρος Βροντογούνης, Σπῦρος Λογοθέτης, Συμεὼν Λογοθέτης, Ἀντώνιος Καρόρης, Πετράκης.

Ἀριθ. 60

Τ. Σ. Χατζῆ Ἰσχὰκ υἱὸς Χατζῆ Ἀχμὲτ κριτὴς Ἀθηνῶν.

Ὁ Μουσταφᾶς υἱὸς Γιουσοὺφ κάτοικος Ἀθηνῶν καὶ τῆς συνοικίας Ἰμπραχὴμ Ἀγὰ ἐμφανησθεὶς ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀξιοσεβάστου δικαστηρίου, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ προκαλεσαμένου τὸ παρὸν ἔγγραφον μοναχοῦ καὶ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ἀσωμάτων Δαμασκηνοῦ, ἐξέθηκεν καὶ ὡμολόγησεν τὰ ἑξῆς «ἔχων ἰδιόκτητον ἄμπελον ἑνὸς καὶ ἡμίσεος στρέμματος κειμένην ἐντὸς τῶν ὁρίων Ἀθηνῶν καὶ κατὰ τὴν θέσιν Μποστάνια καὶ συνορευομένην ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τῆς ἀμπέλου τοῦ Γκολίζαδε Μεχμὲτ ἀγᾶ, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς ἀμπέλου Γεωργάκη Κοπίδη, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς ἀμπέλου τοῦ Μοναστηρίου τοῦ εἰρημένου Μοναχοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου ὑπὸ τοῦ δημοσίου δρόμου, ἐπὶ τῇ ἑκατέρωθεν γενομένῃ προτάσει καὶ ἀποδοχῇ καὶ διὰ πωλήσεως τελείας καὶ ὁριστικῆς καὶ ἀπηλλαγμένης ἀκυρωτικοῦ ὅρου ἐπώλησα εἰς τὸν εἰρημένον μοναχὸν Δαμασκηνὸν ἀπέναντι τριάκοντα δύο λεοντὴν (ἐσεδὶ) γροσίων καὶ παρέδωκα αὐτὴν εἰς τοῦτον, οὗτος δὲ ἀφοῦ ἠγόρασε διὰ τὸ ἐν λόγῳ μοναστήριον καὶ διὰ τὸ μοναστήριον παρέλαβεν ὑπὸ τὴν κυριότητά του, ἐπλήρωσε τὸ ὁρισθὲν τίμημα τριάκοντα δύο γροσίων, ἅτινα ἔλαβον σῶα ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ εἰρημένου μοναχοῦ. Ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἀμπελίου δὲν ἔχω οὐδεμίαν ἐξουσίαν καὶ μετοχήν, ἀλλ' εἶνε κτῆμα ἰδιόκτητον τοῦ εἰρημένου μοναχοῦ ἀγοράσαντος αὐτὸ διὰ τὸ μοναστήριον, ὅπερ δικαιοῦται νὰ διακατέχῃ ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλεται.

Πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀληθείας τῶν γενομένων κατ' αἴτησιν ἐγράφη τὸ παρὸν τὴν 29 Σαφὶρ 1133 (=1810).

Μάρτυτυρες

Χουσεὶν Γιουσοὺφ, Χουσνῆ Μπέσε Καΐσαρη, 'Ιμπραχὴμ Τσελεμπημπέη, Δερβὶς 'Αλῆ Μπαλῆ, Χατζῆ 'Αλῆ 'Εφένδης υἱὸς Γιουσοὺφ, Μεχμὲτ 'Εφένδη υἱὸς Χουσεὶν 'Εφένδη Ναζὴφ, Μουσταφᾶ Τατάρ, Φεϊζουλλὰχ Μουσταφὰ 'Αλτσῆ, Δερβὶς Χαλὴλ Μπέσε, Μεχμὲτ Τσελεμπῆ, Σέϊχ 'Αχμὲτ 'Εφένδη.

'Αριθ. 88.

Τ. Σ. Μουσταφᾶ κριτὴς 'Αθηνῶν.

'Ο φρούραρχος τοῦ φρουρίου 'Αθηνῶν Δερβὶς Σαλὴχ υἱὸς 'Οσμὰν Μπέϊ (ἐμφανισθεὶς ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν προκαλεσάντων) τὸ παρὸν ἔγγραφον 'Ηγουμένου Πετράκη καὶ τῶν ἀδελφῶν Παρθενίου (Διάκου Δαμασκηνοῦ καὶ Διάκου 'Ανθίμου) οἰκειοθελῶς καὶ αὐτοπροαιρέτως ἐδήλωσε καὶ ὡμολόγησεν (ὅτι ἔχων ὑπὸ τὴν κυριότητά του) ἓν ζευγηλατεῖον μετὰ δύο ῥευμάτων.... ......παρ' αὐτῷ συνεχόμενα ἕνα μαγαζότοπον, δεξαμενὴν καὶ τρία ἁλώνια........μετὰ τοῦ δικαιώματος ὑδρεύσεως ἅπαξ.... καὶ τρία ἥμισυ κεφάλια βοῶν καὶ τεσσαράκοντα κοιλὰ σπόρου σίτου ....ἀνήκοντα εἰς τὸ ζευγάριον σίδηρα καὶ ἐργαλεῖα, κείμενα ἐν τῇ περιφερείᾳ Κατάδεμα...............διὰ πωλήσεως) περιεχούσεις πρότασιν καὶ ἀποδοχὴν ἑκατέρωθεν,(τελείας καὶ ἀπηλλαμγμένης ὅρου ἀκυρωτικοῦ) καὶ ἀληθοῦς, ἐπώλησεν εἰς τοὺς ὑπηκόους (ἡγούμενον Πετράκην, Παρθένιον, Δαμασκηνὸν καὶ ῎Ανθιμον) ἀπέναντι τριῶν χιλιάδων γροσίων, (παρὰ τῶν ὁποίων μετὰ τὴν ἀγορὰν καὶ παραλαβὼν ὑπὸ τὴν κυριότητά των, ἔλαβε τὰ ἐν λόγῳ τρεῖς χιλιάδες γρόσια σῶα καὶ ἀνελλιπῆ), δὲν ἔχει δὲ ἐπὶ τῶν εἰρημένων ζευγηλατίων μαγαζείου, βοῶν, σπόρου σίτου καὶ ἄλλων οὐδὲν δικαίωμα καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ οὐδενὶ λόγῳ καὶ ἀφορμῇ, ἀλλ' εἶνε ἰδιοκτησία ἐξ ἀγορᾶς τῶν εἰρημένων 'Ηγουμένου Πετράκη Παρθενίου, Διάκου Δαμασκηνοῦ καὶ Διάκου 'Ανθίμου, δυναμένων νὰ διαχειρίζονται αὐτὰ ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλονται. Πρὸς πίστωσιν τῆς ἀληθείας τῶν γενομένων κατ' αἴτησιν ἐγράφη τὸ παρὸν τὴν 10 Ρεβιουλαχὴρ 1229 (=1813).

Μάρτυρες

Τατὰρ 'Αχμὲτ ἀγᾶ, Μουφτῆ Χαμζᾶ 'Εφένδης,...................... .... Τοπτσηζαδὲ Μεχμὲτ ἀγᾶ, Ρουλὲμ ἀγᾶ Σερ Τοπῆ καὶ ἄλλοι.

'Αριθ. 57.

Τ. Σ. Μεχμὲτ Σαλὴχ κριτὴς 'Αθηνῶν

Ὁ Κωνσταντῖνος 'Ιωάννου κάτοικος 'Αθηνῶν παρουσιασθεὶς ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῆς προκαλεσαμένης τὸ παρὸν ἔγγραφον Τσεράστας θυγατρὸς 'Ιωάννου ὡς συζύγου αὐτοῦ καὶ κατοίκου 'Αθηνῶν, ἐξέθηκε καὶ ὡμολόγησεν ὅτι ἔχων ἰδιόκτητα κτήματα ἤτοι μίαν ἄμπελον ὡς ἔγγιστα ἑνὸς σρέμματος κειμένην εἰς τοποθεσίαν Μποστάνια καὶ ὁριζομένην ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τῆς ἀμπέλου Τζαβέρη ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς ἀμπέλου Μουσταφᾶ Σαπιονέρη, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς ἀμπέλου Μινετζέλη καὶ ἐκ τοῦ τετάρτου ὑπὸ τῆς ἀμπέλου τοῦ Κουρτ 'Αλῆ 'Εφένδη, ἔτι μίαν ἄμπελον ὡς ἔγγιστα ἑνὸς στρέμματος μετὰ ὀπωροφόρων καὶ ἀκάρπων δένδρων κειμένην εἰς τὴν αὐτὴν τοποθεσίαν καὶ συνορευομένην ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν ὑπὸ τῆς ἀμπέλου καὶ τῶν συκῶν τοῦ 'Ιμπραχὴμ, ἀπὸ τὴν ἄλλην ὑπὸ τῆς ἀμπέλου τῆς συζύγου τοῦ Χασὰν ἀγᾶ, ἀπὸ τὴν ἄλλην ὑπὸ τῆς ἀμπέλου τοῦ Κοὺρτ 'Αλῆ 'Εφένδη καὶ ἀπὸ τὴν τετάρτην ὑπὸ τῆς ἀμπέλου τοῦ Μιχάλη Σκλαβούνου, ἐπὶ τῇ ἀμφοτέρωθεν γενομένῃ προτάσει καὶ ἀποδοχῇ διὰ πωλήσεως τελείας καὶ ἱερᾶς ἐπώλησεν εἰς τὴν εἰρημένην Τσεράσταν καὶ παρέδωκεν εἰς αὐτὴν ἀπέναντι ἑβδομήκοντα πέντε γροσίων, ἥτις ἐπίσης ἀγοράσασα αὐτὰς καὶ λαβοῦσα ὑπὸ τὴν κυριότητά της ἐπλήρωσε τὸ ἄνω ῥηθὲν ποσὸν ἑβδομήκοντα πέντε γροσίων, ἅπερ οὗτος ἔλαβεν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς σῷα καὶ ἀνελλιπῆ, καὶ ἐδήλωσεν ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς πάντα τὰ ὡς ἄνω περιγραφόμενα ἀμπέλια εἶνε κτῆμα αὐτῆς ἐξ ἀγορᾶς καὶ δύναται νὰ κατέχῃ αὐτὰ ἐλευθέρως ὡς βούλεται. Ὅθεν πρὸς κύρωσιν τῶν γενομένων δι' ἱερᾶς πράξεως συνετάχθη τὸ παρὸν κατ' αἴτησιν. Τὴν 22 τοῦ μηνὸς Τζεμαζιουλαχὶρ τοῦ 1131 (=1815).

Μάρτυρες

Κηζηλζαδὲ 'Αχμὲτ ἀγᾶ, Μουσταφᾶ Νετζατὶ 'Εφένδης υἱὸς 'Αλῆ, Χατζῆ 'Αλῆ 'Εφένδης, Μελὲκ Μεχμὲτ 'Εφένδης, Χατζῆ 'Ισχὰκ 'Εφένδη υἱὸς 'Αχμὲτ 'Εφένδη, Σαμπαντζὴκ υἱὸς Δερβὶς, Μεχμὲτ ἀγᾶ Τουτσήμπασι, 'Ιμπραχὶμ ἀγᾶ υἱὸς 'Αμπδὴ καὶ ἄλλοι.

'Αριθ 127

Τ. Σ. Μουσταφᾶ κριτὴς 'Αθηνῶν.

Ἡ χριστιανὴ 'Ανασία ('Αναστασία) θυγάτηρ Σωτηριανοῦ 'Αλεξάνδρου, κάτοικος 'Αθηνῶν, ἐμφανισθεῖσα ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ δι-

καστηρίου, τοῦ φυλακείου τῆς ἐξόχου πίστεως, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ ἡγουμένου τοῦ Μοναστηρίου Ἅγιος Ἀσώματος. Παπᾶ Διονυσίου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Παρθενίου καὶ Δαμασκηνοῦ............ .... οἰκειοθελῶς.. ἐδήλωσε καὶ ὡμολόγησεν ὅτι ἔχουσα τὸ ἀναλογοῦν αὐτῇ μερίδιον ἐκ τοῦ μύλου τοῦ καλουμένου Περβεντὲ καὶ μερίδιον ἐκ τῆς εἰς τὸ αὐτὸ μέρος κειμένης οἰκίας, τὰ ὁποῖα ὡς προῖκα μοὶ ἔδωκεν ὁ πατήρμου, μεθ'ὅλων τῶν εἰς αὐτὰ ὑπαγομένων καὶ ἀνηκόντων δικαιωμάτων καὶ προσαυξημάτων, διὰ πωλήσεως περιεχούσης πρότασιν καὶ ἀποδοχήν, τελείας καὶ ἀπηλλαγμένης ὅρου ἀκυρωτικοῦ, δόλου καὶ ὑπερόγκου βλάβης, ἐπώλησα εἰς τοὺς εἰρημένους μοναχοὺς ἀπέναντι 1900 γροσίων καὶ παρέδωκα εἰς αὐτούς, παρὰ τῶν ὁποίων μετὰ τὴν ὡς ἄνω ἀγορὰν καὶ παραλαβὴν ὑπὸ τὴν κυριότητα αὐτῶν, ἔλαβον σῶον καὶ ἀνελλιπὲς ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν τὸ ἄνω ῥηθὲν τίμημα 1900 γροσίων, καὶ δηλῶ ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ μύλου καὶ οἰκίας ἐπὶ οὐδενὶ λόγῳ καὶ προφάσει μοὶ μένει πλέον δικαίωμα καὶ ἐξουσία, ἀλλ' εἶνε τελεία ἐξ ἀγορᾶς ἰδιοκτησία τῶν ῥηθέντων ἀγοραστῶν δικαιουμένων νὰ διακατέχωσιν αὐτὰ ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλονται. Πρὸς πίστωσιν τῆς ἀληθείας τῶν γενομένων κατ' αἴτησιν συνετάχθη τὸ παρὸν γραφὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ Ρεβιουλαχὲρ τοῦ 1233 (—1817).

Μάρτυρες

Γιαννάκος Παπᾶ Στάμος, Παναγῆς Σουζές, Γεωργαντᾶς Σκουζές, Σταμάτης Σαρῆς, Σπῦρος Τζικάκης, Ἀντώνιος Καρόρης.

Ἀριθ. 100

Τ. Σ. Μουσταφᾶ κριτὴς Ἀθηνῶν.

Ὁ Σεῖδ Σελὶμ Σιπαχῆ κάτοικος Ἀθηνῶν ἐμφανισθεὶς ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς κρίσεως, τοῦ φυλακείου τῆς ἐξόχου πίστεως, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Παπᾶ Δαμασκηνοῦ καὶ τοῦ συνεταίρου του Ἰωσήφ, μοναχῶν Πετράκη, οἰκειοθελῶς καὶ αὐθορμήτως ἐδήλωσε καὶ ὡμολόγησεν ὅτι ἔχων ὑπὸ τὴν πλήρη κυριότητα καὶ κατοχὴν αὐτοῦ κῆπον ἓξ στρεμμάτων μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ ἀνωγείου πύργου (κουλὲ) καὶ ἠρειπωμένων οἰκοπέδων διὰ τοὺς κηπουρούς, φρέατος ὕδατος, λιθίνης δεξαμενῆς (γούρνας), ἑξήκοντα ὀκτὼ ἐλαιοδένδρων, στέρνας, δένδρων καρπίμων καὶ ἀκάρπων καὶ τοῦ δικαιώματος ἱδρύσεως ἐννέα ὡρῶν κατὰ

πᾶσαν ἑβδομάδα ἐκ τοῦ ὕδατος τοῦ ῥέοντος ἐκ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, κείμενον ἐντὸς τῶν ὁρίων Ἀθηνῶν κατὰ τοὺς κήπους τῶν Ἀμπελοκήπων, καὶ συνορευόμενον ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ κήπου τοῦ Σολεϋμὰν Μπολόνη Μπάσα καὶ ἐκ δύο μερῶν ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, τὸν κῆπον τοῦτον μετὰ πάντων τῶν εἰς αὐτὸν ὑπαγομένων καὶ ἀνηκόντων, δικαιωμάτων καὶ ἐξαρτημάτων, διὰ πωλήσεως περιεχούσης πρότασιν καὶ ἀποδοχήν, τελείας καὶ ἀπηλλαγμένης ἀκυρωτικοῦ ὅρου, δόλου καὶ ἀπάτης ἐπώλησα ἀπέναντι τριῶν χιλιάδων καὶ πέντε γροσίων εἰς τοὺς μοναχοὺς Παπᾶ Δαμασκηνὸν καὶ Ἰωσὴφ καὶ παρέδωκα εἰς αὐτούς, παρὰ τῶν ὁποίων μετὰ τὴν ἀγορὰν καὶ παραλαβὴν ὑπὸ τὴν κατοχήν των ἔλαβον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν τὸ ἄνω ὁρισθὲν ποσὸν σῷον καὶ ἀνελλιπές, εἰς τὸ ἑξῆς δὲ δὲν δικαιοῦμαι ἐπὶ οὐδενὶ λόγῳ καὶ προφάσει νὰ ἔχω ἐξουσίαν τινὰ καὶ ἀνάμιξιν ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω περιγραφομένου κήπου, ὅστις εἶνε τελεία ἐξ ἀγορᾶς ἰδιοκτησία τῶν εἰρημένων μοναχῶν δυναμένων νὰ διακατέχωσιν αὐτὸν ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλονται. Πρὸς κύρωσιν τῆς ἀληθείας τῶν γενομένων συνετάχθη τὸ παρὸν κατ' αἴτησιν, γραφὲν τὴν ἀρχὴν τοῦ Ῥεβιουλεβὲλ τοῦ ἔτους 1233(=1817).

Μάρτυρες

Σεῒδ Μεχμὲτ Τζιντζῆ, Δερβὶς ἀγᾶ Μελεχζαδέ, Σεῒδ Ἀχμὲτ Βαῒζ Ζαδέ, Σεὶδ Μουσταφᾶ Παλίνο, Σεῒδ Χασὰν Χορασανλῆς, Χασὰν Μπάσα Μουσᾶ ἀγᾶ, Ἀμβδουλ Βεχὰς υἱὸς Μολλᾶ Ἀχμέτ, Χασὰν Σιπαχῆ Γραμματικός, Μολλᾶ Μεχμὲτ υἱὸς Χασὰν Κάλφα.

Ἀριθ. 141

Τ. Σ. Ἰμαμζαδὲ Μεχμὲτ Ῥεσὶτ κριτὴς Ἀθηνῶν.

Ἐκ ξένων χωρῶν καταγομένη....ἐκ τῶν κατοικουσῶν ἐν τῇ διοικήσει Κιόρδος (Γορθίου) τῆς νήσου....ὁ Δερβὶς Σαλὴχ ἀγᾶς υἱὸς Μαχφῆ....διορισθεὶς ἐπίτροπος ἐκ μέρους τῆς κυρίας τῆς καλουμένης....οὕτως ἐδήλωσε καὶ ὡμολόγησεν....πλησίον τοῦ χωρίου Κηφισσίας ὑπαγομένου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀθηνῶν κείμενα.....ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τῆς θυγατρὸς τοῦ Ὀσμὰν ἀγᾶ, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς θυγατρὸς τοῦ Μεχμὲτ ἀγᾶ....καὶ ἐκ τοῦ τετάρτου μέρους ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ συνορευόμενα....ἐλαιόδενδρα....τῆς εἰρημένης συζύγου μου....πρὸ πέντε ἐτῶν ἐδώρησα εἰς αὐτὴν καὶ παρέδωκα... νῦν τὰ εἰρημένα δένδρα....τὰ ὁριζόμενα ἐν λόγῳ δένδρα εἰς τὴν νόμιμον σύζυγόν μου τὴν ῥηθεῖσαν Ναῒλὲ Καδὴν...ἐπὶ τῶν ἐν λό-

γῳ δένδρων οὐδὲν δικαίωμα καὶ ἐξουσίαν...τῆς Νεϊλὲ Καδῆν κτῆμα τέλειον....ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλεται.. τοῦ εἰρημένου ἐπιτρόπου Δερβὶς Σαλὴχ ἀγᾶ υἱοῦ Μαχφῆ.......προφορικῶς ἐξακριβωθέντων....Πρὸς πίστωσιν τῆς ἀληθείας τῶν γενομένων..... ἐγράφη καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας τοῦ αἰτήσαντος. Τὴν 11 Ρεβιουλαχὴρ τοῦ 1....

Μάρτυρας.

Μολλὰ Μουσταφᾶς ἐπίτροπος ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, Μολλᾶ Ἀχμὲτ Καδηζαδέ, Μολλὰ Χασὰν καχβετζῆς, ὁ ἀρχικλητὴρ Ἰσμαὴλ ἀγῆς·······υἱὸς Ἰσμαὴγ Ἰμπραχὴμ υἱὸς Ἰσμαὴλ καὶ ἄλλοι.

Ἀριθ. 61.

Ὁ Κωνσταντῖνος Ἰωάννου κάτοικος Ἀθηνῶν ἐκ τῆς συνοικίας Πασᾶ Ἀγγελῆ ἐμφανισθεὶς ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀξιοσεβάστου δικαστηρίου, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῆς προκαλεσαμένης τὸ παρὸν ἔγγραφον συζύγου αὐτοῦ Τσεράστας θυγατρὸς Ἰωάννου ἐξέθηκε καὶ ὡμολόγησεν ὅτι ἔχων ἰδιόκτητα κτήματα, ἤτοι μίαν ἄμπελον ὡς ἔγιστα ἑνὸς στρέμματος μετὰ τῆς ἐν αὐτῇ οἰκίας καὶ φρέατος κειμένην εἰς τοποθεσίαν Μποστάνια καὶ συνορευομένην ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τῆς.....Δημητρίου....., ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς ἀμπέλου....Σαπιονέρη, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς ἀμπέλου Μινιτζέλη καὶ ἐκ τοῦ τετάρτου ὑπὸ τῆς ἀμπέλου τοῦ Κοὺρτ Ἀλῆ Ἐφένδη, ἔτι μίαν ἄμπελον ἑνὸς στρέμματος μετὰ καρπίμων καὶ ἀκάρπων δένδρων κειμένην εἰς τὴν αὐτὴν τοποθεσίαν καὶ συνορευομένην ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν ὑπὸ τῆς ἀμπέλου τῆς συζύγου τοῦ Ἰνδζὶρ Ἰμπραχήμ, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς ἀμπέλου τῆς συζύγου τοῦ Χασὰν ἀγᾶ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην ὑπὸ τῆς ἀμπέλου τοῦ Κοὺρτ Ἀλῆ Ἐφένδη καὶ ἀπὸ τὴν τετάρτην ὑπὸ τῆς ἀμπέλου τοῦ Μιχαὴλ Σκλαβούνου, ἔτι μίαν ἄμπελον ἑνὸς στρέμματος κειμένην εἰς.......καὶ συνορευομένην ὑπὸ τοῦ ἀγροῦ Πετράκη, ὑπὸ τοῦ ἀγροῦ Ἰμάμ' ὀγλοῦ, ὑπὸ τῆς ἀμπέλου Ἀργυροῦ καὶ ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, ἐπὶ τῇ ἑκατέρωθεν γενομένῃ προτάσει καὶ ἀποδοχῇ διὰ πωλήσεως τελείας καὶ ὁριστικῆς ἀπηλλαγμένης ἀκυρωτικοῦ ὅρου ἐπώλησα ταῦτα καὶ παρέδωκα εἰς τὴν ῥηθεῖσαν σύζυγόν μου Τσεράσταν ἀπέναντι ἑβδομήκοντα πέντε γροσίων καὶ μετὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἀγορὰν καὶ παραλαβὴν εἰς τὴν κυριότητά της ἔλαβον ἐκ τῶν χειρῶν τῆς συζύγου μου σῶον καὶ ἀνελλιπὲς τὸ ἄνω ὁρισθὲν τίμημα ἑβδομήκοντα πέντε γροσίων, εἶνε δὲ εἰς τὸ ἑξῆς τὰ

εἰρημένα ἀμπέλια κτήματα ἐξ ἀγορᾶς τῆς ῥηθείσης δυναμένης νὰ διακατέχῃ αὐτὰ ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλεται. Ὅθεν πρὸς πίστωσιν τῶν γενομένων ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἐγράφη τὸ παρὸν τὴν 7ην τοῦ Σεβὰλ τοῦ ἔτους....

Μάρτυρες
Ἀμπδουλλὰχ υἱὸς Μεχμέτ, Ἀχμὲτ υἱὸς Ὀζοὺν Ἀμπδῆ, Ἀλῆ Τσελεμπῆ Σχουλίνη, Μαχφηζαδὲ Μεχμὲτ Τσελεμπῆ, Ἀργυρὸς Ποῦλος, Ἀναστάσιος Χρήστου, Ζαχαρίτσας Πιλώτης, Κουργούλης Μπάρμπανος, Λεονάρδος Κοτρικᾶς, Ἀγγελάκης Μπενιζέλος.

Ἰδιωτικὰ ἔγγραφα ἀγοραπωλησίας.

Ἀριθ. 47.

Ἡ αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς:

Ὁ κάτοικος Ἀθηνῶν Μεχμὲτ ἀγᾶς υἱὸς τοῦ Ἰμπραχὴμ Μπέσε ὡμολόγησεν ἐνώπιον ἡμῶν ὅτι ἔχων εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ τρία ἐλαιόδενδρα καὶ ἀγρὸν τριῶν ὡς ἔγγιστα στρεμμάτων κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων Ἀθηνῶν καὶ κατὰ τὸ ἄνω μέρος τῆς γνωστῆς θέσεως Χουσεϊνμπεη, καὶ συνορευόμενα ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Μπαμπᾶ Ἀλῆ, ἐκ τῶν δύο μερῶν ὑπὸ τοῦ ἀγροῦ τῶν τέκνων Χουσεῒν Βελῆ καὶ ἐκ τοῦ τετάρτου ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, ἐπώλησε τὸν ἀγρὸν καὶ τὰ ἐλαιόδενδρα εἰς τὸν μοναχὸν Πετράκην ἀπέναντι τριῶν λεοντίων (ἐσεδὶ) γροσίων, ἅτινα ἔλαβεν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ σῷα καὶ ἀνελλιπῆ, διὸ ἔδωκε τὸ παρὸν ἔγγραφον ὅπως εἰς πᾶσαν ἀνάγκην ποιῆται χρῆσιν αὐτοῦ. Ἐγράφη ἐν μηνὶ Σεβὰλ τοῦ ἔτους 1095 (=1684).

Μεχμὲτ

Μάρτυρες
Γιουσοὺφ Καντζούχη, Ἀλῆ Τζούδα,
Ἀμπδῆ Ἀλῆ, Ἀλῆ Τσελεμπῆ Ἀμπδουλκαδὴρ,
Μεχμὲτ ἀγᾶ, Λουπηζαδὲ,
Χουσεῒν ἀγᾶ Μπιμαρζαδέ.

Ἀριθ. 110.

Αἰτία τῆς γραφῆς εἶνε ἡ ἑξῆς:

Ὁ ὑποφαινόμενος ὁμολογῶ ὅτι σήμερον τοῦ 1106 (=1694) ἐπώλησα εἰς τὸν Παπᾶ Πετράκην ἀπέναντι τριῶν γροσίων ἕνα ἀγρὸν

ἑνὸς περίπου στρέμματος κείμενον εἰς Ἀμπελοκήπους καὶ συνορευόμενον ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ ......:............ καὶ ἐκ τῶν τριῶν μερῶν ὑπὸ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Πετράκη. Ὅθεν λαβὼν σῶα καὶ ἀνελλιπῆ τὰ ἄνω ἀναφερόμενα τρία γρόσια, δίδω εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὸ παρόν, ὅπως μηδεὶς ἐνοχλῇ καὶ διαταράττῃ αὐτόν.

Ἀχμὲτ ἀγᾶ
Μελεκζαδὲ

Μάρτυρες
Μελὶκ Ἰσμαὴλ, Χατζῆ Μαχμοὺτ, Ἀχμὲτ Μπάσα, Ἀχμὲτ ἀγᾶ, Γιουσοὺφ ἀγᾶ, Χασᾶν Κάλφα.

Ἀριθ. 104.

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος αὕτη εἶνε :

Ὁ ὑποφαινόμενος ὁμολογῶ ὅτι σήμερον τοῦ 1107 (=1695) ἐπώλησα ἀπέναντι δεκαεπτὰ γροσίων εἰς τοὺς μοναχοὺς τοῦ Πετράκη Παπᾶ Σεραφεὶμ καὶ Παρθένιον, τοὺς ἐκ δεκαὲξ στρεμμάτων ἀγρούς μας κειμένους πλησίον τοῦ μοναστηρίου Ἀσωμάτων καὶ συνορευομένους, ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ κοινοῦ δρόμου, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῶν Ἀσωμάτων καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Ῥουσὲν Σαμπάν, ἔλαβε δὲ ἅπαντα τὰ χρήματα σῶα καὶ ἀνελλιπῆ. Διὸ ἔδωκα εἰς χεῖρας τὸ παρὸν ἔγγραφον, ὅπως μηδενὸς ἐνοχλῇ καὶ διακωλύῃ αὐτούς.

Χουσεῒν Χασὰν

Μάρτυρες
Μεχμὲτ Τσελεμπῆ, Ἰμπραχὴμ Τσελεμπῆ ὀγλοῦ, Ἀζὶζ Τσελεμπῆ Ὀζοὺν (Μακρὺς), Μεχμὲτ Τσελεμπῆ Μελεμενλῆς, Μουσταφᾶ Κιαχαγιᾶ.

Ἀριθ. 76.

Ἡ αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς :

Ὁ κάτοικος Ἀθηνῶν Νικολὸς Ἀσκάθαρος ἐξέθηκε καὶ ὡμολόγησεν ὅτι, ἔχων μίαν ἐγκαταλελειμμένην ἄμπελον ἐκτάσεως ὑπὲρ τὸ ἓν στρέμμα μετὰ τῆς ἐν αὐτῇ συκῆς κειμένην εἰς θέσιν Βρωμοφράκη καὶ συνορευομένην ὑπὸ τοῦ Φώτου, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς ἀμπέλου τοῦ ἰδίου ἀγοραστοῦ Βεῒς ἀγᾶ καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ ἐπώλησεν ἀπέναντι πέντε λεοντίων (ἐσεδὶ) γροσίων εἰς τὸν Βεῒς ἀγᾶν κάτοικον Ἀθηνῶν, καὶ εἰς τὸ ἑξῆς εἶνε αὕτη κτῆμα ἐξ ἀγορᾶς τοῦ Βεῒς ἀγᾶ. Πρὸς πίστωσιν ἐγγράφη τὸ παρὸν καὶ ἐδό-

θη ὅπως ἐν ἀνάγκῃ ἐπιδεικνύῃ αὐτό. Ἐγράφη κατὰ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Ρεβιουλεββὲλ 1108 (=1696).

Μάρτυρες
Ἀχμὲτ Τσελεμπῆ, Μουσταφᾶ Τσελεμπῆ, Χατζῆ Ἀλῆ, Ἰμπραχὴμ Κουρ... Ἐφένδη, Ὀσμὰν Χαλὴλ, Μεχμὲτ ἀγᾶ Κιουτσοὺκ ἀγαζαδέ.

Ἀριθ 87.

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς:

Ὁ Μεχμὲτ ἀγᾶς υἱὸς Ἀλῆ Περβὰζ ζαδὲ κάτοικος Ἀθηνῶν ὡμολόγησε τὰ ἑξῆς: «Ἔχων ὑπὸ τὴν διακατοχήν μου ὡς ἔγγιστα δέκα στρεμμάτων ἀγρόν, κείμενον ἐντὸς τῶν ὁρίων Ἀθηνῶν καὶ πλησίον τοῦ Μοναστηρίου Ἀσωμάτων καὶ συνορευόμενον ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ Χουσεῒν ἀγᾶ Χουσεῒν Βελῆ καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος Μοναστηρίου καὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ ἐπώλησα διὰ τελείας πωλήσεως ἀπέναντι ἐννέα λεοντίων (ἐσεδὶ) γροσίων εἰς τὸν Πετράκην Παπᾶ Ἰωακεὶμ καὶ Σεραφεὶμ καὶ ἔλαβον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν σῶα καὶ ἀνελλιπῆ τὰ ἐν λόγῳ ἐννέα γρόσια. Ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ὁ ῥηθεὶς ἀγρὸς μετὰ πάντων τῶν εἰς αὐτὸν ἀνηκόντων εἶνε κτῆμα ἐξ ἀγορᾶς τῶν εἰρημένων μοναχῶν, οἵτινες δύνανται νὰ μεταβῶσι καὶ καταλάβωσιν αὐτόν· ἐφ' ᾧ ἐγράφη τὸ παρὸν καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας των ὅπως μὴ ἐνοχλῶνται καὶ διαταράττωνται παρ' οὐδενός. Ἐν μηνὶ Τζεμαζιουλεββὲλ τοῦ ἔτους 1108 (=1696).

Μεχμὲτ

Μάρτυρες
Ἀχμὲτ Παπᾶ Δαμὰτ Μαλτ..., Μουσταφᾶ, ἀγᾶ υἱὸς Ἀλῆ Ἀγᾶ, Ἀχμὲτ Ἐφένδη Κόσχουτο, Μεχμὲτ ἀγᾶ Ἀλῆ Κιοτσοὺκ, Χουσεῒν Ἐφένδη.... Κιοσὲ Μεχμὲτ ἀγᾶ.

Ἀριθ. 49.

Ἡ αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς:

Ὁ ὑποφαινόμενος ὁμολογῶ ὅτι ἔχων ὑπὸ τὴν κυριότητά μου ὀκτὼ ἐλαιόδενδρα καὶ δεκατέσσαρα νεόφυτα ἐλαιόδενδρα κείμενα πλησίον τοῦ μοναστηρίου Ἀσωμάτων καὶ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ Σωτήρχου Λατίνου, Μουσταφᾶ Κεχαγιᾶ καὶ ὑπὸ τῶν ἐλαιοδένδρων τοῦ εἰρημένου μοναστηρίου, ἐπὶ τῇ ἑκατέρωθεν γενομένῃ προτάσει καὶ ἀποδοχῇ καὶ δι' ἀληθοῦς, ἱερᾶς καὶ πραγματικῆς πωλήσεως ἀπηλ-

λαγμένης παντὸς ἀκυρωτικοῦ ὅρου ἐπώλησα εἰς τὸν Πετράκην ἡγούμενον τοῦ εἰρημένου μοναστηρίου ἀπέναντι ἐννέα γροσίων καὶ ἑβδομήκοντα ἄσπρων, ὅστις ἐπίσης ὡς ἄνω περιγράφονται ἠγόρασε καὶ ἔλαβεν ὑπὸ τὴν διακατοχήν του πληρώσας ἀνελλιπῶς τὸ συμπεφωνημένον ποσὸν ἐννέα γροσίων καὶ ἑβδομήκοντα ἄσπρων. Δηλῶ ὅθεν ὅτι δὲν ἔχω κανὲν δικαίωμα καὶ ἀπαίτησιν εἰς τὸ ἑξῆς ἐπὶ τῶν ἐλαιοδένδρων τούτων, τὰ ὁποῖα εἶνε ἰδιοκτησία τελεία τοῦ εἰρημένου ἀγοραστοῦ, εἰς ὃν καὶ δίδω τὸ παρόν μοι ἔγγραφον.

Ἐν ἔτει 1123 (=1711)

Χασὰν

Μάρτυρες

Ἀλῆ Ἐφένδης ἰμάμης τοῦ Φετχιέ, Ἰμπραχὴμ Τσελεμπῆ Σεμπή, Δερβὶς Τσελεμπῆ Σαμπανδζὴκ, Χατζῆ Μαχμούτ, Χατζὴ Ἀλῆ ἀγᾶ, Μπεκὺρ ἀγᾶ Καλαμιώτης.

Ἀριθ. 68.

Ἡ αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε αὕτη:

Ὁ ὑποφαινόμενος ἔχων ὑπὸ τὴν κυριότητά μου ἀγρὸν μποστανίων ὡς ἔγγιστα ἑνὸς στρέμματος κείμενον ἐντός τῶν ὁρίων Ἀθηνῶν εἰς τὴν γνωστὴν τοποθεσίαν *Μποστάνια* καὶ συνορευόμενον ἀφ'ἑνὸς ὑπὸ τοῦ Χουσεΐν ἀγᾶ Δελῆ Μουσταφᾶ, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Μεχμὲτ ἀγᾶ Γκόλι, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Γεωργάκη Ταμπακιᾶ καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, περιέχοντος δὲ ἓν ποσὸν κληματαριᾶς, τρεῖς συκᾶς καὶ δύο κυδωνίας, ἐπὶ τῇ ἑκατέρωθεν γενομένῃ προτάσει καὶ ἀποδοχῇ διὰ πωλήσεως τελείας καὶ ἀληθοῦς ἀπηλλαγμένης ὅρου ἀκυρωτικοῦ ἐπώλησα καὶ παρέδωκα αὐτὸν ἀπέναντι δεκαεννέα γροσίων εἰς τὸν Δαμασκηνὸν Πετράκην καὶ Γεωργάκην, ὅπως τὰ $^2/_3$ ἀνήκουσιν εἰς τὸν Πετράκην καὶ $^1/_3$ εἰς τὸν Γεωργάκην οἵτινες ἠγόρασαν καὶ παρέλαβον ὑπὸ τὴν κυριότητα αὐτῶν, ἔλαβον δὲ καὶ ἐγὼ ἐκ τῶν χειρῶν των σφον καὶ ἀνελλιπὲς τὸ ὡς ἄνω ὁριζόμενον τίμημα καὶ δηλῶ ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς οὐδεμίαν ἐξουσίαν καὶ δικαίωμα ἀναμίξεως κέκτημαι ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ μποστανοτόπου, ὄντος τελείας ἐξ ἀγορᾶς ἰδιοκτησίας τῶν εἰρημένων ἀγοραστῶν δυναμένων νὰ διακατέχωσιν αὐτὸν ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλονται. Ἐφ'ᾧ καὶ ἐγράφη τὸ παρὸν ἐνώπιον μαρτύρων, ὅπως ἐν ἀνάγκῃ ποιῶνται χρῆσιν αὐτοῦ. Τὴν 19 Σαμπᾶν τοῦ 1132 (=1719).

········· Κιαχαγιᾶς

Ἐν Ἀθήναις

Μάρτυρες
Ἀχμὲτ Ἰλιμδάρ, Μουσταφᾶ Ἰμπραχὴμ, Μουσταφᾶ Μπογιοὺκ Ἀλῆ, Ἀλῆ Σπάρο Μουσταφά, Μεχμὲτ Τσελεμπῆ, Μουσταφᾶ Οὐλτάμπασι, Χατζῆ Ἀλῆ Ἐφένδη δεύτερος Ἰμάμης τοῦ Φετχιὲ, Ἀλῆ Τσελεμπῆ Σχουλίνης, Μιμὶς Ἀλῆ μπέϊ, Ἀλῆ Μουσταφᾶ Κεχαγιᾶ, Ἀχμὲτ Ἐγριποζλῆ (ἐξ Εὐβοίας) Χασὰν Κοσκότο.

Ἀριθ. 64.

Ἡ αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς :

Ὁ ὑποφαινόμενος σήμερον τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς Ῥαμαζᾶν τοῦ ἔτους 1131 (=1719) ἐπώλησα εἰς τὸν φέροντα τὸ παρὸν ἔγγραφον Γεωργάκην Αἰγινήτην Ταμπακᾶν ἀπέναντι δεκαέξ γροσίων τὴν ἐντὸς τῶν ὁρίων Ἀθηνῶν καὶ εἰς θέσιν Μποστάνια κειμένην μικρὰν ἄμπελόν μου ἑνὸς ὡς ἔγγιστα στρέμματος καὶ συνορευομένην ὑπὸ τοῦ Μουσταφᾶ Γιουσοὺφ πασᾶ, ὑπὸ τοῦ Γκουλὶ Μεχμὲτ ἀγᾶ, ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ἀγοραστοῦ καὶ ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν οὗτος ἠγόρασε καὶ παρέλαβεν εἰς τὴν κυριότητά μου ὡς καὶ ἐγὼ λαβὼν παρ' αὐτοῦ τὸ ἐν λόγω τίμημα σῶον καὶ ἀνελλιπὲς ὁμολογῶ ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς δὲν ἔχω οὐδεμίαν ἐξουσίαν καὶ δικαίωμα ἀναμίξεως ἐπὶ τῆς ῥηθείσης ἀμπέλου, οὔσης πλέον ἰδιοκτησίας ἐξ ἀγορᾶς τοῦ ῥηθέντος ἀγοραστοῦ. Ὅθεν δίδω τὸ παρόν μου ἔγγραφον ἐνώπιον μαρτύρων, ὅπως ἐν πάσῃ ἀνάγκῃ ποιῆται χρῆσιν αὐτοῦ. Ἐγράφη κατὰ τὴν ἄνω χρονολογίαν.

Ἰσμαὴλ Κιαχαγιᾶς
Γαρδιάνος (φύλαξ).

Μάρτυρες
Ἀχμὲτ πασᾶ, Μουσταφᾶ Χακκῆ, Μουσταφᾶ Ἰμπραχημάκη, Ἰμπραχὴμ Μισκῆ Μουσταφᾶ Γιουσούφ, Χουσεὶν Δελῆ Μουσταφᾶ Χατζῆ Ἀλῆ Ἐφένδη Ἰμάμ, Μουσταφᾶ Τατὰρ Διλαβέρ.

Ἀριθ. 26.

Αἶτα τῆς γραφῆς τῶν γραμμάτων εἶνε αὕτη :

Σήμερον τὴν 10ην τοῦ μηνὸς Ζελχιδζὲ τοῦ ἔτους 1132 (=1720)

........................κείμενον ἐν θέσει καλουμένῃ Μποστάνια ἐντὸς τῆς περιφερείας Ἀθηνῶν............ γνωστῶν ὁρίων, ἀφ' ἑνὸς ὁ ἀγοραστὴς ἀφ' ἑτέρου ὁ Μεχμὲτ ἀγᾶ Κολιζαδὲ, ἀφ' ἑτέρου ὁ Γεωργάκης........ . καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ δημόσιος δρόμος ὡς ἔγγιστα ἑνὸς καὶ ἡμίσεος στρέμματος ἄμπελόν μου, ἐπὶ τῇ ἑκατέρωθεν γενομένῃ προτάσει καὶ ἀποδοχῇ.......... διὰ πωλήσεως τελείας καὶ ἀπηλλαγμένης παντὸς ἀκυρωτικοῦ ὅρου........... εἰς τὸν κάτοικον Ἀθηνῶν Παπᾶ Πετράκην ἀπέναντι τριάκοντα δύο γροσίων ἐπώλησα καὶ παρέδωκαν εἰς αὐτὸν.........Οὗτος ἐπίσης ὡς ἄνω περιγράφεται ἠγόρασε καὶ παρέλαβεν ὑπὸ τὴν πλήρη διακατοχήν του πληρώσας μοι τὸ ὁρισθὲν ποσὸν......... ὅπερ ἔλαβον ἐκ τῶν χειρῶν του σῶον καὶ ἀνελλιπὲς..........ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἑξῆς δὲν δικαιοῦμαι παντελῶς νὰ διεκδικῶ δικαιώματα κυριότητος, ἀλλ' εἶνε τελείας ἰδιοκτησίας δυνάμενος νὰ διακατέχῃ αὐτὸν ὡς βούλεται. Ὅθεν ἐγράφη τὸ παρὸν ἔγγραφον καὶ ἐδόθη... ....

Μουσταφᾶ.............

Μάρτυρες
Φεϊζ ουλλάχ, Μουσταφᾶ Τατάρ,
Χουσεὶν Γιουσοὺφ, Χουσεὶν Φεὶζ,
Ἰμπραχὴμ Τσελεμπῆ Δερβὶς Ἀλῆ,
Ἀλῆ......... Μεχμὲτ Ἐφένδης καὶ ἄλλοι.

Ἀριθ. 54.

Ἡ αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος ἐγγράφου εἶνε ἡ ἑξῆς.

Ὁ ὑποφαινόμενος ὁμολογῶ ὅτι τὰ ὑπὸ τὴν κυριότητα τοῦ υἱοῦ μας Μεχμὲτ εὑρισκόμενα καὶ κάτωθι σημειούμενα κτήματα ἤτοι ἠρειπωμένας οἰκίας, ἠρειπωμένου πύργου (κουλὲ), ἠρειπωμένας μάνδρας κυψελῶν καὶ ἓν τμῆμα κήπου μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ συκῶν, ἐλαιῶν, ἀμυγδαλῶν καὶ ἄλλων καρποφόρων καὶ ἀκάρπων δένδρων καὶ μετὰ τῶν πέριξ μικρῶν καὶ πολυαρίθμων χωραφίων, ἐφ' ὧν τὸ ὑννίον δύναται νὰ ἐργασθῇ, κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων Ἀθηνῶν ἐν θέσει Ἅγιος Ἰωάννης Θεολόγος καὶ συνορευόμενα ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ δρόμου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Κυνηγοῦ, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῶν ἀγρῶν τοῦ μοναστηρίου Κὸτς Μπασὶ (Καισαριανῆς), ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῶν ἀψίδων (καμαρῶν) τοῦ Ῥεύματος τοῦ Τσακμὰκ καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ

τοῦ ὅρους, βλέπων ὅτι ταῦτα δὲν εἶνε ἐπωφελῆ εἰς τὸν υἱόν μας ὡς ἐπίτροπος αὐτοῦ ἐπώλησα εἰς τὸν ἡγούμενον καὶ ἡγουμενοσυμβούλους μοναχοὺς τοῦ μοναστηρίου Ἀσώματος τὰ μὲν εἰρημένα ἐρείπια καὶ κῆποι καὶ μάνδρας καὶ καρποφόρα δένδρα ἀπέναντι τριάκοντα πέντε γροσίων, τὰ δὲ χωράφια ἐπίσης ἀπέναντι τριάκοντα πέντε γροσίων, ἤτοι ἐν συνόλῳ ἀπέναντι ἑβδομήκοντα γροσίων, ἅτινα ἔλαβον σῷα καὶ ἀνελλιπῆ. Δηλῶ δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦδε δὲν μένει κανὲν δικαίωμα καὶ ἀπαίτησις τοῦ υἱοῦ μου ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ κτημάτων καὶ χωραφίων, ἅτινα εἶνε ἰδιοκτησία ἐξ ἀγορᾶς τῶν ἐν λόγῳ μοναχῶν. Ὡς ἐπίτροπος δὲ τοῦ υἱοῦ μου κρίνας ὅτι θὰ εἶνε ὠφελιμώτατον εἰς αὐτὸν νὰ κατέχῃ κτῆμα ἐκ τῶν ληφθέντων ἑβδομήκοντα γροσίων ἠγόρασα καὶ ἔλαβον ὑπὸ τὴν κατοχήν μου ὡς ἐπίτροπος τοῦ υἱοῦ μου μίαν κυψέλην καὶ τριάκοντα δύο δένδρα ἐν θέσει Βουνὸς ὡς ἀναφέρεται ἐν τῇ ἑλληνιστὶ συντεταγμένῃ ὁμολογίᾳ. Ὅθεν ἐνώπιον μαρτύρων ἔδωκα τὸ παρόν μου εἰς τοὺς εἰρημένους μοναχοὺς γραφὲν τὴν 1 Ρεβιουλεβὲλ 1135 (=1722).

Ἀχμὲτ Κηζηλζαδὲ

Μάρτυρες
Χατζῆ Ἀλῆ ἀγᾶ
Χατζῆ Ἰμπραχὴμ ἀγᾶ Χασᾶν Τσελεμπῆ
Χατζῆ Μαχμοὺτ Μαρουκαὴ
Μελὲκ Μεχμὲτ Ἐφένδη
Μουσταφᾶ Ἐφένδης ἀδελφὸς τοῦ Μουσταφᾶ
Μουλᾶ Χουσεὶν Μουεζίνης
Μουσταφὰ Τσελεμπῆς
Μουσταφᾶ Τσελεμπῆ Μπογιοὺκ ἀλῆ
Μουσταφᾶ Τσελεμπῆ.

Ἀριθ. 11

Ὁ ὑποφαινόμενος ὁμολογῶ διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου μου ὅτι τὸ κατὰ τὸν δρόμον Κότζμπασι (Καισαριανῆς) κείμενον καὶ ὑπὸ τὴν κατοχὴν καὶ καλλιέργειάν μου διατελοῦν χωράφιόν μου, τὸ ὁποῖον συνορεύεται ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπὸ τοῦ Μοναστηρίου, ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τοῦ Τσελεμπῆ καὶ ἀπὸ τοῦ Ῥεύματος καὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ παρεχώρησα ἀπέναντι τιμήματος δεκατριῶν γροσίων εἰς τὸν ἡγούμενον τοῦ Μοναστηρίου Ἀσωμάτων Παπᾶ Δαμασκηνὸν καὶ τοὺς μοναχοὺς τῆς εἰρημένης Ἐκκλησίας, οὗτοι δὲ παρεδέχθησαν τὸ ὡς ἀνωτέρω περιγραφόμενον χωράφιον καὶ ἐπλήρωσαν τὸ τίμημα αὐτοῦ

δεκατρία γρόσια, ἅτινα παρέλαβον παρ' αὐτῶν σῶα καὶ ἀνελλιπῆ. Ἐφ' ᾧ δίδω τὸ παρόν μου γραφὲν τὴν 20ην τοῦ μηνὸς Ρεβιουλαχὴρ τοῦ ἔτους 1136 (=1724).

Μαχμοὺτ Μαρουχᾶ

Μάρτυρες
Σεϊδ Χουσεϊν, Ἀχμὲτ Τσελεμπῆ
Μεχμὲτ Σαμπάν, Βεῒς ἀγᾶ
Χουσεϊν ἀγαζαδὲ Μουσταφᾶ
Ἀχμὲτ Χαλὴλ υἱὸς τοῦ Κηφισσιώτου
Χουσεϊν, Μολλᾶ Χουσεϊν, Φέϊζ

Ἀριθ. 51.

Ἡ αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς:

Ὁ κάτωθι ὑποφαινόμενος Μεχμὲτ ἀγᾶς υἱὸς Ἀχμὲτ ἀγᾶ Ἐλιὰς μπεϊζαδὲ κάτοικος Ἀθηνῶν ἔχων ὑπὸ τὴν διακατοχήν μου δεκατρία ἐλαιόδενδρα καὶ εἴκοσι στρεμμάτων ἀγροὺς κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων Ἀθηνῶν καὶ κατὰ τὴν θέσιν Κουμουσούλα τῶν Ἀσωμάτων καὶ συνορευόμενα ὑπὸ τοῦ Μεχμὲτ ἀγᾶ Σερδὰρ ὀγλοῦ, ὑπὸ τοῦ Λαμπράκη καὶ ἐκ δύο μερῶν ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, ταῦτα πάντα ὁμολογῶ ἐνώπιον ἀξιοπίστων μαρτύρων ὅτι διὰ πωλήσεως τελείας ἐπώλησα ἀπέναντι δεκαοκτὼ λεοντίων γροσίων εἰς τοὺς κατοίκους Ἀθηνῶν μοναχοὺς Πετράκην, Παπᾶ Ἰωακεὶμ καὶ Παπᾶ Σεραφείμ, παρὰ τῶν ὁποίων ἔλαβον σῶα καὶ ἀνελλιπῆ τὰ συμπεφωνημένα δεκαοκτὼ γρόσια καὶ εἶνε τελεία αὐτῶν ἰδιοκτησία τὰ ἐν λόγῳ δεκατρία ἐλαιόδενδρα καὶ εἴκοσι στρέμματα ἀγροῦ. Ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸς διακατοχὴν αὐτῶν ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τῶν κυρίων τῆς γῆς διώρισα ἐπίτροπον τὸν Μεχμὲτ ἀγᾶν Σερδάρογλουν ὅπως φροντίσῃ περὶ ἐκδόσεως τῆς ἀδείας ταύτης. Πρὸς πίστωσιν δὲ ἔγραψα τὸ παρὸν καὶ ἔδωκα εἰς χεῖράς των, ἵνα ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπιδείξωσιν αὐτὸ καὶ μὴ ἐνοχλῶνται καὶ διαταράσσωνται παρ' οὐδενός. Ἐγράφη ἐν μηνὶ Ρεβιουλαχὴρ τοῦ ἔτους 1160 (=1747).

Μεχμὲτ Μπεϊζαδὲ

Μάρτυρες
Χασὰν Τσελεμπῆ Κατσάκο
Χουσεϊν Μπάσε
Μεχμὲτ ἀλῆ
Μεχμὲτ ἀγᾶ Σερδαρογλοῦ
Χουσεϊν Ἐφένδη, καὶ ἄλλοι.

'Αιρθ. 66

Ἡ αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς:

Οἱ ὑποφαινόμενοι ὁμολογοῦμεν διὰ τοῦ παρόντος ὅτι ἔχοντες ὑπὸ τὴν κυριότητα ἡμῶν ἑξήκοντα πέντε ἐλαιόδενδρα, ἓν φρέαρ καὶ μίαν καρυδιὰν κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων Ἀθηνῶν εἰς Πατήσια κατὰ τὴν Μεγάλην Βρύσιν καὶ συνορευόμενα ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ κήπου τῶν πωλητῶν, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ κήπου τοῦ Ἐλιάς, ἀπὸ ἄλλου ὑπὸ τῶν δένδρων τοῦ Χατζῆ Μεχμέτ, ἀφ' ἑτέρου καὶ ἐν μέρει ὑπὸ τῶν δένδρων τοῦ μοναστηρίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, ἐπὶ τῇ ἑκατέρωθεν γενομένῃ προτάσει καὶ ἀποδοχῇ διὰ πωλήσεως τελείας καὶ ὁριστικῆς ἀπηλλαγμένης παντὸς ὅρου ἀκυρωτικοῦ ἐπωλήσαμεν ἀπέναντι 217 γροσίων εἰς τὸν Ἀλῆ Πασᾶν Μπεκιράκην καὶ παρεδώκαμεν εἰς αὐτόν, παρὰ τοῦ ὁποίου μετὰ τὴν ἀγορὰν καὶ παραλαβὴν ὑπὸ τὴν κατοχήν του, ἐλάβομεν τὸ συμπεφωνημένον ποσὸν σῶον καὶ ἀκέραιον, δηλοῦμεν δὲ ὅτι τοὐντεῦθεν οὐδεμίαν ἐξουσίαν καὶ μετοχὴν ἔχομεν ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω περιγραφομένων δένδρων, ἅτινα εἶνε τελεία ἰδιοκτησία ἐξ ἀγορᾶς τοῦ ῥηθέντος Ἀλῆ Πασᾶ, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως, ὅταν ὑπάρχῃ ἀνάγκη ὕδατος, νὰ διέρχηται τοῦτο διὰ μέσου τοῦ κήπου τοῦ εἰρημένου Ἀλῆ καὶ τῆς συζύγου του. Εἶνε δ' ἐλεύθερος νὰ διακατέχῃ αὐτὰ ὡς βούλεται καὶ νὰ μὴ ἐνοχλῆται καὶ κωλύηται οὔτε παρ' ἡμῖν οὔτε παρ' ἄλλου τινός. Ἐγράφη τὴν 13 Ρεβιουλεββὲλ 1173 (=1759).

Ἀλῆ Μαρτῆ
Ἐν Ἀθήναις

Μερζιτζὰν υἱὸς Μιμὶς
Κοτς Καμπανὶ

Μάρτυρες
Μιμίς Πασᾶ Κῆτσο
Ἀχμὲτ Χαλῆτ
Ἀλῆ Τσελεμπῆ Σκουλίνη
Μολλῆ Χασὰν Κάλφα
Ἀμπδῆ Ἐφένδης.

'Αριθ. 120

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε αὕτη.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἔχων ὑπὸ τὴν κυριότητά μου κῆπον δύο στρεμμάτων καὶ ἑνὸς αὐλακίου περίπου μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δέκα μικρῶν καὶ μεγάλων ἐλαιοδένδρων καὶ ἄλλων ὀπωροφόρων καὶ ἀκάρπων δένδρων, κείμενον εἰς τὸ χωρίον Κηφισσίαν ὑπαγομένην εἰς τὰς Ἀθή-

νας καὶ συνορευόμενον ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ κήπου τῆς συζύγου τοῦ ἐξ Εὐβοίας Χασὰν Μπέσι, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ κήπου τοῦ Ὀσμὰν Βλάχου καὶ ἐκ δύο μερῶν ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, τοῦτον μεθ' ὅλων τῶν εἰς αὐτὸν ὑπαγομένων καὶ ἀνηκόντων δικαιωμάτων καὶ προσαυξημάτων διὰ πωλήσεως περιεχούσης πρότασιν εἰς ἀποδοχήν, τελείας καὶ ἀπηλλαγμένης ὅρου ἀκυρωτικοῦ ἐπώλησα ἀπέναντι ἑβδομήκοντα πέντε τρεχουμένων γροσίων εἰς τὸν φέροντα τὸ παρὸν Σπῦρον Καρόρην κάτοικον τοῦ εἰρημένου χωρίου καὶ παρέδωκα εἰς αὐτόν, ὅστις ἐπίσης παραδεχθεὶς τὴν ἀγορὰν ὡς ἀνωτέρω καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὑπὸ τὴν κυριότητά του ἐπλήρωσε τὸ ορισθὲν τίμημα ἑβδομήκοντα πέντε γροσίων, ἅτινα ἔλαβον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ σῶα καὶ ἀνελλιπῆ, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ καὶ αἰτίᾳ μοὶ μένει πλέον δικαίωμα καὶ ἐξουσία ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω περιγραφομένου κήπου, ὅστις εἶνε τελεια ἐξ ἀγορᾶς ἰδιοκτησία τοῦ ῥηθέντος Σπύρου Καρόρη δικαιουμένου νὰ διακατέχῃ αὐτὸν ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλεται. Πρὸς κύρωσιν ἐγράφη τὸ παρὸν ἔγγραφον καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας, ὅπως ἐν ἀνάγκῃ δεικνύῃ αὐτό. Ἐγράφη ἐν ἀρχῇ τοῦ Σεβὰλ τοῦ 1190 (=1775).

Ὁ ταπεινὸς Μεχμὲτ Ἀρὶφ
ἱεροδικαστὴς (Μουφτῆ) ἐν τῇ πόλει
Ἀθηνῶν.

Μάρτυρες
Μολλᾶ Μεχμὲτ Χασὰν Κάλφα, Μουσταφᾶ
Ποῦζαδὲ Χασὰν Χαβατζατζήκ.

Ἀριθ. 31

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος ἐγγράφου εἶνε ἡ ἑξῆς:

Ὁ ὑποφαινόμενος κατέχων εἰς τὴν πλήρη κυριότητά μου οἰκίαν κειμένην εἰς τὴν συνοικίαν Ἀθηνῶν *Σωτειραδίτσας* καὶ ὁριζομένην ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τῆς οἰκίας Τσιβάδα Λιθάρι, ἀπὸ τῶν δύο μερῶν ὑπὸ τοῦ Μετοχίου Σπυρίδωνος καὶ ἐκ τοῦ τετάρτου ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, περιέχουσαν δὲ ἓν ἰσόγειον καὶ ἀνώγειον δωμάτιον, μίαν ἀποθήκην, ἕνα λάκκον, σταῦλον καὶ αὐλήν, ταύτην τὴν οἰκίαν μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων καὶ δικαιωμάτων, ἐπὶ τῇ ἑκατέρωθεν γενομένῃ προτάσει καὶ ἀποδοχῇ καὶ διὰ πωλήσεως τελείας καὶ ὁριστικῆς ἀπηλλαγμένης παντὸς ὅρου ἀκυρωτικοῦ ἐπώλησα ἀπέναντι ἑξή-

κοντα τρεχουμένων γροσίων εἰς τοὺς φέροντας τὸ παρὸν Μάρτυρον(;) καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Εἰρηνιώ, παρέδωκα εἰς αὐτοὺς καὶ κατέστησα τελείους κυρίους, οἵτινες ὡσαύτως ἠγόρασαν καὶ παρέλαβον ὑπὸ τὴν πλήρη κυριότητα αὐτῶν τὴν ἐν λόγῳ οἰκίαν ὡς ἄνω περιγράφεται, καὶ ἐπλήρωσαν τὸ ὁρισθὲν ἀντίτιμον ἑξήκοντα γροσίων, ἅτινα ἔλαβον παρ' αὐτῶν σῶα καὶ ἀνελλιπῆ, δηλῶ δὲ ὅτι τοὐντεῦθεν οὐδεμίαν διεκδίκησιν δικαιωμάτων ἐπ' αὐτῆς δικαιοῦμαι νὰ ἐγείρω, ὡς οὔσης τελείας καὶ πλήρους ἰδιοκτησίας τῶν ἄνω εἰρημένων, οἵτινες ἐλευθέρως δύναται νὰ διακατέχωσιν αὐτὴν ὡς βούλονται. Ἐπὶ τῇ ὁμολογίᾳ ταύτῃ συνετάχθη τὸ παρὸν τὴν 10 Ζιλκαδὲ τοῦ ἔτους 1199 (=1785).

Σεῒδ Ἀχμὲτ
Ἐν Ἀθήναις

Μάρτυρες

Χουσεΐν Μπάσα Ζαραλούχη, Ἀλῆ Μπάσα Μπεκυράκη, Μουσταφᾶ Σιπαχῆ Σούλη, Ὀμὲρ Μπάσα Ἀμπδουλὰχ μουφτῆ, Χαλὴλ Ἰστιβαλῆ, ὁ ἰμάμης Χουσεΐν Ἐφένδης, Χασὰν Κάλφα Μαχμοὺτ Μπάσα Ναλμπὰντ καὶ ἄλλοι.

Ἀριθ. 93

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς:

Σήμερον τὴν 17 τοῦ μηνὸς Ζιλκαδὲ τοῦ ἔτους 12.... ὁ φρούραρχος Ἀθηνῶν Σαλὴχ ἀγᾶς ἐνώπιον μαρτύρων ἐδήλωσε καὶ ὡμολόγησεν ὅτι ἔχων ὑπὸ τὴν πλήρη κυριότητα καὶ διακατοχὴν αὐτοῦ ἓν ζευγηλατεῖον.......διὰ βόας καὶ τὸ ἄλλο διὰ ἄχυρα, ἔτι ζευγηλατεῖον μετὰ ἀποθηκῶν (ἀμπαρίων), ἔτι μαγαζεῖον καὶ πλησίον τοῦ μαγαζείου.......ὕδωρ οἰκίας καὶ τρία ἁλώνια καὶ δύο βρύσεις καὶ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος ὕδωρ καὶ τρεῖς........ κοιλὰ σπόρου σίτου καὶ εἴκοσι κοιλὰ κριθῆς καὶ ἐργαλεῖα ἀνήκοντα εἰς τὸ ζευγηλατεῖον.....κείμενα εἰς θέσιν καλουμένην τσιφλίκιον Βρανᾶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ χωρίου Μαραθῶνος, τοῦ ὑπαγομένου εἰς τὴν περιφέρειαν Κατάδεμα τῆς διοικήσεως Ἀθηνῶν, διὰ πωλήσεως τελείας καὶ ἀπηλλαγμένης ὅρου ἀκυρωτικοῦ ἐπώλησεν εἰς τὸν Ἡγούμενον Πετράκη Παρθένιον Διάκονον Δαμασκηνὸν καὶ Διάκονον Ἄνθιμον ἀπέναντι τριῶν χιλιάδων γροσίων καὶ παρέδωκεν εἰς αὐτούς.

παρὰ τῶν ὁποίων μετὰ τὴν ἀγορὰν καὶ παραλαβὴν ὑπὸ τὴν κυριότητα ἔλαβεν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὸ ὡρισμένον τίμημα τῆς πωλήσεως τριῶν χιλιάδων γροσίων, εἰς τὸ ἑξῆς δὲ ἐπὶ τῶν εἰρημένων κατ' οὐδένα τρόπον καὶ λόγον ἔχει πλέον δικαίωμα καὶ ἐξουσίαν ἐπεμβάσεως, ἀλλ' εἶνε τελεία ἐξ ἀγορᾶς ἰδιοκτησία τῶν προρρηθέντων, δικαιουμένων νὰ διακατέχωσιν αὐτὰ ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλονται. Ὅθεν ἐγράφη τὸ παρὸν ἐνώπιον μαρτύρων καὶ ἐδόθη, ὅπως ἐν ἀνάγκῃ ἐπιδεικνύωσιν αὐτό.

Σαλὴχ φρούραρχος
τοῦ φρουρίου Ἀθηνῶν.

Μάρτυρες
Τετὰρ Ἀχμὲτ ἀγᾶ
. . . .
. . . .
. . . . . Ἀχμὲτ Ἐφένδη
. . . . Γχουλὶ
. . . . Μεχμὲτ ἀγᾶ
Ρουστέμ. . . . .
. . . . . . Σερ Τοπῆ
καὶ ἄλλοι

Ἀριθ. 146

Αἰτία τῆς γραφῆς. . . . .

. . . . δεκάτην τοῦ Ρεβιουλεβέλ. . . . . ἐκ τῶν κατοίκων Ἀχμὲτ υἱός. . . . . ἐδήλωσε καὶ ὡμολόγησεν ὅτι ἐν τῇ πόλει. . . . . . ἐν τῷ χωρίῳ Κηφισσίας. . . . . . τὴν Τετάρτην ἀπὸ δεκαπέντε. . . . . ἀπὸ δεκαπέντε. . . . . . . καὶ ἕνδεκα, δεκαπέντε. . . . . . . ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως. . . . . δικαίωμα ὑδρεύσεως μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου Μεχμὲτ συνεταιρικῶς. . . . τὸ δικαίωμα ὑδρεύσεως . . . . . διὰ πωλήσεως περιεχούσης πρότασιν καὶ ἀποδοχὴν ἑκατέρωθεν, τελείας καὶ ἀπηλλαγμένης ὅρου ἀκυρωτικοῦ εἰς τὸν φέροντα τὸ παρὸν Μῆτρον. . . . . ὑπήκοον ἀπέναντι 102 τρεχουμένων γροσίων ἐπώλησα καὶ παρέδωκα εἰς αὐτόν, ὅστις ἐπίσης ἠγόρασε καὶ παρέλαβεν ὑπὸ τὴν κυριότητά του πληρώσας. . . . . γρόσια, ἅτινα ἔλαβον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ τοῦ Μήτρου σῶα καὶ ἀνελλιπῆ, δηλῶ δὲ ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς ἐπὶ τοῦ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ συνεταιρικοῦ δικαιώματος ὑδρεύσεως δὲν ἔχω ἐγὼ οὐδὲν δικαίωμα καὶ ἐξουσίαν, ἀλλ' εἶνε τελεία ἐξ ἀγορᾶς ἰδιοκτησία τοῦ εἰρημένου Μήτρου Ξένη

δικαιουμένου νὰ διακατέχῃ αὐτὸ ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλεται, ἐφ' ᾧ καὶ ἐγράφη τὸ παρὸν ἐνώπιον μαρτύρων τῷ 1203 (=1789) τὴν 24 καὶ 17 τοῦ μηνός.......

'Αχμέτ·........

....

'Αθηνῶν

Μάρτυρες
'Αμπδουλκαδὲρ 'Αλῆ Σὰχ
Δερβὶς 'Αλῆ Μπεκυράκη
Χαμζᾶ 'Εφένδη Χατὴπ (ἱεροκῆρυξ)
Χασὰν Μπάσα Χασὰν Σαφαδὰρ
Χασὰν Μπάσα Σαρῆ 'Αχμὲτ
'Ο 'Ιμάμης Χουσεΐν 'Εφένδης
Χασὰν Κάλφας
καὶ ἄλλοι

'Αριθ. 44

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς :

Σήμερον τὴν πέμπτην τοῦ μηνὸς Τζεμαζιουλαχὴρ τοῦ ἔτους 1211 (=1796) οἱ ἐκ τῶν κατοίκων 'Αθηνῶν 'Αντώνιος Σκορδαρᾶς καὶ ὁ ἀδελφὸς Θεόδωρος ὡμολόγησαν ἐνώπιον ἀξιοπίστων μαρτύρων ὅτι ἔχοντες οἰκίαν συνιδιόκτητον κειμένην ἐν τῇ συνοικίᾳ 'Ρόμπης καὶ ὁριζομένην ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν ὑπὸ Παναγιώτου Σκαρδιάκου, θυγατρὸς Πέτρου Πούλου Λινάρδου, ὑπὸ τοῦ μαγαζείου Μπίτσα καὶ ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, περιέχουσαν δὲ ἓν χειμερινὸν δωμάτιον, ἓν κατώγειον, μίαν οἰναποθήκην, φρέαρ, φοῦρνον ἀπόπατον καὶ αὐλήν, ταύτην μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων καὶ δικαιωμάτων ἐπὶ τῇ ἑκατέρωθεν γενομένῃ προτάσει καὶ ἀποδοχῇ καὶ διὰ πωλήσεως τελείας καὶ ὁριστικῆς καὶ ἀπηλλαγμένης παντὸς ἀκυρωτικοῦ ὅρου ἐπώλησαν εἰς τὸν ῥαγιᾶν κάτοικον 'Αθηνῶν Νικολὸν Λάσκαρην ἀπέναντι ὀγδοήκοντα ὀκτὼ γροσίων καὶ παρέδωκαν αὐτὴν εἰς αὐτόν, ὅστις ἐπίσης ἠγόρασεν αὐτὴν καὶ παρέλαβεν ὑπὸ τὴν κυριότητά του ὡς ἄνω περιγράφεται πληρώσας τὸ συμπεφωνημένον ἰσότιμον ὀγδοήκοντα ὀκτὼ γροσίων, ἅτινα παρέλαβον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ σῶα καὶ ἀνελλιπῆ 'Εδήλωσαν δὲ ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς δὲν δικαιοῦνται νὰ ἐγείρωσιν οὐδεμίαν ἀπαίτησιν ἐπὶ τῆς εἰρημένης οἰκίας, οὔσης τελείας ἰδιοκτησίας τοῦ εἰρημένου Νικολάου Λάσκαρη δυναμένου νὰ διακατέχῃ αὐτὴν ἐλευθέρως καὶ

διαθέτη ὡς βούλεται, ἐφ' ᾧ καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὸ παρὸν ἔγγραφον ἰδιοκτησίας, ὅπως οὔτε παρὰ τῶν πωλητῶν οὔτε παρ' ἄλλου τινὸς ἐνοχλῆται καὶ διαταράττηται. Ἐγράφη κατὰ τὴν ἄνωθι σημειουμένην ἡμερομηνίαν 1211. Ἐκδοθήτω χοτζέτιον.

Παναγιώτης Σκορδαρᾶς. Ὁ ἀδελφός του Θεόδωρος.
Ἐν Ἀθήναις ἐν Ἀθήναις

Ὁ ἕτερος ἀδελφός του Ἀντώνιος
ἐν Ἀθήναις

Μάρτυρες
Ἰμπραχὴμ Χατζῆ Ἀχμέτ, Σαλὴχ Σαρρῆ Ἀχμέτ, Ζουλφικὰρ Σοφτᾶς, ὁ ἰμάμης Χουσνῆ Ἐφένδης, Χασὰν κάλφας, Μολλᾶ Δερβὶς Μελεκζαδέ, Σπῦρος Μελέτης, Παλαιολόγος Καλάκος, Σπύρος Σκορβελᾶς καὶ ἄλλοι

Ἀριθ. 115

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς

Σήμερον ἐν ἔτει 1216 (=1801) ἡ Μπίτσα σύζυγος τοῦ....... χριστιανὴ κάτοικος Ἀθηνῶν ἐνώπιον μαρτύρων οἰκειοθελῶς καὶ αὐθορμήτως καὶ ἐν ὑγιεῖ καταστάσει διατελοῦσα ἐδήλωσε καὶ ὡμολόγησεν ὅτι ἂν ἐνόσῳ κατοικῶ ἐν τῷ Μετοχίῳ τοῦ Παπᾶ Διονυσίου ἡγουμένου τῶν Ἀσωμάτων ἕνεκα γήρατος ἐπέλθῃ ὁ θάνατος καὶ ζητήσωσιν ἀπὸ τὸν εἰρημένον ἡγούμενον πράγματά μου, δηλῶ ὅτι πρὸ δέκα ἐτῶν ἐπώλησα τὴν οἰκίαν μου εἰς τὸν εἰρημένον.... καὶ τὰ ἄλλα μικρὰ πράγματά μου ἐφθάρησαν, δὲν ἔχω δὲ νὰ λαμβάνω παρὰ τοῦ Ἡγουμένου οὐδὲ ἓν ἄσπρον κ.........ἐπειδὴ δὲ ἔμεινα εἰς τὸ Μετόχιον νὰ μὴ ζητῶσι τίποτε ἀπὸ τὸν ἡγούμενον, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ δίδω τὴν παροῦσαν ἀπόδειξιν ὅπως εἰς πᾶσαν ἀνάγκην δεικνύῃ αὐτήν. Τῷ 1216 (=1801).

Μπίτσα σύζυγος
Παπᾶ Ἀγγελάκη.

Ἀριθ. 133.

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε αὕτη.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἔχων ὑπὸ τὴν διακατοχήν μου ἀγρὸν ἑνὸς περίπου στρέμματος καὶ τριάκοντα βημάτων κείμενον εἰς τὰ πέριξ τοῦ χωρίου Μεσογείων ὑπαγομένου εἰς τὴν διοίκησιν Ἀθηνῶν καὶ συνορευόμενον ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Γεωργάκη Νικολοῦ, ἐκ δύο

μερῶν ὑπὸ τῆς οἰκίας τοῦ Πετράκη καὶ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Ἰμπραχὴμ Μαχφῆ, μεθ' ὅλων τὸν εἰς αὐτὸν ὑπαγομένον δικαιωμάτων καὶ προσαυξημάτων ἐξεχώρησα εἰς τὸν Σταμάτην Πολίτην κάτοικον τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἀπέναντι πεντήκοντα γροσίων, ἅτινα μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ ἀγροῦ ὑπὸ τὴν κατοχήν του ἔλαβον παρὰ τοῦ εἰρημένου Σταμάτη Πολίτη σῷα καὶ ἀνελλιπῆ, δὲν ἔχω δὲ πλέον οὐδεμίαν ἐξουσίαν καὶ δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἀγροῦ, ὅστις εἶνε τελεία ἐξ ἀγορᾶς ἰδιοκτησία αὐτοῦ δικαιουμένου νὰ διακατέχῃ ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλεται, χωρὶς νὰ γίνεται ἐνόχλησις καὶ διατάραξις τῆς κατοχῆς του μήτε παρ' ἡμῶν μήτε παρ' ἄλλου τινος. Ἐγράφη ἐν ἀρχῇ τοῦ μηνὸς Τζεμαζιουλεβὲλ 1217 (=1801).

Ἀχμέτ υἱός Λουτφουλλάχ
Ἀθῆναι.

Μάρτυρες
Μεχμὲτ υἱὸς Χασὰν Κάλφα
Χατζῆ Χασὰν Ῥηγά.

Ἀριθ. 85.

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς·

Ἡ Ζεϊνὲπ Χανοὺμ θυγάτηρ τοῦ φρουράρχου Ἀχμὲτ ἀγᾶ, κάτοικος Ἀθηνῶν ὁμολογῶ διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου ὅτι ἔχουσα ὑπὸ τὴν κυριότητά μου ἰδιόκτητον οἰκίαν περιέχουσαν δύο ἰσόγεια δωμάτια, δύο ἀποθήκας γλεύκους, δύο ἀνώγεια δωμάτια, σταῦλον, αὐλὴν καὶ δένδρα κάρπιμα καὶ ἄκαρπα, κειμένην δὲ εἰς τὸ χωρίον Ἀμαρούσιον καὶ συνωρευομένην ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ κήπου τοῦ Ταβάνη, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῶν ἐλαιοδένδρων τοῦ κεχαγιᾶ τῆς Βασιλομήτορος, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς οἰκίας τοῦ Φράγκου καὶ ἐκ τοῦ τετάρτου ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, μεθ' ὅλων τῶν εἰς αὐτὴν ὑπαγομένων ἐξαρτημάτων καὶ δικαιωμάτων ἐπώλησα ἀπέναντι ἑκατὸν πεντήκοντα γροσίων καὶ παρέδωκα αὐτὴν εἰς τοὺς υἱός μου Ἀμπδουρραχμὰν καὶ τὸν ἀδελφόν του Χουσεὶν, παρὰ τῶν ὁποίων μετὰ τὴν ἀγορὰν καὶ παραλαβὴν ὑπὸ τὴν κυριότητά των ἔλαβον ἐκ τῶν χειρῶν των τὸ ἄνω εἰρημένον ποσὸν ἑκατὸν πεντήκοντα γρόσια σῷα καὶ ἀνελλιπῆ καὶ ἔδωκα εἰς αὐτοὺς τὸ παρὸν ἔγγραφον. Ἀπὸ τοῦδε ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ οἰκίας δὲν μοὶ μένει οὐδὲν δικαίωμα καὶ ἐξουσία, ἀλλ' εἶνε τελεία καὶ ἀληθὴς ἰδιοκτησία ἐξ ἀγορᾶς τῶν προρρηθέντων, δυναμένων ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλονται νὰ διακατέχωσιν αὐτήν, παρ' οὐ-

δενὸς δὲ οὔτε παρ' ἐμοῦ νὰ μὴ ἐνοχλῶνται καὶ διαταράττωνται. Ἐγράφη ἐν ἀρχῇ τοῦ Σαφὲρ 1219 (=1804).

Ζεϊνὲπ	Μάρτυρες
θυγάτηρ	Μολλᾶ Μουσταφᾶ Ζεγγὶν
Ἀχμὲτ τοῦ Φρουράρχου	Σεϊδ Μουσταφᾶ Μιμοζαδὲ
Φρούριον	Σεϊδ Ἀλῆ ἐκ Λιβαδείας
Ἀθηνῶν	Μολλᾶ Χασὰν Κάλφα
	Ἰδρὶς Μολλᾶ Μεχμέτ.

Ἀριθ. 77.

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς:

Χατζῆ Σαλὴχ Μπέη
Μαχμοὺτ πασᾶ Ὀμὲρ ἀγᾶ.

Ὁ Νικόλαος Λαΐνας καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Κασὼ κάτοικος Ἀθηνῶν οἰκειοθελῶς ὡμολόγησαν ἐνώπιον μαρτύρων ὅτι ἔχοντες ὑπὸ τὴν κυριότητα αὐτῶν εἴκοσι καὶ ἓξ ἐλαιόδενδρα κείμενα ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀθηνῶν καὶ κατὰ τὴν θέσιν Πέλικα καὶ συνορευόμενα ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν, ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τῶν δένδρων τοῦ Δερβὶς ἀγᾶ Βεῒς ἀγαζαδέ, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῶν δένδρων τοῦ Χασὰν ἀγᾶ, ἀπὸ τοῦ τρίτου ὑπὸ τῶν δένδρων τοῦ Χατζῆ Ὀμὲρ ἀγᾶ καὶ ἀπὸ τοῦ τετάρτου ὑπὸ τῶν δένδρων τῆς Κάσω Ἄστα Κουλίνα, μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων καὶ δικαιωμάτων, ἐπὶ τῇ ἑκατέρωθεν γενομένῃ προτάσει καὶ ἀποδοχῇ καὶ διὰ πωλήσεως τελείας καὶ ἱερᾶς ἀπηλλαγμένης ἀκυρωτικοῦ ὅρου ἐπώλησαν εἰς τοὺς φέροντας τὸ παρὸν ἔγγραφον Ἀθανάσιον Γκίκα Μαρτίκην καὶ τὸν ἀδελφὸν τούτου Σταμάτην Γκίκα Μαρτίκην ἀπέναντι διακοσίων τεσσαράκοντα ἓξ τρεχουμένων γροσίων καὶ παρέδωκαν ταῦτα εἰς αὐτούς, παρὰ τῶν ὁποίων μετὰ τὴν ἀγορὰν καὶ παραλαβὴν ὑπὸ τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα αὐτῶν ἔλαβον τὸ ὡρισμένον τίμημα τῆς πωλήσεως διακόσια τεσσαράκοντα ἓξ γρόσια σῷα καὶ ἀκέραια· ἐφ' ᾧ δίδουσι τὸ παρὸν ἔγγραφον καὶ δηλοῦσιν ὅτι ἐπὶ τῶν εἰρημένων δένδρων κατ' οὐδένα τρόπον καὶ αἰτίαν μένει πλέον εἰς αὐτοὺς δικαίωμα καὶ ἐξουσία, ἀλλ' εἶνε ἀποκλειστικῶς κτήματα ἐξ ἀγορᾶς τῶν προρρηθέντων, δικαιουμένων νὰ διακατέχωσιν αὐτὰ ἐλευθέρως καὶ ὅπως βούλονται ὄντες τέλειοι κύριοι καὶ ἰδιοκτῆται, εἰς τὴν διακατοχὴν δὲ

αὐτῶν παρ' οὐδενὸς ἐνοχληθήτωσαν. Ἐν ἀρχῇ τοῦ Ρεβιουλαχὴρ 1221 (=1806).

Νικόλαος Λαΐνας
Κασώ Ἄστα Κολίνα

Μάρτυρες
Νικόλαος Χαϊμαντᾶς
Γεώργο Κόλια Μπίκα.
Νικολὸς Πετρότσος
Ἀναστάσης Λίτζα
Κυριάκος Βαγγελάρα.

Ἀριθ. 82.

Ἡ αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶναι αὕτη:

Σήμερον τὴν 3 Ρεμπιουλαχὴρ τοῦ ἔτους 1223 (=1807) ἡ Ἀριφὲ Καδὶν θυγάτηρ τοῦ Μεχμὲτ Πασᾶ Σέϊδι Ἀλῆ, κάτοικος Ἀθηνῶν ἐδήλωσε καὶ ὡμολόγησεν ἐπὶ παρουσίᾳ μαρτύρων ὅτι ἔχουσα ὑπὸ τὴν κυριότητά της ἠρειπωμένον οἰκόπεδον μετὰ ἑνὸς ἐν αὐτῷ ἐλαιοδένδρου, κείμενον ἐν τῷ χωρίῳ τῶν Ἀθηνῶν Πέλικα καὶ συνορευόμεμενον ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ κήπου τοῦ μοναστηρίου Πετράκη, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῶν οἰκιῶν τοῦ ἐνδοξοτάτου Βεζύρου Τσικνᾶ, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Ὀσμάν, ὑπὸ τοῦ μοναστηρίου Πετράκη καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, μεθ' ὅλων τῶν εἰς αὐτὸ ὑπαγομένων καὶ ἀνηκόντων, δικαιωμάτων καὶ ἐξαρτημάτων, διὰ πωλήσεως περιεχούσης πρότασιν καὶ ἀποδοχὴν ἑκατέρωθεν, τελείας καὶ ἀληθοῦς καὶ ἀπηλλαγμένης ὅρου ἀκυρωτικοῦ ἐπώλησεν ἀπέναντι 15 γροσίων τρεχουμένων εἰς τὸν μοναχὸν Σταμάτην Πετράκην καὶ παρέδωκεν εἰς αὐτόν, παρὰ τοῦ ὁποίου μετὰ τὴν ἀγορὰν καὶ παραλαβὴν εἰς τὴν κυριότητά του ἔλαβον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ σῶον καὶ ἀνελλιπὲς τὸ συμπεφωνημένον ποσὸν 15 γροσίων, δὲν μένει δὲ πλέον εἰς αὐτὴν οὐδὲν δικαίωμα καὶ ἐξουσία ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ οἰκοπέδου καὶ ἐλαιοδένδρου, ἀλλ' εἶνε τελεία ἰδιοκτησία τοῦ μοναχοῦ Σταμάτη δικαιουμένου νὰ διακατέχῃ αὐτὰ ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλεται. Ὅθεν ἐγράφη τὸ παρὸν ἐμμάρτυρον ἔγγραφον, ὅπως μηδεὶς ἐνοχλῇ καὶ διαταράττῃ αὐτόν. Ἐν ἔτει 1223 (=1807).

Ἀριφὲ θυγάτηρ
Μεχμὲτ Πασᾶ Σεῒδ Ἀλῆ

Μάρτυρες
Ἀλῆ Πασᾶ Σερτουσῆ
Δερβὶς Σαλὴχ Μαχφηζαδὲ
Δερβὶς Σαμπανδζὴχ
Μεχμὲτ Σεϊδὶ Ἀλῆ.
Ἰμὰμ Χουσεῒν Ἐφένδη.
Χασὰν Κάλφα.

'Αριθ. 119.

Αἰτία τῆς γραφῆς τούτου εἶναι ἡ ἑξῆς:

Ἡ ὑποφαινομένη ὁμολογῶ ὅτι σήμερον ἐν ἔτει 1223 (=1807) ἐπώλησα οἰκειοθελῶς καὶ αὐθορμήτως ἀπέναντι ἑκατὸν ἑξήκοντα γροσίων εἰς τὴν φέρουσαν τὸ παρόν μου Χριστιανὴν Σταμάταν, τὰ 27 ἐλαιόδενδρά μου, κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ χωρίου Χαλάνδρι ὑπαγομένῳ εἰς Ἀθήνας, καὶ συνορευόμενον ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ Ταταρ Ἀχμέτ, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Γιουσοὺφ Ρεΐς, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Μαχμοὺτ Ἐμὶν καὶ ἐκ τοῦ τετάρτου ὑπὸ τῶν δένδρων τοῦ Καπετανάκη, ἅτινα καὶ παρέδωκα εἰς αὐτήν, παρὰ τῆς ὁποίας παραδεχθείσης τὴν ἀγορὰν καὶ παραλαβούσης ὑπὸ τὴν κυριότητά της ἔλαβον σῶον καὶ ἀνελλιπὲς τὸ ἄνω εἰρημένον ποσὸν 160 γροσίων, δηλῶ δὲ ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ἐλαιοδένδρων οὐδὲν δικαίωμα καὶ ἐξουσίαν ἔχω, ἀλλ' εἶνε κτήματα ἐξ ἀγορᾶς τῆς ῥηθείσης Σταμάτας δικαιουμένης νὰ διακατέχῃ αὐτὰ ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλεται καὶ χωρὶς νὰ ἐνοχλῆται καὶ διαταράττηται οὔτε παρ' ἐμοῦ οὔτε παρ' ἄλλου.

Τὴν 19 Ραμαζὰν 1223 (=1807).

Οὐμετουλλὰχ

Μάρτυτες
Μεχμὲτ ἀγᾶ Κουλὶ, Ἀχμὲτ Κῆτσο
Μουσταφᾶ Μπέσε, Δανέγκο Κιαχαγλᾶς
τοῦ χαρεμίου τοῦ ἐνδοξοτάτου Μεχμὲτ Νουρῆ Μπεΐ Ἐφένδη, καὶ ἄλλοι.

'Αριθ. 78

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς:

Σήμερον ἐν ἔτει 1224 (=1808) οἱ κάτωθι ὑποφαινόμενοι συνιδιοκτῆται ὄντες (οἰκίας) μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ δύο ἀνωγείων δωματίων καὶ δύο γιερεβί, ἑνὸς σταύλου, φούρνου φρέατος καὶ τμήματός τινος κήπου μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ καρπίμων καὶ ἀκάρπων δέδρων, κειμένης ἐν τοῖς ὁρίοις Ἀμαρουσίου ὑπαγομένου εἰς τὴν διοικητικὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν καὶ συνορευομένης ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ ἐλαιοτριβείου, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Νικολῆ Χότη καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Ταβάτη καὶ ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ Φράγκου καὶ ἀπὸ τοῦ τετάρτου μέρους ὑπὸ τῆς κοινῆς ὁδοῦ, διὰ τελείας καὶ ὁριστικῆς πωλήσεως ἐπωλήσαμεν εἰς τὸν φέροντα τὸ παρὸν ἔγγροφον Ἀθανάσιον Γκίκα Μαρτίκην ἀπέ-

ναντι τετρακοσίων τριάκοντα γροσίων καὶ παρεδώκαμεν εἰς αὐτὸν, παρὰ τοῦ ὁποίου μετὰ τὴν ἀγορὰν καὶ παραλαβὴν ὑπὸ τὴν κυριότητά του ἐλάβομεν σῷον καὶ ἀνελλιπὲς τὸ ὡς ἄνω ὁριζόμενον τίμημα πωλήσεως καὶ δηλοῦμεν ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον καὶ αἰτίαν μετὰ εἰς ἡμᾶς δικαίωμα καὶ ἐξουσία, ἀλλ' εἶνε κτῆμα ἀποκλειστικὸν ἐξ ἀγορᾶς τοῦ εἰρημένου ἀγοραστοῦ δικαιουμένου νὰ διακατεχῃ αὐτὸ ὡς βούλεται· ἐφ' ᾧ καὶ ἐδώκαμεν εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὸ παρὸν ἔγγραφον, ὅπως μηδεὶς κωλύῃ τὴν διακατοχὴν αὐτοῦ. Τὴν 29 Ζιλκαδὲ 1224 (=1808).

'Αμπδουρραχμὰν υἱὸς Χατζῆ 'Αμπδουλκαδὴρ — Χουσεῒν υἱὸς Χατζῆ 'Αμπδουλκαδὴρ — Ζεϊνὲπ σύζυγος τοῦ Χατζῆ 'Αμπδουλκαδὴρ

Μάρτυρες

'Ιμπραχὴμ ἀγᾶ Μόγια, Μολλᾶ Δερβὶς Μελὲκ, Μεχμὲτ Σεΐδὶ 'Αλῆ, Σολεϋμὰν Μπολουκπασὶ 'Αχμὲτ 'Εφένδη, 'Ιμπραχὴμ Σειδί.

'Αριθ. 43

'Η αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς:

Σήμερον τὴν δεκάτην πέμπτην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ 1229 ὁ κάτοικος 'Αθηνῶν Σαλὴχ Μπέσε Σαρρῆ 'Αχμὲτ ἐνώπιον ἀξιοπίστων μαρτύρων ὡμολόγησεν ὅτι πωλήσας εἰς τὸν 'Αθανάσιον ἐπίσης κάτοικον 'Αθηνων ἓν αὐλάκιον ἀμπέλου ἀπέναντι εἴκοσι γροσίων ἔλαβε ταῦτα παρ' αὐτοῦ σῷα καὶ δὲν μένει νὰ λαμβάνῃ πλέον οὔτε ἓν ἄσπρον οὔτε ὀβολὸν, διὸ δίδει εἰς χεῖράς του τὸ παρὸν ἔγγραφον. 'Εὰν δέ ποτε ἐγείρῃ ἀξιώσεις καὶ ἀγωγὴν νὰ μὴ ἀκουσθῇ αὕτη παρὰ τῶν σεβαστων κριτῶν ἀλλὰ νὰ ἀπορριφθῇ, διότι οὐδεμίαν ἐξουσίαν ἔχει καὶ κυριότητα ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἀμπελίου. Διὰ τοῦτο ἔδωκε τὸ παρὸν ἔγγραφον τὸ ὁποῖον εἰς πᾶσαν ἀνάγκην νὰ παρουσιάζῃ καὶ νὰ μὴ γίνεται καμμία ἐνόχλησις καὶ ἐπέμβασις οὔτε παρ' αὐτοῦ οὔτε παρ' ἄλλου τινός. Βεσελὰμ (τετέλεσται).

Σαλὴχ Μπέσε
υἱὸς Σαρρῆ 'Αχμὲτ
ἐν 'Αθήναις.

Μάρτυρες

'Ομὲρ 'Αλῆ Φωτιά, Χασὰν ἀγᾶ Γχουλιζαδὲ Σέιδ Σαλὴχ 'Ιμπραχὰμ, 'Αλῆ Μπέσε 'Αμπδουλναφὴ 'Εφένδη, Ναζὴφ 'Εφένδης 'Ιμάμης, Μολλᾶ Μεχμὲτ υἱὸς Χασὰν Ζελέγκου.

'Αριθ. 79.

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς:

Σήμερον τὴν 15ην Ρετζὲπ 1231 (=1815) ἐνώπιον μαρτύρων ὁ 'Ιμπραχὴμ ἀγᾶ Μελεκζαδὲ ὡμολόγησεν ὅτι ἔχων ὑπὸ τὴν κυριότητα αὐτοῦ δεκατρία ἐλαιόδενδρα καὶ ποσότητά τινα ἀγροῦ κείμενα ἐν θέσει 'Αμαρουσίῳ, ὑπαγομένῳ ἐντὸς τῶν ὁρίων 'Αθηνῶν, καὶ συνορευόμενα ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τῶν δένδρων τοῦ Γιουσοὺφ Ρεΐς 'Αχμέτ, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῶν δένδρων τοῦ Πετρότσου, καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου ὑπὸ τῶν δένδρων τῆς θυγατρὸς τοῦ 'Ομὲρ 'Ασὴκ καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, ἐπώλησα εἰς τὸν Λουτφουλλὰν Μεϊδὰν Πασᾶ κάτοικον 'Αθηνῶν ἀπέναντι τριακοσίων πεντήκοντα γροσίων καὶ παρέδωκα εἰς αὐτόν, παρὰ τοῦ ὁποίου μετὰ τὴν ἀγορὰν καὶ παραλαβὴν ὑπὸ τὴν κυριότητά του ἔλαβον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ σῶον καὶ ἀνελλιπὲς τὸ ἄνω ὁρισθὲν ἀντίτιμον τῆς πωλήσεως, καὶ δηλῶ ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς κατ' οὐδένα τρόπον κέκτημαι δικαίωμα καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ῥηθέντων δεκατριῶν ἐλαιοδένδρων, ἅτινα εἶνε τελεία ἰδιοκτησία τοῦ εἰρημένου Λουτφουλλὰχ Μεϊδὰν Πασᾶ δικαιουμένου νὰ διακατέχῃ αὐτὰ ἐλευθέρως ὡς βούλεται· ἐφ' ᾧ καὶ ἐγράφη τὸ παρὸν ἐνώπιον μαρτύρων, ὅπως ἐπιδεικνύῃ ἐν περιπτώσει ἀνάγκης.

'Ιμπραχὴμ ἀγᾶ Μελεκζαδέ.

Μάρτυρες
Χασὰν ἀγᾶ Σαϊρεμπὰς
Νοὺχ 'Εφένδη Μελεκζαδὲ
Μουσταφᾶ ἀγᾶ Μελκζαδὲ
Σουλεϊμὰν ἀγᾶ Μελὲκ Δαϊμεδὶ
Δοστοὺμ ἀγᾶ Σερτουπῆ καὶ ἄλλοι·

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς:

'Αρ. 55.

'Ο Σεῒδ Σελὴμ Σιπαχῆς κάτοικος 'Αθηνῶν ἐνώπιον ἀξιοχρέων μαρτύρων κατέθηκεν ὅτι ἔχων ἰδιόκτητον κῆπον κείμενον κατὰ τοὺς κήπους τῶν 'Αμπελοκήπων, συνορευόμενον δὲ ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν. ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ κήπου τοῦ Παπᾶ Παρθενίου, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῶν ἐλαιοδένδρων τοῦ Παπᾶ Τουφεκτσῆ, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ προικῴου κήπου τοῦ Σολεϋμὰν Μπουλοὺκ μπασὶ καὶ ἐκ δύο μερῶν ὑπὸ

τῆς δημοσίας ὁδοῦ, καὶ περιέχοντα ἔκτασιν ἓξ στρεμμάτων μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ πύργου (κουλὲ) καὶ ἠρειπωμένου τόπου τῶν κηπουρῶν, φρέαρ μεθ' ὕδατος, λιθόκτιστον δεξαμενήν, ἑξήκοντα ὀκτὼ ἐλαιόδενδρα, καὶ μίαν στέρναν, καὶ δένδρα κάρπιμα καὶ ἄκαρπα μετὰ τοῦ δικαιώματος ὑδρεύσεως ἐννέα ὡρῶν ἑκάστην ἑβδομάδα ἐκ τοῦ Ῥεύματος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, μετὰ πάντων τῶν εἰς αὐτὸν ὑπαγομένων καὶ ἀνηκόντων καὶ μετὰ πάντων τῶν δικαιωμάτων καὶ εξαρτημάτων, ἐπὶ τῇ ἑκατέρωθεν γενομένῃ προτάσει καὶ ἀποδοχῇ καὶ διὰ πωλήσεως τελείας ἱερᾶς καὶ ἀληθοῦς, ἀπηλλαγμένης παντὸς ἀκυρωτικοῦ ὅρου ἐπώλησεν ἀπέναντι τριῶν χιλιαδων καὶ πέντε γροσίων εἰς τοὺς μοναχοὺς τῆς ἐν Ἀθήναις μονῆς Πετράκη, Πασᾶ Δαμασκηνὸν καὶ τὸν συνέταιρον αὐτοῦ μοναχὸν Ἰωσήφ, εἰς οὓς καὶ παρέδωκεν αὐτόν, οὗτοι δὲ ὡς ἄνω περιγραφόμενον ἠγόρασαν αὐτὸν καὶ ἔλαβον ὑπὸ τὴν κυριότητα αὐτῶν πληρώσαντες τὰ ἄνω εἰρημένα τρεῖς χιλιάδες καὶ πέντε γρόσια, ἅτινα ἔλαβε παρ' αὐτῶν σῶα καὶ ἀνελλιπῆ, ἐφ' ᾧ καὶ ἔδωκεν εἰς χεῖρας αὐτῶν τὸ παρὸν ἔγγραφον. Ἐδήλωσε δὲ πρὸς τούτοις ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ καὶ οὐδεμιᾷ αἰτίᾳ δικαιοῦται νὰ ἐγείρῃ ἀξιώσεις καὶ ἀπαιτήσεις ἐπὶ τῶν εἰρημένων ἓξ στρεμμάτων κήπου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἑξήκοντα ὀκτὼ ἐλαιοδένδρων καὶ τοῦ ἐννεαώρου κατὰ πᾶσαν ἑβδομάδα δικαιώματος ὑδρεύσεως ἐκ τοῦ Ῥεύματος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἀλλ' εἶνε ταῦτα κτήματα ἐξ ἀγορᾶς τῶν εἰρημένων Παπᾶ Δαμασκηνοῦ καὶ Ἰωσὴμ δικαιουμένων νὰ διακατέχωσιν αὐτὰ ἐλευθέρως ὅπως βούλονται. Παρ' οὐδενὸς δὲ οὔτε παρ' ἐμοῦ νὰ ἐνοχλῶνται καὶ διαταράσσωνται ἐν τῇ διακατοχῇ αὐτῶν. Ἐγράφη ἐν ἀρχῇ τοῦ μηνὸς Ρεβιουλεββὲλ τοῦ 1231 (=1815).

Τ. Σ.
Σεῒδ Σελὶμ Σιπαχῆ
Γραμματικὸ

Μάρτυρες

Σεΐδ Μεχμὲτ Τζιντζῆ, Δερβὶς ἀγᾶ Μελεχζαδέ, Σεΐδ Ἀχμὲτ Βαΐζ ζαδὲ, Σεΐδ Μουσταφᾶ Γιελάνιο, Σεΐδ Χασὰν ἐκ Χωρασάνης, Χασὰν Μπάσα υἱὸς Μουσᾶ ἀγαζαδέ, Ἀπδουλβεχὰπ Μελὲχ Ἀχμὲτ, Σεΐδ Χασὰν Σιπαχῆ Γραμματικό, Μεχμὲτ υἱὸς Χασάν.

Ἀριθ. 7

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε αὐτη

Ὁ κάτωθι ὑποφαινόμενος ἰδιοκτήτης ὢν ἑνὸς κήπου κειμένου

εἰς θέσιν *Ἀμπελόκηποι* ἐκτάσεως τριῶν στρεμμάτων, συνορευομένου ὑπὸ τοῦ ἐλαιῶνος τῶν μοναχῶν, τοῦ κήπου τοῦ Σεΐδ Σελὴμ Σιπαχῆ καὶ ἐκ δύο μερῶν ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, περιέχοντος δὲ εἴκοσι ὀκτὼ ἐλαιόδενδρα καὶ ἄλλα ὀπωροφόρα καὶ ἄγρια δένδρα, μίαν κούλαν (πύργον), μίαν κατηρειπωμένην οἰκίαν κηπουροῦ, ὕδωρ φρεάτιον, φροῦρνον, ἀπόπατον, λιθίνην δεξαμενὴν (γοῦρναν) μετὰ τοῦ δικαιώματος ὑδρεύσεως ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου εἰς πᾶσαν δεκαπενθημερίαν μίαν φορὰν ἐννέα ὡρῶν καὶ ἑνὸς τετάρτου καὶ ἐν γένει μετὰ πάντων τῶν εἰς αὐτὸν ὑπαγομένων δικαιωμάτων καὶ ἐξαρτημάτων, ἐπώλησα δι' ὁριστικῆς καὶ ἀμετακλήτου πωλήσεως, παρέδωκα καὶ κατέστησα κύριον αὐτοῦ τὸν ἐκ τῶν κατοίκων τῶν Ἀθηνῶν ἀδελφόν μου Σελὴμ Σιπαχῆν υἱὸν Διβαλῆ ἀπέναντι τιμήματος 1515 γροσίων, ὅστις ἀφ' οὗ ἠγόρασε παρέλαβε καὶ ἐγένετο κύριος τοῦ κήπου ἐπλήρωσε τὸ ἐν λόγῳ ποσὸν 1515 γροσίων, ἅτινα ἔλαβον ἐκ τῶν χειρῶν του σῶα καὶ ἀνελλιπῆ. Ὅθεν ὁμολογῶ ὅτι τοὐντεῦθεν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ καὶ οὐδεμιᾷ προφάσει δικαιοῦμαι νὰ διεκδικῶ δικαιώματα κυριότητος ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω ὁριζομένου κήπου, ὅστις εἶνε τελεία ἐξ ἀγορᾶς ἰδιοκτησία τοῦ εἰρημένου ἀδελφοῦ μου Σελὴμ Σιπαχῆ δυναμένου νὰ διακατέχῃ αὐτὸν καὶ διαθέτῃ ὡς νομίζει καὶ βούλεται, οὐδεὶς δὲ κωλυέτω καὶ ἐνοχλήτω αὐτόν. Ἐφ' ᾧ ἐγράφη τὸ παρὸν ἐν ἀρχῇ τοῦ μηνὸς Σαφὲρ τοῦ ἔτους 1231 (=1816).

Χασὰν Σιπαχῆς υἱὸς Διβαλῆ
ἐν Ἀθήναις

Μάρτυρες

Μολᾶ Χασὰν υἱὸς Ἐμὶρ Ἀχμέτ, Ἰμπραχὴμ Μπέσε Κοτζαλῆ, Δερβισάχος, Ἀλῆ Μπέσι Τοπτσῆ, Ὀσμὰν υἱὸς Ἀχμὲτ Ῥεΐς, Μεχμὲτ υἱὸς Ἀλῆ Τοπσῆ, Χασὰν, υἱὸς Δερβὶς Ἐμίι, Μεχμὲτ Ἐφένδη Μουδερὶς ζαδέ, ὁ ἀδελφὸς τούτου Ναϊμὰν Ἐφένδης καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν παρευρεθέντων.

Ἀριθ. 84.

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑξῆς·

Ἐν ἔτει 1233 (=1817) ὁ Ἰμπραχὴμ υἱὸς Σὰχ Ἀχμὲτ κάτοικος Ἀθηνῶν ἐκ τῆς συνοικίας τοῦ ἱεροῦ Τζαμίου τοῦ Χασὰν Μπέϊ ἑκουσίως καὶ οἰκειοθελῶς ἐδήλωσε καὶ ὡμολόγησεν ἐνώπιον μαρτύ-

ρων ὅτι ἔχει ὑπὸ τὴν κυριότητά του δέκα ἐλαιόδενδρα κείμενα εἰς τὸ χωρίον Ἀμαρούσιον ὑπαγόμενον εἰς Ἀθήνας, καὶ οριζόμενα ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τῶν δένδρων τοῦ Σαλὴχ ἀγᾶ, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῶν δένδρων τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ ἐκ τοῦ τετάρτου ὑπὸ τοῦ κοινοῦ δρόμου, διὰ πωλήσεως περιεχούσης πρότασιν καὶ ἀποδοχὴν ἑκατέρωθεν, τελείας καὶ ἀπηλλαγμένης ὅρου ἀκυρωτικοῦ, δόλου καὶ ἀπάτης ἐπώλησεν εἰς τὸν φέροντα τὸ παρὸν ἔγγραφον Ὀστᾶ Σερὶφ Μπερμπὶρ Ἀλῆ ἀπέναντι τριακοσίων τρεχουμένων γροσίων καὶ παρέδωκεν εἰς αὐτόν, παρὰ τοῦ ὁποίου μετὰ τὴν ἀγορὰν καὶ παραλαβὴν ὑπὸ τὴν κυριότητά του τὸ ὁρισθὲν τίμημα, ἐπ' οὐδενὶ δὲ λόγῳ καὶ αἰτίᾳ μένει πλέον εἰς αὐτὸν δικαίωμα καὶ ἐξουσία ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω περιγραφομένων δένδρων, ἅτινα εἶνε τελεία ἰδιοκτησία ἐξ ἀγορᾶς τοῦ εἰρημένου ἀγοραστοῦ δυναμένου νὰ διακατέχῃ αὐτὰ ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλεται. Ἐφ' ᾧ καὶ ἐδόθη τούτῳ τὸ παρὸν ἔγγραφον, ὅπως παρ' οὐδενὸς ἐνοχλῆται καὶ κωλύηται.

Ἰμπραχὴμ υἱὸς
Σὰχ Ἀχμὲτ
Ἐν Ἀθήναις

Μάρτυρες
Ἀλῆ Ἀφασάρη Μεχμὲτ
Ἰμπραχὴμ Κατινίνα ζαδὲ
Ἀχμὲτ Χατζῆ Ἐλιᾶς ζαδὲ
Δερβὶς Μαχμοὺτ Ἰμπραχὴμ ζαδὲ
Μεχμὲτ Ἐφένδη Μωρὶς ζαδὲ
καὶ ἄλλοι.

Ἀριθ. 16.

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶναι ἡ ἑξῆς.

Σήμερον ἐν ἔτει χιλίοστῳ διακοσιοστῷ τριακοστῷ δευτέρῳ ὁ ἐκ τῶν κατοίκων Ἀθηνῶν Χασὰν ἀγᾶ Γκολιζαδὲ ἐνώπιον μαρτύρων ὡμολόγησε καὶ ἐξέθηκεν τὰ ἑξῆς «ὢν τέλειος ἰδιοκτήτης δώδεκα ἐλαιοδένδρων κειμένων ἐντὸς τῆς περιφερίας Ἀθηνῶν καὶ κατὰ τὴν θέσιν *Σωτηράκη* καὶ συνορευομένων ἐκ δύο μερῶν ὑπὸ τῶν δένδρων τοῦ Ἰμὰμ Ἀλῆ Ἐφένδη, ἐκ τοῦ τρίτου ὑπὸ τῶν δένδρων τοῦ Διάκου Καναριώτη καὶ ἐκ τοῦ τετάρτου ὑπὸ τοῦ Ῥεύματος, ἐπὶ τῇ ἀμφοτέρωθεν γενομένῃ προτάσει καὶ ἀποδοχῇ ἐπώλησα ταῦτα μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων καὶ δικαιωμάτων δι' ἀληθοῦς καὶ πραγματικῆς πωλήσεως ἀπηλλαγμένης πάσης ἐπεφυλάξεως καὶ ἀκυρωτικοῦ ὅρου εἰς τὸν φέροντα τὸ παρὸν μοναχὸν Καλλίνικον Πετράκην ἀπέναντι τιμήματος διακοσίων πεντήκοντα γροσίων, παρέδωκα εἰς

αὐτὸν καὶ κατέστησα κτῆμά του, οὗτος δὲ ἐπίσης ἀγοράσας τὰ ὡς ἄνω περιγραφόμενα ἐλαιόδενδρα παραδεχθεὶς καὶ ἐγκατασταθεὶς ἐν αὐτοῖς ἐπλήρωσε τὸ ἄνω λεχθὲν τίμημα, ὅπερ ἔλαβον ἐκ τῶν χειρῶν του σῷον καὶ ἀκέραιον, διὸ ὁμολογῶ τοὐνταῦθεν ἐπὶ οὐδενὶ λόγῳ καὶ προφάσει δικαιοῦμαι νὰ διεκδικῶ δικαιώματα κυριότητος καὶ διακατοχῆς ἐπὶ τῶν εἰρημενων ἐλαιοδένδρων, ἅτινα εἶναι τέλεια καὶ ἀληθὴς ἐξ ἀγορᾶς ἰδιοκτησία τοῦ προμνημονευθέντος Καλλινίου δικαιουμένου νὰ διακατέχῃ αὐτὰ ἐλευθέρως ὡς τέλειος κύριος καὶ διαθέτῃ ὡς βούλεται. Ἐφ' ᾧ ἐδόθη εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὸ παρὸν ἔγγραφον, ὅπως μηδεὶς δύναται νὰ κωλύῃ καὶ διαταράτῃ τὴν κατοχὴν αὐτοῦ».

(Ὑπογραφὴ) Ἐν ἔτει 1232 (1817).
Χασὰν Ἀγᾶ Γχολιζαδὲ

Μάρτυρες
Ὀστᾶ Μπαϊρὰμ Μπερμπὲρ,
Σεῒδ Ἰσμαὴλ Βαῒζ (κῆρυξ)
Χουσεῒν Ἀγᾶ Μπουτσακτσῆ
Μολλὰ Χουσεῒν Σενδουχσῆ
Μεχμὲτ Μπέσε Μουσταφᾶ Τσαοὺς καὶ ἄλλοι.

Ἀριθ. 102.

Αἰτία τῆς γραφῆς τοῦ παρόντος εἶνε ἡ ἑπομένη:

Ἐν ἔτει 1234 (=1818) ὁ Σερὶφ ὀστᾶ Μερμπέρης κάτοικος Ἀθηνων ἐκ τῆς συνοικίας τοῦ Μικροῦ Τζαμίου (Κιοτσοὺκ Τζαμὶ) ἐδήλωσε καὶ ὡμολόγησεν ἐνώπιον μαρτύρων οἰκειοθελῶς καὶ αὐθορμήτως ὅτι ἔχων ὑπὸ τὴν πλήρη κυριότητα δέκα ἐλαιόδενδρα κείμενα ἐν τῷ χωρίῳ Ἀμαρουσίῳ ὑπαγομένῳ εἰς τὴν διοίκησιν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ συνορευόμενα ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ Δερβὶς ἀγᾶ Βεὶς ἀγᾶ, ἀπὸ τοῦ ἀλλου μέρους ὑπὸ τῶν δένδρων τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους ὑπὸ τῶν δένδρων τοῦ Ἀλῆ ἀγᾶ Χατζῆ Ῥίγα, καὶ ἀπὸ ἄλλο μέρος ὑπὸ τῶν δένδρων Συμεὼν μοναχοῦ Πετράκη, διὰ πωλήσεως περιεχούσης πρότασιν καὶ ἀποδοχὴν, τελείας, ἀπηλλαγμένης ἀκυρωτικοῦ ὅρου, δόλου καὶ ἀπάτης, ἐπώλησα εἰς τὸν φέροντα τὸ παρὸν ἔγγραφον Συμεὼν μοναχὸν ἀπέναντι τριακοσίων τεσσάρων γροσίων καὶ παρέδωκα εἰς αὐτὸν, παρὰ τοῦ ὁποίου μετὰ τὴν ἀγορὰν καὶ παραλαβὴν εἰς τὴν κυριότητά του ἔλαβον τὸ ὁρισθὲν ἀντίτιμον σῷον καὶ ἀνελλιπὲς, εἰς τὸ ἑξῆς δὲ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ καὶ προφάσει

ἔχω δικαίωμά τι καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ δένδρων, ἅτινα εἶνε τέλεια ἐξ ἀγορᾶς ἰδιοκτησία τοῦ ῥηθέντος ἀγοραστοῦ, δυναμένου νὰ διακατέχῃ αὐτὰ ἐλευθέρως καὶ ὡς βούλεται ὅθεν ἐγράφη τὸ παρὸν ἔγγραφον κατοχῆς ἐδόθη εἰς χεῖρας του, ὅπως μὴ γίνεται ἐνόχλησις καὶ διατάραξις μήτε παρ' ἡμῶν μήτε παρ' ἄλλου τινός.

Σεφὶρ ὀστὰ Μπερμπὲρ
'Αθῆναι.

Μάρτυρες
'Οστᾶ Χουσεὶν Μπιτσακτσῆ, 'Ιμπραχὴμ Σὰχ 'Αχμὲτ, 'Ιμπραχὴμ Καδῆ Νένε, 'Αλῆ ἀγᾶ Μεχζὸρ, Μεχμὲτ υἱὸς Δελὴ 'Ιμπραχὴμ καὶ ἄλλοι.

'Αριθ. 24.

('Εφθαρμένον καὶ ἐλλιπές).

.... ἔχων ὑπὸ τὴν πλήρη κατοχὴν καὶ κυριότητά μου ἐντὸς τῆς περιοχῆς 'Αθηνῶν ἀγρὸν εἰς θέσιν .... ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τῆς θυγατρὸς Κατεργάμη Μάλτας .... 'Αντωνίου συνορευόμενον ἐπὶ τῇ ἀμφοτέρωθεν γενομένῃ προτάσει καὶ ἀποδοχῇ διὰ πωλήσεως τελείας ἐπώλησε εἰς τὴν Λασκαροῦν ἀπέναντι τιμήματος ἑπτὰ καὶ ἡμίσεος ρεαλίων γροσίων, καὶ παρέδωκε εἰς αὐτὴν, ἥτις ἐπίσης ἠγόρασε παρέλαβε αὐτὸν ὡς ἄνω περιγραφόμενον μετρήσασα εἰς ἐμὲ τὸ ὁρισθεν τίμημα ἑπτὰ καὶ ἡμίσεος........... ὅπερ παρέλαβον σῶον καὶ ἀνελλιπές. Δηλῶ ὅθεν ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς εἶνε κτῆμά της ἀναφαίρετον καὶ ἀδιαφιλονείκητον καὶ δὲν δικαιοῦμαι νὰ ἐνοχλῶ καὶ διαταράττω τὴν διακατοχὴν αὐτῆς οὔτε ἐγὼ οὔτε κανεὶς ἄλλος. Διὸ ἐδόθη εἰς χεῖρας αὐτῆς τὸ παρὸν ἔγγραφον.

.... 'Εφένδη
Μουσταφᾶ Τσελεμπῆς.

Ἔγγραφα Ἑλληνικά.

† *Ὁ Ἀθηνῶν Βενέδικτος ἐπιβεβαιοῖ.*

† Διὰ τοῦ παρόντος 'Αρχιεπισκοπικοῦ γράμματος γίνεται δῆλον ὅτι ἐπειδὴ καὶ τὸ μοναστήριον τοῦ 'Αγίου 'Ιωάννου τοῦ Θεολόγου

κείμενον εἰς χωρίον Κερατταίαν ἔμεινεν ἐπὶ πολὺ ἀνεπίσκεπτον καὶ μικροῦ δεῖν νὰ ἐρημωθῇ· τούτου χάριν οἱ γέροντες καὶ οἱ λοιποὶ κάτοικοι τοῦ χωρίου Κερατταίας κοινῇ συνελθόντες ἀπεφάσισαν οἰκείᾳ βουλῇ καὶ αὐτοπροαιρέτως ἵνα προσηλώσουν τὸ Μοναστήριον τοῦτο καὶ νὰ τὸ ἀφιερώσουν εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν τῶν Ἀσωμάτων Πετράκη. (Τοῦτο δὲ ἐγένετο...) ἡγουμενεύοντος τοῦ πανοσιωτάτου κὺρ Διονυσίου Πετράκη, οἱ ῥηθέντες γέροντες καὶ κάτοικοι τοῦ χωρίου Κερατταίας ἀφιεροῦσι καὶ προσηλοῦσιν.... καὶ ἀναπόσπαστον καὶ ἀνεκποίητον ἀνάθημα τὸ αὐτὸ μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου μὲ ὅλην αὐτοῦ τὴν περιουσίαν κινητὴν καὶ ἀκίνητον καὶ μὲ τὴν περιοχήν του τῇ ἱερᾷ μονῇ τῶν Ἀσωμάτων τοῦ Πετράκη ἥτις ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον εἶναι καὶ λέγεται κτῆμα καὶ μετόχιον τῆς αὐτῆς μονῆς τοῦ Πετράκη, μηδεὶς δὲ τῶν μεταγενεστέρων τολμήσῃ μετακινεῖσαι καὶ παρασαλεῦσαι τὴν τοιαύτην ἀφιέρωσιν ἀλλὰ σῴζεσθαι διὰ παντὸς καὶ ὀνομάζεσθαι ὑποστατικὸν καὶ μετόχιον ὡς ἓν τῶν λοιπῶν τοῦ ἱεροῦ Μοναστηρίου Πετράκη. Ὅθεν εἰς τὴν περὶ τούτου ἔνδειξιν καὶ εἰς ἀνεξάλειπτον μνήμην ἐγένετο τὸ παρὸν ἀφιερωτικὸν καὶ γράμμα βεβαιωμένον τῇ ὑπογραφῇ τοῦ πανιερωτάτου ἡμῶν δεσπότου ἁγίου Ἀθηνῶν κὺρ κὺρ Βενεδίκτου.

ΑΨϞΕ [1795] Φεβρουαρίου Ϛ΄ Ἀθῆναι.

(Ἕπονται πολλαὶ ὑπογραφαί).

1822 Ἰουνίου 19 Ἀθήνα.

Ἐν τῷ παρόντι δηλοποιεῖται ὅτι ὁ Γιάννης Κοροβέσης αὐτοπροαιρέτως καὶ μὲ θέλησίν του ἦλθεν εἰς τὸ μοναστήριον τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Πετράκη καὶ ἀφιερώθη μὲ τὰ γηδοπροβατά του, μὲ κακάβη καὶ μὲ ἄλλα ἀναγκαῖα τῆς στάνης του, προσέτι καὶ μὲ ὅλα του τα ἄλλα πράγματα κινητὰ καὶ ἀκίνητά του καὶ ἔδωσεν εἰς τὸ μοναστῆρι κατὰ τὸ παρὸν πρόβατα πενῆντα ἤτοι 50, τὰ δὲ ἐπίλοιπα τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων του νὰ τὰ ἔχῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν του νὰ τὰ καρποῦται ὅσον ζῇ ἐκτὸς τοῦ γάλακτος καθὼς οἱ ἄλλοι καλόγηροι τοῦ μοναστηρίου καὶ μετὰ θάνατόν μου νὰ μείνουν ὅλα τὰ ἄνω εἰρημένα κινητὰ καὶ ἀκίνητα πράγματά του εἰς τὸ μοναστῆρι ἔξω ἀπὸ πενῆντα ζωντανὰ ὅπου θέλει μὲ γνώμην του νὰ δώσῃ τοῦ υἱοῦ του καὶ ἂν ζῶντος του δὲν ἤθελε λάβῃ εὐκαιρίαν

νὰ τὰ δώσῃ τοῦ υἱοῦ του μετὰ θάνατόν του ἔχει χρέος τὸ μοναστῆρι νὰ δίδῃ τοῦ υἱοῦ του τὰ ῥηθέντα πενῆντα ζωντανὰ καὶ δὲν ἔχει νὰ ζητῇ ὁ υἱός του μετὰ θάνατον τοῦ πατρός του τὸ παραμικρὸν τῶν πατρικῶν του πραγμάτων, ὅθεν εἰς ἔνδειξιν ἔγειναν δύο παρόμοια διὰ νὰ βαστᾷ τὸ κάθε μέρος ἀπὸ ἕνα.

Ἀντώνιος Δῆμας
Μῆτρος Κορωπιώτης μαρτυρῶν
Γιανναχὸς Στάθης μαρτυρῶ
Σπ. Βουγικλῆς »
Ἀθανάσις Μαρουλάκης »
Νικολῆς Διπλάρης »
Πέτρος Δημητρίου ῥάπτης μαρτυρῶ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ Θ. ΠΟΛΥΚΡΑΤΟΥΣ

Τινὰ περὶ Ἀμαρουσίου.

Περὶ τοῦ Ἀμαρουσίου διηγοῦνται οἱ χωρικοὶ παραλαβόντες ἐκ παραδόσεως, ὅτι τὸ πάλαι δὲν ἔκειτο ἔνθα κεῖται καὶ σήμερον, ἀλλ' ἀπωτέρω, πρὸς τὰ μεσημβρινοδυτικὰ τοῦ νῦν χωρίου, ἀριστερᾷ μὲν τῷ ἀνερχομένῳ διὰ τοῦ Σιδηροδρόμου, ἄνωθεν δὲ τοῦ ναϋδρίου τῆς Νερατζιώτισσας. Περίεργον μοὶ ἐφάνη ὅτι οὐδεὶς τῶν ἱερέων γινώσκει ὄχι μόνον τὸ ποτὲ πανηγυρίζει ἡ Νερατζιώτισσα, ἧς ἐρείπιον εἶνε ὁ ναός, ἀλλὰ καὶ τίνος ἁγίας εἶνε ἐπωνύμιον ἡ Νερατζιώτισσα. Ἀναμφιβόλως δ' ὅμως θὰ εἶνε ἐπωνύμιον τῆς Θεοτόκου τιμωμένης τῆς Ἐκκλησίας ἐπ' ὀνόματι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἢ τῶν Εἰσοδίων ὡς δηλοῖ ἡ ἐπὶ τοῦ τοίχου εἰκών, εἰ καὶ κατεστραμμένη. Δὲν θέλω νὰ εἴπω τι πλειότερον καὶ περὶ τῆς ἀκηδείας τῶν ἑκάστοτε ἐπιτρόπων ἢ καὶ τῶν ἱερέων διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν ὡραίων τούτων Βυζαντιακῶν ναϋδρίων ὡς καὶ τὴν ἀσύγγνωστον ἀμέλειαν αὐτῶν. Δὲν λέγω δὲ τοῦτο, διότι δὲν παρατηρεῖται μόνον ἐνταῦθα ἀλλὰ καὶ ὁπουδήποτε ἀλλαχοῦ ὑπάρχουσι τοιαῦται Βυζαντιακαὶ ἀναμνήσεις. Τὸ ναΰδριον δὲ τοῦτο κεῖται εὐθὺς πρὸ τοῦ Ἀμαρουσίου κατὰ τὴν ἄνοδον τοῦ Σιδηροδρόμου ἔνθα ἡ ἀτμομηχανὴ συρίζει προμηνύουσα ὅτι καταφθάνει. Ὁ δὲ χῶρος οὗτος καλεῖται νῦν Πέλικας.

Λέγεται δ' ὅτι κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Ἐπαναστάσεως μετῴκησαν οἱ χωρικοὶ ἐκ τοῦ Πέλικα εἰς τὸ νῦν Ἀμαρούσιον, διά τε τὸ ἄνυδρον τοῦ χώρου καὶ διὰ τὸ πολὺ ὑψηλὸν τῆς θέσεως ἐκείνης, μακρόθεν μὲν διορωμένης ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, εἰς ἑκάστοτε δὲ προσβολὰς τῶν ἐπιδρομέων εὐθὺς ἐπικειμένης. Τοὐναντίον δὲ τὸ νῦν Ἀμαρούσιον ἀφθονεῖ μὲν ἀρίστου πηγαίου ὕδατος, χθαμαλώτερον δὲ καὶ μᾶλλον ἀόρατον διὰ τοὺς ἀγνοοῦντας τὰ χωρία ἐπιδρομεῖς καθίσταται.

Τοῖς τοιούτοις δὲν δυνάμεθα βεβαίως νὰ πιστεύσωμεν ἀβασανίστως, ἀλλ'οὐδὲ καὶ ν'ἀπορρίψωμεν καθ'ὁλοκληρίαν τὰ οὐσιωδέστερα αὐτῶν. Πρῶτον μέν, ἐὰν πράγματι ἔκειτο τὸ χωρίον ἄλλοτε ἐν τῇ θέσει Πέλικα, ἔνθα καὶ ἴχνη τινὰ ἐρειπίων σῴζονται, οἱ χωρικοὶ θὰ μετῴκησαν διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ ὕδατος μᾶλλον ἢ διὰ τὸν φόβον τῶν ἐπιδρομέων. Ἔπειτα δὲ ὁ Πέλικας ἔχει μὲν θαυμασίαν τοποθεσίαν, δεσπόζουσαν πάντων τῶν πέριξ μερῶν, ἴσως δὲ εἶνε ἐκ τῶν σπανίων ἃς ἔχει ἡ Ἀττική, ἀλλ' ἡ θέσις αὕτη στερεῖται παντάπασιν ὕδατος καὶ δὲν ἦτο δυνατὴ ἡ ἐκ τοῦ νῦν Ἀμαρουσίου μεταφορὰ αὐτοῦ διὰ τὸ ὑψηλότερον αὐτῆς. Μόνον δ'ἓν φρέαρ ἀπεξηραμμένον νῦν φαίνεται ἐκεῖ που· ἀλλ' ἦτο ἐπαρκές, ὅπως ποτίσῃ τὸ χωρίον;

Ὁ μετοικισμὸς λοιπὸν θὰ ἐγένετο διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ ὕδατος μᾶλλον ἢ διὰ τὸν φόβον τῶν ἐπιδρομέων. Τότε διὰ τίνα λόγον ἡ *Κηφισία* δὲν μετετέθη ἀλλαχοῦ ἀλλ' ἔκειτο ἔνθα καὶ νῦν, ἐφ' ὑψηλῆς τε θέσεως καὶ μακρόθεν λίαν διορωμένης, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἐπικινδυνωδεστέρας οὔσης τῆς τοῦ Ἀμαρουσίου; Καὶ ἐνταῦθα λοιπὸν ἀληθεύει ὅ,τι ἀνωτέρω εἴπομεν· δηλαδὴ ἡ ἀνάγκη τοῦ ὕδατος, ἣν οὐδέποτ' ᾐσθάνθησαν οἱ Κηφισιῶται· διότι ἄφθονον παρ'αὐτοῖς ὑπάρχει τὸ *Κεφαλάρι*. [Κοινῶς τοῦτο λέγεται καὶ ὁ Κεφαλάρης· σημαίνει δὲ μεγάλην πηγὴν ἐξ ἧς ἀρδεύουσι τὰ κτήματα. Τοιαῦται ἀπαντῶσι πολλαὶ καὶ ἀλλαχοῦ, ὅπως καὶ ἡ λέξις *Καλογρέζα*(*) ἡ σημαίνουσα μέγα φρέαρ ἐξ ἧς ὑδρεύονται τὰ χωρία τὰ στερούμενα πηγαίων ὑδάτων.]Καὶ πολλαὶ ἕτεραι πηγαὶ εἰσίν, ἐξ ὧν ἀνέκαθεν μέχρι καὶ σήμερον πωλοῦσι τοῖς πέριξ χωρίοις πρὸς ἄρδευσιν. Προσέτι δὲ αἱ *Κουκουβάουναι* ἀσφυκτιῶσιν ἐντὸς *ῥεματαριᾶς*, ὡς κοινῶς λέγεται, χάριν τῆς μιᾶς καὶ μόνης πηγῆς ἢ μᾶλλον φρέατος, ὅπερ ὑπάρχει. Κολα-

---

(*) Σ. Ε. Τοῦτο δὲν φαίνεται ἡμῖν ἀκριβές· κατὰ τοὺς Ἀλβανομαθεῖς Καλογρέζα σημαίνει ἁπλῶς Καλογραία· καλεῖται δ' οὕτω ἡ θέσις αὕτη, διότι ἦτο κτῆμα τῆς μοναχῆς Φιλοθέης.

κεύονται δ'αὐτοὶ οὗτοι οἱ κάτοικοι νὰ πιστεύωσιν ὅτι παλαιότατον εἶνε τὸ ἑαυτῶν χωρίον ἐκ τῆς ποικιλίας τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Διότι λέγεται: Κουκουβάουναι, Φουβάϊα (ἀλβαν.), Λάφια ἢ Γλιάφκια, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ παραφθορὰ τοῦ Γλαῦκα, ἔτι δὲ Κίκκυνα καὶ Κουκουβίνα. Ἀγνοῶ ἂν μοὶ ἀπέκρυψαν καὶ ἑτέραν τινὰ ὀνομασίαν, ἵνα μεταδώσω καὶ ταύτην τοῖς ἀναγνώσταις.

Ἔγραψα Κίκκυνα ἵνα μὴ γράψω ἄνευ λόγου Κίκινα· διότι Κίκκυνα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἦν δῆμος ἐν Ἀττικῇ, ὃν ἀναφέρει ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις ϛ. 133.

Τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;
Στρ: Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικκυνόθεν.

Μαθ. Ἀμαθής γε νὴ Δί', ὅστις οὑτωσὶ σφόδρα
ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας
καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξευρημένην.
Στρ. Σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.

Καὶ κατωτέρω στ. 210.

Στρ. Καὶ ποῦ Κικκυνῆς εἰσὶν οὑμοὶ δημόται;
Μαθ. Ἐνταῦθ' ἔνεισιν.

Δὲν ἔρριψα βέβαια τὴν γνώμην ταύτην ἵνα πιστευθῇ ὅτι ὁ ἄγνωστος δῆμος *Κίκκυνα* ἔκειτο ὅπου νῦν αἱ Κουκουβάουναι, ἀλλ'οὐδὲν βλάπτει νομίζω, ἐὰν βασανισθῇ ἡ λέξις, καὶ ἴδωμεν τὸ δὴ λεγόμενον «τί γυρεύει εἰς τὴ μέση». (*)

Ἀλλ'ἐπὶ τὸ προκείμενον. Ἐξ ἑτέρας τινὸς αἰτίας ἀναγκάζομαι νὰ ἀμφιβάλλω καὶ οὕτω νὰ μὴ ἀκολουθήσω τῇ γνώμῃ τῶν δοξαζόντων ὅτι ὑπῆρχέ ποτε χωρίον ἐν τῷ Πέλικᾳ. Διότι ναὶ μὲν ὑπάρχουσιν ἐρείπια καὶ παρ' αὐτὰ ἀλώνιον πέτρινον ἢ λιθόστρωτον λίαν ἔντεχνον, καὶ ναΰδριον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ ἢ Κυνηγοῦ, ὃν ἔκπαλαι καὶ μέχρι σήμερον πανηγυρίζουσιν οἱ ἐγχώριοι, ἀλλὰ τὰ ἐρείπια ταῦτα, ὧν τινων τὴν καταστροφὴν μόλις πρό τινων ἐτῶν λέγουσί τινες χωρικοὶ ὅτι ἐπήνεγκον, μᾶλλον κελία μετοχίου φαίνονται ἢ ὁλόκληρον χωρίον. Αὐτὴ δὲ ἡ ὄψις τῆς κατασκευῆς οὐδὲν ἕτερον δείκνυσιν ἢ τύπον μετοχίου, ὅμοιον τοῖς ἀλλαχοῦ πολ-

---

(*) Σ. Ε. Καθ' ἡμᾶς Κουκουβάουνα εἶνε μετάφρασις τῆς ἑλληνικῆς Κουκοποῦλι ὀνομάζεται δὲ οὕτω τὸ χωρίον, διότι ἦτο κτῆμα τῆς πλουσίας Ἀθηναϊκῆς οἰκογενείας Κουκοπούλη, εἰς ἣν ἀνῆκε καὶ ἡ Μονὴ τῶν Ἀσωμάτων, ἡ κατόπιν τοῦ Πετράκη ὀνομασθεῖσα· ἢ διότι ἦτο μετόχιον τῆς Μονῆς ταύτης τοῦ Κουκοπούλη.

λαχοῦ σωζομένοις ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἕτερος δ' ἐπίσης λόγος ἀναγκάζων με νὰ ἀποκρούω τὴν ἑτέραν γνώμην εἶνε, ὅτι καὶ σήμερον ὁ Πέλικας, ἀνήκει εἰς τὴν Μονὴν Πετράκη.

* * *

Πολὺ μέλλον δι' ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι παρέχει τὸ Ἀμαρούσιον. Εὑρέθησαν μὲν τάφοι τινὲς πρὸς τὸ ΒΑ. μέρος τοῦ Πέλικα καὶ ἀγγεῖά τινα ἐντὸς αὐτῶν, ὧν ἔνια μὲν διετήρησαν οἱ χωρικοί, ἔνια δ' ἔθραυσαν· ἀλλ' ὅμως συστηματικαὶ ἔρευναι δὲν ἐγένοντο, καὶ ἴσως ἀπόπειρά τις, καὶ ἐὰν δὲν παρεῖχε πολλὰς πιθανότητας ἐπιτυχίας, δὲν θὰ ἔβλαπτε. Διότι καὶ λείψανά τινα εὑρίσκονται ἔτι ἐκτισμένα ἐν τοῖς ναϋδρίοις καὶ ἐπιτύμβιοί τινες ἐπιγραφαὶ εὑρέθησαν. Οὕτω λ.χ. ὀλίγον ἀπωτέρω τοῦ χωρίου πρὸς τὸ Β. αὐτοῦ ἐν τῷ ναϋδρίῳ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἐν τῇ θυριδίῳ ὀπῇ τοῦ ἁγίου Βήματος (ἁγίας τραπέζης) ὑπάρχει ἐκτισμένον στερρῶς μικρὸν ἀνάγλυφον, οὐχὶ δὲ καὶ πολοῦ λόγου ἄξιον, ὅπως ἐξαχθῇ. Πρῶτον μὲν διότι θὰ καταστραφῇ ὁ τοῖχος. δεύτερον δὲ διότι θὰ θεωρηθῇ βεβήλωσις ὑπὸ τῶν χωρικῶν καὶ τέλος ἀκινδυνότερον θὰ ὑπάρχῃ ἐν ᾗ θέσει κεῖται νῦν ἢ ἀλλαχοῦ.

Παλαιότερον εὑρέθη ἐπιγραφή τις ἐν τοῖς ὀλίγον ἐκτὸς τοῦ νῦν χωρίου κτήμασιν, δηλοῦσα τὸ ὅριον τοῦ τεμένους τῆς Ἀμαρυσίας Ἀρτέμιδος, ἐξ οὗ φαίνεται προφανῶς ὅτι τὸ νῦν Ἀμαρούσιον ἢ Μαροῦσι ἕλκει παλαιόθεν τὴν καταγωγήν.

Ὅρος: Ἀρτέμιδος τέμενος Ἀμαρυσίας.

Παρὰ τῷ Παυσανίᾳ φέρεται ἐν τοῖς Ἀττικοῖς 31,5: «Ἀθμονεῖς δὲ τιμῶσιν Ἀμαρυσίαν Ἄρτεμιν». Ὅπερ οὐδὲν ἕτερον δηλοῖ ἢ ὅτι ὑπῆρχέ ποτε ἐν τῷ παλαιῷ δήμῳ τῶν Ἀθμονέων ναὸς τῆς Ἀμαρυσίας Ἀρτέμιδος, τιμωμένης ὑπ' αὐτῶν, δι' οὓς ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ ϛ. 190 λέγει:

> «Τρυγαῖος Ἀθμονεύς, ἀμπελουργὸς δεξιός,
> οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων».

Θὰ ἠδικοῦμεν δὲ πολὺ τοὺς σήμερον Ἀμαρουσιώτας, ἐὰν μὴ παρεβάλλομεν αὐτοὺς πρὸς τοὺς συνδημότας αὐτῶν Ἀθμονεῖς διὰ τὴν ὁμοίαν ἐκείνοις ἀμπελουργικὴν δεξιότητα.

Ἐν τῷ ναϋδρίῳ τῶν Ἁγ. Θεοδώρων πρὸς Ν. τοῦ χωρίου καὶ οὐ μακρὰν αὐτοῦ κειμένῳ, ὑπῆρχεν ὡς ὑπέρθυρον ἐκτισμένη ἐπιτυμβία πλάξ, ἣν ἔπειτα ἐξήγαγον ἐκ τοῦ τοίχου φέρουσα τάδε:

ΠΙΣΤΟΚΛΗΣ ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟ : ΑΘΜΟΝΕΥΣ (*)

(*) Ὁ Ναὸς τῶν Ἁγίων Θεοδώρων ἐγκρύπτει ἕτερον ἴσως ἀρχαῖον ναόν. Ὑπο-

Ἡ δὲ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος γενομένη ἀνασκαφὴ ἐν τῇ πρὸς ΒΑ τοῦ χωρίου καλουμένῃ θέσει *σωρῷ*, δὲν ἐπήνεγκε τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀποκλείει πᾶσαν ἐλπίδα τῆς περαιτέρω ἀνασκαφῆς.

* * *

Ἱστορικῶς δὲ τὸ Ἀμαρούσιον δὲν κατατάσσεται χαμηλότερον τῶν λοιπῶν μικροπόλεων, αἳ μετέσχον τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος. Ὡς ἐν κατόπτρῳ διασῴζουσιν ἔτι ἐν τῇ ἑαυτῶν μνήμῃ αἱ ἀποζῶσαι γεροντικαὶ σκιαὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, τὰ δεινοπαθήματα, ἃ ὑπέστησαν τότε. Σήμερον δέ, ὅτε βλέπουσι τὸ λαμπρὸν τῆς χρυσῆς ἐλευθερίας φῶς, μετὰ δακρύων καὶ ἀναστεναγμῶν ἐξιστοροῦσιν ἄλλος ἄλλας αὐτοῦ πράξεις. Καὶ ἄλλοι μὲν ἐνεκλείσθησαν ἐν τῇ ἐν Ἀκροπόλει πολιορκίᾳ συμπολεμήσαντες τοῖς Ἀθηναίοις, ἄλλοι δὲ παρὰ τὰ καλούμενα *Γεφυράκια* ἢ *Ρεματαριά*, εὐθὺς ἔξωθεν τοῦ Ἀμαρουσίου, φονικὴν συνῆψαν μάχην κατὰ τῶν Τούρκων, ὧν ἔνιοι μὲν ἀπέθανον ἐκεῖ ἐν τῇ μάχῃ, ἕτεροι δ' ἔφυγον σωθέντες καὶ εἷς μόνος ζωγρηθεὶς ἐδέθη ὄπισθεν ἐκ τῆς οὐρᾶς ἵππου τινος καὶ ἀχθεὶς εἰς Χαλκίδα, μετὰ πλείστων ταλαιπωριῶν καὶ βασάνων ὑπέστη τὸν δι' ἀποκοπῆς τῆς κεφαλῆς θάνατον.

Τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν ἐν τῷ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνι κατέχουσιν ὡς τεκμήρια τἀπονεμηθέντα χαλκᾶ Νομισματόσημα, ὡς ἐλέγοντο, μετὰ τῶν οἰκείων ἐγγράφων, διαλαμβανόντων ὅτι δίδονται ταῦτα «δι' ἀνταμοιβὴν τῶν κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πόλεμον ἐκδουλεύσεων των» (χρονολ. 10 Ἀπριλίου 1841, ὑπουργοῦντος Ροδίου).

* * *

Μετ' ὀλίγα ἔτη ψιλῶς μόνον θὰ διασῴζηται ἡ περὶ παλαιῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων παράδοσις, διότι ἀτυχῶς ὅπως ἀλλαχοῦ οὕτω καὶ ἐνταῦθα σφοδρὸς εἰσήλασεν ὁ νεωτερισμός, ἀκατάσχετος δὲ φέρεται ἡ ὁρμὴ αὐτοῦ πρὸς τελείαν ἀπόσβεσιν παντὸς ἴχνους τῶν πατροπαραδότων. Σπάνιον δὲ πρᾶγμα εἶνε νὰ ἴδῃ τις χωρικὸν ἀποποιού-

---

ψία δέ τις μὲ κατέχει μήπως ἦτο ἐνταῦθα ἢ ὁ τῆς Ἀρτέμιδος ἢ ἄλλης τινος Θεοῦ. Περίεργον δὲ εἶνε ὅτι ὄπισθεν τοῦ ναοῦ εἶνε πεφυτευμέναι δύο παμπάλαιαι φηγοί, ὧν τὴν μίαν μόλις τρεῖς ἄνδρες δύνανται νὰ ἐναγκαλισθῶσι. Πρὸς δὲ τούτους ὀγκόλιθοι ἱκανοὶ εἶνε ἐρριμένοι καί τινα θραύσματα κιονοκράνων, ἅπερ ὑφίστανται νῦν δίκην λίθων ἐπὶ τῶν τοίχων. Ποία ἱστορία νὰ ἐγκρύπτηται καὶ ἐπὶ τῆς ὡραίας ταύτης τοποθεσίας!

μενον νὰ μὴ νεωτερίσῃ κατά τε τὰς ἑστιάσεις καὶ τὴν λοιπὴν συμπεριφοράν.

Οὐχ ἧττον δὲ ἀμυδρά τινα ἴχνη τῶν πατροπαραδότων χορῶν καὶ ᾀσμάτων σῴζονται ἔτι, ἀλλ' οὐχὶ πάνυ ἀλώβητα καὶ ταῦτα. Οἱ χοροὶ συνειθίζονται κατὰ τὰς ἐπισήμους ἑορτάς, ὅτε πᾶσαι σχεδὸν αἱ νεάνιδες μετέχουσιν αὐτῶν πλὴν τῶν ἐν πένθει διατελουσῶν, ὑπὸ τὸν ἦχον ὁτὲ μὲν τοῦ ἐπιχωριάζοντος βραχνώδους αὐλοῦ, τῆς κοινῶς λεγομένης πίπας ἢ πίπιζας, τῇ συνοδείᾳ τοῦ τυμπάνου, ὁτὲ δὲ τοῦ βιολίου ἐπὶ τὸ εὐγενέστερον. Οἱ χοροὶ οὗτοι κατ' ἔθος γίνονται ἐν ἅπασι τοῖς χωρίοις τῆς 'Αττικῆς, ὧν, ἐκτὸς τῆς Μεγαρικῆς τράτας, γραφικωτάτους εἶδον ἐν Κορωπίῳ, Κερατέᾳ, Μαρκοπούλῳ καὶ Λιόπεσι. Νομίζει τις ἀληθῶς ὅτι βλέπει ἀλυσσόδετον συρμὸν ἐξ ἑκατὸν μέχρι διακοσίων παρθένων, ἀγουσῶν εὐρυθμότατα τὸν χορὸν κύκλῳ. Ἄρχονται δ' οὗτοι ἀπὸ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα καὶ διαρκοῦσι καθ' ἁπάσας τὰς ἐπισήμους ἑορτὰς τὰς κατὰ τὸ θέρος τελουμένας, ἰδίᾳ δὲ ὅτε ἑορτάζεται ἐπισήμως ὁ προστάτης ἅγιος ἢ ἡ ἁγία τοῦ χωρίου. Οἱ χοροὶ οὗτοι συνειθίζονται καὶ κατὰ τὰς νύκτας τοῦ θερισμοῦ, ὅτε διασκεδάζουσαι αἱ παρθένοι τὸν ἀπὸ τοῦ λικνίσματος κάματον ὀρχοῦνται πέριξ τῶν θυμωνιῶν, ᾄδουσαι μελῳδικώτατα δημώδη ᾄσματα. Ἀλλ' ὁ χορὸς οὗτος δὲν εἶνε γενικός.

Καλὸν δὲ νομίζομεν προτοῦ κλείσωμεν τὴν παροῦσαν νὰ ἐνδιατρίψωμεν πλειότερόν πως ἐν τοῖς περὶ γάμου αὐτῶν ἐθίμοις, κατὰ τὰς πληροφορίας, ἃς ἔδωκεν ἡμῖν ὁ φίλος κ. Γ. Κοτζιᾶς, ἐξ Ἀμαρουσίου.

Γάμος ἐν Ἀμαρουσίῳ.

Εἰ καὶ πολλαὶ τῶν γαμηλίων διατυπώσεως ἀπώλεσαν τὸν ἀρχαϊκὸν αὐτῶν χαρακτῆρα, ἀλλ' ὅμως καὶ νῦν ἔτι ἀρκούντως μεγαλοπρεπεῖς γίνονται αἱ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τούτων ἑορταί.

Ἄρχονται δ' ἀπὸ τοῦ Σαββάτου διὰ προσκλητηρίου χωριστὰ μὲν ἐκ μέρους τοῦ γαμβροῦ, χωριστὰ δὲ ἐκ μέρους τῶν συγγενῶν τῆς νύμφης. Οἱ συγγενεῖς δηλ. τοῦ τε γαμβροῦ καὶ τῆς νύμφης περιέρχονται τὸ χωρίον, ἔχοντες κάνιστρον ἐν χερσὶν, ἐν ᾧ περιέχονται κομφέτα, καὶ διανέμουσι ταῦτα ταῖς φίλαις καὶ συγγενικαῖς οἰκογενείαις, ὅπως εὐαρεστούμεναι προσέλθωσιν εἰς τοὺς γάμους καὶ μετὰ ταῦτα παραμείνωσιν οἱ μὲν ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ προσκληθέντες παρ' αὐτῷ, οἱ δὲ ὑπὸ τῶν συγγενῶν τῆς νύμφης παρ' ἐκείνοις.

Τὴν ἑσπέραν δὲ τοῦ αὐτοῦ Σαββάτου τινὲς τῶν προσκεκλημένων ἰδίᾳ ἀνδρῶν, φέροντες τὴν καθημερινὴν αὐτῶν ἐνδυμασίαν, συνέρχονται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ γαμβροῦ καὶ ἄρχονται διασκεδάζοντες καὶ οἰνοποτοῦντες. Τὸ παρατιθέμενον φαγητὸν εἶνε ἁπλοῦν· μόνος δ' ὁ οἶνος ῥέει ἀφθονώτερον. Ὑπὸ τὸν ἦχον δὲ τοῦ περιπαθοῦς βιολίου ἄρχεται ὁ χορός, ὃν καθίστησι ζωηρότερον ἡ ὑπὸ τοῦ οἴνου παραγομένη θερμότης. Αἱ γυναῖκες προσέρχονται μὲν καὶ αὐταί, ἀλλὰ δὲν παραμένουσιν ἐπὶ πολύ, φροντίζουσαι ὅπως κατακλιθῶσιν ἐνωρίς, ἵνα ἔχωσι καλὴν διάθεσιν καὶ εὐθυμίαν τὴν ἐπαύριον, δηλ. τὴν καθαυτὸ ὥραν τοῦ γάμου. Οἱ ἄνδρες ὅμως ὁτὲ μὲν ἀποσύρονται καὶ οὗτοι περὶ τὸ μεσονύκτιον, ὁτὲ δὲ παραμένουσι, καὶ οὕτω διαρκεῖ μὲν ὁ χορὸς μέχρι τῆς πρωΐας τῆς Κυριακῆς, ἀλλὰ καὶ ὁ γαμβρὸς οὐδὲν ἔχει δικαίωμα νἀποσυρθῇ ἐφ' ὅσον ἔστω καὶ εἷς παραμένει προσκεκλημένος.

Ἅμα δ' ὡς ἡ αὐγὴ τῆς Κυριακῆς ὑποφώσκουσα χαρίσῃ τὰς χρυσᾶς αὐτῆς ἀκτῖνας εἰς τοὺς κατοίκους, εὐθὺς τότε οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ γαμβροῦ εἰς ζωηρὰν ἐμβάλλονται κίνησιν, ἕτερος μὲν ὅπως σφάξῃ τοὺς ἀμνούς, ἕτερος δὲ ὅπως καθάρῃ τὴν αὐλήν, ἄλλος δέ τις ὅπως στολίσῃ ὅσον οἷόν τε τὴν εἴσοδον καὶ ἄλλος ἄλλο τι χρήσιμον ποιῶν· πάντες δ' οὕτω ἑνὸς ἐπιλαμβάνονται ἔργου, ὅπως ὡς μάλιστα λαμπρότερος καὶ ἐπισημότερος φανῇ ὁ γάμος. Ὁ δὲ γαμβρὸς ἀμέριμνος πάντων τῶν τελουμένων θεᾶται. Ἄξιον δὲ λόγου εἶνε νὰ παρατεθῇ ἐνταῦθα ὅτι καὶ αἱ γειτονικαὶ γυναῖκες μετὰ θαυμαστοῦ ὄντως ζήλου προθυμοποιοῦνται πᾶσαι, τίς πρώτη νὰ παράσχῃ τὴν ἑαυτῆς ἐκδούλευσιν. Οὐχὶ δὲ κατώτεραι τούτων φαίνονται καὶ αἱ πλησιέστερον τῷ γαμβρῷ οἰκοῦσαι νεάνιδες, ἁμιλλώμεναι σφοδρῶς τίς πρώτη νὰ ὑπηρετήσῃ κάλλιον. Ἐπικρατεῖ δ' ἄκρα εὐθυμία ἐν αὐταῖς καὶ ζωγραφεῖται ἐν ἁπάσαις ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἐλπὶς τοῦ μέλλοντός ποτε καὶ αὐτὰς νὰ ἐπισκεφθῇ γάμου.

Εἶνε ἤδη ἡ ἐννάτη π. μ. ὥρα, ὅτε ἄρχεται ἡ συνάθροισις τῶν κεκλημένων ἐν λαμπρᾷ στολῇ, καὶ ἐὰν ᾖ δυνατὸν καινουργεῖ.

Οἱ μὲν ἄνδρες φέρουσι τὴν λευκὴν φουστανέλλαν ἢ ὅ,τι ἄλλο, αἱ δὲ γυναῖκες ἀκολουθοῦσαι πάντοτε τῷ νεωτερισμῷ ἐνδύονται νεωστὶ ἐρραμμένα φορέματα καὶ περιβάλλονται ἅπαντα τὰ ἑαυτῶν κοσμήματα. Δὲν ἀπουσιάζουσι δὲ καὶ αἱ νεάνιδες, αἵτινες παρὰ τὰς ἑαυτῶν μητέρας, ὡς ἔθος, ἱστάμεναι, νομίζουσιν ἀπαραίτητον ὅπως φέρωσι νεωστὶ ῥαφὲν ἔνδυμα. Ἐπικρατεῖ δ' ἄκρα κοσμιότης καὶ σεμνότης.

Παρατίθεται λοιπὸν ἡ τράπεζα ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ ὅσον οἷόν τε πλουσία, ἐπειδὴ ἤγγικεν ἡ δωδεκάτη. Παρακάθηνται δὲ πάντες οἱ κεκλημένοι· καὶ ὅπως μηδεὶς στερηθῇ ἴσης μοίρας φαγητοῦ καὶ ποτοῦ, τὸ φαγητὸν παρέχεται ἄφθονον. Ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ βιολισταὶ, ἱερὰ πρόσωπα θεωρούμενοι, παρακάθηνται ἐν τῇ τραπέζῃ, παρεχομένης αὐτοῖς τῆς μείζονος καὶ καλλίονος μοίρας φαγητοῦ τε καὶ ποτοῦ. Τίς δὲν ἀναμιμνήσκεται ἐνταῦθα τῶν ἀοιδῶν τοῦ θείου Ὁμήρου ;

> Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
> τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὕνεκ' ἄρα σφέας
> οἴμας Μοῦσα δίδαξε, φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.
> (Ὀδυσ. Θ. 479).

Εὐθὺς δὲ τότε μετὰ τὸ γεῦμα ἄρχεται τὸ λεγόμενον *ταξίμι* ἢ *βάρκα* τῶν βιολιστῶν. Συνίσταται δὲ τὸ ᾆσμα τοῦτο εἰς τὸ ἑξῆς. Τὸν πρῶτον ἐκ τοῦ δεξιοῦ προσκεκλημένον ἐρωτῶσιν οἱ βιολισταὶ ποίου μέλους ἐπιθυμεῖ νὰ ἀκούσῃ. Οἱονδήποτε δὲ οὗτος μέλος προτείνει οἱ μὲν βιολισταὶ ἐπὶ τρία ἢ τέσσαρα λεπτὰ ὀφείλουσιν ἵνα κρούσωσιν αὐτό, αὐτὸς δὲ ἔχων ποτήριον πλῆρες οἴνου εὔχεται πρῶτον μὲν τῷ γαμβρῷ, εἶτα δὲ πᾶσι τοῖς προσκεκλημένοις καὶ πίνει αὐτὸ μέχρι πυθμένος. Πίνοντα δὲ τοῦτον χειροκροτοῦσι πάντες ἐν ῥυθμῷ, συνηχούντων καὶ τῶν ὀργάνων ἀόριστόν τι μέλος καὶ ἐν μέρει ἀσυνάρτητον. Ἂν τις καλέσῃ τὸ ἀσυνάρτητον τοῦτο μέλος σκολιὸν θὰ ἁμαρτήσῃ ; Ἐν τῷ τοῦ Γαζῆ λεξικῷ, ἐν λέξει *σκολιόν*, παραβάλλεται τοῦτο πρὸς τὸν σημερινὸν *Κουτσάκια*, ὅπερ ἀγνοοῦμεν. Τὸ πρᾶγμα θὰ ἐξετάσωμεν ἀλλαχοῦ ἐν ἰδίῳ περὶ *μουσικῶν ὀρων* ἔργῳ, ἂν Θεὸς θέλῃ.

Μετὰ ταῦτα παρουσιάζεται δίσκος τῷ πιόντι, ὅπως ῥίψῃ ὅ,τι ἂν βούλεται· συνήθως δ' οὐχὶ κατώτερον τῆς δραχμῆς. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται μέχρις οὗ πάντες οἱ προσκεκλημένοι ἐκκενώσωσι τὸ πλῆρες ποτήριον.

Εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν παιδιάν, ἵνα εἴπωμεν οὕτω, ταύτην, γίγνεται καὶ πάλιν χορός, καθ' ὃν ἅπαντες κατὰ σειρὰν ὀρχούμενοι δίδουσι τοῖς μουσικοῖς ἀνάλογον μὲν νόμισμα, ἀλλ' οὐχὶ καὶ πάλιν κατώτερον τῆς δραχμῆς. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ χοροῦ τούτου, ὅτε ἤδη εἶνε ἡ δευτέρα μ. μ. ὥρα, προσέρχεται ὁ κουρεύς, ἵνα κείρῃ τὸν γαμβρὸν ἢ ξυρίσῃ αὐτόν. Κειρομένου δὲ τοῦ γαμβροῦ, ἠχοῦσιν ἀδιαλείπτως τὰ ὄργανα καὶ ἐν εὐθυμίᾳ παρέχεται τῷ τε γαμβρῷ καὶ τῷ κουρεῖ οἶνος. Ἐκτὸς δὲ τούτου προσφέρουσι χρήματα τῷ τε

γαμβρῷ καὶ τῷ κουρεῖ, ἐκείνῳ μὲν ῥίπτοντες ἐν ἰδίῳ δοχείῳ, τῷ δὲ γαμβρῷ ἐπιτιθέντες τῷ στόματι αὐτοῦ. Μετὰ τὸν γαμβρὸν καὶ δύο ἕτεροι τῶν προσκεκλημένων ὀφείλουσι νὰ ξυρισθῶσι, διὰ τίνα λόγον ἄγνωστον.

Περὶ τὴν τετάρτην λοιπὸν ὥραν ἐξέρχεται ἡ *συνοδεία* ἢ ἡ πομπὴ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ γαμβρου, προηγουμένων μὲν τῶν βιολιστῶν, ἑπομένων δὲ πάντων τῶν ἀρρένων προσκεκλημένων διαρκῶς οἰνοποτούντων, οὐχὶ πλέον διὰ ποτηρίου ἢ φιάλλης, ἀλλὰ διὰ τῆς γλυκυκρότου *τσότρας*, οὔσης καὶ ταύτης καινουργοῦς. Εὐθὺς δ' ἔπειτα ἀκολουθεῖ ὁ γαμβρὸς ἐν μέσῳ τῶν ἑαυτοῦ συγγενῶν καὶ κατόπι τούτου αἱ γυναῖκες πᾶσαι. Ἡ συνοδεία δ' αὕτη ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ γαμβροῦ μέχρι τῆς νύμφης χαιρετίζεται διὰ πυροβολισμῶν, ὀρύζης, βάμβακος καὶ ἀνθέων. Ἂν τις οἰκογένεια παραλείπῃ τὸν χαιρετισμὸν τοῦτον, μὴ ἔχουσα λόγους πένθους, τοῦτο θὰ θεωρηθῇ ὕβρις κατὰ τοῦ γαμβροῦ καὶ ἐφ' ὅρου ζωῆς θὰ ὑπάρχῃ παράπονον ἢ καὶ μῖσος ἐναντίον αὐτῆς ὑπ' ἐκείνου. Τὰ ἔθιμα εἶνε ἱερὰ καὶ πρέπει νὰ παραφυλάττωνται. Πρὸς δὲ τούτοις ἡ πομπὴ ἐξερχομένη τῆς οἰκίας δέον νὰ βαδίσῃ τὴν πρὸς τἀριστερὰ ὁδὸν, ἵνα ἐπανερχομένη τραπῇ τὴν πρὸς τὰ δεξιά.

Μόλις δὲ καταφθάσωσιν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς νύμφης δέκα μέτρα μακρὰν ὑποδέχονται τὴν συνοδείαν οἱ τῆς νύμφης συγγενεῖς ἐν μέσῳ πυροβολισμῶν καὶ ἀλλαλαγμῶν. Σημειωτέον δ' ὅτι τοὺς πυροβολισμοὺς τούτους οὐδεμία στρατιωτικὴ δύναμις δύναται νὰ ἐμποδίσῃ, διότι ἄλλως θὰ ἐθεωρεῖτο προσβολὴ τῶν ἐθίμων οὐ μόνον διὰ τὴν οἰκογένειαν ἀλλὰ καὶ *ὅλου τοῦ χωριοῦ*.

Περίεργον δὲ διατὶ καθ' ἣν στιγμὴν καταφθάνει ἡ συνοδεία τοῦ γαμβροῦ τότε νἀποστέλλωνται τὰ πράγματα τῆς νυμφης εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ. Τοὐναντίον δὲ πάλιν ἕτεραι οἰκογένειαι ἀποστέλλουσι ταῦτα τὴν προηγουμένην ἡμέραν τοῦ Σαββάτου, μετὰ συνοδοῦ ἀείποτε ἄρρενος οὐδέποτε δὲ θήλεος. Ἀλλ' οἱ πυροβολισμοὶ ἐξακολουθοῦσιν.

Ἡ νύμφη ἀπὸ πολλοῦ ἑτοίμη ἀναμένει· μετὰ παραμονὴν δὲ ἑνὸς τετάρτου τῆς ὥρας ἀπέρχονται ἵνα στεφθῶσιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, προπορευομένων μὲν τῶν φίλων τοῦ γαμβροῦ ἐν ᾗ εἴδομεν ἀνωτέρω τάξει, ἑπομένων δὲ τῶν τῆς νύμφης, χωρὶς οὐδὲ κἂν νἀναμιχθῶσιν. Καὶ οἱ πυροβολισμοὶ καὶ αὖθις ἐξακολουθοῦσι.

Μόλις δὲ καταφθάσουσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τότε μόνον παραδίδοται ἡ νύμφη τῷ γαμβρῷ καὶ γίνεται ἡ στέψις. Μετὰ τὸ πέρας

τῆς ἱεροτελεστίας ταύτης τοῦ γάμου οἱ μὲν γονεῖς καὶ συγγενεῖς κατασπάζονται τόν τε γαμβρὸν καὶ τὴν νύμφην, οἱ δὲ φίλοι καὶ *ξένοι* ἀσπάζονται μόνον τὸν γαμβρόν, τῇ δὲ νύμφῃ εὔχονται. Ἡ νύμφη ὀφείλει νἀσπασθῇ τὴν δεξιὰν τῶν γονέων, ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ γαμβρός. Μετὰ δὲ ταῦτα ἄνευ διακρίσεως ἑνοῦνται ἀμφότεραι αἱ πομπαί, ὁ δὲ γαμβρὸς παραλαβὼν τὴν νύμφην ὁδηγεῖ ταύτην μόνην ἐν μέσῳ γενικῆς χαρᾶς καὶ εὐθυμίας.

Ἅμα δ' ὡς φθάσωσιν εἰς τὸν οἶκον τοῦ γαμβροῦ, τότε ἡ νύμφη *καρφώνει* μάχαιραν εἰς τὸ ὑπέρθυρον καὶ εἰσέρχεται. Τοῦτο δὲ γίνεται καὶ ὅπως πᾶς ἐχθρὸς τοῦ ζεύγους κατακαρφωθῇ καὶ ὅπως καὶ αὐτὴ ἡ σύζυγος ἐάν ποτε παραβῇ τὴν συζυγικὴν πίστιν διὰ τῆς αὐτῆς μαχαίρας *καρφωθῇ*. Εὐθὺς δ' ἔπειτα ὁ χορὸς εἰς ὃν λαμβάνουσι μέρος πρῶτοι οἱ συγγενεῖς τῆς νύμφης, καὶ οἱ τούτων προσκεκλημένοι μεθ' ἧς ὀρχοῦνται, ἐπὶ μίαν σχεδὸν ὥραν, εὐθὺς δὲ μετὰ ταῦτα ἀπέρχονται εἰς τὰ ἴδια, ἔνθα καὶ ἰδιαιτέραν τράπεζαν παρατίθενται οἱ γονεῖς τῆς νύμφης, τὰ *πεθερικὰ* ἢ οἱ συμπεθέροι, ὡς λέγονται, διαρκέσουσαν καὶ ταύτην ἐφ' ὅσον θέλουσιν· ἔστω καὶ μέχρι τῆς πρωΐας. Ἀπερχομένους δὲ τούτους προπέμπουσιν οἱ τοῦ γαμβροῦ ὀλίγα τινὰ μέτρα καὶ ἐπανέρχονται εὐθύς, ὅπως παρακαθήσωσιν εἰς τὴν ἑτοίμην ἤδη τράπεζαν.

Τρώγουσι καὶ πίνουσιν ἐφ' ὅσον ἕκαστος θέλει. Τὰ ὄργανα ἀνακρούουσι καὶ πάλιν τὴν *βάρκα* ἢ τὸ *ταξίμι*, τὸ δὲ χρῆμα ἐξερχόμενον τοῦ θυλακίου τῶν παρακαθημένων, πληροῖ τὸ τῶν βιολιστῶν. Ἡ συνήθεια αὕτη δὲν διατηρεῖται παρ' ἅπασι· διότι ἄλλοι προπληρώνουσι τοὺς βιολιστὰς ὡρισμένον ποσὸν καὶ οὕτω δὲν παρέχεται ἡ ἐνόχλησις αὕτη εἰς τοὺς κεκλημένους. Εὐθὺς δὲ ἔπειτα ἄρχεται ὁ χορὸς καὶ διαρκεῖ μέχρι τῆς πρωΐας. Δι' ὅλης δὲ τῆς νυκτὸς ὁ γαμβρὸς παραφυλάσσεται ὑπό τε τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ ὅπως ὄχι μόνον μὴ κοιμηθῇ, ἀλλ' οὐδὲ πλησιάσῃ κἂν τῇ νύμφῃ, ἐχούσῃ ἄλλως τὸ δικαίωμα νὰ ἀναπαυθῇ μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Καὶ οὕτω λήγει καὶ ἡ τῆς Κυριακῆς διασκέδασις.

Ἡ πρωΐα τῆς δευτέρας εὐωδιάζει ἐκ τῶν παρασκευαζομένων *τηγανιτῶν*, δαπάνῃ μόνον τοῦ γαμβροῦ οὐχὶ δὲ καὶ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ. Μετὰ μεσημβρίαν δὲ οἱ τῆς νύμφης συγγενεῖς, *οἱ συμπέθεροι*, κομίζουσι τὰ *γλυκὰ* μετ' ὀργάνων, καὶ γίνεται ὁ τελευταῖος χορός, εἰς ὃν λαμβάνουσι μέρος ἅπαντες ἀναμίξ. Παρατίθεται καὶ ἡ τελευταία τράπεζα καὶ οὕτω διαλύεται πλέον ἡ γαμηλία αὕτη πανήγυρις.

Περὶ τὴν ἕκτην ἤδη ἐγείρονται ὅπως ἀπέλθωσιν ἅπαντες καὶ πρῶτοι οἱ συγγενεῖς τῆς νύμφης ἀποχαιρετίζουσι τοὺς νεονύμφους εὐχόμενοι αὐτοῖς μακροβιότητα, ὄλβον καὶ εὐδαιμονίαν, προσφέρουσι δὲ καὶ νομίσματά τινα. Κατὰ σειρὰν δ' ἔπειτα ἅπαντες εὐχόμενοι προσφέρουσι τοῖς νεονύμφοις νόμισμα οὐχὶ κατώτερον πάντοτε τῆς δραχμῆς ἄλλως τε δὲ τοῦτο θὰ θεωρηθῇ *προσβολὴ τοῦ χωριοῦ*. Ἐκ τῶν προσφορῶν δὲ τούτων νοητέον ὅτι ὁ γαμβρὸς κερδαίνει ἅπασαν τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην δαπάνην. Συναπελθόντων δ' ἁπάντων τῶν κεκλημένων, τότε μόνον ὁ γαμβρὸς δικαιοῦται νὰ ἀποσυρθῇ μετὰ τῆς νύμφης.

Τὴν δὲ πρωΐαν τῆς Πέμπτης δέχονται τελευταῖον· τοὺς συγγενεῖς ἐξ ἑκατέρων ὅπως βεβαιωθῶσι περὶ τοῦ ὅτι μετὰ *κόρης* συνεζεύχθη ὁ νυμφίος. Τούτου βεβαιωθέντος δίδεται τὸ τελευταῖον γεῦμα ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ ἄνευ ὀργάνων ἤδη, καὶ οὕτω ἀπολήγουσιν αἱ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου ἀρξάμεναι γαμήλιοι ἑορταὶ ἐν Ἀμαρουσίῳ.

Ἐν Ἀμαρουσίῳ τῇ 16 Δεκεμβρίου 1890.

Θεμ. Πολυκράτης.

ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ

Ἑτέρα ἀπανταχοῦσα τῆς Ἡγουμένης τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Ἐλισσάβετ.

(Ἀριθ. Ἀρχ. Ἐθν. Ἑταιρ. 1761).

Οἱ ἀνὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν οἰκοῦντες πανοσιώτατοι μητροπολῖται, θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, αἰδεσημώτατοι καὶ εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, πανοσιώτατοι ἱερομόναχοι, καὶ πνευματικοί, ἐντιμώτατοι κληρικοί, εὐγενέστατοι ἄρχοντες, χρησημώτατοι πραγματευταί, καὶ τεχνῆται, καὶ οἱ λοιποὶ χριστιανοὶ ἐδαφιαίαν προσκύνησιν προσφέρομεν ἡμεῖς αἱ πτωχαὶ μητέρες τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τὸ ἐπίκλην Κοινόβιον, ὁποῦ εἰς τὴν πόλιν ἔνδον τῶν Ἀθηναίων εὑρίσκεται, καὶ ἀποσυμβεβηκότα, καὶ ἀνωμαλίαις καιρῶν, καὶ ἀκαταστασίαις πολέμων ἡ πόλις ἡμῶν Ἀθῆνα οὐ μόνον ἐκουρσεύθη, ἀλλὰ καὶ σχεδὸν μὲ ἀφανισμὸν ἐρημώθη, φεῦ τῆς τύχης, ἡ πρώην λαμπρὰ καὶ ἐξ οἰκίας εὐπλαχνίας πάλιν τοῦ Θεοῦ βουλομένου ἤρξατο διὰ νὰ συνάζεται· ἡ μονή μας ὅμως τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου μέρος μὲν

διεφθάρθη, μέρος δὲ κίνδυνον ἐπιφέρει διὰ νὰ πέσῃ· καὶ τὰ δένδρα τῶν ἐλαιῶν ὅπου εἶχε ἐξαμαρτιῶν μας τὰ ἐκατεδίκασεν ἡ φωτία, τὰ ἀμπέλιά του ἐφθάρθησαν· ἡμεῖς λοιπὸν αἱ ἐνασκούμεναι μητέρες σκέψαντες τὸ πρᾶγμα, δι' ἀνακαίνησιν, εἰ καὶ μὴ ἔχοντες ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίναι πάσας τὰς ἐλπίδας μας πρὸς τὸ ἔλεος τῶν χριστιανῶν κρεμάσαντες, καὶ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου βοηθείᾳ συνεφωνήσαμεν διὰ τὸν αὐτοῦ ἀνακαινισμὸν σχεδὸν γρόσα πεντακόσια, καὶ τὰ πρὸς χρίαν ἀποροῦμεν, τὸ μὲν ἔνδεια χρημάτων, τὸ δὲ ὅτι θύλεως γένους ἐσμὲν καὶ ἀδυνάτου φύσεως, κοινῇ γνώμῃ ἀπεφήναμεν διὰ νὰ προσδράμωμεν εἰς τὸ ἔλεως τῶν χριστιανῶν, καὶ ἐκλέξαμεν ἐκ μέσου ἡμῶν τὴν μοναχὴν μητέρα ὡς ἱκανὴν διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν, ὀνόματι Μαγδαληνὴ, μὲ κάποιον γέροντα τοῦ μοναστηρίου ἡμῶν ὀνόματι, Χαγγὶ Γεωργίου, διὰ νὰ ἔλθῃ πρὸς τὸ φιλεύσπλαγχνον ἔλεος ὑμῶν, διὸ παρακαλοῦμεν δεχθῆτε αὐτὴν εὐμενῶς, καὶ ἱλαρῷ τῷ προσόπῳ, καὶ ἐλεήσατε αὐτὴν ἕκαστος κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν, τὸ μὲν ὡς ἀσθενὲς μέλος τὸ δὲ ὡς χάριν τοῦ ἁγίου τοῦ δοξαζομένου ἐν τῇ ἁγίᾳ μονῇ ἡμῶν, ὁ μὲν πρόθεσιν, ὁ δὲ σαραντάρι, ἢ ὅτι προσφέρει ὁ ἄγγελος αὐτοῦ, παρακαλοῦμεν εὐλαβηθῆτε τὸν προτώκλητον ἀπόστολον Ἀνδρέαν, καὶ μὴν παραβλέψατε, οὔτε τὴν μονὴν αὐτοῦ, οὔτε τὴν πτωχὴν μοναχὴν, ὁποῦ τὸ παρὸν προσφέρουν, ἀλλὰ βοηθήσατε ἔργῳ τε, καὶ λόγῳ, καὶ ἐλεήσατε ὁ γὰρ ἐλεῶν ἐλεηθήσεται, ἡμεῖς δὲ αἱ πτωχαὶ θέλομεν παρακαλέσει τὸν διαφεντευθήν μας τὸν ἀπόστολον λέγω προτόκλητον, ὁποῦ ἐξουσίαν ἔλαβεν μὲ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους διὰ νὰ καθήσῃ ἐπὶ τοὺς δώδεκα θρόνους τῶν ἀποστόλων νὰ κρίνουν τὰς δώδεκα φυλλὰς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ θέλει ἐξιλεώσει μὲ παρακάλεσιν τὸν φοβερὸν Κρητὴν διὰ νὰ ἐλθῆτε ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ἔτους αψα Νοεμβρίου θ΄. ἱσταμένου.

Ἡ ταπεινὴ καθηγουμένη τῆς σεβασμίας μονῆς ἁγίου Ἀνδρέου ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ μοναχή.

Ὁ ἐπίτροπος ἱερεὺς Σεραφὴμ ἱερομόναχος.

ΔΩΡΗΤΗΡΙΟΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΦΙΛΟΘΕΗΝ

(Ἀριθ. Ἀρχ. Ἐθνολ. Ἑταιρίας 1749)

Ὁμολογῶ ἐγὼ κιριακὴ τοῦ κολιμάκη πῶς ἔδοσα τὸ ἀλόνη ὅλ ὁποῦ ἔχω εἰς τὴν τζούκα ὅσον καὶ ἀνευρίσκεται, καὶ τὸ χωράφιον

ὅπου ἔχω εἰς τὴν ἀρμηρῆ σρέμα ᾱ καὶ εἰς τὰ καμύνοια ἕτερον στρέμα, εἰς τὸ μοναστῆρι τῆς *Κυραφιλοθέης*, διὰ νὰ γράψω ὀνόματα τρία. Τὸν ἄνδρα μου, τὸν πατέρα μου καὶ τοῦ λόγου μου· καὶ ἐκάμαμε τὸ ἀλόνη καὶ τὰ δύο στρέματα τὸ χωράφι ἄσπρα ψ καὶ χρεωστῶ ἀκόμα τοῦ μοναστηρίου διὰ τὰ τρία ὀνόματα ἄλλα ψ νὰ τὰ δίδω ἀπὸ εἰσόδημά μου ὀλίγον ὀλίγον ὅσον δύνομε, ὅσον νὰ τοὺς ξευλήσω.

Καὶ γέγονε τὸ παρὸν ὁμολογον καὶ ἐπεδόθη τοῦ μοναστηρίου ἔμπροσθεν τῶν κάτωθεν ὑπογεγραμμένων μαρτύρων, ἐν μηνὶ μαΐῳ ῑ ἔτος ζπζ ἰνδ. ζ.

Τὰ ὀνόματα εἶναι ταῦτα : νικολάου, λουκᾶ καὶ Κυργιακῆς
(Ἕπονται τινὲς ὑπογραφαὶ)

Ἀπανταχοῦσα τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου καὶ τῆς Ἁγίας Φιλοθέης.

(Ἀριθ. Ἀρχ. Ἐθν. Ἑταιρ. 2132)

Οἱ καθ' ὅλης τῆς ἐπαρχίας Ἀθηνῶν, εὑρισκόμενοι αἰδεσιμώτατοι καὶ Πανευλαβέστατοι ἱερεῖς, χρησιμώτατοι προεστῶτες τοῦ κάθε χωρίου, τίμιοι προσκυνηταὶ τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου τάφου, καὶ τοῖς λοιποῖς χριστιανοῖς, μικροῖς τε καὶ μεγάλοις σὺν ἐν γυναιξεῖ καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν. Κἀγὼ ὁ ἐν Ἱεροδιακόνοις καὶ καθηγούμενος τῆς Μονῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκολήτου καὶ τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Φιλοθέης τοῖς μὲν αἰδεσιμωτάτοις ἱερεῦσιν τὸν προσῆκον ἀπονέμω ἀσπασμόν, τοῖς δὲ λοιποῖς χριστιανοῖς εὐχὰς ἀπονέμω, ὁμοίως καὶ αἱ μονάζουσαι γυναῖκες, τοῖς μὲν ἱερεῦσιν ἀσπάζονται τὴν ἁγίαν τους δεξιάν, τοῖς δὲ λοιποῖς ἅπασι ὅλοι κοινῶς χεῖρα πρὸς οὐρανὸν αἴροντες ἀκαταπαύστως πρεσβεύουσαι, πᾶσαν ὑγείαν, σωτηρίαν, εὐημερίαν, καὶ ῥῶσιν κατὰ τὸν διπλοῦν ἄνθρωπον· δὲν εἶναι ἀναγκαῖον μοὶ φαίνεται νὰ σᾶς εἰποῦμεν, ὅτι πρὸ πολλῶν χρόνων, ἤκμαζεν εἰς τὴν πατρίδα μας Ἀθήνα ἕνα περίφημον μοναστήριον τῶν καλλογριάδων ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου καὶ τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Φιλοθέης τῆς ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ ὁποῖα ἦτον ἐκ γένους εὐγενοῦς καὶ χρησίμου τῶν πενιζέλλων, ἐλθοῦσα εἰς ἡλικίαν καὶ ἀκούουσα καθημερινῶς τὸ ῥητὸν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου ὁποῦ λέγει, ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ὑπὲρ ἐμὲ οὐκέστι μου ἄξιος, ἐτρώθη ἡ εὐλογημένη ἀπὸ θεῖον

έρωτα, καὶ ἔτζι ἀναχωρεῖ ἀπὸ καθέτης ἀνάπαυσιν καὶ τροφὴν, ἀπὸ πατρικά της ὀσπήτια, πέρνοντας μαζύ της ὅλην τὴν πατρικὴν καὶ μητρικὴν κληρονομίαν της, ἔπειτα ἐνδύνεται τὸ μοναδικὸν σχῆμα καὶ γίνεται καλογρέα, καὶ ἀπὸ τότε ἄρχησε ἡ εὐλογημένη νὰ ἐξωδεύσῃ ὅλα ὅ,τι εἶχε καὶ νὰ κτίσῃ ἐκ θεμελίων τοῦτο τὸ μοναστήριον ὁποῦ ἕως τὴν σήμερον φαίνεται· μὲ κελλία, μὲ ἐκκλησίαν, ἔπειτα νὰ τὸ στολίσῃ μὲ μοναζούσας γυναῖκας,μὲ μετόχια, μὲ περιβόλι,καὶ μὲ ἄλλα ὑποστατικὰ, καὶ μούλκια, ὅλα μὲ ἔξωδα ἐδικάτης. Κατὰ τὸ ῥητὸν, πάντα ἐζημιώθην καὶ ἡγοῦμαι σκήβαλλα εἶναι ἵνα Χριστὸν κερδίσω· καὶ ἐξόχως μὲ τὴν βαθύαν ἄσκησίν της καὶ μὲ τὸ ἀποστολικόν της ἐπάγγελμα ὁποῦ ἀπὸ τόπον εἰς τόπον ἐκήριττε διδάσκων τοὺς χριστιανοὺς τὸν λόγον τοῦ θείου Εὐαγγελίου, τραβῶντας καθημερινῶς καὶ τὰς ψυχὰς εἰς τὴν οὐράνιον βασιλείαν, καὶ ἀπὸ τὸ σκότος τῆς ἁμαρτίας εἰς φῶς τὸ ἄδυτον, ἄλλους μὲ λόγους, ἄλλους μὲ μοναδικὴν πολιτείαν, καθὼς αἱ ἀρεταί της ἐφάνησαν ἀναφανδὸν μετὰ τὸν θάνατόν της, ὅτι ἀφ' οὗ ἀνεπαύθην ἐν κυρίῳ ἡ μακαρία Φιλοθέη, ἀπερνόντας ὀλίγων ἡμερῶν διάστημα, ἐμύρησεν τὸ μνῆμα καὶ ἔτρεχεν ἅγιον αἷλσον, καὶ ὕστερον ἀνοίγοντές το, ὢ τοῦ θαύματος, εὑρέθη τὸ ἅγιόν της λείψανον σῶον καὶ ἀβλαβὴ, κάμνοντος καθ' ἡμερινῶς, ἄπειρα θαύματα, καὶ μέχρι τῆς σήμερον εἰς ἐκείνους ὁποῦ προστρέχουσι μετὰ πίστεως καὶ καθαρᾶς καρδίας, τυφλοὺς ὀμματῶν, παραλύτους συσφίγγων, χολοὺς ἀνωρθῶν, δαιμονιζομένους θεραπεύων, καὶ ἄλλα πάμπολλα θαύματα καθ' ἑκάστην ἐπιτελῶν· ἀλλεπάλληλαι δυστυχίαι ὁποῦ ἐξαμαρτιῶν μας συμβαίνουσιν, ἠκολούθησαι καί ἅπαξ, καὶ δὶς, καὶ τρεῖς φοραῖς νὰ ἐρημώσῃ τὸ περίφημον τοῦτο καὶ σταυροπηγιακὸ μοναστήριον, τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Φιλοθέης, ὅμως οἱ χριστιανοὶ ἐσύτρεξαν, καὶ ἐβοήθησαν, λόγῳ τε καὶ ἔργῳ, καὶ πάλιν τὸ ἦφεραν εἰς καλὴν κατάστασιν· τώρα ὅμως εἰς αὐτὰς τὰς ἡμέρας τῆς ἀνωμαλείας, καθὼς ηὗραν καιρὸν οἱ τύρανοι, οἱ διῶκται τῆς Χριστοῦ ἐκκλησίας, οἱ ἀσεβεῖς Τοῦρκοι, καὶ ἐκατέκαυσαν ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῆς Ἀθήνας, ἔκαυσαν καὶ τὸ περίφημον τοῦτο μοναστήριον τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Φιλοθέης, καὶ καθὼς ηὗραν ταῖς κρυψόναις τῶν χριστιανῶν, ἔτσι ηὗραν καὶ τὴν ψάνα τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου καὶ τὸ ὑστέρησαν οἱ ἐπάρατοι ἀπὸ ὅ,τι εἶχε καὶ ἔμεινε τώρα ὑστερημένο ἀπὸ κάθε πρᾶγμα· καὶ ὄχι μόνον τὸ μοναστήριον ἔχασαι ὅτι εἶχε, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες αἱ μονάζουσαι δὲν ἔχωσι τί νὰ φάγωσι ὑστερούμεναι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα. Βλέποντας λοιπὸν τὴν ἀθλίαν

κατάστασιν, καὶ τοῦ μοναστηρίου, καὶ τῶν καλογριάδων, ἔχοντας καὶ σκοπὸν διὰ νὰ φτιάσωμεν τὴν ἐκκλησίαν καὶ μερικὰ κελλία, διὰ νὰ κάθωνται αἱ μονάζουσαι γυναῖκες, καὶ ὅσαι πτωχαὶ ἔλθωσι, ἀπεφασίσαμεν νὰ στείλωμαι τὸν πανοσιώτατον κὺρ Ἀγαθάγγελον, μὲ τὴν συνοδίαν του Σπυρίδων, καὶ τοῦ ἐδώσαμαι ἕνα κουτὶ μὲ ἅγια λείψανα, τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Φιλοθέης, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου, καὶ σταυρὸν μὲ τὸ τίμιον καὶ ζωοποιὸν ξύλον · νὰ περιέλθωσι τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας μας καὶ παρακαλοῦμεν θερμῶς τόσον τοὺς αἰδεσιμωτάτους ἱερεῖς, ὅσον καὶ τοὺς τιμιωτάτους προεστοὺς τοῦ κάθε χωρίου, μικροὺς καὶ μεγάλους νὰ τοὺς δεχθῆτε εἰς τὰ εὐλογημένα ὀσπήτιά σας νὰ ψάλλουν ἁγιασμὸν μὲ τὰ ἅγια λείψανα καὶ κοινῶς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἃς γράφῃ ὅποιος τῶν χριστιανῶν θέλει νὰ βοηθήσῃ τὸ μοναστήριον, καὶ νὰ φανῇ εὐεργέτης καὶ κτήτορας διὰ νὰ μνημονεύεται τὸ ὄνομά του εἰς τὴν ἱερὰν Πρόθεσιν, ἄλλος Παρρησία, ἄλλος Πρόθεσι, ἄλλος σσαρανταλίτουργο, ἄλλος ὀνόματα, ἄλλος παράκλησιν, ἕκαστος καθὼς προαιρεῖται καὶ βούλεται· διὰ νὰ μνημονεύονται τὰ ὀνόματά σας, τόσον εἰς τὴν ἁγίαν πρόθεσιν, ὅσον καὶ εἰς τὴν παράκλησιν, ὁποῦ βράδυ καὶ πορνὸ διαβάζωμαι, ὁποῦ διὰ μέσου τῆς ἐδική σας βοηθίας, νὰ ἠμπορέσωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ ἀνακαινήσωμεν τὸ πτωχὸ μοναστήριό μας, καὶ ἡ χαρις τοῦ ἁγίου Θεοῦ, καὶ τὸ ἄπειρον αὐτοῦ αἴλεως νὰ ἦναι εἰς τὰ ὀσπήτιά σας, ὁποῦ διὰ πρεσβυῶν τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Φιλοθέης, καὶ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου, νὰ ἐλευθερωθῆτε ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ ἀπὸ κάθε κίνδυνον, καὶ εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν νὰ ἀξιωθῆται ἐν κόλποις ἀβραὰμ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ἐν τῷ χωρῷ τῶν δικαίων· νὰ σᾶς τὰ ἀνταποδώσῃ εἰς τὴν οὐράνιόν του Βασιλείαν ἑκατονταπλασίονα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον ἀμήν: ἔτους ᾳωκ(β;) νοεμβρίου: ά: ἀθῆνα :—

† Παΐσιος ἡγούμενος τῆς σεβασμίας πατριαρχικῆς μονῆς ἁγ. ἀνδρέου καὶ ἁγίας φιλοθέης καὶ ἐν χῷ ἀδελφός.

ΔΩΡΕΑ ΣΙΝΑΪΤΟΥ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΝ Τῌ ΦΥΛΑΚῌ

† Ὁ Ἀθηνῶν Βενέδικτος ἐπικυροῖ:

Διὰ τοῦ παρόντος ἐνυπογράφου καὶ ἐμμαρτύρου γράμματος γίνεται δῆλον, ὅτι ὁ πανοσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις πρωτοσύγγελος τοῦ ἁγίου καὶ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ κὺρ Θεοδόσιος, θεόθεν ὁδηγηθεὶς καὶ οἴκοθεν προαιρεθεὶς ἠγόρασεν ἐξ ἰδίων τὸ ἐργαστήριον

τοῦ φυλακτοῦ γγίνη, τὸ πραγματευτάρικον, κείμενον εἰς τὸ ἐπάνω παζάρι, πλησίον ἐκ μὲν τοῦ ἑνὸς μέρους τῶν ὀντάδων τοῦ ζαμπίτου ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ σωτήρη μπαρμπάνου, καὶ ἐκ τῶν δύο μερῶν τῆς ὁδοῦ· τὸ ῥηθὲν ἐργαστήριον ὡς ὂν ἴδιον καὶ καθολικὸν αὐτοῦ κτῆμα, μὴ δοθέντος εἰς τὴν τούτου ἀγορὰν οὐδὲ ἑνὸς ὀβολοῦ ἀπὸ τῆς συνάξεως τοῦ μοναστηρίου, ἀφιεροῖ ὁ εἰρημένος πρωτοσύγελλος κὺρ Θεοδόσιος εἰς τὴν φυλακὴν τῆς ἀθήνας διὰ αἰώνιον προσήλωσιν καὶ ἀνάθημα. Θέλει δηλονότι καὶ διορίζει, ὅτι τὸ ἐνοίκιον τοῦ αὐτοῦ ἐργαστηρίου νὰ δίδεται πρὸς ὀλίγην βοήθειαν καὶ παραμυθίαν τῶν ἐν τῇ φυλακῇ εὑρισκομένων πτωχῶν ἀδελφῶν μας χριστιανῶν εἰς δύο ράταις τὸν χρόνον μίαν τὸ σσαρανταήμερον, καὶ ἄλλην τὴν μεγάλην τεσσαρακοστήν, βάλλει δὲ καὶ ἐπίτροπον εἰς τὴν ἐπιστασίαν αὐτήν, τουτέστιν εἰς τὸ νὰ λαμβάνῃ τὸ ἐνοίκιον καὶ νὰ τὸ μοιράζῃ εἰς τὴν φυλακήν τον κατὰ καιρὸν ἐνταῦθα διατρίβοντα πρωτοσύγγελον σιναΐτην, τὸν ὁποῖον καὶ ὁρκίζει εἰς τὸ φοβερόν ὄνομα τοῦ θεοῦ νὰ ἐξακολουθῇ τὸ τοιοῦτον ἔργον μὲ πᾶσαν ἐπιμέλειαν καὶ ἀλήθειαν. Πρὸς τούτοις διορίζει καὶ τοὺς κατὰ καιρὸν προεστῶτας τῆς πολιτείας εἰς τὸ νὰ ἐξετάζουσι καὶ νὰ θεωροῦσιν, ἀνίσως καὶ ἐνεργῆται τὸ τοιοῦτον καλὸν κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον παρὰ τοῦ κατὰ καιρὸν πρωτοσυγγέλου Σιναΐτου. Ειδὲ ποτέ τις τῶν πρωτοσυγγέλων Σιναΐτων, εἴτε ἐξ ἀμελείας ἐπιστατήσῃ εἰς τὸ προρρηθὲν ἀφιέρωμα, οπου νὰ γίνεται ὡς ἄνωθεν διορίζει, εἴτε διὰ πλεονεξίαν ἤθελε τὸ εἰκειοποιηθῇ ὡς τάχα μούλκιον Σιναΐτου καὶ ἑπομένως καὶ τοῦ Σινᾶ. Ὡσαύτως καὶ οἱ προεστῶτες εἴτε φιλοπροσωπίᾳ ἢ ραθυμίᾳ νικώμενοι δὲν ἤθελαν ὑπερασπισθῇ τὸ δικαιον, καὶ δὲν ἤθελαν βιάσῃ τὸ ἐπιτροπεύσοντα Πρωτοσύγκελλον ἑκόντα ἄκοντα νὰ ἐνεργῇ ἀπαρασαλεύτως διὰ ὅσα ἄνωθεν περὶ τοῦ ἀφιερώματος διατάττοντας ἅπαντας τούτους κοινῶς, καὶ εἴτινα τοιουτοτρόπον ἄλλον ἐγκαλεῖ ὁ εἰρημένος ἀφιερωτὴς Πρωτοσσύγγελος Σιναΐτης κὺρ Θεοδόσιος εἰς τὸ παγκόσμιον καὶ ἀδέκαστον κριτήριον τοῦ μισθαποδότου θεοῦ νὰ δώσουν ἀπολογίαν διὰ τὰς φυλακωμένας ἐκείνας καὶ τεθλιμμένας ψυχάς. Ὅθεν εἰς τὴν περὶ τούτων ἀσφάλειαν καὶ διηνεκῆ μνήμην ἐγένετο τὸ παρὸν ἐπικεκυρωμένον παρὰ τοῦ πανιερωτάτου καὶ θεοπροβλίτου μητροπολίτου ἁγίου ἀθηνῶν κυρ. κυρ. Βαρθολομαίου καὶ τῇ ἀξιοπίστῳ μαρτυρίᾳ τῶν κάτωθεν τιμίων προεστώτων ἠσφαλισμένων.

Ἐν ἔτει αψπα Ἰανουαρίου ις Ἀθήνησι

Ὁ Συναΐτης ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ βεβαιῶ

Σπ. Λογοθέτης μάρτυς
Δημήτριος Καλογεράς μάρτυς
Λάμπρος Νικολάου

Δημήτριος Ἀστρακάρης
Κωνσταντῖνος Ἰαννούλης μάρτυς
Νικόλας Πατούσας μαρτυρῶ
Θεοδωράκης Καντζιλιέρης
Σωτηριανὸς Ἀλεξάνδρου.
Δημήτριος Ντέκας.
Δημήτριος Ξάνθης μαρτυρῶ.(*)

ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΤΟΥ ΙΗ ΑΙΩΝΟΣ κλ.

Ἀνακοίνωσις Γρ. Μπουρνιᾶ

Φίλτατε Κύριε Δημήτριε.

Ἐκ βιβλίου ἀρχαίου, ἀνήκοντος ἄλλοτε εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Νεοφύτου, τυπωμένου κατὰ τὸ 1728 ἐν Ἑνετίᾳ ὑπὸ τὸν τίτλον «Συλλογὴ διαφόρων ἀκολουθιῶν,» εὑρίσκω τινὰ σημειώματα ἅτινα εἰσὶν τὰ ἑξῆς·

1764. Ἰανουαρίου 12. Ἐκοιμήθη ὁ μακαρίτης ἀρχιερεὺς Ἄνθιμος.
1781. Νοεμβρίου 4 ἔδωσε τὸ κοινὸν χρέος ὁ μακαρίτης κὺρ Βαρθολομαῖος ἀρχιερεύς.
1782. Φεβρουαρίου 14 ἦλθεν ἀρχιερεὺς εἰς τὴν Ἀθήναν ὁ κὺρ Βενέδικτος (ἦτο πρώην Πισειδίας).
1785. Ἰουνίου 13, ἔγεινε σεισμός.
1789. Ἔγεινε θανατικὸ εἰς τὴν Ἀθήνα καὶ πῆγαν χριστιανοὶ 700 καὶ τοῦρκοι 300.
1792. Αὐγούστου 7 ἐχειροτονήθη ὁ διδάσκαλός μου ἱεροδιάκονος κὺρ Νεόφυτος ἀνεψιὸς τοῦ πνευματικοῦ (οὗτος εἶναι ὁ Ταλαντίου ἐπίσκοπος ὁ κατόπιν Ἀττικῆς καὶ κατὰ τὸ 1852 Μητροπολίτης Ἀθηνῶν).
1793. Ἰουλίου 18. Ἐκοιμήθη ὁ μακαρίτης Ἄνθιμος ἡγούμενος Πετράκη.
1799. Σεπτεμβρίου 7 ἀπεβίωσεν ὁ ἀρχιερεὺς κὺρ Ἀθανάσιος Ἀθηνῶν.
1800 Ἀθηνῶν ἀρχιερεὺς Γρηγόριος.
1826. Ἔγεινε τοποτηρητὴς Ἀθηνῶν ὁ ἐπίσκοπος Ταλαντίου Νεόφυτος. Ὑπάρχει ἐγκύκλιος διαταγὴ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἡγουμένους καὶ τῆς Μονῆς Πετράκη ἰδίως περὶ καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων αὐτῶν γραφεῖσα παρ' αὐτοῦ τὴν 19 Αβρίου 1826, εὑρισκομένη εἰς χεῖράς μου.

(*) Τὸ πρωτότυπον παρὰ τῷ κ. Γρ. Μπουρνιᾷ.

1828. Ἀπριλίου 4 ἐγένετο Μητροπολίτης Ἀθηνῶν ὁ πρώην Ἄρτης Ἄνθιμος, κατὰ τὸν ἀνὰ χεῖράς μου διορισμὸν αὐτοῦ, διὰ Πιττακίου πατριαρχικοῦ· σημείωσαι ὅτι πολιορκουμένων τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὸ ἔτος 1824—1825 καὶ πέρα ὑπὸ τοῦ Ῥεσίτου τοῦ ἐπιλεγομένου Κιουτάϊα, διά τινα χρόνον διηύθυνε τὴν Μητρόπολιν Ἀθηνῶν ὁ Ἐλασσῶνος Σαμουὴλ ὁ κατόπιν Αἰγίνης.

1833. Ἐπίσκοπος Ἀττικῆς Νεόφυτος.

(Ἕπονται ἕτεραί τινες σημειώσεις περὶ τῶν μετὰ ταῦτα Μητροπολιτῶν).

Σημείωμα Σ. Π. Λάμπρου περὶ τῆς οἰκογενείας Καλλιφρονᾶ. (*)

Φίλτατε κ.*

Τὰ ὀνόματα [τῆς οἰκογενείας ταύτης] ἐν παλαιοτέροις χρόνοις, ἅτινα εὗρον, εἶνε τὰ ἑξῆς.

Μιχαὴλ Καλοφρενᾶς ἱερεὺς ἀντιγράψας τῷ 1423 χειρόγραφόν τι Ἀνδρέου τοῦ Καισαρέως εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν, ὅπερ εὑρίσκεται ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῶν Παρισίων.

Οὗτος εἶνε ὁ αὐτὸς μὲ τὸν ἱερέα Μιχαὴλ τὸν Καλοφρενᾶν, ὅστις *ἐκ Κρήτης* ἔγραψεν ἐπιστολὴν εἰς τὸν λατινόφρονα Πατριάρχην Μητροφάνην, λατινίζων καὶ αὐτὸς καὶ μνημονεύων τὸν Πάπαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη σώζεται ἔν τινι χειρογράφῳ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Λονδίνῳ βρεττανικοῦ μουσείου.

Εἰς τὴν οἰκογένειαν σας ὅμως ἀνήκει ὁ *Λεονάρδος Καλεφορνᾶς*, ὅστις ἀναφέρεται ἔν τινι καταλόγῳ τῶν μετὰ τὴν ἅλωσιν τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ Μοροζίνη, ὅτε ἐσκορπίσθησαν οἱ Ἀθηναῖοι, ἐν Γαστούνῃ οἰκούντων Ἀθηναίων.

Ὁ κατάλογος οὗτος εἶνε τοῦ 1691 καὶ εὑρίσκεται ἐν τῷ κεντρικῷ ἀρχείῳ τῆς Βενετίας. Ἐκ τῶν αὐτῶν χρόνων ἀναφέρονται πολλὰ

(*) Τὸ ἐπώνυμον τῆς οἰκογενείας ταύτης ἀκριβῶς Καλοφρενᾶς ὄν, καὶ ἐκ τῆς συνθέσεώς του ἀποδεικνῦον τὸ παλαιὸν τῆς καταγωγῆς, μετετράπη ἐν τῇ λαϊκῇ συνηθείᾳ εἰς Καλεφορνᾶν. Τὸ ὄνομα Μιχαὴλ ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ πάππου εἰς ἔγγονον μέχρι τῆς σήμερον.

Δ. ΓΡ. Κ.

ὀνόματα προκρίτων Ἀθηναίων, Λιμπόνα, Καντζιλιέρη, Βενιζέλου καὶ ἄλλων.

Ταῦτα ὅσα προχείρως ἠδυνήθην νὰ σημειώσω.

Σημείωμα ἐπὶ μηναίου τῆς Μονῆς Καισαριανῆς εὑρισκομένου ἐν τῇ Ἐθνικῇ Βιβλιοθήκῃ.

(Ἰδιόχειρον τοῦ ἡγουμένου Παϊσίου)

† Ἀποφαινόμεθα διὰ τοῦ παρόντος ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἵνα ὅποιος τῶν χριστιανῶν ἤθελε κλέψει τὸ μηναῖον τοῦ Ὀκτωβρίου εἶναι ἀφωρισμένος, ἐπιτιμημένος καὶ ἀσυγχώρητος νὰ ἔχῃ τὰς ἀρὰς τῶν ἁγίων δέκα ὀκτὼ θεοφόρων καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ὅτι εἶναι τῆς Καισαριανῆς Μοναστηρίου. †

(Ὑπογραφ.) ΠΑΪΣΙΟΣ ἡγούμενος τῆς Καισαριανῆς ἔγραψε ταῦτα.

Ἀναφορὰ περὶ τῆς ἐν Βενετίᾳ περιουσίας τοῦ Λεονάρδου Ταρωνίτου.

Πρὸς τὸν ἐν Βενετίᾳ Κύριον Πρόξενον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκλαμπρότατε!

Δι' ἀναφορᾶς μου πρὸς ὑμᾶς τῆς 17]29 Ἰουλίου τ.ε. Σᾶς παρεκάλουν νὰ ἐξετάσηται περί τινων δικαιωμάτον μου προερχομένων ἀπὸ κληρονομίαν ἑνὸς συγγενοῦς μου Λεονάρδου Ταρωνίτου Ἀθηναίου· μὴ ἀξιωθεῖσα μέχρι τοῦδε ἀπαντήσεώς Σας λαμβάνω τὴν τόλμην νὰ Σᾶς παρακαλέσω νὰ μὲ ἀξιώσετε ἀπαντήσεως εἰς τὸ περιεχόμενον τῆς ἀναφερομένης ἀνωτέρω ἀναφορᾶς μου.

Ἀθῆναι τῇ 6 10βρίου 1844.

Ὑποσημειοῦμαι μὲ ὅλον τὸ Σέβας εὐπειθεστάτη δούλη Σας.

Μ..ρια θυγάτηρ τοῦ Λεονάρδου Ταρωνίτου
καὶ σύζυγος τοῦ ποτὲ *Νικολάου*
Λογοθέτου ἐξ Ἀθηνῶν.

* *
*

Πρὸς τὸν ἐν Βενετίᾳ Κύριον Πρόξενον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκλαμπρότατε !

Εἷς τῶν προγόνων μου ὁ ἀδελφὸς τοῦ πάππου μου ἐκ πατρὸς Λεονάρδος Ταρωνίτης Ἀθηναῖος ἔζησεν εἰς Βενετίαν ἀρκετὰ ἔτη ὑπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Βενετῶν ἂν δὲν λανθάνομαι, τελευτήσας δὲ εἰς Βενετίαν ἐγκατέλειπε περιουσίαν μεγάλην χρηματικὴν καὶ κτηματικὴν ἐναποθέσας αὐτὴν εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον τῆς Διοικήσεως· διατάξας διὰ τῆς διαθήκης του νὰ δίδοται ἡ πρόσοδος τῆς περιουσίας του εἰς τοὺς ἀνεψιούς του δηλ. τοὺς υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ του. Ἡ διάταξις αὕτη τοῦ Ταρωνίτου ἐξετελέσθη μέχρι καιροῦ καὶ ἂν δὲν ἀπατῶμαι μέχρι τοῦ 1798 καὶ διὰ τῶν ἐπιτρόπων μας Δημητρίου καὶ Μιχαὴλ Καπετανάκη ἐλάβομεν μέρος χρημάτων.

Τὴν ἀκριβῆ περιγραφὴν τῆς ὑποθέσεως δὲν δύναμαι Κύριε νὰ Σᾶς ἐκθέσω καθότι οὖσα τότε εἰς νεαρὰν ἡλικίαν ὅλοιοί τίτλοι τῆς προηγουμένης ὑποθέσεως εὑρίσκοντο εἰς χεῖρας τῶν ἄλλων συγγενῶν μου καὶ ὡς ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Ἑλληνῶν ἀπωλέσθησαν.

Μόνη ἐκ τῶν συγγενῶν τοῦ διαθέτου ἐπιζῇ ἡ ὑποφαινομένη θυγάτηρ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀδελφοῦ του, ἥτις λαμβάνει τὴν τόλμην νὰ Σᾶς παρακαλέσῃ νὰ εὐαρεστηθεῖτε νὰ ἐξετάσητε περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως καὶ νὰ τὴν ὁδηγήσετε πῶς, καὶ ποῦ πρέπει νὰ ἀναφερθῇ διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ζητήσῃ τὰ δικαιώματά της.

Πεπεισμένη ὅτι θέλετε εὐαρεστηθῆ νὰ δεχθῆτε εὐμενῶς τὴν παράκλησίν της καὶ νὰ τὴν ἀξιώσετε ἀπαντήσεως λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημειωθῇ τῆς Υ. Ἐξ. ταπεινὴ δούλη.

Ἀθῆναι τῇ 17]29 Ἰουλίου 1844.

ΜΑΡΙΑ θυγάτηρ τοῦ *Λεονάρδου Ταρωνίτου* καὶ σύζυγος τοῦ ποτὲ *Νικολάου Λογοθέτη* ἐξ Ἀθηνῶν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ † ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ *

. . . . Ἀνέγνων λίαν εὐχαρίστως τὰ ὑμέτερα Μνημεῖα ἐντύπωσιν δὲ μοὶ ἐπροξένησεν ἡ ἐν ἀρχῇ ἐπὶ λέξει σημείωσις «Ἔτους ϛϡξδ´

* Ἡ ἐν ἐπιστολῇ πρός με ἀνακοίνωσις ἐκ Κ/πόλεως τοῦ μακαρίτου φίλου μου Γ. Βαφειάδου, ἀνδρὸς ἐναρέτου καὶ φιλοπάτριδος, ἦτο τὸ τελευταῖον αὐτοῦ ἔγγραφον. Τὴν 25 Δεκεμβρίου ἀπεβίωσε.

πύραν τὴν Ἀθήναν οἱ Μουσουλμάνοι Μαΐῳ δ ἡμέρᾳ παρασκευῇ». Τὴν σημείωσιν ταύτην προσθέτεις ὅτι εὗρεν ἔν τινι χειρογράφῳ ὁ διαπρεπὴς λόγιος κ. Ἰ. Σακκελίων, προστίθεται δ' ὅτι ἐξηκριβώθη ἤδη ὁ χρόνος τῆς ἁλώσεως τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν παρὰ τὰ τόσα μέχρι τοῦδε ἀορίστως καὶ ἀντιφατικῶς γραφέντα. Καὶ ὅμως ἡ σημείωσις αὕτη γεννᾷ μεγάλην ἀπορίαν. Ἡ τετάρτη μαΐου τοῦ 1456 δὲν ἦτο παρασκευὴ ἀλλὰ τρίτη· τετάρτη μαΐου, ἡμέρα παρασκευὴ ἦτο τῷ 1453, πρώτη δὲ καὶ εἰκοστὴ ἐνάτη τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἦτο ἡμέρα τρίτη, ἀναμφισβήτητον δὲ εἶναι ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις ἑάλω 29 μαΐου 1453, ἡμέρᾳ τρίτῃ. Ἐν τῷ τόμῳ Β', σελίδι 23 τῆς ἱστορίας σου παραθέτεις ἐκ τοῦ Χρονικοῦ τοῦ Φραντζῆ: τῷ ἰουνίῳ τοῦ ϛϠξδ' παρέλαβεν ὁ Ἀμηρᾶς τὴν Ἀθηνῶν πόλιν· ἐπίσης εἰς τὸ Σύντομον Χρονικὸν σημειοῦται «τῷ ϛϠξδ' ἔτει, νεμήσει δ (ἤτοι ἰνδικτιῶνι δ') μηνὶ ἰουνίῳ παρεδόθη... ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν». Τῷ 1456 λοιπὸν τετάρτη ἰουνίου ἦτο ἡμέρα παρασκευή τὸ δ' ἔτος ἐκεῖνο εἶχε δ' ἰνδικτιῶνος. Ὑποβάλλω εἰς τὴν κρίσιν σου ταῦτα, συνεννοήθητι δὲ μετὰ τοῦ κ. Ι. Σακκελίωνος πρὸς ἀκριβεστέραν ἐξέτασιν τοῦ πράγματος. Νὰ παρεζαλίσθη ἆρά γε τόσον ὁ γράψας τὴν σημείωσιν σύγχρονος τῇ ἁλώσει ἀνὴρ ὥστε ἀντὶ *τρίτης* νὰ γράψῃ *παρασκευή*, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἡ τοῦ συντόμου χρονικοῦ σημείωσις παρέχει πάντα τὰ ἐχέγγυα τῆς ἀκριβείας; Δὲν πιστεύω νὰ εὑρίσκῃς ἀκαίρους ἢ μικρολόγους τὰς παρατηρήσεις μου ταύτας. Ἐπειδὴ δ' ἐν τῇ συνεχείᾳ τῆς συγγραφῆς σου δυνατὸν ν' ἀπαιτηθῇ ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ χρόνου καθ' ὃν συνέβησαν σημαντικὰ γεγονότα, σοὶ πέμπω ἀντίτυπον Ἡμερολογίου, ὅπερ ἐπὶ δέκα ἔτη ἐξέδιδον—ἀνωνύμως τὸ κατ' ἀρχὰς—πρὸ εἰκοσαετίας καὶ ἐπέκεινα. Ἐν αὐτῷ εὑρίσκεις χρησιμωτάτους περὶ χρονολογίας κανόνας, δυναμένους νὰ σοὶ χρησιμεύσωσι.

Θὰ μ' ἐπιπλήξῃς διὰ τὴν γεροντικὴν ταύτην πολυλογίαν; Ἰδοὺ ἐπαναπίπτω εἰς τὴν σιωπήν μου.

Σὲ φιλῶ ὁλοψύχως καὶ εἰμί — Σὸς διὰ βίου
Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 23 δεκεμβρίου 1890.

Ἐθνογραφικά *

Ψηλὲ λιχνέ μου τσελεπὴ καϋμένε μυγοχάφτη,
ποῦ πέρασες καὶ ῥούφηξες τοῦ φούρνου μου τὴν στάκτη.
Ὕπνος καὶ φαγὶ καὶ καλὴ ἀναπαυὴ καὶ κακὸ σοῦ θέλω γώ;
Καὶ τῆς τύχης τὰ γραμμένα τί τὸν μέλουν τὸν καθένα.

(Τοῦτον τὸν στίχον ἔλεγον κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ὅτε ἐζυγίζοντο).

Βασιλικὸ λιανόφλουδο μὲ τἄνθη μὲ τὸν σπόρον,
καὶ ποιὸς τὸν ἐζωγράφησε τὸν ἀσημένιον κλῶνον;
Ποιὸς μάστορας, ποιὸς χρυσοχὸς εἶνε τόσο πιτήδειος;
πιτήδειος μὲ καμώματα καὶ πονηρὸς στὴν γνῶσι;
ἡ γνώμη του εἶνε σὰν σκληρή, ὁ θεὸς νὰ τὴν 'μερώση.
Μή με κατηγορίζετε π' ἀναιβοκαταιβαίνω,
παλληκαράκι εἶμαι κἐγὼ τὸ ταῖρί μου γυρεύω.
Ἂν θέλης νἀγαπώμεθα κρυφὰ ἀπ' τοὺς γειτόνους
βάλε μηλιὰ στὴν πόρτα σου νὰ κρύβωμαι στοὺς κλώνους.
Ξενίτευσες καὶ μ' ἄφησες σὰν παραπονεμένη
σὰν ἐκκλησιὰ ἀλειτούργητη, σὰν χώρα ῥημασμένη.
Θάλασσα πικροθάλασσα καὶ πικροκυματοῦσα,
τὰ ψάρια σου κάμνεις γλυκὰ καὶ σὺ 'σαι φαρμακοῦσα·
θάλασσα πικροθάλασσα, νὰ μοῦ φυλᾷς τὸν ἄνδρα,
γιατί μαι δώδεκα χρονῶν καὶ δέν μου πρέπουν μαῦρα·
Ὦ θάλασσά μου οὐρανιά, ἀγάπα τα τὰ ξένα
δὲν ἔχουσιν ἄλλον κανέν' μὸν τὸν θεὸν καὶ σένα.
Δούλευά σου κἦτρωγα
εὐχαριστῶ τὰ χέριά μου.
Σὰν ἔπρεπε, δὲν ἔβρεχε
καὶ τὸν Μάϊ δροσολόγα.

(Ὅταν φυτεύωσιν ἄμπελον, ἐπὶ τῆς φυτεύσεως τοῦ πρώτου κλήματος φωνάζουσιν ὅλοι οἱ ἀμπελουργοὶ εὐχόμενοι τὸ ἑπόμενον·

Σὰν τὸ σκόρδο σὰν τὸ βάτο κλπ.

(Δηλ. νὰ πιάση τὸ κλῆμα)

Μήτε κακὴ μήτε καλὴ μηδὲ πηλένια πενθερά.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ γνωμικοῦ τούτου λέγεται ἡ ἑξῆς. Νύμφη τις ἐπι-

---

* Καὶ ταῦτα ἀπεστάλησαν ὑμῖν εὐγενῶς παρὰ τοῦ ἀξιοτίμου Καθηγητοῦ κ. Σ. Φιντικλέους.

θυμοῦσα πολὺ νὰ ἔχῃ πενθεράν, ἔκαμε μίαν πηλένιαν καὶ ἔστησεν ἐπὶ ῥαφίου, ἀλλ' ἡμέραν τινά, ἐνῷ ἐκοιμᾶτο ἡ νύμφη, κατέπεσεν ἡ πηλίνη πενθερὰ καὶ ἔκαμε τὴν νύμφην ἑτερόφθαλμον, τότε ἡ νύμφη εἶπε τἀνωτέρω· ὁ ἀκήρυκτος οὗτος πόλεμος νύμφης καὶ πενθερᾶς σημαίνεται καὶ διὰ τοῦ ἑξῆς ἐθίμου· ἐν Ἀθήναις ὅταν ἡ νύμφη εἰσέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ νυμφίου, ἡ πενθερὰ δὲν παρουσιάζεται ἀμέσως πρὸς αὐτήν, φοβουμένη μὴ ἡ τῆς εἰσερχομένης νύμφης μυστικὴ αὕτη εὐχή, «*χὰμ χὰμ πενθερὰ κἐγὼ οἰκοκυρὰ*»* ἐκτελεσθῇ, ἀλλ' ὀλίγον ἀργότερα καί κρεμᾷ περὶ τὸν τράχηλον τῆς νύμφης περιδέραιον, σύμβολον τῆς εἰς τὸ μέλλον ἐπ' αὐτῆς ἐξουσίας της.

Δόξα νἄχουνε τὰ βλίττα
ποῦ τὰ κάνουν γύφτοι πήττα.
Εὐπρεπωσύνη εἶν' τὸ λουρὶ
ἀλλὰ κ' ἡ ἴγγλα σφίγγει

(δηλ. πολλὰ πράγματα εἶνε πρὸς στολισμὸν καὶ οὐχὶ δι' ἀνάγκην).

Πότε πήττα μὲ τριφύλλι, πότε πήττα μοναχή.
Ποντικὸς κουδούνια φόρει;
κι' ἂν τὰ φόρει ποιὸς τὰ θώρει;
Ἄνθρωπος ὁ πολυβούλης
κι' ὁ θεὸς ὁ κοψοβούλης
Τοῦτο ῥέει, κεῖνο στάζει (ἐπὶ μεμψιμοίρου).
Τρεῖς τρελοὺς εἶχεν ἡ χώρα καὶ τοὺς ἔσμιξ' ἡ καλὴ ὥρα.
Ὅταν ὅλοι ἀποτρυγοῦνε, ἡ Μαρία πλέκει σφενδόνα,
νὰ σκοτώνῃ τὰ πουλάκια νὰ μὴ τρῶν' τὰ σταφυλάκια.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΩΝ
† ΜΑΡΙΑΝΝΑΣ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

Ὁ Χατζαλῆς.

Ὁ Χατζαλῆς εἶχε γυναῖκες ἐπίτηδες στὰ λουτρὰ καὶ ἔβλεπαν ποιὰ ἦτον ὡραία, τοῦ τὸ ἔλεγαν καὶ ἔστελνε τὴν νύχτα τοὺς ἀνθρώπους του καὶ τὴν ἅρπαζαν καὶ ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνον ποῦ τὴν ἔκρυβε. Λοιπὸν ὁ Σταμάτης Σαρῆς εἶχε πάρῃ ὡραία γυναῖκα ἀπὸ τὴν οἰκογένεια τῆς Τζιᾶς, Διάγγελη, ἀλλὰ τὴν ἐμαρτύρησαν ἡ γυναῖ-

* Χὰμ χὰμ ἢ ἅμ ἅμ, ἦχος τοῦ τρώγοντος.

κες στὸν Χατζαλῆ. Ἀμέσως αὐτὸς δὲν χάνει καιρὸ μόνε φωνάζει τοὺς τσοχανταρέους του καὶ τοὺς λέγει τὸ βράδυ νὰ πᾶνε νὰ τοῦ τὴν φέρουν τὸ δίχως ἄλλο. Μία ἀπὸ τῆς γυναῖκες του, Ντενεδ̱ιὰ λεγομένη, ἤτανε μ̱ιὰ φορὰ ψυχοπαῖδα τους καὶ τρέχει ἀμέσως καὶ τοὺς λέγει τὸ καὶ τό· «ὁ Χατζαλῆς θὰ στείλῃ τὸ βράδυ νὰ πάρῃ τὴν κυρὰ Ἐργίνα καὶ ν'ἀνοίξῃ ἡ γῆς νὰ τὴν κρύψετε». Τὸ εἶπε καὶ ἔφυγε τρεχάτη, νὰ μὴν τὴν προδώσουν ἡ ἄλλαις γυναῖκες. Ἀμέσως δὲν χάνει καιρὸ ὁ Σαρῆς τὴν 'ντύνει σὰν τούρκισα μ'παμπουλομένη, τὴν βάζει στὸ ἄλογο, καβδαλικεύει καὶ ἐκεῖνος στὸ μουλάρι καὶ τραβάει μ̱ιὰ καὶ στὴν Λειβαδ̱ιά. Καθὼς ἐσούρπωσε στέλνει τοὺς τζοχανταρέους του καὶ κτυποῦν τοῦ Σαρῆ τὴν θύρα οἱ δοῦλοι λένε πῶς ὁ ἀφέντης τους ἔχει 'μέραις ποῦ ἔφυγε γιὰ τὴν Πόλιν καὶ ἡ κυρά τους εἶναι ἄρρωστη στὴ μάνα της· βιάζουν τὴν θύρα οἱ Τοῦρκοι καὶ μπένουν μέσα καὶ δὲν 'βρίσκουν κανένα. Ὕστερα ἀπὸ κάμποσον καιρὸν ἐγύρισε μόνος του ὁ Σαρῆς εἰς τὴν Ἀθήνα γιατὶ 'νόμισε ὅτι ἐλησμόνησε ὁ Χατζαλῆς. Ἅμα τὸ ἔμαθε ὁ Χατζαλῆς ἔστειλε ἀμέσως καὶ τὸν ἔφερε στὸ κονάκι καὶ ἀφοῦ τὸν ἀρώτησε ποῦ ἦτον ἡ γυναῖκα του καὶ ἐκεῖνος δὲν ἀπαντοῦσε τὸν ἔβαλε στὸ τουμπροῦκι καὶ τὸν ἐσάπησε στὸ ξύλο καὶ ἀφοῦ δὲν αἰσθανότανε πλέον τὸν πῆραν μερικοὶ χριστιανοὶ καὶ τὸν πῆγαν στὸ σπῆτι του πεθαμένο καὶ ἄταφο· τότε προσκάλεσαν μερικοὺς γιατροὺς οἱ ὁποῖοι ἔσφαζαν πρόβατα, τὰ ἴγδαιρναν καὶ καθὼς ἤτανε ζεστὸ τὸ τομάρι τὸν ἐτύλιγαν μέσα· καὶ ἔπειτα ἦλθε ἕνας βασιλικὸς γιατρὸς κάτω στὸ Δράκο καὶ τον ἔφεραν καὶ τὸν ἔρριψε μέσα σὲ κρύο νερὸ· μὲ καιρὸ ἀνάζησε, ἀλλὰ ὅλη του τὴν ζωὴ ἔπασχε. Ὅταν ἐσκότωσαν τὸν Χατζαλῆ τότε ἦλθε ἡ γυναῖκά του εἰς Ἀθήνας.

Ἐκ τῶν γενεαλογικῶν σημειωμάτων Κ. Α. Χρηστομάνου.

Ἄρχοντες Μακόλαι.

Πρῶτος γνωστὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀρχοντικοῦ τούτου γένους, θεωρουμένου ὡς ἑνὸς τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ εὐγενεστέρων ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀρχικὸν τῶν Ἀθηνῶν ἀρχοντολόγιον καὶ ἀντιπροσωπευόντων τὰ λείψανα ἀρχῆς ἐπιτοπίου, προελθούσης καὶ εὑρισκομένης ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐν Βυζαντίῳ κέντρον, εἶναι ὁ *Δη-*

μήτριος Μακόλας (ἢ Μάκολας), ἀκμάσας περὶ τὰ μέσα τῆς 17ης ἑκατονταετηρίδος, ζῶν δὲ εἰσέτι ὡς εἷς τῶν ἐπισημοτέρων Ἀθηναίων προὐχόντων καὶ προεστώτων ἐν ἔτει 1675 κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ γνωρίσαντος αὐτὸν περιηγητοῦ Guilletière (p. 138). Υἱοὶ τούτου ἦσαν οἱ: *Βερνάρδος*(Μπενάρδος), *Ἰωάννης*,*Γεώργιος* καὶ *Νικολὸς Μακόλαι*, οἷς ἡ Βενετικὴ Δημοκρατία ἀπένειμε διὰ δουκικοῦ γράμματος ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου 1701 τὸν τίτλον τοῦ κόμητος διὰ τὰς ἐξόχους ὑπηρεσίας αὐτῶν, ὡς φαίνεται στρατιωτικάς, κατὰ τοὺς μεταξὺ Βενετίας καὶ Τούρκων πολέμους. «Τὰ μέλη ταῦτα τῆς οἰκογενείας Μακόλα ἀνεγράφησαν κατὰ πρῶτον τῇ 25 Αὐγούστου 1705 καὶ εἶτα τῇ 9ῃ Μαρτίου 1736 ἐν τῇ Χρυσῇ Βίβλῳ τῆς Βενετίας (Libro d' oro). . . . . Ἀφότου ἀπώλεσεν ἡ Βενετικὴ Δημοκρατία τὸν Μωρέαν περιελθόντα εἰς ἀποκλειστικὴν κατοχὴν καὶ κυριαρχίαν τῶν Τούρκων, φεύγουσα ἡ οἰκογένεια Μακόλα τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν, ἀποκατέστη διὰ παντὸς ἐν Βενετίᾳ καὶ ἐκεῖθεν μετηνάστευσε βραδύτερον εἰς Πάδουαν. Ὁ αὐτοκράτωρ Φραγγῖσκος Ἰωσὴφ τῆς Αὐστρίας ἐπεκύρωσε δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ἀπὸ 10 Μαρτίου 1865 τὸν κληρονομικὸν τίτλον τοῦ κόμητος τῷ κόμητι Ἰωάννῃ Μακόλᾳ· οὗτος καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ κόμης Ἕκτωρ (περὶ ὧν κατωτέρω) ἀνεγράφησαν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν τιτλούχων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἰταλίας τῇ 30 Αὐγούστου 1874 δυνάμει θεσπίσματος τοῦ ἑραλδικοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους.(*)»

Ὁ ἄρχων *Βερνάρδος Μακόλας*, ὁ ὕστερον ἱππότης καὶ κόμης τῆς Βενετικῆς συμπολιτείας, ἐγεννήθη πιθανῶς πρὸ τοῦ 1661, ἂν ὀφείλωμεν νὰ θεωρήσωμεν αὐτὸν πρωτότοκον υἱὸν τοῦ ἄρχοντος Δημητρίου Μακόλα, ὡς ἐκ τῆς σειρᾶς καθ' ἣν ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα αὐτοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν του ἐν τῷ μνημονευθέντι δουκικῷ διατάγματι. Εὐηργέτησε πολλαχῶς τὴν ἐν Βενετίᾳ ἑλληνικὴν κοινότητα καὶ μάλιστα, σὺν τοῖς φίλοις Μιχαὴλ Περούλῃ καὶ ἀδελφοῖς Μαρούτζῃ, συνέτρεξε τὰ ἑλληνικὰ τυπογραφεῖα αὐτόθι. (**)

Ὁ *ἄρχων Ἰωάννης ὁ Μακόλας*, ἐγενήθη ἐν Ἀθήναις ἐν ἔτει 1661 ἦν ἔξοχος ἐπὶ εὐφυΐᾳ καὶ πολυμαθείᾳ. Εἰκοσιπενταετὴς μετέφρασεν ἐκ τοῦ λατινικοῦ τὴν «Ἱστορίαν τοῦ Ἰουστίνου» εἰς τὴν καθομιλουμένην καὶ τὰς «Μεταμορφώσεις τοῦ Ὀβιδίου» ἐπίσης εἰς τὸ

(*) Annuario della nobiltà Italiana Pisa 1883 p. 624.

(**) I. Βελούδου, ἀποικία ὀρθοδόξων ἑλλήνων κτλ. (ἐν τοῖς περὶ τυπογραφείων.)

άπλοελληνικόν, έκδοθείσας άμφοτέρας τῷ 1680 παρὰ Μιχαὴλ τῷ Βαρβωνίῳ, ἐν Ἐνετίᾳ (*). Ἐν ἔτει 1700 ἐχρημάτισεν ἐπιστάτης (Guardiano) τῆς ἐν Βενετίᾳ ἑλλην. ἀδελφότητος (**). Ἐκ τοῦ Ἰωάννου τούτου πιθανώτερον, ἢ ἐκ τοῦ Βερνάρδου Μακόλα κατάγονται οἱ μέχρι σήμερον ἔτι ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ δὴ ἐν Παδούῃ, ἐκμάζοντες κόμητες Macola.

Περὶ τοῦ *ἄρχοντος Γεωργίου Μακόλα*, οὐδὲν γνωρίζομεν· πιθανώτατα ἀπέθανεν ἄπαις.

Τοῦ *ἄρχοντος Νικολοῦ Μακόλα* ἔγγονος ἀναμφιβόλως ἐξ υἱοῦ — ἴσως Δημητρίου Μακόλα — ἐπιστρέψαντος κατὰ πᾶσαν πιθονότητα ἐκ Βενετίας εἰς Ἀθήνας, εἶναι ὁ *Νικολὸς Μάκολας* (Μακόλας), ὅστις ὑπογράφει τῷ 1770 ὡς μάρτυς — ὡς ἐκ τούτου θὰ εἶχε τότε ἡλικίαν περίπου 30 ἐτῶν — συμβόλαιόν τι ἐκ τῶν τῶν νοταρίων τῆς πολιτείας καὶ δὴ περιεχόμενον ἐντὸς τοῦ Κώντηκα τοῦ νοταρίου Παλαιολόγου Βουρδούχα.

Ὡς φαίνεται ὁ παλινοστήσας καθ' ὑπόθεσιν κλάδος οὗτος τοῦ ἀρχοντικοῦ γένους τῶν Μακόλων ἐξέπεσε τῆς ἀρχοντίας καὶ ἐπιφανοῦς θέσεως λόγῳ πλούτου καὶ ἰσχύος μεταξὺ τῶν ὁμοτίμων Ἀθηναϊκῶν γενῶν, καθότι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, περὶ τὰ τέλη δηλ. τῆς 18ης ἑκατονταετηρίδος, δὲν βλέπομεν τὸ ὄνομα τοῦτο μεταξὺ τῶν ἀκμαζουσῶν ἀρχοντικῶν οἰκογενειῶν. Οὐδεὶς προεστὼς ἢ προύχων Μακόλας ἀναφέρεται καθ' ὅλον τὸν 18ον αἰῶνα, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς μεταναστεύσεως τῶν υἱῶν τοῦ Δημητρίου Μακόλα εἰς Βενετίαν, ὡμίλουν δὲ τότε ἐν Ἀθήναις περὶ τῶν Μακολῶν ὡς περὶ ἀρχαίου γένους ἀρχοντικοῦ «ξενητεμμένου» καὶ «σβυσμένου»(***). Ὁ Νικολὸς Μάκολας ὑπογράφων τὸ περὶ οὗ λόγος ἔγγραφον τῷ 1770, ποιεῖ τοῦτο οὐχὶ ἵνα διὰ τοῦ ἀρχοντικοῦ του κύρους, δώσῃ μείζονα βαρύτητα καὶ πίστιν εἰς τὴν σύμβασιν, ὅτε καὶ θὰ εὑρίσκομεν τὴν ὑπογραφήν του μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἀρχοντικῶν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ καταλόγου τῶν μαρτύρων, ἀλλ' ὡς ἁπλοῦς μάρτυς μετ' ἄλλων Ἀθηναίων κατωτέρων τάξεων. Ὡς φαίνεται, ὁ Νικολος Μάκολας, νυμφευθεὶς κόρην οὐχὶ ἐκ τῆς ἀρχοντικῆς τάξεως καὶ ἐλλείψει ἱκανότητος καὶ πλούτου ἴσως, ὅτε θὰ ἠναγκάσθη νὰ μετέλθῃ βιοποριστικόν τι ἐπάγγελμα, τέχνην, ἀπεκλείσθη τοῦ ἀρχοντολογίου, ὡς

(*) Κ. Σάθα Νεοελλ. Φιλολογία σ. 411.
(**) Ι. Βελούδου ἀποικία ὀρθοδόξων ἑλλήνων ἐν Βενετίᾳ, 1872 σ. 133.
(***) Κατὰ παράδοσιν.

ἐκ τούτου δὲ καὶ τὸ ὄνομα Μακόλας δὲν ἀναφαίνεται ἐν τῷ ἀρχοντικῷ συγγενολογίῳ φθίνοντος 18ου καὶ ἀρχομένου 19 αἰῶνος.

Τὸ γένος Μακόλα ἐν Ἰταλίᾳ.

Τοῦ Ἰωάνου ἄρχοντος Μακόλα υἱοῦ Δημητρίου ἄρχοντος Μακόλα ἀπόγονος, πιθανῶς τρισέγγονος, θεωρητέος ὁ *κόμης Ἰωάννης Μακόλας*, γεννηθεὶς τῷ 1802, ἀποθανὼν δὲ τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1874· οὗτος ἐνυμφεύθη τὴν κόμησαν Θηρεσίαν Osti, ἀποθανοῦσαν τῷ 1875 (14 Μαρτίου ν.), ἀπέκτησε δὲ τέκνα *κόμητα Λουδοβῖκον — Δημήτριον Μακόλαν*, γεννηθ. τῇ 2ᾳ Αὐγούστου 1831, † 3ῃ Ἀπριλίου 1869, νυμφευθέντα δὲ τῇ 18ῃ Νοεμβρίου 1865 τὴν κόμησαν Ἰουλίαν — Ἀμαλίαν Gaudio, θυγ. τοῦ κόμητος Λουδοβίκου Gaudio.

Οὗτος ἀπέκτησε θυγατέρα, τὴν *Μαρίαν — Λουδοβίκαν — Ἀντωνίαν — Ἰωάνναν — Θηρεσίαν*, γεννηθεῖσαν τῇ 2ᾳ Νοεμβρίου ν. 1867, *κόμησσαν Δηϊδάμειαν-Βαρβάραν — Ἄρτεμιν*, γεννηθ. 1840 νυμφευθ. τῇ 13ῃ Ὀκτωμβρίου ν. 1856 τὸν Ἰωάννην Fioroli della Leua, καθηγητὴν καὶ δικηγόρον, *κόμητα Ἕκτορα-Βερνάρδον-Ὄθωνα*, γεννηθ. 12ῃ Μαρτίου ν. 1844. διδάκτορα τὰ νομικά, δικαστὴν ἐν Παδούῃ, *κόμησαν Ἑρμίνην — Ἰωάνναν*, γεννηθεῖσαν τῷ 1849 νυμφευθεῖσαν ἐν ἔτει 1878 τὸν ἱππότην Μαυρίκον Graziani, *κόμησσαν Ἐριὲ — Μαρίαν — Δρουσίλλην*, γεννηθεῖσαν τῷ 1854.

Ἄρχοντες Ῥοΐδαι.

Ἡ Ἀθηναϊκὴ ἀρχαία οἰκογένεια αὕτη ἀρχῆθεν καταγομένη ἐκ *Γαστούνης* τῆς Πελοποννήσου (*) διεκλαδώθη εἰς Ἀθήνας, εἰς Χίον, εἰς Ζάκυνθον. τούτων εἷς κλάδος ἔμεινεν ἐν Πελοποννήσῳ.

Οἱ Ἀθηναῖοι Ροΐδαι ἔλαβον παρὰ τῆς Βενετίας τὸν τίτλον τοῦ *κόμητος*, ὡς ὑποστηρίξαντες διὰ στρατιωτικῆς δυνάμεως ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν αὐτῶν τὸν τῆς βενετίας κατὰ τῶν Τούρκων πόλεμον· (τὸ Δίπλωμα δι' οὗ ἀπονέμεται παρὰ τοῦ δόγη τῆς Βενετίας εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Γεώργιον καὶ Βενιζέλον Ροΐδην ὁ τίτλος τοῦ κόμητος, εὑρίσκεται εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Κυρίας Ἑλένης χήρας Εὐστ. Ροΐδου, τὸ γένος Καλλίνσκη).** Οἰκόσημον δοθὲν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τῇ οἰκογενείᾳ Ροΐδη εἶναι:

(*) Σ. Ε. Κατὰ τὰς ἡμετέρας πληροφορίας ἐξ Ἀθηνῶν μετέβη κλάδος τις εἰς Γαστούνην.

(**) Σ. Ε. Τὸ πρωτότυπον παρὰ τῷ κ. Ἐμμ. Ῥοΐδη τῷ συγγραφεῖ τῶν «Ε ἰ δ ώ λ ω ν».

Ροδιὰ γέμουσα καρπῶν, εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ὁποίας ἐπικάθηται γλαύξ (τὸ σύμβολον τῆς ἐκ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν καταγωγῆς).

Καταγωγὴ τῶν Ἀθηναίων Παλαιολόγων.

Τοὺς Ἀθηναίους ἄρχοντας *Παλαιολόγους* θεωρῶ ὡς ἐκ τοῦ αὐτοῦ κλάδου καταγομένους τοῦ αὐτοκρατορικοῦ γένους ἐξ οὗ καὶ οἱ:

Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος, Πελοποννήσιος, ἀρχηγὸς στρατιωτῶν τῷ 1595(*) (πιθανῶς υἱὸς τοῦ κάτωθι Ἰωάνου).

Θεόδωρος ὁ Παλαιολόγος ὁ Γρίτζας πρώτιστος ἀρχηγὸς τῶν «στρατιωτῶν» γεννηθ. πιθανῶς τὸ 1450†1532 ταφεὶς ἐν τῷ ἐν Βενετίᾳ ναῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου (ἡλικίας 80 ἐτῶν) ἦν δεσπότης Μουκίου ἢ ὀρθώτερον *Μουλκίου*, ὅπερ ὑπερήσπισεν ἐπιτυχῶς κατὰ τοῦ Μωάμεθ μετὰ 54 ἡμερῶν πολιορκίαν. 18 Ἰανουαρίου 1473· φέρεται ὡς ἀρχηγὸς ψιλῶν ἱππέων μισθοφόρων τῶν Βενετῶν· ὑπῆρξε πολλάκις διερμηνεὺς Βενετικῶν πρεσβευτῶν πρὸς τὸν Σουλτάνον καὶ πολλάκις αὐτὸς πρέσβυς.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ βίου ἐδόθη αὐτῷ ἡ Γραμματεία τοῦ Oderzo (Βελ. σελ. 18, υἱὸς τούτου εἶναι, *Ἰωάννης ὁ Παλαιολόγος*, ἐπίσης διακριθεὶς ὡς ἀρχηγὸς τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Βενετίας Ἑλλήνων στρατιωτῶν· (πρβ. Κ. Σάθα οἱ Ἕλληνες στρατιῶται ἐν τῇ Δύσει (Ἑστία).

Καίτοι οἱ Στρατιῶται ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ *Βυζαντιακοῦ στρατιωτικοῦ φεουδαλισμοῦ* δὲν πρέπει νὰ συγχέωνται μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς *Βυζαντιακῆς*, *ὑπαλληλιακῆς*, γραφειοκρατικῆς, οὕτως εἰπεῖν, *ἀριστοκρατίας* δηλ. τοῦ *ἀρχοντολογίου* τῶν πόλεων καὶ ἀπετέλουν ἀείποτε δύο διαφόρους τάξεις τῆς Βυζαντιακῆς ἀριστοκρατίας, ἐν τούτοις ὡς φαίνεται μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενείας ἀνῆκον, τὰ μὲν ὡς ἀξιωματοῦχοι τοῦ κράτους τὰ δὲ ὡς «στρατιῶται» δηλ. κάτοχοι «στρατειῶν», στρατιωτικῶν τιμαρίων, εἰς ἀμφοτέρας τὰς τάξεις ταύτας.

Οὕτω ἐξηγεῖται τὸ ὅτι βλέπομεν *Παλαιολόγους*, ἀνήκοντας βεβαίως εἰς τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν, τοὺς μὲν μεταξὺ τῶν Πελοποννησίων στρατιωτῶν, τοὺς δὲ μεταξὺ τῶν Ἀθηναίων ἀρχόντων.

Ἐπίσης ὁ *Μέξας Μποζίκης* Κρὴς διάσημος ἐπὶ τοῖς κατ ρθώμασιν, ἀρχηγὸς τῶν ἑλληνων στρατιωτῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Βενετίας

(*) Βελούδου Ἀποικ. ὀρθοδ. Βενετ. σ. 17.

(1576), καὶ πιθανῶς καὶ αὐτὸς τιμαριοῦχος ἀνῆκεν εἰς τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν εἰς ἣν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι *Μπουζίκηδες* (Βελούδου σ. 17).

Τὸ ὅτι οἱ Παλαιολόγοι τῶν Ἀθηνῶν ἀνῆκον εἰς τὸν κλάδον τῆς Πελοποννήσου ἐπικυροῖ ἡ ἐπωνυμία ἐν ἐπιγραφαῖς ἐγγράφοις κτλ. «οἱ Βυζαντῖνοι» ἀπὸ τοὺς «Βυζαντινοὺς» οἱ «Πελοποννήσιοι» καὶ ἡ περὶ τῆς ἐκ *Πελοποννήσου* καταγωγῆς καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἐν Ἀθήναις ἐγκαταστάσεως παράδοσις, τηρουμένη εἰσέτι παρὰ τῶν νῦν ἀντιπροσώπων τοῦ γένους τούτου, οἱ ὁποῖοι καὶ ἂν ὑποθέσῃ τις, ὅτι θέλουσι νὰ ἀνυψώσωσι τὴν καταγωγήν των, ἀμφιβάλλω ἂν γνωρίζουσί τι περὶ τοῦ Δεσποτάτου τοῦ Μωρέως καὶ τῶν Πελοποννησίων Παλαιολόγων στρατιωτῶν, ἐν ᾧ πιθανότερον ἦτο νὰ δίδωσι πλείονα σημασίαν εἰς τὴν *Βυζαντιακὴν προέλευσιν* καὶ τὴν *ἐκεῖθεν μετανάστευσιν* εἰς Ἀθήνας.

Κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην ἄμεσος πρόγονος τῶν *Ἀθηναίων Παλαιολόγων* εἶναι οἱ Καμπῖται τιμαριοῦχοι τοῦ Καστρίου Παλαιολόγοι, ἐν οἷς καὶ οἱ ἤδη παρ' ἐμοῦ ὀνομασθέντες Θεόδωρος Γρίτζας Παλαιολόγος καὶ Ἰωάννης.

Ὁ *Ἰωάννης ἄρχων Παλαιολόγος*, ἀρχηγὸς τῶν Ναυπλιέων στρατιωτῶν τῶν τὸ πρῶτον στρατολογηθέντων (1482) ὅπως ὑπηρετήσωσιν ἐν τῇ ξένῃ ὡς μισθοφόροι τῆς Βενετίας, ἦν υἱὸς τοῦ *Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου* τοῦ ἐν ἑξαμιλίῳ ἀριστεύσαντος, 1469· ὅστις ἔλαβεν ὡς τιμάριον τοῦ Δεσπότου τῆς Πελοποννήσου τὸ Καστρὶ τῶν Καμπιτῶν, ὅπερ περιῆλθεν εἶτα εἰς τὸν συγγενῆ (προσγενῆ) τοῦ (Ἰωάννου καὶ) Ἀνδρονίκου Θεόδωρον Παλαιολόγον(*)

Ὁ Ἰωάννης ἔλαβε παρὰ τοῦ *ἐξαδέλφου του* τοῦ *Δεσπότου τῆς Πελοποννήσου* τὴν Λῆμνον ὡς τιμάριον· [μετὰ τὸ 1460 ἔχει τὴν κάρπωσιν τῶν εἰσοδημάτων τῆς Αἴνου τῆς *Λήμνου* καὶ τῆς Ἴμβρου λαβὼν παρὰ τῶν Τούρκων μετὰ τὴν ἐκ Μιστρᾶ ἐκδίωξιν, ὁ Δημήτριος Παλαιολόγος, δεσπότης τοῦ Μιστρᾶ, ἀδελφὸς τρίτος κατὰ τὴν ἡλικίαν μετὰ τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνον, καὶ υἱὸς τοῦ αὐτοκράτορος Μανουὴλ Β΄. (Hopf. Chron Grèco—Rom. πίναξ γενεαλ. Παλαιολόγων, Δεσποστῶν Μωρέως] πιθανῶς μετὰ τὸν Δημήτριον Παλαιολόγον, ὅστις βραδύτερον ἔγεινε μοναχὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα Δαυὶδ, καὶ ἀπέθανε 1470 ἐν Ἀδριανουπόλει. Τὸ τιμάριον δὲ τῆς Λήμνου ἐδόθη τῷ Ἰωάννῃ πιθανῶς παρ' αὐτοῦ τοῦ Δημητρίου,

---

(*) Σάθας. Μνημεῖα Ἑλλ. ἱστορ. ἀναφορὰ Δημητ. Παλαιολόγου Τ. Ε σ. 211 καὶ Ἑστία, οἱ Ἕλλ. Στρατιῶται ἐν τῇ Δύσει ἀριθ. 501 σ. 521.

ἐπικυρωθὲν παρὰ τοῦ τότε μόνον ψιλῷ ὀνόματι Δεσπότου τῆς Πελοποννήσου Θωμᾶ (1428—1460). Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Θωμᾶς εἶχε τὸ 1460 ἐκδιωχθῆ, ὁ δὲ Δημήτριος μόλις τότε ἔλαβε παρὰ τῶν Τούρκων τὴν κάρπωσιν τῆς Λήμνου, φαίνεται ὁ τελευταῖος, ἐννοεῖται ὡς δεσπότης τῆς Πελοποννησου, ἀντὶ Μισθρᾶ, ἐξάδελφος τοῦ Ἰωάννου, δοὺς αὐτῷ τὸ τιμάριον τῆς Λήμνου· «μετ' οὐ πολὺ παρέδωκεν ὁ Ἰωάννης Παλαιολόγος τὴν νῆσον εἰς τὸν Ἑνετὸν ναύαρχον Aloisio Loredano καὶ ἦλθεν εἰς Πελοπόννησον, ὅπως ἀγωνισθῇ κατὰ τῶν Τούρκων, συνομολογηθείσης δὲ τῆς εἰρήνης πρὸς τὸν Μωάμεθ Β', 1480, ὁ Ἰωάννης Παλαιολόγος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ *ἐξαδέλφου του Στεφάνου* βοεβόδα *τῆς Βλαχίας*» μετηνάστευσεν εἰς Βενετίαν ὅπως ὑπηρετήσῃ αὐτὴν κατὰ τῶν Τούρκων (Σάθας αὐτόθι).

Ὁ *Ἰωάννης Παλαιολόγος*, ἠνδραγάθησεν ἐν Φερράρᾳ (ἐν τῷ Φερραρικῷ πολέμῳ) καθὼς καὶ βραδύτερον ἐν ταῖς κατὰ Καρόλου τοῦ Η' μάχαις ἐν Τάρῳ, Νοβάρᾳ (1495) κτλ.

Ἐν τοῖς ψηφίσμασι τῆς Γερουσίας, ἐν οἷς ἀνακηρύσσονται οἱ θρίαμβοι καὶ αἱ μεγάλαι ὑπηρεσίαι τῶν Ἑλλήνων Στρατιωτῶν ἀναφέρονται μεταξὺ τῶν πρώτων: οἱ *Θεόδωρος* καὶ *Ἰωάννης Παλαιολόγοι*, Λεονταρῖται. (Σάθας Ἑστία: ἀρ. 503. σ. 570).

Ὁ Παῦλος Ἰόβιος (XXVI σ 76 – 77) ἀναφέρει τὸν *Ἰωάννην Παλαιολόγον*, *Βυζάντιον* τὴν πατρίδα, ὡς διαπρέψαντα ἐν Μανφρεδονίᾳ (τοῦτο καὶ μόνον ἀρκεῖ ν' ἀποδείξῃ πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅτι οἱ Πελοποννήσιοι Στρατιῶται Παλαιολόγοι ἀνῆκον εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν γένος, καὶ δὴ εἰς τὴν οἰκογ. τῶν Δεσποτῶν τοῦ Μωρέως). Ὁ δὲ Σανοῦτος ἀναφέρει: *Πελοποννησίους* Ἰωάννην καὶ Θεόδωρον Παλαιολόγους ἀνδραγαθήσαντας ἐν Φορνόβῳ. (Σάθας: Ἑστία, ἀρ. 501 σ. 528).

Δῆλον ἐκ τούτων ὅτι ὁ πολλάκις μνημονευόμενος *Ἰωάννης Παλαιολόγος* εἶναι πάντοτε ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἄτομον· ἐπίσης ὁ μετ' αὐτοῦ πάντοτε πολεμῶν, ἀνδραγαθῶν καὶ μνημονευόμενος *Θεόδωρος* ὅστις κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶναι ὁ *Θεόδωρος Παλαιολόγος* ὁ *Γρίτζας*, δεσπότης Μουλκίου, ἀρχηγὸς ψιλῶν ἱππέων ἐν ὑπηρεσίᾳ τῆς Βενετίας, ὅστις καὶ ἐχρημάτισε πολλάκις διερμηνεὺς Βενετικῶν πρεσβειῶν πρὸς τὸν Σουλτάνον, καὶ αὐτὸς πρέσβυς ἔλαβε παρὰ τῆς Βενετ. γερουσίας διὰ τὰ ἀνδραγαθήματά του τὴν «γραμματείαν» τοῦ Oderzo, ἀπέθανε δὲ τῷ 1532 ἐν Βενετίᾳ ἐν ἡλικίᾳ ὑπεράνω τῶν 80 ἐτῶν, ταφεὶς ἐν Βενετίᾳ, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἂν ὁ Θεόδωρος οὗτος εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ *Θεοδώρῳ Παλαιολόγῳ* «προσγενεῖ» (ἴδε Σάθαν ἀρ. 501) τοῦ Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου, δεσπότου Καστρίου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου, ὅστις (Θεόδωρος) ἀπήλαυσε ὕστερον τὸ τιμάριον τοῦ Ἀνδρονίκου Καστρὶ, ἄδηλον, πιθανὸν ὅμως. Κατ' ἐμὲ δύναται νὰ θεωρηθῇ οὗτος υἱὸς ἀδελφοῦ τοῦ Ἀνδρονίκου, κληρονομήσας παρὰ τούτου, τοῦ θείου ἢ τοῦ ἐξαδέλφου Ἰωάννου τουτέστι ὡς πλησιέστερος συγγενής, ἅτε τοῦ Ἰωάννου καταλιπόντος τὴν Πελοπόννησον, τὸ τιμάριον, ἐνῷ ὁ Ἰωάννης, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀνδρονίκου ἔλαβε τὴν Λῆμνον, καὶ μετὰ τοῦτο ἐτέθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Βενετίας. Τὸ ὅτι δὲ δὲν ἀναφέρεται ὁ ὡς ἀρχηγὸς στρατιωτῶν πολεμήσας μετὰ τοῦ Ἰωάννου ὡς δεσπότης Καστρίου ἀλλὰ μόνον Μουλκίου, ὅπερ κατὰ τοῦ Μωάμεθ εἶχεν ἀνδρείως ὑπερασπίσῃ καὶ ἐκ τοῦ ὅτι βραδύτερον εὑρίσκομεν ἐν Πελοποννήσῳ, 1537, τιμαριούχους τοῦ Καστρίου Παλαιολόγους, ὡς δῆλον ἀπογόνους τοῦ τελευταίου τιμαριούχου Καστρίου Θεοδώρου Παλαιολόγου, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου γνωρίζομεν ὅτι ὁ Θεόδωρος Παλ. ὁ δεσπ. Μουλκίου διέμεινε διαρκῶς μέχρι τοῦ θανάτου του, 1532, ἐν Βενετίᾳ, ἐπίσης καὶ ὁ ὡς υἱός του θεωρούμενος Ἰωάννης (ἀρχηγὸς στρατιωτῶν) 1509—1556 καὶ ὁ τούτου πιθανῶς υἱὸς Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος (ἐπίσης ἀρχηγὸς στρατιωτῶν), 1595, ποιεῖ ἴσως πιθανὴν τὴν ὑπόθεσιν ὅτι ὑπῆρχον δύο Θεόδωροι Παλαιολόγοι, ὁ «Γρίτζας», δεσπότης Μουλκίου, καὶ ὁ δεσπ. Καστρίου. Τούτων ὁ τελευταῖος ὁ «προσγενὴς» τοῦ Ἀνδρονίκου, θεωρητέος ὡς εἴπομεν ἀνεψιὸς αὐτοῦ καὶ ἐξάδελφος Ἰωάννου, ὁ πρῶτος μεθ' οὗ πάντοτε συνεπολέμει ὁ Ἰωάννης, πιθανῶς *ἀδελφὸς* τούτου.

Ἡ γενεαλογικὴ σχέσις τῶν τελευταίων τούτων Παλαιολόγων πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὸ αὐτοκρατ. γένος θὰ ἠδύνατο ἄριστα νὰ διευκρινισθῇ δι' εἰδικῶν σπουδῶν ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Ἁγ. Μάρκου, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἤδη εἰς διάθεσιν ἡμῶν εὑρισκομένων πηγῶν ἠδύνατο νὰ διαχυθῇ μεῖζον φῶς, δυστυχῶς ἐλλείπει μοι παντελῶς ὁ χρόνος πρὸς τοιαύτας ὅσον ἐνδιαφερούσας τόσον καὶ σπουδαίας, ἅτε ἀφορώσας τὴν τελευταίαν Ἑλληνικὴν αὐτοκρατορικὴν δυναστείαν, περὶ ἧς οἱ ἐκ τῆς Δύσεως συγγραφεῖς ἐν οἷς καὶ ὁ Hopf ἔτι ὀλίγιστα καὶ ἀτελῆ παρέδωκεν ἡμῖν, γενεαλογικὰς σπουδάς. Ἐκ τῶν ἐνόντων θέλω προσπαθήσει νὰ καταστρώσω τὸν τὰς γενεαλογ. σχέσεις δηλοῦντα πίνακα.

Ἐξ ὅσων εἴπομεν καταφαίνεται ὅτι πρὸς τοῖς δεσπόταις Παλαιολόγοις ὑπῆρχε κλάδος τις *«ἐξαδέλφων»* αὐτῶν, ἀντιπροσωπευόμε-

νος ὑπὸ *Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου* 1469 δεσπ. Καστρίου, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ *Ἰωάννου Παλαιολόγου*, δεσπ. Λήμνου, εἶτα ἀρχηγοῦ Στρατιωτῶν, *Θεοδώρου τοῦ Παλαιολόγου*, δεσπ. Μουλκίου, πιθανῶς ἀδελφοῦ τοῦ Ἰωάννου, Θεοδώρου Παλαιολόγου, δεσπότου Καστρίου ἐπίσης, «προσγενοῦς» (πιθανῶς ἀνεψιοῦ Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου) καὶ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ Παλαιολόγων Καστριτῶν, «τιμαριούχων Καστρίου», οἵτινες ἀγωνιζόμενοι ἐν Πελοποννήσῳ κατὰ τῶν Τούρκων μέχρι τοῦ 1537, συνελήφθησαν (Σάθας : Ἑστία ἀρ. 506 σ. 621) κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Κασὴμ-πασσᾶ ἐκπολιόρκησιν τοῦ Ναυπλίου καὶ ἀπεκεφαλίσθησαν πάντες ἐν Ἄργει (1537) —Τοῦ Θεοδ. Παλαιολ. δεσπ. Μουλκίου υἱὸς ἦν πιθανῶς, Ἰωάννης ὁ Παλαιολ. ἐπίσης ἄρχων στρατιωτικός, 1509—1556, ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Βενετῶν, τούτου δὲ υἱὸς ὁ ἐπίσης Στρατιώτης Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος (ἀρχηγὸς Στρατιωτῶν.—Ἰ. Βελούδου ἀποικία, σ. 17.) Τὸν Ἀνδρόδρόνικον Παλαιολόγ. καὶ τὸν τούτου καθ' ὑπόθεσιν ἀδελφὸν θεωρῶ υἱοὺς Θεοδώρου Α'. Παλαιολ. υἱοῦ τοῦ αὐτοκρ. Ἰωάννου Ε'. καὶ ἀδελφοῦ Μανουὴλ Β'., δεσπότου τοῦ Μωρέως, διότι γνωρίζομεν περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἐκ τοῦ γάμου μετὰ τῆς θυγ. τοῦ δουκὸς τῶν Ἀθηνῶν, δὲν ἔσχε «*νομίμους ἀπογόνους*», (Hopf Chr. Gr. R.), ὅπερ οὐ μόνον δὲν ἀποκλείει ἀλλ' ὑποδεικνύει *τέκνα, ἔστω καὶ νόθα*. Εἶτα τοιουτοτρόπως μόνον ἀποκαθίσταται ἡ σχέσις «*ἐξαδέλφων*» μεταξὺ τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἀνδρονίκου καὶ τοῦ υἱοῦ Ἰωάννου καὶ τῶν δεσποτῶν τοῦ Μωρέως τῶν υἱῶν τοῦ ἀδελφοῦ Θεοδώρου Α'. Μανουὴλ Β'. Ἐκτὸς τούτου τὰ ὀνόματα τῶν κατ' ὑπόθεσιν ἀπογόνων τοῦ Θεοδώρου Καστριτῶν Παλαιολόγων, ἐν τῇ ὑπ' ἐμοῦ τεθείσῃ γενεαλογικῇ σχέσει εἶναι οὐ μόνον τὰ γνήσια τοῦ κλάδου τούτου τῶν Παλαιολόγων, ἀλλὰ ταυτίζονται τὰ τῶν ἐγγόνων πρὸς τὰ τῶν πάππων, τὰ τῶν θείων μετὰ τῶν τῶν ἀνεψιῶν, ὅπερ ἀλάνθαστον τεκμήριον γνησίας γενεαλογικῆς ἀλληλουχίας, ἐπικυροῦντα οὕτω καὶ ἀφ' ἑαυτῶν τεθέντα τὴν ὑπ' ἐμοῦ τεθεῖσαν γενεαλ. σχέσιν.

Ἐκ τοῦ μετὰ τῆς θυγ. τοῦ δουκὸς τῶν Ἀθηνῶν γάμου τοῦ Θεοδ. Παλ. ἀναμφηρίστως θὰ ἀπήντησεν οὗτος ἰσχυρὰς συγγενείας καὶ συμπαθείας μεταξὺ τῶν πρωτευόντων Ἀθηναϊκῶν, φραγκικῶν καὶ ἑλληνικῶν γενῶν (διότι ὡς εἴδομεν ἐπιγαμίαι εἶχον συνδέσῃ τὸ φραγκικὸν μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀριστοκρατικοῦ στοιχείου) καὶ νόθων ὄντων τῶν τέκνων τοῦ Θεοδ. Παλ. (Ἀνδρονίκου Παλαιολ. κτλ.) κατὰ πιθανὴν ὑπόθεσιν ἐπίσης ἐξ Ἀθηναίας τινος, ἔτι μᾶλλον δικαιολογεῖται ἡ εἰς Ἀθήνας, τὰς ἐκ πασῶν τῶν ἄλλων πόλεων τῆς

Ἑλλάδος προνομιούχους καὶ εὐνομουμένας ὑπὸ διοίκησιν εὐμενῆ, καταφυγὴ τῶν Στρατιωτῶν Παλαιολόγων (καθὼς καὶ τῶν στρατιωτῶν Μποζίκηδων μετὰ τὴν ἐν Πελοποννήσῳ γενικὴν ἐξόντωσιν, ὑπὸ τῶν ἰδίως ἕνεκα τῆς μετὰ τῶν Βενετῶν συμμαχίας οὕτως εἰπεῖν ἐκμανέντων κατὰ τῶν Στρατιωτῶν Τούρκων) Οἱ Ἀθηναῖοι Παλαιολόγοι καὶ δὴ ὁ γενάρχης αὐτῶν Ἀνδρόνικος Παλαιολόγος ἀκμάσας περὶ τὰ τέλη τοῦ 16ου αἰῶνος, κατάγονται εἴτε ἔκ τινος περισωθέντος ἐκ τῆς τῶν Καστριτῶν καταστροφῆς, εἴτε ἐξ ἑνὸς *Ἰωάννου*, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀνδρον. Παλαιολ. τοῦ δεσπ. Καστρ. εἴτε τοῦ υἱοῦ Θεοδώρου δεσπ. Μουλκίου (πάντως ὅμως ἐξ ἑνὸς τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἀνδρονίκου, διότι τὸ ὄνομα τοῦτο φέρουσιν ἀπὸ πάππου εἰς ἔγγονον οἱ Παλαιολόγοι τῶν Ἀθηνῶν). Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει ὁ γενάρχης τῶν Ἀθηναίων Ἀνδρόνικος εἶναι ἢ δισέγγονος τοῦ πρώτου Ἰωάννου, ἢ ἔγγονος τοῦ δευτέρου, πιθανώτατα δὲ ἐκ τοῦ κλάδου τῶν Βενετῶν στρατιωτῶν, τῶν ἐν Βεν. βιούντων Παλαιολόγων, κατάγονται οἱ Ἀθηναῖοι, διότι οἱ οὕτω μόνον σωθέντες [ὡς εἴδομεν οἱ ἔτι μένοντες ἐν Πελοποννήσῳ δηλ. Καστρῖται ὅλοι ἐσφάγησαν, τῷ 1537] νόμιμοι ἀπόγονοι τῶν Δεσποτῶν, οἱ μὲν ἐξισλαμίσθησαν οἱ δὲ μετηνάστευσαν εἰς Ἰταλίαν (ὁ Ἀνδρέας) ἐν ᾧ ἐν Βενετίᾳ ἀπαντῶμεν αὐτοὺς καὶ (τοὺς Γενετοὺς Στρατιώτας) *μέχρι τοῦ* 1595, **ἀκριβῶς τῆς ἐποχῆς,** *καθ' ἣν ἀναφαίνονται οἱ Ἀθηναῖοι ἄρχοντες.* Παλαιολόγοι, μὴ ἔχοντες πλέον πατρίδα οὔτε κτήσεις ἐν Πελοποννήσῳ, ἀπολυθέντες τῆς ὑπηρεσίας τῆς Βενετίας, μόνον εἰς Ἀθήνας ἠδύναντο νὰ μεταναστεύσωσι, καθὼς καὶ οἱ ἐπίσης Βενετοὶ Στρατιῶται Μπουζίκηδες, οὓς ἀπαντῶμεν ἐν Ἀθήναις, *συγχρόνως*, ὡς φαίνεται, ἔπραξαν τοῦτο, ὅπου ὡς εἴδομεν εἶχον πιθανότατα οἰκογενειακὰς σχέσεις καὶ συμπαθείας.

Περὶ τῆς παραγωγῆς τοῦ οἰκογεν. ὀνόματος Μπενιζέλος.

Κατ' ἐμὲ τὸ ὄνομα Μπενιζέλος εἶναι τὸ παρωνύμιον ἢ παρατσούκλιον φραγκικῆς οἰκογενείας, πιθανῶς τῶν Amadori διότι εἰς Amadori καὶ δὴ *Ἄγγελος*, υἱὸς Νικολάου, ἐνυμφεύθη κόρην Acciajuoli—τὴν Λουκίαν, θυγ. Φράγκου Acciajuoli, αὐθέντου τοῦ Συκαμίνου: ἴδε Hopf. Chroniques gr. Rom. πίναξ Acciajuoli—οἷαν φέρεται συζευχθεὶς καὶ ὁ πρῶτος γενάρχης τῶν Μπενιζέλων *Ἄγγελος*.

Ὡς οἰκογενειακὸν ἐπώνυμον φραγκικῆς οἰκογενείας εἴτε ἐν Ἑλλάδι ἀκμασάσης, εἴτε ἐν τῇ Δύσει ἀκμαζούσης, ἢ καὶ ἐκλιπούσης ἤδη, δὲν ἠδυνήθην ν' ἀνεύρω τὸ ὄνομα Μπενιζέλος.

Ἀλλ' ὅμως, ὅτι δυνατὸν νὰ ὑπῆρξε φραγκικὸν ἐπωνύμιον ἢ παρωνύμιον καταφαίνεται ἐκ τοῦ ὅτι ὁμοίαν τινὰ λέξιν ἀνευρίσκομεν ὡς τοιοῦτο, ἔστω καὶ ἐν ἀρχαιοτέρᾳ ἐποχῇ:

Ἐν τῷ γλωσσαρίῳ (mediae et inf. Latinitatis) τοῦ Ducange εὑρίσκομεν τὴν λέξιν «Benegestus», *σύνθετον* ἐκ τοῦ Bene καὶ Gestus ὡς ρωμαϊκὸν ἐπώνυμον (Cognomen romanum).

Κατὰ ταῦτα λοιπὸν Benegestus σημαίνει ὡς ἐπώνυμον «ὁ καλοπρόσωπος», «ὁ ἀσπροπρόσωπος» «ὁ καλοντυμμένος»· τουτέστιν ἔκφρασις χαρακτηρίζουσα ὁπωσδήποτε εἴτε τὸν ἐξωτερικὸν εἴτε τὸν ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον δίδεται, παραλαμβάνεται καὶ μένει ὡς παρωνύμιον τοῦ γένους χαρακτηριστικὸν—αὕτη εἶναι ἡ ἀρχὴ τῶν πλείστων οἰκογ. ἐπωνύμων.

Οὕτω καὶ τὸ ὄνομα *Μπενιζέλος*, ἢ, ὡς παραδίδοται ἡμῖν παρὰ τῶν Γάλλων καὶ Ἄγγλων περιηγητῶν τοῦ τελευτῶντος μεσαίωνος Guilletière, Babin, Spon, Wheler, κτλ. Benizello, Beninzelo Beninzello, Beninzellies, φαίνεται παρωνύμιον κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον λαβὸν ἀρχήν, τοῦ ἐν λόγῳ *φράγκου γενάρχου τῆς* οἰκογενείας τῶν Μπενιζέλων, καὶ δὴ εἶναι πιθανώτατα ἐπίσης *σύνθετον* ἐκ τοῦ Bene καὶ ἢ 1) τοῦ Gello=ὑποκοριστικὸν καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ Gabriello, ὅτε Benegello ἢ Benigello=«ὁ καλογαβριαλάκης», κατὰ τὸ Καλογιάννης τῶν Κομνηνῶν, ὡς χαϊδευτικὸν παρωνύμιον ἐν ἀπόψει πρὸς τὸ βαπτιστικὸν ὄνομά του Ἄγγελος (ἅτε τοῦ Γαβριὴλ ὄντος Ἀγγέλου) ἢ 2), ὅπερ θεωρῶ τὸ πιθανώτερον, τοῦ Gelo (Gello) ὄντος συμπτύξεως ὑποκοριστικῆς ἢ χαϊδευτικῆς αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος Angelo, ὅπερ ἔφερεν ὁ πρῶτος γενάρχης τῶν Μπενιζέλων καὶ ὅπερ διηωνίσθη ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν· τότε τὸ Bono gelo ἢ Buono gelo, ἢ καὶ κάλλιον Buon (Bon) angelo παραφθαρὲν σὺν τῷ χρόνῳ εἰς Boningelo, Beningelo Beninzelo κατήντησαν ἐν τῷ στόματι τῶν Ἀθηναίων εἰς τὸ Μπενιντζέλος (ὡς κυρίως ἀρχαιόθεν ἐπροφέρετο παρὰ τῶν γνησίων καὶ γηραιῶν Ἀθηναίων τὸ ὄνομα) Μπενιζέλος.

Γνωρίζοντες ποίας ἀλλοιώσεις ὑπέστησαν ὑφ' Ἑλλήνων προφερόμενα τὰ φραγκικὰ ὀνόματα τῶν κατακτητῶν καὶ βαρώνων τοῦ Μωρέως ἐκ τοῦ Βιβλίου τῆς Κουγκέστας (Χρον. τοῦ Μωρέως, ἔκδοσις Buchon, 1845) εὑρίσκομεν φυσικωτάτην καὶ εὐλογωτάτην

τὴν μικρὰν ταύτην παραφθορὰν τοῦ Bon angelo εἰς Μπενιντζέλος. Νομίζω δὲ ὅτι ἡ ὑπόθεσίς μου αὐτὴ ἀφ' ἑαυτῆς συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς μεγίστης πιθανότητός της.

Οὕτω ὁ παρὰ τῶν ξένων περιηγητῶν παραδιδόμενος ἡμῖν τύπος τοῦ ὀνόματος μετὰ τοῦ n Beninzelos, εἶναι ἀκριβὴς καὶ σπουδαῖον τεκμήριον περὶ τῆς προφορᾶς τοῦ ὀνόματος ἐν Ἀθήναις καὶ ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεώς μου· ὅτι τὸ ἰταλικὸν g ἐν τῷ angelo ἔγραφον οἱ Ἀθηναῖοι ἑλληνιστὶ ζ καὶ τζ καὶ ἐπρόφεραν οὕτω, βεβαίως δὲν δεῖται ἀμφισβητήσεως, διότι οὔτε ἦν ἄλλως δυνατόν· ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν Φράγκων αὐτῶν ἔτι διὰ τοῦ ζ γραφόμενον οὐδόλως πρέπει νὰ ἐκπλήξῃ ἡμᾶς, διότι πρῶτον οἱ περιηγηταὶ δὲν ἐφαντάζοντο τὴν παραγωγὴν τοῦ ὀνόματος, εἶτα συνηθεστάτη ἐν τῇ ἰταλικῇ ἡ ἐναλλαγῇ ἐν τῇ γραφῇ τοῦ g διὰ τοῦ z ὁμοίως προσφερομένου : gelo καὶ zelo=ζῆλος κτλ. ἐκτὸς τούτου καὶ bene ἀντὶ τοῦ bono συχνάκις ἐναλλάσσεται, ὥστε πολὺ μικρὰ εἶναι ἡ ἐν τῷ στόματι τῶν Ἑλλήνων παραφθορὰ τοῦ ὀνόματος.

Οὕτω τὸ ὄνομα Μπενιτζέλος δὲν εἶναι ἄλλο ἢ τὸ χαϊδευτικὸν «*καλοάγγελος*» (κατὰ τὸ Καλογιάννης τῶν Κομνηνῶν)=Bonangelo Benangelo, Beningelo, Beninżelo, τοῦ βαπτιστ. ὀνόματος τοῦ γενάρχου τῶν Μπενιζέλων Ἀγγέλου παραμείναντος ὡς οἰκογενειακοῦ ἐπωνύμου καὶ ὑπερισχύσαντος τοῦ ἀρχικοῦ τοιούτου, ὅπερ οἱ Ἀθηναῖοι ἴσως οὔτε ἐγνώριζον, μόνον ὑπὸ τὸ δημῶδες καὶ «λαοφιλὲς» «καλοάγγελος» προσφωνοῦντες τὸν Ἄγγελον.

Οἰκογενειακὴ παράδοσις περὶ τῆς ἐπιγαμίας τῶν Παλαιολόγων καὶ Μπενιζέλων καὶ περὶ τοῦ ὀνόματος τῆς προμήτορος αὐτῶν Καρέττας.

« : οἱ ἄλλοι Μπενιζέληδες τοῦ Ἀλεξάνδρου δὲν εἶναι καθ' αὐτό, »ἀλλὰ κρατοῦνε ἀπὸ θηλυκό: εἶναι Παληολόγοι ἀπὸ τοὺς Τζηγκα»ράδες ποῦ ἕνας ἀπὸ δ'αὔτους 'πῆρε μιὰ Μπενιζέλαινα ποῦ τὴν λέ»γανε Καρέττα, παπποῦ προσπαπποῦ, καὶ ἐπειδὴς οἱ Μπενιζέ»ληδες ἤτανε τότες τὸ πρῶτο ἀρχοντικὸ σπῆτι τῆς Ἀθήνας πή»ρανε καὶ τὄνομα καὶ λέγονται Μπενιζέληδες. Αὐτὸ ὅλος ὁ κόσμος »τὸ ξέρει καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τὸ λέγανε καὶ φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸ »ὄνομά τους ποῦ λέγονται Παληολόγοι· 'στὸν ἀρχαῖον καιρὸ τὸ »πιὸ συχνὸ γράφουνταν Παληολόγοι, τώρα δὲν θέλουν νὰ τὸ ξέρουν. »Ὁ Γερω-Παληολόγος (πατὴρ τοῦ Μιλτιάδου) καλημέρισε μία

»φορὰ τὴν μητέρα μου: Καλημέρα κυρὰ ξαδέρφη· καὶ αὐτὴ τοῦ »εἶπε: νὰ μὲ λὲς Μπενιζέλαινα! καὶ ἔπειτα ἐσεῖς εἴσαστε Παληο»λόγοι, δὲν κρατᾶτε ἀπὸ 'σερνικό.» (χαρακτηριστικὸν τοῦ καυστι»κοῦ λεκτικοῦ τῆς Βαστιανίτζας) τότενες αὐτὸς τῆς ἀπάντησε:» »τί σοῦ κάναμε κυρὰ 'ξαδέλφη καὶ μᾶς παίρνεις τὄνομα; Ἄλλοτες »τὴν εἶπε γιὰ πειραχτικὸ: Μπενιζέλαινα· τότενες τὴν ἔπιασε τὸ »γενάτι καὶ τοῦ εἶπε ἀπὸ τὰ τώρα θά σε λέω» Τζηγκαρᾶ» καὶ θὰ »κάνω νὰ μὴ σᾶς 'πῆ οὔτε ἕνας 'Αθηναῖος, Μπενιζέληδες.»

(Ὅτι ὁ Παλαιολόγος θὰ ἐφοβήθη τῷ ὄντι δὲν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία!—ὁ διάλογος χαρακτηριστικώτατος τῆς τε Βαστιανίτζας, καὶ τῆς οἰκογενειακῆς ἀντιζηλίας, ὡς παραδίδοται αὕτη ἡμῖν. Τὸ ἀληθὲς δὲ τῆς παραδόσεως πιστοῦται ἀρκούντως ὑπὸ τῶν προσώπωνὑφ' ὧν παρεδόθη ἡμῖν αὕτη: 'Αρτέμιδος Γενναδίου, 'Αγγελικῆς Λινδερμάϊερ, Αἰκατερίνης Κυριακίδου τῶν θυγ. τῆς Βαστιανίτζας, καὶ ἄλλων γηραιῶν 'Αθηναίων).

Παράδοσις περὶ τοῦ γένους τῶν Μπενιζέλων.

«Ἕνας ἀπὸ τοὺς *παπποῦδες* τῆς Ἁγίας Φιλοθέης παντρεύτη »τὴν δεχατέρα τοῦ *ἀφέντη τῆς 'Αθήνας* καὶ πῆρε προῖκα *ὅλη τὴ* »*Κηφισσιὰ* καὶ τὸν *'Αχλαδόκαμπο*, ποῦ εἶναι πρὶν ἀπὸ τὸ Χαλάνδρι.»

Καὶ «τὴν *Σεργιανὴ* (Καισαριανὴ) εἶχαν *οἱ Μπενιζελέοι μὲ τοὺς* »*Χαλκοκονδύληδες* γιὰ τὴν συγγένεια ποῦ εἴχανε *μὲ τὸν ἀφέντη τῆς* »*'Αθήνας*».

Τὸ ὄνομα *Σεριανὴ* φέρει καὶ ἡ θυγάτηρ τοῦ Δημ. Μπενιζέλου (ἐγγονὴ τῆς Βαρβάρας Γέροντα, καὶ ἀνεψιὰ τοῦ 'Αλεξάνδρου Μπενιζέλου), ὅπερ θεωρῶ ὡς σπουδαῖον τεκμήριον ἐπικυροῦν τὴν περὶ Καισαριανῆς παράδοσιν.

Πρβ. καὶ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ νάρθηκος τοῦ ναοῦ τῆς μονῆς Καισιαρνῆς δαπάναις τοῦ μετὰ τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν ἕνεκα λοιμοῦ ἐν ἔτει 1682·*αὐτόθι* διαμένοντος Μπενιζέλου υἱοῦ 'Ιωάννου, δι' ὧν ἀποδεικνύεται κτῆσις τῶν Μπενιζέλων οἰκογενειακὴ ἐν Καισαριανῇ.

Τὰ ὀνόματα Ἄγγελος καὶ Νεροῦτσος, χαρακτηριστικὰ Μπενιζελέϊκα ἐπικυροῦσι καὶ ἀποδεικνύουσι τὴν μετὰ τῶν Acciajuoli συγγένειαν, διότι ἀμφότερα εἶναι οἰκογενειακὰ τῶν Acciajuoli. Πολὺ ἐνδιαφέρον νὰ βλέπῃ τις ἐν τῷ κλάδῳ τῶν Παλαιολογο-Μπε-

νιζέλων τὰ ὀνόματα τῶν αὐτοκρατόρων καὶ Πελοποννησίων δεσποτῶν Παλαιολόγων καθὼς καὶ τὸ τῶν Ἰταλῶν δουκῶν τῶν Ἀθηνῶν φερόμενα ὑπὸ ἀδελφῶν, κληρονομικῷ δικαιώματι.

Σημειωτέον, ὅσον ἀφορᾷ τὰς παραδόσεις, ὅτι μέχρι πρὸ μικροῦ ἡ Κηφισσιὰ ἐθεωρεῖτο ὡς τὰ «παπποudικὰ» τῶν Μπενιζελέων ὑπὸ τῶν τότε ἐν τῇ ζωῇ εὑρισκομένων θυγατέρων τοῦ Προκοπίου Μπενιζέλου Ἀρτέμιδος καὶ Αἰκατερίνης καὶ οὕτως ἀείποτε παρεδίδετο τοῖς ἀπογόνοις ἐν ταῖς οἰκογενειακαῖς παραδόσεσι.

Μέρος τῶν «παππουδικῶν» τούτων ἀνήκει εἰσέτι εἰς τὸν Προκόπιον Λινδεμάερ,—υἱὸν τῆς Ἀγγελικῆς Μπενιζέλου, παρ' ἧς ἐκληρονόμησεν αὐτό.

(=Κτῆμα ἅγιος Στέφανος, μέχρι τῆς Πίρνας, ἐξ ἀρχαίου ἐρειπωμένου Βυζαντιακοῦ ἐκκλησιδίου ἐν αὐτῷ εὑρισκομένου, ἀρχαιόθεν καλούμενον.).

—Ὁ δὲ *Ἀχλαδόκαμπος* φέρεται εἰσέτι ὡς ἓν τῶν κτημάτων τῆς ἁγίας Φιλοθέης, δι' ὧν εἶχε προικίσῃ τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, (ἣν αὐτὴ εἶχε συστήσῃ) παρὰ τῶν αὐτοχθόνων Ἀθηναίων.

Συμπλήρωσις περὶ Κουτρικάδων (*)

Τὰ περὶ τοῦ πιθανώτατα γενάρχου τῶν Κουτρικάδων, Μιχαὴλ τοῦ Κουτρίκου ἐκτιθείς, ἀγαπητὲ φίλε, ἐν τοῖς *Μνημείοις* κατὰ τὸ σχετικόν μου σημείωμα, παρακαλῶ νὰ λάβῃς ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἑπόμενα συμπληρωματικὰ εἰς τὸν διὰ τοῦ τελευταίου δελταρίου μου (ἐλπίζω, ὅτι τὸ ἔλαβες) *ἀκριβέστερον προσδιορισμὸν* τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἔζη καὶ κατεῖχε τὸ ἀξίωμα τοῦ «γενικοῦ» ὁ ***Μιχαὴλ Κουτρίκος***.

Ἡ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφήν: Imp. Alexii Comneni, rescripta ad rationales et Rationarium antiquum et novum, παρὰ τοῦ Zachar. v. Lingenthal (ἔνθ' ἀνέφερον, σ. 385—400) ἐκδοθεῖσα λογαρικὴ (ἤτοι λεπτομερὴς ἀναγραφὴ) τῶν ὑπὸ τῶν τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων φόρων ἀνὰ τὸ κράτος καὶ δὴ τοῦ «ἀκροστίχου», ἐπιτετραμμένων «πρακτόρων», τῶν καὶ «διοικητῶν» καλουμένων, δι' ὡρισμένα χρηματικὰ ποσὰ φόρου νομίμως ἀπαιτουμένων προσθέ-

---

* Ἴδε Μνημεῖα τομ. Β΄. σ. 187.

των καὶ ἐπιπροσθέτων τελῶν, οἷον τοῦ «δικερατοεξαφόλλου», τῆς «συνηθείας» τοῦ «ἐλατικοῦ», τοῦ τελευταίου τούτου «λόγῳ ποδοκοπίου τοῦ ἕλκοντος ἀνθρώπου», ἤτοι διὰ τὸν κόπον τοῦ τὴν «σακκούλαν μὲ τὰ νομίσματα» βαστάζοντος ὑπαλλήλου τοῦ πράκτορος) εἶναι διττή, διαιρεῖται δηλαδὴ εἰς τὴν «ἀρχαίαν λογαρικὴν τοῦ »αὐγούστου καίσαρος» καὶ τὴν «νέαν τὴν νῦν ἀπαιτουμένην διὰ »προστάξεως τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνη-«νοῦ». Ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ τίτλου τῆς νέας λογαρικῆς τοῦ Ἀλεξίου Κομνηνοῦ φαίνεται, αὕτη, ὡς περιῆλθεν ἡμῖν, ἢ τοὐλάχιστον τὸ ὑπὸ τοῦ Zacharias ἐκδιδόμενον ἀντίτυπον (ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ὑπὸ Montfaucon τῷ 1688) *συνετέθη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξίου Κομνηνοῦ*, ὅπερ *τίθησιν καὶ ὁ* Zacharias (Jus Graeco-rom. p. 385 not. 2.). Περιέχει δὲ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος λογαρικὴ αὕτη «τὰ ἴσα τῶν ὑπομνήσεων τῶν γεγονότων γενικῶν τοῦ τε τζι-«ρίθνου κυροῦ Ἰωάννου καὶ τοῦ σπανοπώλου κυροῦ γεωργίου ἔτι δὲ «καὶ τῶν ἐπὶ ταύταις ἐξενεχθεισῶν προσκυνητῶν βασιλικῶν λύσεων «καὶ παρεκβληθεισῶν ἀπὸ τῆς ἐναποκειμένης ἐν τῷ θολωτῷ ὡάτου «τοῦ μεγάλου παλατίου *ἀρχαίας σεκρετικῆς θέσεως* τοῦ ῥηθέντος «σπανοπώλου τῶν καὶ περιεχουσῶν οὕτως:...» τουτέστιν *ἀντίγραφα* τῶν περὶ τῆς νέας λογαρικῆς ὑπομνήσεων ἢ ἀναφορῶν τῶν γενικῶν λογοθετῶν Ἰω. Τζιρίθνου (τῷ 1094 κατὰ Zacharias) καὶ Γεωργ. Σπανοπώλου (κατὰ αὔγ. τοῦ αὐτοῦ ἔτους. διαδόχου τοῦ Τζιρίθνου) καὶ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Ἀλεξ. Κομνημοῦ.

Τὰ ἀντίγραφα ταῦτα ὑπογράφουσιν ὁ *Μιχαὴλ ὁ Κουτρίκος* ὡς «γενικὸς», ὁ λογαριαστὴς τοῦ σεκρ. τοῦ γενικοῦ *Βασίλειος Τζιρίθων* (πιθανῶς συγγενὴς τοῦ κατὰ τὸ 1094 γενικοῦ λογοθέτου). οἱ βασιλικοὶ νοτάριοι *Γεώργιος ὁ Ἀπιμπιθιοὺμ*, *Κωνστ. ὁ Ῥωθωνᾶς*, *Ἰω. ὁ Σερβλίας* καὶ *Νικόλαος ὁ Τρίφυλλος* πιστοῖ δὲ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς, παραβαλὼν πρὸς τὴν ἐμφανισθεῖσαν αὐτῷ πεπιστωμένην σεκρετικὴν παρεκβολὴν (τουτέστι πρὸς τὸ ἐξ οὗ ἀντεγράφησαν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἔγγραφα, *αὐθεντικόν*, ἐν τῇ «σεκρετικῇ θέσει» τοῦ γενικοῦ λογοθ. Σπανοπώλου εὑρισκόμενον *ἀντίγραφον* τῶν πρωτοτύπων βασ. λύσεων καὶ ὑπομνήσεων τῶν λογοθετῶν), διὰ τῆς ὑπογραφῆς του «ὁ κριτὴς τοῦ Βήλου καὶ ἐπὶ τοῦ ἱπποδρό-»μου Ἰωάννης ὁ Μανουκλίτης.»—Οὕτω κατὰ κανόνα ἐπιστοῦτο τὸ ἀκριβὲς τῶν ἐκ τῶν ἀρχείων τοῦ κράτους ἢ τῶν διαφόρων σεκρέτων λαμβανομένων ἐπισήμων ἀντιγράφων καὶ ἐν γένει ἐδίδετο εἰς πᾶν ἀντίγραφον (λ.χ. χρυσοβούλλου πρὸς Μονήν τινα) τὸ κῦρος τοῦ

πρωτοτύπου, προσαγομένων δηλ. τῷ «κριτῇ τοῦ Βήλου» τοῦ τε ἀντιγράφου καὶ τοῦ πρωτοτύπου, ὧν τὸ πρῶτον, μετ' ἐπισταμένην ἀντιβολήν, συνυπέγραφε καὶ ἐσφράγιζεν οὗτος κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον (ἴδε καὶ παρόμοιον ἀντίγρ. βασιλ. διατάξεως: Miklosich-Müller, Acta et dipl. graeca med. aevi VI p.95): Κατ' ἐμὲ ἡ ὑπογραφὴ τοῦ κριτοῦ τοῦ Βήλου εἶναι *σύγχρονος* ταῖς τῶν σεκρετικῶν, τῶν συναγαγόντων εἰς ἓν τὰ ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν ἐν λόγῳ ὑπομνήσεων καὶ διατάξεων τοῦ 'Αλεξ. Κομνηνοῦ, δηλ. τοῦ *Μιχαὴλ Κουτρίκου* καὶ τῶν ὑπ' αὐτόν. 'Εγένετο δὲ ἡ σύνταξις τῆς λογαρικῆς ταύτης, ὡς φρονῶ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς βασιλείας τοῦ υἱοῦ τοῦ 'Αλεξίου Κόμνηνοῦ, 'Ιωάννου, ἢ καὶ κατὰ τὰ τελευταῖα αὐτοῦ τοῦ 'Αλεξίου, ἂν δὲν θέλομεν νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ὁ τίτλος τῆς λογαρ., ἐν ᾧ φέρεται ὁ 'Αλέξιος ὡς ἀοίδιμος, εἶναι σύγχρονος τοῦ ὅλου ἐγγράφου, ἀλλὰ μεταγενέστερος. Τοῦτο δέ, διότι ἐν ἀρχῇ ἀναγινώσκομεν: «τῶν ἐξενεχθεισῶν προσκυνητῶν βασιλικῶν λύσεων», ἐν ᾧ, βασιλεύοντος τοῦ 'Ιωάννου Κομν., θὰ ὠνομάζετο ὁ 'Αλέξιος ὡς ἐκδοὺς τὰς λύσεις. Τὸν Μιχ. Κουτρίκον θεωρῶ πιθ. διάδοχον ἐν τῷ ἀξιώματι τοῦ γεν. λογοθέτου Γεωργίου Σπανοπώλου, οὗ ἡ πρὸς τὸν 'Αλέξιον ὑπόμνησις χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1094. Πιθανῶς δὲν ἦτο ἄμεσος διάδοχος ὅμως ὁ Κουτρίκος, διότι ἡ ἐν ἀρχῇ τῆς λογαρ. ἀναφερομένη, «σεκρετικὴ θέσις» τοῦ Σπανοπώλου φέρεται ὡς «ἀρχαία» ὅπερ θὰ συνηγόρει ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεως, ὅτι ὁ Κουτρίκος ἐπὶ 'Ιω. τοῦ Κομνηνοῦ συνέταξε τὴν λογαρικὴν ὡς λογοθ. τοῦ γενικοῦ. Τὸν βασιλ. νοτάριον, 'Ιω. τὸν Σερβλίαν, τὸν συνυπογράφοντα τὴν λογαρ., εὑρίσκομεν ὡς «καταστρωτὴν» βασιλικῆς λύσεως κατὰ τὸ 1099, πιθανῶς ἐν τῷ σεκρέτῳ τῶν οἰκειακῶν (Acta et Dipl. gr. m. aev VI p.95), ὥστε ἔκτοτε εὑρίσκετο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν· τὸν δὲ Κωνσταντῖνον Τρίφυλλον, ὅστις ὡς «δισύπατος καὶ μέγας χαρτουλάριος τοῦ γενικοῦ» ὑπογράφει πιττάκιον τοῦ 'Αλεξ. τῷ 1088 δυνάμεθα κάλλιστα νὰ θεωρήσωμεν πατέρα τοῦ μετὰ ταῦτα ὑπὸ γεν. λογοθ. τὸν Μιχ. Κουτρίκον βασιλικοῦ νοταρ. τοῦ σεκρέτου τοῦ γενικοῦ, Νικολάου Τριφύλλου.

Ταῦτα περὶ τοῦ Κουτρίκου.

Περὶ τοῦ χειρογράφου τῆς Αὐτοβιογραφίας τοῦ Παναγῆ Σκουζέ.

('Εκ λόγου τοῦ Γεωργίου Τερτσέτη ἐκδοθέντος τῇ 4 8βρίου 1859).

....Θέλω νὰ πάρω τὴν ἱστορίαν πόλεως Ἑλληνικῆς, τὰ συμβάντα της διὰ μίαν δεκαετίαν, νὰ τὰ διηγηθῶ· ἡ πόλις αὐτὴ ἂς ἦναι αἱ Ἀθῆναι· ἱστοριογράφος ὁ μακαρίτης Παναγῆς Σκουζὲς, ὄνομα ἀκόμη ἄγνωστο εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον· τὸ χειρόγραφόν του δὲν ἐδημοσιεύθη ἀκόμη, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ ὀλίγα ποῦ θὰ ἀκούσετε ἐλπίζω νὰ βεβαιωθῆτε ὅτι ὁ μακαρίτης Σκουζὲς δὲν ἀτιμάζει τοὺς πρωτοτόκους, συντεχνίτας, συμπολίτας του Θουκυδίδην καὶ Ξενοφῶντα.

«1841. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, ἐγὼ ὁ Παναγῆς Σκουζὲς Ἀθηναῖος θέλω ἱστορήσει τὸν βίον μου ἐγὼ ὁ ἴδιος, ἀλλὰ πρῶτον θέλω ἀρχίσει τὴν αἰτίαν τῆς δυστυχίας τῶν Ἀθηναίων ὁμοῦ καὶ τοῦ πατρός μου, πῶς ἀκολούθησε καὶ ἡ Ἀθήνα ἐρήμωσε, καὶ ἔφυγαν τὰ τρία πέμπτα τῶν Ἀθηναίων· ἄλλοι ἐπῆγαν εἰς Ἀνατολὴν, ἢ εἰς τὰ νησιὰ καὶ λοιπὰ πλησιόχωρα ἐξ αἰτίας τῆς μεγάλης τυραννίας τοῦ Χατζῆ Ἀλῆ, Χασεκῆ ὀνομαζομένου· θέλω γράψει τὰ ὅσα οἱ γονεῖς μου μοῦ εἶπαν μέρος περὶ τοῦ τυράννου, ὅσα ἐγὼ δὲν εἶδα μήτε ἐνθυμούμουν ὡς μικρὸς, ἕως ὅπου ἄρχησα νὰ βλέπω καὶ νὰ ἐνθυμοῦμαι καὶ ἐγὼ τὰ τοῦ τυράννου καὶ τῶν ὀπαδῶν του».

Ὁ Παναγῆς Σκουζὲς ἐγεννήθη, ὡς γράφει, τὸ 1777, δὲν θὰ σᾶς διαβάσω τὸ κείμενον τοῦ χειρογράφου του· θὰ ζητοῦσε καιρὸν ἡ ἀνάγνωσις, ἀλλὰ θὰ ἀνθολογήσω ταῖς κορυφαῖς τῶν ἱστορημένων πραγμάτων. Ὁ Χατζαλῆς, διηγεῖται λοιπὸν ὁ Σκουζὲς, τὰ λέγω ἐν συνόψει, ἦτον Ἀνατολίτης, ὑπηρέτης, εὐνοούμενος τῆς Ἐσμὰ Σουλτάνας, ἀδελφῆς τοῦ Σουλτὰν Σελήμη καὶ θυγατρὸς Σουλτὰν Χαμήτη. Ἦτον φωνὴ ὅτι εἰς τὴν εὔνοιαν τῆς Σουλτάνας πρὸς τὸν ἄνδρα δὲν ἦτον ξένη ἡ Ἀφροδίτη. Αὐτὴ λοιπὸν ἡ Σουλτάνα χαριζόμενη εἰς αὐτὸν τοῦ ἀγόρασεν ὡς ἰδιοκτησίαν του τὸ δέκατο τῶν προϊόντων τῆς Ἀττικῆς γρόσια 750 χιλιάδες — τὸ τάλληρο τότε παράδες 60 τὸ ἔτος 1772. — Ἦλθε ὁ Χατζαλῆς εἰς Ἀθήνας ὡς νοικοκύρης νὰ ἰδῇ τὸ ἐδικό του, τοῦ ἄρεσεν ὁ τόπος, ἐνεργεῖ καὶ γίνεται διοικητὴς, ζαπήτης ἐφάνη εἰς τὴν διοίκησίν του εὐθὺς τὸ ἁρπακτικὸ φρόνημα τοῦ ἀνθρώπου· ἐτυραννοῦσε· γίνεται ἀναφορὰ ἀπὸ τὸν λαὸν εἰς τὴν βασιλείαν νὰ ἀνακληθῇ· εἰσακούεται ἡ ἀναφορά· ἤθελε ὡς λέγει ὁ ἱστορικός μας καὶ ἡ Σουλτάνα νὰ τὸν ξα-

ναϊδῇ· φεύγει ἀπὸ Ἀθήνας ἀλλὰ ἀφίνει ἀντιπρόσωπόν του· ὁ ἀντιπρόσωπος χειρότερος τοῦ ἐντολέως· συμφωνοῦν πάλε οἱ Ἀθηναῖοι νὰ ἔλθῃ ἐκ νέου· τοῦ ἔγραφαν ὅτι αὐτὸς δὲν ὁμοιάζει τοὺς ἄλλους διοικητὰς τοὺς προσωρινούς, εἶναι ἰδιοκτήτης, νὰ μὴ γίνῃ αἴτιος, φράσις εἰς τὸ κείμενον τοῦ Σκουζὲ, πόλεως παλαιᾶς καταστροφῆς, καὶ τέλος ἡ ζημία ἐδική του· ἦλθε, διὰ τὸ σύρτα φέρτα του τὸν ἀποζημιόνει ὁ τόπος μὲ γρόσια ἑξῆντα χιλιάδες. Τότε καὶ ἐξεστράτευσαν ἀπὸ τὴν Ἀρβανιτιὰν ὡς τρεῖς χιλιάδες πολεμικοὶ ἄνδρες, ἤρχοντο νὰ λεηλατήσουν τὰς Ἀθήνας. Ἤθελαν, ὡς ἔλεγαν, νὰ ἐκδικήσουν συγγενεῖς καὶ ἀδελφούς, τοὺς ὁποίους ἐφόνευσαν Κουντουριῶται, Μεγαρεῖς, Ἀθηναῖοι εἰς τὰ Δερβένια· ἦτον οἱ φονευμένοι ἀπὸ τὸ σῶμα τῶν Ἀλβανῶν, διωγμένο ἀπὸ τὴν Τριπολιτζᾶ, καὶ κυνηγημένο ἀπὸ τοὺς κλέφταις τῆς Πελοποννήσου, ἐπὶ κεφαλῆς Κωσταντὴς Κολοκοτρώνης, καὶ ἀπὸ τὸ στράτευμα τοῦ Καπετᾶν Πασᾶ. Οἱ τρεῖς χιλιάδες ἐστρατοπέδευσαν εἰς Κάλαμον, Κηφησιά, Μαροῦσι καὶ Χαλάνδρι· οἱ Ἀθηναῖοι ἔδωσαν φρόνιμη συμβουλὴ εἰς τὸν Χατζαλῆ, νὰ τοὺς κτυπήσουν πρὶν σωματωθοῦν καὶ πατήσουν τὴν πόλιν. Γίνεται κίνημα ἀπὸ Ὀθωμανοὺς καὶ Χριστιανούς, ἱππικὸ 250, πεζικὸ 1500, τοὺς πολεμοῦν· πρώτη προσβολὴ εἰς τὸ Χαλάνδρι, τοὺς χάλασαν σκοτόνοννας καὶ πιάνοντας ζωντανοὺς ἕως εἰς τὸ ρεῦμα Φασίδερη· τότε ἔγεινε σκέψις καὶ ἀποφασίσθη ὁ τειχισμὸς τῆς πόλεως, καὶ εἰς τρεῖς μήναις ἐτελείωσε· τὸ περιτείχισμα ἐφύλαξε τὴν πόλιν ἀπό νέαν προσβολὴν ἐχθροῦ, ἀλλὰ ἔγεινε καὶ χρήσιμο εἰς τὸν Χατζαλῆ, κακὸς θησαυρὸς τῆς τυραννίας του· ἔβαλε φύλακας εἰς ταῖς θύραις καὶ δοσίματα εἰς τὸν λαόν. Τὰ βάρη τῶν δοσιμάτων ἀναγκάζουν τοὺς Ἀθηναίους νὰ φεύγουν διὰ νυκτὸς ἀπὸ τὰ τείχη, ἢ γυναίκεια ἐνδυμένοι ἀπὸ ταῖς θύραις. Οἱ γεωργοὶ ἐπῆγαν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὰ συνάφια, συντεχνίαις, διακόσιοι τόσοι· ἔστησαν ἀραδικῶς τὰ σίδερα τῶν ἀλετριῶν εἰς τὸ παλάτι τοῦ μεγάλου Βεζύρη, φωνάζοντες ἡ βασιλεία νὰ τοὺς δώσῃ ἄλλον τόπον νὰ κατοικήσουν. Προσκαλεῖται ὁ Χατζαλῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν νὰ δώσῃ λόγον, ἀπολογίαν, ἀλλὰ πρὶν φθάσῃ, ἦτον εἰς τὰ Δαρδανέλια, τοῦ στέλλεται διαταγὴ νὰ ὑπάγῃ ἐξόριστος εἰς τὴν Κύπρον· φθείρει μὲ δῶρα τὸν καπιτζίμπασην, τὸν ἀρχικλητῆρα ἂς εἰποῦμεν, ἐπιστρέφει εἰς Ἀθήνας, ἡγεμονεύει· κηρύττει ὅτι εἶδε τὴν ἀθωότητά του ἡ βασιλεία, πέρνει μαρτυρικὰ ἀπὸ τὸν κατῆν, ἀπὸ Ἀθηναίους, καὶ ψευδοϋπογραφημένα τῆς καλῆς διοικήσεως, τὰ στέλλει εἰς Κωνσταντινούπολιν, τοῦ χαρίζεται ἡ ἐξορία, ἀλλὰ νὰ

ἔλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν νὰ μένῃ, ὄχι πλέον διοικητὴς τῶν Ἀθηνῶν. Ἔρχεται διοικητὴς ὁ Σιληχτάρης τοῦ Χασὰν Πασᾶ Μουστακᾶ, περιφήμου ναυάρχου· ἀλλὰ ὁ νέος διοικητής, ὡς λέγει ὁ Σκουζές, νέος, μέθυσος, Ἀφροδήσιος, ἀπέδειξεν ὅτι ἄλλαξε τὸ πρόσωπον, ὄχι τὸ πολίτευμα. Τέλος πάντων διὰ νὰ μὴν πολυλογῶ ἔρχεται ὁ Χατζαλῆς τρίτη φορὰ εἰς Ἀθήνας τροπαιοφόρος, ἦτον τὸ ἔτος 1787· ἐθέριζε τότε καὶ ἡ πανώλη τὴν πολιτείαν· ὡς ἦλθε, ἄρπαξε πολλῶν τὴν κατάστασιν, τοὺς ἔβαλε εἰς τὴν ἀλυσίδα, τοὺς ἐβασάνισε, ἐκρέμασε τὸν Πέλλο, τὸν Πέτρον Πιττάκην, τὸν Νικολὸ Μπάρμπανο καὶ ἄλλους, καὶ τὸν Ὀσμὰν Μπέϊ ὀθωμανὸν σημαντικὸν καὶ δύο ἄλλους ὁποῦ ἦτον μὲ τὸ μέρος τοῦ λαοῦ καὶ τῆς δικαιοσύνης· ἔκαμε συνέλευσιν πανδημεὶ χώρα καὶ χωριὰ εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ Ντέκα, ἡγουμένους καὶ κληρικούς, τοὺς ζητᾷ διακόσιαις χιλιάδες τάλληρα, ὡς τὰ ὑπολογίζει ὁ Σκουζές· ποιὸς τολμοῦσε νὰ ὁμιλήσῃ λέγει ὁ ἱστορικός μας· σταυρωμένοι καὶ τὴν κεφαλὴν κάτω ἤκουαν· ὡμολόγησαν τὸ χρέος· ρήτορες τοῦ Χατζαλῆ δὲν ἔλειψαν ὅμως ἀπὸ τὴν συνέλευσιν. — Εὐχαριστηθῆτε, Κύριοι, νὰ σᾶς ἀναγνώσω ὀλίγα ἀπὸ τὸ κείμενον τοῦ Σκουζέ, ἀξίζει διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ ὕφους καὶ τῆς περιγραφῆς.

«Ἔρριξε δόσιμον (ὁ Χατζαλῆς) τόσα γρόσια κατὰ τὴν κατάστασιν κάθε οἰκογενείας· ἡ φυλακαῖς ἐγέμισαν, ἀνδρίκια φυλακὴ καὶ γυναίκεια φυλακή· δὲν ἔλειπαν ἀπὸ ταῖς δύο φυλακαῖς ἀπὸ 150—250 ἄνδρες, καὶ εἰς τὴν γυναίκεια ἀπὸ 25—50 γυναῖκες. Ἦτον οἱ ἄνδρες ὀρθοὶ εἰς τὴν φυλακήν, δὲν ἐχωροῦσαν καθιστοί· διὰ νὰ πάῃ κανένας εἰς τὸ παράθυρο τῆς φυλακῆς, ὁποῦ ἦτον μὲ τὰ σίδερα, νὰ ὁμιλήσῃ κανενὸς φυλακισμένου, ἂν ἦτον ἐμπρὸς ὡμιλοῦσε εὔκολα, εἰδὲ ἦτον ὀπίσω τὸν σήκοναν σηκωτὰ ἀπὸ πάνω ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἢ πολλὰ σπρωχτὰ διὰ νὰ πάγῃ νὰ ὁμιλήσῃ. Ἂν τοῦ ἐπήγαιναν κομμάτι ψωμὶ ἢ ὀλίγο ἄλλο τι διὰ νὰ φάγῃ, τὸ ἔδιναν χέρι μὲ χέρι, καὶ τὸ ἐλάμβανε ὁ πισινός. Ἀπὸ τὸ παράθυρο τῆς φυλακῆς ἔβγαινε ἕνας καπνός, μία ἀχνιά, σὰν μαῦρο σύγνεφο, καὶ μυρωδιὰ ἄσχημη ἀπὸ τόσους ἀνθρώπους. Οἱ ἡλικιωμένοι ἄνθρωποι ἐκινδύνευσαν, ἔρχονται εἰς τὰ ὁλοίσθια· ἄλλοι ἐξημερώθηκαν ἀποθαμμένοι. Εἰς τὴν ἀνδρίκια φυλακὴ ἐκρέμετο ὁ φάλαγγας, εἰς ὀκτὼ ἡμέραις φυλακίσεως ὅποιος δὲν ἐπλήρωνε ἐδέρνετο μὲ ταῖς βέργαις ἕτοιμαις, ὁποῦ οἱ ἀγροφύλακες ἦτον εἰς χρέος κάθε δύο ἡμέραις νὰ φέρνουν ἕνα δεμάτι πρικοδάφναις πρὸς ραβδισμὸν τῶν φυλακισμένων. Παρομοίως εἰς τὴν γυναίκειαν φυλακὴν εἶχαν μίαν κολόνα μαρμαρένια ὄρθια

καὶ ἔδεναν τὴν γυναῖκα ὀρθὴν, βάζοντας τὸ στῆθός της κατὰ τὸ μέρος τῆς κολόνας, καὶ μὲ ταῖς βέργαις οἱ στρατιῶται οἱ Τοῦρκοι τὴν ἔδερναν· ἡ γυναῖκες αὐταῖς ἦτον ἄλλαις χήραις, ἄλλαις ὁποῦ ἦτον οἱ ἄνδρες τους κρυμμένοι εἰς ταῖς ἐξοχαῖς, ἐδούλευαν καὶ ἐκοιμοῦντο εἰς τὰ σπήλαια καὶ ῥεύματα, καὶ ἄλλοι ἦτον φευγάτοι καὶ δυσκόλως ἠμποροῦσαν νὰ πάρουν ταῖς φαμελιαῖς τους νὰ ταῖς φέρουν ὅθεν ἦτον αὐτοὶ, εἰς Χαλκίδα, Θήβα, Λειβαδιὰ, Μέγαρα, Πελοπόννησον, εἰς τὰ νησιὰ καὶ εἰς τὴν ἀνατολήν.»

Τί, νὰ μακρολογῶ πλέον μὲ τὸν ἱστοριογράφον μας εἰς τὴν λεπτομέρειαν τῶν βασάνων; ἕνα, παντοῦ ὅμοιο καὶ πάντοτε, τὸ πικρὸ ἡμερολόγιον τῆς τυραννίας· ἁρπαγὴ ἰδιοκτησίας, διαφθορὰ ἠθῶν, ἄδικοι θάνατοι, τρεμάμενα τὰ στήθη τῶν μητέρων διὰ τὸ κάλλος τῶν θυγατέρων. Πῶς τελείωσε ταῖς ἡμέραις του ὁ Χατζαλῆς; Ἔφθασε εἰς τὸ Δοβλέτι, εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Σουλτάνου, ἡ βοὴ τῶν παθημάτων τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ἐρήμωσις· ὁ θάνατος ἐκοίμισε καὶ τὴν Σουλτάναν, προστάτριαν τοῦ Χατζαλῆ· ὑπάγει αὐτὸς εἰς Κωνσταντινούπολιν· οἱ Ἀθηναῖοι μὲ τὸν θάνατον τῆς Σουλτάνας ἔλαβαν θάρρος, τοὺς συνδράμει καὶ τὸ Πατριαρχεῖον· εἰσακούονται τὰ παράπονα· ἐξορίζεται ὁ Χατζαλῆς εἰς τὴν Κῶ, φαίνεται διὰ νὰ τὸν θεραπεύσῃ ὁ Ἱπποκράτης· ὁ μέγας βεζύρης τῆς βούλλας ἐθεώρησε τὸ πρᾶγμα φυσιολογικῶς. Ἀκολουθάει τὰ βήματα τοῦ Χατζαλῆ ὁ δήμιος, μὲ τὸ βασιλικὸ φερμάνι εἰς τὸ χέρι, τὸν ἀποκεφαλίζει εἰς τὴν Κῶ. Εἶναι φήμη, ὅτι καὶ δεύτερο φερμάνι ἐξεδόθη, καὶ τοῦ ἐχαρίζετο ἡ ζωή· ἔφθασε ἡ χάρις εἰς τὴν Κῶ, ἀλλ' ὁ δήμιος ἔδειξε εἰς τὸν ἀπεσταλμένον τὴν κεφαλὴν τοῦ φονευμένου, τὰ αἵματα εἰς τὸ θηκάρι τοῦ σπαθιοῦ του.

Θέλω, καὶ δὲν θέλω νὰ σᾶς διαβάσω ἕνα παράδοξο διήγημα τοῦ χειρογράφου, παράδοξο ὡς τὸ λέγει ὁ Σκουζές· λύπη, ἐντροπὴ, ἀηδία μὲ διατάττουν τὴν σιωπήν· προτιμῶ νὰ σᾶς τὸ ἀναγνώσω, ἐπειδὴ εἶναι φωτογραφία ἐλεεινὴ τοῦ καιροῦ, πρὸς γνῶσίν μας. Διαβάζω τὸ κείμενον ὡς ἔχει.

«Ἀκολούθησεν ἕνα παράδοξο· μίαν κυριακὴν ἀφοῦ ἐπῆραν ὅλους, ὅσοι ἦταν εἰς τὴν ἐκκλησίαν (τοὺς ἔπερναν, τοὺς φυλάκιζαν διὰ τὸ δόσιμον), εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ Γοργοπίκου πλησίον τῆς Μητροπόλεως ἦτον ἐφημέριος ὁ Παπᾶ Γκλέζος ὀνομαζόμενος. Αὐτὸς ἐπίτηδες διὰ νὰ μὴν τὸν πάρουν δὲν εὐγῆκεν ἀλλὰ ἔστεκεν ἐνδυμένος εἰς τὸ ἱερόν· ἕνας στρατιώτης ἔμεινεν εἰς τὴν πόρταν διὰ τὸν Παπᾶ, ἀλλὰ ὁ Παπᾶς ἔστειλε τὴν ἐκκλησάρισσα, ὑπηρέτισσαν τῆς ἐκκλη-

σίας, διὰ νὰ ἰδῇ ἐὰν ἔφυγεν ὁ Τοῦρκος· τὸν εἰδοποίησεν ὅτι δὲν ἔφυγεν, αὐτὸς ἐστάθη εἰς τὸ ἱερὸν μὲ τὴν ἐνδυμασίαν τῆς λειτουργίας· ὁ Τοῦρκος ἐπῆγε εἰς τὸ παράθυρο τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐφώναζε, Παπᾶ ἔβγα ἔξω· ὁ Παπᾶ Γκλέζος τοῦ ἔλεγε, ἀκόμα δὲν ἐγλύτωσα. Ὁ Τοῦρκος ὑπόμεινε· μετὰ ὀλίγο διάστημα ὁ παληότουρκος φωνάζει Παπᾶ ἔβγα ἔξω· ὁ Παπᾶς πάλιν τοῦ λέγει τὸ ἴδιο· τότε ὁ Τοῦρκος ἐμβαίνει εἰς τὴν ἐκκλησίαν μὲ μίαν ματζοῦκαν εἰς τὸ χέρι, ὁποῦ αὐτοὶ ὅλοι ἐβαστοῦσαν πάντα πρὸς ραβδισμὸν τῶν Χριστιανῶν, καὶ βάζει τὸν Παπᾶ ἐμπρὸς ἐνδυμένον τὴν στολὴν τῆς θείας λειτουργίας καὶ μὲ τὸ θυμιατὸ εἰς τὸ χέρι, καὶ τὸν βάζει ἐμπρὸς καὶ τὸν πάγει εἰς τὴν φυλακὴν, τὸν περνᾷ ἔμπροσθεν τῶν καφφενέδων. Οἱ καφφενέδες γεμάτοι ἀπὸ Τούρκους τὴν αὐγὴν, καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐφώναζαν τὸ Ἀλλὰχ Ἀλλάχ! Θεὲ Θεέ!»

Τὰ ἱστορημένα συμβάντα, κρατοῦν πλέον τῆς εἰκοσαετίας, ἀπὸ τὰ 1774 ἕως τὰ 1796, ἀλλὰ εἰς τὴν δεύτερην δεκαετίαν ἄναψε τὸ κακὸν τῆς τυραννίας.— Ἀπὸ τὸν βίον τοῦ μακαρίτου Σκουζὲ, τὸ δεύτερον μέρος τοῦ χειρογράφου καὶ αὐτογράφου του, οὐδὲν σᾶς ἀνέφερα οὔτε θὰ σᾶς ἀναφέρω· ἄλλης ἡμέρας μελέτη, ἀλλ' ὅταν ἔλθῃ ἐκείνη ἡ ἡμέρα θὰ ἀκούσετε Ὀδύσσεια πάθη, θαλασσινὰ καὶ στεφανά. Ὁ Σκουζὲς ἐπῆγε μακρύτερα ἀπὸ τὸν Ὀδυσσέα, ἐπῆγε εἰς τὴν Ἀμερικὴν, καὶ εἰς τὴν ἑξηνταήμερην ὠκεανοπορείαν του ἔπαθε ἀπὸ τοὺς ναύτας ἑταίρους ὅσα καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς, σχεδὸν ὅσα καὶ ὁ Χριστόφορος Κολόμβος, ὁ μέγας εὑρετὴς τοῦ ἀγνώστου κόσμου· θὰ ἴδητε. Θὰ μοῦ πιστεύσετε, Κύριοι, ἂν σᾶς εἰπῶ, ὅτι ὁ Παναγῆς Σκουζὲς ἦτον εἰς τὴν ναυαρχίδα τοῦ Νέλσωνος εἰς τὴν ναυμαχίαν τοῦ Τραφαλγάρ; Εἶδε εἰς τὸ αἱματωμένο κῦμα πῶς παλεύουν τὰ λεοντάρια διὰ τὴν βασιλείαν, διὰ τὴν ἐλευθερίαν. Ἂς προσπεράσωμεν, ἄλλης ὥρας διηγήματα.— Ποία ἡ διδασκαλία, Κύριοι σήμερον ἀπὸ τὸ ἀκρόαμα τῶν διηγουμένων; Ἐν πρώτοις βλέπομεν μὲ κεφαλαιακὰ γράμματα τυπωμένο, τί τρόντι κακὴ Κυβέρνησις, καὶ πόσον καταστρέφει ἕναν τόπον. Ἐξηγοῦμεν, καὶ ἐδῶ, Κύριοι, ἔρχεται ἡ ἐπικύρωσις, πῶς τὸ περασμένο φωτίζει καὶ αἰτιολογεῖ παρὸν καὶ μέλλον, ἐξηγοῦμεν τὸ ἄγριον, τὸ ἀψὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολέμου· ἡ τυραννία προετοίμαζε τὴν ἐλευθερίαν, ἀκόνιζε τὰ ἄσπλαγχνα ὅπλα τῆς ἐκδικήσεως. Ἄλλοι εἶδαν, ἄλλοι ἔχομεν ἐξ ἀκοῆς ταῖς σφαγαῖς τῆς Τριπολιτζᾶς, τῶν Σαλώνων, τοῦ Νεοκάστρου, τὸ αἷμα παιδιῶν καὶ γυναικῶν τῶν ἀλλοφύλων ἔπηξεν ἐδῶ εἰς τὸν δρόμον πλησίον τοῦ στρατῶνος, πλησίον τῆς ἀγορᾶς. Ἀλλοίμονον ὅταν ἡ δικαιο-

σύνη βάνῃ τὰ ἅρματα εἰς τὸ χέρι λαοῦ ἀδικημένου καὶ γίνωνται ὁδηγοὶ θυμὸς καὶ ὀργή· ἂς ὄψεται τὸ φιλοτύραννον τῶν Κυβερνήσεων, φυτεύει τὸν σπόρον τῆς δυστυχίας ἀθώων μεταγενεστέρων, τὸ μέλλον χύνει τὰ μαυράδιά του, δὲν ἐνθυμοῦμαι ποῦ τὸ ἐδιάβασα·

Σᾶς ὁμολογῶ, μὲ εἰλικρίνειαν, μελετῶντας τὰ γραφόμενα ἀπὸ τὸν Σκουζὲν μοῦ πέρασε σὰν ὑποψία, τάχα εἶναι ἀληθινὰ τὰ λεγόμενά του; . . . μήπως καὶ ἦτον φατρίαις ; ἐξεφωνήθη ἕνα τι ἀπ' ἀρχῆς, βόσκει πατροπαραδότως ἡ ὑπερβολή. Ἐξήγησα τὴν ἀμφιβολίαν εἰς μίαν γερόντισσα Ἀθηναίαν, ἔτυχε νὰ τῆς γίνῃ τὸ ἐρώτημά μου τὴν τρίτην ἡμέρα τοῦ περασμένου μηνός· ἐβασάνιζα ἐκείναις ταῖς ἡμέραις τὸ θέμα καὶ τὸν λόγον μου ποῦ σᾶς εἶπα· σᾶς κοινοποιῶ τὴν ἀπόκρισιν σχεδὸν μὲ ταῖς ἴδιαις της λέξεις. Ἄκουσε, μοῦ εἶπε, εἶχε καὶ ὁ Χατζαλῆς τὴν φατρίαν του, καὶ ἰσχυρὴν, ἦτον πρόσωπα ἀπὸ τοὺς μεγαλοσιάνους, συνετυραννοῦσε μὲ αὐτὸν καὶ ἐτυραννεῖτο· ὅσα γράφει ὁ Σκουζὲς εἶναι ὅλα ἀληθινὰ, πλέον παρὰ ἀληθινά· ἐγὼ ἠξεύρεις τί σοῦ λέγω, οἱ Ἕλληνες νὰ ἔχουν πλέον πολύτιμην παρὰ κόρην ὀφθαλμοῦ τὴν ἐλευθερίαν ποῦ χαίρονται, νὰ μὴν συμβῇ καὶ τὴν ὑστερηθοῦν ποτὲ, ἐπειδὴ ἐγὼ εἶδα ταῖς ἀδικοδαρμέναις γυναίκαις, ταῖς χήραις καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀδίκως φονευμένων. Τὴν ἀδελφὴν τοῦ ἰατροῦ Κλάδου, τὴν ὁποίαν ἐγνώρισες, τὸν ἄνδρα της τὸν σκότωσαν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὸ Κάστρο οἱ Τοῦρκοι τῆς Ἀθήνας, τὸν εἶχαν πάρει ῥεέμι· τὸν πενθερό της τὸν κρέμασεν ὁ Χατζαλῆς.»

* *
*

Δημοσιεύω διήγησιν (αὐτολεξεὶ) ναύτου, συντρόφου τοῦ Παναγῆ Σκουζέ· ἔγραφα καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ ναύτου τὸ 1854 εἰς Πειραιᾶ.

«Πρὸ πενῆντα ἐτῶν ἐφύγαμεν ἀπὸ Βαρτζελώνα μὲ κρασὶ, τὸ ὁποῖον ἐφορτώσαμεν εἰς Βίλλα-νόβα μὲ τὸ καράβι Σκουμπρῆ, μὲ ναῦλο 28 χιλιάδες κολονάτα. Ἐφύγαμεν τὸν Αὔγουστον, εἴμεθα σαράντα καὶ ἐδιαλεχτήκαμε οἱ καλλίτεροι καὶ ἐμείναμεν ἕως εἰκοσιπέντε· ἐπήραμε δύο πιλώτους ἐβγαίνοντας ἀπὸ τὴν Τζιπεράλτα· ἐτραβήξαμεν καὶ ἐπέσαμεν εἰς τὰ Κανάρια νησία· ἐτραβήξαμεν εἰς τὴν Λίναιαν καὶ μᾶς ἐρχότανε ὁ ἀέρας τὸ ἕνα μέρος καὶ τὸ ἄλλο· ἐμείναμεν εἰς αὐτὸ τὸ μέρος τῆς Λίναιας ἕως τρεῖς ἡμέραις· τότε ἐτραβήξαμεν ὅλο πρύμα, καὶ δὲν ἐβλέπαμεν παρὰ Θεὸ καὶ θάλασσα· ἀφοῦ ἀρμενίσαμεν σαράντα πέντε ἡμέραις ἐφοβήθηκαν οἱ σύντροφοι καὶ ἄρχισαν νὰ φωνάζουν ὅτι ἐπέσαμεν εἰς νερὰ χαμένα· τότε ὁ πιλῶτος καὶ ὁ Σκουζὲς, ὁποῦ εἶχε πρᾶξιν, τοὺς εἶπαν ὅτι εἰς τρεῖς ἢ τέσσεραις

ἡμέραις θὰ φθάσουν, καὶ πάλιν φόβος μέγας εἰς τοὺς συντρόφους, ἀφοῦ πέρασαν ἡ τέσσαρες ἡμέραις. Μὲ πολλαῖς ὑπόσχεσαις τέλος πάντων ἐξακολούθησαν τὸ ταξείδι, καὶ εἰς ἄλλαις τέσσεραις ἡμέραις εἴδαμεν ἕνα σύγνεφο. Ἔστειλεν ὁ Σχουζὲς ἕναν ἄνθρωπον εἰς τὸ κατάρτι ψιλὰ νὰ παρατηρήσουν ἂν ἦναι στερηὰ ἢ σύγνεφο, ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ διακρίνουν· ὁ καιρὸς πρύμος, ἐτραβήξαμεν, καὶ τὴν νύχτα μᾶς ἐφάνη μυρωδιὰ τῆς στερηᾶς, καὶ τὸ πρωΐ εἴδαμεν τὴν στερηὰν, ἐπήγαμεν κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν λιμένα Μόντε-Βιδέο, ὅπου ηὕραμεν πολλὰ πλοῖα· ἐπήγαμεν διὰ πενῆντα τέσσεραις ἡμέραις, τρία καράβια, τὸ ἕνα τοῦ Δημητρίου Χριστοφόρου, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ὁ Σχουζές· ἦτο τὸ καράβι τοῦ Τζαμαδοῦ, πλοίαρχος Ἀντώνιος Σερφιώτης, τὸ ἄλλο καράβι ἦτον τοῦ Ζιάκα. Ἐκάμαμεν εἰς τὸ Μόντε-Βιδέο εἰκοσιπέντε ἡμέραις, ἐφορτώσαμεν πετζιὰ καὶ ἐπιστρέψαμεν καὶ τὰ τρία μαζί· Ἐμεῖς ἤλθαμεν, τὰ ἄλλα δύο καράβια τὰ ἔπιασαν οἱ Ἐγγλέζοι εἰς τὸ στενὸν ἀπ' ἔξω· ἤλθαμεν ἐμεῖς εἰς τὴν Βαρτζελώνα διὰ πενῆντα μίαν ἡμέρα».

ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΙΝΑ

Πωλητήριον.

1801: —μαΐου:—27: ἀθήνας:—

διὰ τοῦ παρόντος γράμματος φανερώνει καὶ ὁμολογεῖ ὁ γιαννάκος μπέλμπας, πῶς αὐτόθελίτος καὶ αὐτοπροερέτος ἐπούλησεν τὸ πατρικόν του ἀμπέλι ὁποῦ ἔχει εἰς τὸν πηλὸν σπορίες τρεῖς πλέον ἢ ἔλαττον, πλησίον τοῦ αὐτοῦ τὰ τρία μέρη τοῦ ἀνδρίκου μπέλμπα, ἐδὲ τοῦ ἑτέρου τὸ ξερὸ ρέμα, τὸ αὐτὸ ἀμπέλι ὡς ἄνωθεν εἴπαμε σπορίες τρεῖς, πλέον ἢ ἔλαττον ὥσον ἐστὴν καὶ εὑρίςκετεν, τὴν σήμερον τὸ ἐπούλησεν ὁ ἄνωθεν γιαννάκος μπέλμπας, εἰς τελείαν πούλησην τοῦ γεωργαντὰ μπητζαχτζῆ, διαγροσια πενήντα ἐνέα, ἤτοι ἀρ. γρ. 59: καὶ ἔλαβεν τὰ ἄσπρα μετριτὰ ἐπηχεῖρας σῶα καὶ ἀνελιπῆ, καὶ ἐξεπληρόθη καὶ ἐξενωθη ἀπὸ αὐτὸ τελείος, καὶ ἀπὸ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς γρικέτε καὶ κράζετε ἴδιος καὶ καθολικὸς ἰκοκήρης ὁριθεῖς ἀγοραστὴς, νὰκάμη αὐτὸ ὡς θέλει καὶ βούλεται εἰς τὴν ἐξουσίαν του ὡς πράμα ἐδικόντου μὴν ἠμπορῶντας ναλάβη ὑπό τινος καμίαν πείραξιν ὑποσχόμενος ὁ ἄνωθεν πουλητῆς νὰ τοῦ ἀποκρίνεται εἰς πάσαντου ἐζημία καὶ πίραξην· πρὸς ἔτι δὲ καὶ διὰ πλέον

συγουριτὰ βένει καὶ ἐπίτροπον ὡς τὸ ἴδιόν του πρόσωπον τὸν
διὰ νὰτοῦ δώσῃ καὶ χογγέτη παρὰ τῆς βασιλικῆς κρίσεος, εἰς βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν.

μελέτης καλαγγις μαρτιρο
παναγὴς ἀνδρίκου μαρτυρῷ

νικολὴς πηρὴς μαρτυρῶ
νικόλαος μπενιζέλος Νοτάριος μαρτυρῶ.

***

Δωρητήριον.

1808 Μαΐου 10 Ἀθῆναι

Ὁ σιὸρ Σπυρίδων Παλαιολόγος οἰκείᾳ βουλῇ καὶ προαιρέσει καὶ Κρέουζα γυνὴ τοῦ ποτὲ Σταματίου Παλαιολόγου χαρίζουσιν χάριν ἀμετάτρεπτον εἰς τὴν ἀνεψιάν των ὁ μὲν καὶ τὸν ἀνεψιὸν, Κυρίαν Μαρίαν θυγατέρα τοῦ ποτε Λεονάρδου Ταρωνίτου καὶ σιὸρ Νικόλαον Λογοθέτηνἀνὰ ἡμισείαν ὀσπειτοκάθισιν ὁποῦ ἔχουν ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς Γοργοπήκου ἡ ὁποία περιέχει ὀρτάσοφα ὀντὰ μεγάλον καλοκαιρινὸν μὲ τὴν μουσάνδραν καὶ μὲ τὸ χαγιάτι του πλησίον ἕτερον ὀντατζῖκον μὲ κυπένια μὲ μικρὰν καμαρίκια μὲ τὴν ταράσα της μὲ ἀλτάναν του, ὑποκάτω τῶν αὐτῶν ἓν μαγαζὶ μὲ πατητήρι καὶ κελάριον ἕνα μὲ τὸν ὄπισθεν φοῦρνον καὶ χρείαν μὲ γούρναις 2, μὲ τὰ κρόδια του κτλ. πλησίον τοῦ ὅλου ὀσπητίου ὁ σ. Σπυρ. Ἀνδρέου Παλαιολόγος ὁμοίως καὶ τὸ ἀχοῦρι του τὸ ἄλλο μέρος οἱ παῖδες τοῦ ποτε Γιαννάκη μαργέτη καὶ τὸ ἐλαιοτρίβη τοῦ σιὸρ Ἀλεξάνδρου μπενιζέλου καὶ κὺρ γιάννη κατζιλέρη ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου λιουτουφῆς μεϊντάμπασις καὶ μουσταφᾶ μεϊντάμπασης καὶ ἡ ὁδὸς
ὅταν θελήσουν τὸ ἀνδρόγυνον νὰ πηγαίνουν οἱ ἐπίτροποι νὰ τοὺς πάρουν καὶ χοτζέτι παρὰ τῆς βασιλικῆς κρίσεως.

Σπυρίδων παλαιολόγος βεβαιόνω
Κρεοῦζα γυνὴ τοῦ ποτε σταμάτη Παλαιολόγου βεβαιοῖ δι'ἐμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ της Σπ. Λογοθέτου
Σπυρίδων Καπετανάκης μαρτυρῶ
σταῦρος Βροντογούνης μαρτυρῶ

Ἀγγ. Καγγελέρης μαρτ.
Σπυρίδων Μισαραλιώτης [μαρτυρῶ
Χ. Φιλιππῆς γουναράκης
Μανωλάκης Σαρῆς μαρτυρῶ
Ἰσίδωρος Ροῦφος νοτάριος μαρτυρῶ

Ἴσον ἀπαράλλακτον
ἐξαχθὲν ἐκ τοῦ φακέλλου τῆς δικογρ. τῆς ὑπαρχούσης ἐκκρεμοῦς

δίκης μεταξὺ τοῦ Σπ. Παλαιολόγου καὶ τῆς Μαρίας Ν. Λογοθέτου.
2 Αὐγ. 1843.

* *
*

Δωρητήριον.

1816 Ἰουλίου τοῦ 29 ἀθήνας

» διὰ τοῦ παρόντος φανερώνει καὶ ὁμολογεῖ ὁ Γεωργάκης νερούτζος ὅτι ἑκουσίως καὶ αὐτοπροαιρέτως, ἐχάρησε τοῦ υἱοῦ του τοῦ Νικολοῦ εἰς τὸ μαρούση εἰς τὴν χαμοστέρνα, ἀπὸ τὸ βόριον μέρος, ἐλαιόδενδρα μικρὰ μεγάλα ῥίζας δεκάξε, πλησίον τὸ ἓν μέρος, τὰ ἐλαιόδενδρα ὁποῦ ἐχάρησε τοῦ δευτέρου υἱοῦ του παπᾶ δημήτρη, τὸ ἄλλο μέρος τοῦ χ.ͦ ἀχμένταγα λιουτουφὴ, τὰ δὲ ἄλλα δύο μέρη ἡ ὁδὸς, ἔτι τοῦ ἐχάρησε καὶ εἰς τὸ πρόθυρον εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον, καὶ αὐτὰ ἀπὸ τὸ βώριον μέρος ἐλαιόδενδρα μικρὰ μεγάλα ῥίζας δεκατρεῖς, πλησίον τὸ ἓν μέρος φυλαχτὸς λούης, τὸ ἄλλο χαλήλαγας χ. μπέϊ, τὸ ἄλλο μέρος τὰ δένδρα ὁποῦ ἐχάρησεν τοῦ ἀδελφούτου παππᾶ δημήτρη ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου ἡ ὁδός. Τῶν δύο τοποθεσιῶν, συμποσούμενα μικρὰ μὲ μεγάλα ῥίζαις εἴκοσι ἐννέα, ὡς ἄνω ἔφημεν, ὡς ’δὸς καὶ εὑρίσκονται τὴν σήμερον τὰ ἐχάρησεν ὁ ἄνωθεν πατήρ του γεωργάκης νερούτζος, μὲ τὴν εὐχήν του τοῦ υἱούτου νικολοῦ, εἰς χάριν τελείαν, ἀσφαλὴ ἀμετάτρεπτον, καὶ ἀμετανόητον, καὶ θέλω ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ εἶναι ἀπ' αὐτὰ ξένος ἀπηλλοτριώμενος καὶ ἀμέτοχος· εἶναι δὲ καὶ κράζεται ἴδιος καὶ καθολικὸς νικοκύρης ὁ ἄνω εἰρημένος υἱόςτου ὁ νικολὸς, νὰ κάμῃ αὐτὰ ὡς θέλει καὶ βούλεται εἰς τὴν ἐξουσίαν του, μὴν ἠμποροῦντας νὰ πειραχθῇ ὑπότινος. ὑποσχόμενος ὁ ἄνωθεν πατήρτου ὁ χαριστής, νὰ τοῦ ἀποκρίνεται εἰς πᾶσαν του ζημίαν καὶ ἐνώχλησιν. προσέτι βάνει καὶ ἐπίτροπον ὡς τὸ ἴδιόν του πρόσωπον τὸν
ὅταν θελήσῃ ὁ ῥηθεὶς υἱός του νικολὸς, νὰ τοῦ πάρῃ καὶ χοτζέτη παρὰ τῆς βασιλικῆς κρίσεως· ὅθεν εἰς ἔνδειξιν τῆς ἀληθείας ἐγένετο τὸ παρὸν εἰς ἀσφάλειαν.

ἀναγνώστις μιλονὰ μαρτυρῶ
μηχάλις ποῦλος μαρτυρῶ
νικολῖς χαΐμαντὰς μαρτυρὸ
λάμπρος Νέρης μάρτυς
ἀντώνιος καρόρης νοτάριος μαρτυρῶ

* *
*

Πωλητήριον.

1820 Νοεμβρίου 26 αθήνας.

Διὰ τοῦ παρόντος φανερώνει καὶ ὁμολογεῖ ὁ Γεωργάκης Πιγαδίτης ὅτι ἐξ ἰδίας αὐτοῦ βουλῆς καὶ προαιρέσεως ἐπούλησε τὸ ἀμπέλι του ὁποῦ ἔχει ἐν τῇ τοποθεσίᾳ Πλατάνα στρέμμα ἓν ἥμισι, καὶ χέρσο στρέμμα μυσὸ μὲ λιόφυτα μέσα τέσσαρα καὶ συκῆς μεγάλης καὶ μικρὰς πέντε, καὶ γγορίκια μία, πλησίον τὸ ἓν μέρος παῖδες Στεφανῆ Λαγάνα, τὸ ἄλλο μέρος Σταμελάκης, τὸ ἄλλο μαμὴ 'Εμίρενα, τὸ ἄλλο ἀμπολὴ καὶ ὁδός, τὸ αὐτὸ ἀμπέλι στρέμματα δύο ὡς ἄνωθεν ἔφημεν ὡς ἐστὶ καὶ εὑρίσκεται μὲ τὰ ἐλαιόφυτά του καὶ σύκινα, τὴν σήμερον τὸ ἐπώλησεν ὁ ἄνωθεν Γιωργάκης εἰς τελείαν πούλησιν τοῦ Προκόπη Μουστάκα διὰ γρόσια τριακόσια πενῆντα ν γρ. 350 καὶ ἔλαβε τὰ ἄσπρα ἐπὶ χεῖρας μετρητὰ σῶα καὶ ἀνελλιπῆ καὶ ἐπληρώθη καὶ ἐξενώθη ἀπ' αὐτὸ τελείως, ἐκ δὲ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς εἶναι καὶ κράζεται ἴδιος καὶ καθολικὸς οἰκοκύρης, ὁ ἄνω εἰρημένος Προκόπης ὁ ἀγωραστὴς, νὰ τὸ κάμῃ ὡς βούλεται, μὴν ἠμποροῦντας ποτὲ νὰ πειραχθῇ ὑπό τινος, ὑποσχόμενος ὁ ἄνωθεν πουλητής, νὰ τοῦ ἀποκρίνεται εἰς πᾶσαν του ζημίαν καὶ ἐνόχλησιν. Προσέτι καὶ διὰ πλείονα συγουρότητά του βάνει καὶ ἐπίτροπον ὡς τὸ ἴδιόν του πρόσωπον του διὰ νὰ τοῦ πάρῃ καὶ χοτζέτι παρὰ τῆς βασιλικῆς κρίσεως εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν.

Γιαννάκης Κατζιλέρης μαρτυρῶ
Σταματάκης Νικολάου μαρτυρῶ
'Αγγελάκης Μπενιζέλος μαρτυρῶ
Λάμπρος Νέρης Νοτάριος μαρτυρῶ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

[Περισυλλέξαντες σπουδαιοτάτας ἐγγράφους πηγὰς ἀναγομένας εἰς τὴν Ἐπανάστασιν, ἐκδίδομεν ταύτας ὡς παράρτημα τοῦ παρόντος τόμου, φρονοῦντες ὅτι σπουδαίως ἐξυπηρετοῦμεν τήν τε τοπικὴν καὶ τὴν καθόλου Ἑλληνικὴν ἱστορίαν τῶν μεγάλων ἐκείνων χρόνων].

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ(*)

Α'.

Ἴσον
(ἡ σφραγὶς)

»Φιλογενέστατοι Πρόκριτοι τῶν Ἀθηνῶν, καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ὅλης τῆς Ἀττικῆς.

»Πρέπει νὰ δοξάζωμεν τὴν θείαν Πρόνοιαν, ὅτι ἂν καὶ διὰ τὰ σφάλματά μας μᾶς παιδεύῃ ἐνίοτε διὰ νὰ μᾶς κάμῃ εἰς τὸ ἑξῆς προσεκτικωτέρους, καὶ μᾶλλον προβλεπτικούς, πολλάκις ὅμως διὰ τὴν ἄκραν ἀγαθότητά της ἐξάγει ὠφέλειαν καὶ ἀπὸ αὐτά μας τὰ σφάλματα· σφάλμα ἦτο βέβαια ν' ἀφήσωμεν τὸν ἐχθρὸν νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰς Θήβας, ἐνῷ ἡ Πελοπόννησος ἐμπόρει νὰ στείλῃ δύο καὶ τρεῖς χιλιάδας στρατιωτῶν, οἵτινες ἑνωμένοι μὲ τὰς δυνάμεις τῶν ἔξω Καπετανέων ἠδύνατο νὰ τὸν κατατροπώσωσι. Πλὴν ἂς δοξάσωμεν τὸν Θεὸν, ὅτι ὁ ἐχθρὸς στοχασθεὶς, καθὼς φαίνεται, τὴν ἐκ τῆς ἀταξίας βραδύτητα ὡς ἑτοιμασίαν μεγάλης ἐκστρατείας ἔφυγε, καὶ συνεκλείσθη μετὰ τῶν ἄλλων εἰς τὸ Ζητοῦνι, εἴθε διὰ νὰ συναπολεσθῶσι τάχιον ἢ ἀπὸ τὴν πεῖναν ἢ ἀπὸ τὰ χριστιανικὰ ὅπλα. Σᾶς συγχαίρω λοιπὸν, ὅτι ἀπαλλαγέντες τῶν ἐχθρικῶν ἐπιδρομῶν ἐπεστρέψατε ἐν καιρῷ εἰς τὴν φιλτάτην κοινὴν Πατρίδα σας διὰ νὰ συνάξετε τοὺς καρποὺς τῶν ἐλαιῶν σας, καὶ νὰ ἀναλάβετε πάλιν τὴν πολιορκίαν τοῦ φρουρίου εἶναι ὅμως ἀνάγκη μεγαλειτέρας προσοχῆς διὰ νὰ προλάβετε πάντα τὰ εἰς τὸ ἑξῆς δυνάμενα νὰ προέλθωσι δυστυχήματα ἐκ τῆς ἀβουλίας, ἢ διχονοίας. Πρὸ πάντων λοιπὸν πρέπει, ὦ Ἀθηναῖοι, νὰ ἑνωθῆτε ὅλοι εἰς ἓν, καὶ νὰ μὴν ἦναι καμμία διαίρεσις μεταξὺ χωρικῶν, καὶ ἀστῶν, ἀλλὰ πάντες νὰ συγκροτήσητε μίαν ἀδελφότητα ἀχώριστον καὶ ἀδιαίρετον ὑπὲρ

(*) Τὰ πρωτότυπα παρὰ τῷ κ. Ι. Π. Πούλῳ.

τῆς κοινῆς σωτηρίας, καὶ εὐταξίας· πρέπει νὰ συγκροτήσητε μίαν βουλήν, ἥτις νὰ περιλαμβάνῃ μέλη ἀπ' ὅλα τὰ χωρία τῆς Ἀττικῆς, ἢ τοὐλάχιστον ἀπὸ τὰ μεγαλήτερα, καὶ νὰ συστήσετε μίαν διοίκησιν ἐπιστηριγμένην εἰς τὸν αὐτὸν ὀργανισμόν, τὸν ὁποῖον ἐπρόβαλα ἐξ ἀρχῆς εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ τώρα τέλος πάντων ἐλπίζω εἰς ὀλίγας ἡμέρας νὰ λάβῃ τὴν ποθουμένην ἐκτέλεσιν· γενομένης τῆς βουλῆς, πρέπει νὰ διορίσετε ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς τὰ μὲν νὰ ἦναι χρηματοφύλακες τοῦ Κοινοῦ, τὰ δὲ σιτοφύλακες, καὶ οὕτω καθεξῆς. Διὰ νὰ παύσωσιν αἱ διχόνιαι, καὶ διαρπαγαὶ συμφέρει κὰ δεχθῆτε μετόχους, καὶ μέλη τῆς Πολιτείας σας, τοὺς Σαλαμηνίους· ἡ γεωγραφική των θέσις, καὶ τὸ κοινὸν συμφέρον ἀπαιτεῖ νὰ συσσωματωθῶσι πολιτικῶς μὲ ἐσᾶς. Ἡ ὁμόνοια, καὶ ἡ εἰλικρίνεια πρέπει νὰ δεσπόζωσιν εἰς ὅλας τὰς βουλὰς καὶ ἐπιχειρήσεις σας. Εἰς ἕκαστον ἐπάγγελμα, εἴτε πολιτικὸν, εἴτε πολεμικὸν πρέπει ἀπαθῶς νὰ προτιμᾶτε Ἄνδρας ἐμπείρους, καὶ ἐναρέτους· πρέπει νὰ μεταχειρίζεσθε καὶ τὸν σεβάσμιον Ἀρχιερέα σας σύμβουλον καὶ συνεργὸν εἰς τὰ κοινὰ τῆς Πατρίδος συμφέροντα. Ἐνθυμεῖσθε πάντοτε τὰς φρικώδεις δυστυχίας, τὰς ὁποίας σᾶς ἐπροξένησαν ὄχι ὁ ἐχθρὸς, ἀλλ' ἡ διχόνοια, ἡ ἀστασία, καὶ ὁ μισόκαλος φθόνος· νικήσατε τοὺς ἠθικοὺς τούτους καὶ ἀοράτους ἐχθροὺς, καὶ τότε μὴ φοβῆσθε τοὺς ὁρατοὺς, τοὺς τρυφηλοὺς, καὶ ἀνάνδρους Μουσουλμάνους. Ἐχάρην, ὅτι εἰς μίαν ἐκδρομὴν ἐφονεύσατε 29: καὶ ᾐχμαλωτίσατε τρεῖς· ἀλλ' ἔπρεπε τάχα διὰ τοῦτο νὰ ἐπαρθῶσιν οἱ στρατιῶταί σας, καὶ νὰ γένωσιν ἀπειθεῖς; μία τοιαύτη μικροπρεπὴς ἔπαρσις πρέπει τάχα εἰς τοὺς ἀπογόνους τοῦ Μιλτιάδου, καὶ Θεμιστοκλέους, οἱ ὁποῖοι νικήσαντες τὴν Ἀσίαν δὲν ἔπαυσαν ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι εὐπειθεῖς εἰς τοὺς νόμους τῆς Πατρίδος των, καὶ νὰ μετριοφρονῶσιν; Αἴ! Ἀθηναῖοι! πῶς ἐκαταντήσατε! νὰ ἐπαίρεσθε διότι ἐθανατώσατε 29 τούρκους! καὶ δὲν ἐντρέπεσθε, διότι ἐκ τῆς ἀσυμφωνίας καὶ ἀταξίας σας ἀφήσατε τοὺς Μουσουλμάνους νὰ λεηλατήσωσιν τὴν Ἀττικὴν νὰ κατασφάξωσι, καὶ νὰ αἰχμαλωτίσωσι τόσους Συμπολίτας σας; Ἂν οἱ ἀληθινοὶ φίλοι τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς μας ἐλευθερίας ἦναι ἕτοιμοι νὰ στεφανώσωσι τὰ κατορθώματά σας, ἠξεύρετε, ὅτι αὐτοὶ οὗτοι θέλουν φανῆ καὶ αὐστηροὶ ἐτασταὶ τῶν σφαλμάτων σας· εὑρίσκονται αὐτοῦ ὁμογενεῖς, οἵτινες παρατηροῦν ὅλα σας τὰ πολιτικὰ, καὶ στρατιωτικὰ κινήματα· προσέχετε λοιπόν· ἀφήσατε τὰ κοινοφθόρα πάθη· ἑνώσατε τὴν ἀνδρείαν μὲ τὴν ἀρετὴν, ὡς οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί σας·

τὰ προσωπικά σας συμφέροντα πρέπει νὰ ἦναι ἀχώριστα ἀπὸ τὸ κοινὸν συμφέρον· καὶ ἂν ποτὲ φαίνεται, ὅτι δὲν συμβιβάζονται προτιμᾶτε τὸ κοινὸν συμφέρον· διότι, ὅταν τὸ κοινὸν τῆς Πατρίδος πάσχῃ, ἀδύνατον εἶναι νὰ μένῃ ἀπαθὲς τὸ μερικόν.

Μετὰ τὴν σύστασιν τῆς Πελοποννησιακῆς βουλῆς θέλει ἀρχίσει καὶ ἡ Ἐθνική· ὅθεν ἐκλέξατε δύο πολίτας σας πεπαιδευμένους, ἐμπείρους, καὶ φιλοπάτριδας, καὶ στείλατε αὐτοὺς ἐδῶ μὲ γράμμα τῆς ἐκλογῆς σας διὰ νὰ ἦναι Μέλη τῆς Ἐθνικῆς βουλῆς παραστατικὰ τῆς Πατρίδος σας, καὶ ὅλης τῆς Ἀττικῆς.

Συσταθείσης τῆς Πελοποννησιακῆς βουλῆς θέλει γίνει ἐντεῦθεν ἐκστρατεία εἰς τὸ Ζητοῦνι, εἰς τὴν ὁποίαν θέλετε δώσει καὶ σεῖς ἀνάλογον στρατιωτικὴν βοήθειαν· ὅθεν ἀπὸ τέρα πρέπει νὰ ἔχετε εἰς τάξιν, καὶ ὀργανισμὸν καλὸν τοὺς στρατιώτας σας, καὶ νὰ διορίσετε εἰς αὐτοὺς Στρατάρχην Ἄνδρα γενναῖον, φρόνιμον, καὶ ἀφιλοκερδῆ, περὶ τοῦ ὁποίου γράψατέ μοι διὰ νὰ τὸν ἐπικυρώσω κατὰ τὴν ἐκλογήν σας.

Οἱ φιλογενέστατοι καὶ φιλοπάτριδές σας ἀπεσταλμένοι Διονύσιος Πετράκης, καὶ Στάμος Σεραφεὶμ ἐβράδυναν τὴν ἐπιστροφήν των, περιμένοντες τὴν Γενικὴν συνέλευσιν· διὰ νὰ μὴ χρονοτριβῶσιν ὅμως περισσότερον ἐπιστρέφουν· μετ' ὀλίγον ὅμως ἐλπίζω νὰ σᾶς στείλω τὴν ἀγγελίαν.

Ἐξ Ἄργους· τὴν 7 Νοεμβρίου 1821

Ὁ Πατριώτης
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ
Πληρεξούσιος τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου

Β'.

Ἴσον τῇ 3: Νοεμβρίου 1821: ἐν αἰγίνῃ

• Ἡ ρωσσία ζητεῖ ἀπὸ τὴν Πόρταν διὰ τὰς πολλὰς μεσιτείας, ὁποῦ ἔβαλεν, ἡ Μολδοβλαχία νὰ ἦναι διόλου ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴν Πόρταν, ὁ Μωρέας μὲ τὰ νησία τῆς ἄσπρης θαλάσσης, ἡ Ἤπειρος, ἡ Μακεδονία, καὶ ἡ Θεσσαλία μὲ τὰ πέριξ αὐτοῦ νὰ ἦναι ἐλευθέρα ἀπὸ τὸ νὰ κατοικῶνται, καὶ κρίνωνται πλέον ἀπὸ Ὀθωμανούς, ἀλλὰ ἀπὸ ἰδίους των ὁποῦ θέλουν διορισθῇ, καὶ μόνον δὶς τοῦ χρόνου νὰ στέλουν ἕνα νόμιμον ἐτήσιον Δόσιμον, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ κριθῇ εὔλογον σ μφώνως μὲ τὸν Μινίστρον, ὁ ὁποῖος θε-

λει διορισθῇ νὰ ἔλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ νὰ κλείσουν τὰς ἱερὰς ταύτας συνθήκας, ὅστις θέλει ἔλθει, ὅταν ἡ Πόρτα ὑποσχεθῇ, ὅτι δέχεται αὐτὰ ὅλα, ὄχι ὅμως διὰ νὰ καθήσῃ ὁ ἴδιος εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀλλὰ ἀφοῦ τελειώσῃ τὰς ἄνω συνθήκας, θέλει ἔλθῃ ἄλλος, καὶ αὐτὸς ἔχει νὰ ἀναχωρήσῃ. Μὴ σᾶς παραξενοφανῇ καὶ φοβίσῃ λοιπὸν, ὅταν ἀκούσητε, ὅτι ἦλθε κανένας Μινίστρος ρῶσσος εἰς Κωνσταντινούπολιν, τὸ ὁποῖον δύσκολον.

Ἡ ρωσσία εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀφήσῃ ποτὲ τούς ρωμαίους, καὶ μὴ σκοτίζητε τὰς ἀκοάς σας μὲ τὰς ἐχθρικὰς ψευδοκηρύξεις· ἢ μὲ τὸν ἕνα τρόπον, ἢ μὲ τὸν ἄλλον ἔχει νὰ προφυλάξῃ τοὺς ρωμαίους βέβαια· θέλουν σταθῇ ὅμως ἑκατὸν τὰ ἑκατὸν εὐτυχέστεροι οἱ ρωμαῖοι, ὅταν τόσον οἱ διὰ ξηρᾶς, ὡσὰν καὶ οἱ διὰ θαλάσσης σταθοῦν ὅλοι ἐν μιᾷ ψυχῇ ἀνδρεῖοι νὰ ὑποτάξουν περισσότερα πρὶν τῆς ἄνω συνθήκης, ἢ πρὶν ἑνὸς πολέμου ἀναμεταξὺ ρωσίας καὶ Πόρτας, διότι, ὅσον καλήτερα προχωροῦν οἱ ρωμαῖοι, τόσον εὐκολώτερα κλίνει εἰς τὰ ἄνω ἡ Πόρτα καὶ λ. Καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἴδῆτε τοὺς ρουμελιώτας ὁποῦ μὲ τὴν ἕνωσίν τους ἐσύντριψαν, καὶ συντρίβουν τόσας χιλ: στρατεύματα μὲ τόσους Πασάδες καὶ ἐπροφύλαξαν καὶ τὴν εἰς Μωρέαν διὰ ξηρᾶς αὐτῶν εἴσοδον, καὶ ὀλίγοι, καταχαλοῦν χιλιάδας· καὶ αὐτὰ δὲν ἐκτελοῦνται παρὰ μὲ τὴν ἕνωσιν, καὶ ἀγάπην, ὁποῦ αὐτὸ ἐὰν ἦτον ἐντελὲς τόσον εἰς τοὺς διὰ ξηρᾶς, καθὼς καὶ εἰς τοὺς διὰ θαλάσσης ἤθελαν ἦναι ἄλλαι πρόοδοι.

Ἄς λείψουν λοιπὸν αἱ δόξαι, καὶ τὰ μεγαλεῖα τόρα, καὶ θέλουν δοθῇ εἰς ἐκείνους ἐν καιρῷ ὁποῦ ἡ Ἑλλὰς θέλει κρίνει ἀξίους.

Ἡ ὀθωμανικὴ φλότα εἶναι διόλου νεκρὰ ἀπὸ ἀνθρώπους, καὶ ἐὰν εἰς ταύτην τὴν ἐποχὴν ἦτον ἑνωμένα ὅλα τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα, ἤθελεν εἰς ὅλα ὑψωθῇ ὁ σταυρός.

Ἄς σταλθῇ Κόπια καὶ εἰς αὐτοὺς διὰ νὰ μὴ φοβηθοῦν τὸν ἐρχομὸν τοῦ Μινίστρου ἐὰν τύχῃ, δύσκολον ὅμως νὰ ἔλθῃ.

Τῇ 1 : 8βρίου 1821 : ὁ λέγων ταῦτα ἀγνώριστος καὶ γνωστός, ὁ δὲ στέλνων εἶναι ἀνυπόμονος νὰ ἔλθῃ ἐκείνη

ἡ χαρμόσυνος ὥρα τῆς ἡδυτάτης ἀνταμώσεώς σας.

» Ἡ περίληψις τοῦ γράμματος τοῦ Πρίγκηπος Μαυροκορδάτου διαλαμβάνει τοῦτο, ὅτι δὲν συμφέρει νὰ λυθῇ ἡ πολιορκία τοῦ Ἀλῆ Πασιᾶ διὰ πολλὰ αἴτια.

Αον ἐν ὅσῳ δὲν ἀποκατασταθῇ τὸ ἔθνος μας εἰς ἕνα συστηματικὸν Σύστημα δὲν συμφέρει νὰ λυθῇ μήπως παραβῇ τὰς ὑποσχέσεις του.

Βον ἀφοῦ γνωρισθῇ τὸ ἔθνος μας διὰ ἔθνος τότε ἔχουν νὰ κρίνουν τὰς ὑποσχέσεις του, καὶ ἂν συμφέρῃ ἐλευθεροῦται, εἰδὲ εἰς τὰ Ἡφαίστια στέλλεται.

Γ'. (*)

Γενναιώτατοι Καπετανέοι Μελέτη, Γεωργάκη Λέκα, Ἀναγνώστη Ἀργύρη, Μῆτρο Λίτζα, Ἀναγνώστη Τζουκατιώτη καὶ Γιάννη Ντάβαρη.

Ἔφθασα τὴν ἐχθὲς εἰς Δερβένια, ὅπου μὲ μεγάλην μου ἀπορίαν δὲν σᾶς εὗρον ἐκεῖ. Ἡ ἀνάγκη τῆς Πατρίδος δὲν ἐπιδέχεται δυσκολίας καὶ ὁ ἐχθρὸς, ἠξεύρομεν, ἄγρυπνος. Διὰ τοῦτο ἅμα ὁποῦ λάβετε τὸ παρόν μου, νὰ συναθροίσητε παρευθὺς τοὺς διωρισμένους στρατιώτας σας, καὶ νὰ κινήσετε εἰς Δερβένια διὰ νὰ ἀσφαλισθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι θέσεις. Διὰ φυλακὴν δὲ τοῦ κάστρου ἀφίνονται οἱ διωρισμένοι Καπετανέοι. Νὰ φανῆται δὲ πρόθυμοι εἰς τὴν παροῦσάν μου προσταγὴν καὶ νὰ ἐκστρατεύσηται τὸ ὀγλιγωρότατον· εἰδ' ἀλλέως, θέλει σᾶς διορισθῇ ἄλλος Καπετάνος, ὡς ἀνάξιοι τοῦ ὑπουργήματος ὁποῦ ὑπεσχέθητε. Ἐλπίζω ὅμως, ὅτι ὡς ἄλλοτε, θέλετε δείξει κάθε εὐπείθειαν καὶ προθυμίαν, διὰ νὰ ἐπαινεθῆτε καὶ σεῖς μὲ τοὺς ἄλλους, ὁποῦ ἠγωνίσθησαν μετὰ προθυμίας διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος. Σᾶς λέγω δὲ πάλιν ὅτι ἂν ἰδῶ καὶ κάμετε ἐναντία, θέλω στείλει ἐπίτηδες στρατιώτας, διὰ νὰ σᾶς ἐκβάλωσι στανικῶς.

Ἀπὸ Κουλούρης

τὴν 5 Αὐγούστου 1822

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

Δ'.

Εἰδοποιοῦμεν διὰ τοῦ παρόντος εἰς ὅλους κοινῶς τοὺς Ἀθηναίους ὅτι εἰς δύω ὥρας νὰ εἶναι ἕτοιμοι, διὰ νὰ κινήσωσι μαζύ μας διὰ τὰ Δερβένια, πρὸς βοήθειαν τῆς Πατρίδος δι' ὅλας δὲ τὰς διαφορὰς ἔχουσι . .. μὲ ἐκείνους εὑρίσκονται εἰς τὸ φρούριόν των, καθὼς καὶ διὰ τὸ ἀνάλογον μερίδιόν των ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἴδιον τοὺς ὑποσχόμεθα ἡμεῖς, ὅτι μετὰ ὀλίγας ἡμέρας, μὴ βλέποτες κίνδυνον εἰς Δερβένια, νὰ καθα-

(*) Τὰ πρωτότυπα παρ' ἐμοί.

ρίσωμεν κάθε λογαριασμὸν καὶ νὰ λάβῃ ὁ καθ'εἷς τὸ ἀνάλογόν του· νὰ γνωρίσῃ ὅμως καθ'εἷς, ὅτι ὅποιος δὲν ἀκολουθήσῃ σήμερον μεθ' ἡμῶν, ὄχι μόνον ὅτι θέλει χάσει κάθετου δικαίωμα· ἀλλὰ καὶ ὀνομαζόμενος ἀνάξιος τῆς Πατρίδος, θέλει παιδευθεῖ αὐστηρῶς ἀπὸ τὴν Πατρίδαν· διὸ καὶ ἂς λάβωσι μέτρα.

Σαλαμίνῃ τῇ 7 Αὐγούστου τοῦ 1822.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ
ΝΙΚΗΤΑΣ ΣΓΑΜΑΤΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ε.

Στρατιῶται οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὸ Κάστρον.

Ἴδετε, εἰς ποῖον ἄτοπον κίνημα σᾶς ὡδήγησαν οἱ ἀρχηγοί σας αὐτοί, ἂν εἶχον καλοὺς σκοποὺς, δὲν ἀντιστέκοντο εἰς ἐμὲ καὶ εἰς ὅλον τὸ ἔθνος· φαίνεται λοιπὸν, ὅτι ἔχουν σκοπὸν νὰ πωλήσουν τὸ κάστρον εἰς τοὺς ἐχθροὺς, καὶ νὰ παραδώσουν καὶ ἐσᾶς. Ἅμα λοιπὸν ὁποῦ λάβετε τὴν παροῦσάν μου προσταγὴν, παρευθὺς καὶ ἀμέσως νὰ πιάσετε αὐτοὺς τοὺς δύο καὶ νὰ μᾶς τοὺς παραδώσετε· εἰδεμὴ, ὄχι μόνον τοὺς ἐχθροὺς θὲ νὰ ἀφήσωμεν νὰ ἔλθουν ἐδῶ, ἀλλὰ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά σας θὲ νὰ κατακόψωμεν μὲ ἀσπλαγχνίαν, καὶ τὰ σπήτιά σας καὶ τὰ πράγματά σας θὰ κατακαύσωμεν παρευθὺς ταύτην τὴν ὥραν καὶ μὴ στοχάζεσθε, ὅτι θὲ νὰ κατορθώσετε τίποτε· ἢ λοιπὸν θὰ μᾶς τοὺς παραδώσετε αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἢ θὲ νὰ πάθετε αὐτὰ ὁποῦ εἴπομεν χωρὶς μεταμέλειαν κάμετε καθὼς σᾶς λέγομεν, καὶ ἑνωθῆτε μὲ τὸ ἔθνος. Ἂν ὅμως αὐτοὶ οἱ δύο καπετανέοι μετενόησαν εἰς τὰ ἀχρεῖα καμώματά των, ἂς εὔγουν ἔξω, καὶ λαμβάνουν τὴν συγχώρησίν των.

Ἐσεῖς οἱ ἴδιοι Ἔφοροι νὰ ὁμιλήσητε καὶ ἐκ στόματος τοὺς στρατιώτας τὰ πρέποντα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ
ΝΙΚΗΤΑΣ ΣΓΑΜΑΤΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ϛ.

Κύριοι καπετανέοι Νικόλαε σαρῆ, καὶ μῆτρο Λέκα—

Ἐλάβομεν σήμερον δύο σας γράμματα, καὶ εἴδαμεν πῶς ἐκατα-

λάβατε τὸ χρέος σας, ἔπρεπεν ὅμως προτήτερα νὰ στοχασθῆτε αὐτὸ τὸ ἴδιον καὶ νὰ ἦτον τώρα τὰ πράγματα καταλαγιασμένα. καὶ ὅλοι μας ἀγαπημένοι, καὶ ὁ Πρίγγιπας εὐχαριστημένος, ὅμως ἐπειδὴ χωρὶς κανένα δίκαιον ἐφοβηθήκατε καὶ ἐκάματε ἐκεῖνο ὁποῦ ἐκάματε τώρα πλέον κατεβῆτε κάτω καὶ ἡμεῖς ὅλοι οἱ ἔφοροι καὶ νοικοκυραῖοι γινόμεθα νταβιτζίδες νὰ μὴ πειραχθῆτε εἰς τὸ παραμικρὸν, καὶ νὰ λάβετε τὴν συγχώρησιν—αὔριον ἔρχεται καὶ ὁ καπετὰν Ὀδυσσέας, μὲ τὸν Γκούρα καὶ Μηνᾶ. Στοχασθῆτε λοιπὸν ὅτι εἶναι τὸ συμφερότερον νὰ κατεβῆτε ἀπόψε κάτω καὶ μὴν ἔχετε κάμία ἔννοια—μένομεν

τῇ 26 Αὐγούστου — μὲ ἀδελφικὴν ἀγάπην

ὁ ἡγούμενος Γαβρίλης
σπ. Πατούσας
Χ. σπιρος γγικάκης
νικόλαος Ζαχαρίτσας
Ἰωάννης Π. Βλάχου
παναγὶς Σκουζὲς
ςτέφανος Χ. Φιλίππου
χρῖστος ταβάνης
δημήτριος Τυροποῦλος
σιδέρης ἀργύρης
χατζῆ μπενάρδος
Σπ Σεραφείμ.

Ζ'. (*)

Εὐγενέστατε Κύριε [Ν: Λογοθέτη].

Ἔλαβον τὸ γράμμα σου, καὶ ἐκατάλαβα τὰ γραφωμενά σας, ὡσαύτως καὶ τὸ ἐσώκλειστον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐπλιροφωρίθην· ἐμένα ἡ ἐπιθυμία μου, ἦτον, καὶ εἶναι πάντοτε ταύτι, πλὶν τὶ νὰ κάμω ὁποῦ καὶ ὁ σφοδρὸς ἄνεμος δὲν ἀφίνει τοὐλάχιστον, νὰ ἀπεράσουν ἐκεῖνοι οἱ στρατιῶται ὁποῦ σκωπεύουν διὰ νὰ κινίσουν μαζίμας, ἀφίνῳ κατὰ μέρος ἐκεῖνους ὁποῦ περιφέρωνται εἰς τοὺς καφενέδες μ'ὅλον τοῦτο ἐγῷ τοὺς ἔγραψα, καὶ ἔστειλα μὲ ἐπιτούτου, διὰ νὰ ἀπεράσουν ἄντικρι καὶ νὰ ἔλθουν διὰ ξιρᾶς.

πρὸς τούτους ἐπείγαμεν, καὶ εἰς τὸ Μοναστίρι τὸ Δαφνὶ τὸ ὁποῖον, κατὰ κακὴν τύχην τὸ ἔχουν πιασμένον οἱ ἐχθροὶ, δὲν θέλω λείψω ὅμως ὁποῦ ἐνῷ συναθροισθῶμεν, νὰ πέσωμεν εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον καὶ ὅτι θέλει ὁ θεὸς ἂς γίνει· καὶ ἂν τρὶς τέσσαρας

(*) Τὰ πρωτότυπα παρὰ τῷ κ. Σπ. Χωματιανῷ Λογοθέτῃ.

ἡμέρας βας-ίξει ἀκόμη ἡ χώρα ἐλπίζω μὲ τὴν δείναμιν τοῦ θεοῦ νὰ χάμωμεν τίποτα.

τῇ 4 Αὐγούστου 1826
Εἰς Ἐλευσίνα

Ὁ πατριότης καὶ ἀδελφός σου
ΚΑΡΑΗΣΚΑΚΗΣ

Η'.

Εὐγενέστατε κύριε [Ν. Λογοθέτη]

Ἔλαβον τὸ Γράμμα σας, ὡσαύτως καὶ τὰ ἔγκλειστα ἀπὸ τὴν Σ. διοίκησιν, καὶ τοῦ κυρίου ἀνεψιοῦσας, Ἰωάννου, καὶ ἐχάρικα βλέποντας τὴν προθυμίαν, καὶ ζίλον, τὸ νὰ μὲ δουλεύεται καὶ ἐπομένως νὰ καταγίνεσθαι διὰ τὸ ὠφέλιμον τοῦ στρατοπαίδου, εὐχαριστῷ εἰς τὴν προθιμίαν σας, καὶ περικαλῷ ὁποῦ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, νὰ καπαγίνεσθαι παρωμοίως. Πρὸς τούτοις θέλεται παραδῶσει καὶ εἰς τοὺς φροντιστὰς τὸ παξιμάδι, καὶ ἐντοσοῦτῳ νακιτάζεται ὁποῦ ἐνῷ ἔχωμεν ἐλείψις νὰ γράφεται εἰς τὸν κύριον Βλάχον, ὁποῦ νὰ πασχίζῃ νὰ μᾶς καταφθάνουν.

τῇ 11 Αὐγούστου 1826
Ἐλευσῖνα

ὁ πατριώτης καὶ ἀδελφός σας
ΚΑΡΑΗΣΚΑΚΗΣ

Θ'.

Εὐγενέστατε κύριε! [Ν. Λ.]

Ἔλαβον τὸ Γράμμασας, καὶ ἐκατάλαβα τὰ γραφόμενάσου, ὡσαύτως καὶ τὰ ἔγκλειστα, εἶδα νὰ μεγράφεις τὰς μεγάλας καταχρίσεις τοῦ στρατιωτικοῦ, ὁποῦ γίνωνται αὐτῶθι, ὡς εἰδείμων ὁποῦ εἶσθαι εἰς τὰ πράγματα, πρέπει νὰ ὑπομείνεται διὰ μερικὰς ἡμέρας, ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς ἐδῷ τραβῶμαι περισσώτερω, ἀπὸ τοὺς ὁποίους πληροφορεῖσθαι· διαδὲ τὴν οἰκογενειάν σου, μείνεται εἴσιχος καὶ ἐγῷ θέλει σᾶς εἰδεάσῳ προτοῦ νὰ ἔλθῃ ἐκεῖνει ἡ ἐποχὶ, τὸ νὰ ἀναχωρίσεται τὸ ὁποῖον, καὶ δὲν ἐλπίζῳ διὰ νὰ ἀφίσῳ τὸ πράγμα, νὰ ἔλθῃ εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν, ὡς μερικοὶ ἐπιθυμοῦν. Γράψετε

πρὸς τούτοις, καὶ εἰς τὸν ἀνεψιόν σας κύριον Ἰω. Βλάχον, ὅτι ἡ φρόνισείςσας σᾶς ὑπαγορεύσει.

τῇ 21 Αὐγούστου 1826
Ἐλευσίνα ὁ πατριώτης καὶ ἀδελφός σας
ΚΑΡΑΗΣΚΑΚΗΣ

π. ρ. καὶ εἰς μερικὰς ἡμέρας ἴσως καὶ πιγαίνεις καὶ μόνος σου, εἰς ναύπλιον διὰ ὑποθέσεις τῆς πατρίδος, μὴ λείψεις ὅμως ἀπὸ τοῦ νὰ γράφῃς εἰς τὸν κύριον Ἰω. Βλάχον.

Ι'.

Εὐγενέστατε κύριε [Ν. Λ.]

Ἔλαβον τὸ γράμμασας ἐχάρικα τὴν ὑγίαν σας, καὶ ἐκατάλαβα τὰ γραφόμενά σας, ἡ ἐπιθυμίαμου εἶναι τὸ νὰ λαμβάνῳ συνεχῶς, γραμμάτων σου τὸ νὰ πληρῳφωροῦμαι, διὰ τὴν εὐκταίαν μοι ἀγαθὶν ἡγιείαν σας.

Ὁ γραμματικός μου ἔρχεται αὐτοῦ, διὰ νὰ παρασταθεῖ, εἰς τὴν ἀποπλίρωσιν τῶν στρατιωτῶν οἱ ὁποῖοι θέλει ἔμβουν εἰς τὸ φρούριον ἀθηνῶν, ὅθεν ὁ εἴδιος, θέλει σοῖ ὁμιλεῖσει καὶ προφορικῶς τὰ πάντα, ὁ φίλος ὁποῦ εἶναι καὶ μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ σας κὺρ Ἰω. Βλάχου, τὸν ὁποῖον ἐπιθυμῶ καὶ νὰ ἀγαπᾶς.

τῇ 24 7βρίου 1826
Ἐκ τοῦ στρατοπαίδου Ἐλευσίνος
ὁ πατριώτης
Γ. ΚΑΡΑΗΣΚΑΚΙΣ

ΙΑ'.

Εὐγενέστατε κύριε! [Ν. Λ.]

παρὰ τοῦ γραμματικοῦμου, Νικολάου, ἔλαβον τὸ γράμμασας, καὶ ἐκατάλαβα τὰ γραφῳμενάσας, ὁ εἴδιος γραμματικός μου μὲ ὁμίλεισεν, καὶ προφωρικῴς, ὅσα ἀπὸ καλοσίνιν σας κινούμενος τοῦ εἴπετε ἐγὼ κύριε! αὐτοῦ ὁποῦ εἶσθε σᾶς ἔχῳ καὶ ἕνα συμβοηθὸν, διὰ κάθε κατεπείγουσαν ἀνάγκιν τοῦ στρατοπαίδου τὶ νὰ σὲ κάμω ὅμως ὅπου εἶμαι μόνος μου, μὲ εἶπεν ὁ γραμματικὸς τὴν σκληραγωγίαν ὁπουτραβάτε ἀπὸ τοὺς στρατιώτας, ὁποῦ καὶ ἐγῴ ὁ εἴδιος

τραβῶ καὶ ὑποφέρω, πολλὰ διὰ τὴν ἀγάπην τῆς φίλης πατρίδος. καὶ διὰ τὸ χατήρισας ἐπιμείνῳ πολλὰ καὶ ἂν κατὰ δυστυχίαν ἤθελεν εἰδῷ τὸ ἔσχατον τῆς παραλεισίας, εἶσαι βέβαιῳς ὅτι θέλῳ σὲ προειδεάσει, διὰ νὰ οἰκονομιθεῖς. Ἔρρωσθαι.

τῇ 30 7ϐρίου 1826
Ἐκ τοῦ στρατοπαίδου Ἐλευσίνος

ὁ πατριώτης καὶ ἀδελφὸς σας
ΚΑΡΑΗΣΚΑΚΗΣ

περικαλῷ νὰ γράψῃς καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ σας διὰ νὰ μᾶς προφθάσει μὲ τὴν χρηματικὴν ἐξοικονόμισιν διότι δίδοντας καὶ ἐγῷ ἐξοιδίων μου ἔμεινα ἐλειπής.

Τόρα ὁποῦ θάλθουν καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ἐλπίζομεν νὰ κάμωμεν καὶ μεγαλίτερες δουλιὲς πρὸς τὸ συμφέροντα τοῦ ἔθνους.

ΙΒ'. (*)

Ἐξωχώτατε ἀδελφέ! [κύριε Γκόρδον εἰς Πόρον].

Ἔλαβον τὸ γράμμασας, ἐχαρικα τὴν ὑγίαν σας, καὶ ἐκατάλαβα εἰς τὰ γραφωμενάσας, εἶδα νὰ μοῦ γράφεις, διὰ τοὺς μεσογείτες ὅτι κατὰ τὰς ὁμιλείας μας ἦτον ἀνάγκι, διὰ νὰ γύνῃ κίνιμα, κατ ἐκεῖνο τὸ μέρος, ἐγῷ κύριε διὰ νὰ μὴν σᾶς χαλάσῳ τὸ χατήρισας προχθὲς ὁποῦ μοῦ τὸ ἐπροβάλλαται σᾶς εἶπον ὅτι ἦτο καλὸν, καὶ ἦτον τὸ ὤντι καλὸν, ἀνεῖσως τὴν ἰδίαν ὥραν ἔγεινεν τὸ κίνιμα, ἡ σημερινὴ περίστασεις ὅμως δὲν μᾶς τὸ συγχωρεῖ, τὸ νὰ πᾶμαι διὰ τὰ μεσόγια, καὶ νὰ πάρωμεν τὰ πράγματα τοῦ λαοῦ, χωρὶς νὰ ὠφελείσωμεν τίποτα, ἐπειδὴ ἐδῷ καθημερινῶς καὶ ἀπὸ τὸ ἕνα μέρως καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο σκοτωνώμεθα δεκαπέντε καὶ ἤκοσι.

Κύριε! ὡς φιλέλλην ὁποῦ εἶσθαι ὡς πρόθυμος καὶ καλὸς πατριώτης, ὁποῦ ἐφάνης, καθῶς καὶ πραγματικῷς σε εἴδομεν, πάρε ὅσους κρήτες ἔχεις συναγμένους, καὶ κώπιασε ἐνταῦθα νὰ συναγωνισθῶμεν ἀντάμα, διὰ τὴν ἀπ'ἐλευθέρωσιν τῶν ἀθηνῶν, ἐπειδὴ ἕως ὅτου νὰ πιγένεται εἰς τὴν τζιὰν, καὶ νὰ ἐπιστρεύσεται ὀπίσω ὁ καιρὸς θέλει πᾶγει εἰς μάκρος, τὰ περιπλέον δὲ πλιρωφωρείσθαι

(*) Τὸ πρωτότυπον παρὰ τῷ κ. Ι. Π. Πούλῳ.

διὰ ζώσεις φωνεῖς ἀπὸ τὸν κύριον μπαλάτζον, ἐγῷ δὲ σᾶς ἀσπάζομαι ἀδελφικῷς καὶ μένῳ.

τῇ 31 Μαρτίου 1827.

ὁ ἀδελφός σου
ΚΑΡΑΙΣΚΑΚΗΣ

στρατόπεδον κερατζίνι.
τὸ φρούριον κινδυνεύει, καὶ δὲν εἶναι καιρὸς νὰ περπατῶμεν εἰς τὸ ἕνα μέρος καὶ εἰς τὸ ἄλον· κυνδινεύει τόσον ὡς καθὼς τὸ προείξευρες.

ὁ εἴδιος

ΙΓ'. (*)

Πανευγενέστατέ μοι θεῖε! [Ν. Λογοθέτη].

Ἔχω καιρὸν νὰ λάβω γράμμασου καὶ τὸ αἴτιον τῆς σιωπῆς σου ἀπορῶ, ἐγὼ σᾶς ἔγραψα δὶς, καὶ ἀπόκρησίνσας ἕως ὥρας δὲν εἶδον, καὶ ἤδη πάλιν εὑρίσκοντας εὐκαιρίαν διὰ τὰ αὐτόθι σᾶς ξαναγράφω, καὶ ἔρχομαι ἐν ταυτῷ καὶ νὰ σᾶς ἰδεάσω τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικήν μας κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος εὑρίσκονται πρὸς πληροφορίανσας. καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις νὰ σᾶς εἰπῶ, ὅτι χάριτι θείᾳ καὶ τῇ εὐχῇσας κατὰ τὸ παρὸν ὑγειαίνομεν φαμελικῶς, παρακαλῶντες τὸν ὕψιστον ἵνα ἀκολουθῇ τοῦτο αὐτὸ καὶ πρὸς τὴν εὐγενείαν σας, σὺν τῇ πανευγενικωτάτῃ μοι οἰκογένειάν σας, καὶ λοιποὺς αὐτόθι εὑρισκομένους σου ὑμῖν συγγενεῖς καὶ φίλους μας.

κατὰ ζήτησιν διὰ ἀναφορᾶς τοῦ στρατηγοῦ Γκούρα, διετάχθη παρὰ τῆς Διοικήσεως ἡ Πατριωτικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν ἐπταννησίων, οἰκονομουμένη παρὰ τῆς ἰδίας Διοικήσεως καὶ ἀπὸ μετρητὰ, ντουφέκια, σπαθιὰ καὶ λοιπὰ, καὶ συνδροφεύουσα τὸ σῶμα τῶν ἐπταννησίων καὶ μὲ καλοὺς καὶ ἀξίους κανονέριδες, καὶ μὲ δύω μέλη τῆς ἰδίας ἐπιτροπῆς, καὶ ἐφοδιασμένοι καὶ ἀπὸ Νέας δυνάμεις, ἔρχονται αὐτόθι μὲ ἀπόφασιν σταθερὰν Ἵνα ἔμβῃ εἰς τὸ φρούριον τὸ ταχύτερον, πρὸς Βοήθειαν τῶν ἡμετέρων καὶ εἴθε νὰ τοὺς ἀκολουθῇ τὸ ἔμβασμα, πρὸς ἐμψύχωσιν, καὶ θαρρος, τῶν πολυορκουμένων συμπατριωτῶν καὶ ἀδελφῶν μας.

εὐγενέστατε! ἡ Διοίκησις βλέπουσα μ᾽ὅλον τοῦτο ὅτι ὁ ἐχθρὸς εὐ-

---

(*) Τὸ πρωτότυπον παρὰ τῷ κ. Σπ. Χωματιανῷ Λογοθέτῃ.

ρίσκεται εἰς τὴν Πατρίδαμας πολλὰ δυνατώτερος τῶν ἐδικῶν μας, καὶ πασχίζουσα κατὰ χρέος της ὡς Μήτηρ φιλόστοργος, καὶ βλέπουσα ὅτι ἀνάγκη πᾶσα, τὸ πῶς πρέπει νὰ προφθάσῃ τὰ μέρη ταῦτα καὶ μὲ ἄλλας Νέας βοηθείας λαμβάνουσα ἤδη πάλιν πρὸς ἀφανισμὸν τοῦ ἐχθροῦ ἐνεργητικὰ καὶ δραστήρια μέτρα, πέμπει ὅσον τάχος τὰς ἐφεξῆς Νέας δυνάμεις καὶ στρατεύματα, ὅπως συσωματωθοῦν καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν.

Πεντακόσιοι περίπου ἐκ τῆς διασωθείσης φρουρᾶς τοῦ μεσολογγίου ἐπίλεκτοι καὶ ἀνδρεῖοι στρατιῶται, ὡδηγούμενοι παρὰ τῶν ὁπλαρχηγῶν, Ἰωάννη Σουλτάνου, καὶ χριστόδουλον χ: πέτρου, καὶ ὑπ' ἄλλων ἀνδρείων ἀξιωματικῶν, κινοῦν μετὰ τρεῖς ἡμέρας κατ' εὐθεῖαν διὰ τὸ αὐτόθι στρατόπεδον· ἡ ἄτακτος καβαλαρία, ὡδηγουμένη ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Χ: Μιχάλην ἐκστρατεύει καὶ αὐτὴ διὰ τὰ αὐτόθι (ἐπειδὴ οἰκονομήθησαν οἱ στρατιῶται καὶ ἀπὸ μετρητὰ) ὅ,που θέλει ἐννοθεῖ εἰς Ἐλευσσῖναν καὶ μετὰ τῆς τακτικῆς καβαλαρίας, καὶ μετὰ παρέλευσιν ἀπὸ τῆς σήμερον δέκα ἡμερῶν κινοῦν διὰ τὰ αὐτόθι, τὰ Ἱππηρισουλιότικα σώματα· ὁ στρατηγὸς Ἀνδρέας Λόντος σὺν τῷ στρατηγῷ Νοταρᾷ καὶ Σκαλτσᾶς, συμποσουμένων τῶν σωμάτων τούτων περισσότερον τῶν τρίων χιλιάδων πραγματικῶν καὶ ἐπιλέκτων στρατιωτῶν, αὐτὰ εἶναι πανευγενέστατέ μοι θεῖε τὰ Μέτρα τὰ ὁποῖα ἔλαβε τὸ ἔθνος καὶ ἡ Διοίκησις διὰ τὰς Ἀθήνας. ἐγὼ δὲ τὸ ὅτι ἐδυνήθην καὶ δύναμαι νὰ κάμω ἀπὸ μέρους μου κουσούρι ὡς στοχάζομαι δὲν ἄφησα, οὔτε ἀφίνω, τρέχω, πασχίζω, ἐνεργῶ, φωνάζω, καὶ μὲ τοῦτο τί περισσότερον ἄλλο δύναμαι νὰ κάμω, παρὰ τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα χρέος μου.

ἡ ἐσωτερικὴ τωρινή μας κατάστασις εἶναι αὕτη, ὁ Ἰμπραχὴμ τρέχοντας τὸ ἕνα μέρος καὶ ἄλλο ἀπαντᾶ πανταχόθεν ντουφέκη καὶ ὅλο ἕνα καθ' ἡμέραν ὀλιγοστεύουσι αἱ δυνάμεις του, εὑρίσκεται κατὰ τὸ παρὸν στρατοπεδευμένος κατὰ τὸ Μέρος τοῦ Μιστρᾶ, καὶ πολεμεῖται Γενναίως ἀπὸ τοὺς ἐκείνου τοῦ μέρους ἕλληνας μὲ ἀφανισμόν του κατὰ τὸ παρὸν οὐ μικρόν.

οἱ Δρόμοι τῆς Πελοποννήσου ἐγέμησαν ἀπὸ ψόφια ἄλογα, τὸ στρατιωτικόν του εὑρίσκεται εἰς μεγάλην ἔνδειαν καὶ ἀκαταστασίαν, ὑστερεῖται καὶ τροφῶν, ὡς πληροφορούμεθα ἀπὸ πιασμένους ζωντανοὺς ὁποῦ ἐδῶ ἀρκετοὺς καθ' ἡμέραν μᾶς φέρνουν· οἱ εἰς Νιόκαστρον καὶ Μοθοκόρωνα πάσχουν ἀπὸ πανώλην καὶ λιμικὴν, καὶ σχεδὸν εὑρίσκονται ὡς πολιορκιμένοι παρὰ τῶν πλησίων ἐκείνων

τῶν μερῶν Ἑλλήνων· ἂν ἔλειπον αἱ συνιθισμέναι ἀκαταστασίαι, καὶ ἰδιοτέλειαι μερικῶν Πελοποννησίων, ἴσως ἕως ὥρας ἔπρεπε νὰ ἦτον τοὐλάχιστον Μισοχαϊμένος· αἱ ἐλπίδεςτου ὅλαι εἶναι εἰς τὸν στόλοντου· τὸν ὁποῖον ἀνυπομόνως περιμένει μὲ Νέας δυνάμεις, περὶ τοῦ ὁποίου αὐτοῦ Κεφαλαίου, ἂν ἐμεῖς θέλομεν, Ἴσως, Ἴσως καὶ δὲν θέλει τὸν ἰδεῖ ποτέ.

ὁ βυζαντινὸς στόλος εὑρίσκεται ἔξω τῆς χίου, καὶ ὁ ἑλληνικὸς ἔξωθεν τῆς Σάμος, εἶναι τρεῖς ἡμέρας ὁποῦ ὁ Ναύαρχος Μιαούλης ἐκίνησεν ἀπὸ ὕδρα, μὲ δευτέραν δύναμιν, διευθυνόμενος ὁ ἴδιος πρὸς τὴν Σάμον πρὸς ἀντάμοσιν τοῦ Ἀντιναυάρχου στακτούρη.

ἀπὸ ἕνα καράβι ἐγγλέζικο φορτομένον κανόνια τοῦ Κόχραν, κανόνια τοῦ φρουρίου, χαβάνια, μπάλας, βόμβας, καὶ λοιπὰ πολεμικὰ ἤδη τὸ ὁποῖον χθὲς ἔφθασεν ἐδῶ βεβαιούμεθα ὅτι ὁ λόρδος Κόχραν χωρὶς ψεύματα πλέον ἔρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὁ φίλος τῶν Ἑλλήνων, καὶ συναγωνιστὴς ὀγλίγορα παῤῥησιάζεται εἰς τὸ στάδιον τοῦ πολέμου μὲ ἀρκετὰς δυνάμεις καὶ Βοηθείας.

αὐτὰ εἶναι κύριε τὰ διατρέχοντα ἐσωτερικά τε καὶ ἐξωτερικά, καὶ εἰς τὸ ἑξῆς πάλιν θέλω σὲ ἰδεάζει περὶ πάντων,Παρακαλῶ ὅμως τὴν εὐγενείαν σας τὸ νὰ μὴν βαρύνεσθαι νὰ μὲ Γράφετε συνεχῶς καὶ τὰ διατρέχοντα αὐτῶν τῶν μερῶν πρὸς πληροφορίανμου ἐπειδὴ ἀπ' ἄλλον τινὰ πληροφορίας οὔτε Γράμμα περιμένω, ἐπολυορκίθησαν αἱ Ἀθῆναι ἐχάθησαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι,καθε ἕνας Ἴσως Νησὶ εἰς Νησὶ τρέχει διὰ νὰ κάμῃ τὸ νογότζιοτου καὶ ἀπὸ Πατρίδα ὀλίγον θὰ τὸν μέλλει.

Μὴν ἔχοντας δὲ τί ἄλλο νὰ σᾶς εἰπῶ προσκυνῶντας σε ταπεινῶς μένω πρόθυμος τῶν ἐπιταγῶν σου.

ὁ ἀνεψιός σου καὶ Ἐδικός σου

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΟΣ

τὴν εὐγενεστάτην θεῖάν μοι Προσκυνῶ σὺν τῇ κυρίαμοι Πενθεράμου, καὶ λοιπεῖς αὐτόθι εὑρισκομένας θιάδες μου, τοῦτο αὐτὸ ποιεῖ καὶ ἡ Δουδοὺ καὶ ἡ Μητέρα μου τὰ ἐξαδέλφιαμου ὅλα ἀσπάζομαι ἀδελφικῶς, παρομοίως ποιῶ καὶ εἰς ὅλους τοὺς λοιποὺς ἐξαδέλφους μου.

Τοὺς γυναικαδέλφους μου σπυρίδωνα καὶ Ἀριστοφάνην ἀσπάζομαι, τὴν δὲ κυρὰ Κατήνγκο Γλυκοφιλῶ τὸ αὐτὸ ποιεῖ πρὸς αὐτοὺς καὶ ἡ ἀδελφή του.

ὁ δὲ Θωμᾶς ταπεινῶς σᾶς προσκυνεῖ ὅλους, ἀσπαζόμενος τὴν δεξιάν σας· ὁ ἀδελφός μου Σπυρίδων σᾶς προσκυνεῖ.

Παρακαλῶ ἂν ἔρχονται Γράμματα εἰς χεῖράς σας ἐκ τῶν πολιορκουμένων ἀδελφῶν παρακαλῶ νὰ μὲ τὰ στέλνετε ὅσον τάχος ἀσφαλῶς.

τὸν Πανευγενέστατον κύριον Προκόπιον Μπενιζέλον ἀσπάζομαι ἀδελφικῶς καὶ ζητῶ μὲ μέσον σας συγνώμην ἂν δὲ τοῦ Γράφω ἤδη ξεχωριστά, αὐτὸ ἀκωλουθεῖ καὶ γίνεται ἐξ αἰτίας ὁποῦ βιάζεται ὁ Γραμματοκομιστὴς, καὶ ἂς χρησιμεύσῃ τὸ Γράμμασας ὡς νὰ ἦτον καὶ τῆς εὐγενείας του.

ὁ ἴδιος.

ὁ Ἄβδηχτων χθὲς ἔφθασεν ἐνταῦθα.

ΙΔ'. (*)

Ἐξοχότατε κύριε Γόρδων!

Κρίνω χρέος μου ἀπαραίτητον, διότι οἱ ἄνθρωποι πάσχουν νὰ προσάπτουν ἀνύπαρκτα λάθη διὰ νὰ ἀμαυρώσουν τὴν ὑπόληψιν τινων, νὰ σᾶς φανερώσω μίαν πρᾶξίν μου, τὴν ὁποίαν ἡ ἐξοχότης σας δὲν πρέπει νὰ ἀγνοεῖτε.

ἠξεύρετε κύριε! ὅτι τὰ Μέθενα, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον σήμερον εὑρίσκεται τακτικὸν, ἐμπεριέχεται εἰς τὸ ὅλον τῆς ἐπαρχίας Κορίνθου· ἐγὼ εὑρέθην νὰ ἦμαι ἀρχηγὸς τῆς ἐπαρχίας ταύτης, καὶ κατὰ ζήτησιν τῶν ἰδίων κατοίκων πρὸς τὴν Διοίκησίν μου καὶ μὲ τὴν ἐπικύρωσίν της· οἱ Μεθενῖται δι' ἐγγράφου των μὲ ἐπρόβαλλαν τοῦ νὰ μὴν ἀκολουθοῦν τὰς διαφόρους ἐκστρατείας, εἰς τὰς ὁποίας παρὰ τῆς Διοικήσεώς μου διαττάτομαι, ἀλλὰ νὰ μὲ δίδουν χρήματα διὰ νὰ πληρώνω ἄλλους· ἐπὶ τούτου λοιπὸν προλαβόντως ἔχων καὶ διαφόρους ἄλλας ὑποθέσεις εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐξαποστέλλω διὰ νὰ οἰκονομήσῃ αὐτὰ ὁ ὑπασπιστὴς κύριος Γ. Χελιώτης, πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπεφόρτησα καὶ ταύτην τὴν ὑπόθεσιν· ἐγὼ ποτὲ δὲν ἐφαντάσθην οὔτε τὴν ἡσυχίαν τῶν Μεθενίτων νὰ ἐνοχλήσω, οὔτε τὸ ἐκεῖ τακτικὸν Σῶμα, τὸ ὁποῖον στοχάζομαι ἀναγκαιότατον διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅτι χωρὶς τοῦτο δὲν θέλει δυνηθῶμεν οἱ ἕλληνες οὔτε ἐχθρὸν νὰ νικήσωμεν, οὔτε νόμους νὰ στερεώσωμεν· οἱ συνερ-

(*) Τὰ πρωτότυπα παρὰ τῷ κ. Ι. Π. Πούλῳ.

γηται εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ τακτικοῦ, Σᾶς ἐξέθεσαν τὰ ὁποῖα ἐπράχθησαν, διὰ νὰ μὴ μεσολαβίσουν ἄνθρωποι ταραξίαι καὶ Σᾶς τὰ παρεξηγήσουν· γνωρίζετε κύριε! τὰ αἰσθήματά μου, ἐγὼ εἶμαι φίλος Σας, καὶ τοιοῦτον γνωρίζοντάς με γράφετέ με συνεχῶς τὴν ὑγείαν σας καὶ κάθε Σας προσταγὴν καὶ μένω.

τῇ 19 Μαρτίου 1827
Ἐκ τοῦ στρ. Πειρεῶς

εἰλικρινὴς φίλος Σας
Ιωαννης Νοταρας.

ΙΕ'.

Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Συνταγματάρχην κύριον Γόρδωνα.

Κύριε!

Τὰ εὐγενῆ Σας αἰσθήματα τὰ ὁποῖα Σᾶς ὁδήγησαν εἰς τὸ νὰ συμμεθέξετε τοῦ ἱεροῦ τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνος καὶ ἡ Ἑλλὰς αὐτὴ καὶ ὁ ἄλλος κόσμος πρὸ καιροῦ τὰ γνωρίζει καὶ τὰ θαυμάζει εἰς ἡμᾶς δὲ ἔγειναν ἐσχάτως γνωστὰ καὶ τὰ ὅσα μερικώτερον ἀγωνίζεσθε καὶ συντρέχεται διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν Ἀθηνῶν· καὶ ἡ πολιορκημένη Ἀκρόπολις αὔτη ἀντιχεῖ τόρα μὲ εὐφημίας τὸ ὄνομά Σας.

Ἡ γεννηθεῖσα εἰς τὰς ψυχάς μας εὐγνωμοσύνη καὶ τὸ σέβας πρὸς τὸ ἔξοχον ὑποκείμενόν Σας, μᾶς προσκαλεῖ τυχούσης εὐκαιρίας, Νὰ σᾶς γράψωμεν τὴν παροῦσαν, καὶ νὰ ἀσπασθῶμεν ἐκ καρδίας Σὲ τὸν φίλτατον συναγωνιστήν μας, τὸν πρόμαχον τῆς ἱερᾶς ἐκείνης γῆς, διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ὁποίας καὶ ἡμεῖς ἐννέα ὁλοκλήρους μῆνας χύνομεν τὸ αἷμαμας καὶ ὑποφέρομεν τὰ χείριστα πάθη παρεπόμενα μιᾶς τόσον μακρᾶς πολιορκίας.

Ναί·βεβαιωθῆτε κύριε ὅτι εἰς τὰς ἐλλείψεις καὶ δεινοπαθείας μας δὲν δίδεται ἀνώτερος βαθμός· κρίνομεν περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν περιγράφοντες πράγματα ἤδη γνωστὰ εἰς ὅλους· ἡ σταθερότης καὶ καρτερία τῆς φρουρᾶς χάριν τῆς γλυκυτάτης πατρίδος του εἶναι ἀπαραδειγμάτιστος, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ δὲν δύναται νὰ εἶναι χωρὶς ὅρια· διὰ ταῦτα κύριε Συνταγματάρχα, εἶναι ἀνάγκη νὰ σᾶς εἴπωμεν, ὅτι ἡ φύσις αὐτὴ τῶν περιστάσεων βιάζει εἰς τὴν κατατρόποσιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ εἰς τὴν διάλυσιν τῆς πολυωδύνου ταύτης πολιορκίας· περὶ τούτου ἡμεῖς τρέφομεν τὰς χρηστοτέρας ἐλπίδας

καὶ εἰς τὴν προθυμίαν τῶν Ἑλλήνων, κατ' ἐξοχὴν δὲ εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὰς φρονίμους ὁδηγίας τῶν ἐνδόξων ἐκείνων φιλελλήνων ἀνδρῶν, τοὺς ὁποίους ἐσχάτως ηὐτύχησε νὰ δεχθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας της ἡ ταλαίπωρος Ἑλλάς. Τοῦτο θέλει εἶναι ἡ μεγαλητέρα καὶ τῶν ἰδικῶν μας πόνων ἀμοιβὴ, τὸ νὰ ἀξιωθῶμεν νὰ παραδώσωμεν εἰς τὸ ἔθνος τὴν ἱερὰν ταύτην ἀκρόπολιν ναὶ μὲν καταβρεγμένην ἀπὸ τὰ αἵματα καὶ ἱδρῶτές μας, σκεπασμένην ἀπὸ τὰ κόκκαλά μας, ἀλλ' ἀβλαβῆ καὶ ἀμόλυντον ἀπὸ βῆμα βαρβαρικόν.

Δέχθητε κύριε Συνταγματάρχα! τὰς ἐξαιρέσεις τῆς βαθείας πρὸς Σὲ ὑπολήψεώς μας· καὶ ἔῤῥωσο ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος.

ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως Ἀθηνῶν
τῇ 21 Μαρτίου 1827

οἱ Δημογέροντες Ἀθηνῶν
Ν. Ζαχαρίτσας
Ν. Καρόρης
Ξ. Βλαχόπουλος

οἱ ἀρχηγοὶ τῆς φρουρᾶς
νικόλαος κριεζιότης
Στάθης Κατσικογιάννης
Ἰωάννης μαμούρης
συμεὼν ζαχαρίτζας

ΙϚ'.

5,903

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸς τὸν κύριον Π. Ποῦλον

Σᾶς στέλλονται διὰ τοῦ παρόντος διακόσια εἰκοσιτέσσαρα γρόσια ἀριθ. 224 διὰ τὰ αὐτοῦ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς τῶν τροφῶν ὁ δὲ ναῦλος ἂς συμφωνηθῇ νὰ πληρωθῇ ἐδῶ. Αἱ τροφαὶ νὰ ἀποσταλῶσιν αὐτόθεν κατ' εὐθείαν εἰς Κούλουρην εἰς παραλαβὴν Κυρ: Κοσμᾶ Γκίνη καὶ Σωτηρίου Βαλτινοῦ, ἐπειδὴ συμφέρει εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἑνωθοῦν τὰ δύω αὐτὰ φροντιστήρια, ἡ δὲ διανομὴ θέλει διατάξει ἡ Διοίκησις νὰ γίνεται εἰς τὰ Στρατόπεδα κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Γεν. Ἀρχηγοῦ Καραϊσκάκη.

Φρόντισε νὰ φορτωθῇ καὶ ν' ἀποσταλῇ τὸ ἀραποσίτι ὡς ἄνωθεν μὲ ὅλην τὴν ταχύτητα, ἐπειδὴ τὰ Στρατόπεδα ἔχουν τελείαν ἔλλειψιν.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 26 φεβρουαρίου 1827.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Χ. Ἀναργύρου. Ἀνδρέας Ζαήμης Ἰωάννης Βλάχος.

Σ. Τρικούπης Δ. Τσαμαδὸς Κ. Ζῶτος
Α. Μοναρχίδης. Π. Μαυρομιχάλης Π. Δ. Δημητρακόπουλος

ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. Γλαράκης

Υ. Γ. ἀπὸ τὸ ἄνωθεν ἀραβοσίτι νὰ σταλῇ ἐδῶ πενῆντα κοιλὰ διὰ τοὺς λαβομένους καὶ ταὶς φαμιλλιαῖς τῶν σκοτομένων.

Γ. Γλαράκης.

ΙΖ'.

Ἀριθ. 6107

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος

Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Συνταγμ. Κύριον Θ. Γόρδωνα.

Προσκαλεῖσθε νὰ συλλέξετε τρεῖς χιλιάδας στρατιώτας, καὶ τούτους νὰ ἔχετε ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν Σας, διὰ τὴν μελετωμένην ἐκστρατείαν.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 12 Μαρτίου 1827.

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Τρικούπης Ἀνδρέας Ζαήμης Α. Χ. Ἀναργύρου
Ἰωάννης Βλάχος Δ. Τζαμαδὸς Α. Μοναρχίδης
Κ. Ζῶτος Παν. Δημητρακόπουλος.

ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. Γλαράκης

ΙΗ'.

Ἀντίγραφον τῆς παρὰ τῶν τριῶν Ναυάρχων πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν Γραφείσης ἐπιστολῆς.

Ναβαρίνον τὴν 12/24 8βρίου 1827.

Κύριοι

Μανθάνομεν μὲ ζωηρὰν ἀγανάκτησίν μας ὅτι ἐν ᾧ τὰ πλοῖα τῶν Συμμαχικῶν δυνάμεων κατέστρεψαν τὸν Ὀθωμανικὸν Στόλον ἀντισταθέντα εἰς τὸ νὰ ὑποταχθῇ εἰς πραγματικὴν ἀνακωχὴν, οἱ Ἑλληνηκοὶ Καταδρομεῖς δὲν παύουσι καταμολύνοντες τὰς θαλάσσας, καὶ ὅτι τὸ Δικαστήριον τῶν Λειῶν, τὸ μόνον (Δικαστήριον) γνωστὸν

εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Κώδικα δὲν παύει ζητοῦν νὰ δικαιολογῇ τὰς καταχρήσεις ταύτας διὰ νομικῶν διατυπώσεων.

Ἡ Προσωρινή Σας Διοίκησις φαίνεται ὅτι νομίζει πῶς οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Συμμαχικῶν Ναυτικῶν Μοιρῶν δὲν εἶναι σύμφονοι περὶ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ πάρωσι πρὸς κατάπαυσιν τῆς ληστείας ταύτης, ἀλλ' ἀπατᾶται. Ἐπειδὴ Σᾶς κηρύττομεν ἐνταῦθα ὁμοφώνως ὅτι δὲν θὰ ὑποφέρωμεν ὥστε ἐπὶ ματαίαις προφάσεσι νὰ ζητῆτε νὰ μεγαλύνετε τὸ θέατρον τοῦ Πολέμου — δηλαδὴ τὸν κύκλον τῶν Πειρατειῶν.

Δὲν ὑποφέρομεν νὰ κάμωσιν(;) οἱ Ἕλληνες καμμίαν ἐκστρατείαν, καμμίαν καταδρομὴν, κανέναν ἀποκλεισμὸν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Βώλου, καὶ τῆς Ναυπάκτου, συμπεριλαμβανομένων τῶν Νήσων Σαλαμῖνος, Αἰγίνης, Ὕδρας καὶ Πετσῶν.

Δὲν ὑποφέρομεν ὥστε οἱ Ἕλληνες νὰ κινήσωσιν ἐπανάστασιν οὔτε εἰς Χίον, οὔτε εἰς Ἀλβανίαν διὰ νὰ ἐκθέσωσι τὸν λαὸν ἐκεῖνον νὰ κατασφαγῇ κατ' ἀντεκδίκησιν παρὰ τῶν Τούρκων, θέλομεν θεωρήσει ὡς ἄκυρον πᾶν ἔγγραφον δεδομένον εἰς Καταδρομεῖς οἵτινες ἤθελον εὑρεθῇ ἐκτὸς τῶν προσδιορισθέντων ὁρίων καὶ τὰ Πολεμικὰ πλοῖα τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων θέλουσι λάβῃ πανταχοῦ διαταγὴν νὰ τοὺς συλαμβάνωσι.

Δὲν Σᾶς μένει κάμμία πρόφασις ἡ ἀνακωχὴ ἐπραγματοποιήθη ἀπὸ μέρους τῶν Τούρκων, ὁ δὲ Στόλος των δὲν ὑπάρχει πλέον· φροντίσατε ὅμως διὰ τὸν ἐδικόν σας, διότι θέλομεν τὸν καταστρέψει ὁμοίως ἂν κάμῃ χρεία, διὰ νὰ ἀναχαιτήσωμεν μίαν θαλάσσιον ληστείαν ἥτις θέλει καταντήσει νὰ Σᾶς καταστήσῃ ἐκτὸς τοῦ Νόμου τῶν ἐθνῶν.

Ἐπειδὴ ἡ παροῦσα προσωρινὴ Κυβέρνησις εἶναι χωρὶς δύναμιν, καθὼς καὶ χωρὶς ἠθικὴν διευθύνομεν πρὸς τὸ Νομοδοτικὸν Σῶμα τὰς τελευταίας ταύτας καὶ ἀμετατρέπτους ἀποφάσεις μας. Περὶ δὲ τοῦ Δικαστηρίου τῶν Λειῶν, τὸ ὁποῖον ἐσύστησε, τὸ κυρήττομεν ἀνίκανον νὰ κρίνῃ κανὲν τῶν Πλοίων μας ἄνευ τῆς ἰδικῆς μας συνδρομῆς, ἔχομεν τὴν τιμὴν κτλ.

Κόδριγγτον	Δεριννὴ	Ἕυδεν
Διοικ. τῆς Ἀγγλ. Μοίρας.	Διοικ. τῆς Γαλ. Μοίρας.	Διοικ. τῆς Ρωσ. Μοίρας

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΠΟΥΛΟΥ

Ἡμερολόγιον τῆς Ἐπαναστάσεως (*).

1826. Ἰούνιος.

Τῇ 9. «Ἐβγῆκεν ὁ Γκούρας διὰ Σάλωνα, Γ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀ. »Ἑλλάδος· ἐβγῆκαν Τοῦρκοι ἀπὸ Εὔριπον εἰς Ὠροπόν.

12. «Οἱ Τοῦρκοι ἔκαμαν ἐπιδρομὴν εἰς τὴν Ἀττικήν, ἦλθαν εἰς Κηθυσιὰν ἐπῆγαν εἰς τὸν Δράκον, καὶ τὴν ἴδιαν μέρα ἐγύρισαν περνῶντας κοντὰ ἀπὸ τὴν χώραν. Ἐστρατοπέδευσαν εἰς Καπαντρίτι.

Ἐστήσαμεν στρατόπεδον εἰς Κολομπίθιζαν.

«Ὁ Γκούρας πηγαίνωντας ἕως Δομπρέναν ἐγύρισε πίσω διατὶ τὸν ἄφησεν ὁ Κριζιώτης καὶ Βάσος, αὐτὸς δὲν εἶχε παρὰ τοὺς ψυχουιούς του.

»Οἱ Καπετ. Κριζ. καὶ Βάσος ἐπῆγαν καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Μαούνια, ἐκεῖ ἔκαμαν εναδυὸ πολέμους μὲ τὸν Ὁμὲρ Πασιὰ στὸν κάμπον.

29. »Τὸ Σῶμα τοῦ Κιουταγῆ κατέβη εἰς Θήβαν καὶ μέρος εἰς Καπαντρίτι. (ἀφοῦ τὸ Μεσολόγγι τὸ ἐνίκησεν ἡ πεῖνα τὴν 4ην Ἀπριλλίου· διεδόθη ἡ ἀπελπισία εἰς ὅλους. ἔκαμε τοὺς πληρεξουσίους νὰ παύσουν τὴν Συνέλευσιν, καὶ ἀκολούθως ὅλην τὴν Δ. καὶ Α. Ἑλλάδα νὰ παύσῃ τὸν πόλεμον· ὅλοι οἱ Στρατηγοὶ ἐτούρκευσαν, ὁ Σαφάκας, Κοντογιάννης, Διοβουνιώτης, Ῥούκης, ἔξω ἀπὸ τὸν Καραϊσκάκην, τὰ ἀθάνατα ἀπομεινάδια τοῦ Μεσολογγιοῦ, Τζόγκαν, Ῥάγκον, Σκαλτζᾶν, Πανουριᾶν καὶ Κατζικογιάννην.

30. »Οἱ Τοῦρκοι ἔφθασαν εἰς Ἀθήνας: Τὸ Στρατόπεδον τῆς Κολομπίθιζας ἐσκόρπισεν· ὁ Κριεζώτης καὶ Βάσος ἐπῆγαν εἰς Μέγαρα· αἱ Ἀθῆναι πολιορκήθησαν. Ὁ Γκούρας ἦτον μὲ τὴν γνώμην ν' ἀφήσωμεν τὴν χώραν, οἱ Ἀθηναῖοι ἀποφασίζουν νὰ τὴν βαστάξουν· ἡ Δύναμις τοῦ Γκούρα μὲ τοὺς ἄλλους ὁπλαρχηγοὺς μόλις ἦτον ἕως πεντακόσιοι· οἱ Ἀθηναῖοι ἕως 800 ἐξ αἰτίας ὁποῦ τοὺς ἐσκόρπισε πρῶτον ἡ λεηλασία τῶν Στρατιωτῶν καὶ δεύτερον ὁ ἄσχημος τρόπος τοῦ Γκούρα ὁποῦ ἐφέρθη εἰς τοὺς Ἀθηναίους συνάζοντας ἔρανον βίαιον εἰς Ἀμπελάκη μὲ τὸν Μάνταλλον καὶ τλπ.

(*) Τὸ πρωτότυπον παρὰ τῷ υἱῷ αὐτοῦ κ. Ἰ. Π. Πούλῳ.

Ἰούλιος. Ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῶν Ἀθηνῶν.

«Ὁ ἐχθρὸς καταγίνεται εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἐκπόρθησιν τῆς χώρας· προχωρῶν καθημέραν ἐκυρίευε τὰς ἔξωθεν θέσεις, ἔκοψε χανδάκια σχεδὸν τριγύρω τῆς χώρας, ἔστησε προμαχῶνα εἰς Ἁγίαν Μαρίναν, εἰς Γεράνι, εἰς Σκλέπα Ἀλώνια καὶ ἐκτυποῦσε τὸν ἀδύνατον τοῖχόν της· οἱ πολιορκούμενοι ἀφοῦ ἔκαμαν πολλὰς ἐξόδους τελευταῖον περιωρίσθησαν νὰ ὑπερασπισθῶσι τὴν χώραν· ἦλθεν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Μηνὸς καὶ ἓν ἄλλο Σῶμα Ἀθηναίων ἕως 150 μὲ τὸν Ν. Ζαχαρίτζαν, Ν. Δανίλη καὶ τὸν Κώστα Λαγουμτζῆν: τὸ τοῖχος παλαιὸν καὶ ἀδύνατον ἐχαλοῦσεν εἰς πολλὰ μέρη, τὸ ἀκούραστον ὅμως τοῦ πολιορκουμένου ἐδιόρθωνε τὰ χαλασμένα : τὸ κτύπημα ἐγίνετο μὲ 10 κανόνια ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ δύο μεγάλα 18 ὀκάδ. ἡ μεγάλη ἔκτασις τῆς χώρας καὶ ἡ ἀδυναμία τῶν τειχῶν ἐκατάσταιναν ἀδύνατον τὴν ὑπεράσπισιν : ὁ Στρ. Γκούρας ἔγραψεν εἰς τὸν Κριεζώτην ζητῶντας 300 στρατιώτας, καὶ τὸν ἴδιον: αὐτὸς μὲ τὸ Σῶμά του, καὶ μὲ τὸν Βάσον ἐπρόλαϐαν καὶ ἔπιασαν τὴν Λεψίνα, ἐὰν τοῦτο δὲν ἐγίνετο ὁ ἐχθρὸς ἤθελε προχωρήσει καὶ εἰς Μέγαρα. Ἐκεῖ ἐπολέμησαν τὸν ἐχθρὸν καταρχάς, ὁ ὁποῖος ἐδοκίμασε νὰ πιάσῃ αὐτὴν τὴν θέσιν· ἔγραψαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι προσκαλοῦντες τὸν Κριεζώτην, ἐστάθη ὅμως ἀδύνατον ἐπειδὴ ἦτον ἐγγιγμένος μὲ τὸν Γκούραν.

Ἐν τοσούτῳ ὁ ἐχθρὸς ἐκτυποῦσε τὴν χώραν δυνατὰ, ἐχάλασεν πολὺ μέρος τῶν τοιχῶν καὶ ἡ χώρα ἐκινδύνευε νὰ πέσῃ.

Τὸ Στρατόπεδον εἰς Λεψίνα ἐσυσταίνετο γενικόν, ὅμως ἀνέτοιμον ἀκόμη νὰ ἐπιχειρισθῇ μὲ ὅλα τὰ Γράμματα τῶν πολιορκουμένων.

Τελευταῖον ἡ χώρα μετὰ 35 : ἡμερῶν πολιορκίαν καὶ κτύπημα ἔπεσεν εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ, οἱ δὲ πολιορκούμενοι κατέφυγαν εἰς τὸ φρούριον.

Ὕστερα ἀπὸ ἕνα κτύπημα σφοδρὸν 48 ὡρῶν ἀδιάκοπον, ἀφοῦ ἐχαλάσθη ἕνα πολὺ μέρος τῶν τειχῶν, ἐχώθη μέσα τὴν 3ην Αὐγούστου.

Αὔγουστος. Ὁ ἐχθρὸς ἔρριψεν ὅλην τὴν προσοχήν του εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἄλλαξε τοὺς προμαχῶνας εἰς ἁρμοδιώτερον τόπον, ἐσύστησεν ἄλλας εἰς Σέγγιος καὶ Πνύκα μὲ Βόμϐας καὶ ἔτσι μὲ Κανόνια καὶ Βόμϐας ἐκτυποῦσε τὸ φρούριον ἄκοπα καὶ δυνατὰ, καταρχὰς διὰ τὴν στενότητα τοῦ φρουρίου καὶ ἔλλειψιν τοῦ ὑπογείου ἐπροξενεῖτο μεγάλη βλάϐη, ἡ συχνότερη ποσότης τῶν λαϐονομένων δὲν ἐκατέϐαινεν ἀπὸ τοὺς 15 ἀπὸ τοὺς ὁποίους τὸ ἓν τρίτον

ἐχάνετο. Ἰατρὸς χειροῦργος ὁ Χασάνης χωρὶς ἰατρικὰ ὅμως. Μετὰ τὴν ἐκπόρθωσιν τῆς χώρας οἱ Ἀθηναῖοι ἐστενεύθησαν στὸ φρούριον, καὶ ἐπαραπονοῦντο μὴν εἰμποροῦντες νὰ οἰκονομηθῶσιν. Ἐμβῆκαν μέσα χωρὶς νὰ ἔχουν πρόβλεψιν. Χωρὶς καταλύματα καὶ τλπ· τὸ νερὸν ὀλίγον καὶ δύσκολον. Ἕως ἑπτακόσια γυναικόπεδα ἐβγῆκαν μὲ μεγάλον κίνδυνον ὑστερότερα.

6 τοῦ Σωτῆρος ἐπαρρησιάσθησαν τὰ στρατεύματά μας εἰς Χαϊδάρι μαζὺ καὶ ὁ Συνταγμ. Φαββιέρ, ἔδωσαν μίαν μάχην καὶ ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τοὺς Τούρκους.

8 ἔδωσαν δευτέραν μάχην, οἱ ἐχθροὶ ἑτοιμασμένοι καὶ πολλοί, ἡ μάχη ἐβάσταξεν ὅλην τὴν ἡμέραν ὄχι ὅμως *διακριτική*: καὶ τὰ δύο μέρη ἐπολεμοῦσαν ἀπὸ τὰ ταμπούρια τους· οἱ ἕλληνες ἐδιαφενδεύοντο καὶ μὲ ἐφορμὰς ἕως τὸ βράδυ, τὴν ἐρχόμενην *αὐγὴν* ἔφυγαν τὰ στρατεύματά μας.

Ὅλον τὸν μῆνα ὁ ἐχθρὸς ἐκτύπησεν τὴν Ἀκρόπολιν μὲ μεγάλην ἐπιμονήν, τὰ διατρέξαντα φαίνονται εἰς τὸ ξεχωριστὸν Ἡμερολόγιον τοῦ φρουρίου.

1827=Μαρτίου 14:

(Αἴγινα)

Σήμερον ἦλθεν ὁ Μακριγιάννης μὲ τὸν τρίτον Παιζοδρόμον τοῦ Κάστρου, Γιάννην Λεψινιώτην, ἡ Ἐκστρατεία διὰ τὸ σήκωμα τῶν Μενοϊτῶν ἀνέμεινε—εἶδεν ἡ Διοίκησις τὰ γράμμ. τοῦ Κολ. Φαβιὲρ ὁ ὁποῖος γράφοντας ὅτι κινδυνεύουν τέλος πάντων ἐξ αἰτίας τῆς ἀγνωσίας καὶ τοῦ κεφαλισμοῦ τῶν ἀτάκτων, διαμαρτύρεται δημοσίᾳ ἐπειδὴ ἀπέτυχε καὶ τὸ ὑστερινὸν πρόβλημα νὰ βγῇ ἔξω, διὰ ὅσους χαμοὺς ἐδοκίμασε, καὶ θὰ δοκιμάσει τὸ τακτ. Σῶμα, καὶ διὰ ὅσα ἀποτελέσματα δυστυχίας ἤθελεν ἀκολουθήσουν.

ἡ Διοίκησις ἔβγαλε Κόπιαις τῶν Γραμμάτων παντοῦ. Ἐπροσκάλεσε τὸν Κολ. Γόρδον καὶ τοῦ ἐπρόβαλε νὰ ἐπιχειρισθῇ τὸ σχέδιον τοῦ Κολ Φαββιέρ, ἤτοι νὰ ἐκστρατεύσῃ μὲ 3,000 εἰς τὴν χώραν· ὁ Κολ. εἶπεν ὅτι στρατιώτας ἕτοιμους τόσους δὲν ἔχει, καὶ μ'ἕνα λόγον οἱ στρατιῶται δὲν ἐσυνείθησαν νὰ πολεμοῦν· ἐγὼ λέγει ἔχω εὐχαρίστησιν νὰ πάγω φθάνει νὰ ἔχω μόνον ἕνα μέτριον Σῶμα σίγουρον νὰ μὴν μ' ἀφήσῃ στὸν κάμπον.

ἡ ἐκστρατεία τοῦ Κολ. Γόρδον ἀνεβλήθη σήμερον.

15 Μαρτίου

ἦλθεν εἴδησις ἀπὸ Καστρὶ ὅτι εὐχαριστήθησαν νὰ ἔλθουν εἰς Πόρον. ἤτοι ἑτοιμάσθησαν ὅλοι οἱ ἐδῶ Πληρεξούσιοι.

Μετὰ τὸ γεῦμα ὁ Κολ. Γόρδον ἐπῆγεν στὴν διοίκησιν νὰ πάρῃ τὴν ἀπόφασιν διὰ τὴν ἐκστρατείαν τὴν ὁποίαν ἄρχισεν. ὕστερα λοιπὸν ἀπὸ ἀρκετοὺς λόγους ἀπεφάσισεν ἡ διοίκησις, καὶ ἐδιώρισε νὰ ἐξακολουθήσῃ ὁ Κολ. Γόρδον τὴν ἐκστρατείαν του.

ὁ Κολ. Γόρδον ἔδωσεν εἰς τοὺς Σουλιώτας ἐγγύησιν διὰ 10 χ. γρόσια ἂν τρέξουν εἰς βοήθειαν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἀποφασίσουν νὰ ἐμβοῦν στὴν χώραν κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Κολ. Φαββιέρ, τὰ γρόσια τὰ ἔταξεν ἡ Διοίκησις εἰς αὐτοὺς καὶ *αὐτὸς τοὺς ἐγγυᾶται ἂν δὲν τὰ δώσῃ ἡ διοίκησις.*

16. εἴδησις, ὅτι ὁ Γενναῖος ἔφθασεν εἰς Καλαμάκι. ἐγὼ ἀναχωρῶ μὲ τὸν Κολ. Γόρδων.

17. ἐφθάσαμεν εἰς Πόρον τὸ Μεσημέρι.

(Πόρος.)

ὁ Λορδ. Κόχραν ἐδῶ μὲ τὴν Γουλέταν του. εἶναι καὶ ὁ Βλάκκιερ ἐδῶ. οἱ Πληρεξούσιοι ἔμαθα, ὅτι σχεδὸν ἦλθαν ὅλοι ἀπὸ Καστρί, οἱ μὲν ἐδῶ, οἱ δὲ εἰς Δαμαλᾶν.

18. ἦλθεν ἡ Διοίκησις καὶ σωρὸς Πληρεξουσίων ἀπὸ Αἴγιναν ἐξέδωκε προκήρυξιν ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως διὰ Τροιζῆνα.

εἴδησις ἀπὸ Σπέτζαις, ὅτι ἐπέρασαν δύο Ἀτμοκίνητα, καὶ πήγαιναν στὸ Ἀνάπλι.

19. φιλονεικία πάλιν τῶν Πληρεξουσίων διὰ τὸν τόπον. ἄλλοι λέγουν νὰ μείνουν ἐδῶ, ἐπειδὴ ὁ Δαμαλᾶς δὲν τοὺς χωρεῖ, ἄλλοι θέλουν στὸν Δαμαλᾶν καὶ μὲ αὐτοὺς ὁ Κολοκοτρώνης — ἡ Διοίκησις ἄρχισε τὰς Διοικητικάς της ἐργασίας ἐδῶ.

κἀμμίαν εἴδησιν ἀπὸ τὴν Ἀθήναν δὲν ἔχομεν.

20 εἴδησις ἀπὸ Σύραν, ὅτι ἡ ἀρμάδα ἐβγῆκε ἀπὸ Δαρδανέλλια διευθυνομένη διὰ τὴν Εὔριπον μὲ 5 χ. στρατεύματα.

ὁ Τρικούπης μοῦ εἶπεν ὁποῦ τὸν ἐρώτησα διὰ τούτην τὴν εἴδησιν· ὅτι τώρα πρέπει νὰ λυθῇ τὸ αἴνιγμα τῆς Διαπραγματεύσεως.»

λέγουν τώρα ὅτι ἡ ἀρμάδα ἐμβῆκεν εἰς τὸν Κόλφον τοῦ Βώλου 25: Φορτηγὰ καὶ 15: Πολεμικὰ καὶ ἰδοὺ λυμένο τὸ αἴνιγμα:

21. Σήμερα ἡ Διοίκησις ἀπέρασεν ἀντικρὺ μὲ τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Συνελ. καὶ ἄλλους Πληρεξουσίους».

ἡ χθεσινὴ τρομακτικὴ εἴδησις τῆς ἀρμάδας δὲν ἐβγῆκε ἀλήθεια, ὅτι ἑτοιμάζεται· καὶ ἐμβαρκάρει στρατ.

22. ἐγύρισαν οἱ Πεζοδρόμοι πίσω. ὁ Ἠλίας καὶ Γιάννης· ὁ πηγαιμός τους ἐμψύχωσε πολὺ τὴν φρουράν.

Σήμερον ἐπῆγα εἰς τὴν Γουλέταν τοῦ Λὸρδ Κόχραν μὲ τοὺς Πεζοδρόμους, καὶ ὕστερα μὲ τὸν Στρ: Νικήταν.

Ἐπῆγαν οἱ Πληρεξούσιοι ἀντικρὺ στὸν Δαμαλᾶν μαζὺ καὶ ὁ κὺρ Ζαΐμης τοῦ κάκου ὅμως. Ἐκεῖνοι δὲν τοὺς δέχονται χωρὶς ἐξέτασιν ἔξω ἀπὸ τὴν Συμφωνίαν εἰς τὰ Ἄρθρα ὁποῦ ἔκαμεν διὰ τοῦ Κυρίου Church καὶ ἔτσι πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα· ἀλλοίμονον, εἶναι ψυχραμένος πολὺ ἐπειδὴ τὸν ἐγέλασεν ὁ Κολοκοτρώνης.

23. τούταις ταὶς ἡμέραις χειμῶνας, χιονιᾶς.

Σήμερον δὲν ἐπῆγεν ὁ κ. Church.

Οἱ ἐδῶ Πληρεξούσιοι γυρεύουν πάντα τὴν εἰρήνην. Σήμερον ἐπαρακάλεσαν τὸν Κύριον Γ. Κουντουριώτην νὰ περάσῃ ἀντικρὺ νὰ μεσιτεύσῃ νὰ σταθοῦν εἰς ἐκεῖνα τὰ Κεφάλαια ὁποῦ ἐσημείωσεν ὁ Church Γράφε ικαὶ ὁ Λόρδ Κόχραν καὶ Church, καὶ τοὺς ἐπιπλήττουν διὰ τὴν ἰσχυρογνωμίαν τους, λέγοντες, ὅτι ἂν δὲν σᾶς ἰδοῦμεν ἑνωμένους τούταις ταῖς ἡμέραις, ἐμεῖς φεύγομεν.

κάμμίαν εἴδησιν ἀπὸ τὸ ὀρδὶ τῆς Ἀθήνας.

24. εἴδησιν περὶ τῶν κινημάτων τοῦ στρατ. τῆς Ἀντ. εἰς τὰς 22: ἐπροχώρησαν τὴν νύκτα συγχρόνως ἀπὸ τὸ Κερατσίνι, καὶ Πειραιᾶ, καὶ ἔκλεισαν μὲ ταμπούρια τὸ μοναστῆρι ἐπῆγαν οἱ τοῦρκοι καὶ τοὺς ἐδίωξαν· ἄλλο δὲν ἠξεύρω.

Ἀπέρασεν ὁ Κύριος Γ. Κουντουριώτης καὶ ἄλλοι πολλοὶ διὰ νὰ ὁμιλήσουν ν' ἀγαπηθοῦν καὶ νὰ μονιάσουν.

25. τὸ πρωῒ ἐνῷ ἐμβαρκάραμεν ὡς ἑκατὸν στρατιώτας ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Κολ. Γόρδον, καὶ ἐνῷ ἐμβαινόβγαιναν οἱ στρατιῶται ἀπὸ τὸ Καράβι ἐπιάσθηκαν ὅρου πόρου οἱ Ποργιῶται ἐσκότωσαν ἕνα καὶ ἐκτύπησαν ἄλλους, ἄναψεν ὁ καυγᾶς, ὅλοι οἱΠοριῶτες στὰ ἄρματα, ὥστε εἴδαμεν, καὶ ἐπάθαμεν νὰ τοὺς καταλλαγιάσωμεν· οἱ στρατ. ἐβγῆκαν ἀντικρὺ στὴν στεριὰ διὰ νὰ ἐμβαρκαρισθοῦν αὔριον.

Σήμερον ἔγραψαν ἀπὸ τὸν Δαμαλᾶν, ὅτι νὰ πάγουν οἱ ἐδῶ Πληρεξούσιοι ἀντικρὺ καὶ αὔριον ἔμεινε νὰ πάγουν.

ἡ γουλέττα τοῦ Λόρδ Κόχραν ἐπῆγε κιάρραξε κοντὰ στὸν Δαμαλ. Κανόνια Ἀκούονται σήμερον ἀπὸ τὴν αὐγὴν κατὰ τὴν Ἀθήνα.

26. Ἐπῆγεν ἀντικρὺ ὁ Πρόεδρος τῆς Δ. ἐπ. μὲ τὴν παραίτησιν· ἡ Συνέλ. δὲν τὴν ἀνέγνωσεν· μάλιστα ἔγραψεν εἰς τὸν Λόρδ Κόχραν, ὅτι νὰ διευθύνεται εἰς τὴν Δ. ἐπιτρ.

Λέγουν, ὅτι ἐβγῆκαν καὶ ἄλλοι πεζοὶ ἀπὸ Κάστρο.

Λέγουν, ὅτι γίνεται φρικτὸς πόλεμος στὴν Ἀθήνα·

27. Ἐπῆγαν ὅλοι οἱ Πληρεξούσιοι ἀντικρύ· καὶ ἡ Δ. Ἐπ. Ἐπάτησεν ὁ Λόρδ. Κόχραν τὴν Γῆν τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὴν σημερ. Συνέλλευσιν ὑπεγράφη τὸ Δίπλωμα τοῦ Λόρδ. Κόχραν. Ἐκεῖνο ὁποῦ εἶχε κάμει ἡ Διοίκησις· καὶ ἡ Πληρεξουσιότης νὰ κάμῃ Μυστικαῖς Ἐκστρατείαις, καὶ ὕστερα νὰ δίνῃ λόγον εἰς τὴν Διοίκησιν.

Ἐπροβλήθη περὶ Διοικήσεως ἐπειδὴ ὁ Κόχραν τοὺς βιάζει· ὁ Λαὸς βλέποντες τὴν Γουλέταν στὰ πανιὰ ἐφώναζε ὑπογράφτε θὰ Σᾶς σκοτώσωμεν ἂν φύγῃ ὁ Κόχραν·ἄλλοι εἶπαν νὰ ὀνομάσουν μίαν Ἐπιτροπὴν διὰ τρεῖς Μῆνας, ἐπετάχθηκε ὁ Γεννάδιος τὸ καλήτερον εἶναι νὰ ξυπνήσωμεν τὸ Μιλέτι μας (;) ὅλοι ἐφώναξαν καλον ἀνέμεναν ὅμως διὰ αὔριον.

28. Συνέλευσις δὲν ἔγινεν συνῆλθον τμηματικῶς οἱ Πληρεξούσιοι νὰ στοχασθοῦν περὶ τοῦ Σχήματος τῆς Διοικήσεως ἡ γνώμη του ἔκλινε εἰς τὸ Βουλευτικόν, καὶ τρεῖς Ἀντικυβερνήτας.

Σήμερα ἐπῆγεν ὁ Λόρδος Κόχραν νὰ δώσῃ τὸν ὅρκον τῆς πίστεως εἰς τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν. Τὸν ὑπεδέχθησαν εἰς τὴν Συνέλευσιν. Ἐκεῖ πρῶτον ἐφανέρωσε τὴν αἰτίαν τοῦ πηγαιμοῦ του καὶ ὕστερον, τοὺς εἶπεν, ὅτι αὐτὸς εἶναι ἕτοιμος νὰ χύσῃ τὸ αἷμά του, φθάνει οἱ ἑλλ. νὰ σταθοῦν ἑνωμένοι εἰς τὴν ἀπόφασίν των, ὕστερα ἐρώτησε ποῦ θέλει ὁ Πρόεδ. κάμῃ τὸν ὅρκον, στὸν Σταυρόν, ἢ στὸ Σπαθί του, ἀπεκρίθη στὸ Σπαθί του, καὶ ἔτσι ὡρκίσθη τὸν ὅρκον τῆς πίστεως.

Μετὰ ταῦτα ὡμίλησε περὶ τῶν Ἀθηνῶν ὅτι εἶναι ἡ πρώτη ἀνάγκη καὶ ὅτι τὰ θαλασινὰ κινήματα χωρὶς τὴν σύμπραξιν τῆς Ξηρᾶς δὲν φθάνουν. μετ' ὀλίγον ἀνεχώρησε.

30. ὅλην τὴν ἡμέραν οἱ Πληρεξούσιοι τμηματικῶς ἐσκέπτοντο περὶ Διοικήσεως· οἱ Νησιῶται ἐνάντιοι εἰς τοῦ Καποδιστ. ὁ Κολέτης Πληρ. τοῦ Καραϊσκάκη ἐνάντιος εἰς τὸν Τσούρτς ἐφαγώθηκαν ἕως τὸ δειλινὸν πολλοὶ ἔφυγαν ἀπελπισμένοι· τέλος πάντων ἡ φωνὴ τῶν πολλῶν τοὺς ἐμάζωξε τὸ βράδυ βράδυ, καὶ συνελθόντες εἰς Συνελ. ἐψήφισαν τὸν Καπ. Κυβερνήτην ἑπταετῆ, καὶ τὸν Τσοὺτς ἀρχιστρ.

Διὰ τὴν αὔριον ἄφησαν νὰ ἐκλέξουν τοὺς ἀντικυβερνήτας.

31. Σήμερον πάλιν φιλονικίαι.

αἱ Νησιῶται εἶχαν μερικὴν Μάζωξιν.

ὁ Ἅμιλτων γράφει εἰς τὴν Συνέλ. ὅτι ἐντὸς τῆς ἡμέρας πρέπει νὰ συστήσουν Διοίκησιν· ἀλλέως ἀναγκάζεται νὰ κοινοποιήσῃ τὴν ὑ-

πάρχουσαν ἀναρχίαν εἰς τὴν Ἑλλ. καὶ ἐκ τούτου θέλει ἐγκαταλειφθῶμεν καὶ ἀπὸ τοὺς φίλους μας καὶ ὅτι ἐν τοσούτῳ θέλει φροντίσει νὰ σώσῃ καὶ τὴν φρουρὰν τῶν Ἀθηνῶν.

ἔγραψεν ὁμοίως ὁ Α. Στόλαρχος εἰς τοὺς ἀρχ. τῆς Συνελ. λέγοντας ὅτι «τὸ Νιόκαστρον, καὶ τὸ Μεσολόγγι ἐχάθη ἐξαιτίας τοῦ Πάσχα....ἡ Ζωὴ τοῦ Λαοῦ κινδυνεύει, τὰ Κάστρα τοῦ . . . . πέφτουν, καὶ ἂν δὲν παύσῃ τούτη ἡ παράξενη κατάχρησις τῶν ἑορτῶν μὲ τὴν πτῶσιν τῶν Ἀθηνῶν θέλει ἰδοῦμεν τὴν ἀπόδειξιν τῆς ὀκνηρίας τοῦ Λαοῦ· γνωρίζωντας λοιπὸν τὰ ἐπακόλουθα ἀπὸ τὴν ἀργοπορίαν τοῦ Στόλου καὶ πεπεισμένοι ὅτι τοῦτο τὸ Πάσχα θέλει εἶναι τὸ τελευταῖον εἰς τὴν ἑλλ. Σᾶς ὁρκίζω ὡς Πνευμ. ὁδηγοὺς τοῦ Λαοῦ, καὶ ὑπουργοὺς τοῦ Εὐαγγελίου νὰ κηρύξετε εἰς τὸν Λαὸν νὰ παύσῃ τούτη ἡ κατάχρησις τῶν ἑορτῶν, οἱ ἕλληνες δὲν θέλουν νὰ ἐμβοῦν στὰ Πολεμ. Καράβια ἐξαιτίας τοῦ Πάσχα. ἂς ἀναβάλλωμεν τὴν ἑορτὴν εἰς ἕνα ἄλλον καιρὸν καλλήτερον .... ὁ Μακρυγ. γράφει μερικὰ Γράμμ. ὅτι τὴν 29 τὴν νύκτα ἐκατέβηκαν κάτω οἱ Ἀθηναῖοι μὲ τὸ τακτικὸ καὶ ἔπιασαν τὴν Δάμπιαν καὶ τὰ Καμήνια· ὁ ἀρχηγὸς ὅμως ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος δὲν ἔπιασε τῆς προμελετημέναις θέσεις.

ὁ Κόχραν ἐπῆγεν ὡς τὴν ὕδραν.

Ἡ Καρτερία ἔφυγε χθὲς τὸ βράδυ διὰ Π.

Ἀπρίλιος.

1. οἱ Πληρεξούσιοι συνηγμένοι εἰς τμήματα κατεγίνοντο νὰ ὀνομάσουν τοὺς τρεῖς Κυβερνήτας· οἱ ὑδραιοσπετσοτοψαρριανοὶ ὠνόμασαν τὸν Μαρκῆν τὰ δὲ ἄλλα τμήματα ὠνόμασαν πολλοὺς μὰ δὲν ἐξεχώρισαν κανένα.

Γραφὴ τοῦ Καραϊσκάκη πρὸς τὴν Συνέλ. ὅτι ἔμαθεν ἀνελπίστως νὰ λέγουν μερικοί, ὅτι ἐγὼ δὲν δέχομαι τὸν Τσούρτσ διὰ πρῶτον Στρατηγόν· σπεύδω λοιπὸν νὰ Σᾶς εἰδοποιήσω, ὅτι ἐγὼ μήτε ἐφαντάσθηκα τὸ τοιοῦτον καὶ δέχομαι μετὰ χαρᾶς τὸν ἄνδρα ὡς ἀνώτερόν μου.

Εἴδησιν, ὅτι ὁ Ἰβραΐμης ἐκινήθη, ἐπῆγεν εἰς Καλαμάτα ἐσκλάβωσε χωριὰ σύμψυχα καὶ ἄλλα ἐπροσκύνησαν.

» Εἴδησις, ὅτι ἕνα Σῶμα ὡς 2 χ. στρατιῶται ἔφθασεν εἰς Καλαμάκι διὰ τὸ Στρ. τῆς Ἀττ. μὲ τὸν Σισίνην καὶ Σουλιώτην.

2. ἐγύρισεν ὁ Λόρδ Κόχραν.

Σήμερον έγινε Συνέλευσις, επρόβαλε κάθε τμήμα τα υποκείμενα όπου ωνόμασε και έγινε ψηφοφορία.

ό Ἰωάννης Μαρκής έγινε δεκτός χωρίς ψήφον.

ό Γεώργιος Π. Μαυρομιχάλης έλαβε τας ψήφους εκ του Μωρέως

ό Ἰωαννούλης Νάκου εκ της ρούμελης.

ή Συνέλευσις εψήφισεν αρχηστράτηγον τον Τσούρτσ· τον επροσκάλεσε να δώση τον όρκον και είπεν αύριον.

3. Σήμερον ό Στρατηγός Richard Church επέρασεν αντικρύ φορεμένος ελληνικά και παρρουσιασθείς εις την Συνέλευσιν έδωσε τον όρκον του, το βράδυ εγύρισε.

Λέγουν, ότι ό καλός Κολονέλ. Φαββιέρ να κατέβη κάτω εις την χώραν, και να εκυρίευσεν αρκετόν μέρος της Πλάκας· ή Συνέλευσις δεν έκαμε τίποτ' άλλο σήμερα.

4. ό Κολ. Γόρδων εδιωρίσθη Στρατηγός του Πυροβολικού.

5. Σήμερον με εζήτησεν ό Κολ. Heidec διά Γραμματέα της Ἐπιτροπής των Κομητάτων.

Ἔγινε Σήμερα Συνέλευσις δεν απεφάσισε τίποτε εφάνησαν ένα Κομπόϊ Καράβια, ό Κόσμος εξαφνιδιάσθη ότι είναι ή Ἁρμάδα εφάνη στο Σανγγιόργγι.

Εἴδησις, ότι οί Σφακιανοί έπιασαν μίαν Κορβέταν τούρκικην καινούριαν του Μεϋμεταλή.

απόψε ανεχώρησεν ό Λόρδ Κόχραν και Στρατ. Τσούρτσ διά το Στρατόπεδον της Ἀττικής.

Εἴδησις, ότι ό Κολ. Φαββιέρ εβγήκε από το Φρούριον· μου γράφει ό Ψύλλας ότι εμβήκε ό Μακρυγιάννης με 700 και εβγήκεν ό Φαββιέρ με 15: *(μπόσικο)*.

6. Εἴδησις ότι εβγήκε παιζοδρόμος μόνον από το φρούριον, και ότι όσα είπαν χθες ψεύματα.

7. Εἴδησις ότι ή Ἁρμάδα εβγήκε.

ό Κολ. Γόρδον ανεχώρησεν.

Φιλονεικία εις την Σημερινήν συνέλευσιν περί των κληρικών να μην ανακατόνωνται εις τα Πολιτικά.

8. Εἴδησις Αἴγιναν, ότι χθες από το Μεσημέρι έως της 2 ώρας της νυκτός εις τον Πειραιά εγινίκανε πόλεμοι—δεν ηξεύρομεν τί έγινε.

« τα Γράμματα του Φρουρίου σημειουμένα τη 3 του ενεστώτος έλεγαν, ότι από την Κυριακήν, ύστερα δεν στέκεται κανένας έλληνας, ότι έχουν να κάμουν πέντε φανούς στον Πύργον δύο ημέ-

ρας προτοῦ νὰ βγοῦν καὶ ὅποιος εἶναι χριστιανὸς νὰ τρέξῃ νὰ τοὺς βοηθήσῃ διὰ νὰ γλυττώσουν κανένα λαβωμένον καὶ ἄῤῥωστον.

Σήμερον ἦλθαν τὰ δύω Καράβια ὁποῦ ἦσαν διορισμένα εἰς τὸν Ὠροπὸν, ὁ Νέλσων καὶ ἕνα ἄλλο.

9. ἐγύρισεν ὁ Κόχραν ἀπὸ τὸ Ὀρδί—

ὁ ἀρχιστράτηγος ἐπέβαλε σχέδιον περὶ Στρατιωτικοῦ εἰς τὴν Συνέλευσιν.

10. Σήμερον ἐπιστρέφει εἰς Πειραιᾶ ὁ Κόχραν μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλα πολεμικά.

ἀναχωροῦμεν καὶ ἐμεῖς διὰ Αἴγιναν.

ἀπεράσαμεν ἀπὸ Μέθενα.

τὸ βράδυ ἐφθάσαμεν εἰς Αἴγιναν.

μᾶς εἶπαν, ὅτι ἔγινε πόλεμος χθές.

11. τὸ Γιόμα ἀναχωροῦμεν διὰ τὸ Στρατόπεδον.

τὸ βράδυ ἐφθάσαμεν εἰς Κούλουρη.

(Ἀμπελάκι.)

12. ἔδωσε διαταγὴν ὁ Ἀρχιστρ. νὰ περάσουν ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ, καὶ στρατιῶται ὁποῦ εὑρίσκονται εἰς Σαλαμῖνα· — μερικοὶ Σουλιῶται ἄρχισαν νὰ γυρεύουν *Λουφὲρ* οἱ ἀρχηγοί των ἀπέρασαν μὲ ὅσους τοὺς ἀκολούθησαν ὁ Ἀρχιστρ. ἐπῆγε στὴν Κούλουρην νὰ βγάλῃ καὶ τοὺς ἐκεῖ, καὶ γυρίζοντας ἀπέρασε στὸ Κερατσίνι.

ὁ Λόρδ. Κόχραν πῆγε στὸν Φαληρέαν.

οἱ στρατιῶται ἐδῶ φωνάζουν γυρεύουν *Λιοφὲ*— τὸ Σῶμα τοῦ Γράμαν μὲ ὅλον ὁποῦ ἐπῆρε ἀπὸ ἕνα τάλ. ἀνέμεινεν ὅλον καὶ ὁ Γιάννης Γεωργάφτσης ὁ Λέχος ἀνέμεινε καὶ ἡ γεννειότης του.

ἐμεῖς ἐκάμαμε μία Καλύβα Δυτικὰ τοῦ χωριοῦ καὶ ἐκαθήσαμεν· τὸ βράδυ ἦλθεν εἴδησις ἀπὸ Πειραιᾶ, ὅτι ἐβγῆκαν ἀπὸ τὸ Κάστρο Δέκα, ὅμως δὲν ἦλθαν ὅλοι.

ἦλθε μόνον ὁ Συμ. Ζαχαρίτζας χωρὶς τουφέκι, λέγων, ὅτι ἐβγῆκε ὁ Ν. Καρόρης καὶ ἄλλοι ἑπτὰ μὰ αὐτοὶ ἐκάμανε κατὰ τὸν Τρελλὸ καὶ αὐτὸς κατὰ τὸν Λόγγο.

ὁ Γεώργης ὑδραῖος λέγει, ὅτι ὁ Καρόρης ἐπιάσθη ζωντανὸς καὶ ἄλλοι τρεῖς. Λέγουν ὅτι ὁ Ἰβραΐμης νὰ ἦλθεν στὴν Τριπολιτζιὰν καὶ νὰ ἐσκόρπησε τὸ Ἄργος.

13. τὰ Καράβια ἐκίνησαν διὰ τὸν Περαιᾶ, πρὸς τὸ Μεσιμέρι ἐμβῆκαν μέσα, ἐβγῆκε ὁ ἴδιος Λόρδ Κόχραν μὲ καμ. 120· ὥρμησαν οἱ Τοῦρκοι ἐπάνω τους τότε χυθήκανε ἀπὸ τὴν Καστέλαν

τοὺς ἔβαλαν στὴν μέσην τοὺς ἐστριμόξανε μέσ στὸ Μονατῆρι. Ἐπῆραν ὅλα τὰ ταμπούρια τὴν Σκάλλα καὶ Βρύσιν.

λέγου ὅτι τρεῖς ὑδραῖοι ἔστησαν τὸ Μπαργιάκη τους εἰς ἕνα ταμποῦρι τούρκικον. Λέγουν ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἔπιασαν 10 ζωντανούς— τὴν νύκτα ἡσυχία.

14. ἦλθα εἰς Πειραιᾶ πρῶτα ἀπεράσαμε ἀπὸ τὸ Κερατσίνι καὶ εἶδεν ὁ Heideck τὸν Ἀρχιστράτηγον.

ἐβγήκαμεν στὸν Πειραιᾶ εἴδομεν ὅλαις ταῖς θέσεις, οἱ Τοῦρκοι εἶναι στὸ Μοναστῆρι ἀρχίνισαν νὰ παίζουν λέγοντες νὰ προσκυνήσουν καὶ τῶν ἔγραψε ὁ Μαγγιόρος ἀνεψιὸς τοῦ Λόρδ. Κόχραν νὰ πιστευθοῦν στὸν λόγον τοῦ Λόρδου καὶ θέλει τοὺς μεταχειρισθῆ καθὼς οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ τοῦ ἀπεκρίθησαν, ὅτι ὡς τὸ βράδυ ἢ αὔριον.

εἰς τὴν χθεσινὴν δουλειὰ ἐσκοτώθησαν δύω ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ— ὁ ἕνας ἀπὸ μπάλα Καραβιοῦ καὶ τέσσερης λαυωμένοι· καὶ εἰς τὸ Κερατζῖνι δύο σκοτομένοι καὶ ἓξ λαβωμένοι.

(Πειραιᾶς)

Ἡ Ἑλλὰς ἐμβῆκε στὸ λιμάνι.

ὅλα τὰ Καράβια ἐβάλθηκαν εἰς παράταξιν τ' ἀπομεσήμερα ἤρχισαν τὰ Κανόνια καὶ κτυποῦν τὸ Μοναστῆρι.

(προτήτερα ἐπῆγε καὶ μία Φελοῦκα ἀπὸ τὴν Φεργάδα μὲ σημαίαν Ὁμιλίας ἦτον μέσα ὁ Σεκρετ. τοῦ Λόρδ καὶ ἄλλοι ὅμως ἐτουφέκισαν καὶ τοὺς ἐλάβωσαν).

τὰ Κανόνια τὸ ἔδειραν τὸ Μοναστῆρι ἕως τὸ βράδυ, τὸ ἔκαμαν γῆς, οἱ Τοῦρκοι ὅμως ἐπιμένουν.

τὸ δειλινὸν ἔγινε παρακίνησις ἀπὸ μέρους τοῦ Λόρδ μὲ ὑπόσχεσιν νὰ πηδήσουν στὸ Μοναστῆρι, οἱ ὑδραῖοι ἀνασκουμβόθησαν, ἐκίνησαν μερικοὶ οἱ καϋμένοι ἐζύγωσαν ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὰ τείχη μὰ δὲν τοὺς ἐβοήθησαν καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα μέρη.

(οἱ τοῦρκοι ἐγύρευαν νὰ μιλήσουν μὲ τοὺς Σουλιώτας, τοῦτοι τοὺς ἔλεγαν, ὅτι τὸν Κόχραν ἔχομεν Ἀφέντην· ἐμεῖς δὲν προσκυνᾶμεν τὸν Κόχραν ἔλεγαν)

τὴν νύκτα ἡσυχία.

15. πάλιν ἀρχίνισαν τῆς ὁμιλίαις γιὰ νὰ μᾶς γελοῦν νὰ περνᾷ ὁ καιρὸς—ἡ Ναυαρχὶς εἶχε τὸ Σημάδι τῆς Ὁμιλί=ἕως τὸ μεσημέρι—ἐβγῆκαν ἕνα δύω Τοῦρκοι λειποτάκται—δὲν προσκυνάνε, θὰ χαοῦνε.

Μετὰ τὸ κατέβασμα τοῦ Σημαδιοῦ τῆς Ὁμιλ. ἄρχισε πάλιν ἡ

φωτιὰ ἀπὸ τὴν *Ἑλλάδα* καὶ ἀπὸ ταὶς ἔξω μπαταρίαις τὸ ἐθραυάλευσαν.

εἴδησις, ὅτι ἡ Καρτερία ἔφερε πέντε ἢ τρία καράβια ἀπὸ τὸν Βῶλον.

16. Σήμερα πάλιν ἡ Φεργάδα ἄρχισε νὰ κτυπᾷ.

τ' ἀπομεσήμερα οἱ τοῦρκοι ἄρχισαν νὰ ὁμιλοῦν ζητοῦντες νὰ φύγουν μὲ τάρματά τους· τὸ Δειλινὸν ἦλθεν ὁ Καραϊσκάκης στὴν Δουγάνα καὶ ἐβγῆκαν δύω Τοῦρκοι καὶ ὁμίλησαν ζητοῦντες νὰ βγοῦν μὲ τἄρματά τους· ὁ Καραϊσκάκης μαζὴ μὲ τὸν Τζαβέλαν, Λάσιον, Νοταράδαις, καὶ Μακρυγιάννην (μὲ τὴν γνώμην τοῦ Ἀρχιστ.) ἔδωσαν τὸν λόγον τους, καὶ ἔστειλαν δύω ῥείμια στὸ Μοναστῆρι, καὶ ἐδιώρησαν τὰ στρατ. νὰ παραμερίσουν διὰ νὰ περάσουν. Ἐβγῆκαν λοιπὸν οἱ Ἀγάδες μὲ τ' ἄρματα μὲ ἄλογα μὲ φορτώματα, συντροφευμένοι μὲ μερικοὺς ἐδικούς μας Καβ. νὰ περάσουν, οἱ ἕλληνες ἐμουρμούριζαν γιατὶ νὰ τοὺς ἀφήσουν, ὁ Καραϊσκάκις καὶ οἱ ἄλλοι Καπετανέοι τοὺς ἐμάλωναν λέγοντας, ὅτι ἔρχονται 8 χ. ἀράπηδες. τέλος πάντων ἐκίνησαν οἱ τοῦρκοι ἐπῆγαν ἕως τῆς Βουρλιαΐς ἥσυχα, ἐκεῖ ἕνας ἕλληνας τραβᾷ πιστόλα εἰς ἕνα τοῦρκον, ἕνας Καβ. κτυπᾷ τὸν ἕλληνα, ἐδικός μας, τότε ἀνεκατεύθηκαν πλέον, ὁποῦ αἰτίαν ἐγύρευαν οἱ ἄτακτοι καὶ ἐκτύπησαν τοὺς τούρκους. Ἐσκοτώθησαν παραπάνω ἀπὸ τοὺς μισοὺς ἦτον ἕως 200· οἱ ἄλλοι ἐγλύτωσαν· εἰς τοῦτο ὅμως τὸ διάστημα ὁποῦ οἱ τοῦρκοι περνοῦσαν, ἡ Μπαταρία ἡ τούρκικη ἐδούλευε ὁ τρόπος λοιπὸν μὲ τὸν ὁποῖον ἔγινεν ἡ δουλειὰ τούτη, χωρὶς νὰ ἐξεύρουν ὅλοι οἱ ἀρχηγοί, ὅτι ἦτον γνώμη τοῦ ἀρχιστρ. τῶν τούρκων ἡ ἀνοησία νὰ κανονιάρουν, καὶ ἡ ἀχορτασία τῶν Διαβόλων διὰ τὰ λάφυρα ἔφεραν τοῦτο τὸ ἄτοπον.

Ἀποτελέσματα.

οἱ ὑδραῖοι φεύγουν γιατὶ τοὺς ἄφησαν, λέγοντας ὅτι ὁ Καραϊσκάκις ἐπῆρε γρόσια καὶ τοὺς ἄφησε.

ὁ ἀρχιστρ. καὶ οἱ ἄλλοι ἀρχηγοὶ θυμόνονται γιατὶ τοὺς ἐσκότωσαν, μάλιστα ὁ ἀρχιστρ. ἔδωσε τὴν παραίτησίν του· καὶ τὸ πᾶν ἄνω κάτω.

Εἴδησις, ὅτι ὁ Ἰβραΐμης ἦλθεν στὴν Πάτραν· μὲ τὴν Ἁρμάδα του, καὶ τὄχει διὰ τὸ Ἄργος καὶ Κόρινθον.

τὸ μαῦρο τὸ Κερυράκι (;) ἦλθε ἀφοῦ ἐδοκίμασεν τόσην περικλάνησιν.

17. τὰ Καράϐια σηκόνονται ἀποδῷ ὅλα μαζὺ καὶ ἡ Φεργάδα, λέγουν ὅτι θὰ πάνε κατὰ τὸν Φαληρέα διὰ νὰ βοηθήσουν τὸ κίνημα τοῦ στρατ. διὰ τὴν Ἀθήνα.

οἱ ἀρχηγοὶ συλλογισμένοι διὰ τὴν παραίτησιν τοῦ ἀρχιστρ. *ὅλα γεμάτα σύγχυσιν καὶ ἀπελπισίαν.*

(σήμερα μοῦ εἶπεν ὁ Ν. Γιαννίτζης, ὅτι τὸ ἄφησμα τῶν τουρκῶν δὲν ἦτον μὲ τὴν γνώμην τοῦ ἀρχιστρ. καὶ ὅτι χθὲς (α) ἐνῷ ὁ Ἀρχ. ἐμελέτα νὰ διορίσῃ τὸ Ἀσάλτο, ὁ Καραϊσκάκις σηκόνεται καὶ κάμνει ἐκεῖνο ὁποῦ ἔκαμε·) *νά το νά.*

ὁ ἀρχιστρ. ἐπιμένει εἰς τὴν παραίτησίν του· λέγει, ὅτι ἀναμένει χωρὶς κομάντο ὅμως· οἱ ἀρχηγοὶ ἔπιασαν ἕνα πρωταίτιον καὶ τὸν ἔστειλαν νὰ τὸν παιδεύσῃ ὁ ἀρχιστρ. ἐκεῖνος τὸν ἔστειλεν εἰς τοὺς ἰδίους νὰ τὸν κρίνουν.

: τοῦρκοι σκοτώθησαν σχεδὸν ὅλοι καθὼς λέγουν εἶδαν 170 λέσια οἱ τοῦρκοι πολὺ ἀκίνητοι ἔξω ἀπὸ τὴν θέσιν ὁποῦ ἔχουν τοῦ Καραϐᾶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον ψυχὴ δὲν φαίνεται.

εἰς τὸ Μοναστῆρι ἀπὸ χθὲς εὐθὺς ὁ Καραϊσκάκις ἐδιόρισε τὸ Σῶμα τοῦ Μακρυγιάννη.

ὁ Στόλαρχος ἐπῆγε στὸν Πόρον μὲ τὴν Γουλέταν του νὰ ἑτοιμάσῃ τὰ Καράϐια.

ἐν τοσούτῳ ἡ ἑτοιμασία γίνεται διὰ τὸ κίνημα φαίνεται ὅτι τὸ σφάλμα τὸ χθεσινὸν νὰ εὑρέθη ὁποῦ προῆλθεν ἀπὸ τοὺς τούρκους. Ἕνας τοῦρκος ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ἰδίους ἐμαρτύρησεν ἐμπρὸς εἰς ἕνα οὐδέτερον ἄνθρωπον (ϐ) ὅτι ἐνῷ ἐπήγαιναν ἕνας ἕλληνας ἅπλωσε τὸ χέρι του στὸ Γιαταγάνι τοῦ Τούρκου καὶ ὁ τοῦρκος βγαίνει τὴν πιστόλα καὶ βαρεῖ τὸν ἕλληνα καὶ τότε ἀνακατεύθηκαν.

(Δράκος.)

οἱ ὑδραῖοι ἀνέμειναν μὲ τὸ μέσον τοῦ Λόρδ Κόχραν, ὁ ὁποῖος τοὺς ἔδωσε χίλα τάλληρα.

ἀπόψε ἔκαμαν ἕνα ἀκροϐολισμὸν ἐπάνω εἰς τὰ ταμπούρια τοῦ Καραϐᾶ, καὶ εἰς τὰ Δαφνοβούνια, τὰ εὕρηκαν δυνατὰ ὅμως καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ κάμουν τίποτες, ἐγύρισαν λοιπὸν χάνοντας τέσσαρες καὶ παίρνοντας 10 λαϐωμένους.

(α) τοῦτο δὲν ἔχει τὸν τόπον του· ἦτον ἡ γνώμη του εἰς τὸ ἄρησμα τῶν Τουρκῶν.

(ϐ) τὸν Κύριον Γρόπιους.

18. ἦλθαν μερικοὶ στρατιῶται ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον.

ὁ Λόρδ Κόχραν εἶναι στὸν Φαληρέα. σήμερα ἐβγῆκε νὰ ἰδῇ τὴν Καστέλλαν, καὶ ὕστερα ἦλθε νὰ ὁμιλήσῃ ἂν ἔχουν σκοπὸν νὰ κάμουν κίνημα, ἢ ὄχι, λέγοντας, ὅτι ἂν ἕως αὔριον δὲν κινηθοῦν, φεύγει καὶ πηγαίνει στὴν δουλειά του. ἀπόψε δὲν ἔγιναν ἕτοιμοι καὶ ἀνέμειναν· δὲν ἤθελαν καὶ οἱ ὁπλαρχηγοὶ νὰ βάλουν εἰς πρᾶξιν τὸ σχέδιον τοῦ Κόχραν, καὶ τοῦ ἀρχιστρ. τὸ νὰ πάνε ἴσια στὴν χώραν καὶ Σέντζος, τοῦτοι ἔλεγον ὅτι πρέπει νὰ κάμωμεν ἕνα Ταμποῦρι στὸν λόγγον διὰ ῥιτιράτα.

(Φάληρον).

ἀπόψε στέλλονται καὶ δύο Πεζοδρόμοι στὸ Φρούριον.

19. ἑτοιμασία γίνεται διὰ ἀπόψε, ὁ Καραϊσκάκις ἐζήτησε μερικὰ Γρόσια ἀπὸ τὸν Κολ. Heideck διὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα, ὁ Κολ. ἐδανείσθη καὶ τὸν ἔστειλε χίλια τάλληρα, ἔκαμαν τὰ Σημάδια ἀπὸ τὸ Κάστρον ὅτι ἐμβῆκαν οἱ Πεζοί· ἀπόψε δὲν ἐκινήθη, παρὰ μόνον τὸ τακτικό, καὶ τὸ Σῶμα τοῦ Πέτα καὶ ἐπῆγε ἔκαμε Ταμποῦρι ἀντίκρυ τῆς Μάνδρας, τὸ Σῶμα τῶν Ἀθηναίων μὲ τὸν Μακρυγιάννην χθὲς ξημέρωμα ἔκαμε ἕνα Ταμποῦρι στοῦ Καραβᾶ τὴν στράταν κατάκαμπα.

μία αἰτία ἀπὸ τῆς 99 ὁποῦ ἐμπόδισε τὸ κίνημα ἦτον καὶ ἡ ἔλλειψις τῶν ἀξινοτσαπιῶν. *Δράκος.*

20. τὸ Τακτικὸ ἔστησε καὶ δύω Κανόνια στὴν θέσιν του, ὁμοίως καὶ οἱ Τοῦρκοι, ἀντικρὺ εἶναι ἀρκετοὶ τοῦρκοι τοποθετημένοι εἰς ὅλην τὴν στράταν ὡς 2 χ. στέκονται εἰς τὰς θέσεις ἀντίκρυ τοῦ Πειραιῶς, καὶ ἄλλοι εἰς τὴν ἄκρην τοῦ ἐλαιῶνος.

Τὸ ἀτμοκίνητον ἔφερε ..... φορτωμένα στὸν Πόρον, καὶ .... ἐχάλασε διόλου στὸν Βόλον.

Εἴδησις ὅτι ἡ Ἁρμάδα ἕτοιμη καὶ ἴσως εἶναι βγαλμένη.

Φαληρέας.

Χθὲς ἐμάθαμεν ὅτι ἀπέθανεν ὁ Ἀποστόλης Ναύαρχος Ψαρριανὸς ὁ Λόρδ Κόχραν ἔφθασε τὸ Μεσημέρι ἀπὸ Πόρου, ἔφερε δύο Καράβια μὲ τροφαῖς καὶ Βόμβαις.

ἦλθαν καὶ οἱ Κρητικοὶ τετρακόσιοι εἴκοσι.

μεγάλη καταβοὴ ἐναντίον τοῦ Καραϊσκάκη ἀπὸ τοὺς ἰδίους

τοὺς στρατιώτας ὅτι τὸ φέρνει γύρω καὶ δὲν θέλει νὰ κινηθοῦν τὰ στρατ. καὶ αὐτοὶ οἱ φιλέλληνες πολὺ ἀγανακτησμένοι ὁποῦ τώρα τόσαις ἡμέραις τὸ ἀπερνᾷ μὲ τὸ σήμερο καὶ μὲ τὸ αὔριο.

τὰ ταμπούρια εἰς τὸν Κάμπον ἐπροχώρησαν, ἔστησαν καὶ ἄλλα δύο Κανόνια.

ἀπόψε ἔγινεν ἕνας μικρὸς ἀκροβολισμὸς εἰς τὰ Δαφνοβούνια χωρὶς νόημα ὅμως.

21. τὰ Ξημερώματα ἦλθαν οἱ Πεζοδρόμοι πίσω.

.... ἄρχισαν ἀκροβολισμοὶ εἰς τὰ ταμπούρια τῆς Στράτας· μερικοὶ ὑδραῖοι κατέβηκαν ἀπὸ τὸν Φαληρέαν μὲ τὰ μπαργιάκια νὰ κτυπήσουν τὴν Μάνδραν, ἐγύρισαν ὅμως ἄπρακτοι ἐλαβώθη ἕνας Κρητικὸς, οἱ Κρητικοὶ κατέβηκαν καὶ ἐτουφεκίζοντο εἰς τὴν Μάνδραν.

Σήμερα πλέον ἔγινεν ἡ ἀπόφασις νὰ κινηθοῦν τὸ βράδυ· ὁ Μακρυγιάννης στέλλει καὶ τὸν Ἰωσὴφ μὲ ἑκατὸν στὰ Μεσόγεια, εὐθὺς τ' ἀπομεσήμερα ἄρχισε τὸ ἀσκέρι νὰ τραβιέται· τὸ σχέδιον ἦτον νὰ βγῇ διὰ θαλάσσης εἰς τῆς Τράχοναις· ἐσυνάχθηκαν ὅλοι εἰς τὸν Κάβον τῆς Μονουχίας καὶ ἐνῷ ἦτον ἕτοιμοι νὰ ἀρχίσῃ τὸ ἐμβάρκο, νὰ πάλιν καὶ βγαίνει ὁ λόγος, ὅτι δὲν ἔχουσι ἀξινάρια· ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν Κόχραν, καὶ Τζούρτζ, οἱ ὁποῖοι ἦτον παρόντες αὐτοὶ, εἶπαν ὅτι ὅσα εἶχαν τὰ ἔδωσαν μὴν ἔχοντες λοιπὸν τὰ ἀναγκαῖα σύνεργα ἀνέμειναν.

Τώρα ὅμως βλέπω ὅτι σφάλλουν οἱ ξένοι γιατὶ τοὺς ὑποσχέθηκαν πολλὰ ἀξινάρια καὶ δὲν τοὺς ἔφεραν παρὰ ὀλίγα, μάλιστα ὁ Καραϊσκάκης εἶπε στὸν Ττούρτσ ὅτι ἂν ἄφιναν εἰς αὐτὸν τὴν φροντίδα ἤθελον ἔχει εὑρημένα· ἔστειλεν ἕνα ἄνθρωπον εὐθὺς στὴν Αἴγιναν νὰ ἀγοράσῃ.

τὸ Στράτευμα ἐστάθη εἰς τὸ ἄκρον τῆς Μουνυχίας διὰ αὔριον.

22. οἱ Στρατηγοὶ ἔστειλαν τὸν Μακρυγιάννην εἰς τὸν ἀρχιστρ. νὰ ἀναφέρῃ ὅτι εἶναι ἕτοιμα τὰ στρατ. καὶ νὰ ἑτοιμασθοῦν τὰ ἐφόδια, τὰ Σύνεργα ἦτον ἕτοιμα ἀπὸ χθὲς μίαν ποσότητα, τὰ ὁποῖα ἐκράτησεν ὁ Καπετ. τοῦ Ὀρλάνδου δεπόζιτο ἐπειδὴ εἶχε νὰ λάβῃ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν· τὰ ἐπῆραν τέλος πάντων καὶ ἡ διαταγὴ ἐδόθη εἰς τὰ Στρατ. ὅτι εἰς τῆς 10 ὥραις νὰ ἦναι ὅλα εἰς τὸν λιμένα τῆς Μουνυχίας, καὶ ἡ Βάρκαις εἶναι διορισμέναις νὰ ἐμβαρκάρουν.

ἐνῷ ὅλα ἦτον ἕτοιμα νά εἰς τὰς 8 ὥρας καὶ ἀνοίγει μία μάχη γενικὴ τῆς ὁποίας ἡ ἀρχὴ εἶναι αὐτὴ, οἱ ἕλληνες καθημέραν ἔπεζαν μὲ τοὺς Τούρκους διεγείροντάς του εἰς πόλεμον ἀπόψε διὰ ἕνα

λαβωμένον Κρητικὸν ἄρχισε νὰ ἐξαπλώνεται τὸ τουφέκι τούτη ἡ τιποτέρινη αἰτία ἐκίνησε ἕνα μέρος τοῦ Στρατεύματος μαζὺ μὲ τοὺς ἀρχηγοὺς οἱ ἕλληνες ἀπόλα τὰ Σώματα καὶ ἡ Καββαλαρία ἦτον ἐξαπλωμένοι εἰς ὅλον τὸν κάμπον, οἱ Τοῦρκοι οἱ μὲν πεζοὶ ἐστέκοντο εἰς τὰ ταμπούρια τους, οἱ δὲ Καβ. ὡς 300 ἐπολεμοῦσαν ἔξω ἀπὸ τὸν ἐλαιῶνα μία τουφεκιὰ, οἱ ἀρχηγοὶ ἑνωμένοι μὲ τὴν Καββαλαρίαν ἐκτυποῦντο καὶ οἱ ἕλληνες μαζὺ ἐκυνηγοῦσαν τὴν τούρκικην Καββαλ. Ἐκεῖ ἐπληγώθη ὁ Καραϊσκάκις στὰ νεφρὰ κακά· ὁμοίως καὶ ὁ Νικήτας ὀλίγον στὸ Σιαγόνι, ἀφοῦ ἐπῆρε δύο κεφάλια. Ἐκτὸς τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐλάβωσαν καὶ εἴκοσι ἄλλους ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας λαβωμένους καὶ διασκορπισμένους· οἱ ἕλληνες ἐβάσταξαν ἕως τὰς 12 χωρὶς νὰ τραβηχθοῦν ἀπὸ τὰ σύνορά τους, πρὸς τὸ τέλος τῆς μάχης νά ἕνας Λόχος τατικοῦ ἐπεριπάτησε εἰς τὰ Σύνορα πρὸς ἐμψύχωσιν ἐναντίον τῆς Καββαλλαρ. μετὰ τὰς 12 ἐτραβίχθησαν οἱ ἕλληνες, καὶ οἱ Τοῦρκοι, οἱ ὑστερινοὶ πηγαίνοντες εἰς τὰ ταμπούρια τους ἔρριψαν τρεῖς μπαταρίαις, χαρὰ διὰ τὴν νίκην. Ἐπειδὴ βλέποντες τὸ πλῆθος ὁποῦ ἔπεσε στὸν Καραϊσκάκην θὰ ἐκατάλαβαν, ὅτι κανένας σημαντικὸς ἐλαβώθη, ἢ ἐσκοτώθη· τὰ Κανόνια ἐδούλευσαν καὶ ἀπὸ τὸν Φαληρέα καὶ ἀπὸ ταῖς ἄλλαις μπαταρίαις, καὶ ἐβοήθησαν πολὺν τὸν Καραϊσκάκην τὸν ἐμβαρκάρισαν εὐθὺς εἰς τὴν Γουλέταν τοῦ Στρατηγοῦ Τσοῦρτσ *Σπαρτιάτης* διὰ ἀνάπαυσιν.

τοῦτο τὸ τιποτέρινο κίνημα κοντὰ ὁποῦ ἐπροξένησε τὴν ζημίαν 30 Παλλικαριῶν σκοτωμένων καὶ λαβωμένων, μαζὺ καὶ τὴν λαβωματιὰν τοῦ Στρατηγοῦ. Ἐμπόδισαν ἀκόμα καὶ τὴν ἀπόφασιν διὰ τὸ ἐμβαρκάρισμα, τοῦτο μᾶς ἐλύπησε πολύ.

ὁ Λόρδ Κόχραν ἦτον συγχισμένος διὰ τοῦτο τὸ ἄτακτον κίνημα ὡσὰν νὰ ἔγινε ἐπιτούτου διὰ νὰ ἐμποδίσῃ πάλιν τὸ μόνον καὶ καθαυτὸ σκοπούμενον· ὁ Κολ. ὄντας εἰς τὴν κάτω μπαταρίαν τοῦ Φαληρέα βλέποντας, ὅτι ἕνα Καράβι ἤθελε χρησιμεύσῃ πολὺ ἂν ἐπλησίαζεν εἰς τὴν Μεσίαν μ' ἔστειλε νὰ τοῦ τὰ πῶ μοῦ ἀποκρίνεται ὅτι δὲν στέλλει τίποτα προτοῦ νὰ σώσωμεν τὴν Ἀθήνα.

ἡ πληγὴ τοῦ Καραϊσκάκη ἦτον θανατηφόρος.

αἰσθανόμενος βαρεῖς πόνους ἔλεγε, σκοτῶστε με ἀδέλφια. τὴν νύκτα ἔλεγε συχνὰ θεέ μου ἐγὼ ἐδούλευσα τὴν Πατρίδα ἔκαμα τὸ χρέος μου, ἐλευθέροσόν με ἀπὸ τοὺς πόνους, ἔκαμε τὴν διαθήκην του καὶ εἰς τὰς 8 ὥρας τῆς νυκτὸς ἐτελείωσεν.

Ξημερόνοντας ἡ 23 Σαββάτῳ.

Ἐσηκώθη ἡ Γουλέτα μὲ τὸ Λείψανον διὰ τὸν Πόρον διὰ νὰ μὴ δόσῃ κρότον ἐδῶ εἰς τὸ Στρατόπεδον. (α)

τὸ τέλος του δὲν ἐπροξένησε μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὸ Στρατόπεδον οἱ ἀρχηγοὶ καταγίνονται ἄκοπα εἰς τὸ νὰ ἑτοιμάσουν τὰ τῆς ἐκστρατείας

τὴν νύκτα ἔφυγεν ἕνας Καβ. καὶ πάει στοὺς Τούρκους.

Εἰς τῆς 10 ὥραν ἐσυνάχθηκαν τὰ στρατεύματα εἰς τὴν Μουνυχίαν, καὶ εὐθὺς ἄρχισε τὸ ἐμβάρκο ἕως τὴν 1ην ὥραν ἐτελείωσε.

εἰς τὴν μισὴν ὥραν ἔγινε φωτιὰ ζωντανὴ εἰς τὸ Φρούριον, καὶ εἰς τὰς θέσεις τῶν ἐχθρῶν, τουφεκισμοὶ καὶ κανόνια, ἐβάσταξε μία ὥρα ὁ Μου Γρόπιους λέγει νὰ μὴν ἐδοκίμασαν ἔφοδον οἱ Τοῦρκοι, ἐγὼ εἶπα ὅτι εἶναι σορτίτα τῶν ἐδικῶν μας διὰ νὰ δοκιμάσουν ποία θέσις εἶναι πλέο ἀδύνατος διὰ νὰ βγῇ κανένα Σῶμα ἐπειδὴ δοκιμάζουν στενοχωρίαν ἀπὸ νερόν.

εἶπαν ἕνα Λόγον σήμερα, ὅτι ἐβγῆκε καὶ ὁ Καρατάσος. Εἰς ταῖς 3 ὥραις ἐσηκώθησαν τὰ Καράβια 19 μὲ 4000 περίπου, τὸ λίγο τακτικὸ καὶ οἱ φιλέλληνες μὲ 2 Κανόνια ..... καὶ ὁ Λόρδ Κόχραν μαζύ, εἰς ταῖς 5 ἔφθασαν εἰς τὴν Κωλιάδα· τρεῖς Πύργους· ἔγινε τὸ Σημάδι ἀπὸ τὴν Τρίμυλην ὅτι ἐκινήθη, ἀπεκρίθη τὸ Φρούριον.

εἰς ταῖς 5 ὥραις ἔφθασαν τὰ Καράβια μὲ μεγάλην τάξιν· καὶ εὐθὺς ἄρχισε τὸ διμπάρκο εἰς τοὺς Πύργους.

Κωλιάς.

24. ἄργητα τοῦ διμπάρκου καὶ τὸ δυστυχισμένον Σύστημα τῶν Ταμπουριῶν ἔκαμε νὰ μὴ προλάβουν νὰ ὀχυρωθοῦν. Ἐπροχόρησεν ἕως τοὺς Λόφους τῆς Καλλιρρόης οἱ Τοῦρκοι ὅμως δὲν ἔχασαν καιρόν. Ἐκίνησαν ὅλοι Καβ. καὶ Πεζοῦρα ἕως 3 χ. οἱ ἐδικοί μας ἀκόμη ἀνέτοιμοι. Ἔπεσαν λοιπὸν ἐπάνω εἰς τὰ ταμπούρια τὰ ἐμπροσθινὰ τοῦ τακτικοῦ, Κρητικῶν, Ἀθηναίων καὶ Σουλιωτῶν ἐδοκίμασαν τὴν πρώτην καὶ δεύτερην φωτιὰν ὕστερα ὥρμησαν μὲ τὰ Σπαθιὰ ἡ Καβαλλαρία ἕως 800, τὰ ταμπούρια μὴν ὄντας πολὺ δυναμομένα ἐπάτησεν ἡ Καββαλαρία, τὰ ἐκυρίευσε, ἔγινε λοιπὸν ἀνακάτωμα ἐκείνων τῶν Παλλικαριῶν καὶ μὲ τὸ σπαθὶ ἀγωνίσθηκαν τὸν θάνατον μίαν ὥραν, τὰ ἄλλα ταμπούρια τοῦ Βώκου(;) καὶ Ἀντιστρ. ἐτζάκισαν προτήτερα, αὐτὴ ἡ θλιβερὰ ὥρα ἦτον ἡ τρίτη τῆς 24: *Κυριακῆς* τὰ στρατεύματα μὲ μέγαν ἀγῶνα ἔτρεξαν εἰς τὸ

(α) τὸν ἐταφίασαν εἰς τὴν Κούλουρην εἰς τὸν Ἁγ. Δημήτριον

παραθαλάσσιο ἐχάθη τὸ Σῶμα τὸ τακτικὸ ὁλόκληρον ἕως 200· μαζὺ ὁ Ταγματάρχης Χ. Ἰγκλέζης, καὶ ὅλοι οἱ ἀξιωματικοί, ἐχάθησαν οἱ Στρατηγοὶ Βέϊκος, Δράκος καὶ ἄλλοι, ἐχάθησαν οἱ Ἀθηναῖοι.

ἐχάθησαν οἱ Κρῆτες ὡς 100: μαζὺ καὶ ὁ Δ. Καλλέργης, ἐχάθη καὶ ὁ Νοταρᾶς Ἰωάννης.

ἡ ζημία εἶναι ὡς 550: πολλοὶ Τοῦρκοι ὅμως ἐσκοτώθησαν.

Εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα τῆς Συμπλοκῆς τὸ ἄλλο Στρατόπεδον ἔμεινεν ἐκστατικὸ καὶ τρέμον ὕστερον.

οἱ διασωθέντες κατέφυγον εἰς τὸ Παραθαλάσιον καὶ τὸ βράδυ ἐμβαρκαρίσθησαν, ὡς 40 ἄλογα ἐπῆραν ἀπὸ τοὺς τούρκους.

τοῦτο τὸ συμβὰν ἐπροξένησε τὸν τρομερὸν Πανικὸν φόβον, ὅλοι οἱ στρατιῶται διελογίζοντο.

τὸ βράδυ μία φωνὴ τῶν Τουρκῶν ἔφθασε νὰ τρομάξῃ τοὺς ἕλληνας ν' ἀφήσουν τὰ Ταμπούρια τοῦ Καραϊσκάκη, τοῦ Πάπου, τοῦ Καραβᾶ, καὶ αὐτὸ τὸ Μοναστῆρι, καὶ νὰ πέσουν εἰς τὸν γιαλό. ὢ τί φρικτὸν ἐνθύμημα ἐκείνης τῆς βραδειᾶς πολλοὶ ἐπνίγησαν κολυμβῶντες νὰ ἔλθουν εἰς τὰ Καράβια τὴν νύκτα ἦλθαν τὰ Καράβια μὲ τὸ ἀσκέρι τὴν αὐγήν.

25. ἔγινε σκέψις τοῦ ἀρχιστρ. καὶ τοῦ Κόχραν διὰ νὰ δυναμώσουν τὸν Φαληρέα, καὶ τὸ Μοναστῆρι, καὶ νὰ περάσουν εἰς κάνένα ἄλλο μέρος.

Λειποταξία γενική—οἱ ὑδραῖοι φεύγοντες ἔπερναν καὶ τὰ φουσέκια μαζύ τους.

Ἀναχωροῦμεν τ' ἀπομεσήμερα διὰ Αἴγιναν, φθάνομεν τὸ βράδυ· εὑρίσκομεν τὸν Κόσμον ἀπελπισμένον.

26. κινοῦμεν διὰ Πόρον, φθάνομεν τὸ βράδυ.

27. Εἴδησις, ὅτι ὁ Ἰβραΐμης ἀπέρασεν εἰς Ναύπακτον ὅτι ἡ Ἀγγλία φαίνεται νὰ τὰ ἔχῃ χαλασμένα μὲ τὴν Πόρταν· ὅτι σύγχυσις ἐσωτερικὴ εἰς τὴν Κωνστ. Τὸ φρούριον πολεμεῖται ἀκατάπαυτα.

28. Εἴδησις ἀπὸ Αἴγιναν, ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐδοκίμασαν νὰ κτυπήσουν τὴν θέσιν τοῦ Φαληρέως καὶ ἐπλήρωσαν τὸ αἷμα ὁποῦ ἐχύθη εἰς τὴν Μεσίαν· ὅτι αἰχμάλωτοι Τοῦρκοι λέγουν νὰ κατέφυγαν πολλοὶ ἕλληνες εἰς τὴν Μητρόπολιν (;) τὴν ἡμέραν τῆς μάχης.

Λέγουν, ὅτι ἡ ἐχθρικὴ ἁρμάδα ἐβγῆκεν ἐν Μυτιλίνῃ ἡ ἐδική μας ἑτοιμάζεται νὰ βγῇ.

29. ἦλθεν ἡ Ναῦς τοῦ Τομπάζη καὶ ἕνα μπρίκη ἀπὸ Βῶλον, λέγουν, ὅτι ἀπήντησαν τὴν ἁρμάδα εἰς τὴν Ἄνδρον διευθυνόμενην

κατὰ τὴν Κρήτην—ἦτον 12=τρικάταρτα καὶ εἴκοσι μπρικογουλέταις.

ἡ χθεσινὴ εἴδησις τοῦ πολέμου εἰς Πειραιᾶ ψεύτικη.

ὁ Κύριος Le Blanc Διοικητὴς τῆς Ἥρας=Junon Φραντζέζικης Φεργάδας ἐπροσκάλεσε τὴν φρουρὰν νὰ μεσιτεύσῃ ἂν θέλουν νὰ τρατάρουν· τοῦ ἔκαμε ἕνα Ἴσον Συνθήκης ὁ Κιουταγῆς, καὶ τὸ ἔστειλε εἰς τὴν Ἀκρόπολιν· ἡ Ἀκρόπολις νά τί ἀποκρίνεται.

Κύριε Le Blanc.

« Σὲ εὐχαριστοῦμεν πολὺ διὰ τὸν κόπον ὁποῦ ἐλάβατε=ἐδῶ «μέσα ὑπήκοοι τοῦ Σουλτάνου δὲν εἶναι (α) εἴμεθα ἕλληνες ἐλεύθε«ροι τὰ ἅρματα ἂς ἔλθῃ νὰ τὰ πάρῃ ὁ Κουταγῆς· (β) οἱ Καπε«τανaῖοι.

« 30 ἀπριλίου 1827. Ἀκρόπολις.

30. ὁ ἐχθρὸς ἐξακολουθεῖ νὰ κτυπᾷ μὲ θυμὸν τὴν Ἀκρόπολιν.

γίνεται καὶ ὀχύρωσις στὸν Φαληρέα τὰ στρατεύματα περνοῦν εἰς Μέγαρα ἐκτός.... φθάνοντας 3,000 εἰς Φαλ. ἡ Ἐκστρατ. ἡ θαλασσινὴ . . ..· ὁ Κόχραν τοὺς εἶπεν ὅτι δὲν ἔχει γρόσια, καὶ νὰ τὸν κρετητάρουν· τότε τὰ ὑδραΐκα καὶ τὰ Σπετζιότικα ἐσηκώθηκαν καὶ ἔφυγαν.

1 Μαΐου ὁ Κόχραν ἐσηκώθη μὲ τὴν Φεργάδα,'Ατμοκίνητον· κἀμμία εἴδησις ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.

ὁ Ἅμιλτων ἦλθε τὴν νύκτα, καὶ ἔφυγε διὰ τὴν Ἀθήνα.

2 Ὁ Ἰβραΐμης ἔβγαλε 4 χ. ἀνθρ. εἰς Ἔπακτον διὰ νὰ πάρουν τὰ ἄλογα ὁποῦ ἐπρόσμεναν ἀπὸ .... Ἡ Συνέλευσις ἐδέχθη τὸ Πολίτευμα χθὲς καὶ τὸ ἐπεκύρωσε· ἔδωσε πόρον εἰς τὸν Κόχραν Β. ἀπὸ τὰ Νησιά.

3. μεγάλη φιλονεικία διὰ τὸν Πρόεδρον τοῦ Βουλευτικοῦ κἀθένας ἤθελε τὰ δικά του· ἐφαγώθηκαν χθὲς καὶ σήμερα τέλος πάντων τὸ βράδυ ὁ Κολοτρώνης δείχνει τοῦ Ῥέϊνερ, νά Πρόεδρος· ὅλοι ἐφώναξαν καλὸς καλῶς ἐτελείωσεν.

4. ὁ Ἀρχιστρ. γράφει εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι χρειάζονται χρήματα τοὐλάχιστον 4 χ. τάλληρα προσώρας.

ἡ Συνέλευσις ἀποφάσισε Καθέδρα τῆς Κυβερ. τὸ Ναύπλιον· ὁ

(α) πρῶτον Κεφάλαιον ὁ Φαββιὲρ νὰ βγῇ μὲ τἄρματά του, οἱ ὑπήκοοι τοῦ Σουλτάνου νὰ παραδώσουν τὰ ἅρματα.

(β) ἀνάμνησις τοῦ «μολὼν λάβε».

Κόχραν φαίνεται νὰ ἔκαμε δουλειὰ στὴν ὕδραν. Ἐκατάφερε τὸν Κουντουριώτην νὰ τὸν δανείσῃ.

5. τὸ Στρατόπεδον κιδυνεύει νὰ σκορπίσῃ· ὁ Ἀρχιστρ. ἔστειλε στὴν Κυβέρ. ζητῶντες τοὐλάχιστον 4 χ. τάλληρα διὰ τὴν φρουρὰν τοῦ Φαλήρου ἡ Κυβερ. ποῦ νὰ τὰ εὕρῃ· μοῦ εἶπαν, ὅτι σηκόνουν τὰ.... ἀπὸ τὸ Φάλ.

6. ἦλθε μία Φεργάδα Ἀμερικανικὴ συνοδεύοντας ζωοτροφίας Καράβια διὰ τοὺς πτωχούς.

ὁ Ν. Σπηλιάδης σηκώθη μὲ τὰ ἀρχεῖα τῆς Συνελ. καὶ πῆγε στὸ Ἀνάπλιον ἡ Διοίκησις δὲν πηγαίνει ἐκεῖ· ὁ Ἅμιλτων εἶναι ἐδῶ.

Λέγουν νὰ ἔφεραν καὶ χρήματα οἱ Ἀμερικάνοι στὴν Διοίκησιν.

7. εἴδησις τοῦ Καφφενὲ ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐπέρασαν ἕως τὰ .... ἀλήθεια· ἐπῆγεν ἕνα σῶμα Καβ6. ἕως 200 καὶ ἄλλοι τόσοι πεζοί, ἐπῆραν ἐμπρὸς ὅλην τὴν Μεγαρίδα ἕως τὴν Κινέταν ἔμασαν ὅσα ζωντανὰ εὑρῆκαν καὶ ἕως 100 γυναικόπαιδα καὶ ἐγύρισαν πίσω ὁ τοῖχος τῶν Μεγαριτῶν ὠφέλησε.

ἀπόψε ἦλθεν ὁ Δ. Καλλέργης ἐξαγορασμένος μὲ 4 1]2 τάλληρα. λέϊ ὅτι ὅσους ἔπιασαν ζωντανοὺς τὴν ἄλλην ἡμέραν τοὺς ἔσφαξαν· ὁ ἥρως Δράκος ἐσκοτώθη μοναχός του μὲ ἕνα ψωμομάχαιρον, ὁ Καλλέργης ἔχει τριμμένο τὸ ποδάρι του ὁποῦ τὸν ἐπάτησε ἕνα ἄλογον.

8. ὁ Ἅμιλτων ἔλαβε γράμ. τοῦ Κάνιγγ 9 ἡμερῶν, ὁ Σουλτάνος ἀποστέλλει τὴν πρότασιν τῆς Διαπραγματεύσεως στέλλει τὴν εἴδησιν εἰς τὸν Ἀμμιράλιον τῆς Ἀγγλίας καὶ τὸν προσκαλεῖ.

9. Λέγουν γιὰ τὸ Χλουμοῦτσι νὰ ἐπαραδόθη· δὲν εἶναι βέβαιον ὅμως ἀκόμη.

10. οἱ Τοῦρκοι ἐξαναῆλθαν εἰς τὰ Μέγαρα, καὶ ἔρριξαν ὀρδί.

11. πολεμοῦν τὸν τοῖχον τῶν Μεγαριτῶν.

οἱ Τοῦρκοι ἐπιμένουν εἰς Μέγαρα.

12. αὐγῇ αὐγῇ μᾶς ἐπούλησαν μίαν εἴδησιν ὅτι ὁ Λόρδ Κόχραν νὰ ἔκαμε θαύματα πιάνωντας Καράβια πολεμ. τοῦ ἐχθροῦ καὶ φορτηγὰ εἰς Μοθωκώρωνα.

εἴδησις, ὅτι ὁ Ἰβραΐμης ἠθέλησε νὰ πάρῃ τὸ Χλουμοῦτσι μὲ ρεσάλτο καὶ ὅτι ἔχασε πολλούς, τὰ Δερβένια τῆς Πελοποννήσου ἐπιάσθηκαν· ὁ Τζούρτσ μεταφέρει ἐκεῖ στρατεύματα.

3. Σήμερα λέγουν, ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἔφυγαν ἀπὸ Μέγαρα ὅτι ἐπῆγαν μόνον νὰ συνάξουν γεννήματα.

λέγουν ἕνα λόγον ὅτι ὁ Leblanc Commandant de la Junon νὰ ἔδωσε τροφὴν εἰς τὸν Κιουταγῆ· δὲν τὸ πιστεύω.

14. σήμερα ἦλθε βέβαια εἴδησις ὅτι τὸ Χλουμοῦτσι ἐπαρεδόθη· τοὺς παραδοθέντας τοὺς ἐπεριποιήθη καλὰ ὁ Ἰβραΐμης καὶ τοὺς ἀπέστειλε νὰ προσκαλέσουν καὶ τὰ ἄλλα χωριὰ νὰ προσκυνήσουν.

λέγουν ὅτι ὁ Κολ. Φαβιὲρ ἐδοκίμασε νὰ βγῇ ὅμως δὲν ἐμπόρεσε.

15. ἡ Διοίκησις στοχάζεται νὰ περάσῃ ἀλλοῦ, διὰ νὰ εἶναι πλησιέστερα εἰς τὸν Μωρέαν.

16. τὸν φρούραρχον Γ. Κίτζον ὁποῦ ἡ Διοίκησις ἔστειλε εἰς Κόρινθον δὲν τὸν ἐδέχθησαν.

εἴδησις, ὅτι οἱ στρατιῶται θέλουν νὰ παρῃτήσουν τὸν Φαληρέα.

17. Χθὲς ξημέρωμα ἐπαρῃτησαν τὸν Φαληρέα — τουκάκου ἐπάσχισεν ὁ Ἀρχιστρ. Τζούρτσ νὰ τοὺς καρατήσῃ.

18. τίποτε. ἡ Καρτερία ἦλθε στῆς Πέτζαις τζακισμένο τὸ ἕνα Κατάρτι ἀπὸ φουρτούναν.

19—20. τίποτες.

21. εἴδησις ἀπὸ ὕδραν ὅτι ἡ *Ἑλλὰς* ἐπολέμησεν εἰς Γλαρέντζαν μὲ 6 Τούρκικα καὶ ἐθραυάλευσε μίαν Φεργάδα, ἐπῆρα ἕνα Βρίκι καὶ μίαν Γουλέταν, καὶ ἑπτὰ Καΐκια μὲ Γυναικόπαιδα σκλαβωμένα τὰ ὁποῖα ἔστειλεν εἰς Κάλαμον.

ὅτι ὁ Βασιλιᾶς τῆς Αὐστρίας ἐσυγχώρησε καὶ ἐσυστήθη μία Συντροφιὰ Φιλελληνικὴ ἐκεῖ εἰς ὤφελος τῆς Ἑλλάδος· ὅτι ὁ Μινίστρος τῆς Γαλλίας ἄλλαξε ἐδιωρίσθη ὁ Ταϊλλεράν.

Μετὰ τὸ ἄφησμα τοῦ Πειραιῶς ἔστειλαν Πεζοὺς στὸ Κάστρο.

22. ὁ Ἰβραΐμης λέγουν νὰ ἐφέρθη σὰν τοῦρκος εἰς τοὺς προσκυνουμένους· ἀφερούμου του!

23. τὰ Καράβια ἐσηκώθησαν ὅλα εἶναι μέρος τοῦ ἑλλ. Στόλου καὶ πάνε γυρεύοντας τὸν Κόχραν.

24. πρὸς τὸ βράδυ κάποις μοῦ εἶπεν, ὅτι τὸ Κάστρο τραττάρει μὲ τὸν Κιουταγῆν.

Γράφει ὁ Δεριννὺ ἀπὸ Ἀμπελάκι εἰς τὴν Κυβέρ. ὅτι ἡ φρουρὰ ἐζήτησε τὴν μεσιτείαν τοῦ Κορνὲρ Κ...: ἑνὸς Αὐστριακοῦ Βρικιοῦ νὰ καπιτουλάρῃ.

κάμνοντες καὶ τῆς παρατήρησαίς του, ὅτι ἐξ ἀνάγκης ἐκατήντησεν εἰς τοῦτο ἡ φρουρὰ καὶ συμπεραίνοντες, ὅτι τὸ κάμωμα τοῦ Μοναστηρίου κάμνει πολὺ Δελικάτην τὴν συμφωνίαν, καὶ τὸ ἄφησμα τοῦ Πειραιᾶ τὴν καταστaίνει κατεπείγουσαν.

ἡ Κυβέρνησις ἀπεκρίθη ὅτι περὶ τούτου ἀφίνει τὴν ἔννοιαν εἰς τὸν Ἀρχιστρ.

25. ἦλθε ἕνα κακοῤῥοίζικον Βρίκι Τούρκικον φορτωμένον ἄλευρα καὶ μπαρούτια, ὅλα ὅλα ἡ πρέζα τοῦ Κόχραν τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀπέλυσεν ὅλους εὐθύς.

ὁ Κόχραν γράφει στὴν Κυβέρνησιν ὅτι ὁ Ἰβραΐμης κινεῖται διὰ Κόρινθον καὶ νὰ προφθάσῃ νὰ τὴν προμηθεύσῃ.

ἡ Κυβέρνησις ἔστειλε νὰ καταπείσῃ τὴν φρουρὰν νὰ δεχθῇ τὸν Γ. Κίτσον φρούραρχον.

Λέγουν, ὅτι ὁ Δεριννῦ ἔφυγεν ἀπὸ Ἀμπελάκι, βέβαια θἄλαβε κι' ἐκεῖνος κἀμμιὰν ἀπόκρισιν σὰν ἐκείνην τοῦ *Λιβλάνκ*.

26. τοῦτο τὸ βράδυ ἦλθεν ἡ θλιβερὰ εἴδησις ὅτι ἐπροσκύνησεν ἡ φρουρὰ καὶ ἦλθεν εἰς Αἴγιναν.

τὴν περίληψιν δὲν τὴν ἐξεύρομεν ὡς ἀπόψε.......

27. ἡ Παράδοσις ἔγινε εἰς τὰς 25 εὐγῆκαν ὅλοι μὲ τὰ ἅρματά τους· ὅλοι κατηγοροῦν τὸν Φαβιὲρ ὅτι ἔγινεν ἡ αἰτία καὶ τὸν τραβοῦν καὶ εἰς κρίσιν.

ἀναχωροῦμεν διὰ Κόρινθον μὲ ζωοτρ.φίας.

28. βράδυ ἐφθάσαμεν εἰς Κεχριαῖς μὲ τὸν Κολ. Heideck.

29. εὐγήκαμεν ἔξω εἴδαμεν τὴν Φρουρὰν χωρὶς ἀρχηγὸν καὶ τοὺς Δημογέροντας νὰ ὁμιλοῦν μὲ τὴν φρουρὰν νὰ τοὺς παραδόσῃ τὸ φρούριον.

ἐμάθαμεν ὅτι ὁ Κολοκοτρώνης ἔστειλε νὰ πατήσῃ τὸ Παλαμίδι μὲ προδοσίαν καὶ ὅτι ἐσκοτώθηκαν κάμποσοι καὶ ἐφανερώθη ἡ προδοσία.

Πλῆθος πτωχῶν τρυπωμένων εἰς τὰ ῥεύματα καὶ Σπηλῃαὶς, ἐμοιρασαμεν κάμποσαις ζωοτροφίαις.

30. ἀρχίσαμεν νὰ κουβαλοῦμεν στὸ Φρούριον.

τὸ βράδυ ἔρχεται ὁ Γ. Κίτσος, καὶ λέγει, ὅτι ποῦ στέλνετε τῆς τροφαῖς αὐτοὶ δὲν ἔχουν σκοπὸν νὰ τὸ βαστάξουν, τότε ἔστειλεν ὁ Κολοκοτρ. ἕνα γράμμα νὰ τοὺς ἐρωτήσῃ ἔχουν ἀπόφασιν νὰ φυλάξουν τὸ Κάστρον, ἢ ὄχι· καὶ νὰ δεχθοῦν τὸν φρούραχον.

31. εἴδησις, ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐπῆραν μπρὸς τὸ Δίστομο, Σάλωνα καὶ ἐσκλάβωσαν τόσον Κόσμον.

Τούτη ἡ εἴδησις βιάζει τὸν Κολοκοτρ. νὰ ἀποφασίσῃ νὰ ἐμβάσῃ τὰς τροφὰς καὶ αὔριον ἔμεινε νὰ γείνῃ.

1827 Μαΐου 31 Κεχριαίς.

Π. ΠΟΥΛΟΣ

«Κατάστασις τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας Π. Πούλου

Κατὰ τὸ 1824 ὑπηρέτισα εἰς τὸ νεοοργανιζόμενον τακτικὸν Σῶμα ὡς Βοηθὸς τοῦ Γενικοῦ ἐπιμελητοῦ περίπου δύω ἔτη ἄνευ μισθοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Συνταγμ. Φαϐϐιέρ.

Κατὰ τὸ 1826 πολιωρκημένος εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἐδιωρίσθην ἀντιπρόσωπος τῆς φρουρᾶς,καὶ ἐξῆλθον μετὰ τοῦ Συνταγμ.Μαμούρη διὰ νὰ ἐνεργήσω εἰς τὴν ἑλλην. Κυϐέρνησιν ὑπὲρ τῶν πολιορκουμένων· ἑπομένως ἐδιετάχθην παρὰ τῆς Κυϐερνήσεως καὶ ὑπηρέτησα χωρὶς οὐδεμιᾶς ἀποδοχῆς ὡς Βοηθὸς τοῦ Συνταγμ. Γόρδων, διωρισμένου νὰ ἐνεργήσῃ καὶ νὰ διευθύνῃ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Πειραιῶς. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐκστρατείας, καὶ τὴν πτῶσιν τῆς Ἀκροπόλεως μὲ ἐπροσκάλεσεν ὁ Συνταγματάρχης Εἲδεκ, τότε Πρόεδρος τῶν φιλελληνικῶν ἑτερειῶν ἐνεργῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὑπηρέτησα παρ'αὐτῷ ὡς ἐξ ἀπορρήτων μέχρι τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Κυϐερνήτου, ὅτε διορισθεὶς ὁ ἴδιος Κύριος Εἲδεκ Γεν. φρούραρχος τῆς Πελοποννήσου, καὶ Διευθυντὴς τοῦ τακτικοῦ Σώματος μὲ ἐπρότεινε Γραμματέα παρ' ἑαυτῷ, καὶ ταμίαν, καὶ ὑπηρέτησα ὡς τοιοῦτος μέχρι τῆς παραιτήσεως τοῦ Συνταγ. Εἲρδεκ τὸ 1830.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Κυρίου Εἲδεκ ἐδιωρίσθην παρὰ τοῦ Κυϐερνήτου Γεν. Μισθοδότης τοῦ τακτικοῦ Σώματος καὶ μέλος τοῦ Οἰκονομ. Συμϐουλίου μέχρι τοῦ 1831, ὅτε τὸ ταμεῖον προσετέθη εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Στρατιωτικοῦ.

Ἀπὸ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς Βασιλικῆς Κυϐερνήσεως ἡ'Αντιϐασιλεία μὲ ὠνόμασεν ἔπαρχον, ἀπεσταλμένον τότε εἰς Ναύπλιον διὰ νὰ προσφέρωμεν μετὰ τῶν ἄλλων συναδέλφων τὴν ὑποταγὴν τῆς Ἀττικῆς εἰς τὴν Α. Μ. μετὰ ὀκτὼ μῆνας ἐδιωρίσθην Νομοδιευθυντής, μέχρι τῆς καταργήσεως τοῦ Νομαρχιακοῦ Συστήματος κατὰ τὸ 1836, ἑπομένως Διοικητὴς εἰς τὴν Λακωνίαν καὶ τὸ 1838 εἰς Μεσσηνίαν.

εἰς τὴν ἐπαρχίαν Τροιζηνίας ηὐτύχησα νὰ ἀποκαταστήσω τὴν κοινὴν ἡσυχίαν τῶν πνευμάτων μεταξὺ τῶν διοικουμένων καθὼς τοῦτο ἐσημειώθη παρὰ τοῦ Γραμ. τοῦ Ναυτικοῦ μεταϐάντος εἰς Πόρον πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου.

εἰς τὴν Μεσσηνίαν ἡ διαγωγή μου κατὰ τὸ 1834 ἐγνωρίσθη ἀπὸ τὸν τότε σταλέντα μετὰ τὴν στάσιν Αὐλικὸν ἐπίτροπον κ. Ζαΐμην. Κατὰ τὴν στάσιν ὅμως τῆς Μεσσηνίας ἐδοκίμασα ἀρκετὴν

χρηματικὴν ζημίαν ὑπὲρ τὰς 1000 δραχ., ὁ ὄχλος διήρπασε τὴν οἰκίαν ἐνῷ εὑρισκόμην ὑπὸ κράτησιν εἰς τὸ Νομαρχ. κατάστημα.

Κατὰ τὸ 1836, ὅτε ἐξεῤῥάγη ἡ στάσις τῆς Ἀκαρνανίας, ἐνεργῶν χρέη Νομάρχου εἰς τὴν Μεσσηνίαν ὅπου τὸ μόλυσμα τῆς ταραχῆς εἶχεν σχεδὸν διαδοθῆ, καὶ ἐξεῤῥάγη ἀπόπειρα στάσεως παρὰ τῶν Ποιμένων εἰς τὴν Πυλίαν, ἠγωνίσθην καὶ εὐτύχησα νὰ ματαιώσω τὰς ἐπιθυμίας τοῦ ἐχθροῦ τῆς Πατρίδος, καὶ κινδυνεύσας μέχρι ξυροῦ ἀκμῆς διέσωσα τὴν κοινὴν ἡσυχίαν τοῦ Νομοῦ εἰς τοιαύτας περιστάσεις.

Εἰς τὴν Λακωνίαν εἰς διάστημα 18 μηνῶν δὲν ἐταράχθη μήτε μέχρις ὑποψίας ἡ ἡσυχία τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸν ἰδιότροπον καὶ ἀτίθασσον τοῦτον Λαόν.

Εἰς τὴν Μεσσηνίαν ἐσχάτως ἐνίσχυσα τὴν ἐξασθενήσασαν ἐμπιστοσύνην τοῦ Λαοῦ, καὶ ἄφησα τὴν ἡσυχίαν εἰς τὴν πλέον εὐάρεστον κατάστασιν ἐκτὸς τῶν ταραχῶντοῦ φανατικοῦ τοῦ λεγομένου Καποδιστριακοῦ Κόμματος, τὸ ὁποῖον ἠγωνίζετο νὰ σφετερισθῇ τὴν ἰσχὺν τῆς ἐξουσίας ἀποκλειστικῶς εἰς ἴδιον ὄφελος, καὶ πρὸς κατάθλιψιν τῶν ἄλλων.

Κατὰ τὸ 1838 Ἰουνίου 27 ἐπαύθην τῆς Διοικητικῆς ὑπηρεσίας μὲ τὴν ἐπίσημον ὑπουργικὴν κοινοποίησιν, ὅτι ἡ Α. Μ. θέλει μὲ λάβει ὑπόψιν....»

Ἀπομνημονεύματα (*)

Ἀγγέλου Σωτηριανοῦ Ἀλεξάνδρου (Γέροντα)

Δημογέροντος Ἀθηνῶν.

«Ὅσα δεινὰ ἐπέρασα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τοῦ τέλους.»

Εἰς τὰ 1821 Μαρτίου 25, τὸ ἑσπέρας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἦλθε ἀπὸ Ὕδρα εἷς φίλος μου, Νικόλαος Κοντόπουλος, καὶ μὲ ἐξηγήθη ὅλα τὰ τρέχοντα. Ἐγὼ τὸ πρωῒ τὸν ἐπῆρα καὶ πήγαμε εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Χαγγῆ Ζαχαρίτζα καὶ ὡμιλήσαμε ὅλα τὰ τῆς ἐπανα-

(*) Μέρος τῶν Ἀπομνημονευμάτων τούτων ἐδημοσιεύσαμεν ἄλλοτε καὶ ἐν τῇ «Ἑστίᾳ».

στάσεως τρέχοντα, καὶ τὸ ἑσπέρας τὸν ἔδωσα δέκα τουφέτζια καὶ ἀνεχώρησε πάλι μυστικὰ διὰ Ὕδρα. Οἱ δὲ ἡμεῖς ἀμέσως ἐγράψαμε εἰς ὅλα τὰ χωρία τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἦλθαν ἀπὸ δύο γέροντες τοῦ κάθε χωρίου. Τοὺς ἐσυμβουλέψαμε νὰ ἦναι ἕτοιμοι ὅλοι εἰς τὰ ὅπλα καὶ νὰ μαζευθοῦν εἰς τὸ Μενίδι, καὶ ὅταν ἡμεῖς τοὺς ἐμηνύσωμε ἐτότε τὰ κινηθοῦν.

Ἡμεῖς ὅμως κατὰ δυστυχίαν μας εὑρέθημεν Δημογέροντες μὲ τὸν Προκόπιον Βενιζέλον καὶ τὸν Παλαιολόγον Βενιζέλον.

Εἰς τὰς 10 Ἀπριλίου 1821 ἔμαθαν οἱ τοῦρκοι ὅτι συνάζονται ὅλα τὰ χωρία εἰς τὸ Μενίδι, καὶ ἔκαμαν καὶ αὐτοὶ μίαν γενικὴν συνεδρίασιν εἰς τὸν Μενδρεσέ, ὅλοι ὁπλισμένοι, καὶ ἐκεῖ ἀποφάσισαν διὰ νὰ φονεύσουν τοὺς ἐν τῇ Ἀττικῇ ἕλληνας, λέγοντες ὅτι «ἡμεῖς οἱ τοῦρκοι εἴμεθα ὀλίγοι, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι εἶνε πολλοί»· ὅμως πάλιν παρανόμως δὲν τὸ ἤθελον, ἀλλὰ νὰ τοὺς δοθῇ ἰλάμι παρὰ τοῦ Κατῆ, καθῶς τοὺς ἔδωσε καὶ ὁ Μουφτὴς φετιφᾶ. Ὁ δὲ Κατῆς, καλῆς ψυχῆς ἄνθρωπος, ὀνομαζόμενος Χαγγῆ Χαλὴλ Ἐφένδης, τοὺς εἶπε—«Πάψετε αὐτὴν τὴν ὁρμὴν, καὶ τὸ πρωὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ὁδηγήσει». Τὸ ἑσπέρας στέλλει διὰ νυκτὸς καὶ κράζει εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ μᾶς λέγει ὅλα τὰ ὅσα ὡμίλησαν εἰς τὸν Μενδρεσέ. Ἐτότε ἡμεῖς ἐζητήσαμε συμβουλὴ παρὰ τοῦ Κατῆ, ὁ δὲ Κατῆς μᾶς ἀπεκρίθη, ὅτι: «ἄλλο δὲν στοχάζομαι, ἀλλὰ ἐσεῖς πρέπει νὰ δώσετε ἐγγύησι, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ὅπλα δὲν σηκόνουν, καὶ ἐτότε ἂν ἐγὼ χαθῶ χαθῆτε καὶ ἐσεῖς». Ἡμεῖς δὲ μολονόπου γνωρίζαμε τὰ πράγματα, εἴπαμε μεταξύ μας, ὅτι παρὰ νὰ χαθοῦν τρεῖς καὶ τέσσαρες χιλ. χριστιανοί, κάλειο ἂς χαθοῦμε ἡμεῖς, καὶ ἔκι ἀποφασίσαμε νὰ δεχθοῦμε τὴν ἐγγύησι αὐτή, ἐτότε αὐτὸ τὸ ἑσπέρας ἀνεχωρήσαμε ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ Κατῆ, τὸ δὲ πρωὶ ἐσυνάχθηκαν ὅλοι οἱ Τοῦρκοι ὁπλισμένοι εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Διοικητῆ. Στέλουν ἀμέσως καὶ κράζουν τὸν Κατῆ διὰ νὰ τοὺς δόσῃ τὸ ἰλάμι, ὁποῦ τοῦ εἶχαν ζητήσει ἀπὸ τὴν ἄλλην ἡμέραν· τοῦ παρησίασαν καὶ τὸν φετιφᾶ τοῦ Μουφτῆ. Ἀμέσως μὲ θυμὸν λέγει τοῦ Μουφτῆ: «Μὲ τί κιτάπι ἐσὺ ἔδωσες φετιφᾶ; Ὁ Μουφτὴς ἀποκρίνεται: «τὸν ἔδωσα μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ!» Ἐτότε τοῦ λέγει ὁ Κατῆς: «Ἂν ἐσὺ ἔχῃς φετιφάδες μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἐγὼ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἰλάμι δὲν ἔχω, ἀλλὰ νὰ στοχασθῆτε ὅτι ἔχομε δοβλέτι, καὶ ποῖος ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ λόγον εἰς τὸν βασιλέα μας; Ἂν ἐσεῖς φοβεῖστε, πάρτε μίαν ἐγγύησιν ἀπὸ τοὺς κοτζαμπασίδες, καὶ ἐτότε ἡσυχάστε». Ἐτότε μᾶς λέγει ὁ Διοικητής, «Ἐγγυεῖστε

ἐσεῖς ὅτι οἱ ραγιάδες δὲν μᾶς κτυποῦν;» τοῦ εἴπαμε «Μάλιστα». Ἐτότε καθῶς ἦτον ὅλοι οἱ Τοῦρκοι ὡπλισμένοι μᾶς ἔβαλαν εἰς τὴν μέσην καὶ μᾶς ἐσήκωσαν εἰς τὸ Κάστρο. Εἰς τὸν δρόμον ὅσους σημαντικοὺς εὕρισκαν, τοὺς ἔλεγαν: «Πηγένετε καὶ ἐσεῖς μὲ τοὺς Κοτζαμπασίδες μαζύ». Ετότε ἐπῆραν τὸν Πρωτοσύγγελον τοῦ Ἁγίου Τάφου Ἄνθιμον, τὸν Πνευματικὸν Φιλάρετον Τριανταφύλλου Ἀθηναῖον, τὸν θεῖον μου Ἀγγελάκην Βενιζέλον, τὸν ἐξάδελφόν μου Δημήτριον Καρώρην, τὸν Γεώργιον Βάρβανον, τὸν Ἰωάννην Πανταζῆν, τὸν Βασίλειον Σαράντην, τὸν Χαγγῆ Φιλιππῆ μὲ τὸν υἱόν του Σπυρίδωνα. Ὅλους αὐτοὺς τὴν 12 Ἀπριλίου τοὺς ἀνέβασαν εἰς τὸ Κάστρο μαζῆ μας ἡμέραν Τρίτην ὥρα 2 μετὰ μεσημβρίαν καὶ μᾶς ἔβαλαν ὅλους εἰς μίαν κάμεραν. Ἔπειτα εἰς τὰς 25 ἔμπηκαν οἱ Ἕλληνες εἰς τὸν Πόλιν. Ἐτότε μᾶς ἄρχισαν κτυπῶντες μὲ τὰ σπαθιά, καὶ μᾶς ἔβαλαν ὅλους εἰς τὸν Γουλὰ τοῦ φρουρίου. Τοὺς ἐννέα τοὺς εἶχαν λυτούς, τοὺς δὲ ἡμᾶς μᾶς εἶχαν σιδηροδεσμίους φοβούμενοι μὴν πληρόσωμε καὶ μᾶς ἀπολύσουν. Ἔπειτα μᾶς ἄφισαν ὀκτὼ ἡμέρας χωρὶς ψωμὶ καὶ χωρὶς νερό. Ἀφοῦ ὑποφέραμε τὴν τυρανίαν αὐτή, μίαν ἡμέραν ὁμοφώνως ἐφωνάξαμε·—«Ἢ δόστε μας νὰ φάμε, εἰδὲ σκοτῶστέ μας, καὶ μὴ μᾶς ἐπαιδεύετε». Ἐτότε μερικοὶ ἀπεφάσισαν καὶ μᾶς ἔδιδαν μίαν ὀκὰ ψωμὶ τὴν ἡμέρα καὶ μίαν ὀκὰ νερὸ διὰ νὰ ζήσωμε δώδεκα ἄνθρωποι μὲ αὐτό. «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» εἴπαμε «καλὸ εἶνε καὶ αὐτό». Ἀφοῦ ὅμως ἐφονεύετο κανένας τοῦρκος ἀπο χριστιανούς, μᾶς ἄφιναν πάλιν δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας νηστικούς.

Εἰς τὰς 25 Ἰουνίου ἔλαβαν μεγάλην ἀνάγκην διὰ ψωμί, καὶ ἔτζι ἀποφάσισαν καὶ ἐρήκτησαν ἔξω νὰ ἀρπάσουν τίποτις στάρι ἀπὸ τὰ ἁλώνια νὰ περάσουν μερικὲς ἡμέρες ὅσω νὰ τοὺς ἔλθῃ βοήθεια. Ἐτότε οἱ κάτω ἕλληνες ἐσκότωσαν κάμποσους τούρκους σημαντικούς. Ἐτότε οἱ συγγενεῖς τῶν φονευμένων ὁποῦ ἦσαν μέσα εἰς τὸ φρούριον, ἐφόνευσαν τοὺς ἐννέα οἰκοκυρέους χριστιανοὺς ὅπου ἦτον μαζῆ μας εἰς τὸν Γουλὰ τοῦ φρουρίου. Οἱ δὲ ἐμᾶς μᾶς ἄφισαν διὰ νὰ παραδόσουν εἰς τοὺς Πασάδες νὰ μᾶς ἐφονεύσουν με σκληρὸν θάνατον.

Αὐτὴ λοιπὸν ἡ τυρανία καὶ φυλάκη τοῦ Γουλὰ ἐπῆρε μῆνας τρεῖς καὶ ἥμισυ, ἀπὸ 11 Ἀπριλίου 1821 μέχρι 25 Ἰουλίου, ὅπου ἦλθαν οἱ Πασάδες εἰς τὴν Ἀθῆνα Ὀμερβρυόν, Ἀμπᾶς Πασᾶς Γκέγκας καὶ Ὀμὲρ Πασᾶς Καρυστινός, πασάδες 3.

Εἰς τὰς 28 Ἰουλίου μᾶς ἐκατέβασαν κάτω διὰ νὰ μᾶς κρίνουν οἱ πασάδες καὶ ἔτζι νὰ μᾶς ἐφονεύσουν. Ἐτότε μᾶς ἔκαμαν μεγά-

λην ἐξέτασιν νὰ ἰδοῦν ἂν καὶ ἡμεῖς εἴμαστε συνεργοὶ τῆς ἐπαναστάσεως. Ἡμεῖς ὁρκιστήκαμε ὅτι δὲν ἔχομε καμμίαν εἴδησι περὶ αὐτά. Ἐτότε μᾶς λέγει ὁ Ὀμὲρ Βρυόνης ὅτι «Ἐγὼ δὲν σᾶς πιστεύω καὶ θέλω σᾶς ἐφονεύσω». Ἐτότε ἐπετάχθη ὁ Κατῆς καὶ τὸν εἶπε ὅτι: Πασιὰ Ἐφένδη, ἐγὼ σὲ ὁρκίζομαι εἰς τοῦτον τὸν κόσμον καὶ εἰς τὸν ἄλλον, ὅτι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶνε ἀθῶοι καὶ εἴδησι δὲν ἔχουν, μόνον πίστεψέ τους». Ἐτότε ἔκραξε τὸν Διοικητὴ καὶ μᾶς παρέδοσε νὰ μᾶς φυλάττωσι εἰς τὸ σπίτι του. Ἐδιόρισε 80 τούρκους ἀλβανοὺς τζάμιδες καὶ ἐφύλαγαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Τζαφὲρ-μπεη Ἀθηναίου. Ὅλην τὴν ἡμέραν εἴμεθα ἐλεύθεροι ἠδὲ τὸ ἑσπέρας φυλακή. Ἐκαθήσαμε εἰς τὰ χέρια τους ἡμέρας 34 αἰχμάλωτοι. Ἔπειτα τὴν 29 Αὐγούστου ἡμέρα Πέμπτη ὥρα 2 $^1/_2$ μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἀπεφασίσαμε καὶ ἐκρεμαστήκαμε μὲ ἓν σκοινὶ ἀπὸ τὸ παράθυρο τῆς φιλακῆς καὶ ἐξημερωθήκαμε εἰς τὸν Φαληρέα εἰς τὴν θέσιν «Ἅγιος Κοσμᾶς» καὶ ἐκεῖ ηὕραμεν καΐκι ὅπου ἡ φαμίλιες μας μᾶς εἶχαν στείλει ἀπὸ Αἴγινα καὶ μᾶς ἐπερίμενε καὶ ἐμβήκαμε μέσα εἰς τὸ πλοῖον χαρᾶς. Ἐτότε βλέπομε 60 καβαλαρέους καὶ 200 πεζοὺς καὶ μᾶς ρίχθουν μίαν μπαταρία τουφέκια, ὅμως ἡμεῖς ἤμεθα ἀνοικτὰ εἰς τὸ πέλαο καὶ δὲν μᾶς ἔβλαψαν. Στοχαστῆτε ἀδελφοὶ ἡ ἀπελπισία τους, δὲν εἶναι ὄχι μόνον οἱ 80 ὁποῦ μᾶς ἐφύλαγαν, ἀλλὰ ἀπὸ τέσσερης χιλιάδες τούρκους ἐλευθερωθήκαμε. Εἰς τὰς 30 Αὐγούστου ἐφθάσαμε εἰς τὴν Αἴγινα· μᾶς εἶδαν συγγενεῖς, φίλοι, καὶ πατριῶτες καὶ ἐχάρηκαν. Ἀμέσως ἔγραψαν εἰς τὴν Σαλαμῖνα καὶ ὅσοι Ἀθηναῖοι ἦτον ἐκεῖ ἦλθαν εἰς τὴν Αἴγινα, καὶ ὁμογνώμως ὅλοι μὲ ἐδιώρησαν ἐπὶ κεφαλῆς ὅλων τῶν Ἀθηναίων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν· ὁ δὲ Προκόπιος Βενιζέλος ἐπέρασε εἰς Ὕδρα ὅπου ἐκεῖ ἦτον ἡ φαμίλια του, καὶ ἐμίναμε εἰς τὴν Αἴγινα ἐγὼ καὶ ὁ Παλαιολόγος.

Τότε ὁ στρατηγὸς Νικήτας ἦτον εἰς τὴν Γλυφάδα καὶ ἐφύλαγε μὴν περάσῃ ὁ Δράμαλης πασᾶς εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Μανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν μου καὶ τὸ σύστημα τῶν πατριωτῶν μου μοῦ γράφει ὅτι ἔχουν 4 ἡμέρας χωρὶς ψωμὶ καὶ νὰ πάρω 50 στρατιώτας καὶ πέντε ἡμερῶν τροφὰς νὰ τοὺς προφτάσω. Ἐτότε ἐγὼ ἀπὸ τὸν ζῆλον καὶ προθυμίαν μου — λεπτὸ δὲν εἶχα — πέρνω τὰ βραχιόλια τῆς συζύγου μου καὶ περνῶ εἰς τὸ Ἀμπελάκι ὅπου ἦτον ἕνα πλοῖον αὐστριακὸ καὶ εἶχε γαλέτα, ὁ καπετάνιος ἦτον Ἀντώνιος Λεύκοβτζ Σκλαβοῦνος, καὶ τὰ δίδω πέρνω 8 φορτώματα γαλέτα καὶ περνῶ εἰς τὴν Γλυφάδα καὶ ἔσωσα τὰ ἐκεῖ στρατεύματα.

Ἐκάθησα 15 ἡμέρες μὲ τὸν Νικήτα, ἔπειτα ἀνεχωρήσαμε, ἐπειδὴ

οἱ Πασάδες ἔκαμαν κατὰ τὴν Λειβαδία. Ἀφοῦ λοιπὸν οἱ Ἀθηναῖοι ἔμαθον ὅτι οἱ Πασάδες ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Ἀθῆνα, ἐτότε μὲ ἐπαρακίνησαν νὰ εὔγωμε ἔξω εἰς τὰ χωρία τῆς Ἀττικῆς. Ἐγώ, μὴν ἐμπορόντας νὰ ἐξοικονομήσω πολεμοφόδια, ἐπῆρα δύο μου ἀνίψια (*) καὶ ἐπῆγα εἰς τὴν Ὕδρα· καὶ ἐκεῖ ἐδανείστηκα ἀπὸ ἕνα μου φίλον δέκα χιλιάδες γρόσια, καὶ ἐπῆρα πολεμοφόδια καὶ ἦλθα εἰς Αἴγινα καὶ ἔτζι ἐκινήσαμε καὶ ἤλθαμε εἰς τὸ Χαλάνδρι, καὶ ἀφοῦ ἐφθάσαμε ἐκεῖ, μετὰ δύο ὧρες μᾶς ἐπλάκωσαν οἱ Τοῦρκοι καὶ ἀρχίσαμε τὸν πόλεμον. Ἐφονεύθησαν 105 τοῦρκοι καὶ ἀπὸ ἡμᾶς ἐφονεύθη μόνον ὁ Ἀναστάσιος Λέκας. Τοὺς ἐβάλαμε εἰς τὴν κάτζα καὶ τοὺς ἐφέραμε μέσα εἰς τὴν πόλιν. Ἐτότε αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ φρούριον καὶ ἡμεῖς ἐκυριέψαμε τὴν πόλιν. Ἐτότε ἐσυνάχθηκαν ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι χώρας καὶ χωρίων καὶ τὴν δεύτερη ἡμέρα ἐκάμαμε ρεσάλτο εἰς τὸν σαρπιτζὲ καὶ ἐπήραμε τὸ Σχολεῖο τοῦ Κάστρου καὶ τὴν Ντάμπια καὶ δύο πόρτες τοῦ φρουρίου καὶ ἐσφαλίσαμε ὅλους τοὺς Τούρκους μέσα εἰς τὸ φρούριο. Αὐτὴν τὴν νύκτα ἐφονεύθησαν 26 τοῦρκοι καὶ 14 Ἕλληνες Ἀθηναῖοι. Δὲν ἐστάθη τρόπος ὅμως διὰ νὰ προσκυνήσουν. Μετὰ παρέλευσιν ἡμερῶν ἦλθε καὶ ὁ Κώστας Λαγουμγγῆς, ἐρρίψαμε μίνα, ἐσκοτώθηκαν τοῦρκοι ἀρκετοί. Ἔπειτα μάθαμε ὅτι ἔπεσε ἡ Κόρινθο, στείλαμε καὶ ἐφέραμε δύο μπόμπες, καὶ αὐτὰ ὅλα εἰς μάτη.

Ἡ πολυορκία αὐτὴ ἐβάσταξε μῆνες ἑπτά. ἔπειτα ἀπὸ ἔλειψι τοῦ νεροῦ ἐπαραδόθηκαν εἰς τοὺς Ἀθηναίους. Ἡμεῖς ὅμως κατὰ δυστυχία ἐπέσαμε εἰς διχόνια μεταξύ μας οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἔτζι τὸ ἐπαραδόσαμε τοῦ Θησέα καὶ Γκούρα. Ἐτότε ἐγὼ ἐδιορίστηκα δημογέροντας μὲ τὸν Χαγγῆ Ζαχαρίτζα καὶ Χ. Σπ. Γκικάτζη. Ὁ δὲ Θησέας βλέποντας τὴν ἀσυμφωνίαν μας ἠθέλησε νὰ μᾶς δολοφονήσῃ, καὶ εἰς ὅ,τι πολέμους ἔγειναν ἀπὸ Γκούρα ἤμεθα μαζύ, ἐπειδὴ τὸν Γκούρα τὸν ἐνεμπιστευόμεθα. εἰς τὴν Κολομπίθιζα μὲ τοὺς γενιτζάρους, εἰς τὴν Μαραθῶνα, εἰς τὸ Μοναστῆρι τοῦ Πετράκη ὁποῦ ἦλθε ὁ Ὀμὲρ-Πασᾶς Καρυστινὸς μὲ τοὺς γενιτζάρους καὶ εἰς ἄλλας πολλὰς μάχας ἤμεθα πάντα μαζῆ ἐπὶ κεφαλῆς στρατιωτῶν Ἀθηναίων. Ἔπειτα, ἀφοῦ ἔπεσε τὸ Μεσολόγγι, οἱ μὲν ἐσφαλίστηκαν εἰς τὸ φρούριον ὁποῦ ἦλθε ἐδῶ ὁ Κιουταῆς, οἱ δὲ ἐμείναμεν ἔξω καὶ ἐπεράσαμε εἰς Αἴγινα, καὶ ἐκεῖ μὲ ἐδιώρισαν οἱ πατριῶτες ἐπιτρο-

(*) Σ. Ε. Τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς του Κωνσταντῖνον καὶ Νικόλαον Μισεραλιώτας.

πὴν διὰ νὰ οἰκονομοῦμε τὰ στρατεύματα τοῦ Πειραιῶς καὶ τῆς Ἐλευσίνος, καὶ πολιτάρχην νὰ κυτάζωμε τὰ δικαιώματα τῶν πατριωτῶν μας.

Μίαν τῶν ἡμερῶν μᾶς ἐμήνυσε ὁ Φαβιέρος διὰ νὰ κινηθοῦμε εἰς τὰ πέριξ τῆς Ἀθήνας, εἰς θέσιν Χαϊντάρι, λοιπὸν ἐκάμαμε κίνημα καὶ ἐπήγαμε. Τὴν πρώτην ἡμέραν ἐφονεύθησαν τοῦρκοι 1,100 (;) καὶ ἀπὸ τοὺς ἕλληνας εἷς Ἀθηναῖος Θεοφίλης Χατζῆ Φιλιππῆς. Τὴν δεύτερα ἡμέρα ἦλθον στρατεύματα τοῦ Κιουταῆ, πολλά, μαζῆ καὶ ὁ Ὀμὲρ Πασᾶς Καρυστινός ἐτότε ἐχάθηκαν ἕλληνες Ἀθηναῖοι 80 καὶ ἀπὸ τοῦ Φαβιὲ τακτικοὶ 14. Ἔπειτα μετὰ 15 ἡμέρες μᾶς γραφουν ἀπὸ τὸ Κάστρο νὰ τοὺς ἐστείλωμε πολεμοφόδια: αὐτὰ λοιπὸν ὅλα τὰ οἰκονομούσαμε ἡμεῖς ἀπὸ ἔξω, καὶ ἐπαρακαλέσαμε τὸ Φαβιὲ καὶ τὰ ἔκαμε πακέτα καὶ τὰ ἐδόσαμε εἰς τοὺς στρατιώτας του, καὶ τοὺς ἐσυνόδεψε καὶ ὁ ἴδιος καὶ διὰ νυκτὸς τἄβαλαν εἰς τὸ Κάστρο. Εἰς τὸ ἔμβασμα τοῦ φρουρίου ἐννόησε τὸ καραοῦλι τῶν τούρκων ἔρριψεν καὶ ἐφονεύθη ὁ Ρομπέρ. Ἀφοῦ ἡμεῖς ἐμάθαμε ὅτι τὰ πολεμοφόδια ἐμβῆκαν εἰς τὸ Κάστρο ἐκινήσαμε οἱ ἐν τῇ Αἰγίνῃ Ἀθηναῖοι καὶ ἤλθαμε εἰς τὴν Ἐλευσῖνα ὅπου ἐκεῖ ἦτο ὁ ἀρχηγὸς Καραϊσκάκης, ὁ Νικήτας καὶ ἄλλοι πολλοὶ καπετανέοι καὶ ἐσυμφωνήσαμε νὰ περάσωμε εἰς τὸν Πειραιᾶ, νὰ γένῃ ἓν ταμποῦρι μεγάλο, ὡς καθὼς καὶ ἔγινε μὲ πλῆθος στρατιωτῶν. Ἐτότε ἦλθε καὶ ὁ Μιαούλης μὲ τὸ βαπόρι. Καὶ ἐπολεμήσαμε ἀρκετά. Κατὰ δυστυχίαν μας ὅμως τὴν παραμονὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐφονεύθη ὁ Καραϊσκάκης, ἐλαβόθη καὶ ὁ Νικήτας καὶ ἔμειναν ὅλα νεκρά. Ἔπειτα μετὰ 14 ἡμέρες ἐσυμφωνήσανε ὅλοι οἱ καπετανέοι ὅπου ἦτον εἰς τὸ Πειραιᾶ διὰ νὰ γένῃ κίνημα εἰς τὸν Ἀνάλατον, νὰ φιαστοῦν ταμπούρια, καὶ ἀφοῦ κινηθοῦν οἱ Τοῦρκοι εἰς ἡμᾶς ν' ἀνοίξῃ τὸ Κάστρο, νὰ εὔγουν ὅσοι ἕλληνες εἶνε μέσα νὰ τοὺς πάρουν ταῖς πλάταις τῶν Τούρκων διὰ νὰ ἡμπορέσωμε νὰ πάρωμε τὴν πόλιν. Ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν μας ἐξημεροθήκαμε καὶ μᾶς ἔπεσαν οἱ ἐχθρὶ ἐπάνω μας καὶ μᾶς ἐχάλασαν. Ἐτότε ἐπιάστη ζωντανὸς ὁ Καλλέργης, ἐφονεύθη τὸ Ἀρχοντόπουλο καὶ ἄλλοι πολλοὶ σημαντικοὶ καπετανέοι. Ἐτότε ἡμεῖς ὅσοι μείναμε ἐγυρίσαμε εἰς τὴν Αἴγινα μὲ μίαν γουλέταν ψαριανή. Ἐτότε πάλιν μὲ ἔκλεξαν Ἐπιτροπὴ τῶν Ἀθηναίων καὶ ἔμεινα ὅσο ὅπου ἦλθε ὁ Κυβερνήτης. Ἔπειτα ἀφοῦ ἔμαθε τὰς θυσίας καὶ ἐκδουλεύσεις ὁποῦ εἶχα κάμει εἰς τὴν Πατρίδα, μὲ ἐδιώρισε Κεντρικὸν ἐπίτροπον μαζὶ μὲ τὸν Γεώρ. Ἀντωνόπουλον εἰς τὰ... τῆς Πελοποννήσου ὅλης. Ἔκαμα δύο μῆνας. Τὸν ἄλλον χρόνον

ἀφοῦ εἶδε ὅτι καλῶς ἐδούλεψα καὶ καλῶς ἔπραξα μὲ ἐδιώρισε πάλιν μὲ τὸν Γεώργιον Μάμα (;) εἰς τὰς προσόδους τοῦ Βλοχοῦ, Ζυγοῦ, καὶ Βενέτικου. Ἔκαμα καὶ ἐκεῖ μῆνας 8. Ἔπειτα ἦλθε ἡ ἑλληνικὴ Ἐπιτροπὴ εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐτότε ἐσηκόθηκα καὶ ἐγὼ καὶ ἦλθα μὲ τὸν Νικόλαον Ζαχαρίτζαν· Ἐτότε πάλιν ὅσοι Ἀθηναῖοι ἐσυνάχθηκαν μᾶς ἐδιώρισαν Δημογέροντας ἑωσότου ὅπου ἦλθε ὁ Βασιλέας. Μετὰ τὸν ἐρχομὸν τοῦ βασιλέως ἦλθε εἰς τὴν Ἀθῆνα ὁ Γιακοβάκης Ῥίζος βασιλικὸς ἐπίτροπος, καὶ ἐτότε πάλιν μ' ἐδιώρισε ὑγιονεμολιμενάρχην· ἐστάθηκα εἰς αὐτὴν τὴν ὑπηρεσίαν 17 μῆνες· ἔπειτα σία καὶ ἀράζαμε· ἔμεινα παραπονεμένος......................

Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ.

Ὅλα αὐτὰ ὡς ἄνωθεν εἴπομεν δὲν μὲ ἔβλαψε κανένα μάλιστα ὁποῦ ἦτον δεινὰ εἰς ἐμέ, μὲ τὸ νὰ ἦτον ἡ τυρανία τῶν Τούρκων, καθῶς ἡ φυλάκισις τῶν τριῶν μηνῶν διὰ ῥαδιουργίας τοῦ Κ...... καὶ δωροδοκίας τοῦ εἰσαγελέως Μ........ ... καὶ τῶν Β.... καὶ Δ... καὶ ψευδομαρτυρίας τοῦ Ι. Κ. καὶ Ι. Μ. Ὅλους αὐτοὺς βαλμένους, ἀπὸ τὸν Κ............ Ἔπαθα, ἐζημιώθηκα σημαντικὰ ἔγεινα μισὸς ἄνθρωπος................. οἱ μάρτυρες ὅμως τὸ ηὗραν· ὁ Μ. ἀπέθανε.. ὁ Θεὸς σχωρέσῃ τον· ὁ Γ. ἐπιάστη πλαστογράφος καὶ ἐφυλακήθη στὸν Μενδρεσέ. Τοὺς τέσσερεις ἄλλους τοὺς ἀφίνω εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ» [ἕπονται δυσανάγνωστά τινα].

Πιστοποιητικὸν τῶν ὑπηρεσιῶν του.

Ἐπειδὴ τὸ πρώτιστον καὶ γενικὸν ἀγαθὸν ἠνάγκασε φυσικῶς εἰς πολιτικὴν ἕνωσιν τοὺς ἀνθρώπους πρὸς σωτηρίαν καὶ κοινὴν ὠφέλειαν αὐτῶν καὶ ἐπειδὴ πρὸς διατήρησιν τῆς ἑνώσεως ταύτης φυσικῶς καὶ ἀλληλενδέτως ὑποχρεοῦνται οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς δι' ἀμοιβαίων ἐνοχῶν καὶ δικαιωμάτων, ὥστε ἕνεκα τούτων, οὐδεὶς πολίτης, ὅστις ἐκπληροῖ τὰ ἱερὰ ταῦτα αὐτοῦ καθήκοντα πρὸς ἑαυτόν, καὶ τὸ ὅλον δύναται νὰ στερηθῇ τῆς πολιτικῆς ταύτης ἑνώσεως, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς καρπῶν.

Κρίνομεν ἱερὸν ἡμῶν καθῆκον οἱ ὑποφαινόμενοι αὐτόχθονες τῆς πόλεως ταύτης τῶν Ἀθηνῶν (ὡς σῶμα πολιτικὸν) νὰ διακηρύξωμεν καὶ συστήσωμεν εἰς τὸ κοινὸν τοῦ ἔθνους ἡμῶν τ' ἀληθῆ φρονήματα τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν εἰς τὸν ὑπὲρ πατρίδος ἱερὸν ἀγῶνα συνεργούντων, δουλευσάτων, δεινοπαθούντων, καὶ θυσιασθέντων συμπολιτῶν ἡμῶν, διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δικαιοσύνης.

Ἐκ τῶν διατρεξάντων λοιπὸν τοιοῦτον ἔντιμον στάδιον ἐστάθησαν καὶ οἱ συμπολῖται μας δημογέροντες τῆς πόλεως ἡμῶν. Οὗτοι μετά τινων ἄλλων ὀκτὼ οἰκοκυραίων, ἅμα ὁποῦ ἔμαθον τὴν σκληρὰν καὶ ἀπάνθρωπον ἀπόφασιν τῶν τούρκων, (οἵτινες φοβούμενοι μὴ σηκώσωσι καὶ οἱ τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς Ἕλληνες ὅπλα ἐναντίον αὐτῶν, ὡς καὶ οἱ τῆς Λεβαδείας, Θηβῶν, καὶ ἄλλων ἐπαρχιῶν Ἕλληνες εἶχον ἀποφασίσει νὰ φονεύσωσιν ὅλους τοὺς εὑρισκομένους ἐν τῇ Ἀττικῇ Ἕλληνας) ἐμεσίτευσαν εἰς τοὺς τούρκους, καὶ κινδυνεύσαντες διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ κοινοῦ, ἔδωσαν αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἐγγύησιν, ὅτι δηλ. οἱ Ἕλληνες τῆς Ἐπαρχίας Ἀττικῆς δὲν θέλουν σηκώσει ὅπλα ἐναντίων τῶν τούρκων.

Μετὰ δὲ τὴν ἐγγύησιν ταύτην, οἱ τοῦρκοι ἐφυλάκισαν τοὺς δημογέροντας καὶ τοὺς οἰκοκυραίους διὰ νὰ τοὺς ἔχουν εἰς ἐνέχειρον τῆς ἀσφαλείας των. Πλὴν ἐπειδὴ μετ' ὀλίγας ἡμέρας οἱ τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς Ἕλληνες ἐσήκωσαν ὅπλα ἐναντίον τῶν τούρκων, ἀποκλείσαντες καὶ πολιορκήσαντες αὐτοὺς εἰς τὸ φρούριον, οἱ τοῦρκοι συνέλαβον τοὺς δημογέροντας καὶ τοὺς ὀκτὼ οἰκοκυραίους, καὶ σιδηροδεσμίους ὑπέβαλον αὐτοὺς εἰς τὸ δεσμωτήριον (κουλλὲ) τοῦ φρουρίου, ὅπου ὑπέφερον τὴν ἀπάνθρωπον τουρκικὴν τυραννίαν, πέντε σχεδὸν μῆνας.

Μετὰ ταῦτα μαθόντες οἱ πολιορκηταὶ Ἕλληνες, ὅτι εἰς Θήβας εἶχον φθάσει ὁ Ὀμερβριόνης καὶ ὁ Μεϊμέτπασιᾶς μετὰ τεσσάρων χιλιάδων στρατιωτῶν τούρκων, καὶ ὅτι ἤρχοντο πρὸς βοήθειαν τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ πολιορκουμένων τούρκων, καὶ ὄντες ὀλίγοι ἐφοβήθησαν καὶ ἔφυγον· ἐνθαῤῥυνθέντες δὲ οἱ πολιορκημένοι τοῦρκοι, ἀπὸ τοὺς φυλακισμένους τοὺς μὲν οἰκοκυραίους ἐφόνευσαν, τοὺς δὲ δημογέροντας παρέδωκαν εἰς χεῖρας πασιάδων οἱ ὁποῖοι τὴν ἡμέραν τοὺς ἄφηναν ἐλευθέρους νὰ περιφέρωνται μὲ φύλακας τούρκους, καὶ τὴν νύκτα τοὺς ἐφυλάκιζον.

Ἔχοντες λοιπὸν οἱ δημογέροντες οὗτοι ὑπ' ὄψιν των τὸ πρὸ ὀλίγου δυστυχὲς καὶ ἐλεεινὸν τέλος τῶν ἄλλων συμπολιτῶν καὶ φοβηθέντες μὴ λάβωσι καὶ αὐτοὶ τὸ ἴδιον, ἀπεφάσισαν νὰ φύγουν, καὶ κινδυνεύσαντες ἐῤῥίφθησαν τὴν νύκτα διά τινος θυρίδος τῆς φυλακῆς, γυμνοί τε καὶ τετραχειλισμένοι, καὶ μετέβησαν εἰς Αἴγιναν.

Καὶ μετέπειτα εὑρίσκοντας εὐκαιρίαν καὶ ὁ κύριος Ἄγγελος Γέροντας ὢν δημογέροντας τῶν Ἀθηνῶν ἀναχωρεῖ καὶ αὐτὸς εἰς Αἴγιναν, ὅστις μετέπειτα ὡς ἀγαθὸς πολίτης καὶ φίλος τῆς ἐλευθερίας, δὲν ἔπαυσε καὶ ἐκεῖ νὰ ἐνεργήσῃ ἀμέσως, καὶ νὰ συνάξῃ ὅσους

στρατιώτας ἠμπόρεσε καὶ νὰ ἐκστρατεύσῃ εἰς Ἀττικὴν κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ὡς εἶνε γνωστὸν τοῖς πᾶσιν.

Καὶ ἐπειδὴ εἷς τῶν συναγωνισθέντων τούτων ἀγαθῶν πολιτῶν εἶναι καὶ ὁ κύριος Ἄγγελος Γέροντας, ὅστις ὑπῆρξε πρὸ χρόνων καὶ ὑπάρχει ἔτι δημογέρων τῆς πόλεως ἡμῶν, ὅστις ὑπέφερε πολλὰ δεινὰ ὑπὲρ πατρίδος καὶ ἐκατάβαλε τόσους κόπους καὶ θυσίας ὑπὲρ πατρίδος εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο στάδιον, ἐζημιώθη καὶ σημαντικῶς κατά τε δύο ἰδιόκτητα αὐτοῦ μαγαζεῖα μὲ πραγματείας περίπου τῶν ἑξήκοντα χιλιάδων γροσίων, καὶ ἄλλα κινητὰ καὶ ἀκίνητα αὐτοῦ πράγματα, δὲν ἠξιώθη μέχρι τοῦδε νὰ ἀπολαύσῃ ἀπὸ τὸ ἔθνος καμμίαν πατρικὴν περίθαλψιν καὶ ἀποζημίωσιν διὰ τὰς θυσίας καὶ ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ.

Ὅθεν κινούμενοι ἀπὸ τὸ ἱερὸν καθῆκον ἡμῶν χρέος, δίδομεν τὸ παρὸν πρὸς τὸν διαληφθέντα κύριον Ἄγγελον Γέροντα ἐνυπόγραφον παρ' ἡμῶν τῶν πολιτῶν, καὶ ἐσφράγιστον μὲ τὴν κοινὴν σφραγίδα τῆς πόλεως ἡμῶν, πρὸς κοινοποίησιν καὶ σύστασιν αὐτοῦ, ὅπως ἐν καιρῷ καλῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἔθνους ἡμῶν, νὰ ἐνεργηθῇ ἡ δικαιοσύνη μὲ τὴν ἀποζημίωσιν καὶ περίθαλψιν τοῦ ἔθνους.

1827. Μαΐου 23 ἐν Αἰγίνῃ. Οἱ πολῖται τῶν Ἀθηνῶν.

Ν. Ζαχαρίτζας.	† Ταλαντίου Νεόφυτος τοποτηρητὴς Ἀθηνῶν.
Γεώρ. Μεταξᾶς	ἡγούμενος Πεντέλης Νεόφυτος.
Δ. Καλλιφρονᾶς.	Ἰωάννης Βλάχος.
Β. Μερτρούδ.	ἡγούμενος Πετράκης Διονύσιος.
Χ. Σπ. Γκικάκης.	Παναγῆς Μισαραλιώτης.
Χ. Νικόλαος Μπούκρας.	Σπ. Λιανοσταφίδας.
Δημήτριος Τηροποῦλος.	Χ. Σπ. Χαλκοκονδύλης.
Ν. Μπενιζέλος.	Παναγῆς Λ. Χωματιανός.
Νικόλαος Κάλκος.	Γ. Κάλκος.
Χ. Μπάκος.	Στ. Φιλιππίδης.
Δ. Μισαραλιώτης.	Γιαννούλης Ζαχαρίας.
Παναγῆς Καμπᾶς.	Δαμιανὸς Κανέλου.
Χρῆστος Μπόρσας.	Χρῆστος Τρίμης.
Στάμος Τζάκονας.	
Παναγῆς Κάλκος. (Σ. Τ.)	
Α. Μαρήνης.	

διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἀθῆναι 3 Νοεμβρίου 1839. ὁ Δήμαρχος Ἀθηνῶν

(Τ. Σ.) Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ

Σχετικὰ ἔγγραφα.

Οἱ ὑποφαινόμενοι πιστοποιοῦμεν ὅτι ὁ Κύριος Ἄγγελος Γέροντας ἐκ τῶν προκριτωτέρων τῶν Ἀθηνῶν, ἅμα ἐλευθερωθεὶς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Τούρκων εἰς τὴν ὁποῖαν εἶχεν ὑποπέσει εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπαναστάσεως, ὑπηρέτησε μὲ τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐπὶ κεφαλῆς σώματος στρατιωτῶν, παρευρεθεὶς καὶ εἰς διαφόρους μάχας. Πρὸς πίστωσιν τούτων δίδομεν εἰς τὸν ῥηθέντα τὸ παρόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Νοεμβρίου 1839.

Ν. Ζαχαρίτζας.
Ι. Βλάχος.
Χ. Σπῦρος Τζικάκης.
Παναγῆς Πανταζῆς.
Χ. Νικόλαος Μπούκρας.
Χρῆστος Μπόρσας.
Π. Σκουζὲς.
Στ. Φιλιππίδης.
Νικήτας Σταματελόπουλος. συνταγματάρχης.
Ι. Μακρυγιάννης.
Ι. τοῦ Γκούρα.
Σπῦρος Κυριακὸς.
Ἰωάννης Καρώρης.
Σπῦρος Δοντὰς.
Ν. Βενιζέλος.
Σαράντης Κατζανδρῆς.

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῶν ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ὑπογραφῶν καὶ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς τοῦ παρόντος ἀποδεικτικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Νοεμβρίου 1841.

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηνῶν
Α. ΠΕΤΡΑΚΗΣ

* * *

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὰ χωρῄα τῶν *Μεσογείων* καὶ παριστῶντες τὴν θέλησιν αὐτῶν, ἔχοντες διαφόρους ὑποθέσεις, τὰς μὲν μὲν μεταξὺ ἡμῶν αὐτῶν, τὰς δὲ ἐχούσας σχέσιν μετὰ τῆς τοπικῆς ὀθωμανικῆς ἐξουσίας καὶ μὴν ὑπαρχούσης εἰσέτι διὰ τὴν ἀνομαλίαν καὶ ἀβεβαιότητα τῶν πραγμάτων καμίας κοινῆς ἀντιπροσώπου καὶ νομίμου τοπικῆς ἀρχῆς ἥτις οὖσα ἐν τοῖς ἡμετέροις πράγμασι νὰ διαλύσῃ καὶ διευθετῶν αὐτᾶς, ἐν τοσούτῳ ἔχοντας ἀπολύτως ἀνάγκην, συμφώνως καὶ εὐχαρίστως ἐκλέγομεν κοινὸν ἀντιπροσωπόν μας πληρεξούσιον ἐπίτροπον τὸν κύριον ἄγγελον γέροντα, το φιλοδείκαιον τοῦ ὁποίου τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν πρὸς

τὰ συμφέροντα ἡμῶν ἀφοσίωσιν γνωρίζοντες καλῶς παρακαλοῦμεν αὐτὸν νὰ ἀναδεχθῇ τὸ βάρος τοῦτο, ὅστις συνακουόμενος καὶ μὲ τὴν ἑλληνικὴν ἐπιτροπὴν ἐν ἀνάγκην νὰ διάλυσῃ καὶ διευθετῇ τὰς παρουσιαζομένας διαφορὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν χωρίων μεσογείων, διὼ καὶ ὑποσημειούμεθα.

ἐν ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1833.

οἱ παρὰ τῶν χωρίων μεσογείων ἀπεσταλμένοι
μαρκόπουλο καὶ *κουβαρα*.

νικολάκης μαρκούρης, σηδέρις μπάρτζης, μήτρος κολιας πέτρω τζεβα, γιάνις κιρακου, μύτρο δράκο, ἄναγνόστις πίντζιος, Κώνστας σταμάτης, θανασι κοληας.

Νικολὸς παπᾶ Γεωργίου (χαλάνδρη), Ἰωάννης σουρμπάτης. Κούρβη καὶ ...... νικόλαος ντούνις, πέτρος μπασταλίκη, γιάννις παπανικολῆς, μήτρος κοσταντὶς, αντρίκος λαζάρου, ἀναγνώστις μιχάλις, κολίας κηρηακὸς, ἀναγνοστις γιάννη τάβαρις ἀναγνώστης σταμάτης.

***

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὰ χωρήα τοῦ *καταδέματος* καὶ παριστῶντες τὴν θέλησιν αὐτῶν, ἔχοντες διαφόρους ὑποθέσεις, τὰς μὲν μὲν μεταξὺ ἡμῶν αὐτῶν, τὰς δὲ ἔχοντας σχέσιν μετὰ τῆς τοπικῆς ὀθωμανικῆς ἐξουσίας καὶ μὴν ὑπαρχούσης είσέτη διὰ τὴν ἀνομαλίαν καὶ ἀβεβαιότητα τῶν πραγμάτων καμίας κοινῆς ἀντιπροσῶπου καὶ νομήμου τὸ πικῆς ἀρχῆς ἥτις οὖσα ἔν τοῖς ἡμετέροις πράγμασι νὰ διαλύσῃ καὶ διευθετῶν αὐτὰς, ἔν τοσούτω ἔχοντας ἀπολύτως ἀνάγκην, συμφώνως καὶ εὐχαρίστως, ἔκλέγομεν κοινὸν ἀντιπροσωπόν μας πληρεξούσιον ἐπίτροπον τὸν κύριονἄγγελον γέροντα τὸ φιλοδίκαιον, τοῦ ὁποίου τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν πρὸς τὰ συμφέροντα ἡμῶν ἀφοσίωσιν, γνωρίζοντες καλῶς παρακαλοῦμεν αὐτῶν νὰ ἀναδεχθῇ τὸ βάρος τούτω, ὅστις συνακουόμενος καὶ μὲ τὴν ἑλληνικὴν ἐπιτροπὴν, ἐν ἀνάγκην νὰ διαλύσῃ καὶ διευθετὴ τὰς παρουσιαζομένας διὰ φορὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν τοῦ καταδέματως χωρίων, διῶ καὶ ὑποσημειούμεθα.

ἐν ἀθήναις τὴν 1 Ἰουνίου 1833.

οἱ παρὰ τῶν χωρίων *καταδέματος* ἀπεσταλμένοι.

δημήτρης χατζη πετρου, Ν. Κελεπις, ἀναγνοστις καλογειάνις, νι-

κολ. παπα γιοργις, ἀναγνοστις παπα, Γιργακις διμας, μιχαλις λαπορος, σηδερις τζηκας, ἀναγνόστις γιάννης πρίφτης, ἀναγνοστης παπαθανάσις, δημήτριος κοροβέσης, παπᾶ γιργάκης, Γιανις σούρπατις, γιανάκης νίκας.

Περὶ τῶν ὑπηρεσιῶν Δ. Ζωγράφου.

Διὰ τοῦ παρόντος κατ' αἴτησιν τῆς κυρίας Αἰκατερίνης χήρας τοῦ ποτὲ Δημητριου Ζωγράφου πιστοποιῶ ὅτι ὁ μακαρίτης σύζυγός της εἰς ἡμᾶς καλὰ γνωστὸς διάξας ἐν τῷ μέσῳ μας ἐνάρετον βίον διέπραξεν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ὑπὲρ ἐλευθερίας εἰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ὑπηρεσίας καὶ ἀρχηγὸς ἐστάθη ἐνόπλων δυνάμεων, συντρέξας πανταχοῦ ὅπου ἡ χρειὰ τῆς πατρίδος τὸ ἐκαλοῦσε. Ἀπώλεσεν ἐν καιρῷ τῆς εἰς Κάρυστον ἐκστρατείας ἰδιόκτητόν του Γολέτταν διωκομένην παρὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος εἶχε προσφέρει εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν τῆς χωρητικότητος δύω καὶ ἐπέκεινα χιλιάδων κοιλῶν, μὲ ὀκτὼ πυροβόλα Ἀρ. 8. καὶ εἰς ὅλα ἐντελῆ διοικουμένην ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου. Εἰς χρῆσιν λοιπὸν τῆς διαληφθείσης χήρας καὶ τῶν τέκνων τοῦ Δημητρίου Ζωγράφου δίδω τὸ παρὸν πιστοποιητικόν.

Ὁ στρατηγὸς
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΡΙΕΖΙΩΤΗΣ

ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης τῆς ἄνω ὑπογραφῆς.

ἀθῆναι τὴν 13 Ἀπριλίου 1842.

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηνῶν
Α. ΠΕΤΡΑΚΗΣ

*
* *

Πιστοποιοῦμεν οἱ ὑποφαινόμενοι, ὅτι ὁ συμπολίτης ἡμῶν Δημήτριος Ζωγράφος ἐξ Ἀθηνῶν, μεμυημένος τὸ μέγα τῆς ἐλευθερίας μυστήριον, εὐθὺς, ὡς ἤκουσε τὴν συγκαλοῦσαν τοὺς Ἕλληνας εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνα πολύηχον σάλπιγγα, ἔδραμεν εἰς τὸ αἱματηρὸν τοῦ ἐνδόξου ἀγῶνος στάδιον, καὶ προσενεγκὼν καὶ χρήματα καὶ πλοῖον αὐτοῦ ἰδιόκτητον καὶ καρδίαν

καὶ χεῖρας ὑπηρέτιδας εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος διέπρεψεν εἴς τε τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἐν αὐτῇ ὑπηρεσίας παρέχων πάντοτε δείγματα καὶ τῆς φρονήσεως αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνδρείας, συντρέχων πανταχοῦ ὡς ἀρχηγὸς ἐνόπλου δυνάμεως ὑπ' αὐτοῦ συνελεγμένης, ὅπου ἡ ἀνάγκη τῆς πατρίδος αὐτὸν ἐκάλει· καὶ τελευταῖον ἐν τῇ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἐφόδῳ πληγωθείς, μετὰ ἑξάμηνον ἐν τῇ κοίτῃ ὑπομονὴν ὀδυνηρῶν πόνων τῶν πληγῶν ἐτελεύτησε, καταλιπὼν τὴν σύζυγον αὐτοῦ χήραν καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ὀρφανὰ ἐν μεγίστῃ ἐνδείᾳ.

Ἐν ἀθήναις τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1833.

Νικόλαος Κριζιώτης Ἡγ. Γαβιὴλ ἀναστασίου
Σπ. Πατούσας Ν. Ζαχαρίτζας, Γ. Σκουρτανιότις
ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῶν ἄνωθι πέντε ὑπογραφῶν

τῇ 20 Δεκεμβρίου 1843. ἀθῆναι

ὁ ἀναπληρωτὴς Δήμαρχος
Ξ. Βενιζέλος
Ἰ. Μακρυγιάννης

*
* *

Οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι πολῖται Ἀθηνῶν, πιστοποιοῦμεν διὰ τοῦ παρόντος μας, κατ' αἴτησιν τῆς Κ. Αἰκατερίνης χήρας Δημητρίου Ζωγράφου, ὅτι ὁ Συμπολίτης μας Μακαρίτης Σύζυγός της εἰς ἡμᾶς καλὰ γνωστὸς, διάξας ἐν τῷ μέσῳ μας ἐνάρετον βίον διέπρεψεν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ὑπὲρ ἐλευθερίας εἰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ὑπηρεσίας αὐθόρμητος διὰ τὸν ἔρωτα τῆς πατρίδος θυσιάσας ἰδιωτικὰ Συμφέροντα, καὶ ἐκεῖνα τῆς πολιαρίθμου οἰκογενείας του καὶ ὡς Ἀρχηγὸς συλλέξας ἔνοπλον δύναμιν καὶ συντρέξας πανταχοῦ ὁποῦ ἡ χρειὰ τῆς πατρίδος τὸ ἐκαλοῦσε πληγωθεὶς κατὰ τὴν ἔφοδον τῆς Ἀκροπόλεως, ἀπώλεσε ἐν καιρῷ τῆς εἰς Κάριστον ἐκστρατείας ἰδιοκτητήν του Γολέταν καταδιωκομένην παρὰ τοῦ ἐχθρικοῦ Στόλου, τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος εἶχεν προσφέρει εἰς Δημόσιον ὑπηρεσίαν καὶ μὴν παύσας ἀπὸ τὸ νὰ δίδει δοκιμὰς Συνεχεῖς ἐνθουσιασμοῦ ἀρκετὰς, καὶ πατριωτικοῦ ζῆλου μεχρισότου ἄωρος θάνατος τὸν ἀφήρπασεν ἀπὸ τὴν δυστυχῆ πολυάριθμον οἰκογένειάν του συγκειμένην ἀπὸ 6 ἀνήλικα τέκνα ἔκτοτε βηθυσθεῖσα εἰς τὴν πλέον οἰκτρὰν πενίαν, καὶ περιφερομένην ἄχρι τοῦδε ἔνθεν κἀκεῖθεν ἄοικον πτωχὴν καὶ ἐγκαταλελειμμένην.

Εἰς χρῆσιν λοιπὸν τῆς διαληφθείσης χήρας δίδομεν προθύμως τὸ παρὸν πιστοποιητικὸν ἐπικυρωμένον καὶ ἀπὸ τὴν Δημογεροντίαν μας εὐχόμενοι διὰ νὰ τοῖς χρησιμεύσῃ πρὸς ἐπιτυχίαντων παρὰ τὸ Ἔλεος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 10βρίου 1833.

Α. Γέροντας, Σπ. Βενιζέλος, Παναγῆς Πανταζῆς, Γ. Κάλκος, δημήτριος Βενιζέλος, Ν. Κολοβὸς, Στυλιανὸς Τζίγκρης, Σπῦρος Κυριακὸς, Δ Μισαραλιώτης, Ἰσίδωρος μπεκούσης, Δ. Σαλωνιτίδης, Ιω. κυριακὸς, Μ. Βουζίκης, Ἀλύπιος Σαντζίρης, Β. Μερτρούδ.

Διαθήκη Εὐγενείου Χωματιανοῦ.

Κύριοι ἔφοροι καὶ ἐπίλοιποι συμπατριῶται Ἀθηνῶν.

Σᾶς ἔχω ριτζὰ τὰ γραφόμενά μου διὰ χειρός μου νὰ ἦναι ὡς χάρες δυνατὲς καὶ ἀχάλαστες ποῦ θέλω τοὺς χαρίζει σήμερον καὶ ἐν λόγῳ καὶ ἐν ἔργῳ· ἀρχῆς τοῦ σιὸρ Θωμᾶ τοῦ χαρίζω τὸν ἅγιον πολύκαρπον μὲ τὴν εὐχὴν μου πρὸς τούτοις τοῦ χαρίζω καὶ τὸν μήτηκα γρασιδότοπον εἰς ὄπισθεν περβολάτζι θιάσπρα τοῦ Μισαραλλώτη χαρίζω ὡς....εἴπαμεν τὰ δένδρα εἰς τὴν πλατάνα νὰ ἦναι τῶν ἀνυψιῶν μου, τοῦ μημήκου χαρίζω τὸ τουφέκι τὸ καλὸ ἐκεῖνο τῆς πολυτείας εἶναι εἰς τὸν κανάρη νὰ δωθῇ εἰς Γεῶργι στάθη, τὸ χορᾶφι τῆς χῶρας μέσα νὰ τὸ μοιράσητε εἰς τοὸς φτωχοὺς τὰ δὲ μοῦλτζια τοῦ μαρουσίου νὰ ἔχουν νὰ τὰ μηράζουν ὡς ἀδέλφια ἠγαπημένα τὸ ζευγάρι καθὼς τῆς ζωῆς νὰ δοθοῦν γρόσια 100 τῆς ἀνδρίχης 100 καὶ ἡ θεῖα μου ὅσω ζῇ νὰ εἶναι νικοτζηρὰ εἰς τὰ ρουχικά μου νὰ τὰ πωλῇ νὰ τρώῃ, ὁ θεὸς συχγωρέσισας συγχορᾶτε καὶ ἐμένα.

Εὐγένειος λογοθέτης.

1823 Μαΐου 18.

νὰ γένῃ ὁ θάνατος τοῦ λειψάνου Εὐγενείου μὲ ὅλην τὴν παράταξιν τὸ ὅτι ἔπαθα εἰς χαράγματα ὥρα 9 ἐὰν ἀποθάνω.

Ἐν Ἀθήναις
τὴν 20 8βρίου 1835

ἴσον τῷ κατ' ἐμὲ πρωτοτύπῳ
Σ. Θ Χωματιανός

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ Γ'. ΤΟΜΟΥ ΤΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ

Παράρτημα.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΤΙΝΑ

σ. 6 στ. 14 κατ. γρ. *ξόρκι.*

Ἐν σελ. 14: Αἱ τρεῖς σειραὶ «*περίπου ὅμοιος ὁ γρῖφος*» κλ. μέχρι τοῦ «*πόντιον οἶδμα*» ἔπρεπε νὰ τεθῶσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ αἰνίγματος «Ἤθελε νᾶχα» κ.λ.

σ. 65. στ. 2 ἄν. γρ. *Τουβαγιόλ3α*

σ. 81. στ. 6 κατ. γρ. *Σταύρου.*

σ. 133. στ. 5 ἄν. γρ. *Ἐλίῳ.*

σ. 162.

Ἡ ἐπιστολὴ τῆς *Λεοντίας* ἐδημοσιεύθη κατὰ παλαιόν τι ἀντίγραφον κατά τι λελανθασμένον· παραβαλόντες ταύτην πρὸς τὸ πρωτότυπον ἤδη σημειοῦμεν ἐν σειρᾷ μὲν 3 «*ἐν λογίοις*» ἀντὶ τοῦ «*ἐν λόγοις*» ἐν σειρ. 7 «*ἐς ἄκρον*» ἀντὶ *εἰς*, ἀπὸ δὲ τῆς 15 μέχρι τῆς 20 σειρᾶς τὸ κείμενον ἀκριβῶς ἔχει ὡς ἑξῆς:

«ὡς καταπονουμένων μᾶλλον καὶ διερριμένων κήδεσθαι. Πρὸς ταῦτα οὖν θεία ἡμῖν καὶ παμφίλτατος κεφαλὴ ὅτι μάλιστα, ἅτε δὴ καὶ πολλάκις καὶ τανῦν ἐκλιπαροῦμεν σε ἔργῳ τε καὶ λόγῳ ὅσον ἔνεστι συνεργῆσαί τε καὶ ξυμμαχῆσαι τῷ Νεκταρίῳ, τῷ ἡμεπέρῳ πνευματικῷ, περὶ ἧς ὑποθέσεως αὐτόθι ἀφίκετο· ἡμεῖς δέ σοι δοῦλαι ἦμεν καὶ ἐσμὲν καὶ ἐσόμεθα».

Οὐσιώδη παροράματα εἰς τὴν Ἱστορίαν (τομ. Β'.)

Κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν ἐν σελ. 293 μετὰ τὸ «ὑπὸ τὸν ναὸν τοῦτον ὑπάρχει κρύπτη ἡ πρὸς τὴν ὁποίαν κάθοδος εἶναι ἀτυχῶς ἤδη πεφραγμένη» παρελείφθη ἡ ἑπομένη φρᾶσις· «Ὁμοίως πεφραγμένη εἶναι ἤδη καὶ ἡ κάθοδος εἰς τὸν ὑπόγειον ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἢ καὶ Ἁγίων Ἀναργύρων λεγόμενον, τῆς Κλεψύδρας», μεθ'ὃ ἕπεται τὸ «ἐπὶ Τουρκοκρατίας ὅμως» κ.λ.. [Ἡ τῆς σελ. 294 εἰκὼν εἰς τὸν Ναὸν τῆς Κλεψύδρας ἀφορᾷ].

*
* *

Ἐν σελ. 296 στ. 5 ἄν. ἀντὶ τοῦ «*ἐν λόγοις*» γραπτέον «*ἐν λογίοις*».

* *
*

Ἐν σελ. 297 μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς *Χριστοδούλης* ἀντὶ τοῦ «*Ἡ Εὐαγεστάτη* κ.λ.» γραπτέον «*Ἡ τῆς Εὐαγεστάτης*».